

Digitaliseret af | Digitised by

Forfatter(e) Author(s):	collectæ et in II. tomos divisæ a Friderico Rostgaard.
Titel Title:	<u>Deliciæ quorundam poëtarum Danorum</u>
Bindbetegnelse Volume Statement:	Vol. 1
Udgivet år og sted Publication time and place:	Lugduni Batavorum : apud Jordanum Luchtmans, 1693
Fysiske størrelse Physical extent:	2 bd.

DK

Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

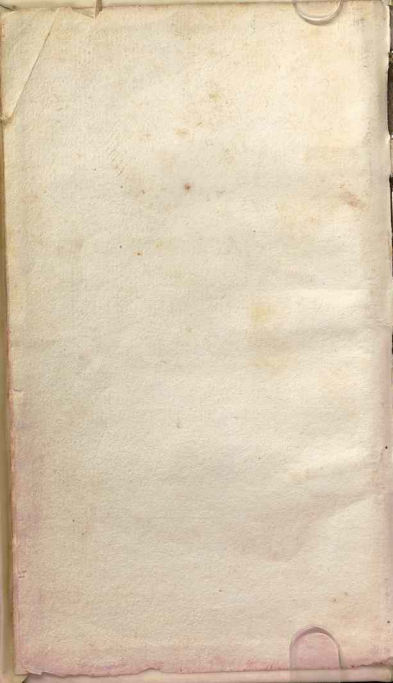
The work is free of copyright. You can copy, change, distribute or present the work, even for commercial purposes, without asking for permission. Always remember to credit the author.

DET KONGELIGE BIBLIOTEK

130023076129

DELICIAE POËTARUM DANORUM.
Collectore
FRIDERICO ROSTGAARD.

RELIQUIE P. DE BAZOILE

DE REGIO HOFSTADT

DELICIAE
QUORUNDAM
POËTARUM
DANORUM

COLLECTÆ

ET IN

II. TOMOS

DIVISÆ

A

FRIDERICO ROSTGAARD.

LUGDUNI BATAVORUM.

Apud JORDANUM LUCHTMANS.
MDCXCIII.

DANORUM
POËTARUM
QUORUNDAM
BELICIAE

COLLECTA

ET IN

II TOMOS

DIVISAE

A

FRIDERICO ROSTGAARD.

ALPH. JORDANUS LUCHTMANS.
MDCXIII

Illustri atque Excellentissimo

V I R O

WILHELMO
WORMIO,

SACRÆ REGIÆ MAJ. DANIÆ
ET NORWEGIÆ &c.

CONSILIARIO

STATUS, JUSTITIÆ

ET CANCELLARIÆ;

I N

SUPREMO JUSTITIÆ TRIBU-
NALI

JUSTITIARIO;

HISTORIOGRAPHO ET BIBLIO-
THECARIO REGIO.

Vir Illustris.

Affectus Tui, & merito-
rum in me magnitudo
non patitur me diutius silere,

* 3

sed

DEDICATIO.

sed jubet quasi, quocunque
demum modo, publica qua-
dam compellatione grati erga
Te animi debitæque obser-
vantia signa exhibere. Siqui-
dem vero meum quaecunque
ingenium proprios adhuc fru-
ctus ferre non advevit; in alio-
rum scriptis colligendis, ut
Pietatis in Patriam specime-
aliquod darem, curæ non-
nihil collocandum esse, eun-
demque laborem illustri Tuo
Nomini consecrandum existi-
mavi. Quemadmodum enim
Delphicus Apollo craterem
illum aureum à Senatu Roma-
no missum non aspernabatur,
utut

DEDICATIO.

utut non ex opibus ærarii, sed
ex auro à pluribus privatis
collecto esset conflatus; ita hoc
munusculum, quod colligen-
do non scribendo meum est,
quin faventi animo sis exce-
pturus, non permittit me dubi-
tare illa omnibus notissima
Tua humanitas. Et accedet
hoc titulis tuis, si *Poëtarum* his-
ce *deliciis*, Parentibus & defen-
sore orbis, Tu, Danorum
ingens Apollo, patrocinium
Tuum non denegaveris. Sed
nec ullum ego, nisi talem tan-
tumque Patronum ad defen-
dendas inermes Musas elegisse
debui, neque præter Te alium,
* 4 qui

DEDICATIO.

qui verus es orborum Parens,
Literarum fautor, stator, Patri-
æque delictum. Vale, Vir illu-
stris, & hinc eruditione Tua,
illinc consiliis saluberrimis a-
morem Regis Augustissimi,
Patriæque & omnium bono-
rum laudes in longos annos
promereri perge, & me favore
Tuo complecti nunquam de-
dignare.

Illustris Tui Nominis

Cultor devotissimus

Scrib. Lugduni Batavorum
Ipsis Id. Maji, stylo Gre-
goriano. 1693.

FRIDERICUS ROSTGAARD.

BENE-

BENEVOLO LECTORI
FRIDERICUS ROSTGAARD

S. P. D.

Cùm uniuscujusque propemodum gen-
tis in Europa cultiori, *Germanorum*,
Belgarum, *Gallorum*, *Italarum*, *Hunga-*
rorum & *Scotorum* principes Poëtas in
unum collectos, & longâ serie (XVII volumina
minoris formæ sunt) dispositos cernerem,
magnopere miratus sum, in Dania nullum ad-
huc exstitisse, qui, in utilitatem eruditi Orbis
pariter ac in honorem Patriæ, eundem sibi sum-
fisset laborem; & dolui elegantissimorum car-
minum, magnorumque horum Parentum vices,
ad quorum famam oblivione obruendam mul-
tum fecisse videbatur, quòd ipsi à publicandis
foetibus suis dum viverent modestè abstinerint:
neque jam diutiùs, quæ Patriæ utilia essent,
optanda, sed ipsi mihi, quantum privato lice-
ret, pro virili promovenda putavi.

Placuit ergo à prima retro origine, unde ex-
scriptis alicujus apud nos gestæ rei memoria al-
tius repeti posset, quid Dani mei in arte Poëtica
præstitissent, penitus inspicere: Ubi tum prima
se mihi obtulit Poësis illa Danorum vernaculo
sermone nata, quam ante Christi Nativitatem
summo flore viguisse, omnes historiæ Danicæ
periti satis superque norunt. Et dignum est me-
moratu, HIARNONEM quendam in hac arte ex-
cellentissimum, factâ inscriptione in Tumulum
Regis FROTHONIS III. qui circa tempora Au-
gusti vixit, regium Diadema promeruisse: at-
que ita, ut verba eloquentissimi SAXONIS

GRAM-

P R Æ F A T I O.

GRAMMATICI huc transferam, *Epitaphium Regno repensum, imperiique pondus paucarum literarum contextui donatum.* Sensem inscriptionis idem Saxo in hæc verba transcripsit:

FROTHONEM, Dani quem longum vivere vel-
Per sua defunctum rura tulere diu. (lent,
Principis hoc summi tumulatum cespite corpus
Æthere sub liquido nuda recondit humus.

Erat autem non vulgaris, sed maximi artificii & abstrusissimæ eruditionis illa Poësis; de cujus laude multa lectu digna habet doctissimus Dominus MAGNUS OLAVIUS in Islandia olim Pastor, quem adfert in notis suis ad Saxonem STEPHANIUS pag. 12. Alium deinde habitum, sed post longum temporis tractum, antiqua illa lingua Danica [quæ in libris quidem vivit, & apud Islandiæ incolas, quamvis non ita pura, adhuc hodie in usu est] & cum lingua Poësis, induit, sibi que adeo dissimilis evasit, ut eandem hodierna Dania vix peritè pronunciare nedum intelligere possit. Medio ævo vernaculam nostram Poësin sepultam somno fuisse credo. Sed superiori & hoc nostro maximè seculo tam feliciter evigilavit, ut manifestè satis appareat, hodiernos Poëtas, & inprimis, qui adhuc vivunt, in Parnasso non tam somniâsse, uti dicunt, quàm ab Apolline & toto Musarum choro post multas vigiliis & insomnes noctes ita edoctos esse, ut majestatem Danicæ Poëseos contra vernaculam quamlibet aliam masculè valeant defendere.

Jamque recurrendum ad Latinæ Poëseos in Dania initium, & illius temporis evolvendos scriptores credebam, quò, latinò sermone cum sacris Christianis in Daniam introductò, illius studio

P R Æ F A T I O.

studio ingenia se applicuerunt, & sublimiora moliendo in Romani Phœbi castris felici fatis successu militare cœperunt. Ibi inter primos occurrebat supra laudatus SAXO GRAMMATICUS, qui ante quingentos annos ita scripsit, ut ab omni posteritate propter summum ingenii acumen & dictionis tam vorsæ quam prosæ majestatem maximis laudibus semper fuerit ornatus; Unum hoc de illo judicium GERHARDI JOHANNIS VOSSI ex Lib. II. de Histor. Latinis apponere lubet: *Quod ad Saxonis dictionem, tantæ hujus est elegantia, ut ætatis illius captum planè excedat; imò cum antiquiorum & nostri sæculi plurimis certet. Qui plura cupit, legat STEPHANUM in Prolegomenis ad Saxonem. Nec ab re futurum puto, ut de vena hujus Poëtæ Danicæ benevolus Lector judicare possit, adducere locum ex libro 7. Historiæ Danicæ in vita SIGART, ubi Regia Virgo SYGNE à duobus procis, altero virtute animi, altero oris specie claro, simul ambita fortem formoso præfert, atque ita canit:*

Hic candoris inops primâ probitate relucet,

Vultum vigore metiens.

Nam damnum rigida redimit mens ardua for-
Mendamque vincit corporis. (mæ,

Corde micat species, facies feritate juvatur,

Ipso rigore præcluis.

Hac candore beat mentum, sed mente colorem
Morum severus arbiter.

Huic precium non forma facit, sed fortior ausus,
Armisque parva claritas.

Ast illum capitis decor approbat, & nitor oris,
Vertexque crine fulgidus.

P R Æ F A T I O.

*Sordet inane decus forma, confunditur in se
Fallax decoris dignitas.*

*Disparibus studiis, species virtusq; reguntur,
Hac perstat, illa deperit.*

*Importat vitium vacuus color, hunc levis anni
Fluxus gradatim dissipat.*

*Ast probitas meliore loco sua pectora firmat,
Nec lapsa prorsus excidit.*

*Exteriore bono vulgaris fallitur aura,
Rectique normam negligit.*

*At mihi censurâ virtus potiore probatur,
Spretâ decoris gratiâ.*

Circa idem tempus vixit ANDREAS SUNONIS Archiepiscopus Lundensis & Poëta clarus, cui historiam suam SAXO dedicavit. Secuti sunt longa serie, qui studium hoc elegantissimum intercidere non sunt passi, quin potius magis magisque illud nativo splendori restituere allaborârunt.

Sed longè fertilissimum fuit, quò vivimus, & proximè præcedens seculum, quippe quæ, ut in omni literarum genere, ita vel maximè in Poësi magnorum ingeniorum copiosissimam in Dania viderunt messem, quæ non modò æquævis reliquarum gentium scriptoribus æquiparari suo jure possunt, sed etiam antiquis illis Romanorum Poëtarum principibus palmam subinde dubiam facere videntur.

Neque jam ulterius quærenda mihi fuit materia, sed potius, quos præcipuè Poëtas colligendos sumerem, deliberandum videbatur. Et, ut rem fatear, nolui ad antiquiora secula dilabi, siquidem, quæ illis scripta temporibus erant, ea vel ab aliis collecta, & ab interitu jam tum vindicata,

P R Æ F A T I O.

cata, vel, si minutiora fuerunt, in totum dispersa & deperdita; Atque adeò circa recentiorum temporum Poëmata corroganda versari antiquius duxi; ut quibus rerum nostrâ Patrumve memoriâ gestarum historiæ sparsim intextæ ante oculos legentium ponuntur: quinimo credidi posteritatis quodammodo interesse, ut quæ de maximis A U G U S T O R U M Daniæ rebus gloriosissimè gestis, Honorî Heroum, & aliis occasionibus multis adeò eleganter scripta essent, antequam nimis dissiparentur, in unum corpus congregata conservarentur, & ad ventura secula transmitterentur.

Sed obstabat adhuc ipsa bonorum copia, & non horreo messis, sed messi horreum defuit; nimirum non minorem Poëtarum numerum, qui Latinam, quàm qui Danicam Poësin excoluerant, definiveram, & quicquid usquam ab illis scriptum reperire mihi licuit, congesseram.

Et quoniam persuasus essem animum pluribus intentum in singulis plenè obeundis non semper partibus suis satisfacere, & satius esse parvum pensum absolvisse, quàm in medio vasti operis substituisse; sepositis ad tempus, &, qui vernaculâ linguâ inclaruerunt, Poëtis, & nonnullis illorum, qui Latinos versus scripserant, paucissimos tantùm, sed qui jam demortui essent, [B O R R I C H I U M post mortem primùm adjeci] & quorum plurima carmina me habere crederem, in unum corpus colligendos selegi, & sub titulo, quem præfert hoc opusculum, reliquorum Europæ nobilioris Poëtarum numero, sed non absque doctorum in Dania Virorum consilio & assensu adjiciendos putavi; de quibus non dubito, quin

P R Æ F A T I O.

æquo Lectori se non minus sint probaturi, quàm erudito Orbi jam dudum percogniti fuerunt.

Verumenimvero si reliquorum etiam nostratium Poëmata Latina hisadjungere voluisssem, in immensum crevisset opus, adeoque hoc specimine initium fecisse, & aliis augendi potestatem reliquisse, satius duxi; minimè autem còsensu, quasi illorum, quæ hîc non inseruntur, Poëmatum dignitas & elegantia minor esset, quàm ut cum his comparari possent: quamvis enim inter optimos Poëtas numerandos sperem, quos heic in lucem profero, tamen illis similes & ante in Dania vixisse, & adhuc florere, suorumque ingeniorum radios, adinstar magni illius Mundi luminis, latissimè diffundere, imò olim nascituros esse, non minori cum laude Patriæ, quàm rei veritate prædicare & prædicere sustineo.

Neque aliò magis sine beati BORRICHII *Dissertationem de Poëtis Danis*, inter Dissertationes ejus de Poëtis Græcis & Latinis ultimam, ad calcem hujus præfationis subjunxi, quàm ut unò intuitu celebriores Poëtas Danos, & simul, quos hæ DELICIÆ exhibent, ipso BORRICHIO excepto, cernere, & de scriptis illorum Poëticis Magni Poëtæ judicium [quod semper eruditissimus Anglus *Thomas Blount* in opere suo elegantissimo, quod de Scriptoribus censuras eruditorum continet, in partes vocavit] legere posses; Et adillam etiam, ubi in vita singulorum de stylo & scribendi genio censura in medium proferenda foret, Lectorem remitemus.

Sunt autem, quos heic publicamus Poëtas, hi Sex, qui omnes hoc seculo vixerunt:

P R Æ F A T I O.

Tomo primo continentur

HENRICUS ALBERTIUS, Hafniensis.
vixit. 1610.

JOHANNES HOPNERUS, Hafniensis.
obiit. 1675.

CHRISTIANUS AAGAARD, Vibur-
genfis. *obiit. 1664.*

Tomo secundo.

VITUS BERINGIUS, Viburgensis. *obiit.*
1675.

HENRICUS HARDERUS, Flensbur-
genfis. *obiit. 1683.*

OLAUS BORRICHIIUS, Cimber. *obiit.*
1690.

Et horum carmina, quotquot usquam vel ty-
pis excusa, vel æri incisa, vel in cippis sepulcra-
libus exarata, vel inter schedulas manuscriptas
latentia ἀνέκδοτα invenire mihi contigit, omnia,
quâ potui diligentia, congeffi; Neque enim ma-
jora Poëmata, quàm quæ commodè inseri pos-
sent, condiderunt.

Ordinem in illis disponendis quod attinet,
talem observare constitueram, ut, qui prior ex
vita decesserat, priorem semper obtineret locum,
sed propositum mutare ea præcipuè de causa co-
actus sum, quod interdum Poëtæ, qui præmit-
ti deberet, carmina quædam ex Patria transmit-
tenda præstolarer, quam moram Typographo
minus lucrosam solari aliter non potui, quàm
ut illius loco alium Poëtam, non habitâ ordinis
ratione, extraderem.

Quæ de cujusque vitâ haberi potuerunt, car-
minibus præmissi.

Quo-

P R Æ F A T I O.

Quoniam verò sunt, quæ de singulis adhuc dicenda essent, paucis sic habe:

Et quidem primùm de HENRICO ALBERTIO; quòd ex Poëmatibus ejus nonnulla, nimirum quæ Borrichius de *Poëtis* recenset, inter Delicias Poëtarum Germanorum Parte prima, pag. 176. seq. reperiantur. Quòd fine, ego certè non video, nam in Elencho auctorum, quorum scripta illo Tomo comprehenduntur, nomen ipsius satis rectè apponitur, quòd scilicet fuerit Danus. Ego ejus Poëmata ut Dani, Danis heic postliminio vindicatum eo, dum ipsius *Musæam adolescentiæ Venerem*, ex quâ pauca illa, de quibus diximus, deprompta fuerant, tecum, benigne Lector, communico. Illum autem libellum, Gissæ sub initio hujus seculi impressum & in Dania vix rependiendum, & fortè nec Borrichio visum, Dni. BALTHAZARIS MENTZERI, in Academia Gissenfi Mathematicum Professoris celeberrimi, & mei nuper hospitis exoptatissimi summæ humanitati debes: Is enim, quod Avo ipsius ipse Auctor obtulerat, exemplar dum mihi dono dedit, suæ Bibliothecæ quàm publicæ utilitati invidere maluit.

Sed &, ut in transcurso hoc moneam, idem quod ALBERTIO, observavi C. ERASMO MICHAELIO LÆTO, itidem Poëtæ Dano, contigisse; nam idem Collector inter Germanos illius carminum specimen præposuit Parte III. pag. 823. seq. errore an amore, non dixerim. Si scripta LÆTI novisse desideras, Borrichium adi.

II. De JOHANNES HOPNERO; quòd prolixior ille Panegyricus, qui *Christianus Augustus* inscribitur, nunquam ante hac typis fuerit expressus.

III. De

P R Æ F A T I O.

III. De CHRISTIANO AAGAARD; quòd ejus Vita à Filio ipsius Viro admodum Reverendo, doctissimo Dno *Severino Christiani Aagaard* sit concinnata. Eam autem non minus, quàm Carminum AAGAARDI magnam partem, ne dicam omnia, quæ vel ab Hæredibus impetravit, vel inter suas chartas servata protraxit, Vir maximè Reverendus & Celeberrimus Dominus PETRUS TERPAGRIUS, SS. Theologiæ apud Ripenses Lector, Amicus magnopere colendus, mecum humanissimè communicavit.

IV. De VITO BERINGIO; quòd illa duo carmina, quæ, dum in vita ipsius quæ scripsit recenseo, nondum à me reperta esse dixi, tandem se commodò obtulerint, ita ut inter cætera, quamvis posteriore loco, compareant; & quòd in vita ejus, dum verba ipsius BERINGII & quæ sequuntur ex Programmate Academico describo, non observaverim nomen Patris & annum emortualem, quod utrumque Lector fortè scire optaret, nusquam reperiri: Atqui potuisssem, ut alibi à me factum, diverso literarum charactere ea in parenthesi interserere; quoniam verò neglectum est, & Lectori tamen aliquo modo satisfacere vellem, quomodo rem juvare potes, inter errata reperiēs.

V. De HENRICO HARDERO; quòd de vita ipsius, cùm carmina ejus typographo traderem, nihil adeò compertum habuerim. Pauca postea per literas edoctus sum, quæ, simplici stylo adumbrata, heic, si placet, legas:

HENRICUS HARDERUS in hanc vitam ingressus est Anno 1642. Beato *Borrichio* persuasum fuit, ipsum Hafniæ esse natum, quem fortè secutus

P R Æ F A T I O.

cutus *Henningius Witte* in Diario suo biographico, ubi pag. 129. Part. II. de hoc nostro loquitur; Sed si illis fidem adhibemus, quibus necessitudo cum ipso fuit, *Flensburgi*, quod *Cimbriae meridionalis oppidum* est nobilissimum, primum vitales auras hausit; & hanc sententiam ipse Auctor, omni teste major, confirmare satis perspicue mihi videtur, ubi inter Epigrammata lib. II. num. 31. *Flensburgum* saepius urbem suam, & cives *Municipes* suos appellat. Interim videre mihi videor, quid *Borrichium* huc deduxerit: nimirum ab infantia propè apud *Hafnienses* degit, quippe decennis admodum puer, Anno 1652. *Hafniam* venit, ibique in literis & liberalibus artibus porro erudiendus, Magistrorum curæ continuò commissus est. Ut autem in viam redeamus, honestissimis Parentibus *HARDERUS* noster est editus; Pater ejus fuit *CLAUDIUS HARDERUS*, cui in aula Augustiss. Regis *FRIDERICI III.* gloriosissimæ memoriæ, munus obtigerat Regias vestes cæterosque ornatus Margaritis ex arte disponendis reddere splendidiore. Superatis ab *HENRICO* nostro, quæ primitiis studiorum assignantur, subselliis, supremæ tandem classi in illustri *Hafniensium Schola* alumnum dedit, ibique sub auspiciis magni Viri, & promovendis juniorum commodis nati, Mag. *Georgii Hilarii*, non indignus tanto Præceptore discipulus aliquamdiu militavit, quemadmodum ex Epigrammate ipsius 67. lib. II. benignus Lector edoceri potest; donec ab eodem dignus æstimaretur, qui inter cives Academicos nomen suum tutò profiteretur. Circa Annum hujus seculi 63. in Prædio Insulæ *Fyonix Finstrup* formandis

P R Æ F A T I O.

dis Nobilium Juvenum studiis præfectus fuit. Quod autem *Finstropii* substiterit, & familiæ *Schultziana* cliens etiam fuerit, concludere licet ex Epigram. 25. 26. 27. libri II. Postea ipsum in Angliam profectum esse, & Danico apud Angliæ Regem Oratori *Christophoro Lindenovio* à secretis fuisse constat. Anno autem 1670. impetratâ ab illustri *Lindenovio* discedendi veniâ, Angliam reliquit, ut ipse testatur in carmine ad eundem Generosissimum *Lindenovium*, quod videas ad Num. 80. lib. III. Denique finitâ peregrinatione illustrissimo Comiti *Nicolao Frisio* studiorum moderator adjungitur.

Et hæc quidem sunt, quæ de Vita *HARDERI* mihi innotuerunt. Scripta ejus plura non vidi, quàm quæ heic eduntur. *Libri Epigrammatum* semel antehac fuerunt impressi; *Poëmation de Hafnia liberata*, ad exemplum, quod possidebat *Borrichius*, & fortè autographum erat, descriptum, jam primum prodit. Quid de *HENRICO HARDERO* judicaverit *Borrichius* vide sis in Dissertat. ejus de Poëtis. Obiit *Harderus* Hafniæ Anno 1683. d. 8. mensis Januarii. Ossa ejus, in templo Divi Petri, in Tumulum paternum illata sunt. Vivat tanti ingenii Fama.

VI. De *OLAO BORRICHIO*; quod præter illa scripta, quorum in Vita sua ipse mentionem fecit, meritò nominandæ essent præfixæ tot nostratium libris, ex decreto Regio, censuræ; quippe quarum singulæ ut incredibili artificio singulorum librorum scopum exhauriunt, & summâ sermonis puritate, eâdemque mirificè variâ Lectori se commendant, ita maximopere optandum esset, ut omnes aliquando in unum fascicu-

P R Æ F A T I O.

ſciculum collectæ typorum miniſteriô æternæ fierent.

Hæc nimirum, benigne & cordate Lector, de hiſce Poëtarum DELICIIS in antecellum monenda duxi; in quibus colligendis ſummâ non famæ tantum, ſed & meritorum gloriâ illuſtres Viri, ipſe beatus BORRICHIVS, qui præter alia ſuorum carminum tam ineditorum, inter quæ *Amagria Vindicata*, quàm editorum, maximam partem mihi tradidit, nec non CASPARUS BARTHOLINVS Magni illius THOMÆ filius, & OLIGERUS JACOBÆVS, aliique Hafnienſis Academiæ Profeſſores Nobiliſſimi Excellentiſſimi, itemque Amicorum nonnulli magnam mihi opem præſtiterunt: quemadmodum etiam celeberrimus ille Chilonienſis Academiæ Polyhiſtor MORHOVIUS non pauca tranſeunti ſuppeditavit, & clariſſimus atque doctiſſimus TERPAGRIUS, quem ſupra nominavi, dum hic apud externos vivo, multa proſus tranſmiſit.

Quòd ſi igitur ad Te, benevole Lector, ex hac mea opellâ aliquid vel voluptatis redundare vel emolumentum poterit, æquum eſſe cenſeo, ut mecum unâ his tam benignis adjutoribus debitas grates perſolvas.

Vale Lector, & collectarum DELICIARUM æquum, laboris noſtri benignum te præbe Cenſorem. Scribebam Lugduni Batavorum ipſis Id. Maji, ſtylo novo. M D C XCIII.

DE POETIS DANIS

Ex Dissertationibus

OLAI BORRICHII

De Poëtis Græcis & Latinis.

§. In Danis nec Heroicorum temporum *Scaldros*, *Runasque* & literata rhythmis saxa intuebimur, quo labore defuncti alii; nec HARNUM ex Poëtâ Regem, quod ipsi cum Phrynico Attico commune; nec SAXONEM GRAMMATICUM quinto abhinc seculo non minùs carminis, quàm historiarum, & sanguinis gloriâ illustrem; nec ANDREAM SUNONIS, Lundensem olim Archiepiscopum, clarum Hexaëmeri Epici scriptorem, nec denique KAMINTUM, Episcopum Aarhusiensem vetustum, cujus exstat Regimen contra pestilentiam, metro expressum; sed continebimus stylum intra nostram, patrumque, & subinde avorum memoriam, attacturi non nisi celebriores, qui publicis inclaruere monumentis. Hos inter, ratione instituti ordinis primus exsplendescit CHRISTIANUS AAGAARDUS: Reg. quondam Communit. Hafniensis Præpositus, & postea Rector gymnasii Ripensis, ditissimæ, & purissimæ venæ Poëta; quem si alterum dixeris Vidam, (scriptorem ipsi familiarissimum) à vero non aberraveris: ita ubique dictione castus fuit, & disertus, inventionis opportunæ argutiis subtilis, schematis bene natis creber, judicio in antiquorum scriptis firmato circumspectissimus. Nihil cultius, castigatiusque *Threnis ejus Hyperboreis*,
in

BORRICHII DISSERTATIO

In obitum Augusti Regis, Christiani IV. quorum principium:

*Excedit fors lava modum: geminantis Regum
Funera conspiciamus miseri, viduumq; tiarâ*

Corpus, & ex sanguine pallens Rectore tribunal.

Sed & epos *Homagio Frider. III.* dicatum omnium laudes provocat. In elegiis eidem promptus calor, nec minus gratiæ, Testis acclamatio Saxoni *Stephanii* annexa; testes elegi ad cunabula Salvatoris enarrati:

Dum procul excelsi pignus venerabile cœli

Nascitur, & proprium mater adorat onus;

Pastoresque stupent clamata bovia tanto

Nixu, atque infantis conscia tecta Dei...

§. HENRICUS ALBERTIUS *Hafniensis* (quem nescio cur Poëtis suis annumerârint Germani) de *Sapientia & Veritate*, *Symbolo Regis Christiani IV.* *Ducibus Holsatiae*, *Armamentario Hafniensi*, aliis, elegos scripsit non humillimi spiritûs: nec sine sapore *Anagrammata* ejus in *Accilium Brahe*, *Enwaldum Cruse*, *Conr. Aslacum*, *Leon. Metznerum*, *Gell. Sæsceridem*, *Jan. Gruterum*. Unum hîc epigramma ejus apponemus, honori *Gruteriano* inscriptum:

Dimidiata dies fulget, Pyroisque suprema

Fert Hyperionidem per tabulata poli: (tus?

Quis novus hic claror? quos sentio pectore mo-
Mercurius venit, magne Grutere, tuus.

O quot sermonis de te dat edulia! quanti
Promus honoris adest, promus amoris adest!

Quàm cupide gusto! quàm dulcis mattya succi!
Talia vix Juno miscet honora Fovi.

Vos Heliconiades, jam vestri claudite rivos

Nectaris: hoc nectar dulcius amne venit.

Nec

DE POETIS DANIS.

Nec plebeja est vena IOHANNIS AMERINI, Ripensis, cujus *lyrica* iterum legi digna sunt, *ecloga epica* de bello Dano-Succico subinde satis incalescit.

§. BERTILUS CANUTIUS AQUILONIUS, Præpos. Ingelsted. præter alia opera, de *Altitudine Danicâ*, de *Perfectione Danicâ*, de *Danica lingua cum Gracâ mistione*, de *mistione cum Latinâ*, præter epistolas ad genium Lipsii exaratas, similitudines Atticas, lusus juveniles, declamationem polemicam, introductionem ad Poëticam Danicam, Manes Horatii, scripsit odarum libros duos, poëmatum plures varii argumenti, in quibus plurima epigrammata Græca, multa Latina. Exstat quoque epicon ejus in memoriam Reginæ Annæ Catharinæ; exstat aliud epicon trecentorum versuum uno die effusum. Sed quis sperabit in omnibus parem ἀκρίβειαν? Sunt hîc rosæ plures, sunt spinæ nonnullæ: ad summam; in magnis gloriosi habentur conatus, licet non semper respondeat eventus. Opportunè ipse ad Momum:

*Ingenium culpas jam nullum ad prisca venire,
Venasque, ut mundo deficiente, mori.*

*Sit novus Augustus Macenatesque resurgant,
Accrescant Acci, mox redeatque Maro.*

§. CASPARUS, & THOMAS, BARTHOLINI, nomina in decus & immortalitatem literarum nata ad hanc etiam descenderunt Aganippen, ut adstruerent exemplo suo, non esse usquam eam ingenii magnitudinem, quæ non possit reliquas lauros suas hac laureolâ reddere illustriores. Præcipuè tamen intra elegos sese continuere, & epigrammata; genus argutum, incitatumque, quod

BORRICHII DISSERTATIO

& otia distinguit honestissimè, & nullam reliquis studiis remoram objicit. Legitur, laudaturque Caspari *fasciculus Carminum*, & nata Musis obstetricibus, *epigrammata extemporalia*; leguntur Thomæ *Carmina* varii argumenti, eâ cupiditate, ut semper augeant relegendi desiderium, ita in omnibus certat cum ingenuitate nitor, & cum gratiâ acumen, non illud mordax, sed lætum, lectum, liberale. Utque ex unâ alterave fimbriâ judicemus de texto, ecce quàm masculum est quàm efficax illud in Augustæ Reginae, Sophiae Amaliae effigiem epigramma!

Æmula cœlestis sunt hæc pia Numinis ora;

Qua Juno credit, vel velit esse sua.

Hæc superos, regit illa suos Amalia Cimbro,

Imperio certent, utraque forma Dea est.

Quàm plena eruditi salis allusio in epigrammate, quò D. Matthiæ Fossio applaudit, cùm Archiepiscopo Svaningio parentaret:

Immortalis Olor variis demersus in undis

Sydera jam, facili Numine, celsa petit.

Pervolitet quanquam Patriamque orbemque
perennis,

Astra tamen pennâ candidiore placent.

Sat cecinit terris. Illi pœana canentes

Dicamus laudes, te præeunte, pias.

Anseribus fulmen, placidus venit inter Olores

Fossius, ut Cygni pradicet ora sui.

§. VITUS BERING, Historicus Regius, epigrammatum nitorem ad illud extulit fastigium, ut assurgere ulteriùs vix adeo sit mortalis industria. Videbis & elegos ejus teretes, animosos, fulgidos; & quoties libet, cothurnis incedentes, ita cujusvis argumenti onus hoc plectro fortiter susti-

DE POETIS DANIS.

sustinuit. Epica attigit, sed parcius, &, more suo, magnificè, nisi quòd in longiusculo opere spiritus subinde tantillum lassaretur. Elegi autem ad ultimum vitæ terminum floridi, sententiisque densi, nusquam fatigato impetu. Quin & lyrica dulcedine, & nervis mixtissima. Nec hoc tam debebat lectioni multæ, quàm illustri genio in sententias & acumina sponte efflorescenti, quibus & epistolæ ejus, & inscriptiones, immò verò lætior illa conversatio quotidiana largiter inundabant. Meditata quin etiam scriptio soluta non poterat non ubique fateri Poëtam, immò cum *Drepanii Pacati* Panegyrico de conceptionum sublimitate contendere. Accessit decor corporis ἀξιοφειάμηνος, & corpori par animus, dignissimum hospitium, ex quo Apollo frequentius concionaretur. Præter opera alia, scripta Poëtica reliquit varia, præcipuè nata honori domûs Augustæ, & placandis amicorum desideriiis, quæ utinam sollicitiùs corrogarent Hæredes, ederentque, nè propagandæ meritò ad feram posteritatem tanti Viri gloriæ non satis invigilasse viderentur. Quot Principum? Heroumque imagines hodieque epigrammatis ejus coruscant, quot metra ejusdem peregrinantur in exteris Regionibus? quot inter familiares sparsa oculos adhuc, animosque morantur? quibus omnibus tandem imminebit oblivio, nisi eorum æternitati typis prospectum fuerit. Multum verò debet illustris Umbra curæ Ampliiff. Viri *Th. Bartholini*, quâ effectum, ut legantur plures elegiæ ipsius inter carmina Bartholiniana, sperentque legitime immortalitatem. Sed quid illæ nisi sitim excitant cæterarum? Hic unum duntaxat signa-

* *

bimus

BORRICHII DISSERTATIO

bimus epigramma, quod effigiem illustriss. Dn. Vice-Cancellarii Ovidii Julii comitatur:

*Nomina, Roma, tua, & magnorum fata Qui-
Et quicquid virtus contulit una tibi, (ritum,
Partimur tecum Dani, nostroque sub axe
Nomen, & immensum Julius omen habet:
Qui nexus, & pacta foris, & mutua Regum
Fœdera, nativâ conciliata fide,
Atque domi cunctos in se collegit honores,
Ingenio tanto, consiliisque pares: (nactus,
Quaque ingens laus una Viri est, moderamina
Integraque invictâ Regna tuenda manu,
Non domuit totum, sed juvit moribus Orbem,
Casareoque aliquid nomine majus habet.
Hic nil, Brute, tibi est: Vitiis intactus & ira,
Et cœlo, & mundo judice, semper erit.*

§. Huc referrem CLAUDIUM BORRICHIIUM, fratrem, heröico, elegis, sed inprimis lyrico expeditum, & cotem quondam ingenii Beringiani, nisi eum à curâ Parnassi ad Sionis delicias munus sacrum deflexisset. PETRUS BORRICHIIUS Herculem Xenophontis heröico Græco expressit non sine Venere. Est & TYCHONI BRAHEO, illustrissimo Mathematico, suus inter Poëtas locus, id quod non tantum insigni elegiâ in Uraniam, sed & alterâ in secessum suum è Patria declaravit, cujus primordium:

*Dania, quid merui? quo te, mea Patria, lass
Crimine, quod rebus sis inimica meis?*

JOHANNEM FRANCISCI Rip. Medic. P. P. præter singularem Musices scientiam vatibus inferit liber Carminum Friderico II. Regi Danicæ olim inscriptus; nec minùs carmen de admirandâ oculorum fabricâ. HENRICUS HARDE-
RUS,

DE POETIS DANIS.

RUS, Hafnienfis, heröici carminis gloriâ paucis hodie cedit, ut quem nec in inveniendâ copia deficit, nec facultas in eloquendo. Argumento est non modò ejusdem *Hafnia arctiori obsidione liberata*, sed & recentiores ejus *Panegyrici Epici & elegiaci*, ita nervis & spiritu colligati, ut clarè manum Apelleam fateantur. Nec minùs artis, ingeniiq; est in *tribus* ejus *Epigrammatum libris*; ex quibus hîc tantùm producitur Goliathi epitaphium:

*Ille Palaëstinis Dux formidabilis armis,
Non veritus cælo bella movere gigas
Hic jaceo, pars trunca mei, non igne trifurca
Non mihi fulmineo contigit ense mori:
Frons fuit exitio, laevi perfracta lapillo,
At, nisi cùm perii, frons mihi nulla fuit.*

§. PETRUS HEGELUNDIUS, Episc. Ripensis non modò in enarrandis Phil. Melanchthonis epigrammatis versatus est piè & eruditè, sed in scenico etiam genere felix, *Susannam* repræsentando decorum artis mirè custodiit. JOH. HOPNERUS, Hafnienfis, Licent. Juris, otium suum inter Musas severiores, imprimis poëticas, nullo emolumenti, sed uno honestatis intuitu gloriôsè consumpsit; in *elegis* ejus, quos illustri aliquâ occasione provocante, sæpe, & facile exprompsit, omnia plena jucunditatis, & Veneris. In *Heröicis* vis adhuc major, plus curæ, & ponderis; ex quibus hîc ex *Propemptico* ipsius in I. *Picartum*, insignem Astronomum Parisiensem, qui apud nos hyemem impenderat observationibus cœli, & cometæ tum novissimi, pauca adjiciemus:

BORRICHII DISSERTATIO

*Diūque, Deaque omnes, quibus est pelagique,
solique*

Temperiem curare labos, atque aëris alti,

Jam cohibete minas . . . & circa finem:

Si sapis, ô Miles, tantum violare caveto, (ram,

Per se equidem placidum, sed se commoveris i-

Fulmine munitum Fovis, & vibrante Deorum

Armatum terrore Virum; nè fortè cruenti,

Cujus habet secum fumantem sulphure crinem,

In caput ipse tuum cieas portenta Cometa.

§. IOHANNI IANI, Viburgio, Præpos. Mö-
nensi, quoties libuit, nascebantur elegi in ipsis
propemodum labris, nec illi aut exsucci, aut
otiosis farcti sine calce harenis, sed venusti, can-
didi, & liberè fluentes. Consulatur elegia, quæ
ita infit:

Majus adest iterum, pars fortunatior anni,

Et redit è latebris Flora venusta suis.

Nec aliud persuadet ejusdem *Pax Redux.*

ANDREAS KRAGIUS, Profess. Publ. Hafn. ita
ex disciplinâ Rameâ accuratè resolvit Horatium
de Arte Poëticâ, ut somniâsse ipsum in bicipiti
vertice non dubitemus, quanquam opuscula,
quæ in hoc genere concinnavit ipse, ostendere
hodie non liceat. JOHANNES LAURENBER-
GIUS, Profess. Soranus, quo erat ingenio ubi-
que experrecto, & versatili, jam *epigrammata*
scripsit, jam *carmina Græca*, quæ Homericis
æquiparanda, jam *Latina*, quæ Juvenali germa-
nissima. Procudit & *Satyræ* idiomate Megapo-
litano, sed illas acerbissimè suaves, & suavissimè
acerbas. Quin *Epithalamium* circumfertur *Saty-*
ricum linguâ Danica exaratum, quod ipsi attri-
buit vulgaris opinio, in quo crebræ, & ingenio-

DE POETIS DANIS.

sæ punctiunculæ. Sed ex latinâ ejus Satyrâ, quæ mores seculi satis mordaci perfricat aceto, illa sola hic recognoscemus, quæ temere jurantibus exprobrat:

*Septem Tisiphonas, & bis sex ora Megara,
Milleque Cerberei fauces, & colla molossi, (nus;
Et quicquid pallens nunquam conspexit Aver-
Hac jurat, caligas qui nondum pugio sumpser;
Et cui mollis adhuc animus dignosse negavit
Angues Eumenidum, aut recidivi pondera saxi:
At quos judicii gravitate peritior atas (runt,
Imbuit, hi numerum ad digitos subducere nô-
Quot piceas habeant Acherontis flumina
guttas.*

JOH. LAURENTIUS, Canonicus Ripensis, Ripensium Episcoporum seriem, vitamque tetra-
stichis comprehensam edidit, opusculum indu-
striæ non poenitendæ.

§. C. ERASMUS MICHAËLIUS LÆTUS, Prof.
Hafn. avorum memoriâ inter cultissimos habe-
batur Poëtas, & hodieque non inter incultos; fu-
turus haud dubiè cultior, si diutius lambere fœ-
tus suos maluisset, quàm frequentius parturire.
Fuit enim vero ab ingenio paratissimus, & ady-
ta disciplinæ hujus pervestigavit omnia, prom-
ptus etiam facilisque propemodum ad usque ex-
temporalitatem. Hinc tot operibus adhuc famam
suam, decusque tuetur. Superfunt *De Rebus Da-
nicis* libri XI, *De Re Nauticâ* libri IV, *De Repu-
blicâ Noribergensium* libri IV. *Colloquiorum
Moralium* libri IV. *Margareticorum* libri X. ut
Bucolica ejus, & *alia varia* prætereamus. Sanè
Philippus Melanchthon, vir gravis, & Poëta ipse,
adeoque censor minimè inficiandus, non dubi-

BORRICHII DISSERTATIO

tavit in epistolâ ad Frider. II. Daniæ Regem, in Erasmo Læto *venam uberem, splendidumque* laudare *carmen*, adeoque Augusto, *de tanto universa Dania ornamento* gratulari. Vel sola ejus *Margaretica*, quorum initium:

*Alberti Sueonum fremitusque, ac prælia Regis,
Magnanimosq; Duces, excitaq; gentibus arma,
Fortunaq; dolos canimus, populumq; ferocem,
Consertamque manu pugnam; quo Dania bello
Imposuit rigidis haud mollia vincula Gothis,*
fatentur impetum planè poëticum: ita sagaciter invenit, distribuit, eloquitur, variat, ut assurgere ultra, illâ præsertim tempestate, paucissimis concessum fuerit.

§. THOMAS LUNDIUS, Ecclesiastes Helfingor. memoriæ juniorum consulturus *universas latinæ Grammaticæ præceptiones metris* illigavit, non inficetis illis, sed ut necesse est in spinoso adeo arvo, nonnunquam tortis, coactisque. ZACHARIÆ LUNDIO, Notarum in Aulâ Regiâ Friderici III. Magistro dexterrimo nihil tam erat in proclivi, quàm versus, isque non plebejæ moneta, sed dulcis, candidus, sonorus. Juvenilis diligentia specimen jam diu versant, laudantque eruditi, associatum Carminibus Syndici Gedanensis Vincent. Fabricii. Sed quæ maturior ætas procudit, ut longè plura sunt, ita longè limatiora, dignissima, quæ in Sotiorum manus quàm primùm deveniant. Neque enim temere in his sacris perspicaciorem invenias Lundio, ita erat non modo ingenii ad omnia prompti, judicii acerrimi, sed & infinitæ propemodum lectionis, indulgente quantamlibet librorum copiam illustri bibliothecâ Seefeldianâ. In quâ
natæ

DE POETIS DANIS:

natae ipsi sunt luculentae in Hesiodum notae, ut cætera hic non attingamus.

§. ANDREAM LYMVICUM, Prof. Hafn. Poëtam declaravit illa vastissimi corporis, & roboris Navis Suecica, *Magelân* / quæ cum superiori seculo in pelago nusquam inveniret parem, Danis stimulos admoventibus, in cælum ascendit; cujus festinato itineri *Lymvicius* carmine prælusit. LAURENTIUS MATTHIADES Jonæ prophetiam epico reddidit, non indocto. JACOBUS MATTHIADES pleraque libri primi Saxonis Grammatici metro reddidit. PETRI MEHRNERI, Acad. Hafn. Sub-biblioth. versus, quos & multos fudit, & non sine arte, dum florebat ætas, habitiores erant, ingravescente senio, de aridiori alveo testabantur. BERNHARDO MEJERO, sacerd. Hafn. feliciter cessit *Comædia sacra*, cui nomen *Lampades*: filio autem ejusdem, JOANNI MEJERO, Rectori Rip. & meo olim Præceptor, vivacissimus erat in his sacris calor, multa lectio, firmum judicium. Rapiebatur magis ad elegos, in quibus nihil usquam proletarium, aut stridens; quoties tamen argumenti gravitas ad epos invitavit, ostendit se oneri sufficientem. Inerrat adhuc sensibus meis nobilissima ejus *Concio heroica*, qua evocatis in facellum Ripense doctissimis quibusque urbanorum, vicinorumque, ita depexit *Herodem* illum, infantibus Bethleemiticis infestum, ut pudendam Tyranno infamiam crearet, sibi gloriam perpetuam. Sed & ejusdem *Manes Uldarici* Principis latè Poëtam declarant, & *elegi in Saxonem* Grammaticum.

§. JOHANNES MEURSIUS, Prof. Soran. præter Lycophronem, Phædrum, Theocritum,

BORRICHII DISSERTATIO

Plautum, Æschylum, Sophoclem, Euripidem, quos emendatiùs loqui docuit, poëmata scripsit varia, in quibus ars cum ingenio de præstantiâ contendit. CHRISTOPHORI LUDOVICI MUNTHERII, Prof. Poës. Hafn. memoria adhuc salva est, & honorata, non ob lucem modò Arati Phænomenis allatam, sed & ob Παρεμβολὰς Poëticas. JOHANNIS OLAVII, Ecclesiastæ Randrus. *Epigrammata* resplendent candore, gratiâ, acumine. *Epica* ejus insurgunt magnificè, *elegi* audent feliciter, succo ubique & sanguine pleni. Et nisi cœlestium cura clarissimum hoc ingenium ad alia studia maturè abstraxisset, haberet Arctos nostra, quod Euro, Notoque fortiter opponeret. In fidem dictorum sistimus poëma ejus gratulatorium iterato Frid. III. homagio nuncupatum, sistimus tot acclamationes Academicas, epigrammata, ex quibus unicum hîc allegabimus, honori Jacobi Matthiæ Episc. Aarhusiensis dedicatum:

*Vir Divine, Diis quo nil vicinius Arctos
Hac videt, ô fama se superantis honor!
Da veniam, laurus in te consumpsimus omnes,
Et tua jam virtus nomine pane caret.
Si loqueris, delubra stupent, si carmina scribis,
Rustica jam Clio displicet ipsa sibi;
Nil superest suada; tua gloria possidet omnem,
Nil superest Musis; utraque palma tua est.
Sist tibi tu pretium: nostri hac infamia secli est,
In famam laurus non habuisse tuam.*

Condidit & vernacula metra pari dexteritate.

§. JACOBUS-HENRICUS PAULLI, etiam Apollini gratus est, ita frequenter, feliciterque sudavit

DE POETIS DANIS.

ludavit in hac palæstrâ. Docent id *Epigrammata* ejus promiscua, docet *carmen in Bibliothecam Wolferbytensem*, docet *Homagio Friderici III. dedicatum pœma*, ut alia ex occasione nata hîc transeamus. JOHANNI ISAACIO PONTANO, Helsingorensi, Histor. Regio Musæ omnes faverunt, etiam Poëticæ. Exstat *heröicum* ejus honori Gruteriano inscriptum, exstat aliud, quod mitram Doctoris Petro Bornio gratulatur, utrumque sani coloris. Sub finem Bornium ita alloquitur:

*Ergo quod super est, Astræ nobile culmen
Scandelibens, atque hinc tumidi ludibria vulgi
Despicito, & varios hominum composito motus,
Inflammato bonos, & refranato furentes;
Ædifica nomen Themidos. Sic auguror aut mox
Falciferi exsurgent rursus felicia secla,
Aut sensim ad terram è superis Astræ redibit.*

Ut mirari subeat, cur olim in frequenti doctorum Batavorum convivio, cui *Heinsius*, *Rutgersius*, *Grotius*, aliique magni nominis Viri intererant, diu circumlatus sit ille versiculus:

*Dic quid id est, quod majus erit, quò plura
demas?*

tandemque reliquis tacentibus, cum omnium applausu responsum:

Pontano demas carmina, major erit.

Nisi forsan, vergente in senium ætate, ut sit, aridior visus sit, aut in epigrammate, quò inclinabat *J. Frid. Gronovii* sententia, frigidulus.

§. ERICUS ERICIUS PONTOPPIDANUS, Episcopus Nidros. Poësin juveni dilectam nè in ultimo quidem senio colere, ejusque dilatare pomœria desuit, spectatus in hoc foro alacris,

BORRICHII DISSERTATIO

quotiescunque argumentum sacrum, profanum, varium invitaret. Admonent tot ejus *Bucolica*, & *Epigrammata sacra*, admonet *Polyhymnia Danica*, *Systema Poëmatum*, decantata versibus *Aquila*, *Paraphrasis metrica in Ceбетis tabulam*, *Ε'πιμνησιν* Gracum de Victoriâ Davidis & Christi, *Apollinaris Coronatio*, *Panegyris in Coron. Friderici III. Centuria miscellanea epigrammatum*, *Aucupium Selandicum*, alia, & novissimè *Res terrâ, marique feliciter gesta à Christiano V. Augusto nostro.* HENRICI RANTZOVII, Pro-regis Cimbriæ *Aula*, *Heroës*, *Epigrammata* suâ se commendant facilitate, & prudentiæ civilis flosculis exuberant. Quàm circumspectè Phaëthonteos socios alloquitur?

Adspicis ut Phaëthon rapido Fovis occidat igne,

Nil mirum: punit corda superba Deus.

Hic veros habuit Clymenem, Meropemq; paren-

Factavit Phæbo se tamen esse satum. (tes,

Quin etiam conscendit equos, Solisq; quadrigas,

Atque suis impar viribus urfit opus &c.

Qui fueris, hic esse velis, sublimia vites:

Ultra qui sortem non sapit, ille sapit.

§. Quid loquar rotundos illos JOH. RHODII elegos, in gratiam amicorum fusos, sed iniquo fato post fata dispersos? quid JANI SADOLINI de Regibus, & Urbibus Daniæ epigrammata, atque Poëma de Coronatione Christiani IV? quid GEORG. THEOPH. SADOLINI elegidia in memoriam Christiani IV? quid JOH. SASCERIDIS Prof. Haf. carmina sacra librorum novem? quid Threnodiam NIC. SASSI in obitum Uldarici Principis? quid poëma FRID. SEVERINI de miraculis, quæ in tempus Nativ. Christi inciderunt?

DE POETIS DANIS.

runt? quid Cleopatram metricam I. THOMÆI STEGE, quid metricam ejus descriptionem Rerum Heroicarum Christiani Quarti; quid epigrammata NIC. THEOPHILI? quid *Transitum* CHRISTIANI TIDSTADII? in quibus omnibus nec artem, nec adeo genium desiderabis. Latiùs se se diffudit NICOLAUS PORTA TRYGONIUS, tum in *Elegiacâ illâ Proverbiorum Salomonis paraphrasi*, tum in Odis suis, anagrammatis, epigrammatis, plus tamen ubique conatum attulit, quàm beatæ & vividæ amœnitatis. Nihil interea verius, quàm illud ejusdem:

Transit homo, transit favor, atque pecunia transit.

Transit & humana conditionis honor.

§. ERASMUS VINDINGIUS, Prof. Hafn. & Regius in Astrææ tribunali Consiliarius, maluit communiendæ auctoritati justitiæ insensescere, & nodos in jure Patrio dissolvere, quàm diu nodis, numerisque adstringere sermonem, futurus cæteroquin inter Artis Antesignanos, quod non modò Commentariis Euripideis, sed & Græco, quoties visum, & Romano poëmate, eoque splendido testatum reddidit. Docet id liquidò Ωδῆ ejus ἐπιτάφιος in funere Augusti Regis Christiani Quarti. Quàm appositè claudit elegos suos in Saxonem Stephanii?

Sparge rosas, florem violarum, nocte coronas

Saxoni & Stephano, Patria, sparge rosas.

Inscribatur opus saxi, & plena perennent

Laudibus aternis hæc monumenta tuis.

Sculpe opus in saxi, scriptoribus adde Coronas;

Convenient rebus nomina clara suis.

BORRICHII DISSERTATIO

Clarus quoque in hoc theatro filius, PAUL. VINDINGIUS, & ipse Prof. Hafniensis; nec minus, affinis ejusdem OLIGERUS JACOBÆUS, & is Publ. Professor. Clari olim gemini ANDR. WELLEJI, hic *Græco versu*, ille *idylliis*. Nec inferior SEVER. WELLEJUS, præsertim elegiaco. HIERON. WEITZIUS, Prof. Soran. natalem Christiani Principis veneratus est carmine eleganti. ADAM FRID. WERNER, Not. Publ. epigrammate valuit & latino, & Teutonico. WIL- LICHII WESTHOVII, Com. Palat. Canon. Lund. opera metrica plura exstant, *poëmata, epigrammata, emblemata, homilia poëtica, mely- dria*, alia, in quibus tamen non rarò frequen- tior scandendi montis ardui impetus scandentis assiduitate refrixit, subinde tamen sic satis re- caluit, ut in emblemate canis scœnili incuban- tis:

Incubat arctato scœni canis hirta maniplo,

Ac depasturos nequiter arcet equos.

Hinc patet invidia nimium crudelis imago,

Privat sorte alios, quâ nequit ipsa frui.

§. PETRUS WINSTRUPIUS, Prof. olim Hafn. sed postea Lundensis Episcopus magni nominis, & meriti Theologus, lusit juvenis vario vincti sermonis genere, inprimis tamen epigramma- tis, quibus paullatim senior tantum adjecit, ut in volumen denique spissum desineret industria. In quo illam propemodum solus laudem mere- tur, quòd nihil invium esse paronomasiæ osten- derit, quem hætenus fontem acuminum par- ciùs aperuere cæteri, sive quòd minùs masculum crederent, & sæpe propiorem coacto, sive nè inter fastidita æstimaretur, eandem crebriùs

tun-

DE POETIS DANIS.

tundere incudem. Non libet hic plures trutinari, ne ultra institutum excreseat commentariolum: alioquin laudandus mihi adhuc esset TRUGIL-
LUS ASLOVIUS cui *Profodiam Gracam & salve Noricum* debemus; AURELIUS BENTZONIUS, cui *suaves elegos*; JANUS BERGENDALINUS, cui *Pia Otia*; CLAUD. CHRIST. BRAMENSIS, cui *Scandiæ præconium*; ANDREAS BREMERUS cui *librum Poëmatum*; JOHANNES FRID. CERVINUS cui *metricam orationem* in Natalitia Salvatoris; JONAS COLDINGENSIS, cui *carminum libellum*; OL. FIELCHIUS, cui *Συγχαίγειν Epicum, & metricas, idiomate latino, & Danico conciones*; ARNOLDUS DE FINE, cui *elegos de Incendio Bergenfi, & aliis*; P. FLEMLOSIUS, cui *eclogam de eclipsi solari*; CLAUDIUS FRISIUS, cui *integram versuum retrogradorum sylvam*; HENR. GARDER, cui *poëma de Strenis*; HALVARDUS GUNARIUS, cui *paraphrasin metricam Evangeliorum Dominicalium, & varia alia*; MAGNUS GUNTZOVIVS, cui *Bucolicon Bethlehemiticum*; JACOBUS HASEBARDUS, cui *epithalamia*, GEORGIUS HUBERUS, cui *epigrammata, & Acta publica* in carmen induta; PAULUS KYSIUS cui *Ωδήν ἐπιγραμματικὴν*; JACOBUS JACOBI, cui *expressum carmine Chronicon judaicum*; JANUS DION. JERSINUS, cui *Heroicon de officiis discipulorum*; P. KONGBACH, cui *synopsin Religionis Christianæ metricam*; MICH. LEIGH, cui *Epigrammata*; JOHANNES PRATENSIS, cui *elegos*; REGELIUS REGELII, cui *varia poëmata*; ELIAS

BORRICHII DISSERTATIO

RESENIUS, cui *metricam* de Nativit. Christi *orationem*; PAULUS RUTINGIUS, cui *anagrammata*; HENRICUS VALENSBECH, cui *metricum* Obsidionis Hafniensis *Diarium*; JACOBUS WOLFIUS, cui *Tragœdias*; sed infiniti operis est percensere universos.

§. Quin & rhythmorum Danicorum nitor eò se usque hodie evexit, ut cum quavis Europæâ linguâ de suavitate & gratiâ audeat contendere. Balbutiebant olim vernaculi numeri in PETRI LOLLII, five Legistæ proverbiiis, in Cantilenis Heroum ANDR. WELLEII, in Artificiis Vulpinis SCHOPPERI, in Satyris JOHANNIS SCANI, & SEVERINI TVILLINGII, in Eclogis Virgilianis Danico rhytmo expressis à PETRO JANIRIPENSI, immò subinde in sacris Ecclesiæ Cantionibus: verùm ex quo ANDREAS CHRISTIANI ARREBOË non modò psalmos Davidis metris Danicis feliciter illigavit, sed & Hexaëmeron *Bartasii* majestate dictionis nostratis propemodum vicit, cœpere erectiora quædam ingenia excutere intentiùs Silenos hos Alcibiadis, & admirari novissimè latentes in hac linguâ divitias. Utque certis præceptis in posterum munirentur Poëtæ nostri, effecere JOHANNES MICH. CORVINUS Heptachordo suo, & Rhythmologiâ Danicâ, SEVERINUS PAULLI GOTHLANDUS Prosodiâ vernaculâ, ERICUS PONTOPPIDANUS, & PETRUS SEPTIMIUS aliis atque aliis additamentis. Splendor advocatus est numeris non modò ex Rhetorum schematis, & acuminum gratâ varietate, sed obsoletæ quoque voces elimatæ iterum, more Italorum (quibus ii demum magnifici rhythmî, quâ
pluri-

DE POETIS DANIS.

plurimum ex *Dante* accersunt, contra Galli nihil adeo hodie debere volunt suo *Ronsardo*) quin & Belgarum hyphen à Scaldris nostris invitatum decentissimè se accommodavit. Primus ab *Ar-reboënsi* in publico cum applausu surrexit SEVERINUS TORCHILLIUS, cujus dictio in Astræâ Danicâ non cothurnata quidem, sed nativa, suavis, candida. Hunc non tam facilitate, quàm coloribus, & robore supergressus est ANDREAS BORDING, firmavitque etiam in Aulâ patrii carminis majestatem. Supervenit JOHANNES WILHELMIUS, & is in Hexaemero suo graviter disertus. Excitavere alios horum encomia, qui his partim alis, partim suo remigio gloriosè adhuc auras circinant: in quibus hodie eminent THOMAS KINGO, Episc. Fion. JANUSSEHESTED, MATTHIAS WORMIUS, ANDREAS CLAUDIANUS, CLAUDIUS LUNDIUS, HENRICUS GERNERUS, alii, quorum opera immortalitatem sibi justè pollicentur. Inter Poëtrias Danicas jam olim celebris erat illustris Tychonis BRAHÆI SOROR, & hodie DOROTHEA ENGELBRECHTIA Bergensis, à sacri carminis facilitate & nitore commendatissima. Et de Poëtis illustrioribus hætenus.

COLLECTORI
GRATULANTUR
PATRONI ET AMICI.

Florentissimo civi, Amico dilectissimo,
D N. FRIDERICO ROSTGAARD
*Cùm delitias Poëtarum Danorum pu-
blicaret.*

Ergone quæ sparsis volitârunt carmina mem-
Nescia fortunæ (sors ita dura) suæ, (bris,
ROSTGAARDE, Hafniaci decus, & nova gloria
Colligis, & fato nobiliore beas? (Pindi,
Maeste insperato, quo nil generosius, ausu!

Quo Patriæ in laudes sanctiùs ire nequis.
Hæc pietas, hæc prisca fides, hæc Dia voluptas,
Detrahere instanti semicremata rogo:
Vidisti Hippolitos variis in curribus actos
In mortem celeres præcipitare rotas;
Vidisti nullum, quæ nostri incuria secli est,
Sistere cornipedes, & revocare gradus;
Unum te opponis: ne tantum injuria possit
Temporum, & hæc Patriæ lumina obire vetas,
Hoc meritum, ROSTGAARDE, tuum est, ut Pa-
tria reddat

Et sine nube dies, & sine morte decus.

OLAUS BORRICHIVS.

30. Julii. 1690.

E I D E M.

I.

Per Te Danorum revirescit gloria Vatum,
Quæ jacuit tacito semisepulta rogo,

See

*Sed Te posteritas ipsis his Vatibus addet ,
Cumque tuo illorum nomine nomen erit.
Dumque vident illi , docto Te vindice, lucem
Ipsa Tibi præfert Calliopéja faces.
Quò patriæ pietas, quò Te rapit ardua virtus
Ibit & ipse comes non periturus honos.
Ætatem ingenio vicisti, vota tuorum
Felici reditu mox quoque vince , vale.*

2.

*Poscuntur vario multum diversa palato ,
Deliciasque sibi quilibet ipse struit.
Te pascit , tineas quod jam pascebat inertes ,
His gaudes epulis deliciisque frui.
Esca tamen docto non est spernenda palato ,
Quam cerebro Phœbus præferat ipse Jovis,
Ex his deliciis notus , semperque futurus
Delicium Musis , delictumque mihi.*

HECTOR GOTTFRIED MASIUS.

AD EUNDEM.

*Quam non Augusti Mæcenatesque dedissent
Tu patriis vitam Vatibus ergo dabis?
Macte novis cœptis ROSTGARDI ! Si data quer-
Servato quondam cive corolla fuit ; (na
Laurea servatis veniet Tibi Vatibus , & Te
Musa mori , Divos cum facis , ipsa vetat.
BORRICHII Aoniis ducetur fama triumphis ,
Æternum Patriæ Pieridumque decus.
Quod non BERINGUS , quod non AAGARDUS ,
& omnes
Quos cumulas , nomen ? quas meruere faces?
Miran-*

Mirantur Vatum septem nova regna triones.
Indice Te tantas Dania novit opes,
Doctior has orbis, venientia secula discent;
Ille tuas curas laudat, & ista tuas.
Arctoo latè dominantur frigora cœlo:
Pectora Phœbéo sed tamen igne tument.
Non tantum Hesperidum poma aurea carpimus
hortis:
Aurum etiam nobis ex Aquilone venit.

Scr.
D. G. MORHOFIUS.

EIDEM.

*Plorabant absconsa diu, neglectaque passim
Per loculos miserè, velut orba parente, jace-
Cœlesti quondam quæ flatu fusa subindebant,
Carmina vulgarant Arctoi lumina Phœbi.
Ast rigidae fatum sortis miseratus iniquum,
Cui genus & genius, mens gens, decus artis &
ortus
Pectus avens studiis inflammavere sacratum,
ROSTGAARDUS, nostri jam gloria magna
Lycæi,
Proferet in lucem, mundo visenda daturus,
Venturæ fausto præludens omine famæ.
Quid cessas? liceat quod sentio dicere, vellet,
Prisca foret si Roma, suis adsciscere Danos
Civibus (ô magni jus factum!) sponte Poëtas.*

JOH. NICOLAUS HERTIUS J. U. D.
& Prof. Publ.

Gissæ Nonis Martii
MDCXCII.

Nobi-

Nobilissimo

Dno. ROSTGAARDO

Româ Gieffam misit.

CRedidit ignarus Boreæ tacuisse Poëtas,
Et dulce Arctæos dececinisse melos.
Sed caput extollit *Danorum* sanguine cretus,
Et decus & Patrii stirps generosa soli.
Vis, *inquit*, Danos, vis Cimbros nosse Poëtas?
Vis ubi sceptrâ metri scire Minerva vibrat?
Talis in Hafniaco sedes fixere Lycéo
Flectere quam docuit, turba, Thalia modos;
Omnes judicium laudent, mirare laborem
Esdrea similem, gens recutita, novum.
Utpote inexhausti felicius arte metalli
Texere *Masoram* se didicisse probat.
Sacra Poëtarum variis divisa sub umbris
Qui nectit mœsto metra dicata rogo.
Nobile opus, simul & *sacrum*, nam jure vocari
Sepes, quæ Themidi *sacra*, *profana* nequit!
Sors non una Viris ideò est, non una libellis,
Arcum carminibus tendere Apollo solet. (tas
Quæ, meminisse pudet, Scaldris, quæ tristior æ-
Contigit, & tantis secla inimica Viris!
Hosne mori voluit tristemq; redire sub orcum
Sors, quia ROSTGAARDUS tunc sine luce fuit?
Sic *Dano Dani* laurum connectite, & omnes
ROSTGAARDO viridi cingite fronde caput,
Nam, sorde abjectâ, servare Poëtica mella
Nemo, Poëta nisi, judiciose, potest.

J. STEINBOCK. *Danus.*

EIDEM

EIDEM.

Viderat *Arctous Vatum* jam scripta suorum
Phæbus, inhumanis fata abolere rogis,
Nempe, Poëtarum quæ fecundissima, quæque
Nunc Helicon Musis omnibus alter erit
Dania, post mortem divinis Vatribus orba est,
Nullaque defunctos posthuma fama legit.
Hippolyti Medicus quis erit mihi carminis, in-
quit,

Colliget in solido quis mea membra libro?
Cerno vetustatem lacerasse volumina Vatum,
Hincque illinc letho victima sæva jacent.
Impia & in Vatum gemina est injuria manes,
Si meus absque omni vindice cætus erit.
Estne, cruentatas partes qui corpus in unum
Contrahet, estne Auctor qui mihi tantus erit?
ROSTGARDUS *Danæ lectissima portio gentis*
Lugdunum Phæbi numine plenus adit:
Illum animat, Vatumq; illi commendat amorem,
Quos mundo illustres Dania celsa dedit.
Hicque amor exercet curis ingentibus illum,
Et studium in Musas jam vocat omne suum.
Edita sub Batavo sic Laurus Danica cælo
Tam nitidis nasci gaudet amatque typis.
Sicque domi genitos peregrina puerpera versus,
Ut mundo adsuescant bis placeantque, polit.
Gratia ROSTGARDI est, Danæ nova gloria
Illeque Pierias nil amat ante Deas. (gentis:
Vita Poëtarum cupit esse perennis, & inde
Porro Poëtarum fama perennis erit!
Delicias Vatum qui famæ exordia fecit,
Delicium Patriæ grande erit ipse suæ.

Quem-

*Quemq; immortalem Patriæ facit esse Poëtam,
Illum immortalem quisque Poëta facit.*

LUDOVICUS HENRICIUS
PONTOPPIDANUS

Ecclef. Cathedr. Aarhufiensis Pastor Primarius,
Canonicus & Præpositus.

E I D E M.

Dania tolle caput, tibi fama cacuminat aures,
Et de te solito plus cupit ore loqui.
Tinnula de patriis quid vulgat vatibus, ut sis
Mundi delictum, Cimbrica Cyrrha, novum.
Mars & Apollo suis ineunt pia fœdera lauris,
Et gemini studium, Dania, grande Dei es,
Cœlestes patriâ certant de laude Patroni,
Et causam faciles ambo clientis agunt.
Dania, desuetum longo tibi tempore Martem
Aspicias, atque hospes pax tibi læta fuit.
Lustra aliquot ferro, taboque, virisque, carebant,
Quos stimulat demens ad nova bella furor.
Aula Caledonium Martis migrabat in orbem,
Cladibus hic fruitur sanguinolenta suis.
Urbibus atque aris comites venere ruinæ,
Pro regnis bellant hinc gener, inde focer.
Dum totam tristes discordia turbat lœrnem,
Auxiliisque auget, Gallia, damna suis,
Terrarum exuvias perituris classibus æquor
Cernit, & incensas strage cruentat aquas.
Bellorum tantâ dum tempestate Gradivus
Affligit muros, Arx Lemericha, tuos.
Dania, jam tanti auxilium fatale tumultus
Te vocat ad partes Marsque, salusque pias.

Inde

Inde salutiferas ad castra Britannica turmas
Mittis, & hæc laudis maxima palma tuæ est.
Invadunt Cimbri gladiis victoribus arcem,
Et Vurtenburgus Dux tibi, Cimber, erat.
Per mundum Dani nunc gloria militis omnem
Ambulat, hocque decus, Marte favente, geris.
Quæque solet Martis præcedere fama triumphos,
Hæc te Phœbæa jam quoque laude præit.
Nam te Phœbus amat, multoque Helicone coro-
Ipsaque Parnassi culmina Cimber adit. (nat,
Multus Apollo tuos jam circum tempora vates
Carminis irradiat nobilitate sui.
Laurea divinos inter divisa Poëtas
Floruit, & laudis præfica penè suæ est.
Flaccida facta suos prope funestabat honores,
Præsidiumque optat, fama ministra, tuum.
Irrita sæpe, premunt mors & convitia vates,
Immoritur tacitis Musa sepulta libris.
Donec adorandus defunctis vatibus author
Advenit, ingeniis altera vita sacris.
Demere qui nostris natales versibus umbras
Vellet, & in lucem Sol pius esse novam.
Collo opus illustri, magnoque authore Poësis
Nostra suæ famæ restituenda fuit.
Nempe ferat cœlum si non cervicibus Atlas,
Stelliferi rueret machina tota poli.
Ille humeris gestat fluitantis in æthere molis
Corpus, & astriferi est vita salusque globi.
Inclyta qui patriæ vates sunt sidera nostræ,
Jam lapsura suo sunt sibi visa choro.
Jam formidabant venturæ fata senectæ
Et casum Laurûs exequiasque suæ.
Ecce Deo plenus patriæ se vatibus Atlas
Obtulit, æterno dignus honore coli,

ROSTGAARDUS patrii exemplum venerabile re-
Portitor hic regni, noster Apollo, tui, (gni
Consecrat edendis immensum versibus aurum
Postque Poëtarum carmina ponit opes.
Plaudite jam vobis hederæ post funera Danæ,
Nunc vates famæ jus Aquilonis habent.
Jam passi superant tenebrarum sceptrâ Poëtæ,
Admittuntque suam nomina sancta diem.
Cimbrica jam mundi ingreditur facundia cir-
cum,

Et Danos numeros cuncta theatra stupent.
Fama Poëtarum jam terras salva per omnes
Sed, ROSTGARDE, tuo munere salva volat.
Vivas! & meriti plenissima gaudia tanti,
A multum gratâ posteritate feras.
Pro modulo ingenii reddam tibi præmia nostri,
In laudem famæ vox ero parva tuæ.
Non possum plenis tibi nomina solvere velis,
Oceanum tantum non mea navis adit;
Hic calamus tibi linter erit, per littora curret
Atque oras famæ naviget ante tuæ.
Vormius Arctoi qui gloria maxima Phœbi est,
Ad Belgas cujus tantus ab æde venis,
Ille tuis laudem referet virtutibus omnem,
Cum reducem mox te Dania nostra videt; (nos,
Mars & Apollo suos, duo Numina amantia Da-
Hæc duo ROSTGARDI Numina nomen ament.
Privatam patriæ laurum jam quilibet adfert.
Ambo ROSTGARDO publica Laurus erunt.

Randrusii Cimbrorum

16. Januarii 1693.

JOHANNES OLAVIUS.

EIDEM

EIDEM.

Fortè renaſcentem Zephyrus tepefecerat or-
bem,

Floraque purpureas ſolverat alma comas,
Et reſonant virides Philomelæ queſtibus umbræ,
Vocalique ſtrepit garrula rana lacu:

Cynthius ut ſolus mediâ eſt propè luce repertus
Candida gramineo membra levare toro;

Et volucrum ambroſiis vacuus dare cantibus au-
Et, quæ Caſtalia fonte ruebat, aquæ. (reſ,
Innuit; aufertur; molli oppreſſuſque ſopore,
Morpheus, occluſo lumine, regna videt.

Illico ſucceſſit trias intemerata Sororum,

Candidulò geſtans ſcripta polita ſinu:
Conſiſtunt tacitæ, ſandi molliſſima captant
Tempora, poſt ſomnos evigilante Deo;
Illicet evigilat; placidæ duo lumina frontis,
Fulgor ut Eoo miſſus ab axe, nitent.

Et prior:ô Charites, Charites, ſalvete; ſed ecquod
Marmoreô teritis pollice, dixit, opus?

Subriſere Deæ, ſimul oblatiſque libellis,

Has Tibi delicias Dania, Phœbe, dedit.

Dania? reſpondit, nobis hæc Dania mittit?

(Et ſimul argutum tradere juſſit ebur.)

Nec mora; dulciſonam docuit reſonare poëma,

Quod dederat quondam Cimbrica vena, chelyn.

Vanus ero memorans, quis tunc volucresq; feraſ-

Qualis & invaſit frigida ſaxa calor, (que,

Ipſe velit Phœbus, totus vertatur in aurem,

Sic venus exhibiti carminis illa placet.

Verſus & ad Divas; at tandem dicite, cujus

Munere tam vegeti eſt copia facta metri.

Audiit: hanc totam laudem ſibi vendicat unus

ROSTGAARDUS, Dani ſoſque decuſq; ſoli;

Is

Is Vatum sparfos artus collegit, & almâ
Carmina funeribus proxima luce beat:
Forsitan & quondam non inferiora daturus,
Has Tibi primitias si placuisse videt.
Non se, non tenuit Phœbus; surrexit, & ultro
Occupat amplexu Numina terna suo:
Atque diu niveis cupidè cervicibus hærens,
Bafia mille dedit, bafia mille tulit.
Vester, ait, tanto Phœbus pro munere, Vester,
Dum celsus steterit Pindus & Hæmus, erit.
Finiit. abscedunt. Dius mox ordo, Camœnæ
Ter ternæ, Domini voce jubentis adest.
Quæritur, an quicquam Divini carminis aures
Attigerat, nuper Phœbo animante lyram?
Nempe nihil, dicunt, nisi si levis aura vel Echo
Fortè quid ad nostros miserit usque lares.
Ergo iterum doctis fidibus nova jungere metra
Cynthius; & liquidos saxa referre sonos;
Dulcis & attonitas propè dementare puellas
Musica, cœlesti Musica digna choro. (stro,
Substitit. Et fas est, ROSTGAARDO præmia no-
Qui dedit hæc nobis otia, demus, ait:
Ite piæ mentes, roseis date Nomina fertis,
Nomina narcissi candidiora nive.
Et semel hæc audisse sat est; exquiritur omnis
Litera tam clari Nominis, omnis apex.
Excipiuntque notas cerâ; (ceram sibi nuper
Floribus hyblæis dia pararat apis)
Sex sibi Calliope, sex Clio sumpsit, at ordo
Non nisi tres reliquus, nomina tota Viri.
Itur ad areolas & odoræ Chloridis herbas;
Pollice virgineo lilia rupta cadunt;
Balsama cum violis, hyacinthis, iride, caltha,
Laurus, & Idaliæ, germina verna, rosæ;

Et crocus & nardus, myrtis quoq; juncta myrica,
Præbebant charis floridaserta notis.

Inde revertuntur (sed quis nisi terna corolla
Non neſtenda fuit, præripuere gradum)

Inde, inquam, redeunt; prout acceſſereq; cunctæ
Ante ſuum Phœbum nomina pulchra locant.

Ille coronatas ter denas treſque videndo
Literulas, avido lumine verba legit:

IS SANE FIDI FULCRIS GRADIATUR HO-
NORIS; ‡ (erunt)

ROSTGAARDI hæc noſtri nomina, quærit,
Sunt, inquit Clio; nam quas modò cuique dediſti,

Has Tibi, non alias, reddimus ecce notas.
Ergo, ait, omen habent FRIDERICI nomina?

pulchrè.

Maſtemus votis omina læta novis.

Is ſanè fidi fulcris gradiatur honoris.

Fulcrum labe caret, ſine carebit honos.

‡ FRIDERICUS ROSTGAARD JOHANNIS
FILIUS

Κατ' ἀναγρᾶμματι μὲν hunc verſum
genuit

IS SANE FIDI FULCRIS GRADIATUR
HONORIS.

Amico ſuaviſſimo

Hoc quicquid eſt intemerati candoris
monumentum

p.

LAURENTIUS THURA.

Lugd: Batavorum pridie Id.

Majimdcxciii.

EIDEM

E I D E M

Sylvam Poëtarum Danicorum edenti.

Quid mirum gelidò tristes Heliconæ sub arcto
Musæ cum doleant obruisse gelu,
Laurus ubi crescit, gestanda corona Poëtis
Quâ fieret, Danis sylvula nulla fuit.
Danorum quondam Vati diadema dabatur;
Vatibus at cur jam nulla corona datur.
Ingrati nimium, quis, marmora vestra politò
Carmine qui tandem condecorabit, erit?
Dum finitis Vatum documenta rubigine perdi,
Et lacerata nimis scripta polita jacent.
Hoc doluisse vident ex Danis omnibus unum
Musæ, quod fieri non sine laude sinunt;
Ipse politus homo quemvis ferrugine Vatem
Danorum ROSTGAARD quippe perire vetat,
Dum mirè natos, queis fiuntserta Poëtis,
Flores sollicità colligit ipse manu,
Dumq; aliis sua ferta parat, cingantur & ipsi
Tempora, queis Vatum lilia Flora lege,
 SYLVA POETARUM jam sparsos collige flores
Et sertum ROSTGAARD quò redimatur erit.
 GREGORIUS ZIMMER.

E I D E M.

Celta, Italus, Scotus cum Pannone Teuto, Ba-
 Jactet Delicias ordine quisque suas. (tavus
 Enumerent alii Divino stemmate Vates,
 Cunctaque Apollinei nomina celsa chori:
 Et sua, quæ numeret, fert Dania Lumina Vatum,
 Et sua, quæ jactet, Numina Danus habet.
 Ut patet ungue leo: scriptis sic fama Virorum
 Proditur, & pretiò statque caditque suo.

Perlege *Delicias*, genuit quas Patria, Lector,
Daniaci dices sanguinis esse Deos.
Quot numeres chartas, divæ tot flumina mentis;
Quot versus, Veneres tot numerare licet.
Nil tineis dignum, blattæ nil dentibus aptum:
Delicia Pindi nomen & omen habent.
Haud secus ac frondes ventis sparguntur in auras,
Et lacerantur ovis viscera dente lupi,
Arctoa hæc Pallas jacuit, miserabile visu,
Per loca mille truci dilacerata modo,
Et pedibus calcata gemens, damnata tenebris
Cimmeriis, turpi squallida tota situ,
Donec ab interitu Musam malè respirantem
Missa polo Medici vindicat arte manus:
Reddita Musa sibi Victrix de morte triumphat
Rostgaardî doctâ subvenientis ope:
Cernere nulla licet veteris vestigia formæ,
Et dolor, & sordes, & situs omnis abest.
Jamque novo incedit Danorum Pallas amictu,
Omnibus & tinctâ murice veste placet.
Digna libro facies, Rostgaardî digna labore,
Dote hac, non aliâ grata futura Procis.
Delicias Patriæ pandenti Patria surge,
*Delicio*que tuo præmia digna refer.
Donec erunt, Boreæ memorant qui facta, Poëtæ,
Nobile Rostgaardî nomen ad astra ferent.

CHRISTOPHORUS de HEMMER.

Lugd: Batav: d. 1. Maii 1693.

E I D E M.

Phæbéæ luces, *Arctoi sidera cæli*,
Et clari Martis fulmina summa Dei, (ras
Quòd radios spargant, & cunctas lumina in o-
Diffundant, vastum quà patet orbis iter,
Hoc

Hoc Tibi debetur, ROSTGAARD Celeberrime;
alumnos

Obstrictos meritò Martis & Artis habs
Addiderant Ducibus decus immortale Poëtæ,
Sed sine Te vanum nomen, inersque decus,
Ille æternus honos aliquot post lustra periret,
Et tegerentur humo fama cinisque simul:
Nostri quæ fuerant nempe admiratio seculi,
Venturi possent hæc abolere dies, (que,
Sparsaq; quæ volitant in præsens carmina ubi.
Hæc in conspectu nusquam aliquando forent.
Sed prohibes, mergiq; vetas tot nomina Vatum.
Et tot Hyperboreùm nomina celsa Ducum.
Per Te posteritas olim serique nepotes,
Ætas quæ vidit nostra, stupore legent,
Pendientes dubii, magnis Ducibusne Poëtæ
Præstiterint, magnis Vatibus anne Duces?
Annorum Danaïs bellum tot inane fuisset,
Ni prudens Ithacus suppeditasset opem,
Annorum Danis studium tot inane fuisset,
Ni succurrisses Sedulitate Tua:
Tu minor ætate es vernans juvenilibus annis
Illo, sed major laudis honore manes,
Ille urbem Danaos tantum perrumpere fecit,
Ast orbem Danos Tu peragrarè facis.

J. SCHUMACHER.

AD EUNDEM.

Δ Ω Δ Ε Κ Α Σ Τ Ι Χ Ο Ν.

DANIA, terrarum non ulli laude secunda;
Inscribi Vatum gloria prima meret,

*** 3

Vivat

Vivat BORRICHIVS ! quantum vel sidera lunæ,
 Concedant Musæ carmina cuncta tuæ.
 Divina æternum BERINGI vena perennet,
 Nec Lethes unquam flumina nigra bibat.
 HOPNERI, dum cedrus erit, dignissima cedro
 Carmina inauratis stent relevata notis.
 Quid loquar AAGAARDI numeros? quid structa
 Metra, Maronæis assimilanda modis? (cothurno
 Quid lepidas, HARDERE, tuas memorabo Ca-
 Argutò effugiunt fata rogamq; pede. (moenas?
 Nota satis nostro, nec erunt ignota futuro
 Orbi tantorum nomina magna Virum.
 Hoc opis est, ROSTGAARDE, tuæ; Tu nomina
 Asseris, & fatò posse perire vetas. (tanta
 VINDICE te Vatum nostrorum gloria vivit;
 VINDICE te Vatum patria vivit, ovat.
 DANIA vivit, ovat; gratesque habitura decentes,
 Quintuplicem laurum te meruisse putat.
 Nempe, quòd hæc sine te patriæ monumenta pe-
 rissent,
 Omnis in unum te jure redundat honos.
 Quot rediviva facis summorum carmina Vatum,
 Tot lauro viridi carmina digna facis.

IN NOMEN EJUSDEM.

FREDERICUS ROESTGAARDUS DANUS.

Anagramma

FERRADIOS, DECUS SURGET AD URNAS.

Cimmeriis dudum in tenebris mutaq; sub um-
 Pulsabat blandam Calliopeia lyram. (brâ
 Usque nec, erranti difficillâ veste, Thalix
 In lucem nitidò fas erat ire pede.
 Æternâ toties oblivia nocte parabant
 Condere Pierii lumina magna poli.

Non

Non ederæ, non laurus erat; quod cingere Va-
Tempora deberet stemma, papaver erat. (tum
Nunc iterum illustrat Parnassi culmina Phœbus,
Clarior & Musis incipit ire dies;
Pindo diffugiunt tenebræ; citò quippe refulsit,
Irradians Vatum nomina, grande jubar.
Tu jubar es, Tu dexter ades, ROESTGAARDE,
novâque

Semianimes Musas vivere luce facis.
Tu solem *radiosque refers*, Vatumque sub æthram
Tollis obumbratum, splendidus ipse, caput.
Maecte! animi egregii *radios circumfer in orbem*.
Non mortale tibi *surget* abinde *decus*.
Magnò incrementò semper tibi *surget ad urnas*
Usque *decus*; nec enim finiet urna decus.
Scilicet ex urnis *decus* inclyta *surget* ad astra,
Donec inoffensò stes super astra pede.

G. BUHR.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΗΝΣΙΟΣ

Σπεσιαλις ή Φιλομαθισαλις

Ανδρι

ΦΡΙΔΕΡΙΚΩ ΡΩΣΤΓΑΡΔΙΩ

Τών εν τη Δανία περιβουθέντων

Ποιητών Ποιήματα

Συλλέξαντι ή Εκδόντι.

Πολλά τυραννίζων Πεισίστρατος· έρδεν Αθήναις

Πένθιμα, Μόσαισι πολλά δ' εύχόμενα·

Ος τυράννι ή ή θαπτόμενον Σμυρταίων Ασιδέν

Εύ μάλ' ανασήσας λαμπρύν έθηκε φάος.

Πατρίδι ή Μόσαις, ΡΩΣΤΓΑΡΔΙΕ, πλείονα βέβηκε.

Κή πάσαις Χάρισι πλεόν' εύνόημενα.

Οὐδὲ γὰρ ἐν σχολέων ἀγορεύσεις μῆνον Ὀμηρον,
 Κεῖλῃσον δ' Ὀμηρον, τὴν φιλή Εὐκλῆαν.
 Σὺ κοσμοισαμένων Δανίης ποτὶ πατρίδα γαῖαν,
 Βληθέντων μοίρας ἀλλὰ βίβει συγχεῖν,
 Ὡς ἀγαθὸς Δαίμων Μῆσας, καὶ αὐτὶς ἀμυσθῆναι,
 Μὴ φθίνεσθαι ἔας, Συμπολίτας τὲ σέβεις.
 Ἐξ αἶδας πυλῶν ἀνάρχεις μεταλήματα κρυπτά,
 Ἀθάνατόν τε δίδως ὀλυμμένισι βίον.
 Τὰς τοιάδ' ἐχὼς Συ τοίς πατρίοισι Αἰδοῖς
 Σὺν χάριτι πολλῇ νεοτερίοισι φέρεις.
 Ἔστ' ἂν ὕδωρ τὲ ρέη, καὶ δένδρεα μακρὰ ταθήλη,
 Ἡελίς τ' αὐγὴ Ἀρτέμιδος τε φάνοι.
 Ἔστ' ἂν πνῦμα βορρῶν δεινὴ βορέας πνύσῃ,
 Τέγομ' αἰπῶς πνύσεται καὶ βορέας.
 Καὶ λείπῃ ἐυεργέσασθαι Δανίη χάρις αἶσα
 Οὐποτὶ παυσομένην λείπεται μνημοσύνην.

Α Λ Λ Ω Σ.

Χαῖρ' ἑὴν παρ' ἄμμι φιλήσας, πάντας Αἰδοῖς
 Ὅς κεν ἐρανήσεις ἄμμιν ὑπεβορέας.
 Σὺ τῆα δώτεσι Βαταχίοι ξείνα δῶρα,
 Ἀγλαὰ σφιν περὶ τρεῖσι δῶρα χαριζομένη;
 Ἢ Βαταχιά σε καὶ σὰ χαρίεματ' ἐν ὠλενίασιν
 Ἀζομένη γὰρ θυμῷ ἀμφοτέρωσι κυνέι.

Eadem Latinè ad verbum reddita.

Invisus Dominus Pisistratus urfit Athenas,
 Idem sed Musis gratus & ille fuit:
 Smyrnæum vatem dum cæcum dumq; sepultum
 Eruit, eximium fecit & esse jubar.
 Quod Patria & Musæ, Charites optentque quod
 ROSTGARDI, mirâ fedulitate facis. (unum,
 Scilicet haud solum tenebris educis Homerum,
 Ast Heliconéi lumina multa jugi.
 Tu, quondam vigit quæis Dania, patria tellus,
 Quæisque suum dempsit Parca severa diem,
 Horum ne pereant Musæ, quas deperis ipse,
 Ipse bonus Genius prospicis: atque tuos

Deve-

Devenerans cives, & ab Orco scripta reducens,
His vitam æternam, quæ periêre, facis.
Has nempe inferias patriis Tu vatibus inferis:
Gratia stat de Te manibus illa pio.
Dum fluat unda igitur proceraq; palma virescat,
Et Phœbi & Phœbes lumina clara micent:
Aëra dum vehemens Borealis spiritus inflet,
Efflabit Boreas nomen & usque Tuum.
Grata suo benefactori quoque Dania, nunquam
Cessatura Tui muneris esse memor. (est
Aliter.

Salve, Hospes, nostrum nunc experiaris amorem,
Qui nobis vates promissis Hyperboreos.
At Tibi quæ Batavi tali hospite munera digna
His pro muneribus reddere posse putes?
Orbis Te Batavus Tua dona que suaviat ulnis
Amplexa ambabus, *Deliciasque fovet.*

E I D E M.

Dania quos peperit sistuntur adorea secli!
Sed peperit, non est sat peperisse, parit!
Parturit! ingeniis excellit Dania: fallor?
An dedit his cœlum? an fertiliora solum?
Parturit! En partus, Musis & Apolline dignus!
Quem fovet in gremio Calliopœa suo:
Ingenium cujus laudes adolevit ad omnes,
Quemque sui Virtus dejerat esse Virum.
TU Charitum splendor! ROSTGARDI tantus
haberi,
Qui monstras inter nos habitare DEOS:
Qui monstras orbi nondum periisse Marones,
Hic etiam Pin-di clara fluentia bibi.

*Spes & amor Patriæ! decus immortale procaris.
Macte! Tui similes Patria sæpe cupit.*

C. D. FRIEDENREICH.

E I D E M.

Non secus ac Colchis membratim jacta per a-
gros

Abfyrtri fratris corpora sparfit humi,
Sparsa per Aonios lacerataque carmina campos
Quis tandem fida carmina legit ope?
Hæc Pietas, ROSTGARDE, tua est, pulcherri-
me rerum,

Nomen inextinctum qua Pietate paras.
Quanta tibi reddent illi monumenta libelli
Et famæ, & clari nominis, ipse vides,
Dumque manent Scripta hæc pariter tua fama
Et loca laudabunt quæ patet orbis iter. (manebit,
Perpetui fructum cepisti nominis, idque
Quo nequeat reddi munere majus, habes.
Rara quidem Pietas, quam non fortuna guber-
Conspicuum Virtus hinc tua sistit opus. (nat,
Dum laceras Musas, sparfosque recolligis artusi
Dumque jubes fato nobiliore frui
Si cui sit pretium Pietas tam rara petitem,
Non ex difficili fama petenda tibi est.

JOH. WADSON.

HEN-

HENRICI
ALBERTII

HAFNIENSIS

CARMINA.

Quibus in Prima Editione
Titulus est :

MUSÆA ADOLESCENTIÆ VENUS.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

W. H. D. E.

HENRI

ALBERT

W. H. D. E.

C. A. H. M. I. N. A.

CHICAGO

UNIVERSITY

LIBRARY

CHICAGO

LIBRARY

V I T A

A L B E R T I I.

DE HENRICO ALBERTIO pauca adeò commemorare possum. Hafnia sub finem seculi decimi sexti nobili loco natus est. Pater ipsi fuit CHRISTIANUS ALBERTIUS Urbis Hafniensis Consul. Majores ejus magni Nominis in Patria fuisse, vel ex his Auctoris ipsius verbis in Dedicatione Poëmatibus ipsius præfixa ad Serenissimum Dania Regem electum Christianum Quintum, Quarti filium, abundè constat: Cur ideo, inquit, non spem bonam defæcato conciperem animo, similem Celsitudinis Tuæ gratiam, quam gloriosissima hæreditate in Te derivas, me illustraturam? non enim sacco seu modio, sed horreo imo trihorreo Divissimi tui majores eam in avum proavumque, meum, qui ad Reipublicæ Regiæ clavum sedere, clementissime contulerunt: imo ejus Nectar & Ambrosiam cottidie adhuc parens ejusdem onere & honore perfungens toto animi alveo corporisque sinu excipit.

Neque multum dubitaverim, quin fuerit hic ALBERTIUS ex familia illius PETRI ALBERTII, qui Anno 1482. Bibliothecam suam instructissimam Academia Hafniensi dono dedit; de quo
legato

VITA ALBERTII.

legato videri potest PETRUS RESENIUS in Inscriptionibus Hafniensibus, ubi de Bibliotheca publica agit. Fratrem habuit ALBERTUM ALBERTIUM, ut ex carmine 149. videbis. Juventutem ejus in studiis & liberalibus ingenuoque homine dignis artibus serîo excultam fuisse, vel inde patet, quòd juvenis admodum doctus fuerit, & decimo septimo atatis anno coram publico Professorum Hafniensium confessu de JOHANNÉ BAPTISTA metricè declamaverit; quod ipse in carmine ad eosdem Professores, sub Num. 86, testatur, & in alio carmine ad Senatores Regni Danici sub Num. 56. his verbis confirmat:

*Quem Clarii primo recubans in limine montis,
Cum decimus nondum pulsarat septimus annus,
Cœpit acu tenera tenuissima pingere Musa - -*

Ex Præceptoribus, quos fortè plures habuit, unum ipse nominat PETRUM PETRÆUM, cujus honori carmen 133. inter anagrammata sacrum est. Anno 1609. in Academia Cattorum, qua Gisse ad Lanum est, vixit, & Disputationem quandam Physiologicam de Principiis seu Causis Rerum Naturalium externis sub præsidio JOHANNIS ARNOLDI DE FINE, Hafniensis Dani, habuit; quam Patri suo dedicavit. Honori ejus super hac erudita velitatione scripsit elegans carmen CLAUDIUS PLUMIUS, Danus, Juris in Academia Hafniensi deinceps Professor, quod Disputationi subnexum, & carminibus ALBERTII ultimo loco adjectum. Magno honore, dum Gisse degeret, omnes eum prosequerantur, quippe quem cum Professores & Doctores publicis encomiis, quorum quadam in fronte illius Poëmatum leguntur, ornarent, tum alii eligerent, cui scripta sua dedicarent;

VITA ALBERTII.

dicarent; inter quos est JUSTUS quidam WARCHIUS, qui Dissertationem de Loco & Vacuo præter alios etiam HENRICO NICOLAI ARCTANDRO & HENRICO ALBERTIO Hafniensibus Danis consecravit; & RHANUTIUS ille GHERUS, (JANUM GRUTERUM hunc esse affirmat GEORGIUS KÖNIGIUS in sua Bibliotheca ad utrumque nomen) qui tum aliorum tum Poëtarum Belgicorum Delicias collegit, earumque Tertiæ Parti nomen hujus Nostri præfixit: Audit illi Poëta elegantissimus, ac universæ Germaniæ (ubi tum substitit) delictum; Et præclarum est, dignumque heic apponi, quod de illo ibidem tulit iudicium: Mores certe, ac studia, inquit, ita opipidò facta sunt ab humanitate ad humanitatem, à Musis ad Gratias; ut Te omnes animæ non vulgares à minima ad maximam diligant, magnificent, amplectantur.

Scripta ALBERTII plura non vidimus, quàm quæ Poëmata iteratâ editione heic tecum, benigne Lector, communicamus: quamvis enim in præfatione iisdem præfixa Panegyrim de Johanne Baptista, & Iter suum Heidelbergense, itemque plura alia ligato stylo se scripsisse dicat, nihil tamen illorum adhuc videre contigit. Interim constat, ipsum dictam illam Panegyrim valde juvenem scripsisse: ita enim Professores Hafnienses inter Anagrammata Num. 86. alloquitur:

*Quum recolens Musa puerili fata JOHANNIS
Auderem patriæ pluteos vexare cathedræ
Obsequio vestris addictus jussibus omni.*

Prodierunt autem Carmina ALBERTII prima vice Gissa in forma, quam vocant, octava, sub Auctoris ipsius auspiciis, ante LXXXIII annos,
nimi-

VITA ALBERTII.

nimirum MDCX. Cur illis titulus Musæa Adolescentiæ Venus præponatur ex Præfatione ALBERTII, liquet. Nos ea prout accepimus, & eodem ordine Lectori offerimus; Menda quidem, quæ tollenda erant sustulimus; Singulis carminibus suas notas numerales ad latus affiximus, & in Indice, qui ad calcem primi Tomi invenietur, secus, quàm ab Auctore factum, libuit Cognominum, utpote notiorum, rationem habere, ut Tibi, humanissime Lector, commodius inserviremus. Quod si scire cupias, quò singula tempore scripta sint, ex Auctoris Præfatione ad Lectorem edoceberis. Unicum ALBERTII carmen, consulto an fortuito ab ipso omissum, & ad finem Disputationis JOHANNIS ARNOLDI DE FINE de Physicæ subiecto à me repertum, si placet, heic legas:

Ad Doctissimum Dnum Respondentem
JOANNEM GUILIELMUM
LANDSIDE LIUM

HOENBURG. WESTRIACUM.
Sic soboles Phœbi, charitum nutrite papillis
Maeste novis armis, sub DOCTI umbone MAGI-
Barbariæ Martem Sophiæ depellito castris. (STRI
Victor eris; referens Doctrinæ sacra brabæa,
Quæ soror Enceladi suspendet in arce Minervæ
Pieridum Sectis totum miranda per ævum.

deproperabat
HENRICUS ALBERTIUS
HAFNIA-DANUS.

Anno 1609. mense Junio.

Judicium Doctissimi Dni BORRICHI de Poëmatis ALBERTII vide sis in Dissertatione ejus de Poëtis Danis ad nomen ALBERTII, quam post Præfationem nostram reperies. Vale & fruire.

HEIN-

HEINRICI ALBERTI
HAFNIA-DANI.
M U S Æ A
ADOLESCENTIÆ
V E N U S.

Juvenilis error dedecus gignit
minus.

VITA ALBERTI

HEINRICI ALBERTI

HANNA-DANI

M U S A

ADOLESCENTIA

V E N U S

Juvenilis eror debetis gignit

imilis

HEINRICI ALBERTI

SERENISSIMO ET POTENTISSIMO
PRINCIPI,

CHRISTIANO

QUINTO,

ELECTO DANIAE, NORVEGIAE,
WANDALORUM, GOTHORUM-
QUE REGI,

Duci Slesvigæ, Holsatiæ, Stormariae, & Dithmarsiae,

Comiti in Oldenburg & Delmenhorst,

Domino meo Clementissimo,

*Hoc subjectissimi obsequii, æternæ
observantiæ Monumentum*

LIBENS MERITO

Dico, Censeo,

Humillimus cliens

HENRICUS ALBERTIUS
Hafnia-Danus.

A 2

PRÆ

PRÆSCRIPTIO DEDICATORIA.

CUJUS enim GLORIOSISSIMI NOMINIS corollas, lauro & auro contrà cariores, lubentiùs ad Musæ hujus adicula suspenderem postes? Non equidem quasi triumphatum Pompejo cuipiam iturus, quum jam primum in Fama castris aleam ancipitis Martis subeam; nec Bacchi orgia indicturus, quum ille Heliconii Regis & gregis consortio excludatur: sed latitiæ in presentiarum documenta daturus clarissima.

Hinc tantâ solemnitatis pompâ fores lætæ virefcunt; Hinc fronde nitent postes: & longos erexit janua ramos.

Gratulor scilicet mihi gaudio delibutus maximo, illuxisse diem divino destinatam vadimonio, quâ meis studiis ea voti felicitas competit, ut quale quale debita & promissa observantia monumentum erigere possint, in templo S. T. C. Honori unanimibus patriæ suffragiis consecrato. Tu enim ipse es, qui sub flore vernantis adhuc ætæ, tam amœnam amœnissimarum virtutum ostendis segetem, tam lucidos lucidissima prudentia mittis radios, tam dulcem dulcissima clementia spiras auram, ut meliorem & digniorem, cui submissis fascibus Danici regni deferant imperium, se invenire non posse subditi meritò putent; si vel ipsi Septentrioni, imò Soli quarendum dabunt.

Et quis tantâ temeritatis nebulâ circumseptus, qui aliarum cogitationum salo fluctuare, aut hic in dubitationis vado harere velit? O felicissime Pater Patriæ, CHRISTIANE IV. tuâ curâ fit, ut nemini hic ullus à regiâ optima spei viâ deflectendi relinquatur locus. Tu Filium tuum, successorem tuum (utinam post Nestoris annos)

non

DEDICATORIA.

*non Cambyſis impietate ad ſcelus prais; non ei Caligula injuſtitia ad majeſtatis contemptum ſe-
neſtram patefacis; non Sardanapali ebrietate ad
luxum facem præfers; non Xerxis ignavia ad au-
thoritatis neglectum habenas laxas: ſed pietatis ze-
lo alter Joſua, juſtitia gloriâ alter Ariſtides, tem-
perantia cultu alter Julius Caſar, fortitudinis
excellentiâ alter Alexander hac æterna dulcedinis
præcepta inſtillas:*

Tu regere imperio populos, ô Gnate, me-
mento.

Hæ tibi erunt artes, paciſque imponere morem,
Parcere ſubjectis, & debellare ſuperbos.

*O felicem ſubolem tanto parente! O felicem paren-
tem tantâ ſubole! Feliciffimum, feliciffimum
regnum, ad cujus gubernacula perpetuâ ſerie ta-
les reges evolvuntur. Sed quid limen tanta ma-
jeſtatis inarticulatâ voce libo, quum non ſat da-
pſilis eloquentulis facundia copia in hac prætextâ ad
ipſa adyta aditum promovere poſſit?*

Tu potiùs **CELSISSIME PRINCEPS.**

PATRIS GAUDIUM,

MATRIS DELICIUM,

PATRIÆ CORCULUM,

*Tu potiùs hilari vultu hujus libelli jannam tui
nominis amicimine ſplendentem, tui tituli geſta-
mine latantem, tuæque potentie coramine floren-
tem ingredi: & totius domus alveo receptus Fa-
ventia fulcra labascentibus parietinis ſuppone,
Clementia lucem angulis tenebriſcoſis infer, &
omnia divino Majeſtatis fulgore comple.*

*Sic, ſi qua Fama fides, Jovis incluta proles
Hercules non aſpernatus eſt humiles Molorchi ſu-
bire attegias: Sic Herculis æmulus Theſeus pau-*

P R Æ S C R I P T I O

pericula Hecales hospitio excipi non renuit: Sic ipse Jupiter sceptri gravitate relictâ mapalia Æthiopum inhumanorum visitavit.

Cur idè non spem bonam defacato conciperem animo, similem C. T. gratiam, quam gloriosissimâ hereditate in te derivas me illustraturam? Non enim sacco seu modio, sed horreo, imò trihorreo Divissimi tui majores eam in avum proavumque meum, qui ad Reip. Regia clavum sedere, clementissimè contulerunt: imò ejus Nectar & Ambrosiam cottidie adhuc parens ejusdem onere & honore perfungens toto animi alveo corporisque sinu excipit.

Pro quibus ingentis beneficentia meritis quid aliud promittere possum, quàm quod Ulysses Alcinoò, munera mentis S. T. C. imperiis intentissima? Quid aliud referre possum, quàm totius vite curricula ad terminos ultimi spiritus vadata? Accipe ergo, ut vela orationi removeam, planaque, quid velim, palmâ ostendam; Accipe, Clem. Princeps, tanta subjectionis & observantia Symbolam, hanc Musam Adolescentie mee Venerem, Pericula Poëtica, quorum jucunditate graviora studia quasi embammate quoddam condio & sustento. Totus enim (hoc melior mens averruncet) in Poëseos non sum stadio, sed salebroso itineris asperitatem talium diverticulorum amœnitate levare, nescio quis jure incilet.

Licet autem Sereniss. Princeps, hæc mea Vetus magis extemporanea festinationis calore, quàm industria colore sit depicta, tamen de S. C. T. gratiâ ne hilum se ambigere posse certissimè putat. Cur itaque longioris orationis syrma induat? Cur diutius eam molestias creare permitto? Retraho.

Finem

DEDICATORIA.

Finem facio, nec plura superaddo, nisi ut S. T. C.
cum Florentissimo Dania, Norvegia, &c. Imperio,
Serenissimisque S. C. T. Parentibus & totâ Regiâ
domo Deo ter Opt. ter Max. religiofiffimè ex intus
animi penitralibus commendem.

Scripsi in celeberrima Academia
Giesæ ad Lanum. Anno 1610.
die 14 Martij.

A 4

LECTOR

LECTORI BENIVOLO ET PHILOMUSO.

Ita te bona Scæva in hoc ducat proscenium, mi Lector; ita Candida mens oculos aperiat ad lustrandam hanc Adolescentiæ meæ Venerem, ut mihi nulla cupido magis in votis gliscat, quàm favorem & gratiam tuam expalpare. Quo autem materiæ & verborum poppysmo id effectum dabo? An ex Poëseos præconio famam aliquam his puerilibus conducam? An domesticum æstem agam, horúmque ex versiculorum laude Poëtæ titulum quendam petere studebo? Certò delenificis hujusmodi factis magis tuam inclementiam & odium, quàm Faventiam præstolaber? Quid agam? novas fabellas sermone Milesio ad te conferre, aurésque benivolas lepido permulcere susurro, etsi per voluntatem libet, tamen per tempus minimè licet. Perfectionem opusculi Typographus urget, meámque negligentiam suarum operarum diligentia impedimenta adferre clamitat. Quid in tanta festinatione sciti in publicum proferre queam? Esto facilis, hæcque paucula de duplici præscriptione & versiculis ipsis, propter temporis importunitatem in meliorem partem interpretare.

Præscripsi titulum: MUSÆAM ADOLESCENTIÆ VENEREM.

ADOLESCENTIÆ: quia quæ hic offero Hebéo imò pleraque scholico adhuc carcere inclusus, in ipso vernantis ævi limine feci.

MUSÆAM VENEREM, non quod istorum tanta sit elegantia & pulchritas, ut cum vilissimâ istius Divæ possint comparari pedissequâ:

Imò

AD LECTOREM.

Imò jure de iis dici valet, quod apud Plautum, Adelphasium de servo & adolescente ait:

Ita sunt turpia, credo ecastor, Venerem ut ipsam è fano fugent.

Nihilominus tamen ita appellare volui, quia tanta cum voluptate & animi gaudio ea sum meditatus, ut licet in ipsissimæ Veneris Gynæceo vixissem, defæcatiorem vix habuissem animum. Et cur aliter? Si non pauci juvenculorum, quamprimùm per ætatem possunt, fœdissimæ Libidini, Ebrietati, Alexæ, Murciæ, litent, & in tantorum vitiorum colluvie virtutem & voluptatem se invenire putent; cur ego non ex Musæo cœtu meam eligam Venerem, cui dicere possim: *tū mihi sola places*, quoties gravioris studii dominatio concedit.

Sed forsan inquires? Quum nulla sit istorum pulchritudo, cur ea conspectum tanti Principis subire mandasti? cur tanti Monarchæ filium tantilli opusculi nomen esse voluisti? Habe causam. Quemadmodum Herculis fanum, quod Romæ olim habebatur, nec muscæ involabant, nec canes penetrabant: ita animum induco, splendorem tam illustris Nominis oculos Momorum, qui nimis curiosâ curâ aliena curant, carpendi alis quôvis involant, cerbereo calumniæ rictu quodvis adlatrant, facilè præstincturum, ne huc propius accedere sustineant.

De favore autem, quam apud Ser. ejus Cels. inveniant, nihil hæreo. Præcoces quidam sunt fructus, qui tamen magnatum mensis inferri, & gratiam festinationis mereri solent: Ita & hæc sub manu fata & nata nequaquam à S. E. C. repudium latūra, virtus à Potentissimo Parente

P R Æ S C R I P T I O

propagata (quo neque ipsa Humanitas Humanior, neque Clementia Clementior) frequentissimo & nutu indicat & demonstrat.

Sic utriusque præscriptionis, tituli & dedicationis ratione redditâ, paucis ipsorum quoque versuum mentionem faciam.

REGIA CLIO ferè Hafniæ nata est, quum post biennium Misenâ in patriam reversus, tot egregia facinora lætus viderem.

ANAGRAMMATA maximâ ex parte in itinere Heidelbergensi, quod Elegiaco metro exscripti, confecta sunt. Quî enim otium istud non otium pulchrius eluderem, quàm curâ hac non curâ?

CÆTERA ante & postillâ. Multa consumsit Vulcanus, multa versantur adhuc intra penetralia Vestæ: *Panegyris de Joh. Bap.* Hafniæ meditata, & ipso die Johannis in Regiâ Academiâ melitata, & alia. Quid autem de iis dicam, quæ in præsentiarum propono, an ad gustum tuum erunt? Vereor ne potiùs ad nauseam. Nullo venustatis sale sunt adpersa: nullo eruditionis aceto tincta, nullâ murrhinæ Poëticiæ muriâ condita. Quid me fiet? In Musicis his castris Campidoctoris Famae, non Marte favente, pugnavi; verborum fossam non æquo pede tramili; à Decentiæ capellâ jaculum torquere non rectè orsus sum. Et quid me fiet, inquam? An victus cogar scripta mea propriâ delere linguâ? Benivolentiorém sententiam adfer, quisquis eris, ô iudex. En uno verbo: V E N I A M peto. Solam precor respice adolescentiam. *Agnosce, ignosce.* Volo in liberali hac palestra ventilare prius, postideâ velitari: donec ad veram seriâque pugnam armis decretoriis pro ætate transcam? Sine veniam a

AD LECTOREM.

te consequor docte iudex? consequor non secus
ac foeminae olim famosae, quae ad evitandas legum
poenas lenocinium, & culpam apertè profiteri
apud Aediles solebant? Nosti, pro candore tuo,
gallinas ova quaedam subventanea edere, pari-
turas mox vera: ita interdum fas esse, praesertim
juvenculis, ingenii aliquem inanem excludere
foetum. Nam quid ab hac aetate perfectum un-
quam profectum? non tantum possumus erra-
re, sed debemus, quia homines sumus, & ho-
mines adolescentes. Igitur audere non dedecet,
& si quae dicta sunt juveniliter pro indole acci-
piuntur. Volens nolens cogor filum abrumpere,
& silentii castra ingredi, ita urget Typographi
HOC AGE. Finio igitur, & hoc viatico ad te
meum libellum, mi Lector, mitto:

Parvule sinceros visure libelle Poëtas.

*Sit comes ad dextram spongia densa manum,
Pumex ad levam: purgabit spongia, pumex
Expoliet, tandem non ita turpis eris.*

SALVE ET VALE BENIVOLE ET
Philomuse Lector.

**ELENCHUS CONTENTO-
RUM IN HOC OPU-
SCULO.**

REGIA CLIO.

SORTILEGIA LYCOPHRONTICA.

ELEGIARUM FASCICULUS.

AMICA MNEME.

**ODARUM ET PARODIARUM PUGIL-
LUS.**

AD OPTIMÆ SPEI ADOLESCENTEM
HEINRICUM ALBERTIUM.

ALBERTI, amice Apollini atque Gratiis,
Ecquid tuis dignum rependam versibus
Verè aureis? versus dabo contrà meos?
Sic ipse vis quidem, tuo sed vis malo.
Versus mei nam ferrei imò plumbei
Haud comparentur ritè versibus tuis.
Nì Glaucus alter ultrò haberi quærites.
Quin vera fari si licet ficut licet,
Nil inveniri versibus dignum est tuis,
ALBERTI, amice Apollini atque Gratiis.

JANUS GRUTERUS.

AD EUNDEM.

Perge HENRICE valens laudes cantare bonorum;
Perge; nec Aonii pars eris ima chori.

Gregorius Horstius Med. D. Illustr.
Princip. Lud. Landgr. Hassiæ
Archiatr., & Prof. in Incluta
Gießa.

AD EUNDEM.

Mουσῶν δρεπάνην αἶαντος καρπὸς
ἱμαρτίαι,

Πάρετε σοφοῖς γλυκερὴ χάρις, ἀκλείητε παρ'
ἄλλοις,

Οὐδέ τι γὰρ ἄγέρας ἀφῆκαν πάποτε μοῦσαι,
Τοῦτο γέρας καὶ σοι, Αλβέρτε, δὴ εἴ ὀπίκειται

Πάγκαλον, ἢ χάρις ἡδὲ κλέος· τί δὲ κάλλιον
 εἴη
 Ἀνδρὶ κεν, ἢ κλέος ἐσλὸν ἐν ἀνθρώποισι
 ἀρέσθαι;
 Ἀμφότερον μετέπειτα δέ σοι μέγαν ὄλβον
 ἐπάξει.
 Καί τι γάρ' ὅς Μουσέων ἔπεταγ' ἱεροῖς ἱππο-
 φήλαις.

CHRISTOPHORUS HELVICUS
 Hebrææ linguæ in illustri Gief-
 fena Professor exarabat amo-
 ris ergò.

AD EUNDEM.

USU CELEBRIS INTRA.

Multi Pierios petunt honores,
 Fingunt carmina versibus trecentis,
 Et cadunt Anagrammatum maniplos,
 In Classes quoque dividunt pudendas,
 Pudendas nimis & minùs legendas,
 Queis inertior haud inertia ipsa,
 Nec ineptior ipsa ineptitudo est;
 Quæ nec unius æstimentur assis,
 Quas non uncia quâsque non selibra
 Dignetur precio unius talitri;
 Quando sensus abest abestque forma
 A tanto metagrammatum furore:
 Sed Te, Melpomènes diserta proles,
 Multos vincere judico Poëtas.

Quando

Quando sensus inest inestque forma
In tuis Anagrammatum tabellis,
Ufu scilicet hic & arte doctum
Exemplum Genio bono dedisti.
U s u nitere & arte, qui C E L E B R I S
Vis I N T R A R E Heliconios recessus:
Ufu nitere & arte, qui perennes
E Lauru virides petis corollas.

CONRADUS BACHMANNUS,
Poët. & Hist. Prof.

A D E U N D E M.

HENRICUS ALBERTIUS.
HERCULES IN ARTIBUS.

Sic macte Diligentia
H E I N R I C E fac feliciter:
Sic macte clavâ Strenua
Immonstra perditum fera:
E t H E R C U L E S I N A R T I B U S
Felicior vocaberis.
Non Omphala servo jugo
Cupidinis catenulâ
Adstrictus ex virilium
Te subtrahis consortio.
Puellula Hippocrenides,
Themis, Minerva, Suadâque.
Præfulciant negotiis
Apollinis majoribus
Consique clarioribus
Genii tui valentiam.
Anne indicant hoc pagina

*Fausto exeuntes alite,
Quas flore Gratia novo,
Novo iuventa nectare,
In hortulis Adorea,
Perennitatis amnibus,
Cingit, rigat, tam bellulè*

CLAUDIUS PLUMIUS

Hafniâ-Danus.

HEN-

HENRICI ALBERTI
HAFNIA-DANI
REGIA CLIO.

A D (1)

SERENISSIMUM ET POTENTISSI-
MUM PRINCIPEM,

DN. CHRISTIANUM IV.
DANIÆ, NORWEGIÆ, WAN-
DALORUM, GOTHORUMQUE
REGEM AUGUSTISSI-
MUM &c.

USTITIÆ columen, veræ pietatis
asylum;

O Rex, qui duplicis fers diadema
throni.

Hæc adolescentis cape prima pericula *Musa*,
Quæ celebrat laudes officiosa tuas.

Non ita Parrhasiam magnes se vertit ad Arcton,
Nec Clytie Phœbi sedula spectat equos;

Ut mea Te spectans veneranti Pieris ore
Mox se regali sentit ab igne trahi.

O illi niteas Helice splendente favoris,
Et lucem Charitum ferre Phlegonte velis.

Quam leviter metuens tenebras, faucemque
Charybdis

Dæt Psyllos Scyllis, Anguigenasque Notis.

(2) A D

(2) AD ILLUSTRISS. PRINCIPEM
ANNAM CATHARINAM

Daniæ & Norvegiæ Reginam.

En mea Musa suum tibi foetum, *dia Virago*;
Consecrat, illius fida Leuana mane.
Sit Statilius ei proles tua, pectore regem
Quæ spirat, patris spes, patriique soli.
Cur dubitem? vestri Virtus celeberrima sceptri;
Quæ Lucina fuit, suadet habere fidem.

(3) FLORENTISSIMO PRINCIPI
CHRISTIANO V.

Electo Daniæ & Norvegiæ Regi, Inuictissimi
Christiani IV. Filio.

Ante novem brumas genitrix infantis abortæ
Hæc ad Agenoream nostra Camena tulit:
Cui mutilam potius subolem mcestissima sistam?
Cujus tutrices conciliabo manus?
Tu *ChristianIade Christiane* favore clientem
Suscipe, clementes cardine verte fores.
Nuda venit, myrtis tege, Pasitheaque sub alis
Conde, quibus vili sede levetur humi.
Lapsa venit scopulis, opobalsama profer amoris;
Pharmaca lætitiæ da, macilenta venit.
Sic ait; & quid, ait Phœbus, non vellet? amavit
Magnus Avus Musas, cum Patre Gnatus amat.

REGIARUM VIRTUTUM
MONILE.

(4)

* C	L E M E N T I A .	加
* H	U M A N I T A S .	能
* R	E L I G I O .	能
* I	U S T I T I A .	能
* S	A P I E N T I A .	能
* T	E M P E R A N T I A .	能
* I	N T E G R I T A S .	能
* A	M O R .	能
* N	O T I T I A A R T I U M .	能
* V	E R I T A S .	能
* S	E V E R I T A S .	能

CLEMENTIA.

(5)

Ut, quibus affulget radiis, fert dona caloris
 Sol Hyperionides de locuplete penu:
 Sic animi tribuat clementis regia dona
 Rex, quibus aspectus lucet honore sui.
 Symbolon hinc pulchrum, *Regis clementia custos*,
 Cæsaris Aurelii Suada diserta tulit,
 Et Leo Magnus ait, *Regis clementia virtus*,
 Quæ similes reddit sola beata Diis.
 Ergo Diis similis, *Rex clementissime*, cunctos
 Clementia auxilio, præsidioque juvas.
 Tardus es ad pœnas, velox ad præmia, iudex
 Ipse doles, quoties cogeris esse ferox.
 Non tamen à facie tristem permittis abire,
 Sed miseris alter Vespasianus ades.

Solis

Solis vis calor est, tua vis CLEMENTIA, *custos*.
 Hæc regni, *virtus*, Rex, tua semper erit.

(6) HUMANITAS.

Justinianus ait: Non virtus principis extat
 Humanitate dignior.

Quam si subiectis nolit præstare, videtur
 Indignus esse gratia.

Hæc etenim virtutis apex & gloria partem
 Divinitatis possidet.

Nec quis homo perfectus homo, cui candida
 Humanitas non perpolit. (mentem

Ille homo rex hominum verus, quem dirigit æ-
 Favoris hæc sub fascibus. (quis

Te regit eja, suum *Rex humanissime* regem,
 Illamque sedulò regis.

Sic homo Rex hominum Deitatis parte beatus,
 Quid non regas tutissimus?

(7) RELIGIO.

Luce, vigore, salute, gubernum, corpus, Olym-
 Sol, cor, Relligio, sustinet, armat, alit. (pum,
 O populum sanctum, cui cælitus igne Prome-
 Vivificat verum religionis opus! (theus

Relligionis opus conservas, *optime Regum*,
 Nosque animas firmâ religionis ope.

Sæviat igne Ætnæ Turci Furialis Enyo,

Illam sub his vivat, ceu Salamandra, pyris;

Pugnet atrox Elephas Loioli robore Martis,

Illam ferum cornu Rhinocerotis agat.

Tybride quid tentas Tigris? quid acinace Turca?

Verane Relligio pupula dextra DEI?

REGIA CLIO.

5

JUSTITIA.

(8)

Aureus est oculus, facies est aurea puræ
 JUSTITIÆ, justos aurea fama manet.
 Hæc reliquas nutrit virtutes Nectare cœli,
 Quæ fulcire thronum Regis in orbe solent.
 Hæc ut Aristidem te, *Rex justissime*, laudat,
 Quâ fine rex superûm Jupiter esse nequit.
 Sic majestatis supremâ tolleris alâ,
 Nomine deque tuo Gloria tanta refert:
 Per quem descendens Astræa reliquit Olympum,
 Per quem diva Themis, Evnomieque vigent,
 Nomine *Christjanus*, re *Christjanissimus* heros
 Aurea ad ora Dices, quod regit, omne regit.

SAPIENTIA.

(9)

Non ita monstrat iter Tegææ dextra vialis,
 Per varios sectum tramitis orbe locos:
 Non ita nauceros Helice regit æquore vasto,
 Cum furit hinc Aquilo, cum furit inde Notus:
 Ut populi regem SAPIENTIA rebus in arctis,
 Cum dubias turbas subdita turba movet.
 Hunc rapidis plumat præceps audacia pennis;
 Huic volat ad Stygium dira Libido latus;
 Huic alacris vibrat torvam Petulantia frontem;
 Huic comes it nebulis Fraus adoperta caput:
 Omnibus excantat mentem Phlegethontia Cires
 Vipereis philtris, omnibus arma placent.
 Quis Labyrinthæis Rex his exire lacunis
 Monstret, quem Sophie non docet ipsa viam?
 Nullus: & hoc censes, *Rex*, qui sapienter ad omnes
 Res populi, sceptrum dirigis arte tuum.
 Hinc est exul Eris regnis & Martia Mola,
 Templâ tenet Jani clausâ tenace sera.

Pax

Pax at ubique manet patriæ sub partibus una,
Una manet pietas, & manet una Fides.

(10) TEMPERANTIA.

Clamitet Ætnæo madidus Polyphemus ab an-
Sacrifico Ventri, maximus ille Deus. (tro:
Pomponius dicat, *vivendi causa palatum*.

Donec erit rumen nil mihi rumor erit.
Obscenas agitet cœnas pinguiſſimus ille
Sus Epicuræ Sardanapalus haræ.
Sed tu miraris merito ſtultiſſima corda,
Rex pie, qui vitam ſobrietate foves.
Nam quæ laus tanti luxus poſt fata ſuperſtes?
Quæ laus in tumulto Sardanapale tuo?
„ Hæc habeo quæ edi, quæque exſaturata Libido
„ Hauſit, ſed factu digna relicta jacent.
O dignum regem, quem flamma voraret Averni?
O tumulto tanti carmina digna bovis!

(11) INTEGRITAS.

Ut rutilat fulvi radiis Carbunculus auri:
Sic vitæ INTEGRITAS ſplendet amiſta fide.
Hunc Deus Aronis decorare monile ſecundo
Ordine præcepit, ceu ſacra Fama docet.
Scilicet INTEGRITAS debet decus eſſe regentis
Semper amans primas à Pietate vices.
INTEGRITATE nites Rex & Pietate coruſcas,
Haud ſcio num Phœbus clarior eſſe queat?

(12) AMOR.

Fortia ſunt magnæ regni munimina gazæ,
Fortia ſunt junctis fortibus arma viris.

For-

REGIA CLIO.

7

Fortior ast AMOR est, AMOR insuperabilis ille,
 Civium AMOR, regis murus & una salus.
 Ecce Saloninus testis, testisque Micipsa,
 Cimbriaci orbis Amor, *Rex bone*, testis ades.
 Cujus enim in gremio dubites requiescere tutus,
 Tutus ab infesta vi, scelerisque manu?
 Sicut apes regem: sic te venerantur amantque,
 Quos regis imperii sub ditione tui. (gnæ
 Namque imitaris eum penitus, qui mente beni-
 Est vacuus charas cuspidis inter aves. ()
 Maeste tui populi sic vivere cinctus amore;
 Vincit amor gazas, armaque vincit amor.

NOTITIA ARTIUM. (13)

Artibus instructus princeps celebratur ab omni,
 Qui minus arte valet, floret honore minus.
 Nonne Neoclydes equitando in arundine longa,
 Neglectis aliis, fabula nota fuit?
 Nonne leves muscas figendo Domitianus
 Stultitiæ cunctis lucida signa dedit?
 Quid Xerxes lusu maris? Heliogabalus hostis
 Durus araneolis? venit utrique probrum.
 Gloria magna tibi, *Rex, artis adorea cuncta*,
 Quam mens, quam mentis Perfica dextra regit.
 Danica regna probant regem te munere mentis,
 Artificem manibus Danica regna probent.

VERITAS. (14)

Lydius ut verum limâ lapis indicat aurum,
 Quem sub gemmifero procreat amne Tagus:
 Sic hominis veras virtutes arguit alma
 Filia, *ALETHOSYNE*, Temporis atque Jovis.
Illa

Illa latere nequit civis stellantis Olympi,
 Tecta patris clypeis illa perire nequit.
 Hunc tibi Sapphirum Sophie & Constantia colle
 Suspendunt, ô Rex, Regis imago boni.
 Verus es, & vero quod aberrat tramite veri
 Non finis in vero corde tenere locum.
 Scis, cum mens voci, scis, cum cor consonet ori,
 Dulcius haud Orphëi posse sonare lyram.

(15)

SEVERITAS.

Quomodo fit princeps, *Princeps* CHRISTJANE,
 Innuis exempli dexteritate tui. (severus,
 Non adigis cultrum fontis furibundus in ora,
 Claudius ut fecit deteriore nota,
 Sed velut Augustus suspiria pectore ducis,
 Cum fuerit tristis litera danda reo.
 Non secus ac oleo per nodos roboris arctos
 Herculis invicti clava peruncta fuit:
 Justitiæ flictus oleo clementia tingit,
 Cum resecas regni putrida membra tui.
 Non igitur mirum quod gloria majestatis
 Tanta tuæ, laudis vecta triumphet equis.
 Non igitur mirum, quod non fiet angulus, in quo
 Non tui amor præsens, & metus absque metu.

(16) IN SYMBOLUM PISSIMUM

Piissimi Regis

CHRISTIANI IV.

REGNA FIRMAT PIETAS.

Fulcit Atlas humeris regnum radiantis Olympi,
 Fulcit Atlas firmo Danica regna pede.

At quis Atlas? Atlas cœlesti major Atlante
 Perpetuis *Pietas* accumulata bonis.
 Hac astante nequit non incluta Dania stare.
 Dum stabit cœli mole gravatus Atlas.

IN IDEM.

(17)

Regna pius firmat rex, ô felicia regna!
 Fulcit ubi *Pietas*, firma columna, thronum:

IN EFFIGIEM REGIAM (18)

CHRISTIANI IV.

Phœbe tuos oculos bifidâ sine frontis ab arce
 Pingi: Suada tui fac decus oris erit.
 Adde Numæ justas Themis insuperabilis aures:
 Fer Jovis a facie cætera, Atlante fate.
 Sed quis Apellei valet hæc animare coloris
 Peniculo? tantum quis dabit autor opus?
 Quisque suum monstrat: nec abest insignis Apel-
 Quam facili currit ducta calore manus! (les:
 Miscentur partes: fulgens fit imago Pyropis,
 Dic cujus Clio si potes? atque potes.
 Qui splendore Themis Phœbéo vestit & ornat,
 Qui Clarias Suadæ Nectare replet aquas,
 Virtutis magna qui majestate coruscat,
 Maximus Arctoi rexque paterque soli,
 CHRISTIANUS QUARTUS nulli Pietate secun-
Christjanâ, vultus sic gerit ora sui, (dus
 Quæ Themis aure, oculis Phœbus, quæ Suada la-
 Corpora præcellens omnia solus habet. (bellis

B

(19) In

(19)

IN EANDEM.

Aspicias hanc faciem? Danorum cernis Achillem:
 Aspice res gestas: te Nestora cernere dicas.
 Sic viridi spirat Rex tantus pectore Achillem,
 Cum tamen anticipet sapiendo Nestoris ævum.

(20) IN EICONA ILLUSTRISSIMÆ DA-
 NORUM REGINÆ

ANNÆ CATHARINÆ.

Cuius adest animæ spirabile flore labellum?
 Forsitan ex Charitum Mnemosidumve
 Non aliunde: illis omni sociata sub ævo (choro?
 Sicos, sic oculos *Anna Catharina* gerit,
Anna Catharina, Charis, Princeps, Regina,
 Camena,
 Munera cui Pallas, Juno, Venusque ferunt,
 Exteriora Paris sequitur cum Zeuxide frontis.
 Quam regit heroo plena pudore Venus:
 Interiora *Bona* miratur gloria *mentis*,
 In qua cum Sophie, Juno, Minerva sedent.
 Exteriora notant sic interiora, perennant
 Hæc virtute sacra, Zeuxidis illa manu.

(21) AD CELSISSIMUM ET FORTISSI-
 MUM REGEM

CHRISTIANUM IV.

Dum tuus in teneras se saltibus erigit auras
 Inque sinum glomerat crura decenter equus,
 Quam

Quam celeri flectas illum moderator habenâ.
Miratur quisquis novit id artis opus,
Non aliter credo gestavit Bellerophonta
Gorgonei fontis Pegasus autor equus.
Tu ter vincis cum, ter vincit Pegasus ejus
Iste tuus, patrii summe Monarcha soli.
Tu melius freno placidæ scis Pallados uti.
Nec cupis à cœli tondere sede Jovem.
Sed potius superûm super astra receptus amore;
Proxima Perséis signa tenere tholis.

AD REGEM ET REGINAM (22)
UNA EQUITANTES.

Q U I S neget esse D E O S, quibus est com-
missa potestas
Regnorum forti frena tenere manu?
Sol velut æthereo fulget portatus Olympo,
Inter & auricomas aurea luna faces,
Haud aliter Thracio, *Rex maxime*, vecte Caballo
Reginâ splendes concomitante tuâ.
Tu glomeras orbes, illa orbes orbibus addit,
Sic quoque Sol gyros, sic quoque Luna facit.
Utque duos æthræ, stellarum sidera, reges,
Pompæ circumeunt ordine quæque pari.
Sic vos nobilium comitatur turba virorum:
Hic præit, hic sequitur conveniente loco.
Scilicet in cœlis Phœbus deus est, dea Luna,
Scilicet in terris tu deus, illa dea.

(23) DE REGIA METROPOLI DANO-
RUM,

H A F N I A ,

PATRIA SVAVISSIMA NOVIS VALLIS
CIRCUMDATA.

Nunc seges est ubi Troja fuit, nunc altera surgit
Troja sub Arctoo conspicienda polo.
Mœnia Neptunus fecit, Didymæus Apollo
Valla; quis hic Trojam non videt esse novam?
Nec solum fecere, sed & defendere gaudent,
Cum Musis intus doctus Apollo regit,
Cum Tethy & Nymphis extra Neptunus oberrat
Hostiles arcens nocte dieque manus.
Exulet hinc vesana cupido, libido, voluptas:
Hic habitet Pallas Eurynomesque Trias:
Non hic intret equus nocituro sulphure Martis,
Exeat at Sophies dotibus aucta cohors.
Sic honor & Pietas maneant, ubi Troja resurgit,
Troja sub Arctoo conspicienda polo.

(24) IN NOVUM COLLEGIUM ACA-
DEMIAE HAFNIENSIS

à CHRISTIANO IV.
ÆDIFICATUM.

Palladio tecto manserunt Pergama tecta,
Semper & à Graiis insuperata viris.
Per rimas penetrat Diomedes junctus Vlyssi,
Et rapit has tantæ prosperitatis opes.

Pal-

Palladium *Primus* primum *Christjanus* in urbe
Hafniaca posuit, *Pergameam*que domum,
 Quâ tectum satrapis conservaretur Aoni
 Sub Phœbi signo; sub Themidosque tuba.
Christjanus Quartus, *Parnassi* fida columna
 Vidit ut hanc ævi dente rapace teri.
 Ne per parietinas vulpes de gente *Suitæ*
 Conficerent aditus vique, doloque sibi,
Pergama *Palladio* struxit nova sumtibus amplis
 Qualia non unquam *Dania* tota tulit.
 Quis queat hoc patriæ vivo *Hectore* damna pa-
 Prævidet exitii providus ipse locum. (rare?)
 Vivat Jo vivat *Nestor*, fortissimus *Hector*,
Christjanus patriæ gloria, Vivat Jo.

AD

(25)

CHRISTIANUM IV.

MUSARUM EVERGETAM.

Amphitryoniades non tantum sedulus armis
 Defendit *Clarias* ex *Helicone* Deas;
 Sed quoque nodosæ quamplurima robore clavæ
 Fortis ab infecta monstra fugavit humo.
 Hinc sibi *Musagetæ* meruit cum nomine laudes,
 Quas alis dudum splendida *Fama* gerit.
 En, Rex summe, tuas etiam superaddidit illis,
 Qui procul à *Musis* *Suitica* monstra fugas.
Musagetæ titulis *Alcide* major haberis
 Quam latè *Cadmi* regnat honora foror.
 Hinc tua stet celebris *Cadmæja*, *Musagetam*que
 Te beet æterna prosperitate Deus.

B 3

(26) IN

(26) IN BIBLIOTHECAM INSTRUCTIS-
SIMAM ACADEMIÆ HAFNIENSI
DONATAM

A

CHRISTIANO IV. MUSARUM
PRÆSIDIO FIRMISSIMO.

○ Salvete pio sacrata volumina zelo,
Quæ vario fovit Theologia sinu.
○ salvete faces, quas diæ legis ab igne
Succensas animis subdidit ampla Themis.
○ salvete libri, quos ex Hippocratis arte
Transtulit in medicam, strenua cura scholam,
○ salvete reperta Sophûm, quæ flore beavit
Uranie, superûm rore venusta Sais.
Salveat æternum qui vos huc contulit heros,
Cujus in æternum cuncta referte decus.

(27)

DE EADEM.

○ mnia doctrinæ monumenta perennia junctim
Continet hæc pluteis Bibliotheca novis.
Quis dedit? Augusto rex indole major avita,
CHRISTIANUS QUARTUS, Dania culta, tuus.
Augustus Romam, *Pisistratus* auxit Athenas,
Bibliothecarum munere quisque gravi.
CHRISTIANUS Danis opus hoc regale Camenis
Donavit: dono cedat uterque suo.

(28) URA-

HOROLOGIO HAFNIENSI

Academiæ oblato.

Hoc qui fecit opus, *Ziebenius* autor, Olympi
 Remigio mentis per loca fecit iter:
 Mercurium, Venerem, Martem, cunctasque pla-
 Hospitii vidit ire, redire viis. (netas

Ut vidi, Famæ sacraui protinus illum,
 Fama suis cecinit munera tanta tubis.
 Hoc opus *Hafniacis* qui jam concessit *Athenis*
 Claret honore soli, claret amore poli,
 Claret amore poli CHRISTJANI GRATIA

QUARTI,

Hinc clarum claro reddit honore solum.
 Quisquis es, ò magni spectator *Amoris*, *honoris*
 Hunc oculo, istum animo perspice, clarus eris.

AD CHRISTIANUM IV. (29)
REGEM DANIÆ.

Christjanos inter, rex *Christjanissime*, reges,
Inviçtos inter, Rex *inviçtissime*, Danos,
Fridrici suboles, pacis prædivitis hæres,
Dania te gaudet, gaudet *Nortvegia* patre,
Anglia te affinis, te affinis *Scotia* amore,
Saxoniaque domus rutata affinis honore,
 Cum *Brunonigenis*, *Holsatorumque Dynastis*,
 Prosequitur, fratrem *Moschovia* magna vocasset,
 Si concessisset fratri trux *Atropos* annos.
 O te felicem, cujus sub sanguine vivunt

Tot gentes Virtutis honore, salutis amore,
Christjanos inter, Rex *Christjanissime*, reges,
Inviictos inter, rex *inviictissime*, Danos,
Fridrici suboles, pacis prædivitis hæres.

(30) DE TORMENTO ÆNEO
 à SERENISS. REGE FACTO.

Machina sulphureas dum mittit ahenea glandes;
 Dædala quam Regis fecit ab arte manus.
 Dissultant fremitu, strepitu, crepituque remotæ
 Valles, terrificos tacta dat aura sonos,
 Non secus ac Euri Zephyrique ruente tumultu,
 Murmure miscentur climata celsa poli.
 Perculsi Steropes Brontesque tremore; Pyra-
 Hac novitate rei territus ecquid! ait. (cmon
 Ecquis in orbe poli Jove major Jupiter ortus?
 Ecquis in orbe deus fulmina tanta parat?
 Talia de cœli non mittit Jupiter axe.
 Talia Vulcanus non fabricare potest.
 Arsit, & ridens dixit Caducifer Hermes
 Panicus unde timor? solvite corda metu:
 Fixus Apollineis Ephialtes occidit armis,
 Othum Dianæ tela dedere neci.
 Hæc Rex *Danorum* celeberrimus ordinat hosti
 Non superis, superûm numine cuncta regit.
 Arma regat Pietas, Pietatem fortiter arma
 Defendant, *Felix* rex pius atque potens.

(31) IN ARMAMENTARIUM NOVUM,
 QUOD EST HAFNIÆ.

Hic adamantæis intus constricta catenis
 Bellona, arma sui fratris omiſſa premit.

Hic

Hic jacet infrendens trux dentibus ira, cruentas
 Hic Eridos Ate fauciat ungue genas.
 Non datur egressus, non ulla potentia fertur,
 Pax oleâ servat cinctâ virente foras.
 Includit virtus, Virtus *Christjana*, cujus
 Empyreis radiis Danica regna micant.
 Faxit Jova potens cœlique, folique, falique,
 Exitus ut causas haud reperire queant.
 Sic non fax, sed pax, non crux, sed lux pia regnet,
 Danorumque hostes terror & error agent.

DE NOVO PORTU

(32)

Regiarum Navium Hafniæ.

Continet Hipponæ stabulum prælustre caballis,
 Aurea Misniacæ Drefda Smaragdus humi:
 Aurea Cimbriaci lampas sic Hafnia regni,
 Durateis stabulum Tethyos ornat equis.
 Id Ducis, hoc Regis monumentum, Saxone jun-
 Danus in æternos scit celebrare dies. (ctus

AD POTENTISSIMUM REGEM

(33)

De Portu suarum Navium.

Dorida cum visit, Rex invictissime, navis,
 Exiit è portus quæ statione nova.
 Mox circumfiliunt Nymphæ Nereides illam,
 Cum Tritone suo mater aquosa præit.
 Scilicet ad littus Portuni tendere gaudent,
 Qui patrias servat, celsæ Monarcha, rates,
 Scilicet inter eas cupiunt colludere, Martis
 Hinc, illinc Cereris tegmina dante domo.

(34)

DE REGIA ARGO.

Vidit ut Oceani Neptunus scindere campos
 Argoam cursu deproperante ratem,
 Convocat extemplò fœcundum Tethyos agmen,
 Ocyrhoën, Panopen, Cæruleamque Thetin
 Quid Dodonææ yideo, inquit, terga carinæ?
 An nova Phryxææ vellera quæret ovis?
 An novus est Jafon, quem sic beat ardua Pallas?
 Quid præfaga novi mens tua Tethys alit?
 Illa refert, Argo Danorum regia forsan
 Est tibi visa, etiam visa, marite, mihi?
 Sic est! Vos Nymphæ mirandam cernite molem
 Forsitan hæc olim commeminisse juvet.
 Dixit, & assensu mox Oceanitides omnes
 Plauferunt, plausus Carbasa plena tulit.

(35) IN HORTUM FLORENTISSIMUM
 REGIÆ MAJESTATIS.

Desine mirari; quæ cernis, ô hospes, amixit
 Chloris flore, Venus rore, decore Charis.

(36)

IN EUNDEM.

Vidit ut hunc, Florâ comitante, Favonius hortum,
 Conjuga quid censes? hic habitemus? ait.
 Grata marite jubes, retulit, quia discere possum
 Hinc hortos simili fronde novare meos.

(37) Ad

HORTI DOMINUM

CHRISTIANUM IV.

Ingredere, Ingredere ô tua, Rex, viridaria lætus
 Horarum vertit cardine secta fores.

Xysta polit Zephyrus, densat topiaria Chloris,
 Ut sint adventu cuncta venusta tuo.

Quà gressus ponas alabastrum pandit honores
 Flos Veneris, Daphne tollit in alta caput.

Turba Napæarum pinnis applaudit ab undis,
 Grex volucrum pennis, dulcisonisque modis.

Ingredere, ingredere ô tua, rex, viridaria lætus,
 Ut flos, sic tuus hic flore virescit honos.

SERENISS. PRINCIPEM

CHRISTIANUM V.

Inspecte Danarum rerum tutela, salusque,
 Quod speculum donat Musula nostra tibi.

Nonne vides celebris celeberrima facta parentis,
 Quæ posuit regnis non peritura suis.

Pauca vides non cuncta vides, sed multa videris
 Cum venit studiis aura petita meis.

Nam quis cuncta potest hac præsentare papyro?

Nemo, licet Smyrnæ Daphnide cinctus eat.
 Hæc igitur blanda precor adspice & accipe fronte
 Fronde favent alii, tu mihi fronte fave.

(39)

AD

Illustriss. Principem ac Dn.

JOHAN. GEORGIUM, DUCEM
SLESVICI ET HOLSATIÆ, ACADEMIÆ GIESSENSIS RE-
CTOREM MAGNIFICENTISS. 1609.

Legibus obsequium cum nos præstare moneres
Aufonio Princeps suaviter ore potens.
Cum grege Mnemosidum Chariteia triga fave-
Ipse meum video, dixit Apollo, Linum, (bat
Respiciensque tuæ fratrem qui proximus auri
Stabat, & hinc, inquit, tu quoque pondus
habes.

Macte sacrum germen regalis stirpis, & omnes
Omni mactabis laudis honore tuos.

(40)

Ad Illustrissimum Principem

Dn. JOACHIMUM ERNESTUM
DUCEM SLESVICI ET HOLSATIÆ &c.
Acad. Gießenæ Rectorem Magnificentiss. 1610.

Mulsa Camenarum, dulcis melligo Minervæ,
Cujus amas artes, Ægida cujus amas,
Tu cum fratre tuo Gießenæ donec Athenæ
Florebunt, patriæ flos peramœnus eris.
Fertile semen ibi tanti jecistis honoris,
Quod semen? Virtus. Indène magna seges?
Magna seges, quam non solum metet Haslia, ve-
Cimbria: sed si non utraque ferre queat? (rum
Quid

Quid fiet? sua tunc Cæi soror horrea pandet,
 Horrea sub quinis ædificata plagis.
 Cimber & Haflus ovet, refonet clarissima Fama
 Inter: habet segetes, Haflia semen habet.

AD UTRUMQUE.

(41)

Quis novus hic Castor? quis Pollux? & quibus
 astra

Tam nova virtutis signa sub axe nitent?
 Vos ô Cimbrorum sanguis, vos estis, & ecce
 Sidera vestra nitent, gloria vestra micat.
 Oebalis ex ovis illos, vos omine fausto
 Protulit ex altis regius ortus Avis.

F I N I S.

HENRICI ALBERTI
HAFNIA-DANI
SORTILEGIA
LYCOPHRONTICA,
S I V E
ANAGRAMMATA.

SERENISS. ET POTENTISS. (42)

PRINCIPI

CHRISTIANO IV.

DANIÆ, NORVEGIÆ, WANDALORUM,
GOTHORUMQUE
REGI &c.

Domino meo clementissimo.

V A D E Camena rogo, patriæ florentis ad
oras,

Qua Neræi muris Dania cincta jacet.

Vade patri patriæ, regi de regibus orto,

Trade Lycophroniis carmina facta modis.

Quid video? quare lacero procedis amictu?

Cur non in nivea cornua fronte geris?

Cur non vestis adest Getulo murice tincta?

Cur non Miletî vellere texta chlamys?

En neque te lavit miseram Permesside lympha,

Nec subolis pluma terfit amica Venus.

Denique cum facilis via sit minus, impare gressu

Præfixum tangas vix nisi clauda locum:

Quid refert: habitu claudus Vulcanus agresti

Sæpe Panomphæum crus trahit ante Jovem.

Vade, vale, superi præsentem indice fausto

Monstrabunt ubi Rex inveniendus erit:

Si regat illustrem dicendo jura Senatum,

Annuet ex templi culmine diva Themis:

Si Clario dignos coetu meditetur honores,

Lætifono plausu nuntia Pallas erit.

Si fortasse premens animosi terga Caballi

Crescentis lustret sedulus urbis opes:

Cer-

Cernas, ipse Phlegon, Pyroëis, Eous & Æthon
 Ut varios gyros, Sole regente, trahant.

Scilicet ostendent, quanto rapiantur amore,
 Subdere regali fervida colla jugo.

Si quoque Durateis peragrans Neptunia mannis
 Æquora sejunctam visere tentet humum.

Innumero numero ludentes adspice Nymphas
 Inter equos, falsas tramitis inter aquas.

Vade, Vale, faciem cum veneris ante petitam,
 Ne majestatis fulgure cincta time.

Sis sine Cordolio, Chariteja dextra favoris,
 Dum mitis capiet, lucida signa ferat.

Copia si fandi dabitur, brevitatis habenis
 Dirigere eloquium præmeditata velis.

Sic ne erres supplex, animi reverentis honore
 Præmisso, placidis ora resolve sonis.

Maxime Danarum rerum Rex autor & auctor
 Paceque pacis Eros, Marteque Martis Eris.

Ecce Lycophroniæ tentata pericula curæ,
 Curâ adolescentis inferiore, fero.

O cape, nominibus tot tanto nomine nomen
 Si dones, laus est nominis una tui.

O cape, luminibus tot, tanto lumine, lumen
 Si cumules, lux est luminis una tui.

O cape, nil aliud voti sonat ordo datoris,
 O cape; si capias illicò compos erit,

Illicò, si renuas, donis Aganippidos impos,
 Impos erit Phœbi, Pallados impos erit.

O cape, *Venator virtutis, captor Honoris,*
 Eja capis, patriis cassibus eja capis.

Sic satis est, nostri sic maxima janua voti
 Clavibus Euphrosynes jam reſerata patet:

Sed tibi pro tanto quænam sit gratia factò?

Major, Apollineæ quam queat esse Lyre:

Hæc

Hæc tamen addit ovans submissæ pignora men-
 Qui me regalem jussit adire thronum: (tis,
 Quantus is est, & quantus erit, tuus est, tuus omni,
 Si licet, articulo temporis esse velit.
 Nil nisi laus, tua laus ejus fluitabit ab ore,
 Donec Lethæo pocula fonte bibat.
 Interea tecum Phœnicis compleat annos,
 Atque Sibyllinas *Anna Cathrina* dies.
 Sospite te suboles vigeat quoque sospes, & olim
 Cum seniore senex Danica sceptrā gerat.
 Juncta tuis astet semper victoria castris
 Inque coronatis alta triumphet equis.
 Hunc age Musa modum sequere & veneranter
 Sic erit optatæ causa peracta viæ. (abito,

(43)

CHRISTIANUS QUARTUS,

DEI GRATIA, REX DANIÆ, NORWE-
 GIÆ, WANDALORUM, GOTTORUM-
 QUE, DUX SLESEVIGÆ, HOLSA-
 TIÆ, STORMARRIÆ ET DIT-
 MARSJÆ, COMES IN OL-
 DENBURG ET DEL-
 MENHORST.

REX DATUS A CHRISTO, VIRTUTIS
 AMATOR ET AUTHOR,
 AONIDUM THEMIDOSQUE MERUS SER-
 VATOR AMORQUE,
 GNAVUS ALEXANDER, DAVID GREGIS
 ALTER AMICI,
 EGREGIE LENIS SOLON, IN LAUDE BE-
 ANTE.

(44)

(44)

EIDEM.

CHRISTIANUS QUARTUS,
 REX DANIÆ ET NORTWE-
 GIÆ, PATER PATRIÆ.

IN TE DEGUNT VERA AURA, NO-
 TA QUIES,
 PER TE ARX PIA CHRISTI SER-
 VATA.

Romulidum quondam Domini, Grajūmque
 Monarchæ

Cum cuperent vitæ noscere dona suæ,
 Cortinas veteris, devota mente, Sibyllæ,
 Et tripodas Clarii consuluere dei.

Pythones valeant: quantus sis, optime Regum,
 Scire cupis? nomen consule, certus eris.

In te nota quies vera, in te Flaminis aura,
 Et Sophiæ degunt Castalidumque bona:

Arx Christi felix per te servata manebit,
 Inque Tua stabit Dania facta manu.

Roma suos taceat, taceat quoque Græcia Reges,
 Tu major fama, major honore viges.

O vigeas precor & videas, ut Danica terra
 Arbitrio vireat facta beata tuo.

(45)

EIDEM.

CRISTIANUS.
 SAT IN CURIS.

Nonne *sat in curis*, Christi qui templa gubernat?
 Qui fovet Aonias ex Helicone Deas?

Nonne

Nonne *sat in curis*, patriam qui legibus ornat?
 Qui leges Helicen iudicat esse sibi?
 Nonne *sat in curis*, qui regnat, Marte silente?
 Qui Themidem paci copulat absque fago?
 Hercle *sat in curis*, nullo minor Hercule, nullo
 Pol Polluce minor jure putandus erit.
 Talis es, ô Regum suboles, Rex maxime, rerum
 Danarum, patriæ maxima pompa tuæ.
 Herculei capias igitur sudoris honores,
 Ut Pollux nautis, gratus amore bonis.

EIDEM. (46)

CHRISTIANUS REX DANIAE.
 REX IN DANIA ES UT CHARIS.

Sol oculus mundi, quo major luminis orbe
 Præminet in regno sidera cuncta Iovis,
 Hoc melior recreat fœcundo lampadis igne
 Quicquid humus gremio fertilior fovet.
 Sic *Christjanicolum Rex Christjanissime Chri-*
stjan.

Quo majore tuum crescit honore decus,
 Hoc melior sis, hoc sis indulgentior, hoc sis
 Grator in populum, grator inque Deum.
 Sic magnum quodcunque bonum capit altius
 augmen,

Participansque sui sic manet omne bonum:
 Sic *Rex in Dania ut Charis es*, Charitèia lampas,
 Luce beans quicquid patria clara tenet.
 Hinc quisnam poterit dignas tibi dicere grates?
 Nemo, licet melicis ebrius extet aquis.
 Sic Solis pro luce Deo neque gratia dici
 Digna potest: Ejus gratia tota tibi.

(47) Illu-

(47) *Illustriss. & Reverendiss. Principi, Dn.*

UDALRICO, DIVI FRID.
DANORUM REGIS FILIO, DUCI
SLESVICI ET HOLSATIÆ,
EPISCOPO BÜTZO-
VIÆ &c.

Sæpe mihi dubiâ versatur opinio mente
Unde tuum nomen, Dux generose, fluat?
Hic *Alaricus* ait, placet huic *Huldricus*, at illi
 Udalricus, ubi *Tevtona* lingua valet.
Eucharium dicit, cui ridit *Suada* *Pelasga*:
 Roma Favorinum, cui favor ipse favet.
Sancta *Palestinæ* quos ornat adorea vocis,
 Johannem potius significare volunt.
Sit quodcunque velit; tam pulchris non nisi pul-
 Omina nominibus convenienter eunt. (chra
O ego si digno possem peragrarè cothurno
 Talia! quam cupide mens animata foret!
Quando tot Heroes superes virtutibus Heros,
 Quando tot *Charitum* dona beatus alas,
Ut repleas *Famæ* splendoribus ultima *Thules*,
 Ut faveant laudi numina cuncta tuæ.
Non nihil audebo: tu cerne pericula, quæ sub
 Orbe tui clypei parvula *Musa* facit.

(48) HULDESRICUS.

DULCIS HERUS.

Dulcis herus *Themidos*, *Phœbi*, *Pietatis*, *Hone-*
 Dulcior est mulso, nectare, melle, favis. (sti,
Cum

Cum celebrent talem Charitum Te Triga Dyna-
stam,
Nectare, melle, favis, dulcior an quid eris?

ALARICUS. (49)

LAUS ACRI.

Immensum subdit virtuti gloria calcar:
Hinc *acri laus* est substituenda viro,
O *Alaricum alacrem* stadio in virtutis ad astra,
Fac sociæ tollant, cantor Apollo, Deæ.

FAVORINUS. (50)

FAVOR SINU.

Phosphorus ut lucet, luces Bonitate serenus,
Inque tuo *Favor* est, Dux venerande, *Sinu*,
Ille Favor summâ faciat te laude perennem,
Perpluat in dignos largiter ille Favor.

GRATIANUS. (51)

GRATA UNIS.

U*nis Grata* Deo, populo gratissimus *unis*
Grata, Deus vitam det, populusque decus.

JOANNES. (52)

EN JASON.

Cum Sociis Colchas abiens Pagafæus Jason,
Aurea Phryxææ vellera cepit ovis.
En, Dux magne, decus dum quæris, es alter *Jason*
Et tantum tanti nominis omen habes.

Fallor?

Fallor? an, extincto Virtutis fortiter hoste,
Complebit regnum Laus pretiosa tuum?

(53) EVCARIUS.

JUS E CURA.

*J*us venit è cura: Juris defensor & Æqui
Æstuet in curis, nocte, dieque piis.

(54) VDAALRICUS.

LAUDI CARUS.

*L*audi carus agis dignum, *Dux optime*, laude,
Quis te laudandum deneget esse Ducem?

(55) *Celsissimo Principi, Dn.*

CHRISTIANO V.

CHRISTIANI IV.

DANORUM REGIS FILIO.

CHRISTIANUS QUINTUS, ELECTUS
REX DANIÆ, NORWEGIÆ, DUX
SLESVICI ET HOLSATIÆ.

VIRTUS LEXQUE SINUNT AD VIREIS
REGNA, JEHOVA
SIC DUCENTE, HIC SOL AXE SALU-
TIS EAT.

(56) AD

MAGNIFICÆ GENEROSITATIS,
 AMPLITUDINIS, ET PRUDENTIÆ
 HEROES, REGNI DANICI SE-
 NATORES.

Magnanimi proceres, Danatis corcula regni,
 Pythones patriæ, præcelſi Regis Atlantes,
 Quos Pietas animi melioris alumna coronis
 Virtutum decorat, quos ſanguis honorat Avo-
 rum,

Quos Themidos dulces Prudentia format ad
 Et variæ laudat ſolers pollentia Suadæ, (uſus,
 O Mæcenates Aganippidos Hippocrenes:
 Huc faciles oculos, faciles huc flectite mentes,
 Empyreis radiis ſoliti veſtite Favoris
 Tempora, curarum paulum procedite circo,
 Et precor Auguſti tabulas deponite Conſi,
 Quid precor? ipſa Themis quoties defrenat habe-
 Spontè peragratſ bifidi viridaria Pindi (nas,
 Feſſa Meduſæo recreantes pectora mulſo.

Scilicet Aonio Panacæa maduſa liquore
 Stillat Apollineis è crinibus: ô Felicem,
 Felicem populum fucci quem Nectare tingit!

Ergo igitur tritas iterum cum viſitis oras,
 Intuitu veſtrum libate parumper honorem,
 Quem Clarii primo recubans in limine montis,
 Cum decimus nondum pulſarat ſeptimus annus,
 Cœpit acu tenera tenuiſſima pingere Muſa,
 Muſa nec Hebéo, ſcholico nec carcere miſſa.
 Dum loquor ecquis adeſt? ecquid circumvolat
 aures? (campum?

Quæ ſtrepitante putrem ſonitu cavat ungula
 Phœ-

Phœbus adest, panfis adfistit Pegafus alis,
 Fronte micans oculos tollit splendore corufcos,
 Ora lavat spumis rigidos vexantia frenos,
 Pectora rauca fonant, ita creber anhelitus urget.

Quid video? lætis sequitur quadriga veredis,
 Clara nitens auro, flammæque imitante Pyropo:
 Per juga Chrysolithi stantes ex ordine fulgent.
 Quid nova pompa notat? quid vult Pataræus
 Apollo?

Quos vehet hic currus Vulcani munere major?
 Fallor? an Aonides Parnassî culmine mittant?
 Fallor? an invitet Musæos Phœbus in hortos
 Vos ô regalis spectamina digna Senatus?
 Ergo agite illustres tanto splendore quadrigas
 Scandite: cuique suam commonstrat Gloria sedē,
 Cuique caput roseo Chloris perfundit odore,
 Et lemniscatis decoret Pandora corollis.

Tu prior Eois sceptrum venerabile conchis
 Accipe, *Frisigene* palmaris adorea stirpis,
 Accipe, submissis dat fascibus ipse Apollo;
 Jamque præit solidâ gravitatis imagine clarus,
 Pegasei motis parent calcaribus armi.

Eja sequuturi talem cognoscite sortem.
 Hirpinis Atavis generosi pondere vestro
 Quadrijuges gaudent, gressus gaudente tolutim
 Hinnitu glomerant, & per crispata jubarum
 Ornamenta citi thalamo demissa Favoni
 Blanditer aura salit, spargitque per arva tepores.
 Ante rotas Horæ blando poppyfmate mulcent
 Tergora vectorum, violasque rosasque Cythères
 Orbita pressa genit, quarum saturantur odore
 Naiades, Dryades, Satyri, pictæque Napææ.

Quid si vos tanto de majestatis Olympo
 Repentem per humum velletis cingere Musam
 Ful-

Pulgidulis radiis, quos spargit ab arcibus altis
 Frontium amœnarum divina Faventia rectrix?
 Tunc nec Erythræi maris ignea grana, nec ipsos
 Quos Arabes Crœsis poliunt curaret elenchos.
 Sed subito vestri legeret vestigia gressus
 Ad summos apices Heliconis amabilis, ut quos
 Lingua catenatos tenet Herculis aure vacivâ.
 O quas canter ibi grates! quas carmine laudes
 Dulcifono resonet! Vivat valeatque per annos
 Alitis unigenæ Reverenda corona Senati
 Daniaci, per quem patriæ pomœria terræ
 Incrementa ferunt atque ornamenta vicissim
 Phœbo, Pace, Dice, florente, vigente, valente.

Annuit eja Charis lævo omine, *Musula gaude*
 Sparge rosas, violas, & candida lilia sparge.
 Terna Deæ laticis Nysæi cymbia liba,
 Spica Ciliffa lavet crines? levis abnue Mome.

DOMINO (57)

CHRISTIANO FRISIO

In Borreby &c. Daniæ Cancellario ter
 maximo.

CHRISTIANUS A FRIS.

TU IN SACRIS FARIS.

IN SACRIS ARS FUT.

Item.

CHRISTIAN A FRIS.

ARS AC RIS FINIT.

Prima Deo Pietas, patriæ tribuenda secunda

Est ab iis, rerum qui moderamen habent.

Ergo, Magne senex, Te terque, quaterque beatum
 Jure vocat Phœbus, Gratia, Suada, Themis.

C

Ro-

Robore confilii non solum patria fulcis
 Regna velut cœli culmina fortis Atlas:
 Est tibi cura Dei, cordi est tibi gloria Christi,
Sæpius in sacris ars tua prona fuit.
In sacris faris, cum Christo sæpe loquendo.
Ars acris finit, quam colis, omne grave.
 O decus! ô regni immortalis adorea nostri!
 Non metues Lachésin cum sicelice sua.
 En germana soror Cœi, Enceladique patentes
 Vecta per Hesperidum Memnonidumque pla-
 Ære sonante tuas tollit super æthera laudes, (gas
 Et quanto potis est vocis honore canit:
Frisius æternum vivat bene, & utilis usque
Sit suboli Japeti, sit subolique Jovis.

(58)

EIDEM.

CHRISTIANUS FRISIUS.

FRUI SCIS ARTIS NISU.
 HINC STRUIS FAS VIRIS.
 CHRISTI SANUS VIR FIS.

Scilicet est aliquid veris Juvenilis Amorem
 Mnemosidum sacris attribuisse choris.
 Scilicet hoc cuivis magnos aspirat honores,
 Etsi vel ciceris, vel nucis emptor erit:
 Sed majori illis Zephyro, quos vidit oriri
 Ilithyia patrum nobiliore satu.
 Sic, ô Frisigenûm Sanguen prælustre dicavit
 Te Nymphis Clarii prima juvena jugi.
 Jam dum res patriæ curas & legibus ornas,
Scis artis nisu commodiore frui.
Hinc fas omne Deo, justumque viris struis omne
Hinc sanus Christi sis vir & astra meres.

Suada

ANAGRAMMATA. 35

Suada tibi, Pithoque favet, Pimplæa, Themisque,
 Pulcher Acersecomes, Mercuriusque favet.
 Curia Te gaudet, gaudet te Academia, gaudet
 Præfide te, magni Regis honora domus.
 Applaudit virtus, applaudit Paxque, Salusque,
 Aurea libertas, religioque Dei:
 Ilia rumpuntur Momo: livoris ab ore
 Murmure cum multo lacrima multa cadit.
 At tu Fortunæ largâ bonitate beatus
 Auxilio Daños Consilioque præis.

EIDEM. (59)

CHRISTIANUS FRISIUS CAN-
 CELLA(R)RIUS.

HIC NUNC LAUS ES, TURRIS FI-
 SA CLARIIS.

Phœbe mihi narra, Musis cur tanta voluptas
 Sit sub Daniacis figere tecta plagis?
 Qui Cancellorum secreta facerrima septis
 Clausa regit, *Frisius* num facit ille? facit.
 O facis egregiè, Parnassi Scipio montis.
Virtutis templum, Religionis apex.
 Patronum varias mundi reperire per oras,
 Qui te præcellat, Calliopæa nequit.
Nunc igitur Clariis laus es turrisque Deabus
Fisa hic, Hafniacos quâ Thetis ambit agros.
 Eja redire facis Saturnia secula, pessum
 Quæ subiêre nigras in Phlegetontis aquas.
 Eja fugas aliâ Pandoræ pyxide fraudes,
 Eja polo revocas cum pietate Themis.
 Quid te fiet? opus tantæ Virtutis in omni
 Laudis sede canant ex Helicone Deæ.

Instituantque novum *Frisii* de nomine templum,
 Templum quod nunquam Mulciber igne pe-
 Cujus at in Pario conscribat marmore grata (tat,
 Mnemosyne aureolis patria gesta notis.
 Huc quotquot crines merferunt Phocidos undis,
 Hesperidum ex hortis florea ferta ferent,
 Quæ capiens dextrâ Phœbus plaudente sonabit:
Frisius orbis honor, Frisius orbis amor.
 O decus Euboici ter dignum germine Glauci!
 Sic eris Orcinæ sarcina fera rati.

(60)

DOMINO

STENONI BRAHE

In Knudstrup / Regni Danici Senatori
 Magnifico,

STEINO BRAHE.

OH ARS BENE IT.

Si quis, qui gazas exornat Pallados arte,
 Doctus & altus erit, Doctus & altus eris.
 Fidere Fortunæ rebus, stultissima res est:
 Nam quæ nostra facit, non facit esse diu.
 Nempe dat, atque levis quæ sunt donata reposcit,
 Ut qui hodiè Cræsus, cras miser Irus eat.
 Fidendum potius Virtuti & Pallados arti:
 Omnis terra artes nutrit alitque bonas.
 Invigilet Musis, cui rem Fortuna negavit:
Oh it ad Attalicas ars bene sortis opes.
 Hæc infortunî portus; possessio summa;
 Hæc baculus vitæ, subsidiumque viæ.

Hanc

Hanc Bellona nequit vastare, juvante Gradivo,
 Nec manibus furtim ferre Laverna suis:
 Hanc nequit Ætnæis Vulcanus tollere flammis,
 Nec forbere suis fluctibus unda maris.
 Nauiget Anticyras Fortunæ fisor, at artis
 In Famæ curru sidera celsa petat.

DOMINO (61)

MANDERUPIO PASBERG

In Hagensholle / Illustri Regni Danici
 Senatori.

MANDERUPIUS PASBERG.

MENDAS PURE PURGABIS.

Eunomie multum tibi, Pasberg inclute, debet,
 Quod studio tanto Jura bonumque foves:
 Gorgonei multum debent tibi numina fontis,
 Quæ veluti præses Phœbus amore colis.
 Hinc quod munus? onus reddunt, nil munera cu-
 Ex onere hoc veniet non periturus honos. (ras,
 Tu patriæ *mendas purè purgabis*, honestis
 Consiliis Regi Confus & ore Fides.
 Ipsa Dice tanti stet firma columna laboris,
 Sublevet & gnatam Iupiter ipse suam.
 Gloria parjetibus mundi suffixa trabali
 Pendebit clavo nominis inde tui.
 Dic mihi, Pasbergi, tantône virefcit ab agro
 Messis honos oneris, messis honoris onus?

(62)

DOMINO

BREIDONI RANTZOVIO

In Rantsoholm &c. Senat. Regn.
Dan. & Vicario Regis Ma-
gnifico.

BREIDO RANTZOVIVS TOPARCHA IN
RANTSOVHOLM, SERENISSIMIQUE
ET INVICTI REGIS DANICÆ ET
NORVECIÆ CHRISTIANI
QUARTI VICARIUS.

DO PATRIÆ ZELUS VIRTUTIS, ET OR-
DINO JURA
OMNIBUS: HINC ARIS EA VENA CON-
GERO CHARA,
QUÆ CHRISTI MERITIS CIVIQUE IN-
SINT ET IN ARIS.

(63)

DOMINO

HENRICO BELOVIO

In Spøtterup &c. Regni Sen. Ma-
gnifico.

HENRICUS A BELOV.

HERCULES VIBONA.

Herculeam Herculeo gestans sub corpore men-
Seu Marte sit clarissimus, (tem,
Doctâ seu Pallados arte

Herculei

Herculei Herois Spartam cum laudè gubernat
 Sapienter atque sedulò,
 Dignissimus Herculis ortu.
 Talis es & tanto tituli celebrandus honore,
Vi fortis Hercules bona,
 Pars Regi Henrice Senatus.
 Hinc tibi signa tholo virtus suspendit eburno,
 Supponit aureas Charis
 Culto Cadmeide natas.
 Herculeo Herculeam gestans sub corpore men-
Henricus à Belov sibi (tem
 Vires bonitate paravit.

DOMINO (64)

AURELIO WITFELDT

In Oderberg / Regni Danici Senatori
 & Cancell. Magnifico.

AURELIUS.

LAUS JURE.

*A*lma Themis justis stans iudicis ante tribuna *L*
*V*ana fugit quærens omnia *V*era sibi *I*
*R*espectat laudem: nam laus est *ju R*is in *us U*,
*E*t justis *S*ummum fert fin *E* fine decu *S*.

AURELIUS. (65)

VIR VALES.

*V*ir virtute *vales*, virtute valente valebis.
 Qui virtute valet Nobilis ille vir est.

AURELIUS WITTFELDT.
DE VIRTUTE LAUS FLUIT.

Alitem Abantiadæ fontem sculpsisse caballum
Calce ferunt vates, unde remanat aqua,
Quam quicunque bibit, Phœbo fundente, repletur
Doctrinæ Ambrosia, Nectareoque thymo.
Scilicet hic fons est *Virtus*, quam divite venâ
Summus Adamigenis misit ab axe Deus.
Cujus qui gustat suavissima pocula, laudis
Mullâ sit, ac Argis sidera scandit equis.
Sic ne est *Aureli*, tu scis cultissime? Sic est,
De virtute fluit laus, honor atque decus.
Hac plenus decoras albi sacra germina campi,
Hac plenus doctis doctus adesse potes,
Doctis perdoctus, claris perclarus, honoris
Sic in honore super, ceu super astra Phanes
Temporis egressus Lyncæa luce notasti,
Te Jano, Historiæ stat patefacta domus,
Dania testis adest, cujus monimenta sepulta
Cimmerio rapuit mens tua docta lacu.
Jam vivant reges, & eorum perlita Cedro
Facta, nec ulla dies hæc abolere queat.
En ideo Laudis fluvios Aquilone secundo
Ante tuos virtus efficit ire pedes.
Quæque premis terram surgit rosa, surgit odore
Idalio replens teque, tuumque caput,
Quod precor, ut stillans æterno melle salutis
Nestoreas vibret, corde vigente, comas.

DOMINO (67)

HENRICO RAMMELIO

In Beſſeſſou &c. Regni Sen. Magn.

HENRICUS ARAMEL.

HUC SIREN, MEL, ARA,

Themis loquitur.

Huc miſerum *Siren*, Legum *mel*, ara bonorum,
Atque vicem noſtram ceu geris, uſque gere.

EIDEM. (68)

HENRICUS RAMELIUS.

HERCULEUS IN ARMIS.

Item:

HEINRICUS RAMELIUS.

HIC VIRENS MUSALIRE.

Somnifero placidum ramo, ferulâque ſoporem
Intulerat membris nox taciturna meis.

Talia cum veniens Morpheus oftenderet intra
Meningos, habitu verſicolore, tholos.

Stare mihi ad poſtes Panthei, ac inter alienos
Ægypti fratres eſſe ego viſus eram.

Cynthia in medio reſidens cum Pallade læta
Cultorum cecinit de bonitate melos.

Artis amatores dignè laudabat; at Artis
Et Martis celebri lumina, Pallas ait.

Phœbus adhæc, ubi ſunt cultores Martis & Artis?
O vix tale tibi dia Minerva decus?

Illa, quid ô memoras? inquit, quot continet alma
 Dania, quos ornat Martis & artis honor?
 Dicite Tyndaridæ, (præsentes namque fuerunt)
 An ego vera loquar? præmia digna feram.
 Non ego vasa Numæ, non Thuscum fictile, non
 Saturni, aut Cretes vile dicabo focis; (æ
 Nec tantum faciam vobis Vestalibus urnis,
 Argento poculum nec meliore dabo;
 Aurea dona feram, faciam sit ut aurea vobis
 Barba, ter ambibunt fulva metalla caput.
 Dixerat: & subitò visi sub imagine somni
 Ledæi statuæ per tabulata loqui.
 Dania Phœbéas colit artes, Ægida jungens
 Artibus, hinc famâ Pallas utrâque viges.
 Exemplumne rogas, *Henricus* talis amatur
Ramelius Danici fida columna soli.
Herculeus validis hic est bellator *in armis*
Hic est Musali re studiòque virens.
 Finierant, Pallas cum dicere visa, tabellas
 Accipe, surge, cæcis excipe cuncta notis:
 Ecce repentè papyrus adest, pagellâque nigro
 Mellonis graphicè vomere aranda datur,
 Miletique habitû genitæ Cadmæides atro,
 Sub digitis visæ sunt volitare meis,
 Musa Gradive fave: Musæ favor atque Gradiui
 Quæso fove, fovit quæ mihi noctis ebur.

(69)

EIDEM.

HEINRICUS RAMELIUS.

CHARUS IN JURE MILES.

Quod fuit in castris Graiûm Nereius heros,
 Contra Trojani pergama celsa soli,

Hoc

Hoc es in Astrææ sacris, Generose Rameli,
 Injusti contra bella profana gregis.
 Charus ut ille fuit miles virtute Pelasgis,
Injure es charus miles & arte vales.
 Alma Thetis fabri Iovialis ei arma paravit;
 Alma Themis Sophiæ contulit arma tibi.
 Fallor, an Æacides nunc alter es? ergo resurgat
 Mœeonides alter, qui tua facta canat.

DOMINO

(70)

GEORGIO FRISIO

In Strastrop &c. Regni Danici Senat.
 Magnif. & Norvegiæ Proregi.

GEORGIUS FRIS.

RIGORES FUGIS.

GEORGIUS A FRIS.

SIS FAVOR GREGI.

Sola Diis homines æquat clementia dia,
 Cui genitrix pietas, cui soror alta Fides.
 Hanc pius Aurelius Romanus Cæsar amavit,
 Cui meritum nomen Philosophia dedit.
 Hanc pater Augustus coluit, Leo Magnus honore
 Affecit, Titus semper in ore tulit.
 Hanc quoque *Fristaci* laus stemmatis ardua ser-
 Confiliis Regi dum cumulat'us ades. (vas,
 Nam *Fugis* injustos cane pejus & angue *Rigores*,
 Afflictis facilis, supplicibusque bonus.
 Maeste animi, Virtus quem de meliore metallo
 Fecit! & Aonio *sis favor* usque gregi.
 Sic occet serò fatales Atropos annos,
 Sic subeas nitidi gemmea tecta poli.

(71)

DOMINO

ACCILIO BRAHE

In Eivis &c, Regni Dan. Senat.
Magnif.ACCILIUS DE BRAHE.
LAC HABES VI CEDRI.
SIC RE DULCIA HABE.

Mel sine felle datur nulli : cui præbet amara
 Mitis Edusa prius, dulcia scire potest.
 Sic quicunque Dices sapidum lac fugere gaudet
 Ducet amaritie pocula mista prius.
 Hoc tu fecisti, Charitum cultissime cultor,
 Qui gentem mentis nobilitate polis.
 Hinc lac habes, Themidos quod pressit Musa pa-
 Candidius nivibus, Leucothoæque genis, (pillis
 Hinc lac habes illo magè dulce, quod æthera pin-
 Fluxit ab uberibus, cœlica Juno, tuis; (gens
 Hinc lac habes fluxû lactis divinius illo,
 Pavit Amalthææ quo pia cura Jovem;
 Hinc lac habes famæ vi Cedri, secula nulla
 Quod videant maculæ corripuisse notas.
 Sic re dulcia habe, dolci dignissime vitâ,
 Ut faveas Pylius, forte favente, senex.

(72)

EIDEM.

ACCILIUS BRAHE.

HIC LIBER A CASU,

Nil *Fortuna* potest Stygio vel milite cincta;
 Quum validas virtus promit ad arma manus;
 Aufu-

Aufugiat, valeat, comitante satellite sectâ,
 Brahiadæ à castris castra movere decet.
Liber hic à casu, virtutis in arce locavit
 Præsidium, quo depulsa Acheronta petat.
 Hic leges, aras, hic jura tuetur & æquum,
 Regis & invicti regia facta regit.
 O ter felicem cui virtus duxque comêsque,
 Quem bona cuncta beant, quem mala cun-
 cta timent!

DOMINO

(73)

P R O E B E R N O Gyllenstiern

In Wesborg &c. regni Senat. Magnif.]

PROEBERNUS.

REPERBONUS.

Si sub vulpe latens animi bonus esse videbor,
 Hoc satis est, mundi turba proterva putat.
 Ebibat Helleborum! Bonitas consistit in actu:
 Hypocritæ species criminis est species.
 Tu bonus es *Præberne* imò *re Perbonus* ipsa.
 Non aliis fumi venditor esse potes,
Perbonus ô maneat, patriæque perutilis: ut te
 Utque tui similes Danica regna colant.

C 7.

(74)

HENRICO *Lynce*

In *Offuergaard* / &c. Regni Se-
nat. Magn.

HENRICUS LYC(H)E.

HIC RE LYNCEUS.

Quum propter genus & genium Virtutis & ar-
Te Rex consiliis vellet adesse sibi, (tis
Calliope atque Themis, Phœbo sub iudice, lites
Has agitaverunt: sic ait ipsa prior:
Lynceus hic heros est re Martisque Dicésque;
Jure igitur Martis sit decus, atque Dices.
Calliope retulit: sicut viret integra Daphne,
Hic est arte virens, Pegaseaque chely.
Pegaseis igitur promotor honoribus adfit,
Et capiet curis præmia digna suis. (tronus,
Tum Phœbus: cultor Musæ, Themidósque pa-
De Musæ & Themidos lumine lumen erit.
Talène *Lychiada* gentis generosa voluptas,
Henricus patrio gaudet adesse throno?
Adfit Jo! donec qui cætera cuncta dedêrunt
Addiderint Pylîi tempora læta Ducis.
Applausere deæ dicentes: Lumen adesse
Alterutri magnum, majus utrique decus.

ÆSCHINO Broch

In Estrup &c. Regni Senat.
Magnif.ÆSCHINIUS BROCH.
ES CHARIS HIC NUBO.T errigenum mentes quanto splendore co-
ronet

Clara Themis Charitum confociata choro;
Æschine testis eris cœlique solique voluptas,
Æschine Brochiadæ summa columna domûs.
 Nam cum Pandoræ tetrīs impleta venenis,
 Pyxis abegisset numina cuncta solo;
 Tu Themis inventam sic blanda voce petebas:
Es Charis, aut Charitum de grege, *nubo* tibi.
 Hinc quicquid rari primo servavit ab ævo
 Maxima ter centum clavibus arca Jovis,
 Sponte tui intravit cordis purissima templa,
 Ut fieres terræ delicia atque poli.
 Unde sciam quæris? non solum vita fatetur,
 Sed quoque votivum nominis omen habet.

O L A O Rosenspar

In Skarost / regni Senat. Magnific.

OLAUS ROENSPAR.
EN SOL SUPRA ORAS.

SOL

SOL ORNAS SUPERA.
 POL ORNASSERVAS.
 EN SORS PAR SALVO.
 SOLERS PAR NOVAS.
 O LAUS ROS PARENS.

Ut decorat superos cœlestis fornicis ignes
 Munere Lemniaci vectus Apollo fabri,
 Tu *supera exornas* superi Sol jura Senatûs
 Confilii donis, Fortis Olæ, tui.
Pol ornas, servas, Themidos venerabile numen,
Párque novas solers quum renovare licet.
 En ita tè *salvo par sors* constanter obumbret,
 Antennásque tuas aura secunda ferat;
 En Sol alter eris *supra oras* cognitus omnes,
 Quà Matuta venit, quàque recurrit equis,
 Sol, radiis famæ qui ramos arboris ortæ
 Stirpe Rosensparia, dulce fovere queat.
 O *Laus* Mnemolidum, Charitum *Ros*, Magne
 Themista,

Qui ceu charus amas jura paterna *parens*.
 Dignus es, ut cingant Horæ tua tempora fertis,
 Quæ Phæbo imponunt egrediunte domo.
 Quid video? veniunt? jam te nil Sirius igne,
 Nil poterit pluviis stella nocere Capri.
 Sirius ipse caprum perimens livore coruscum,
 Splendoris pereat vi superante tui.
 Ecce boves ipsi fugiunt Titanis, easque
 Seriùs ut videas Parca piata jubet.
 Nam virtute vales, quo Glauci germine sumto;
 Cerbereas Danacæ quis dabit ante fores?

EIDEM. (77)

OLAUS A ROSENSPAR.
O ROSA LAUS PARENS.

Est rosa flos Veneris, Cytheréos nata per hortos,
 Flos niveo vincens omne colore genus.
 Huic meritò totus planum similis ad unguem
 O *Rosa* Nobilium blandula, Olæ, virum:
 Sicut enim candet tacitarum vellus aquarum,
 Sicut flos Paphiæ, sicut & albus olor.
 Haud aliter studiis animus tibi candet Honesti,
 Candet amore boni, religione, fide.
 Nec postrema tenet laudis subsellia virtus,
 Quæ primo ponit patria sacra gradu.
 Scilicet hujus habes etiam sub pectore curam,
 Quod læto sentit Dania tota sinu.
 O *Rosa*, *laus*! O *fide parens*! O gloria quanta
 Hinc tibi proveniet, fama docebit anus.

EIDEM. (78)

OLAUS DE ROSENSPAR.
SALUS RES PRONA DEO.

Qui cupit ex humili sustollere tramite pectus
 Salutis ad fastigium,
 Non delubra petat, non Ethnica numina, tanto
 Negotio præfulciat:
 Tendat ad astra manus, feriat prece sidera sæpe,
 Opisque pondus sentiat.
 Nempe *salus res prona Deo*, datur omnibus, illam
 Qui diligenter expetunt.

Ex-

Expetis æterno , Vir Cordatissime , voto ,

Et accipis quod expetis.

Accipe quod voto , pietate , labore , mereris ;

Nemo invidet invidus.

(79)

DOMINO

CHRISTIANO *Holst*

In Euenstrup / Regni Danici

Senatori Magnifico.

CHRISTIANUS.

CHARISINTUS.

Te quoque, regalis membrū prælustre Senatūs,
Holchiadum splendor, Musula nostra canet?

Musula, quæ nondum blandis semota papillis

Mnemofynes, metuit ponere sola pedes:

Te, quem nec Phœbus cumlaret laudibus æquis

Voce canens, mensam quā canit ante Jovis.

Hanc tamen haud rigidus placidâ complectere
mente

Dum de Christjani nomine pauca movet:

Nomine, quod tanto tibi convenit ominis auso,

Quanto quod Domino Romula turba dedit.

Christjanus Charisintus erit, metagrammatis

Litterulis variâ si licet ire viâ. (arte,

Quàm pulchrum nomen! quàm pulchri nominis
omen!

O dignum tanto nomen & omen hero!

Intus in ore tuo residens *Charis* aurea dictat

Verba, quibus Pitho vellet amica loqui,

Intus in arce animi regnans *Charis* aurea curat

Consus ut ad nutum sis maneatque Dices.

Intus

*Intus in æde tua degens Charis aurea, fronte
 Et virtute piâ tēque tuòsque fovet.
 Quæ Charis illa? Charis, magni quam Rector
 Sub casti misit gaudia digna tori. (olympi
 Hæc est quarta Charis cultu gravitate, pudore
 Conjuga Rachelæ conspicienda fide.
 Pieris hæc decima est Suadelæ dotibus aucta,
 Doctrinam superans, docta Corinna, tuam.
 Hæc Venus est formæ miro candore secunda,
 Præcedens albis Laödamaian equis.
 O te felicem, cui linguam, pectus & ædes
 Dirigit egregio talis honore Charis,
 Nestor ut eloquio, sapienti ut pectore Calchas,
 Utque tuæ gentis sis venerandus Atlas.*

DOMINO (80)
E N V A L D O Kruse

*In Hielmitzløffgaard / Regn. Sen.
 Magnifico.*

ENEVALDIUS CRUSE.
 SERVA DEUS IN LUCE.

Dum tua jam variis vastatur vinea tauris,
 Dúmque furunt multi per tua prata fues;
O Deus in verbi nos serva luce sacrati,
 Quis non victor erit, luce micante tua?

EIDEM. (81)

ENVAALDIUS CRUSE.
 LAUDE VIRES CANUS.

Crusiadum, Eusebiæ, Themidos, Virtutis,
 Athena,

Gloria, Promotor, cultor, alumne, decus.

Nesto.

Nestoreos annos, Parcarum lege favente,
 Curriculo vitæ tangere, magnus honos:
 Magnus honos illis, qui cum virtutibus annos
 Amplificant, aliis res mala, nullus honos.
 Magnus honos igitur niveis circumvolat alis
 Te, sacro Sophiæ concomitante choro.
 Nam tibi Cygnæo maturam vellere frontem
 Vestit in eximio læta senectæ gradû.
Laude vires canus, præclarus *Laude virebis*,
 Nec Clothûs densâ nube nigratus eris.
 Condiet Eunomie te laudis aromate dulci,
 Et virtus Famæ ponet inantè fores.

(82)

DOMINO

SIGVARDO *Beck*

In Görzplöß &c. Quæstori Regio.

SIVARDUS.

ARDUUS IS.

Ardus is, pietasque præit quasi Fanus honoris
 Subsequitur celeri gloria digna gradû.

(83)

EIDEM.

SIEGVARDUS.

DURAS VIGES.

Duras atque *viges*, Pulchri durante vigore,
 Atropos hæc nunquam forfice fila fecet.

(84)

ANAGRAMMATA. 53

DOMINO (84)

ANDREÆ *Sincler*

In N.N.N.

ANDREAS SINCLER.

INCLARES ARDENS.

Si quis, qui veræ flagrat virtutis amore,
Nobilis esse potest; Nobilis esse potes.
Sicut enim præstans adamas splendescit in auro,
Sic virtus inter Nobilitatis opes.
Nempe tibi hæc, heros augusto stemmate nate,
Mens animi dictat de meliore luto,
De meliore luto quam finxit Dædala Pallas,
Pallas amicitiiis semper adaucta tuis.
Inclares ardens zelo pietatis & æqui,
Non secus ac fatus Mulciber igne novo;
Inclares ardens famæ melioris honore,
Non secus ac Eos, quando refurgit aquis:
Hinc te florentis Fortunæ rivus inaurat,
Hinc tua laus folium scandit ad usque Jovis,
Gorgoneæque sinu gestata viraginis, omnes
In stirpem radios spargit agitque tuam.

DOMINO (85)

JOACHIMO HÜEBNERO,
TEUTONICI ORDINIS IN DANIA
CANCELLARIO AMPLISS.

JOACHIMUS HÜEBNERUS.
HIC MUSA REBUS VENIO.,

Nobilis Astræi *Foachime* patrone Laboris,
Quem titulo decorat Juridicina suo.

Dum

Dum Themidos bifidâ profers librata bilance
 Consilia, & Danis Teutona jura regis.
 Dúmque locis aliis legati munere fungens
 Verba Periclæo fusa tenore facis: (tur,
 Verba quibus mirè Regésque, Ducésque moven-
 Verba, quibus vires Suada diserta parat.
 Fortè rogas cujus tituli gaudere cothurno,
 Et quid de studii dicere laude queas?
 Verte tuum nomen, Pallas mihi dictat in aurem:
 Quæ legis, hæc tripodis vincere crede fidem.
 Quid legis? *Hic rebus venio fidissima Musa:*
 Sicne potes de te dicere jure? potes.
 Maacte tuo titulo, quem Musa novena salutat
 Dæmonium Musæ, Dæmoniúmque Dices.

(86)

AD

MAGNIF. REVEREND. CLARISS. CON-
 SULT. EXPERIENT. ET DOCT.

D N N. P R O F E S S O R E S

Academiæ Regiæ, quæ est Hafniæ
 Danorum.

Mæmofyne quoties animi penetralia pandit,
 Et veteres gratâ præsentat imagine curas,
 Nescio per quales Charitum se Triga latebras
 Insinuans mecum pariter miratur aperta,
 Et (mage quod miror) pariter rimatur operta.
 Jam quoque præteritos dum volvo revolve Fa-
 vores,

Quos Suppromus Amor vestræ virtutis ab imis
 Porrexit cellis mihi, *mellitissima corcla*
Eusebies, Themidos, Meditrina, Philosophie,
 Proginus Euphrosyne demissam vellicat aurem:

Sic-

Sicne suis meritis hic suggrundaria ponent?
 Quin potiùs pergas bustum tumultumve merere.
 Taliter & mentem primo formavit in æstû
 Quum recolens Musâ puerili fata Johannis
 Auderem patriæ pluteos vexare cathédra
 Obsequio vestris addictus jussibus omni.
 Quid facerem? volui monumentum & pignus
 Ferre clientelæ vobis cupienter ad Aras (honoris
 Ingenii votis calamos ac scrinia posco,
 Et tripodes votis oracula congrua jungunt
 Nominum amabilium; Sed fallax Scæva parato
 Parebat, nec vos istis veneratus adivi
 Myrtilcos ocre & Hyantia pascua Nicri.
 Nunc calidæ tandem linquunt penetralia Vestæ
 Inque finem fugiunt Musæo rore madentem
 Vestrarum Charitum: vacuas concedite sedes
 O Academiæ patres, quos Pallade dextrâ
 Danigenæ gentis summus conscripsit Achilles,
 Ille pater patriæ, quo quo florente, perennè
 Floreat Eusebie, Themis & Meditрина triumphet,
 Poplica res crescat, res priva vigescat. O illum
 Vobis, vos illi, mihi utrôsq; reservet Iova;
 Si placeam vobis, illique mihi placebo.

DOMINO (87)

PETRO JOHANNI WINSTRUPIO

SS. Theologiæ Doctori & Professori in Aca-
 demia Hafniensi, totiùsque Sielandiæ Super-
 attendenti dignissimo.

PETRUS JOANNIS WINSTRUPIUS.

TU VERNAS UT PINUS PURI SIONIS.

Pinus ut in densis surgit pulcherrima filvis,

Pinus ut arboreas tollit in alta comas.

Pi-

Pinus ut est lignum, ratibus quod commodat
Pinus ut æternâ floriditate viret: (usum,

Sic veræ doctor pietatis, Episcopo Christi,

Gloria Pieridum, Religionis apex;

Sic in Christiadum surgis pulcherrimus agris;

Sic niveum niveo tollis honore caput;

Sic à Te sibi fert Ecclesia commoda multa;

Sic vireas felix, hic & in arce poli.

Scilicet *ut puri tu vernas alta Sionis,*

Pinus terrigenis utilis atque Deo.

(88)

EIDEM.

PETRUS VINSTRUPIUS.

INSTRUIS PURE PUTUS.

*I*nstruis Hevigenas putus purè arte salutis.

O quam divinum nominis omen habes!

(89)

DOMINO

JOHANNI PAULI RESSENIO

SS. Theol. Doctori & Professo-
ri ibidem.

JOHANNES PAULI RESENIUS.

VIR PLANE JESU NOHE SANIS.

*P*inge mihi Paulum: pinxi. jam pingere Jo-
hannem

Zachariæ subolem: pictus & ille nitet.

Jam simili varios confunde calore colores,

E tribus ut facies emicet una viris.

Adspice: Thariadæ mentem, mentemque Davi-

Finge; animum justī denique finge Nohæ.

Fictum

A N A G R A M M A T A. 57

Fictum est: nunc hilari profer sermone Thalia,
 Cujus in hac tabula fulget imago viri?
 Nonne sacra princeps est Doctor in arte Johannes
 Resenius, patriæ pompa secunda scholæ?
 Sic est, is Paulus studio, pietate Johannes,
Vir planè Jesu coelica verba docens.
 Is *Nohe sanis*, Christo qui credere gaudent,
 Voce David dulci, Thariadésque fide.
 Sancte Vir, ô tanto sis semper ab omine lætus,
 Hoc optat virtus, optat Apollo tibi.

E I D E M. (90)

JOANNES RESENIUS.
 O N E V I S I N A N E S R E S.

Non mundana placet tibi gloria, *res & inanes*
Ne vis ô magni gloria magna viri!
 Prudens ter prudens is, qui cœlestia tractat;
 Demens ter demens, quem rapit orbis honor.

D O M I N O (91)

C O N R A D O A S L A C O

SS. Theol. Doctori & Profes. ibidem.

C O N R A D U S A S L A C U S.
 S U L C A C O R D A S A N U S.

Iafniaci vigilans Heliconis ocelle, supremi
 Mysta Dei, Cliûs Uraniaëque nitor.
 O Conrade, tui quis non monumenta laboris
 Ad statuas famæ vermiculata videt?
 Uranie genium tibi demonstravit Olympi,
D
Na-

Naturæque vices Musa docere dedit.
 Jam *sulcas sanus* patefacti vomere verbi
Corda, ut Evangelii messis abunda cadat:
 Jamque supinatas ostendis numine glebas
 Cœlesti Zephyro, qui pietate calet.
 Quid majora canam? cunctis in rebus es Argus,
 Cui somnum Panos fistula nulla feret;
 Hafniaci vigilans Heliconis ocelle, supremi
 Mystra Dei, Cliûs, Uraniæque nitor.

(92)

EIDEM.

CONRADUS ASLACUS.
 DUC NOS CARA SALUS.

Duc nos cara salus, Paradisi quæ colis hortos,
 Inter delicias divitiâsque tuas.
 Tu potes infirmum corpus curare salubri
 Temperie, ut pessum pestifer Auster eat;
 Tu facis, ut nostras optata Lubentia mentes
 Incolat, & triplici Robore cinctâ Charis.
 En umbrata genas intactâ veste Juventus
 Téque, tuâsque sibi semper amicat opes:
 Te colit annorum series, quibus ambedit artûs,
 Ne spoliet dulci luce nefanda lues.
Duc nos cara salus quocunque sub axe feramur
 ASLACIQUE tui sis sine fine memor.

(93)

EIDEM.

CONRADUS ASLACUS.
 LAUS SACRA DUC NOS.

Virtutis precium Laus; Laus fax mentis honestæ:
 Felix cui præfert Laus animosa facem!
 Felix

ANAGRAMMATA. 59

Felix, quem sacrae Laudis divina voluptas
Virtutis summum sub penetrabile vehit!
Duc nos ô sacra laus, vitâ placeamus ut ipsa,
Mortêque felices fimus honore novo.

DOMINO (94)

LEONHARDO METZENERO,

J. U. Doctori, Confiliario aulico & Pro-
fessori ibidem.

LEONARDUS METSENERUS,
DURA SOL MENTE SERENUS.

Sit Fortuna tibi comes, & sit amica Minerva,
Sit tibi dux Phœbus, sit tibi serva Charis.
Sit tibi Mercurius consultor, Jupiter ultor,
Eunomiêque quies, Eunomiêque labor.
Sic aulae & Musis *dura sol mente serenus,*
Ut terræ & nitido Cynthus ipse pôlo.

EIDEM. (95)

LEONARDUS METZENERUS.
ZELUS ORE MENTE DURANS.

Tu suboles Themidos verè es: nam nomine
teste
Mente boni durans zelus & ore tences.

D 2 (96)

(96)

DOMINO

JONÆ CHARISIO

J. U. & Med. Doctori Consil. aulico.

JONAS CHARISIUS DANUS JURIS
UTRIUSQUE, MEDICINÆ, PHY-
SICÆQUE GNARITATIS
DOCTOR.

VOS AD JUS DUCIT CHARIS, INSTAT
HYGEA DOCETQUE,
SANARE INQUIRIS, PRAVO INIMI-
CUS ERIS.

(97)

EIDEM.

JONAS CHARRISIUS DANUS, JURIS ET
MEDICINÆ DOCTOR.

COR DO CHRISTO, JUS VIRIS, SA-
NARE ADNITENS VI MEDICA.

Sicut in Hesperio Chloris lepidissima campo
Omnia non uno ferta colore facit:

Sic neque mundus iners mentem complectitur
unam,

Sed sequitur proprii quisque caloris opus.

Hic finit imposito tundi se calce Vacunæ;

Hujus amor Martis bellica signa sequi:

Huic nimium cordi Midæ sunt fulva talenta;

Hunc trahit illecebris Cypria Virgo suis.

Hoc cultore viget Pomona, Hippona, Priapus,

Sacra Pales, Bacchus, Delia, Flora, Ceres.

Sed

Sed nihil ex istis mea mens miratur amátve,
 Dum sequitur multo nobiliora bona.
Sanare adnitens medica vi morbida membra,
Cor ego do Christo, Fúsque perenne viris.
 Hæc si, dante D e o, facio dum munere vitæ
 Perfruar, an curem quicquid Erinny's agat?

DOMINO (98)

THOMÆ FINCHIO,

Medicinæ Doct. & Prof. ibidem.

THOMAS FINCHIUS MEDICINÆ
DOCTOR.IN CHRISTO FIDEM CONDO HIC
EAT MUSA.

Absque timore Dei tumidum Doctrina vene-
 num.

Nil valet artis honos absque timore Dei.

Condo Fidem in Christo, Christo duce & auspice
Christo

Hic eat ad Clarias Musa salubris aquas,

Hic Meditrina sibi facilem componat Hygejam,
 Uraniéque suum sedula tentet opus.

Nam Sophiæ genitrix pietas est enthea virtus,

Quique pius, facili cuncta labore potest.

(99)

DOMINO

GELLIO SASCERIDÆ

Medicinæ Doctori & Prof. ibidem.

GELLIUS SASCÆRIDES.

SALUS ÆGRIS DE CELIS.

Ampla *salus agris de celis* provenit altis,
 De medicis etiam provenit ampla salus:
 Quisquis habes animæ rationem, corpore læso,
 Arjete sæpe precum limina tunde poli.
 Mox quoque se pandet Medicinæ janua: Nemo
 Talis Agenoreæ frustra erit ante fores.

(100)

EIDEM.

GELLIUS SASCÆRIUS.

ALIUS CELSUS ÆGRIS.

Sis *Ægris alius* Phœbéo munere *Celsus*,
 Et tuus ante alios celsius exstet honos.

(101)

DOMINO

M. JOHANNI ERASMO

Physices Prof. ibidem & Philos. facult. Decano
 spectabili 1608.

JOANNES ERASMUS.

MUSA SERENA SONI.

Pallada sub cerebro, Sophiam sub pectore gestas
 Clare vir, estque tui *Musa serena soni*:

Hinc

ANAGRAMMATA. 63

Hinc cerebro Pallas, Sapientia pectore spirans,
Oréque Musa tibi tanta tropæa parant,
Barbarie ut victâ, doctissimus ipse Magister
Imponas doctis nomina docta viris.

DOMINO (102)

M. JOHANNI JOHANNIS

Professori ibidem.

JOHANNES JOANNIS.

EJA HONOS IN ANNIS.

Magna decent magnos, annis virtutéque ma-
gnos

Magnus honos magno non sine jure decet.

Eja tuis magnus, præclare Magister, *in annis*

Non magnis, virtus hoc facit, exstat *honos*.

Perge docende, bonisque favendo ad Nestoris
annos,

Sic, auctis annis, crescat adauctus honor.

DOMINO (103)

M. CHRISTIANO JOHANNIS

Profess. ibidem.

CHRISTIANUS.

HIC ARS INTUS.

Hic *ars intus* adest, ubi sedulitatis in armis
Marte labor præstans excubat ante fores.

Quæ CHRISTJANE grauent te nunc in laudis
arena,
Artem devictam Marte laboris habes.

(104)

DOMINO

M. CHRISTIANO LONGIMONTANO
Matheſeos Profefſori ibidem.

CHRISTIANUS LONGIMONTA-
NUS.
HIC ARS NON MULTIS NOTA
NUGIS.

Ætherias tentare domus ſtellantis Olympi,
Quem juvat, ac animo pervolitare polos,
Altiùs ille ſuum, Peligno teſte Poeta,
Creditor humanis exſeruiſſe caput,
Hoc ſtudium ſtatuum linguâ radiante Beroſo
Inter Athenarum mœnia clara dedit.
Tu ſimili ſurgis mactandus honore Mathéſis,
CHRISTJANE Hafniacæ florida palma ſcholæ;
Tu triſtes hyadas rabiémque videre Notorum
Ante potes, quàm de fornice lapſa ruat;
Argeſtes, Zephyrus, Boreas, Rex Æolus ipſe,
Stellarúmque cohors cognita mente tibi;
Mente, cui *multis non nota* ſcientia nugis,
Ars quam Gorgoneis ebria tingit aquis.
Hic ab Anaxagoræ caſu ſemotus acerbo
Quas dabit, invenies, culta Mathéſis opes.

(105)

ANAGRAMMATA. 65

DOMINO (105)

M. WOLFGANGO RHUMANNO
Profess. ibidem.

WOLFGANGUS RUMANNUS.
AGNUS FUNGOR, UNUS LUAM.

Christus loquitur.

Agnus ego patiens divino munere fungor
Motus amore mei, patre volente, gregis.
Unus iniqua luam totius crimina mundi
Verberibus, vinclis, sanguine, morte, cruce.
Quisquis Adamigenum fieri cupis incola cœli,
Sis horum summâ cum pietate memor.

EIDEM. (106)

WOLFGANGUS.
GNAVUS FULGO.

Gnavus ego fulgo, gnarus fulgère laborans;
Qui gnavus, gnarus fulgur honoris habes.

DOMINO. (107)

M. HERMANNO NICOLAO
Prof. ibidem.

HERMANUS NICOLAI.
ANIMO LENI CHARUS.

Charus es eximiâ Musarum dote Magister;
Leni animo charus charus amore boni.

(108)

D 5

Non

Non Junonis avem sequeris; quo quæso colore
Pingere te melius conscia fama queat?

(108)

In

ejusdem Nuptias cum lectissima
Nimfa Maria Petria.

HERMANUS NICOLAI.
ANIMO LENI CHARUS.

MARIA PETRIA.
MARITA RE PIA.

Nil *animo leni* cœpisti *charus* amari,
Nomine, réque tibi est illa *marita pia*.

(109)

IISDEM.

HERMANUS
AN HERMUS;
NICOLAUS.
LAUS ICON.

MARIA.
AMARI.
PETRIA.
PERITA.

Petria quæ splendet jam sponsa *perita* Minervæ
Digna est *Maria Amarier*.

Nónne *Hermanus* amet? Sic. Fallor, *an* huc
fluat *Hermus*,

Et *Icon laus* tori cluat?

Hoc *Niclaus* avet, versóque binomine præfert;
Verare fac me *Jupiter*.

M. CANUTO BESCHE

Prof. ibidem.

CANUTUS BEESCHE.

ACUTUS NEC HEBES.

Cos acuit ferrum, cos exfors ipsa secandi;
 An ita quæ nescis, docte Canute, doces?
 O minime! vixti discendo semper *Acutus*,
 Jam *nec-hebes* Sophiæ mira reperta doces.
 Pergere perge: tuum quivis ita laudet acumen:
 Discipulos acuis, Doctor acute tuos.

M. JOHANNI CANUTIO

SSp. Fionicæ Diœceseos.

JOANNES CANUTIUS.

TU VINCAS OS INANE.

SONA CANTU IN JESU.

Quam tibi promeritum nomen titulūque
 Magistri

Cum Sophiæ Phœbi turba novena daret,
 Tu doctrinæ armis *vincas os* fortis *inane*
 Barbariæ, dixit, matre jubente, Charis.
 Dixit & adduxit te mox Pietatis ad ædes,
 Ut fineret voto pondus inesse rogans.

Illa salutatum cum perlustrasset ad ungues
 Applaudens manibus talia verba tulit;
 Sacra *sona cantu* sacrato in nomine J E S U,
 Sacrum Evangelico germine pascere gregem.
 Sic verè vincas mundi foedissima monstra,
 Sic placeas vero, qui dabit astra Deo.
 Finit; & Spartæ munus donavit honestæ
 Cujus adornares religione decus.
 Hoc facis ardenti zelo, venerande Magister,
 Ut facias, faciat qui facit omne, diu.

(112)

DOMINO

M. JOHANNI BANGIO

Pastori Ecclesiæ ad SS. Hafniæ.

JOANNES BANGIUS.

EN SINU BONA AGIS.

Omen habet nomen, Christorum, *Fane*, sa-
 cerdos,

Quod tibi Baptismi cessit in amne datum.
 Nam dum ducis oves ad pascua læta Jéhoæ,

En agis ex imo non bona pauca sinu.

Quâ ratione tuas melius se ferret ad ædes
 Cœlite prosperitas irradiata face?

M. OLAO COCCIO,

Pastori Ecclesiæ ad D. Nicolaum
ibidem.

OLAUS.

OLAUS.

Christum qui docet ore, corde servat,
Echo dic quis is est Olaus? *ô laus*
O laus Eusebii nitens Olac.
Sis semper quod es; *ésne Olaus? ô laus.*

CHRISTIANO ALBERTIO

Consulî Regiæ Metropolis Hafniæ
Danorum.CHRISTIANUS ALEBERTIUS.
RITE SIS CHARUS LUBENTIA.

Gratia quæ grates satis, ô pater optime, dignas
Pro meritis poterit voce referre tuis.
Tecum habitat zonis Aglaïa læta recinctis,
Germanâsque suas jussit adesse mihi.
En benefactorum flores submissa Thalia
Tinctas obsequii lacte virere facit:
En hilaris gratæ proponit pignora mentis
Euphrosyne, capies pignora, quæso, pater:
Quod mihi percharus sis rite lubentiâ amoris,
Gratia cui grates nulla referre queat.

(115)

EIDEM.

CRISTIANUS ALEBERTIUS.
ABS SACRIS VERE NIL TUTI.

Absque *sacris verè nil tuti* tota ministrat
Machina mundanis consolidata bonis ;
Sacra Dei , turres, arces, munimina, muri,
Parma, chlamys, clipeus, cassida, sacra Dei.
Horribili furias trux Turcus acinace ducat,
Heluo trux hominum frendeat ore Sathan.
Nos sacrae turris septi munimine, Christi
Sub clipeo tuti stabimus absque malis.

(116)

EIDEM.

CHRISTIANUS ALBERTIUS.
LAUS SACRIS RITE NUBIT.

Tuta salus tutæ tutâ Pietatis in arce,
Tuta gubernata tenet, tuta tropæa parat.
Ritè sacris studiis Laus incluta nubit, & ista
Laude salus floret, lausque salute manet.

(117)

EIDEM.

CHRISTIANUS ALBERTIUS
VIRTUS CHARITAS LIBENS.

Quid Charitate filio,
Parentis extet charius ?
Quid Charitate dulcius ?
Quid Charitate pulchrius ?
Quid Charitate optatius ?
Quid Charitate amantiùs ?

O Cha-

O Charitas parentium
 Tagi metallis charior,
 Et melle Hymetti dulcior,
 Veneris puello pulchrior,
 Cunctis bonis optatior,
 Cunctis bonis amantior,

O charitas virtus libens

Flore rosis Faventiæ,
 Vige cedris Volentiæ,
 Flore, vige, rosis, cedris,
 Faventiæ, Volentiæ
O charitas virtus libens.

Præceptoribus suis meritissimis.

DOMINO

(118)

M. DANIELI MENIO

Rectori Septemviralis cis Albim
 Athenæi.

DANIEL MENIUS.

DELIUS IN AMNE.

Nescio quem memorant figmenta poetica
 Phœbum

Regia Castalii sceptrâ tenere gregis;
 Illius imperio Parnassi culmina subdunt,
 Atque Aganippæas Bellerophontis aquas.
 Ficta valete: piis hîc stat schola dedita Nymphis,
 Quâ ruit in Mysios piscifer Albis agros.
 Hîc Helicon verus, verus Parnassus habetur,
 Hîc Hippocrenes flumina vera fluunt.

Quis

Quis nisi tu, *Meni*, gerit altâ mente gubernum
Inque Medusæo Delius amne cluit?

Ipse viam monstras Heliconæa templa petenti,
 Vel scalam præbes, quâ superare queat.

Quanta tuis humeris incumbant plaustra laborum,

Quis nisi qui vidit commemorare potest?
 Plus sudoris habes illo, qui Sisypha saxa

Luctanti volvit per juga celsa manu.
 Nec toties tumidam Lernæ qui contudit hydram
 Amphitryoniaden ingemuisse puto,

Quam te, dum peragens Phœbéum munus honestas

Cum melicis medicas, luce micante, Deas:
 Haud rude donari tamen hoc in agone laboras,
 O verè Ardalidum Delius esse potes!

(119)

EIDEM.

Cæsariem promitte, nitentem demete barbam,
 Alter & in clario *delius amne cluas.*

(120)

EIDEM.

INVENI MEL DAS.

Quum petit Ennéi populatrix ales Hymetti,
 Omne genus florum, quod zephyritis
 habet,

Singula delibat, sed quæ dulcissima tantum

Colligit, unde paret fertile mellis opus:

Sic tu, Phœbicolum fidissime Rector, ab omni

Flore legis pueris dulcia mella tuis.

Ipfemet *inveni*, *mel das* prædivite cornu,

Quali vix proprium pascit Apollo gregem.

Extruis

ANAGRAMMATA. 73

Extruis inde favos, mulsūque medulla favorum
 Pegaseo Phœbi mista liquore facit.
 O quā dulcacidos mulsū dat Nectaris haustus!
 Non superis tales ipse coronat Amor:
 Et tamen Ambrosiam doctrinæ largiter addis;
 Scilicet ut pellas cum sitis igne famem.
 Quis te ita non coleret, qui nutris jugiter omnes
 Melle, favis, mulso, Nectare & Ambrosiâ?

EIDEM. (121)

MENS DIVA LENI.

Herculeos leni Jovæ mens diva labores,
 Quos variis offert dura Juventa modis.

DOMINO (122)

M. MICHAELI RACHELMANNO

Conrectori ibidem.

MICHAEL RACHELMANUS.
 HINC MELLE CHARA MUSA.

Solis ad exemplar Lunæ componitur orbis,
 Discipulæ justas quæ gerit usque vices.
Hinc, vir docte, micans es clarè luna, tuique
 Solis ad arbitrium cuncta potenter agis.
 Quis Sol ille? Dei donum pulcherrima virtus;
 Hanc colis, hanc audis, hanc reverenter amas:
 Hæc Lydius lapis est, hæc est cynosura serena,
 Cujus, ceu Phœbi luna, nitore micas.
 Tu quoque Misniacis decus immortale Came-
 Non inconcinnè Luna vocatus eris; (nis,
 Hæc

Hæc varios fumit reparando cornua vultus :

Sic tu , dum scholicum fers onus atque jugum.

Nunc blandâ extirpas vitiorum semina voce ,

Nunc dictis addit pœna paterna fidem.

Cuncta prius mitis tentas ; pus atque venenum

Continuâ Pœon sedulitate fugas.

Cætera quid memorem ? *salve* clarissima Luna,

Quæ puerûm tenebras irradiare vales.

(123)

EIDEM.

MICHAEL RACHELMANUS.

Anacreon.

HINC MELLE CHARA MUSA:

Novenfiles sorores

Hebraicos honores ,

Ciceronicos lepores ,

Pelasgicos amores ,

Tuæ dedere Suadæ ,

Suadæ cor eruditum

Sophiæque Margaritum.

Hinc melle chara Musa

Tuam regit loquelam ,

Suam tegit querelam ,

Propter rudes querelam ,

Quos Murcia sub antris

Clausos tenet Vacunus ;

Deterrimus Vacunus ,

Pauperrimus Vacunus ;

Vacunus osor artis ,

Vacunus ansâ Martis :

O Melle chara Musa

Tuum fove Magistrum

Tuum

Tuum move Magistrum
O *Musa chara melle.*

DOMINO (124)

M. HENRICO MEURERO

Subrectori ibidem.

HEINRICUS MEURERUS.
HEM RE VERUS IN CURIS.

Laudibus effertur pro sedulitate Cleanthes,
Nec curas Umbri densior umbra tegit;
Vidit eum Phœbe ducentem Acheloia pocla,
Vidit eum Sophies ducere Phœbus aquas,
Hic versare molas pistrini nocte solebat,
Pieridum versans, Pieris ipse, die.
Scilicet haud aliter, Saidos Meurere sacerdos,
Nocte dièque soles ferre laboris onus.
Jam pueros solvis. quos à virtute juventa
Abduxit morum deteriore bolo:
Jam qui non Afræ fuit oris & indolis Afer
Fert lucem ingenii dexteritate tui.
Hem sic in curis re verus, nonne Cleanthi
Proximus & Plauto, culte Magister, eris.

EIDEM. (125)

HEINRICUS.

Hic est arte *virens* artes qui percolit usu:
En hic arte uris, Musicus *hinc* ne vir es.

(126)

(126)

MEURERUS.

Murus erat Grajis olim generosus Achilles
E re Musarum murus in arte viges.

(127)

DOMINO

M. ABRAHAM OCUMMERO

Pastori Ecclesiæ Misnensis
 ad Afram.

**ABRAHAMUS CUMMERUS.
 MUSARUM CURAM HABES.**

Quid jam Misniacâ venerande Magister in urbe
 Tractes, en animi lumine cerno mei.
 Herclè Vacunalis non stas ad limina templi,
 Herclè tibi Bacchus non rigat imbre caput.
 Non ideò ætherias natum te lucis in auras
 Mercurius vidit Mnemosidumque pater.
 Non ideò fovit lallantem Pallas in ulnis,
 Et fixit roseis oscula Suada genis.
 Non ideò Lini genitrix Amathufidos ultra
 Axes, stravit iter templa tibi ante Jovis.
 Sed quia vir esses coelesti germine Christi
 Qui nutriret oves Pieridumque greges.
 Hoc opus, hic labor est tuus, ô doctissime Abrah-
 Abramo curis nomine parque pio. (me
 Ducis Adamigenas ad sacri pascua verbi
Musarum curam Musicus auctor habes. (Etam;
 Fallor? an Abrhami peragas id ad usque sene-
 Fallor? An hoc votum Musa Deusque probent?

ANAGRAMMATA. 77

DOMINO (128)

GEORGIO BELZARO

Med. Doct. Misnæ Hermundurorum.

GEORGIUS BELZAR MEDICINÆ DO-
CTOR, MISNÆ.

*C*or Medici gregis à zelo ardenti bona fume
Zelus virtutis præmia digna meret.

GENEROSO ET ILLUSTRIS (129)

DOMINO

COMMENSALI ET COLLEGÆ,
De remediis contra corrupt. Rerump.
disputant.

GUILIAELMUS LUDOVICUS A FREIE-
BERG,
LIBER BARO IN JUSTINGE ET
OEPINGE.

*Distichon Anagrammaticum, cujus litera nume-
rales, quæ notato tempore non habent
pares, annum indicant.*

MUSA LABORE VIGIL SUB DURI LUCEO
LITE,
EGREGII PLUS IN FINE BEANTE REGO.

(130)

JANO GRUTERO,

Bibliothecario Palat. &c.

JANUS GRUTERUS.
GRATUS IN VERSU.
TER ARGUS IN USU.

Fortè per Aonios spatia bar alacriter hortos,
Ponè sequebatur Momus hiantè labro,
Quùmque Trias Charitum properè spexisset
euntem,

Muneribus mactis obvia fecit iter.

Obtulit Euphrosyne tua dia pericula, peplo
Mnemosynes, Sophiæ scripta decente manu.
En ait, exemplar veteris prælustre nitoris!

Perlege; perlectum mentis in ære nota.

Cum legerem, Momus nasum ducebat aduncum

De facie cupiens te quoque nosse virum.

Mox aderat, rutilis tabulâ splendente Pyropis,

Effigièi pandens Calliopeja tholos:

En hic est *Janus Gruterus gratus in omni*

Versu ter dixit, ter resonante lyrâ.

En hic est omni *ter* prudens *Argus in usu*.

Ter dixit, Nestor, ter Charis inquit, erit.

Interibi Momus crepat omnibus intestinis

Fitque suæ Matris versus in ossa lapis.

Tunc sibi tunc placuit Phœbi grex totus & ille

Dum placet ipse sibi tanta, Grutere, facis.

DOMINO (131)

NICOLAO BACHENDORPHIO

Med. D. Heidelbergæ.

NICOLAUS MATTÆI BACHEN-
DORPIUSARTE CLUIS PÆON, BONUS HIC
ID AMAT.

A rte venit victus, venit arte Lubentia vera
 Arte venit famæ laus, favor arte venit.
 Eusebie, Meditrina, Themis, se rite colentes;
 Laude, favore, bonis; mactat, honorat, alit.
 Tu pietatis amor, Niclae, Themistos ocellus,
 Præcipuè *Pæon sedulus arte cluis.*
 Propter id omnis *amat bonus hic* te pectore læto
 Omnibus inque locis semper amatus eris.
 Propter id aureolis te laus circumvolat alis
 Testatura sonans: quod venit arte venit.

DOMINO. (132)

M. TANCREDO LÆLIO

Consanguineo peramando.

MAGISTER TANCREDUS LÆLIUS DA-
NUS.DUM SANAS DULCIS ARTE GALENUS
ERIT.

E s Sophus, æternam Sapientia rara coronam
 Crinibus imposuit, Tancred honore, tuis.
 Es

Es Medicus Medicina tibi despondet Hygejam ;

Quo magis Æsculapi filia digna foret ?

Accipe divinam (pater exhibet ipse) puellam ,

Quas gestat , dignâ dote ministrat , opes .

Ecce Draco tibi fert Epidaurius artis acumen

Nodosusque manum sponte bacillus init .

Difficiles morbi salebras medicamine vincas

Nodosam solvas dexteritate luem .

Ecce tibi serpens etiam venit , ecce vetustæ

Folliculum gestit despoliare cutis .

Non aliter læsis expugnes noxia membris ,

Et revoces vires ad meliora novas .

Nec cristatus abest strepitanti voce maritus .

Excubias noctis Gallus obire satus .

Scilicet hanc superes studio vigilace , salutans

Titanem , quoties Nerea linquit equis .

Nil restat : sanâ feliciter utere dote ,

Dum sanas , dulcis arte Galenus erit .

(133)

DOMINO

PETRO PETRÆO

Rectori scholæ Nicopingensis , suo olim
in paternis ædibus præceptori .

PETRUS PETRÆIUS .

JESU PER TE PARTUS .

*Per te sum partus , Jesu dulcissime frater ,
Sanguine sum partus mortæque , Christe , tua
Me serva partum contra Phlegetontis alumnos ,
Jesu , sis rupes , sis mea petra , precor .*

NU.

NUPTIIS DOMINI (134)

GEORGII NICOLAI HAMMERI
Malmogienfis.*Distichon, cujus Hexameter Sponsi & Sponsæ per
Anagrammatismum continet nomina, pen-
tameter annum, quo nuptias Hafniæ
celebraverunt.*

GEORGIUS NICOLAI HAMMERUS.

CHRISTINA PETRI MUNCH.

LIS PERGRATA MIHI HUC; VIN ME?
HOC GRATISSIME CUR NON?*Nos In aMore par I neCte benIgne DeVs.*

Decas Anagrammatum (135)

Theséo suo Fidelissimo,

CLAUDIO PLUMIO

J. U. Cand.

CLAUDIUS PLUMIUS DANUS.

IN LUDI PLAUSU DUC MUSAS.

*In ludi plausu duc Musas, optime Ductor,
Ductor in Astræe magne future choro.
Quum ludus plaudit, Musis sine crimine ductis,
Egregiè Themidos amplificantur opes.*

E

Tunc

Tunc ea tam suavi te voce salutet ovanter,
Pieridum ductor, jam mihi Doctor, have.

(136) JUS PLANUM DAS DULCI USU.

Jus planum dolci das usu, candide Theseu,
Ufus sit juris dulcis, id opto, tibi.
Cur ita non fuerit? das dulcia, dulcia habebis,
Dulcia fugit apis, dulcia donat apis.

(137) MUNDAS JUS DULCI PLAUSU.

Jus mundas dolci plausu, tua nomina furtim
En tegit implicitis hoc anagramma notis.
O quam vera tegit, tu jus Rationis in amne
Mundas, applaudit Suada, Minerva, Themis.
Balsama Suada parat, tingit Jove nata Minerva,
Peplum quo terges fert Themis alma suum.
Non ego mirabor si jus candore Caystri
Præniteat cygnos, dexter Ocelle, tibi.

(138) INCLUDI PLAUSU SUDAMUS.

Includi plausu sudamus, Gloria Calcar
Virtutis: Virtus Gloria summa manet.

(139) DIUS CLUAS, LAUDUM PINUS.

O tu Castaliæ semen genitricis, in agrum
Quod laudis sevit cultor Apollo suæ,
Quam niveo lactis te proluit imbre Thalia
Quam fovet ætherio sancta calore Themis.
Quin mirer, Claudii, si forte vocabere *laudum*
Pinus, cum crescas firmiter hoc in agro?
Quid mirer, si forte *cluas* in Pallade *dius*,
Quum faveant divum numina tanta tibi?

DULCIA NUM VIS? PLUS SUDA. (140)

Vendit Labori Jupiter omnia
 Servata quanquam vectibus æneis
 Ærario clausit, Draconum
 Sive recondidit inter alas.

Phryxéa quidnam vellera ovis tulit
 Auro micantis? Nonne labor tulit?

Et Herculi quid tot tropæa?
 Nonne labor dedit atque sudor?

O quisquis es *num dulcia vis* tibi?

Suda: labores *plus* referent boni,

Quam quæ pigros tradit Laverna
 Dira Vacuna, Laverna Diti.

SALUS UNDIS APUD CLIVUM. (141)

Non satis est leviter gustasse Aganippidos undas
 Et Pindi primum scandere posse gradum.

Nempe *Salus undis apud* altum maxima *clivum*
 Aurati solii sede micante sedet.

Hic tibi detergat sudorem linteo Honoris,
 Détque *salus* festas exhilarare dies.

PALLADIS MUNUS USU DUCIS. (142)

Pallas es ingenuis, Claudii cultissime, curis,
 Pallas in eximio laudis honore sapis.

Quid tibi pro galea? pietas: pro Gorgone? virtus:
 Pro clipeo? bifidum jus sine fraudis ope.

Uttere tam firmis armorum viribus: *usue*

Sic dncis munus Palladis ante Themis.

(143) CUPIDUS LAUDIS ALUMNUS.

Et quis ita Anticyris caput insanabile gestat,
 Audeat ut dites temnere laudis opes?
 Quis velit igniculos Naturæ extinguere lymphis,
 Quas Stygiis hausit sæva Megæra vadis?
 Ducimur instinctu Naturæ laudis ad arcem;
 Laus optata sacras cardine verte fores:
 En, petit ætutum *cupidus te laudis alumnus*,
 Intrato Claudī, janua quanta patet!
 Hæc quid ego video! laudis redamatur amator,
 Semper habens meritum Laudis in æde locum.

(144) PUDICUS LAUDIS ALUMNUS.

Dicebam, Plumi, *cupidus tu laudis alumnus*:
 Dicebas cupidum sperno *pudicus* ero.
 Scilicet infami notat ambitione cupido
 Laudis ubi decorat Fama pudicitiam.
 O caput aureolum! cum te pudor aureus ornet,
 Cujus honor non sit cujus amorve tibi?
 Te nisi totus amo, nisi te sincerus honoro,
 Cur sit Honor Musis, cur sit Amorve meis?

(145) TRIGA

Anagrammatum in nomen ejusdem.

I.

CLAUDIUS PLUMIUS, HAFNIENSIS
 DANUS.

AD MUSAS IN SPE, FANI NIL DUL-
 CIUS USU;

In fano Musas nemo profanus amat.

(146)

II. (146)

CLAUDIUS PLUMIUS DANUS.
LAC DIVINUM PULSU SUDAS.

Strenua cum *pulsu* studii per septa cerébri
Vadit, Amice potens strenuitate, tui.
Lac subito *sudas divinum*, quod Themis urnâ
Concipit Aoniâ, Fama quod inde bibit.
Fama bibens miro capitur dulcedinis æstu
Et latices tanti Nectaris usque cupit.
Arripe Plumiaden tecum super æthera Fama;
Illum Laude riga, te quoque lacte riget.

III. (147)

I CLUAS DIU DUPLUM SANUS.

Nunc igitur menti residens sententia calcar
Addit & externas urget adire plagas?
Scit Fidius, Sancus scit, scit Didymæus Apollo
Quàm malè disjungi corpora nostra feram:
Sed quid? divisus amor unus, & una manebit
Mens, ut & absentes, quæ regat, una fides.
*I sanus*que *clusas duplum diu* amore perenni
Quo, Lachesis ducit flamina, cunque, tibi,
Dulichio comitata Duci per saxa, per ignes
Auxilium Pallas consiliûmque tulit.
Te comitatus herus cœli, comitante Phalangis
Angelicæ coetu, prosperitate regat.
I, sta, vive, vale, nunquam jace amice; precatus
Téque valente valet, téque jacente jacet.

(148)

SUO

FRIDERICO SEVERINIO.

FRIDERICUS SEVERINI.
IN CURIS FIDE RE VERIS.**U**t facis, *in curis re veris fide* potenter:
Stirps, robur, gazæ, fallere sæpè solent.

(149) FRATRI SUO GERMANO

ALBERTO ALBERTIO.

ALBERTIUS.
RITE ALBUS.**P**ectore, fortunâ, mento, sis *Albus*, id opto;
Sic *Albus* ritè candide frater eris.

(150)

SUO

PAULO MENIO.

PAULUS MENIUS MISENENSIS.
LAUS IN MUSIS PENUM INESSE.**O** quid Pieridum lepidissime pulle Dearum,
O quid agis cordis portio Paulle mei!
Te pater Aonia forsan Pimpleide tingit,
Tinxit ut Æaciden in stygis amne Thetis,

Vel

Vel tinctum celsas Heliconis tollit in arces,
 Ut tergat matris Calliopeja peplo.
 Sic est! ipsa tibi referat Charis orgia Pindi,
 Ipsa Medusæi dona ministrat equi.
 Num tamen Henricum memori sub pectore ser-
 Quem Fidius summo lustrat amore tui. (vas
 O ter dulce caput, quantus sis ejus in imâ
 Mente animi, novit Sancus & alta Fides.
 Non secus illius flores in pectoris agro,
 Quàm vel in Aëtæâ Palladis arbor humo.
 O si Dædaleos alarum stringere remos
 Posset, & Ennéis artibus esse celer,
 Haud propius Phœbi rutilas se ferret ad ædes,
 Haud sereret Cereris munus in arva soli,
 Te, te, mox peteret volucris velocior Euro
 Imprimeretque tuis oscula mille genis.
 Oscula, quæ talem nobis augeret in usum
 Quinta parte sui Nectaris alma Venus.
 Sed quia Triptolemi non fas conscendere cur-
 Remigique vetat Dædalus arte frui, (rum,
 Accipe quod mittit veri testamen amoris
 Hoc Anagramma, tui nominis omen habens.
 Maxima *laus*, fructus studiorum maximus est *in*
Musis omniferum semper *inesse penum*.
 Unde queat promi thesauri copia, quanta
 Præcellat cunctas, quas habet Hermus, opes.
 Tale penum quondam te patria grata vocabit,
 Si pergas cœptam continuare viam.
 Eja probe pergis palmas pariture perennes,
 O Phœbi proles, Pieridumque penu.

(151)

SVO

ABRAHAMO MENIO.

ABRAHAM MÆNIUS.
IN ARA MUSAM HABE.

Frustrà adeas amnes Aganippidos Hippocrenes,
Frustrà Mnemosidas ex Helicone voces,
Ni tibi monstret iter Pietas, aditusque recludet,
Ni votis animi congrua fata ferat.
Gnavus Musam quæris? habe pietatis in ara:
Hinc Abrahame petis, hinc Abrahame capis.

(152)

SVO

JOHANNI BURCARTO,

JOANNES BURCARDI.
VIBRAS IN CANDORE.

Candor amicitiae gluten, quo juncta nec ullis
Rimis nec carie, florida semper, hiet.
Candor amicitiae tutor, tutamine cujus
Vim Cotti spernat Centimanique Gygis.
Sic Sancus sancit, sic albo condita panno
Fida Fides fidit, spesque relicta monet.
Sance, fides, & spes, spes pyxidis heroina,
Nonne meum Janum candidus ambit honos.
Sanxistis, fido, spero, Burcharde faveto,
In candore vibras, Cordis imago mei.

(153)

STERNENBECIO.

CASPARUS STERNENBECIUS.
BENE SINCERUS, PAR CASTUS.

Siquid amicitiae decorat venerabile foedus,
Certè sincero pectore candor erit,
Candor amans castos morum sine labe pudores,
Conjungens mentes, constituensque fidem.
Si quis amicitiae faciem depingere gaudet,
Idèa pingat signa venusta tuæ.
Tu *benè sincerus* pariter quoque *castus* amore
Eurialum, Aëtoriden, Pirithoúmque refers.
Sim tuus Hyrtacides, donec quatit Æacus urnam,
Æacidèlque tuus, Cecropidèsque tuus.
Sis Pollux, ego sim Castor, Caspare fidelis,
Ut *similes* illis secula nostra ferant.

EIDEM. (154)

CASPARUS STIERENENBECHIUS.
HIC UT SAPIENS RES BENE CURAS.

Qui studet à Sophiâ laudis portare coronam,
Multa pati debet, multa molesta feret.
Abstineat Veneris Bacchique cupidine prudens,
Martius abstineat Martis amore fero.
O te felicem, Caspar, qui *res benè curas*
Hic veluti sapiens, nomine teste tuo.
Nomine quid? nomen tam felix continet omen,
Teste tuâ vita, Pallade teste tuâ.
Hinc olim patriæ, ceu fulgida stella, corusces,
Quando in Gorgoneo flumine lotus eris.

E 5 (155)

(155)

NOB. DN.

W. HENRICO à Weingarten /
Rhenano:

WOLFGANGUS HEINRICUS A WEIN-
GARTEN.

LAUS GENERI GNAVO VIRTUS EN U-
NICA FRUGI,

Vinea sic botros præstet aManda tibi.

(156)

NOB. DN.

GEORGIO ERNESTO WORM à Boer
Dano, in Galliam abeunti.

GEORGIUS ERNESTUS WORM à WOËR
DANUS.

EGREGIUS VERA MUSA ô STRENUUS
UNO DURO.

Gieffa vale, dicis, dicturus Gallia salve,
Splendide Wormiacæ Nobilitatis honos.
Sic validus dicas vale inclita Gallia, salvus
Sic salve dicas, Dania grata, precor:
Plura quidem vellet Musæa viatica Phœbus
Ferre meus chartis, fautor amice, tuis.
Stant volucres manni pedibusque repagula pul-
Cum sociis etiam tempus abire monet. (sant
Hoc precor hoc opto supremum, quando redibis
Te tali excipiat Danica terra sono:
Egregius vera musa ô strenuus uno
Duro! cum redeas, quid nisi charus eris?

(157)

M. JOHANNI ARNOLTI
DE FINE Dano,

Præceptori Nob. Wormi ornatissimo.

Distichon cujus hexameter hoc:

JOANNES ARNOLTI DE FINE HAF-
NIENSIS DANUS.

Pentameter hoc:

JOANNES ARNOLTI DE FINE HAF-
NIENSIS, continet nomen.

Linea finis honos, sana en fidendus in arte.
Fani linea, honor stans sine fine fide.

(158)

JOH. LAUR. BLIX ISOPEDIO:
Norwego: SS. Theol. Candidato.

VI. *Anagrammata disticho ordine inclusa ex no-
mine hoc:*

L A U R E N T I U S.

In te laurus inest, lauru laus uniter, in re
Laurus, vir en altus nites lauru.

E 6

(159)

(159)

EIDEM.

JOANNES LAURENTIUS BLIX ISO-
PEDIUS.

LAUS NON LEVIS PIO INDIES EX
ARTIBUS.

Factum bonum quòd arte tingis Jane te!
Laus non levis pio indies ex artibus.

Quà laude tu mañtaberis doctè pius,
Præque doctus laude qua mañtaberis?
O æviterna laude! Laudis in choro,
O æviterne Candidate, gratulor!

(160)

EIDEM.

Jane Palestinæ præsignis adorea Pæthûs,
Cui callere dedit studii melioris Apollo
Quod gremio latium, quod Pantechnéa Pelasga
In prægnante sinu gnavis præservat alumnis?
An tibi conveniens vis symbolon? ecce conducunt
Symbolon ipsa tui mysteria nominis amplum,
Quod trepidis numeris trimeter deducit jambus:

Laus non levis pio indies ex artibus: (aptè.
Symbolon anné placet? placet & tibi convenit
Es pietatis amans: pietatis & artis honores
Perpetuò crescunt tibi germine laudis in hortis.
Utibilem quondam magni sudoris opellam
Navasti pueris, fingendo corcula parva
More Epicharméo, referando Musica tempe:

Nunc quoque Krabbigenæ virtutis ocellulus
Flos adolescentum, genii melioris imago, (ille
Te

Te sibi Phœnicem sequitur veneratur amâque
 Venturus patriæ quondam generosus Achilles:
 Hæc ars, hæc laus est, à qua Pellacia fortis
 Nunquam deturbet tua facta, piissima facta
 Jane Novensilium gratissima palma sororum.

(161)

HENRICO ARCTANDRO HAFNIA-DANO.

HEINRICUS NICOLAI ARCTANDER.
 EN HIC IN DOCTRINA CLARA VIR ES.

Dum lucra Atlantiades, vacuos dum Murcia
 soles,

Dúmque suis donat suavia pæta Venus.

Tu, spretis aliis, lustras Parnassia castra,

Arctander docti docta propago patris,

Scilicet, ut sacres excultum nomen in arce

Signat ubi niveo lacte Moneta viam;

Scilicet, ut tandem tibi patria talia cantet:

Doctrina in clara en hic vir es eja veni?

Sæpè mihi blandâ dixit Polyhymnia voce,

Adspicis Arctandrum, noster alumne, tuum?

Pinge Menedemum, pingebam; finge sodalem

Illius; finxi, mox ait, ecce quis est?

Adspexi: faciémque tuam miratus adesse,

Proh! dixi; vincit sedulitate duos:

Laudo nec invideo: cur illis invidus essem,

Quos ita Latoides ex Helicone videt?

E 7

(162)

(162)

NOB.

HERONI MAUR. à CLOSTER

Frisio, amico jucundissimo.

HERO MAURITIUS à CLOSTER.
 AMORE RECTI SOLA VIRTUS.
 AMOR à VIRTUTE, HIC SOLERS.

*Sola hominis virtus recti consistit amore,
 Quo Charites hominum, quo meret astra
 Dei.*

*Hic amor à solâ solers vitute remanat;
 Scilicet huic rectum recta dat omne Themis.
 Sic Charites hominum meret, & meret æthe-
 ra cœli*

Qui colit hanc; Hero tu colis; ergo meres.

(163)

ANDREÆ BROITZEMIO

Brunswigio LL. Studiofo.

ANDREAS BROITSEMIUS BRUNSWIGUS.

GRATUS DEO UNA MUSIS IN URBIS REBUS.

*A*nte oculos animi Christi præpone favorem,
 In stadium quisquis prosperitatis abis.
 Hanc tuus aureolis tactus calcaribus almæ
 Virtutis metam, tangere gaudet equus.
 Felicem metam, felix Broishemie, tangit;
 Quàm de te talis fama sub axe volat.

Eja

Eja Deo gratus, musis edoctus & unâ
 Magnus consilio rebus in urbis apex.
 Tunc ego te voti concentu prosequar hujus,
 Pirithoi Theseus lætus amore mei. (salve,
 Urbis amor, Dei amor, Musarum amor inclite
 Urbs & Musa soli, det Deus arva poli.

(164)

CHRISTIANO HENTSMANNO
 MISNENSI.

CRISTIANUS HENTSMAN MISENUS.
 INTUS ANIMUM SANANS CHRISTE ES.

*C*hriste animam es sanans intus per pharmaca
 verbi,
 Me sana verbo, sic ego salvus ero.

(165)

NICOLAO ROSBACHIO.

NICOLAUS ROSBACHIUS MÛLENBER-
 GA-MISNICUS.

SIS CORCULUM, SIM CURO, BINAS
 NE HABE LINGUAS.

*Q*uid Nicolae candide
 Cultor Minervæ provide
 Novem Dearum floscule,
 Apollinisque ocellule;

Quid

Quid in tuo chartaceo
 Animi manens testatio
 Arabo campo vomere
 Qui raptus est ab anser? *Sis corculum, sim curo, ne*
Binas habe linguas: vide
 Quid indicet nomen tibi.
 Fac omen afferat mihi.

(166)

CHRISTIANO CANUTI.

CHRISTIANUS CANUTI.
 IS UT CHARIS IN CANTU.
 TU CHARIS IS IN CANTU.
 TU CANIS UNIT CHARIS.
 CHARIS CANTUI INTUS.

Dic Erato: studii jam cujus adustulat ardor
 Christianum nostrum? desiderane litat.
Ut charis in cantu trahit is discrimina vocum,
Saltat ad illius Musa novena mele.
 Quid Canute novi? quàm laudem voce mereris?
Tu charis in cantu is? macte favore novo.
 Antea dicebam tibi *tu canis & charis unit!*
 Post hæc dicam *intus cantui es ipse charis.*

(167)

(167)

JOANNI HASSO, N. N.

JOANNES HASSUS.
JHESU NOS SANAS.

Nullus Apollo potest depellere spicula lethi,
Jhesu nos sanas, est tua certa salus.

(168)

JOANNI FREISTEN.

JOANNES FREISTEN.
OS IN FRÆNIS TENE.

O s infrene parit tristissima damna loquaci,
Os infrene Duces perdit opésque ducum;
Quisquis habes fibras auræ melioris & auri,
Infrenis teneas os, ita salvus eris.

F I N I S.

HEINRICI ALBERTI

HAFNIA-DANI

ELEGIARUM

FASCICULUS.

AD NOB. ET CONS. (169)

JANUM GRUTERUM.

Castra petit Famæ, primo mea Pieris ausû,
 Quem colat Ajacem, quo duce tuta cluat?
 Porrice tu clipeum magni *Grutere* favoris,
 Ut sub eo firma se statione clepat.
 Es Telamoniades, doctrinæ balthea servas,
 Nec rigido gaudes Hectoris ense frui;
 Vicisti, vidit placidum victoria Phœbum;
 Non alium Æaciden tanta tropæa manent.
 O serò tali nox fera ferescat Honori,
 Ut crescat Musis hoc in Honore Favor.

AD EUNDEM. (170)

Si mihi Myrtilæ blandi quid fecit in urbe
 Vertumni dubiâ fors vice læta soror;
 Si mihi Acersecomes donavit munera grata,
 Quum colerem Musas, quas Nicer ambit
 aquis:
 Obtulit hæc Sophies cornu de divite, promsit
 Pallados ex arcis Gruteriana Charis.
 Salve Heliconiadum, Suadæ, Themidósque
 Smaragde,
 Quem gerit in nivæ Phœbus Apollo manu;
 Salve Sol Charitum, Sol Pallados auree salve,
 Sol salve historiæ, Romulæque lyræ.
 O ter sancta dies, quo sanctus Sancus amoris
 Grata tui voluit ferre *Grutere* juga!
 Tunc oculo blando Veneris me vidit ab æde
 Jupiter & Neréo tradidit astra patris.

Talia

Talia Lethæis non sunt mergenda fluentis ;
Talia Mnemosynes sunt referenda sacris.
Quod feci ; factum testatur Epistola præsens ,
Quam cape , quam veri pignus honoris habe.
Pignus honoris habe , cuius servabo valorem
Mortis ab ingluvie , dum mihi vita manet.
Juro Jovem lapidem ! nisi te constanter honesto ,
Telemachus veluti Nestora , Battus ero.
Scilicet hoc studii mandant septemplex artes ,
Quas Hermes tanti cordis in arce regit.
Philologus melior ? Criticus quis acutior ? & quis
Barbariæ victor plura brabæa tulit ?
Testis adest Tacitus , testis Salustius , illis
Quanta salus , tacitus , qui legit , anne legat ?
Nequaquam tacitus ; sed pleno gutture laudans
Te melicas medicis applicuisse manus.
Se necat à Seneca mendarum Cerberus exsul ,
Quem pepulit cerebri vis generosa tui :
Non ita calce madens Acheloidos unda refervit ,
Non novat extinctos Pallas amica focos :
Ut refricas doctis radiante colore calorem
Erga tot doctos , qui periire situ. (ter ?
Quid memorem plures , quibus es Podalirius al-
Quid proprii Martis docta reperta canam ?
Non mihi tanta Thalia favet , non tantus Apollo ,
Ipsa reperta suæ semina laudis alunt.
En hinc doctrinæ Clarios quot in horrea fructus
Memnonidum Hesperidum fama per arva
vehit. (ausus ?
Ecquid ad hæc dicam ? quibus hostibi gratuler
Et quibus auspiciis gratuler ipse mihi ?
O ter sancta dies , quo sanctus Sæncus Amoris !
Grata tui voluit ferre *Grutere* juga !

Sic quoties de te sermones cædere possum
 Lætitia antepotens vociferare volo.
 Sic quoties placido laxos intendis amores
 Protelo crenæ, Palladiæque manûs,
 Concelebrabo tuum nomen, ter amabile nomen,
 Jane animi fibris illatebrate mei;
 Jane novensilium Dictator summe per orbem,
 Cui præfert fasces officiosa Sais.

AD DOMINUM

(171)

NICOLAUM BACHENDORPHIUM,
 Med. Doctorem, Practicum Heidelbergæ,
 ante decennium in paternis ædibus
 Præceptorem, nunc hospitem
 colendum, in die Natali
 1608.

Pieridum lampas, felicitis cultor Hygejæ,
 Cor Sophiæ, Suadæ Laus, Charitumque
 decus,
 Hæc est illa dies, celebrat quam cœtus Olympi,
 Quam Stygio plorat turba dicata lupo:
 Hæc est illa dies Nicolai nomine clara,
 Quâ roseam in lucem crederis esse satus.
 En niveis mannis Panacæa sacrata triumphat,
 Quodque foves illam te Meditrina foveat.
 En genitrix rerum Natura superbit honora,
 Quod Genii tanti sis fabricatus homo,
 Aoniique cupit palmaria puncta Senatus,
 Quæ capit & signo Nobilitatis ovat.
 Ecce Minerva, Charis, Musæ, Venus, omnia
 quotquot
 Numina sunt pariter gaudia læta ferunt:

Insti-

Instituuntque tui sub fornice nominis aras
Portantes gratâ grata holocausta manu,
His adstat Cœci germana tubâque sonante
Laudibus accumulât vota tenore pari.
Sed superi quantum gaudent, Clarissime Pœon,
Inferni tantum quod sapis alta dolent.
Tænarias implet raucis ululatibus ædes
Cerberus ex triplici gutturi orbe sonans,
Et Libitina ferox fervâ comitante phalange
Præ mœrore nigrum se lapidem esse cupit.
Diminui fiscum Phlegetontis navita cernens
Excruciat miseris anxia corda modis.
Ad littus dormit, nec adest, quem deferat ultra
Manales lapides, & minus æra meret.
Sutiles ignavo ferians in margine ripæ
Rimis & carie solvitur ipsa ratis.
Nam quum Morta acuit morborum cote secu-
Pœoniâ facis, ut rursus hebescat, ope. (rim,
Hoc illos in te tam magnâ concitat irâ,
Hoc facit, ut prædæ nil superesse putent.
Quid tandem incipies animam quum flaveris
Pertæsus terræ percupidusque poli? (olim
Hoc tibi natali pro munere, munere vili
Versiculis paucis Calliopeja canet.
Non Acherontæas volet illam ferre per undas
Ad nemus Elysium, nave tremente, Charon,
Sed post fata suis etiam de finibus hostem
Trudet Avernicoli tota caterva Ducis.
At nihil hæc moveant sine remige nave palude
Tangas ætherii sancta vireta loci.
Flumen erit privum, quod te mœrore colentes
Fletus efficient mobilitate levi.
Privâque navis erit, quam condet Cynthius arcus
Ex cornu, gnaram matre regente manum.

Mnemo-

Mnemosides ipsæ nectant ex arte rudentes,
 Materiam quarum stridula chorda dabit:
 Asclepi baculus malum vertetur in altum;
 Pro remis Chiron fortia tela feret:
 Candida de propriis contextent carbasa peplis
 Ops, Ægle, Panace, Pallas, Hygeja, Salus.
 Pergameique Dei baculum qui nexibus ambit
 Pro Borea serpens sibila multa vomet.
 Sic ubi permenſus fluvios, Aquilone secundo,
 Videris Orcinæ limina dira domûs,
 In Citharâ septem pulſa discrimina vocum,
 Quam tibi propterea Melpomenéa dabit;
 Mox placata tuo, velut Orphæi carmine, ſalvum
 Conductum ad ſacros præſtet Erinnyſ agros.
 Junctus ibi Hippocrati ſedeas, manéſque mi-
 niſtræ
 Supponant pedibus gemmea ſcamna tuis.
 O te felicem Doctor damnate Galeno,
 Cui donent ſuperi talia fata Dii!
 Quid mirum lateas, ſi ſemper fortis in umbrâ
 Conjuge cum caſtâ progeniéque pia?

PERGRAPHICO JUVENI, (172)

CASPARO STERNENBECIO

A. C.

Care Aganippæis, ô mi Caspare puellis,
 Non minùs ac aliis, quas Witeberga fovet,
 Ille ego, quem Pindi Pallas conjunxit in alto
 Monte tibi, *Menius*, cujus Apollo cluit,
 Hæc tibi tranſmitto tenui conſcripta Minervâ,
 Hinc ubi Myrtilcos Neccarus ambit agros;
Hinc

Hinc ubi fax Sophiæ Godfredus, summa Themis-
Gloria, præluceat juris utriusque viæ. (nos
Hinc ubi Calliopes adamus Gruterus ocellus
Eunomiæ, veterum gesta notanda refert,
Hinc ubi Pæonias explanat Schmetius artes,
Schmetius Aoniæ Phosphorus ille scholæ.
Cur fortasse rogas? ne non tibi pristina signa
Consistent affectus, quem vetus auget Amor.
Non etenim faciet vestris semota Camenis
Terra, licet fuerim vectus adûsque Getas,
Ut Dea, quæ Fidii vinclis constringit amantum
Pectora, in hac animi ventilet arce facem,
Phœbe veni testis; si quid crepat avia vero
Musa, cui tradas, Sisyphæ, pondus ero!
Cum Dea Prænestis lætis moderatur in undis
Thesææ interdum candida vela ratis,
Ante meos oculos versaris imagine gratâ,
Pròque tuâ lætus pocla salute bibo.
Et Phlegetontæo quamvis Ixionis orbe
Volverer, aut Tityi dilacerarer ave:
Non tamen ex animi vellem te mittere capsis,
Aut memores curas deposuisse tui.
Tantus amor tantus nos ignis jungit & unit,
Uniet usque, ferox dum Libitina finit;
Ingeniosus amor fraudis nil conscius atræ,
Gemmea cui virtus mater, Apollo pater.
Ille quidem primo nanus, sed crescere raptim
Cœpit, ut in sylvis cum fera Vesta furit.
Ista rubos primùm depascitur acris, at aucta
Flabris Æolidum crescit & astra petit.
Nec prius absistit quàm quum Feronia cernat
In cineres atras omne abiisse nemus:
Sic amor, ô Caspare, tuæ suavissime mentis
Sic sibi subjecit corque animûmque meum.

Si paulisper adhuc tecum Fortuna dedisset,
 Optatos Misenæ continuare dies,
 Vix Nisus nomen, vix nomen haberet Orestes,
 Vix quoque Damonis gloria salva foret.
 Quid jam? jam quamvis absentes corpore simus,
 Præsentes simus principe parte tamen.
 Charteolum veniens visam te sæpe per æquor,
 Méque per alternas vise, revise, vices.
 Sic anagramma tui quod mitto nominis omen
 Te miti mitem fronte tulisse legam.
 Sic fortasse legam num sint rupta ilia Momo,
 Qui me dentatâ carpere voce solet.
 Quid curo nugas, tibi si bene, si reliquisque;
 In tabulis animi quos mihi scripsit amor?
 Vivite vos omnes, florete, vigete, valete
 Et tu cunctorum stella serena vale.

AD CL. VIRUM.

(173)

GEORGIUM BELZARUM,

Med. Doctorem & Phys. ordinar. Misenæ,
 in die Natali. 1607.

Miserat hospitio vector Nepheleïdos Helles
 Heliadum, Tauri signa sub alta patrem;
 Quum Pindi clarias animatus visere Nimphas,
 Corriperem quâ fert semita trita viam.
 Tunc ego Medææ cupii frenare colubros,
 Quos fecit magicis artibus ipsa sibi;
 Tunc ego ferratis volui calcaribus armos
 Pungere pennigeri Bellerophontis equi;
 Tunc ego Triptolemi, vel Osyridis ire Dracænis
 Optavi nitidi per tabulata poli;

F

Ut

Ut subitò, timidos Aquilone juvante volatus,
Adspicerem templi Phoebe facella tui,
Pieridúmque meam dextris conjungere possem
Dextram, & Castalio fonte rigare caput.
Sed cita vota tulit zephyrus stridentibus alis,
Oceanique plagis diripienda dedit.
Tendat iter pedibus, per saxa, per avia rura,
Qui mannis, curru, remigióque caret.
Sic ego cogebar nullo comitatus amico,
Per longas properè deproperare vias.
Acris eram cursu, quali Schœnëida vincens
Regis aquæ pronepos dulce peregit iter: (dit
Et tamen haud metain tango; caput amnibus ab-
Cynthius, & fuscis Hesperus exit equis.
Quid faciam? lassus gelidum divertor in antrum,
In quo Cres vicit lustra sopore decem.
Mox ibi somnus iners ramo feruláque soporem
Induxit membris, nocte silente, meis.
Non tamen ille fuit ramus, quo pocula mortis
Jasidæ infundens lumina solvit atrox,
Ut (miserum dictu) cum puppis parte revulsá,
Cúmque gubernaclo piscibus esca foret.
Intrabam tacitæ per eburnea limina noctis,
O quot oberrabat cæca figura modis!
Nullus ibi Pyroeïs fulgorem naribus efflat,
Cimmeriis tenebris cuncta sepulta jacent.
Nullus ibi resonis cristati cantibus oris
Leucothoæ roseos evocat ales equos:
Nullus ibi canis est, canibúsve sagacior anser,
Qui requiem raucâ voce fugare potest.
Rivus aquæ Lethes saxo tantùm exit ab imo,
Qui riguis lymphis molle papaver alit,
Et flores alios, quorum de lacte soporem
Eumenidum genitrix accumulare solet,

Hic,

Hic, dum me placidis somnus complectitur alis,
Ante oculi fertur talis imago fores.
Quâ sua sunt Marti, Venerique dicata tropæa,
Ætherii textis æmula texta poli.
Panthéi ad postes germanos inter ahenos
Ægypti, placidè degere visus eram,
Somnia pituita, qui purgatissima fingunt,
Visa nec admittunt irrita ferre Notos.
Maxima pilarum Pollucis pila nitebat
Castoris ad fidum conspicienda latus.
Hic mihi comparent, non quas in vallibus Idæ
Priamides vidit cæcus Amore, Deæ
Verùm quas vidit quondam præceptor arandi,
Pervigil Ascræas quum sequeretur oves.
Prima Terapnéos comitata pedissequa fratres
Astiterat ex Pindi Mnemosynéa jugis,
Astiterat, subitòque novenfilis ordo fororum
Subsequitur clarii spissa corona chori,
Cor micat, in fibras tremulis erronibus actum,
Sanguinis in venis vena citata salit; (hæret
Stat coma quassa metu, capite horreo, faucibus
Lingua, nec ore suum vox agit officium.
Interibi placidis spirant utrinque susurris
Cygnigenæ, & Phœbi turba satelles heri
Una mihi visa est, ita blandâ dicere voce:
O hospes salve, ficcine lente jaces?
Pone metum non hæc feralis pompa senatûs,
Sed quæ Parcarum puncta sequestra vetat.
Quid veniat, doctura venit te, surge repentè,
Auriculisque avidis imbibere nostra mele.
Orta dies cœlo est solemni sacra Georgi
Natali, nondum sit licet orta dies
Jam Tithonéo Matuta reversa cubili
Lampum cœlorum sub laqueare vehet.

Lux iterum farget seclis in secula lapsis,
Quâ satus Aonidum maximus Aster erat.
Insignis pietate, fide, curâque medendi
Belzarum Misnæ providus Hippocrates.
Exiluit vacuas auris vox missa per ædes,
Auditoque mei contremuere sinus.
Nunc ego sic tacito celabam gaudia voto
Vos Tutelares hoc celebrabo loco,
Si respondebit facto non fictile dictum,
Nec scribentur aquis irrita vota sali.
Sed quid ago? hic panes ego pisces somnio? quid-
Quippe nihil somno vilius esse potest! (ni?
Fari ita visus eram cum pagina visa venire,
Et calamus digitis se insinuare meis. (plex
Jamque Hippocrenes Aganippidos ordo novem-
Orditur numeris fundere mista mele.
Jam sociant resonis dulcissima carmina nervis,
Et lætis animant tinnula fila lyris.
Salve, ter salve Doctor, clarissime Doctor,
Natali nobis, ô celebrande die!
Scilicet haud Phœbo dilectior alter in urbe
Misniacâ medicis invigilavit agris.
Plasmatos finxit tibi mores providus autor
Japetionides de meliore luto.
Ægiale Pithôque inspiravere medullam,
Osque Pericléo Nectare tinxit Ora:
Mulciber in te illos exercuit arte labores,
Quos in Pandoræ protulit effigie.
O decus, ô hujus laus admirabilis ævi!
O Naturarum Nobile depositum!
Sicut ubi pelago suboles Hyperionis exit,
Obvelat reliquas lampadis igne faces:
Sic quascunque abeat tua laus, tua Fama per oras
Exsuperet medicos proprio honore viros.

Parci-

Parcite vos Parcæ digitis evolvere tanti
Dæmonii fusos, Phœbus Apollo rogat.
Parcite, nil Hecates decedet censibus, et si
Pulveris Euboici secula noster agit.
Ergo novis illi calathis expromite densa
Vellera, fors quorum splendida fila regat;
Atropos intento nolit discindere ferro
Licia fortunæ conglomerata manu:
Trux exesto Charon non gaulo sufficit isti
Præda tuo, vulgi dona celoce mere.
Salve, ter salve Doctor, clarissime Doctor,
Natali nobis sic celebrate die.
Talia vibrabant dulci modulamine vocum
Sed quid ego? Musæ blandula jussu sequor.
Sapientia furva notas, nodos Gnidiósque rotundo
Solertis ductu pingere docta manûs,
Miletique habitu genitæ Cadmeïdes atro
Visæ sub digitis sunt mihi sponte sequi.
Corripui subitas nova per compendia voces
Dictaque Thespiadum sedulus aure bibi,
Dextra peregit opus, quum nondum lingua lo-
quentis,
Vel supero, videor vel superare sonum.
Atque adeò verbum quodvis vix littera visum
Pennæ quàm mentis ocyor ala fuit:
Hæc tibi, Pœonias suboles cui Cœïdos artes
Indulsit, mitto candidiore die.
Scilicet ut gratæ cognoscas munera mentis
Propter opis magnæ commemoranda bona.
Namque salutiferi postquam mihi pocla sa-
poris
Ex Panaces cellis fudit Apollo tuus,
Languor abit, fugit Saturni filia rursus
Accessit lateri Comus ut ante Comes,

Per te sustinuit Lachesis sicelicis acumen ,
 Et levioze Charon cogitur ire rate.
 Hæc celebrabo lubens quantum celebrare potes-
 Dum celebrat festos mitis Hygeja dies. (sum

(174) *Boni ominis, honoris, & amoris ergò*

ILLIBATO HYMENÆO ,

CASTOQUE AMORI

GEORGII HAMMERI ,

ET

CHRISTINÆ MÜNCH.

Hic ubi procedens suboles Hyperionis altis
 Hospitiis Nerei Vulcania munera , currus
 Advehit, auricomum mannorum luce coruscus,
 Confitus est redolens generosis floribus hortus,
 Qualis in Hesperiiis fert campis Fama fuisse.
 Nullus ibi curvo populatur germina rostro
 Ex volucrum cœtu, sed crebrò Thracia mater
 Intus Irym plorat, tremulo dans gutture carmen
 Cum reliquis avium pendentibus aëre turmis.
 In medio fontes Hyblæo Nectare currunt,
 A quibus æterno flores ceu rore madescunt.
 Gignit Apollineam, victorum præmia, Daphnen,
 Gignit Acidaliæ Veneris gestamina Myrtum.
 Parturit innumeros fructus, quos Thessala tem-
 pe,
 Quos tener Alcinoi præstantis protulit hortus.
 Qualibus

Qualibus Hippomenes olim Schænëida cepit,
Talia largitur proventu divite mala.
Nuper in hoc solus summo cum manè sederem
In versus Latias tentans deducere Musas,
En ut in Idæas, pulchrarum Triga Dearum
Progreditur valles, magnâ comitante catervâ,
Priamides rutilo iudex spectabilis auro
Præcedit, sequitur soror & matrona Tonantis
Juno, purpureis humeros protecta capillis,
Hinc agiles infert Pallas Tritonia gressus,
Gorgone depositâ portans Heliconia ferta.
Ad latus incedit Cytherëia mater amoris.
Idalium spirans niveo de vertice odorem.
Hæ dum de formâ linguas ad jurgia solvunt,
Ecce puer Paphius jaculis oneratus & arcu,
Non secus ac cœlos lustrans Neptunius ales
Nunc huc, nunc illuc celer æthere ducitur alto,
Donec Mulciberis Venerillam cernit in horto:
Descendit subitò, dat signum numen adesse,
Nunc illi assultat, nunc oscula mustea libat,
Nunc it in amplexus circumdans brachia collo,
Miratur mater formosæ gaudia prolis,
Mirantur Divæ, miratur tota corona. (est,
Sed velut alma Venus rerum studiosa novarum
Lætantem subolem dictis compellat amicis.
Blande puer, mellite puer, puer auree, quæso
Quare tam læto diffundis gaudia vultu;
Tango meos oculos, non te mihi charior alter,
Dicito cur gaudes, si sum tibi cara vicissim.
Forsan Jo rursus decepit, forsân oloris
In specie Ledam, vel Taurus Agenore natam,
Jupiter? aut iterum nostro Mars uritur igne?
Risit Amor, variæ fraudis non inscius autor
In matrisque hærens teneris cervice lacertis

Dulciloquo tales fundebat ab ore loquelas:
 Nulla Panoimphæos Aphrodisia spicula Divos
 Miffa petunt arcu de nostro, Mater amanda,
 Vulnus alit nullum forti sub corde Gradivus.

Hammerum tetigi (scis quem volo) cuspide, quali
 Invida sectantem Phœbum connubia Daphnes,
 Non quid Hymen, quid amor, voluit curare
 gerendis

Implicitus rebus, nunc verò plenus amore
 Læta Dionæo submittit colla capistro,
 Præstantem nactus præstanti corpore Nympham:
 Huic igitur, genitrix, mittamus munera nostra,
 Dixerat, & subito rixis hac luce relictis,
 Priamides inquit; Divæ divina parate
 Sponsis dona piis, & donis addite versus,
 Quæ superat versu, formâ, superare putetur:
 Conticuere omnes, Juno Saturnia cepit,
 Hæcque repercussis subjunxit carmina nervis,
 Hanc sequitur Pallas, Venus ultima cogitur esse.

J U N O.

Harmoniam Cadmus sacras dum duxit ad aras,
 Urbs ubi de Solis nomine dicta jacet.

Concelebraverunt præsentés, Dique, Dææque
 Illius læto festa parata toro.

Nec solùm sponsis sunt prospera cuncta precati,
 Sed quoque regali dona dedere modo:

Jupiter insignem gemmis auróque coronam,
 Ipsamet Attalicas Pygmalionis opes,

Gradivus frameam, fulvum Venus alma monile,
 Arcum cum pharetrâ Phœbus Apollo gravi,

Pallas velamen Miletî vellere textum,

Mercurius sceptrum, Musa novena melos.

Non

Non homini cuivis contingit tale, Georgi
Sponse, tuo semper gaudia conde sinu.
Nos quoque de quorum forma sub iudice lis est,
Hic volumus thalamum concelebrare tuum.
Nec tamen idcirco solum gaudere decebit,
Sed quia donatur talis amica tibi:
In qua consumsit vires Natura, cuique
Munera certatim contribuere Deæ:
Cypria dulce dedit ridere Virago, comasque
Quas capiti vellet Nais inesse suo.
Ipsa dedi mammas & brachia, lumina Pallas,
Leucothoe digitos, Tethys aquosa pedes,
Adspice purpureum, qui pronitet ore, colorem,
Nónne vides niveo lacte natare rosas?
Talis erat quam olim decepit Jupiter auro,
Talis amor Phœbi, virgo Penéis, erat.
Adspice cervicem nitidam, collumque decorum,
Nónne vides clarum, quale habet Indus, Ebur?
Talis erat quondam mea pellex, pulchra Calisto,
Talis erat Bacchi, candida Gnosis, amor,
Cætera quid referam? ceu flos sic forma peribit:
Hoc opus, hic labor est; moribus esse bonis.
Est formosa satis, satis est virtute polita
Sponsa tibi, qualem quisquis habere velit.
Propterea faciles gaudenti pectore vultus
Indue, lethæis tristitia merge vadis.
Sed tua quo donem connubia munere, quod tu
Non rigidâ placidus sumere fronte velis.
Hanc impone comis, pulchram quam dono coro-
O juvenis, patrii lausque decusque soli. (nam
Aureus est orbis, est gemmea tænia splens
Rorè maris, Veneris flore, nitore pari?
Est aurum pietas, virtutes sunt tibi gemmæ,
Est amor in Claris, tænia bella, Deus.

*Cultor, amator, honos; fove, virtutis, Athena,
 Templa, probrum, ludos; dilige; mitte, fove.
 Sic ceu flos Veneris, ceu ros maris omne beatum
 In thalamo vigeat, flore virente, tuo.*

PALLAS.

Pallas ego Thetidi, tædis felicibus auctæ
 Præclari Pelei, quale monile dedi,
 Tale tibi dono ter felicissima Sponsa,
 O cape non animi signa aliena pii!
 Ambitus ex auro, fulget radiante Smaragdo,
 Donum funda decens, ex Adamante nitet.
 Pura fides aurum, cœlique Solique Smaragdus
 Est Pietas: Adamas est Pudor absque dolo.
 Sis fidei cultrix, pia sis, & amica pudoris,
 Ut fulgère queas integritate vide.
 Dilige nupta virum, formâ, virtute valentem
 Qui te sincero cordis amore fovet.
 Pulchra erat Evadne, sed famâ pulchrior ipsâ,
 Quod voluit Capanêi læta subire rogam.
 Sic si desponsi flagrabis amore mariti,
 Perpetuò clarum nomen habere potes.
 Ocia vitabis deducens pollice fila
 Vel simili, quando postulat usus, ope.
 Regia Penelope, Lavinia regia conjunx
 Et tamen haud fusos deposuère suos.
 Hoc fac: & dius vestras Amor occupet ædes,
 Observetque pii cum prece jura tori.
 Seu Dea Prænestis blando vos lumine lustrat,
 Seu jacet horrificas ore tonante minas,
 Non Bellona tamen tali sub præstite cæco
 Opprimet exiliis vos prohibente Deo.

Verùm, ut ut hoc eritis sub directore, manebit
 Pax divina, pedes horrida vertet Eris.
 Prole secundabit Nixls succincta ministris
 Amplexus vestros uxor amica fovis.
 Mox studiosa suam præstabit Edusa cibando
 Et Potina fidem, sedulitatis ope.
 Donec Mnemosynes de cella divite promti
 Nectaris, à Musis, Ambrosiæque capax
 Culta Heliconiadum celebret convivia mensis,
 Et saturet Clariis pectora docta favis.
 Quid moneam, voveam melius, meliora profecto
 Nemo monere potest, nemo vovere potest.

V E N U S.

Annulus ecce datur vobis testamen amoris,
 Accipite, & Veneris verba notate rogo.
 Jaspis, Onyx, Adamas, Amethystus in articulo
 Egrediè fulgent egregiore typo. (uno
 Pacifluos animos, sinceri pignora Amoris,
 Lætitiæ, thalami vincla fidemque notant.
 Non satis est Paphio duplicari corpora nexu,
 Sed potiùs mentes jungere ritè decet.
 In socio regnet felix concordia lecto,
 Et nullo cesset tempore verus amor.
 Una caro vobis velut est, erit una duobus
 Cum pietate fides, cum probitate volup.
 Talis amor, talis vos jungat & uniat ardor,
 Halcyones qualis Luciferóque sati.
 Conjugium felix, sit cura domestica felix,
 Felices mancant, quas cumuletis, opes,
 Ut cum magnanimo Pompejo Julia vixit,
 Ut cum Suadela Gracchus & ipse sua:

Sic cum Nicoleo vivas Christina pudica,
Sic cum Christinâ, mi Nicolae, tuâ.
Vivite, quod superest, longævi Nestoris annos
Atque Sibyllinas juncti in amore dies,
Et, vitæ tandem cursu feliciter acto,
Scandite cœlestis gemmea tecta plagæ.
Vivite convivæ, Cereris non spernite dona.
Nec Bacchi, mentes exhilarate precor.
CHRISTJANI dicet sua quisque ad pocla salutem
Qui rex Danorum regia sceptrâ gerit.
Hoc ego florentes Hymenæo carmine nuptos
Excipio. moncam cætera, sola domi.

Sic fatæ, Paridem rursus petiêre relictum,
De specie vultus spargentes jurgia multa.
At Nymphæ, sociæque novem Charitésque sacris
Ominibus, plausûque bono precibusque secutæ
Per sylvas, valles, per compita cuncta viarum,
Sponsus cum sponsâ vivat valeâtque, sonabant.

F I N I S.

HEINRICI ALBERTI
HAFNIA-DANI

AMICA MNEME.

(175)

VIRO CL.

FRIDERICO TAUBMANNO.

O Princeps vatum, quâ Musam fronte videbis
 Hanc patrocinii jura subire tui?
 Cyprigenæ Veneris Golgo demissa Columba
 Remigii flabris nubila signa fuget.
 Ostia sinceri placata Faventia Cordis
 Cardine vertat, Honor Fanus Amoris eat.
 O Princeps vatum sic hanc admitte clientam,
 Tutor Aristarchi fertile munus obi.

(176)

JANO GRUTERO, J. C.

Dimidiata dies fulgit, Pyroëisque suprema
 Fert Hyperioniden per tabulata poli:
 Quis novus hic claror? quos sentio pectore mo-
 Mercurius venit, Magne Grutere, tuus. (tus?
 O quot sermonis de te dat edulia! quanti
 Promus honoris adest, promus amoris adest!
 Quàm cupidè gusto tam dulcis mattia succi,
 Qualia vix Juno miscet honora Jovi!
 Vos Heliconiades jam vestri claudite rivos
 Nectaris: hoc Nectar dulciùs amne venit.

(177)

EIDEM.

Aurea metra tuo conflavit in igne Moneta;
 Et Zephyrum Sophiæ folle Minerva tulit.
 Plum⁴

Plumbea metra meo carbone notavit hiulcus
 Mulciber, & fumo sepsit olente Cyclops.
 Cur mea quæso tuis igitur præferre labores?
 O Grutere animi nobilioris here?
 Aurea sunt Helice mihi, quæ sub flore juventæ
 Hebes delictum fecit Apollo tuus.
 Illius incudi distortos reddere versus
 Si licet, Aoniæ plus bonitatis alant.
 Ergo nec confer, nec præfer, corrige quæso,
 Quintilius Musis alter adesto meis.

(178)

CONRADO BACHMANNO,

Poëscos & Histor. Prof.

GIESSÆ.

Nostra Thalia tuo lustrari baccare gaudens,
 Docte Poëta, venit, docte Poëta cape.
 Fac mihi gemmiferis redeat baccata coronis,
 Fac rata sub cupidi præla Tryphonis eat,
 Grande Sophos nolo, nec adultera puncta petes-
 Ambio Musæi libera sensa fori. (so.
 Sæpiculè annosi Phœbus dormitat Homeri:
 Floret adhuc Musæ ver geniale meæ.
 Sæpè Helicen linquit, dextrâ Pan esto fideli,
 Dirige quando errat, dilige quando viat.
 Non sublesta fides meritum supplet Amico.
 Gratus ero, Lachesis donec elenchus crit.

(179)

(179) EIDEM.

DE EDITIONE

AUSONII POPMAE.

Nunc iterum terræ gremium chrysellino a-
mictu.

Sol spoliat propior veris honore novo.
Succedit Boreæ Zephyrus rorantibus alis,

Moxque halent Paphiis Chloridos arva rosis.
O ita Barbariæ Latios stribligine campos

Exuat Aonii docta caterva chori,
Ut fuget æternâ tot flabra Favonius aurâ,

Et Suadæ niteant flore docente juga.
Hoc, BACHMANNE novi Libethri prime
Poëta,

Ingenium ingenii curat amatque tui.
Quàm vigilis sentit studii molimina Popma,

Popma Medusæi Frisia Pompa vadi!
Scilicet haud tanto Muscli iret ad ora nitore,

Si tua liquisset sedula cura typos.
Ecquid ad hæc Phœbus? POPMÆ laus prima,
secunda

MUSCLO, BACHMANNO tertiâ, quarta mihi.

(180) IN EFFIGIEM.

FRID. TAUBMANNI.

Ecquid agis pictor? Taubmannum pingere ten-
Ecquid agis vates? quid tua metra paras? (tas?)

Anne:

AMICA MNEME. 111

Anne illum tabulis, anne illum carmine claudas,
Claudere quem nullo limite Fama potest;

AD (181)

CASPARUM FINCKIUM,

Log. & Metaph. Prof. acut. in Acad.

GIESSENA.

PRO DEDICATIONE SCHEDIAS-
MATUM.

Enthea sicne solo me tollet Apollinis aura
FINCKI Philosopho mens in agone sagax?
Sicne tuis pennis fultus volitabo per ora,
Quà spicum dextrâ fulgurat Erigones?
Quæ tibi mens animi? nondum rigat amnis E-
Prima puellares gutta madore genas, (quini
Sed Charis extremâ reptantem Heliconis arenâ
Ridet adhuc digiti futiliore notâ. (voris,
Hoc trutinâ haud pendis, dum largior imbre fa-
Perpluit in pectus Sancus Amorque tuum?
Fallor? an id causæ mea tangat opinio centrum?
Fallor? an huc plura vota cadiscus agat?
Quidquid erit cordis thesauro promet ab imo
Grates pro tanto nostra Thalia bono.

AD (182)

CHRISTOPH. HELVICUM,

Heb. & Græcæ linguæ Profef. ibidem de
Theatro suo Historico.

Quicquid in historico Phœbus vidisse theatro
Creditur, Helvici culta theatra docent;
Priscæ,

Prisca, novella simul, simul & medioxuma; per-
 Perfica erit Pietas, Adjuva Pallas erit. (gat
 Et Famæ tectus thorace adamantino ad omnes
 Ætus invidiæ fortior Hector eat.

(183) *Pro discessu Illustr. Baronum*

GUILHELMI LUD. JOHANNIS JACOBI,
 ET
 MICHAELIS à FREIBERG,
 in Justinge, Ophinge, commensalium
 GIESSÆ.

AD CYLLENIIUM.

Majâ nate, nepos Atlantis Plejonésque;
 Cui viret obtortis aurea virga Nepis;
 Sic tibi sit furto facilis genuina Laverna,
 Seu Paphien ardes, seu Ganymede cales.
 Sic niteant densis maternæ frondibus Idus,
 Sic levioze senex mole prematur avus:
 Illustrẽm Trigam generosâ stirpe parenti
 Trade, suum **SALVE** salva sonabit age.
 Ecce facris solitum lac & mel destinat aris
 Ut faciat vitulo, mater amica, tibi.
 Fescennina valet cum more licentia, Panum
 Numina dum celebrant numen honore tuum.
 Fallor an his motus Justinge & Ophinge colu-
 mnas
 Supponas ternas? Mons ita Liber havet.

AMICA MNEME. 123

IN ALBUM (184)

GUILHEL. LUDOVICI

L. B. à Freiberg, &c.

Multa quidem multi, prælustris Amice videntur
Huc scripſiſſe tibi; ſint mihi pauca ſatis:
Ætatis roſeum ſpiras ſub flore Phaonem,
Prudentem ſuperas Neſtora mente catâ.

LIBERTAS, PAX. (185)

Mygdonias alius gazas Hermumque Tagum-
que
Seſtetur, Martem qui colit, uſque colat:
Tu mihi miſſa polo libertas gaza ſuprema,
Tu mihi Mars Martis, Pacis honeſta quies.

AMICO MOESTO. (186)

Ecce Nicri faciem glaciali marmore tandem
Unius incruſtat noctis, Amice, gelu.
Ecce tenebroſis tibi nubibus omnia velat
Gaudia tam ſubito vulnere ſortis acor.
Sis animo forti, Titan diffringat elenchis
Cruiſta Nicri, nec te deſerat ipſe Deus.

SUO (187)

CLAUDIO PLUMIO,

Comm. & Cont. in die Natali 1608.

Qui vernante vires calyce ex virtutis, & Hebes
Floſculus Idalio plenus odore fragras:
Qui

Qui studioforum flos illibatus, honorâ
 Ingenii & Genii floriditate nites: (trimæ,
 Qui flos es Suadæ, Themidos, Nymphæque Pa-
 Eurynomes, Charitum, Cyprigenæque Deæ:
 Qui flos in bifido Parnassi vertice montis
 Castalidum, Phœbi, Mnemosynésque cluis,
 Qui flos Danorum, Myrtillenæque Palestræ
 Myrtus amicitiae ferta decore polis.
 Quique sodalitii pulvillis infitus horti
 Crescis ut Actæâ Pallados arbor humo;
 Accipe flos florum, flores de floribus: unde?
 An ab Acidaliis Najadúmve jugis?
 Nequaquam, sed quos genialis luce diei,
 Edidit ex proprio nominis omen agro.
 Tempora reliquias non concessere relictas,
 Ut fieret lætis digna corona comis,
 Nec mihi Nimpharum grex tantæ cognitus artis,
 Bellipuellipará nec datur urbe frui.
 Ergo flos florum flores hoc fuscipe voto,
 Flos vigeasque soli, flos vigeasque poli.

(188)

In ejusdem Album.

En tibi cum dextra cor offero; quod fuit olim
 Pirithoo Theseus, hoc tibi certus ero.

(189)

SVO

FRIDERICO SEVERINIO.

Quid, Friderice, geris rerum? Friderice vo-
 luptas
 Semper-Amicitiae Mnemosidúmque jubar?

An

An calor in Pindo tuus, aut acclive decori?
 An in agris Panaces quas Meditrina colit?
 In medicis melicisq; simul stat Apolline dextro
 Optimi ad exemplar iudiciũque Patris.
 O quoties nautam naulo frustrabis Averni,
 Et prædam Mortæ fortis ab ungue trahas.
 Me rapit alterius tempestas indolis illinc,
 Diversâque animâ velificare jubet, (stris,
 Non tamen adversis in amore feremur ab au-
 Hic eadem Panace vela Themisque tenent.

EIDEM. (190)

PRO DISPUTATIONE MISSA.

Et sic cum Musis ad Hyantia crismata saltas,
 Sic gressus gestu conveniente regis!
 Sic, Friderice, placet Phœbo, quem spargis
 amanter,
 Floridus expromti cordis & oris honor,
 Vix Nicrum gustas, te tangit & angit amore
 Libethri cœtus, Suada, Minerva, Charis.
 Barbariæ contra Centauros, Marte favente,
 Pro Nymphis portas arma polita tuis.
 Vincis, jo vincis, Sophiæ septemplíce parmâ
 Protectus, Lossi Perfica culta juvat.
 O Repete, ô repete, ô miles, fortissime miles,
 Et repetes Argis culmina laudis equis.

(191)

(191)

IN INSIGNIA

SANDTBERGORUM

AD TYCHONEM SANDTBERG,

Nob. Danum.

Ut placidum castâ morum dulcedine Cygnum
Sic candore pari cordis & oris agis.

Hæc duo perpetuo viridantem rore Smaragdum

Anello portant laudis ab arce tibi,

Illa tripartiti re spèque sub æquore campi,

Trina coloratæ femina fortis alat.

Pactoli rubras fœcundo fœnore gazas,

Candidulam famam, cæruleumque polum.

Hà quàm culta tibi tam culto messis ab agro!

Hà quis te præter falcis acumen habet?

Scilicet hinc patriæ clathrata repagula gestas

Cassidis in clipei vertice, Tycho, tui.

(192)

In Album

ACCILII AB ARENFELDT.

Nob. Dani ad picturam quandam.

Fallor an es Castor? quò te fert Cyllarus au-
dax?

Quæ vehitur tecum? forsan Amica fides?

(193)

(193)

CHRISTIANO ANSORGIO,

P. L. C.

Cur tua Musa filet Christjanipor optime vatum,
 Nec venit ad nostros sæpe vocata lares.
 Me Lantias ad aquas Ludovicia servat Oréas,
 Magna tuam nutrit Cæsaris aula Themis.
 Murrhina te saturat, quam dia Polymnia miscet,
 Vix Sardoia meam Pallada mella cibant.
 Hoc fortasse facit, quòd tantâ tantus ab orâ
 Filiolam Cadmi non mihi adesse velis?

IN ALBUM (194)

JANI HENRICI Von der Lûthe /

Nob. Megap.

Ergò plumigero concessum vomere nobis
 Hoc in charteolo nomen arare solo?
 Inter tot violas, lemniscatásque corollas,
 Quas propriâ fecit Pallas Athena manu.
 Inter tot Phœbi mystas, tot avésque dicatas
 Gradivo Veneri pennipedíque Deo.
 Hortule pulcher ave, Hesperio formosior horto,
 Hortule, cui servat aurea mala Fides.
 An libabo tui quoque honoris aromata? cur hoc
fane mei vultus dexter ocelle petis?
 Forfan Amicitiae niveo me flore coronas?
 Et ponam testes hoc in amore notas?

Obsequor

Obsequor exque imâ sinceri pectoris arcâ
 Hæc Fidei promo syngrapha vera tibi.
 Mens regat una duos, Lachesis regat una duorum
 Stamina, sicut idem nomen uterque gerit.
 Esto mihi Pollux, si non ero Castor, agendus
 Mox Fidii & Themidos ante tribunal ero.

ANNO.

raCe Manet pietas & DeVs Ipse regIt.

(195)

IN ALBUM

JOHANNIS à RACHEL,

Nob. Lusat.

Ecce Fidem dextrâ tibi do, do mente fideli;
 Quid restat? fidus sis, ego fidus ero.

(196)

Αὐτὸς ἔσθ' ὁμοῖα τὰς μύας.

Imbellis jaculum Diomedes spernit homulli:
 Hipclides gnatam Clifthenis ecquid amat?
 Missa Lycaonidæ Menelaus spicula sagittæ
 Sûsque & déque thripas ut Jovis ales, habet,
 Æneus in summâ cute pendula balthæus arcet,
 Propugnant cordis lamina densa domum.
 Et quis Pomarî velit Herculis arma timere;
 Quod venit è pelvi fulgur inane venit.

(197)

AD M. JOHANNEM CRUGERIUM,
in itinere Dantiscano.

Sic Vallonia amet te Echo resonato: *sonato,*
 Hinc CRUGERUS iter nōne parabit? *abit,*
 Num via fausta carens Aquilone favebit? *avebit,*
 Scilicet ad Spartæ munia vadit? *adit.*
 Salvus & incolumis Gieſſam repetētne? *petet na,*
 Dona ferens Musis intemerata, *rata.*
 Si rata, Nais ais linguam reparabo; *parabo.*
 Et tibi sit nomen Palladi quale; *vale.*

Ad eundem feliciter reversum. { 198 }

Salvus ades: veluti venturum dixerat Echo,
 O Hippocrenes Mercuriale jubar.
 Ecce Borussiæ Tiliæ germina bina,
 Lætitiæ frondes te redeunte ferunt.
 Ipsa Charis gaudet, gaudet Parnasia Pitho
 Adventūque mihi cor salit omne tuo.
 Fallor? an hīc adsit comitata Lubentia tecum,
 Pectora quæ Venerum reddit onusta sale.

IN SENEM MAGNILOQUUM { 199 }

& avarum.

Defloccate senex dictis es dapſilis, in re
 Virtutis superat guttula nulla tibi?
 Cur corradis opes, clavóque cupidinis hæret
 Intrà cistarum mens tua fixa feris.
 Et tamen inventis uti, ceu Tantalus, horres,
 Forcillans propriam corde tremente fidem.
 Cur spe longus ovas? spem decollabit Alecto,
 Sic occisa perit semper-amata salus.

Quin potius naulum Phlegetontis, Porthmeo ad-
Et fac ut in fidei vox sit avara lucro. (orna,

(200)

EX GRÆCO

Divitiis anima nullius Habentia præstat,
Hæc tenet ærarī nobilioris opes.
Illum jure suo titulus locupletis honestat,
Cui non Plutus oculos pectoris exterebrat.
Si quis enim in nummis nimum consumitur ar-
Compilare novas insipienter opes: (dens
Hic ut in alveolis Taurina propago laborat
Dum rapiunt alii, quem premit ipsa, favum.

(201)

EX GRÆCO EJUSDEM IN-
SCRIPTIONIS.

Te vocitant omnes Cræsum mihi Codrus ha-
Verus enim veras arguit usus opes, (beris,
Ut utere divitiis, tuæ erunt: heredibus illas
Serva, & in alterius jura repente cadant.

(202)

AD

SIGUARDUM Pogwisch /

Nob. Holf. comm. Heidelb.

En venit aureolis humeros velata capillis
Eunomie Themidos irreprehensa soror;
Illa tui celebrat genialis festa diei
Pogwisch patriæ Spes animosa domûs.
Illa jubet tristi laqueum mandare dolori,
Vult Themis, ut Tethys tristitia cuncta voret,
Si virides herbas Zephyritidis hortus haberet,

Si

Si Paphiæ flores ferret amicta frutex.
 Pulchra tibi pulchrè decoraret tempora fertis
 Gratia Pierii fida ministra chori.
 At quia tellurem vellus jam texit aquai
 Lætitiaæ flores fac ferat orta dies.
 Inde paret Clio fertam, quam non sine libo
 Mnemosynæ & Sophiæ Melpomeneja facret.

EIDEM. (203)

Ecce venit Tyrio Semeleius altor in ostro
 Non gerit ad rigidas cornua sæva comas.
 Florida Getulæ non vestrant effeda lynces,
 Nec streperas ducunt Caspia monstra rotas:
 Non obscæna pater monstrantes inguina Fau-
 Non tremulos Satyros ad latus ire finit. (nos,
 Quónam tendit iter? forsan *Sigfride Lyæus*
 Natalem donis vult animare diem?
 Pande, age, pande fores, magni cape dona datoris
 Et nos participes muneris esse sine.
 Sic quæ jam claro lux fulsit ab ætheris axe
 Clarior huc redeat lucidiórque tibi.

JOCUS (204)

AD SOCIENNUM ONOMASTERIA
 celebrantem.

Ecce venit Venus alma choro comitante lepo-
 rum,
 Ecce venit volitans cum genitrice puer:
 Cur rubor ora notat? *quid vult?* fert ferta Cupi-
 Vincula pro collo fert Cytheréa tuo. (do,
Solvite: quis clamor? *quid vincula nectitis?* Eja
 Serica sunt Veneris vincula; clamor amor.

*Cur Regina ligas? Regina ligare jubebat,
 Anne solutus ero? Si velit Anna potes.
 Anna veni! Venio vinclis fero vincula digno,
 Te ligo, qui victor pace tropæa meres.
 Anne ligatus eram? cur amplius Anna ligabis?
 Postulat orta dies, postulat arctus Amor.
 Solvite: vos solvam menti Regina regatur,
 Ac in pacificis Anna perennet agris.*

(205)

AD

JOH. LAURENT. BLIX.

*Juniper Aoniam mihi quem cis Lanidos urbem
 Hospite conjungit Jupiter orbe cibæ.
 Cartheolo cujus procedat ab æquore Musa,
 Quidque velit, fastos consule, certus eris.
 Scilicet æripedes agili temone jugales
 Titanis referunt jam geniale jubar,
 Quo tibi naturæ laxato carcere primùm
 Æthereos haustus Nixia Juno dedit;
 Quo tenerum Clario lustravit Cynthius imbre,
 Hippocrenisatas lavit & inter aquas.
 Eja igitur curas animi proscribe tyrannas,
 Et, ne tristities sit mora mōra, vide.
 Inter amicitiae Veneres & Pallados herbas,
 Pirithoo prægnans pectore pectus habe.
 Thesæi pariter socii lætentur & optent,
 Nestore te, tales sæpe redire dies.
 O votum felix! omen felicius! ecce
 Signa polo claro dat manifesta Deus.*

(206)

AD SUUM

(206)

JOHANNEM BURCHARTI.

Non ita cor animo spoliavit querquera febris,
 Vñit in Ætnæis quæ mea membra pyris;
 Ut soror Enceladi ferali cincta Cupressu
 Ingeminans fortis te cecidisse rotâ.
 Sed mox quum Musâ scirem narrante disertâ
 Te fortunatum prosperitate novâ,
 Gaudia magna tuli; gaudentem ut vidit Hygeja;
 Restituit vires, gaudia magna fero.

AD

(207)

JOHAN. JACOBUM REITERUM
 Styrum Græcensem.

Dum Dea Prænestis mensa nos junxit eâdem;
 Sincerè fidus Candide *Reiter* eras.
 Dum Clariis ambos Phœbus jam nutrit in hortis,
 Fœdus amicitix cum pietate tenes.
 O Fidio juvenis perchare fidelior ipso,
 Dispercam, nisi te Fratris amore colo.

MAGNIS NON GRATIA PARVA. (208)

Ductilibus nervis & celfo verticis orbe,
 Non vitium est alios exsuperare viros,
 Clarior est longo fulgens è corpore virtus,
 Et radio illustrat splendidior decus.
 Ast tredecim cubitos murgiso murcidus explens,
 Qui lacerat, jugulat, deside more dies,
 Corporis infamat magis alti grandia membra,
 Juréque fit parvis fabula trita viris.

G 3

(209)

M. PETRI GÆDICCI.

Si mihi mens animi Musæo numine staret,
 Lymphata in liquidâ Bellerophontis aquâ;
 O Sophiæ virtus, quot in hac candentis amoris
 Orchestrâ cordis carmine signa darem.
 Nunc ea discessûs vestri damnata dolore,
 Tristis sub tristi gutture triste gemit.
 Hanc tamen interea sinceri pectoris arrham
 Pono aris Fidii; perspice Sance fidem.
 Non illam claudat nigris oblivio clathris,
 Sive aras Nerei seu colo fortis haras,
 Et fremat ante super mea tempora forfice Clo-
 Summanique petat navita naula Charon; (tho
 Quam mel amicitiae submixto felle venenem
 Mnemosynénve tuæ frontis abire sinam:
 Hoc age, pignus habe, quod grata Faventia
 ponit,
 Et me, si merear, docte Magister, ama.

M. JOHANNIS ARNOLDI DE FINE,
Musarum numerum adæquantes.

Non ego jam miror cerebro prægnante Mî-
 nervam
 Quod peperit cœli Jupiter ante gregem,
 Majus opus miror! Phœbéas miror in auras
 Synciput humanum parturiisse Deas,
 Miror, amice, novem *Physicas* è vertice *Musas*
 Quod cerebri fudit vis generosa tui.

AMICA MNE ME. 135

Te patre, jam Clariis famæ clangoribus implent
In laudis curru Solis utramque domum,
Te duce Pieridum jam templa sacerrima sur-
gunt,

Et novus est Helicon, qui nova sacra feret.
Jam Lantias Nymphæ potant præ Nectare lym-
phas,

Et magis Ambrosiâ Danica mella placent.

Miror mira magis! Naturæ tramite verso

Gignens ex genito nascier anne potest?

Quid video, vir Magne, novi? Musæa propago

Tu, Musas iterum gignis in orbe novas.

Zoilus hinc plorat Psyllusque, Paventia foetum

Cingens, invidiæ tela cruenta cavet.

At te sancta salus patrem complectitur ulnis,

Atque novum Phœbum Fama secunda vocat.

IN OBTRACTATOREM. (211)

Quid tua lingua facit lethali tinctâ veneno,

O obtractator pessime, dic quid agit?

Prodit, adulatur, rixatur, crimina fingit,

Hem! quæ religio dicere vera tibi!?

(212)

ΕΝΚΩΜΙΑΣΤΙΚΟΝ

AD M. MOMUM INVIDIUM

Afiniensem in Doctorem promoventem.

Salve septenâ præclare Magister in arte,

Mome sagax, laudis carbasa pando tuæ.

G 4

Gram-

Grammaticam nosti? quam? quam fornaci-
bus orci

Ad stygios coxit fraus violenta canes.

Scis Logicas omnes, quas? quas injuria fraudis

Falsa soror Nixls vique dolóque genit.

Es bonus orator, quum Proditionis ad urnam, |

Pestifero famam detrahis ore bonis.

Es bonus Astrologus, quum fulget stella Lavernæ,

Tu facis, ut furto fulgeat apta tuo.

Musicus insignis cluis, obtrectatio quando

Perfacili linguam dexteritate vibrat.

Metiris, tibi fit mensura calumnia foeda,

Cum qua mentiris, quicquid ab ore crepas;

Quum tantis igitur præcellas artibus omnes,

Quis dignum summo te neget esse gradu?

(213) NIL CURO VERBA MALORUM.

Me quoque virosis insana calumnia flabris

Adflat Erichtoniis mox rapienda Notis.

Balsama non desunt; faciam bona, nilque timebo.

His unctus tantâ tutus abibo lue.

(214)

AD

JACOBUM FINCKIUM.

Quum, *Jacobe*, mihi magnetica retia primùm

Tenderet ex oculis ipse Cupido tuis.

Mox adspirabat Sancus lætante susurro:

Talis amicitix vincula lætus ini.

Hic facies morum faciei congruit oris,

Hic habitat nivea cum probitate fides,

Vidi

Vidi, sed parvo, dulcissime, tempore vidi,
Absens ut videam, dextera fida dabit.
Sera quies oculos, & aheneus urgeat ora
Somnus, quando tuum non meus urget amor.

AD (215)

J O H. ROSTORPIUM.

O quoties Eratŭs Musæo percitus cæstro,
Olim scripsisti carmina Jane mihi,
Carmina, quæ blandâ docuit te voce Dione,
Carmina, quæ Charitum rore rigavit Amor.
Versus in Harpocratem Bacchæ jam more vi-
deris,
Dum nullum mittit Nectar ob ore manus.
Cur hoc? an Argi censes me colle latere?
Anné gerit Cattos Danica terra pedes.

OMNIA VINCIT AMOR. (216)

Fortis erat Simson, fortis Mars, fortis Apollo,
Fortior est veri verus Amoris amor.

MUSÆ NOSTER AMOR. (217)

Quisquis amat Venerem rarò redamatur ab
ipsâ,
Fit sociis crebrò fabula nota viris.
Quisquis amat Musas, Musis redamatur ab ipsis,
Et sibi perpetuum nomen in orbe parit.

Qui sapit, is Veneris Musæ postponit amorem,
Stultus amat Cypron, ac ex Helicone fugit.

(218) AD CALLIOPEJAM.

Carmine quo celebrem te mellitissima Musa,
Cujus amor crescit nocte dièque mihi?
Omen habet nomen, quod cordatissima mater
Permessi dulces indidit inter aquas.
Nam quum respicio totum; quid amicius illo!
Quum partes; cunctis omen inesse liquet.
Condo caput ventrem considero, cor tibi puris
Candidius nivibus Nimpha Ericina dedit:
Osculor inde pedes; hà diam sentio te esse.
Hà subolem divùm vilis homullus amat!
Regnat in arce tui Gravitas clarissima frontis,
In speculis vultus Gratia trina salit.
Do tibi cor, mihi das, tu diva es, sim quo-
que divus,
Divus honore tuo, divus amore tuo.
Jubila diffundo gaudenti maxima mente,
Jubila da semper fundere Musa precor.
Ante feræ silvas, & pisces flumina linquant,
Quàm te ego, quàm curas deliciásque tuas.

(219) AD PHOEBUM PRO AMICO.

Phœbe pater vatum, Daphnen qui primus ama-
Quique finis servos præses amare tuos. (sti,
Ecce tenebrosis Austros emittit ab antris
Æolus, & pluviis Jupiter altus adest.
Tota sonant subito cœli convexa fragore,
Horrida tempestas turbine cuncta ciet,
Jámque mei nuper cordis dulcissima cura
Chloridos areolas exspatiata petit,

Cur,

AMICA MNEME. 139

Cur, superi, immissis furor haud frenatur habere,
 Donec eam liceat rursus adesse domi. (nis,
 Forte animos vestros hoc mordet, macerat, angit,
 Quod fidei tanto fas sit honore frui.
 Sed tu, Phœbe, mei miserere meique sodalis,
 Cygnœumque precor mitte satellitium,
 Ut supra pendens depellat grandibus alis,
 Cum tonitru pluvias, cum pluviisque Notos.
 Fallor? an hîc auris strepitu mihi tinnit olorum?
 Euge! finis precibus, Phœbe rogate, locum.

AD AMICUM A. M. (220)

CHLORIS ET CUPIDINES.

Florida Flora fores florentes tegmine florum
 Horti florentis cardine verte precor.
 En, ut Acidaliæ lepidissima pignora matris
 Ante tuos veniant, matre jubente, lares.
Quid cupitis? cupimus flores, qui crinibus addant
Aureolis bellæ virginis omne decus.
Dicite quæ virgo? Misenæ splendida Daphne,
Cujus in externos Phœbus abivit agros.
Phœbus an Ardalidum? non, sed quem visit a-
more
 Ardalidum Phœbus quo remoratus abest.
 Ite citi Paphias pueri genitricis ad arces,
 Hîc flos nullus eâ virgine dignus adest.
 Fortè suo dignos quia non reperivit in horto,
 Irata iratam me cupit esse Venus.
 Non ita, ceu superat nos formâ Misnica Daphne,
 Sic dignos flores utraque nescit eâ.

G 6. (221)

(221) DE SERTO ROSACEO.

Et cur, quæso, mihi fecisti, care, coronam,
 Quem rosei solum floris honorat odor?
 Omen habet, dicis: forsan velut aliger infans
 Harpocratem, vis me condecorare rosis?
 Est Rosa flos Veneris, rerumque silentia tuta,
 Præstet honestus amor significare cupis.
 O mea vita! meum cor! ô mea pupula dextra!
 Hoc si non semper fecero, Battus ero.

(222)

AD

CASPARUM STERNBECIUM.

Pignus amoris haues? cape pignus amoris, a-
 mice,
 Sum ut tu ego, id, ô jam age, habe, ac tu hîc
 me ama, ut, hem, & te ego amo hîc.

F I N I S.

HEIN.

HEINRICI ALBERTI

HAFNIA-DANI

ODARUM

ET

PARODIARUM PUGILLUS.

G 7

DE

(223)

DE FAMA NARRANTE ELECTIONEM
 CHRISTIANI V.
 CHRISTIANI IV.

Danorum &c. Regis filii.

Quid novi tradux dicat ad Themistos
 Aures Fama? quid insolentiori
 Denotat pompâ? quid Honoris ædes
 Verberat croceis decenter alis;
 Herclè Rumoris studiosus auceps
 Furabor tacitè legâmq; verba.
 Dixeram, quum mox Dea cœpit, & sic
 Ad limen subito canebat orsu:
 O Honor Sortis probitate macte,
 Sic, sic, perpetuam per auctiorem
 Crescis, & census tuus in virenti
 Vigescit magis, & magis vigescit
 Flore virtutis; quis at ille census
 Magnus, Jupiter, atque fructuosus!
 Quo replet Regum tibi stirps Danorum
 Horreum prælustre Perennitatis.
 Ecce jam rursus dabitur PARENTI
 SUCCESSOR SUBOLES; in ejus ille
 Nestor annosus gremio quiescat
 Achillis, Sophiæ cor intus aurâ
 Atque stricturis animans, ut omne
 Dices, juxta Helicen regat gubernum.
 O Honor Sortis probitate macte,
 Hæc in Mnemosynes nota tabellis,

O Ho-

- O Honor Sortis probitate maeste,
 Hæc in laudifluis nota labellis.
 Finiit, nec quid moræ; Honor sinistra
 Faustam sternuit approbationem;
 Quin & auris dextera tintinabat
 Antea augurio faventiori.
 O Boni gratam auspicii actionem!
 O factam bene nunciationem!

AD (224)

ILLUSTREM COLLEG. ET CONSAL.

GUIL. LUD. L. B.
 à FREIBERG.

De remediis contra corrup. Rerump. disputantem.

Qui ferre scit medelam
 Regnis, consilio graves repellens
 Corruptiones, Musa Confus
 Vel Apollo sitne?

Quod, Magne Baro, nosli
 Hoc testatur Apollinare scriptum.
 O Maeste! maestus sic sonato
 Resonante Pindo.

*Musa labore vigil sub duri luceo lite,
 Egregii pius in fine beante rego.*

Quis omen auspicatum
 Obsceno ore coinquinabit unquam?
 Te quisque dignâ fronde Daphnes
 Potius coronet.

Te matre cum Novensilum,
 Dignitatibus æviter nitatis.

Vivace

Vivace crenâ consecrabit
Sacrosancta virtus.

(225)

IN ABITUM EJUSDEM CUM FRAT- TRIBUS.

AD HIPOTADEN.

NUNC est eundum: patria ad Effeda
Lubentiori quadrijugas terunt
Lupata morfu: Suevicâsque
Ungulæ havent repetisse terras.
Obstringe fratres Æolios nigris
Ætnæ sub antris, præter Etesias,
O qui furentes forte turbas
Imperio Hippotade gubernas.
Sic Liber also tegmine pampini
Avertet æstûs tormina **L I B E R I S**,
Lassisque divini propinet
Nectaris Ambrosiæque pocla.
Matuta frigus leniet asperum,
Flammæ Phlegontis naribus editæ
Rores liquabunt congelatos,
Juno Jovis cohibebit imbres?
Ipsus Cyclopum fulmina contrahet,
Felicitatis muneribus beans.
Sic profit ausus, qui Deorum
Consiliis, hominumque initur.

(226)

Ad Phœbum.

EXIT umbrosis Heliconis oris
Tristis Castalidum sonor Dearum,

Trudit

Trudit effuso Themis alma fletu
 Lanum, Laniades dolent sorores.
 Causa quæ luctûs mihi dic Apollo?
 Sed nec præ lacrymis potes miselle:
 Fortè quod nostris abeunt Lycéis
 Freibergûm suboles, doletis omnes?
 Si dolor causâ hac, etiam dolendum
 Est cuivis meritò dolore magno.

AD (227)

JANUM GRUTERUM,

GRUTERE pulchritatis
 Qua Roma culta Suadæ
 Interpolavit ora
 Prælustris architecte;
 Prælustris inter omnes
 Atlas Critici Senatûs,
 Cui credidit supremum
 Doctrina tersioris
 Antiquitatis axem,
 Quid mirer? & quid, inquam;
 Tua scripta mirer unquam?
 Linenda scripta cedro;
 Miranda scripta Musis;
 Servanda scripta Laudi;
 O fat gerunt Laboris!
 O fat gerunt Honoris!
 Laboris æviterni?
 Honoris æviterni.
 Periculis juventæ
 Vernante flore factis,

Docu-

Documenta dignitatis
Tam clara prodidisti ;
Documenta claritatis
Tam digna protulisti.
Hæ quid *periculorum*
Phrasi, stylo disertio
Disertius videtur ?
Hæ quid *periculorum*
Inventione pulchra
Pulchralius videtur ?
Nectar periculorum ,
Mulsam periculorum ,
Odor periculorum ,
Semper replete mentem
Meam replete mentem.
Et tu periculorum
GRUTERE dulcis autor ,
Faventiaæ sapores ,
Lubentiaæ liquores ,
Cornu mihi propina
Doctrinae Apollinari ?
Quod exhibes, quod offers
Fidii tui ministris.
Fidii tui minister
Gaudebo semper esse ;
Gaudebo semper illi
Litare thure mulso ;
Gaudebo semper illum
Laudare pumilillis
Anacreonticillis.

WOLF. HEIN. à WEINGARTEN,

De verborum obligationibus disputantem.

Wolfgange, blando quem Zephyro Dices
 Tepentiori de Sophiæ sinu
 Adflat Jovis proles Minervâ,
 Quid tibi plaustra ligationum
 Quas Entheatam per Themidos domum
 Fers? anne malo nectere te cupis
 Constantiæ prudentiæque
 Dulichium referens Ulyssem?
 Sic quâ moveris MENS BONA postulat,
 Ne te trahentis voce Glycyrrhoæ
 Orcina Sirenes tremendi
 In loca præcipitent Averni:
 Vertumnus absit pectore candido,
 Hinc alligat te Justitiæ Fides:
 Servent Honores hæc in arce
 Vincula candidiora Famæ.

FRID. SEVERINUM

Onomasteria celebrantem 1607.

Mitescat Boreas atque serenior
 Cœli temperies nubila differat;
 Ut claro Phaëtonte lux
 Hæc innubila fulgeat:

Opta-

Optatissima lux, gratior omnibus
 Anni curriculo quotquot eunt novâ
 Quam Phœbus celebrans fide
 Gressâ condecorat, notâ.

Hac, Fridrice, tuum Nixia primitus
 Cuninæ ligulis Juno dedit latus:
 Hoc nomen tibi regium
 Plutus pacifluus tulit.

O bellè tibi sit bella precor dies,
 Et nunc & quoties fulseris; at tuam
 Dilectissime gloriam
 Quo pingam alite carminis?
 Aut quæ munera nataliciis feram
 Horis? ferta? rosam terra negat. Tagi
 Gemmam vel pateras? neque
 Hæc mi vis neque talium

Mens est deliciarum, aut tibi res egenus
 Præ donis igitur quid voveam? preces.
 Hæ vincunt pateras, ut &
 Quicquid ripa parit Tagi.

Faxit temporis autor Deus, hæc diei
 Natalis peragas gaudia sæpius
 Felici auspicio; hoc est caput
 Et pes voti erit unici.

(230)

PARODIÆ

*Ex Hor. Od. 5. lib. 1.*AD POTENT. DANIÆ, &c. REGEM
 CHRISTIANUM IV.

Quis dextræ facilis Pallados adjuvâ
 Te condit meritæ laudis odoribus

Prin-

Princeps summe sub Arcto?

Cui monstras calycem rosis

Vernantem Charitum? prò quoties fidem

Regalémque animum laudet, & inclutas

Curas Martis & artis

Admirabitur insolens,

Qui tantà fruitur laudis adoreâ,

Qui nunquam vacuum, nunquam inamabilem

Regni cernit habenas

Pertractare? sacros quibus

Tanta laude præes! me patriæ salus

Devotis precibus regia commonet

Commendare potenti

Ornamenta poli Deo.

Ex Od. 19.

(231)

AD

CHRISTIANUM ANSORGIUM.

MATER sacra Novensilum

Misnæque jubet me Philii Themis,

Et jucunda sodalitas

Abjectis animum reddere versibus:

Urit me focii nitor

Splendentis Pyrois fulgure clariùs,

Urit grata polities,

Et vatis facies gratior adspici,

In quem tota ruens Daphne

Phœbum deseruit; nec patitur Linum

Et dulcem reliquis ita

Suadam ferre viris, quæ decus advehunt,

O Parcis citò cespitem, ô

Verbenas Charites ponite turâque,

Lactis

Lactis cum patera novi:

Maestata vigeat longius hostia.

(232)

Ex Od. 21.

IN GIESSENAM ET
LUDOVICUM HASSIÆ
Landgravium.

Giessemam Clariæ dicite virgines:
Ludvicum Charites dicite principem,
Doctrinamque sacro
Inductam penitus die.
Vos maestam Pietate & Sophiæ bonis,
Quæcunque aut Themidos prominet arcibus
Lætis aut Meditrinæ
Silvis, aut domibus poli:
Vos magnum totidem tollite laudibus
Ludvicum Charites, lumen Apollinis,
Insignemque Gradivo
Subjectumque Faventia.
Hic ludos celebres hic Academiam,
Rudolpho populi Cæsare conscio ad
Omnes Pieridum cœtus
Nutu constituit Dei.

(233)

Ex Od. 26.

IN ALBUM
TYCHONIS SANDTBERG.

Fidis amicus perfidiæ reos
Tradam lituris in mare mittere

Obli-

ODARUM PUGILLUS. 151

Oblivionis, quid per artes
 Cum Charisin jubeant Camenæ,
 Quid Castorem non polluat, unice
 Securus: ô qui pectoris integri
 Candore gaudes nomen adfer,
 Adfer in hanc fidei tabellam.
 Pollux adesto: nil sine te mihi
 Fortuna prodest: hîc animi notas,
 Hîc candidum sacrare pectus,
 Te similésque tui decebit.

Ex Od. 29.

(234)

AD

CLAUD. PLUM.

In Colleg. Treutl. Ant. Gothof. respond.

Plumi beatas nunc Themidos petis
 Gazas & acrem militiam paras
 Umbone vincendis Sophistis
 Palladio; Liparésque Momo
 Nectis catenas; quæ Charitum tibi
 Falsis necatis præmia deferet?
 Quæ Musa de Pindo capillis
 Gemmea ferta tuis viebit.
 Callens canoro dicere barbitò,
 Laudes honoras; quis neget aridis
 Vocem teneri posse Phœbi
 Faucibus, Aonidásque mutas;
 Quum tu pererrans undique gnaviter
 Libros Themistæ, & Socraticas scholas
 Mutare Pactoli metallis
 Divitias Sophiæ studebis.

(235)

(235)

Ex Od. 30.

AD SALUTEM Cal. Jan. 1608.

O Salus regina Sacri Bonique
 Linque jam tempus vetus, & petentis
 Luce nos læta Pyrois recentem
 Transfer in annum.

Aëris tecum nitor, & quietis
 Gratia donis: properentque fruges
 Et vigor Musis, sine quo juvenus
 Nostra peribit.

(236)

Ex Od. 20. lib. 2.

AD

GREGORIUM KRABBE,
 Nob. Dan.

Non indecorâ nec fragili ferar
 Ignavus alâ per loca Murcia
 Hospes, neque in virgis manebo
 Longiùs, Aphrosynâque major
 Fontes relinquam: non ego desidis
 Semen Vacuni: non ego quem vocat
 Præstantior Phœbus putrescam,
 Nec Scholicâ retinebor Ætnâ,
 Jam jam nitescent mente Novensilum
 Faces, & arcis cerno Heliconiæ
 Prærupta, nascunturque morum
 Membra per exteriora plumæ.
 Jam diligenti promptior Hercule
 Visam petitæ castra Themistyos,
 Et signa Suadelæ peracer
 Veles Alethosynæque agonas.

Me Teuto, ut & qui comoda sentiet

Cura fidelis Danus, & ultimæ

Norvegiæ gentes amabunt,

Danubiî celebrétque potor.

Absint inanis somnia Morphei,

Luxúsque turpes, futilis alea?

Sic ponet æternos, sepulchrum

Fama supervolitans, honores.

Ex Mart. lib. 7. Ep. 73. 38 (237)

IN ALBUM

J O H. J A C O B I, L. B.
à F R E I B E R G.

Tantus es & talis Lanii *Jacobe* Lycæi,

Ut te mirari possit & ipsa Themis,

Sed nec Apollo minùs, quod si sacra dona duo

Junxeris, alterius mox honor alter erit. (rum

Ex lib. 12. Epig. 11. (238)

FRIDERICO TAUBMANNO.

Taubmanno dic, Musa, tuo cum laude salu-
tem:

Nam quis Gorgoneis plus madefactus aquis?

Cujus Pimpléâ lyra dulcior exit ab arce?

Quem plus Castalio de grege Pallas amat?

Quòd si fortè queat magnis paulisper abesse

Fac Clariâ lustret metra pusilla face:

H

Et

Et tribus exigui puerile melisma valoris
Condecoret verbis ; Francus Apollo probat.

AD CONTUBERNALEM ET SYMPATRIO-
TAM EXOPTATISSIMUM
DE PRINCIPIIS RERUM NATURA-
LIUM EXTRINSECIS DISPU-
TANTEM.

HENRICUS ALBERTIUS.

Αναγχαμ.

HIC ARS VIRET LUBENS.

Nullus ut invitâ quicquam tentare Minervâ
Possit, ni bobus littus arare velit :
Sic animi docilis florenti promitur agro
Uberior fructus, fertiliôrque seges.
Ergo ritè facis, quod dum tibi cuncta lubenter
Ars, ætas, ardor, mens, animûsque virent ;
Nocturnis valeas solidè impallescere chartis
Atque Cleanthéâ quærere fruge decus ;
Quin examinibus tua subdere colla virorum
Nec dubites, quorum pectora Phœbus alit ;
Præsidis auxilio culti, cui culta cerebrum
Mnemosyne finxit, cui Venus ora regit.
Huc huc quisquis erit de hircosa centurionum
Gente, solens tales ore referre logos :
Hafniadum soboles, soboles virtutis avita
Lippa manet : semper tressis agaso manet.
Limina quod proavum gnatis frigescere fas sit,
Atque peregrinis jura paterna dare.

Palleat

Palleat infelix, oculos licet unctus aceto
 Mordaci, cernat crimina falsa dari,
 En exempla notat Pallas contraria nugis,
 Et Themidos plantas proluit imbre suo,
 Hafniadum soboles, soboles virtutis avitæ
 Plena manet, patriæ lausque decusque suæ.
 Limina cui proavum fas non frigescere, jura
 Linqere & ignotis velle paterna viris.
 Hoc est quod studeat, quod & utraque palleat
 hoc est

Hafniadum proles Palladis arva colens.
 Perge Heliconiadum decus, & nova gloria perge,
 Dum *viret hic ætas ars animusque lubens*
 Socratico inque sinu Sophiæ te nectare pasce,
 Quo facilem captet te Themis inde sibi,
 Ac per te tandem veri Dea fulgeat alma,
 Sæpius hinc doctum dis *Aleberte*, puta.

Deproperabat Claudius Pluminus
 Haf. J. U. St.

F I N I S.

Nec est quod timeat, quod se nunquam palliat
 Indigne et ignotis velle patrum viris.
 Limina cui proavum las non frigescere, iuris
 Plena manet, patris laudis decusque iure.
 Hinc adunum robore, robore virtutis avire
 Et Themidos plantas prole in ipso laeo,
 In exempla notat Pallas continenda iuris,
 Moribus, cernit crimina nulla dari,
 Palliat infelix, deus obliet in gremio

JOHANNIS
HOPNERI

HAFNIENSIS,

Juris Utriusque Licentiati

CARMINA;

JOHANNIS
HOPNERI

HAFNIENSIS
Juris Utinque Licentiat

CARMINA.

V I T A H O P N E R I.

Quoniam, benevole Lector, quicquid ad vitam cujusque Poëta delineandam publica suppeditarent monumenta, tecum communicare promiserim, injuriam certè non minorem tibi, quàm ipsis JOHANNIS HOPNERI cineribus, facerem, nò publicum Hafniensis Academia Programma, virtutum ipsius aternitati consecratum, in hunc quasi proprium locum transferrem, & quam hucusque cives præcipuè mei mirati sunt, eam exteris quoque Beati nostri imaginem inspiciendam darem. Dictum verò Programma sub Rectoris Magnifici nomine promulgatum, ut apud nos obtinuit, Academia Secretarius, qui & ipse Professorii ordinis est, conscripsit; Is eo anno fuit WILHELMUS WORMIUS, qui hodie in Supremo Justitiæ Tribunali Justitiarii, & Sacra Regiæ Majestatis Daniæ & Norvegiæ Consiliarii Status, Justitiæ & Cancellaria, Historiographi & Bibliothecarii illustribus muniis fungitur.

Totum hic legas:

R E C T O R

REGIÆ ACADEMIÆ HAUNIENSIS

D. OLAUS BORRICHIVS

Medicinæ ac Philologiæ Professor Regius

L. S.

Cum & actioni, & contemplationi rerum genuerit nos natura, atque ab utrâque æstimeretur homo, utra præstantior sit qui quærunt utrique sua decora esse comperient. Est enim magnifica, quæ in actione consistit, vita, &, in tuendis mortalium cum occupetur commodis, maximi usus ac necessaria. Sed & illa, quam sola commendat contemplatio, quamvis umbras amet magis, & non æque in publicâ se luce ostendat, non tamen ideo minus ex se illustris est. Tenet enim, cum magnâ jucunditate, occupatam præstantissimam hominis partem, quæ mens est, efficitque ut turbarum nescii, seque ipsis contenti placidissimè & degant mortales, & suis tacitè fruantur bonis. Maximus scilicet ex secretis studiis fructus est, & pura literarum existit voluptas, quando sola rei, cujus studium habent, intellectu contentæ sui contemplatione fruuntur. Hâc illecta dulcedine magna nomina, abdicatis, quos inter maxima felicitatis habere argumenta solemus, honorum dignitatumque splendoribus à purpurâ ad pallium aliquando reverti, manusque, publicis assuetas habenis, inter doctas consenescere chartas voluerunt. Nec sola jucunditas huic vitæ generi

generi precium statuit, cum utilitas quoque maxima commendatum faciat. Sæpe enim, qui nihil agere videntur, majora agunt, dum suâ contemplatione ea fructuosè detegunt, quibus ad actionem alii ritè præparentur. Qui igitur, fastiditis irrequietis lubricisque virtutibus, suavi hâc saturari quiete maluerunt, quàm publicis se rebus operosè impendere, non minus inter magna proponi exempla meruerunt, quàm quâ clarissimis operibus orbem illustrarunt. Eô jure, hâc hodie scriptione, Civem prosequimur, qui, cum animo valeret maximè, iisque instructus esset & scientiis & fortunæ bonis, quæ ad claritudinem promovendam multum juvare potuissent, maluit tamen, in suavi Musarum contubernio, ita ætatem agere, ut sibi ipse non ignotus viveret, quàm inter publicorum munerum impeditas exercitationes, famæ celebritate, aliis innotescere. Is erat

JOHANNES HOPNERUS

J. U. Licentiatus, qui honesto prognatus genere cum primùm in hâc urbe die VI. Martij Anni MDCXLII vitalem adspexisset lucem, à Religiosissimis Parentibus vitæ lucisque Auctori consecratus mox membris veræ, fruētisque Christo capite, Ecclesiæ insertus est. Ille, postquam corporis tenelli partes paulatim fungi officio aduevissent, & animus in suis se functionibus ostendere, ut rectâ educatione in spes amplas succresceret, nil prius antiquiusque habuit eâ curâ sollicitus Parens, quâ filiulus ad sinceram Dei cognitionem, gratesque Creatori suo solven-

das posset informari. Ideoque puerulum primis literarum, & mox fidei Christianæ elementis imbui fecit, cumque non vana felicitis ingenii memoriæque documenta ostendisset, Præceptorum studio commendavit, ut Latinæ linguæ usum, eoque si quæ pertinerent alia, posset acquirere. Inter hæc, decennis admodum, Patre de se optimè merito orbatur, sed &, proximè sequentibus annis, Materterâ sui amantissimâ, & sorore, quam habuit, unicâ. Cum verò anno MDCLII, fati jamjam instantis præscius Parens amico suo singulari, urbisque hujus Senatori præcipuo, HERMANNO THURONIO, ad lectum decumbentis stanti, filiolum commendasset, accidit ut is ipse, intet paucarum septimanarum spacium morti proximus, tutelam, quam ipse nondum per valetudinem administrare potuerat, fraternæ fidei FRIDERICI THURONII, cohortium Urbanarum Præfecti, committere opus habuerit. Ejus igitur recipitur ædibus, nactus Præceptorem, quem postea per totam vitam diligere potuit, PETRUM LAURENTII SCHEVIUM, jam tum pietate, eruditione & probitate morum commendabilem, nunc Pastorem Ecclesiæ, quæ est in insulâ Cimbriæ Föur dictâ, dignissimum. Cujus sub ductu, quamvis Linguæ latinæ, Græcæ, & Ebreæ eam imbibisset cognitionem, quæ sufficeret iis qui in Regiâ hac Academiâ nomina profiteri volunt, placuit tamen aliis, & præcipuè Tutori, ut Scholæ publicæ, & in eâ æqualium certamini committeretur. Anno igitur M. DC. LVII, locus ipsi in supremâ classe contigit, ubi, moderante Viro Clarissimo, M. GEORGIO

HILA-

HILARIO, tunc temporis Scholæ Rectore, nunc autem Mathematicum Professore Celeberrimo, plenam in studiis & dignam Academiâ maturitatem attigit. In illam receptus Anno M. DC. LX. omnia ostendere ac præ se ferre decora visus est, quæ civibus nostris optare solemus, iisque toto biennio, quo nobiscum vixit, conspiciendum se præbuit, donec, inito consilio exterarum visendi Academiarum, Anno M. DC. LXII. die XXX Januarij Patriâ excessit, captoque per Germaniam itinere, & visis præcipuis urbibus ac aulis, Luneburgo scilicet, Cellâ, Hannoverâ, Hildesiâ, Cassellis, Marpurg, Gießâ, Francofurto ad Mœnum, Heidelbergâ, aliisque rectâ Argentoratum contendit. Pertraxerat illum in eam urbem, qui ibi sedem fixerat, famigeratissimus JOHANNES BOECLERUS, quem ut ingenii in monumentis amare jam dudum cœperat, ita præsentem venerari voluit, ut ejus auspiciis felicia caperet incrementa, communia cum ipso sectatus studia. Cessit ex voto res, humaniter quippe exceptus in contubernium, & ad intimam admissus est familiaritatem. Cum enim animadverteret Vir famâ suâ major nactum se esse convictorem, ad politiores literas natum factumque; & qui præterea magnâ assiduitate semel cœptis ita insisteret, ut nunquam ab opere, nisi jam perfecto, manum removeret, captus ingenti voluptate exemplum suæ dexteritatis statuendi omnem in docendo adhibuit candorem & industriam, ut aliquando, in hoc discipulo, quantus ipse Magister esset, ostendere posset. Nec minus sibi gratulabatur Beatus noster, quod profectus sui incrementa

cum ipsis diebus augeri animadverteret, sibi que
aperiri quicquid reconditi Latinæ graejæque Mu-
sæ & ipsa Astreæ sacra habebant, cum ordine
progredienti omnia simul cederent, quorum,
variis in locis, tumultuariè conquistam posse-
sionem alii vix unquam sperare nedum plenè
occupare possunt. Hic igitur sesquiannum sub-
stitit, quod breve ipsi visum fuit tempus, utpo-
te quod maximorum Virorum convictu & pul-
cherrimarum occupationum dulcedine totum
constabat. Et jam ita exhaustisse videbatur o-
mnes politioris literaturæ fontes, ut cum ipso
Magistro si non paria facere posset, certè ab ejus
magnitudine propè abesset. Quocirca ulterius
progredi constituit, & ad vicinos divertere Hel-
vetos. Celebre Musarum emporium, mul-
tis retró annis, & etiamnum hodie, Basilea
est, in illâ urbe, cum magna literarum invenis-
set decora, ferè annum exegit, variæque eru-
ditionis documenta dando majora quoque acce-
pit incrementa, semper memor se Patrium non
vertisse solum, ut peregrinas sectaretur volupta-
tes, sed veram sapientiam, quâ & meliorem se
faceret ipse, & aliis prodesset. Eum circumtu-
lit animum, retinuitque in quâcunque orbis
parte, etiam in mediâ Galliâ, quæ, si ulla alia
Regio, severitatem excutere, & mille lenoci-
niis ad aliud agendum pellicere juniorum ani-
mos solet. Sed ille constans tenaxque propositi
jucundissimæ, inter suas delicias, genti osten-
dit esse aliam veram animi voluptatem, quæ de-
dignatur mollitiem, & tanquam cibo, honestis
pascitur occupationibus. Venit Lutetiam die
VI. Augusti Anni M. DC. LXIV. bienniumque
inte-

integrum inter studia & honesta corporis ita divi-
 sit exercitia, ut potior tamen illis pars temporis
 cederet. Excussit enim, quotquot in magnâ
 illâ urbe tunc erant, Bibliothecas illustres omnes,
 sapientum Collegiis, quæ singulæ ferè dies ape-
 riunt, frequens attentusque interfuit, Doctos
 omnes familiariter convenit, & nihil omnino
 præterire se voluit, unde animo cultus accedere
 posset. Excursione interim factâ, Aurelianos
 adiit Doctores, qui eruditionem profundam,
 & multiplicem variarum rerum admirati scien-
 tiam, cum accuratâ utriusque Juris peritiâ con-
 junctam, summos ipsi honores, & utramque
 obtulerunt lauream. Sed ille, ab ambitione
 omni remotissimus, ut solâ licentiâ accipiendi
 tanta decora contentus esset à suâ obtinere mode-
 stiâ potuit. Eâ, die XV. Maji Anni M. DC.
 LXVI, ipsi collatâ Italos quoque adire sapien-
 tes voluit, cum insperatò amici monent turbari
 in Patriâ res ejus, &, ni ocius advolaverit, ma-
 gnum fortunis metuendum esse detrimentum.
 Differre igitur consilium ulterioris peregrinatio-
 nis coactus, per Flandriam, Brabantiam & Bel-
 gium in Patriam eodem anno die XXIII. Octo-
 bris rediit. Quò temporè advectus, postquam
 magnâ dexteritate omnia ita composuisset, ut
 minus sentiret Patrimonii levem diminutionem,
 cavissetque ne posthac quod metueret magnum
 haberet, Italos, & quotquot exterarum gen-
 tium invisæ hætenus sibi fuerant, iterum ani-
 mo volvere cœpit. Sed penulatum jam admo-
 nuit valetudo, declinaret fatum, quod iis ferè
 imminet omnibus, qui ita toti excolendo stu-
 dent animo, ut valetudinis curam seponant,

Adspiceret corpus suum , tenerum illud , nec facile longiores laturum vestitationes , cœlique ardentioris intemperiem , honestâ ideoque in Patriâ , inter suos gauderet in posterum tranquillitate , & ingenii meditamentis , gratâque eorum , quæ exteri hæcenus indulserant , recordatione pasceret animum , beatoque se conderet otio. Parendum ille sibi quidem intellexit , si vivere vellet , non tamen ita in totum paruit , quin Genio , suo more , indulgeret. Erat autem ille non alius quàm literarum amor. Eas ita deperiisse eum norunt qui familiarius ipsi convixerunt , ut vix ullum temporis momentum elabi sit passus , quo non aliquid præclari vel legeret , vel commentaretur. Nec sufficiebant dies avido sciendi animo , ipsas invasit noctes , & nunc medias , nunc totas lucubrando consumpsit. Ne igitur credant qui rarò ipsum in publico viderunt , nunquam autem cum eis agentem , qui , toto die discursando , in quo occupentur anxie quærunt , domi ipsum pectinatim insinuatis consedisse manibus , & profundo segnique in otio meliores effluere horas passum fuisse. Nemo enim eorum qui multa agere videri volunt ipso negotiosior vixit. Sciret id orbis universus , si ipse sibi famam non invidisset. Testantur autem schedæ , fato superstites , & justis suffecturæ operibus nulli eum rei magis quàm tempori providisse , ejusque tam parcum fuisse dispensatorem , ut quancunque vel minimam ejus jacturam ægerrimè ferret. Plurima ille congeffit , publica si fiant , magnam historiæ Patriæ lucem datura. Poëtarum , Oratorum , Historicorum , Græcorum pariter ac Latino-

tinorum accuratissimè observavit, & gemmas, & naves, observatosque in chartas conjecit. Varios quoque ingenii lusus posteritati reliquit, quorum nonnulli publici facti jam dudum niveos doctorum meruerunt calculos. Utinam sua sic collocarent tempora omnes, quibus ea indulgit præsidia mitior fortuna, quæ vitæ tolerandæ sufficientia omnem ab animo sollicitudinem longè arcere possunt. Sed & suspici meretur niveus animus & à recto nunquam deflectens, hoc superos sibi propitiavit, hoc bonorum conciliavit affectum. Singularem pietatem, sine fuco probitatem, incorruptamque fidem, & quicquid in homine laudamus totum ipse vitâ ac moribus expressit, dignus profectò qui orbi in exemplum diutissimè superesset. Sed magnæ virtutes terris saltem solent ostendi, vulgaria ingenia ætatem ferunt, sæpeque productiora emetiuntur ævi spatia, quàm ex publicis votis. Diu est quod debile pectus uberius ex capite fluentes recipere acrioris lymphæ rivos cœpit, quâ quidem totum scatuisse sanguinem non obscurè macilentior corporis habitus ostendit. Hinc frequentiores tussés, & alia quæ tam noxiæ causæ solent esse molesta effecta, quibus, per aliquot annos, iis obviam itum est præfidiis, quæ præstantissima experiundo cognovimus, donec, mediâ hyeme, quæ proximè præterit, ingravescere malum, & violentius agere cœpit, unde Generosissimis quibusque ex arte in id laboratum est Pharmacis, ut ferus humor mitiorem indueret naturam. Sed utut, fidelissimè id mecum curante Viro Clarissimo & Experientissimo D. CASPARO KÖLIKEN, Regiæ hujus urbis Medico

Medico Celeberrimo, nihil non & circumspice-
tè, & temporè, & magno affectu ac juvandi
animo actum sit, votis potiri non licuit, longo
enim temporis tractu, & ab ipsis formationis si
dixerim initiis, non aberravero, ita suas invol-
verat partes humor, ut nullam mitioris liquoris
in se admitteret ingressum. Cum igitur ani-
madverteret & ipse, & non obscurè indicarent
adstantes labi in deterius brevi debere quæ in me-
lius mutari nullo possent ingenio, maturè pro-
spiciendum suæ putavit animæ ad alias migratu-
ræ sedes, postquam quasso corporis domicilio
contineri amplius non posset, advocato Reli-
giosissimo Sacrorum Antistite precibus ejus id ex
suo commendavit, quod tumultus non accipit,
petiitque ut sacri epuli virtute certum se redderet
promissi Christianis inter æterna gaudii. His ri-
tè peractis, ne ullæ ipsum posthac mortales in-
quietarent curæ, bona sua omnia, piâ & insigni
liberalitate, in Academiam, Templâ, & Pau-
peres ita divisit, ut nihil superesset amplius quàm
quod sepulchri impenderetur honoribus, quos
tamen ita moderari jussit ne in funere pompam
agere videretur, qui sine pompâ vixerat. Tan-
ta munificentia, quâ Principes æquavit, æter-
num monumentum erit, in quo leget posterita-
tas quicquid de Viro probo ac verè Christiano
magnificè dici potest, qui, donec superfuit,
sibi non nisi necessaria indulgit, ut lautius age-
rent post sua fata pauperes, beneque precaren-
tur animæ, quæ divinitati nunc proxima assidet,
postquam die vigesimo Junii horâ post meri-
diem secundâ, mortalibus liberata sarcinis emi-
gravit. Gratulamur illi gloriam suam, famam-
que

que spondemus æternam, si tamdiu literis duratio erit. Corpus, mortis spoliū, hodie circa vesperam efferetur, in æde Virgini sacrâ, ex testamento, cum Paternis condendum ossibus. Multâ frequentiâ funus deducere pietas jubet, ad præstandum id officium invitati convenite cives, & agite, ut prolixâ commemoratione nomen maximè benefici inveniatur, qui omnes liberalitate vicit. Hauniæ die XXX. Junii Anno M. DC. LXXV. Sub Officii nostri Sigillo.

Et sic splendide descriptam habes HOPNERI nostri vitam, qui, ut in reliquis scientiis, ita vel maximè in Poësi fuit versatissimus; quod ipse, erudite Lector, si carmina ipsius inspexeris, non minus ratum habebis, quàm id pridem doctissimo OLAO BORRICHIO, Poëtarum vero censori, visum fuit, qui in Dissertatione de Poëtis Danis Musam Hopnerianam digno elogio, quod suo loco vide, exornavit.

Sed nec displicebunt, credo, binæ inscriptiones ex erecto supra tumulum ejus in templo divæ Virginis Mariæ, quod Hafniæ est, æneo Epitaphio descriptæ: Brevior quidem Effigiei ipsius subjuncta erat, altera verò aversum monumenti latus decorabat.

I.

JOHANNES HOPNERUS
Hauniensis

Andræ F. Johannis Clari Mathematici N.

J. U. Licentiatus, Philologus & Poëta excellens,

Vitæ integer, liberalitate in averso hujus tabulæ latere descripta inclytus

Infra hoc æneum monumentum quiescit.

N. D. VI. Mar. A. c. l. DC XLII.

O. D. XXII. Jun. A. c. l. DCLXXV.

II.

II.

JOHANNES HOPNERUS,

Cum nullos ex se natos hæredes haberet,

Et, si habuisset, brevi potuissent deficere,

Pio gratoque in Deum ac Patriam animo,

Hæredes scripsit cum mundo duraturos:

Deducto enim cum funeris impensis ære alieno,

Bona fide dissolvendo legavit

Regiæ Academiæ Bibliothecam $\overline{\text{II}}$ numm. uncial.

Emptam;

Bibliothecæ ordinandæ ac conservandæ sortem

 c^{lo} I^{o} numm. uncial.Professorum duorum habitationi ædes $\overline{\text{V}}$ numm.

Uncial: æstimatas;

Studioso Philologiæ & Theologiæ sortem $\overline{\text{V}}$

Numm: Uncial;

Studiofis pauperibus sortem c^{lo} numm: Uncial:Huic sacrae ædi sortem c^{locc} numm: Uncial:

Aliis quibus bene voluit, præter supellectilem,

sortem II^{C} numm. Uncial:

Egentibus honestis, quos ostiatim mendicare

Pudet, & R. trotropheo quicquid

Bonorum superesset.

Quæ,

Sic in tabulis testamenti perscripta,

Ut omnes sciant,

Huic tabulae in exemplum

Inscribi jussit

T. E. E. V.

Vos, quibus bene fecit, beatissimis manibus bene

Precamini, & Viri benefici memoriam sancte

Ac perenni laude colite.

*Quis fuerit HOPNERUS, ubi hac legeris, ne-
scire, Lector, non potes.*

JOH.

JOH. HOPNERI
CARMINAVARIA.

DOMINO

(1)

THOMÆ BARTHOLINO.

Cui totus, BARTHLINE, libens adsurgit
 & Orbis,

Quivis & in reliquo parvulus Orbis, Homo:
 Ille peragratus, sive illustratus, & ille

Versus in integrum sedulitate Tua; (las,

Dum quidquid Latium quidquid suffecerit Hel-

Iamdudum promissis pectoris omne sinu:

Sive sacris totam fittas Permessida labris,

Seu juga denudas vellere cuncta suo:

Atque adeo palmam Phœbi prævertis utramque,

Viribus ingenii promptus & arte manûs;

Sive velis contra flumen, medicamina, Lethes

Carpere & ægrotos eripere ore Stygis;

Seu, quod adhuc præstat, ipsos revocare pera-

Et vitam extinctis conciliare novam. (ctos,

Illa salutatum quæ Te modò carmina tendunt

Excipe quâ cunctos fronte nitente soles.

Nec quod ab Auctoris veniat non divite cellâ

Idcirco spernes quod leve munus adest.

Labra Caballinis si qui immerfere fluentis,

Non illos inter nitor habere locum:

Nec licet haud odit Musam Themis alma, Sacer-

Sufficit, ut par sit, quivis utrique Deæ: (dos

Hoc proprium, Barthline, tibi est & Apolline di-

Plusque unâ vires arte probare suas: (gnum

Ergo

Ergo te sublime vehunt ad sidera Vates ,
 Et quotquot carmen doctius ora sonant ;
 Quos merito cunctos supereminet illa Beringt
 Musa , fuit cunctis quæ tibi prompta locis.
 Sufficiet , voluisse , mihi. Conamina vires
 Si proba , quid potui , destituere pares ?

(2)

Excellentissimo omnigena Eruditione
 Viro

D. D. THOMÆ BARTHOLINO

Demandatam sibi Hauniensis Athenæi
 Bibliothecam aliquot suis Lampa-
 dibus illustranti , totaque de
 re Literaria doctissimè dis-
 ferenti.

Quis Deus Hauniaci referat Penetralia Pindi ?
 Unde Latex tam dulce sonat ? quæ Diva
 Periclem

Concitât & doctas ad plausum cogit Athenas ?
 Magnum equidem Numen ! Charitum seu dixe-
 ris unam ,

Seu, Veneri cujus sacrata refulsit Imago
 Praxitelis decorata manu, venerandaque Thebis,
 Doctrinæ ingenuæ Subolem , Verique Sororem,
 Illustrem Suadendo Deam. Nec, qualis Achivos
 Bellatrix ruit unda Duces, torrentibus ipsis
 Par strepitu , sed, qualis erat Pylîi Senis ora
 Qui solvit, thesaurus Apum sese explicat, & jam
 Pondere mellito devictas possidet aures ;

Ceu

Ceu rapit ad sese, sed mox quoque detinet ipsas,
Nedum homines mulcet, crebro cum flumine

Silvas

Silvicolasque feras cantatus Vatibus Orpheus.

Nos quoque Numen habet. Patriæ doctissime
nostræ (vel Hellas

Te, BARTHLINE, cano: quod enim vel Roma
Lampadibus, Vir summe, tuis fœcundius ausit
Splendidiusve suis seclis ostendere Lumen?

Huc ades ô frugi quæcunque audire Juventus

Nec ferò sapuisse velis! te munda Supellex

Exspectat lucensque focus. Te tanta deserto

Adposita invitant convivia festa paratu.

Te vocat en promissa Dies, Voxque aurea Magni

Non pretio ducti, non ambitione, Magistri,

Ingenito sed Amore tui; jamque offeret ultrò

(: Da patulam, Auditor, nec foetam sordibus
aurem:)

Circulus unius, sed non delebilis, Horæ

Quæ transacta diu magnoque coëmerit Ætas.

Non Marathon Salamisve diem notæve Platææ

Diffident, Magnusve Cecrops, similisve Catenæ

Siquid Olympiacos valuit suspendere Ludos.

Non per inexplicitos nodos & Sueta Sophistis

Retia, flexiloquosque modos, &, quidquid
inanem

Fluctibus in mediis relinquit ferò carinam,

Propositum patefiet iter. Melioribus orsis

Hæc præfert Aurora facem; qua concidet omnis,

Si qua moræ justæ volitet vel nescia limæ

Aut melioris egens langvescit Pagina succi

Nec solidas ostentat opes. Hic sola sonabunt

Immensum quantum quæ distant æra Lupinis,

Æraque communi quæ non percussa monetâ.

Non

Non pilam adpenfis satis est nudasse libellis
 Venalesque domum totas retulisse tabernas;
 Nec satis est, ipsis quæ dulcia somnia Fabris
 Concedunt, vigili producere tempora nocte,
 Cumque oleo, vitæ succum impendisse Lu-
 cernæ;

Tu præfers, BARTHLINE, modum. Tu cer-
 ta levatis

Præscribens studiis & donans otia Musis
 Vis multum non multa legi, selectaque chartæ
 Pondera mandari, memori vel mente reponi
 Lance prius librata sua. Tu Scripta vetustis
 Eruis è latebris, confersque sequentibus annis,
 Inventisque novis, sinuosa volumina feci;
 Teque nihil Censore latet. Te Vindice, quævis
 Prostratum Fucum calcante incedere gressu
 Gestit, & illimi decorata Scientia cultu
 Liberior proferre caput. Non, pectora centum
 Oraque si totidem mihi det cui Festa dicamus
 Hæc merito Suadamque, Deus, jam laudibus
 æquem

Tot dotes Vir celsæ tuas; quem prisca tulissent
 Tempora si Romæ, te propter protinus omnem
 Liquisset Scenam Magni sapientia Læli
 Scipiadaque tuum, Populo subducta Foroque,
 Ad latus hæsisset Superis contermina Virtus.
 Nos, queis Carneadem non extera protulit ora
 Sed Patriæ natale solum, bona nostra vetabit
 Candidus hic nescire Dies, quo tanta tueri
 Ora datur, coramque tuos haurire profatus
 Danorum, BARTHLINE, decor; quem
 sæpè renasci

Auspiciis, Vir docte, tuis, semperque serenum
 Ore tuo proferre jubar concedat Olympus!

Det-

Detque tibi, quos jure meres, quem dotibus æ-
Eloquio superas, longævi Nestoris annos! (quas,

Eucharisticon hoc

d. d.

JOH. HOPNERUS.

Viro (3)

Nobilissimo & Amplissimo

V I T O B E R I N G

Post Filium natu tertium vita defun-
ctum Fœminæ Prolis Parenti.

Vicit jo! tandem vicit tua Nupta, BERINGI;
Dum Pueri supplet nata Puella vices;
Vicit jo! duplicemque cupit sibi præmia, lau-
Hinc Fati Victrix, Conjugis inde sui. (rum
Da faciles da sponte manus, doctissime Vates,
Dentur ut Uxori justa tropæa tuæ.
Illa bis antè domum Vestram quæ Dia Virili
Robore suffulsi Mater & Astra semel.
Non satis hoc putat esse sibi. Sed nititur ultrà,
Jamque suis rebus Virginis addit opem.
Non secus ac Helene sed quæ castissima Fratres
Æquabit studio conveniente duos.
Moxque sequuturas ut natu Prima Sorores
Euphrosyne Ingenii sic præitura bonis.
Scilicet haud uno constat Respublica Sexu
Nec sine utroque valet pignore pura Domus.
Dumque suos ducit sua per vestigia Conjux,
Uxor is refert ducere posse suas.

Con-

Contigit hoc; & plaudit utrique Puerpera voto
Tam faciles licuit cui reperisse Deos.
Salve optata dies, Cœlique simillima dono,
Æternâ Patrîs mox celebranda tubâ.
Fac eat Urbanas festina Ancilla per ædes
Lætitiæ & lucis Nuncia grata tuæ.
Nascimur haud Domui privatæ, nascimur omni,
Et tendunt quæ non gaudia nostra foras.
Quin eat &, quarum tenet index Nomina, Ma-
Edoceat Dominæ vota soluta suæ. (tres
Officii memores ut Partus mole levatam
Gratantum solito visere more queant.
Et jubeant multa Niobes æquare refertos
Prole, sed eventu prosperiore, Lares.
Interea mihi Parca refer; sua pensa Puellæ
Dum trahis huic, dotes quas tribuere Dii.
Ut superet formâ Italiam, Genetricis ad instar
Illa geret vultus & geret ora suæ.
Palladis ut vincat titulos, imitabitur artes,
Collectas eadem quas tenet Alma Parens.
Denique quas jactant partitæ munera Divæ
Materno junctas nomine habebit opes.
Si quid & in sexu possit levioire Paternum,
Quod dubitare nefas, semen habere loci.
Unâ equidem cunctas docto modulamine Musas
Gestiet & variis antevenire modis
Ast ubi pubertas & nubilis accidit ætas
Non uni tantum sollicitanda Proco.
Inde pari ut satagat fœcunda Nepote Parentem
Inde pari Matrem Nepte referre suam.
Talibus hæc quondam meritissima dotibus illi
Nubere gaudebit, cui licitum esse, Pari.

TITAN ARCTOUS

Purpureo illi diei mensis septimo Junii

Quo

Augustissimus & Hæreditarius Danórum
Norvegorum, Vandalorum Go-
thorumque

MONARCHA

CHRISTIANUS

QUINTUS

Omnibus Absoluti Imperii Insignibus

Decoratus & Armatus

Sacroque Perunctus Olivo

FREDERICIBURGENSE

Regali illustrabat Splendore

PALATIUM

Dicata Silva

J. H.

1671.

I

Phosphore prome diem, rogat Arctos anhela,
morari

Dum putat & solito te lentius ire, querelasque
Has miscet precibus: citò Phosphore prome pa-
Ornatu meliore sequi, faciemque sereni (ratum
Ad Boreum compone decus, quemque eminus

Aulæ

Codanæ splendere vides, imitare nitorem,
Aut jubar hinc adsume decens: Citò Phosphore
faustum (Phlegonne,

Prome diem. quæ causa moræ est? Æthonne,
Ignipedùmve alius non fuetâ territus ostri
Luce retrocedit? vel dum sua lumina Phœbus
Obscuraturos sentit Diadematis ignes
Regalemque apicem, juga ferre recusat Eous?
Horarumne simul jussis parere jugales
Detrectant rosei, conspirantesque recedunt?
Phosphore prome diem: nec enim tibi causa
morandi.

Jam dudum posuere minas, iramque ferocem
Cœlestes minuere feræ, nimiumque rigorem
Flexerunt, postquam **PIETAS ASTRÆA**
QUE terram

Supremo univèrè polo, Divumque benignum
Prodigiis certis monstravere favorem.

Talia dum dictat Spes, impatiensque mora-
Arctos tota refert, tantos spectare paratus (rum
Exspectans avidè sed frustra prævia Phœbe (tùm
Tandem lenta viam linquit, ceditque sequen-
Auroræ Phœbique rotis. jamque Ætheris almi
Expandere fores, nebulosaque claustra reclusi
Custodes movère Poli. Jamque altus Olympo

Et

Et solito majore infert se lumine Titan,
 Quali Cæsareos quondam, radiantibus auro
 Vestibus & soleis, intonsisque ora capillis, (tus,
 Atque humeros circum rutilans conspexerit or-
 Aut Veteres orbis lustraverit ore triumphos;
 Hoc unum observans, justis ut passibus æquet
 Obsequium populi Borei, festosque labores
 Queis colit albatum tota Aula albata Monar-
 cham.

Ecce tamen, non visa cano, velut ille decorem
 Et cunctas splendore faces supereminet Æthræ,
 Sic iterum CHRISTIANE tuo submittit honori
 Lumen, & alternans quasi tecum munia gaudet
 Partiri, interdumque tuo cessisse nitori? (dens
 Haud equidem faustum caput inter nubila con-
 Nubila namque fugam procul hinc disjecta ca-
 pssunt

Æolia pellente manu; sed ut ipse secundus
 Divisis tecum vicibus nova secla gubernet.

Est in Codana memorabilis Insula terra;
 Arx augusta, ingens, Regali splendida gazâ
 Auspiciis FREDERICE tuis & nomine nota,
 At quam marmoream CHRISTIANUS deinde
 Sæpe viatorum visus adsueta morari (reliquit
 Thesauris opulenta suis, Danosque futura
 Ungendi Reges posthac celeberrima ritu.
 Vidimus huc equitumque globos peditumque
 catervas

Et super aptatis passim contendere rhedis
 Agmina cum chara subole densata Parentum
 Optatum visura diem, festivaque sacra
 Quæ queat intentis memorare Nepotibus olim
 Garrulitas jucunda Senum. quin vidimus ipsum

Nubibus ætheriis pergrato huc nuper in imbre
 Descendisse Jovem; non qualis ahenea mundi
 Claustra movet rigidus, tempestatesque tonitru
 Fulminibusque ciet, prosternendisque Potentum
 Turribus iratus minitatur, & ardua Regum
 Trajicit infensus vibratis culmina telis:

Qualis at humanis accitus ab Æthere votis
 Supplicibus precibusque piis, Telluris hiantem
 Tendit in amplexum, tunc cum fata læta boum-
 que

Compensat placidus fruge exundante labores
 Atque hominum bonus auget opes: sic vidi-
 mus ipsum

Pulveream terfisse vias, fordesque viarum, (tum
 Atque omnem demisisse situm, quacunque bea-
 ingredereris iter, circumfususque benigne
 Substratosque tibi mitem fovisse colores.

Sic Sacrum, Rex, cessit iter. jamque arcis apertâ
 Regalis spectare licet miracula pompâ,
 Perque tot Augusti vaga circumferre palatî
 Lumina circuitus; quæque illuc Solis utrâque
 Congessit Natura domo, percurrere visu.

O mihi si tales Helicon concederet amnes,
 Qualibus imbutus quondam sua carmina fudit
 Statius exiguo condensans tempore silvas,
 Cæsareum seu laudet equum, seu suave Vopisci
 Depingat Tibur, seu scandat Tibridis arces
 Cum Venere Iliacas, seu gemmea cantet Etrusci
 Balnea, five modis æquet loca ditia Polli
 Pieriis, five Alciden Felicis adoret,
 Vindicis aut referat Lysippo nobile signum,
 Sive tuas præsens celebret, Germanice, cœnas
 Testis, & ad cœlum fulgentia culmina tollat;

Hic

Hic ego quid Pallas, quid cum Cytherea Marito
 Quid pollens Natura dedit, scripsitve Voluptas,
 Concinerem, numeroque pari simile studerem
 Ornamenta, situsque loci nitidosque recessus,
 Auratasque Trabes, picturatasque columnas
 Vivaque Semideum referentes corpora ductu
 Effigies, statuasque Deum, simulacraque Re-
 gum,

Gestaque Magnanimum dignis expressa figuris
 Heroum, seu saxo incisa, aut fusa metallis,
 Sive per extensos variè depicta tapetas
 Sive pavimentis ipsis inscripta: supraque
 Agmina per nitidi spatium volitantia tecti
 Virtutum, Dominoque loci porgentia lauros.
 Hic formosa lacus facies, calamoque diserti
 Ausonii condigna, sinus prægressa Mosellam
 Circuitu placido, piscosoque æmula fundo,
 Frugifero præincta solo, stipataque silva,
 Edita quadratis nitidâ circumfluit unda
 Amplexuque fovet madido fundamina saxi.
 Hic superimpositi pontes, hic turribus altis
 Hinc illinc distincta nitent Prætoria, & intus
 Atria longa domus: & quæ pretiosa supellex
 Exornat Proavum vario penetralia Regum
 Selecto fulgore suo; mensæque, cathedræque
 Et specula, & lychni, & thalami, queis æmu-
 la nunquam

Aut Ars aut Natura dedit conamina rebus,
 Quæ centum lassare queant oculosque tuentum,
 Scribentumque manus collaudantumque lo-
 quelas;

Usque adeò hic largâ dispensat munera mundi
 Copia magna penu, nulla non prodiga pompâ.

Me tamen hinc majora vocant; modò Musa
faveto.

Ipse Deus Geniusque loci Boreique Monarcha
Imperii dicendus erit, qui luce nitorem
Non minus exsuperat reliquum, quàm Regia so-
Phœbeo cedit circumstellata decori, (lis
Cum Patrem in folio latè lucente sedentem,
Inde atque inde opera promptâ famulantibus an-
Et benè distincti stipatum temporis Horis, (nò
Consistens procul adspiciat Clymeneia proles.
Concilio sic ipse tonans præsente Deorum,
Atque simul venerante polo, terraque, marique
Fingitur è folio sublimis flectere nutu (indo
Semidecùmque hominumque actus, & providus
Consiliis totum moderare salubribus orbem.
Talis & insigni de sede, hanc plurimus ornat
Monoceros, eborisque locum pretiosior explet
Materies, æquanda auro Thetidosque lapillis,
Dum Celsus, CHRISTIANE, manu venerabile
sceptrum,

Quale per illustres dextras sibi traditum Atrides
Mulciberi gestavit opus, donumque Tonantis,
Justitiæque tuæ pòrgis pernobile signum,
Ante pedes, AUGUSTE, tuos servire Leones
Herculeæ monimenta manus, & spargere flores
Naturamque Artemque vides, circum undi-
que turbis

Cum numero comitum lecto famulantibus aulae:
Et quocunque oculos flectis, tibi purpura servit,
Purpura per totum tua Regna, solumque sa-
lumque

Phosphoreâ dispansa manu, Verisque ministro
Suppeditata sinu, meritos dum præstat honores
Ipsa tibi rerum Genitrix, & Gurgite tollens

Oceanus

Oceanus capita alta suo, applaudente Deorum
Undique Cœrulea turbâ, deferre paratum
Obsequium gestitque tuo parere tridenti.

Quis modo cedentis miretur Orionis arma
Cingula si spectet, quique hinc dependeat, ens
Ornantem Regale latus terrasque tuentem?
Non opus hoc Steropis, non hæc gestamina
Bronti

Sese accepta ferunt, Siculifve animata caminis
Arma laborantes delassavere Cycloas; (gister
Est opera hæc miranda magis, quodque ipse Ma-
Ignipotens doceatur habet, Conjuxque Magistri
Quem quondam attulerat Genito non respicit
Fatiferum gladium, desudatasque Marito (ipsa
Tergeminas flammæ, tot suffectura Tonanti
Fulmina, tot rigido fabricataque tela Gradivo,
Cuncta libens modò CHRISTIANI postpo-
nit honori,

Quem vidit fulgere, Venus. Jam prome, Lycaon,
Confer & Euryali lateris decus, anne vel ipsa
Lamina cum nostra poterit contendere? eburna
Anne Adamanteas superat vagina figuras? (gentē
Ne memorem capulum gemmisque auroque ri-
Vincentemque poli radios: quid munus Juli
Hunc contra quod monstret habet? nec curo
machæræ

Pelea jactantem fulgur; nec te moror, Harpe
In falcis curvata modum, quam dextera Persei
Versat adhuc monstratque procul. Non major
Hotheri

Armavit tutela manum, licet inclyta fastis
Emicet in Patriis & adhuc spectanda supersit
Mimringi prærepta antris. non Biarco vel Uffo

Huic simili Pugilum dissolvit acumine truncos
Aut stravit mucrone pari. non ensis uterque
Haldani, insignes toties nudatus in hostes
Et nunquam vano deceptus & irritus ictu,
Tot licet everfos ferventi extendit arenâ,
Huic poterit tanto decori prævertere palmam.
Illa fuere quidem rigidi instrumenta duelli,
Sive sales nimios inconcinnosque lepores
Ultra accumbentum, seu Corivalibus astum
Tentatum repulere manu vibrata potenti,
Seu, nece dum pensant annis illata Parentum
Probra, Athletarum debellavere furores:
Ast alia hæc acies, pro libertate focusque
Atque aris Patriæ quondam pugnare parata,
Reddidit incolumes inconcussosque Penates
Regales, privosque Lares: nec Sanguine plebis
Innocuo, nec cæde Patrum polluta Potentum,
Expandit fatisque viam capitiue Coronam;
Jam verò pacata micat, contenta superbos
Deprimere, & miseros implorantesque tueri,
Justitiæ devota sacris. Hæc illa potestas
Imperio suffulta mero, jurisque supremi
Plena Majestate valens, obnoxia soli, (ctis,
Quo genita est Auctore, Deo, tamen obvia cun-
Et nulli non prompta inopi, tutela relictis,
Solamen viduis, atque ara Parentibus ipsis,
Et toti Cynosura orbi; quam nolo per omnem
Ferre pedes, cum plura vacent, diadema, togæ-
Pompaque vel junctas delassatura Camenas: (que
Tota triumphantis species Augusta Monarchæ.

Quis capitis laudare tui, Rex maxime, tegmen,
Quis potis ardentes circum tua tempora flammæ
Excipere adspectu, nedum comprehendere versu?

Illa

Illa quater geminis radiis distincta Corona
Et radiis unita iisdem ; quam lamina fronde
Inferior gemmante ambit, quam vertice raro
Effulgens extollit apex, cruxque æmula rerum
Principiis impōsta globo, longeque coruscā
Luce repercusso surgens inducit Olympo.
Illa procul quemcunque facit consistere, & ignes
Undique Divinam faciem splendore tuentes
Eminus atque hebeti vix sat discernere visu :
Si latus adspiciat, Carbunculus ardet utrinque,
Si frontem, frontis decorat Sapphirus honores;
Utraque vel cœlum vel cœli continet ignes
Gemma, nec aut fulgore suo nec pondere cui-
quam

Concedit, quam Sol unquam conspexit Eous.
Temperat aſt Adamas geminum majore nito-
rem

Luce sua, varioque refert splendore colorum
Misto Irin, gratumque facit diadematis orbem.
Jam rupes disrumpe tuas, jam Tethyos, Inde,
Gemmiferum vacua gremium, loculosque pro-
fundi,

Quicquid & antiquis habitum mirabile, quidquid
Vel fuit antiquis nondum penetrabile seclis,
Divite Naturæ totum deprome recessu,
Vix tamen inde trahes majora hac munera gazâ.
Tu refer Arctophylax, vel tu Tirynthie flexo
Nixe genu, numne illa, polo quā infixit Iacchus,
Gnoſſia fax, ſtellisq; novem ſignata Corona (ris?
Fulget adhuc remanente loco, num reddita ter-
Illa novem ſtellis, ſed & hæc quæ gemmea crines
Lux cingit CHRISTIANE tuos, ſi jungitur octo
Nonus apex ramis, numero cenſetur eodem.
Sed quid ego Alciden, quid teſtem poſco Booten?

Quis neget Ætherio CHRISTIANUM munerecingi?

Munere, sed cujus tibi non debetur origo,
Blanda Venus; Deus ipse, Deus qui cuncta coronat,

Ille Deus tanti solusque est muneris Auctor;
Quod quoties aliquis cernet Diadema, stupebit
Et simul agnoscet rigidi monumenta Gradivi
Devicti, & gemini servati præmia Regni.

Hinc Quercus contendit honos formatus in auro
Inter Erythræas passim consurgere gemmas;
Non simplex civile decus, vel partus ob unum
Defensum titulus, totius at indicat Arcto
Suppositæ Gentis cum libertate salutem
Plus quam mortali defensam vindice dextrâ.

Quis mihi jam fictos apices de vertice Julii,
Quis specimen solis radians, in signe Latini,
At, si relinquenda suæ figmenta Poësi,
Quis mihi serpentes circum tua Tempora Tulli,
Aut tua circum, Auguste, vagos nunc objicit
ignes?

Historiæ non damno fidem; præsentia præsens
Intueor potius, conspectaque præfero scriptis.

Hic cœlo cognatus apex accersit Olympo
Nomina, quæ Arctoïs indulgeat aurea terris!
Hic ferrugineâ vacuusque & purus ab umbrâ
Atque omni sine nube nitor, perfecta serenæ
Et non fucatæ verissima mentis imago.

Hic solidum, nec mistum aurum, flammaque
probatum

Sortis & adversæ pridem asperitate politum,
Per rigidum virtutis iter virgultaque tandem
Erectum Regale caput circum undique munit.
Hic radiis divisa suis sociataque flammis

Regalis

Regalis mistura animi, pergrataque morum
 Temperies, concorsque suæ discordia sedis,
 Continuo fœcunda bono, se spargit & unit,
 Et nunquam non larga fui, sed noxia nunquam,
 Et Thaumantiados splendentis ad instar, inanes
 Tollit aquas, nebulasque fugat, redditque serenû.
 Conditur gravitate lepos, arctatur honesto
 Utile, Justitiæque rigor se terminat æquo.
 Regia Majestas nunquam se laxa profanat, (stas.
 Et licitum nunquam transcendit summa pote-
 Quis tantas non sentit opes, fruiturque beatus
 Excelsi bonitate Ducis, qui solis ad instar
 Spargit inocciduoque jubar de lumine fundit?
 Culmen habet Pietatis apex, atque obtinet arcem
 Supremam summi flagrans reverentia Coeli;
 Illa quoque agnatis communicat ignibus ignem,
 Et toti Exemplum venerandum sufficit Aulæ.
 Pullulat hinc vario sub nomine plurima Virtus,
 Laudandosque ferax sese diffundit in actus
 Vulgares prægressa modos, Heroaque semper
 Rite premens omni numero & vestigia gressu.
 Hinc justî splendescit amor, qui protegat ædes
 Magnatum, plebisque casas. Hinc flamma Pudo-
 Emicat & blande perfusa repercutit ora. (ris
 Hinc Titulis innexa Deum Clementia grato
 Allicit adspectu, & cunctorum accendit amorem
 Par referens propensa pari. nec luce minore
 Effulget Germana Fides imitata Sororem,
 Atque adamanteo confirmat vincula nexu.
 Hinc animus contemptor opum, licet aureus,
 aurum
 Vile tamen reputat, nedum præponit honesto:
 Hic idem donator opum sua munera largè
 Dividit ex æquo, & nunquam non ditat egenos.

Hinc constans semperque sibi quæ conscia recti
 Adversas ridet mens dispellitque procellas:
 Illa voluntatis, justî præcingit & æqui (ceps
 Cancellis, campum, & nunquam conamine præ-
 Nil nisi consultum rigidoque examine tutum
 Eligit Electumve facit: semperque Magistra
 Compescit ratione vices, momentaque rerum
 Ponderat, imperiique regit Prudentia clavum.
 Nec minor est illâ qua flagrant singula, flammâ
 Unitum radiis sidus spectare voluptas.
 At quæ prima canam? dum me hinc Diadema
 moratur,
 Inde meum poscit calamum Regalis amiçtus:
 A capite ad calcem quid enim nisi fulgor & au-
 rum,
 Quicquid & intentum possit confundere visum?

Illanc Sacratum circumdans florida corpus
 Et vero antiquam gaudens æquare colore
 Purpura, qualis honos pretioso vellere nunquam
 Emicuit, Polypheme, tua frondente sub aula:
 Quale nec, Alcandres donum, colus aurea The-
 Mista Mycenarum Reginae gesserat olim (bis
 Nobile lanarum genus, atque Amethyftina
 reddens
 Fila manu ductum violasve imitantia fuco:
 Vellera sed saturata rosâ, Herculeique cruento
 Rore canis tinctos superantia myrtea rictus.
 Vellera queis nunquam foliis mage mollia Seres
 Aethiopeisve suis poterant depectere silvis: (rum
 Purpura, cui nil miscet hiems pelagusve mina-
 Nullaque conchyli species contendere possit;
 Tota sed à Roseo quæ lucida flore nigrescit.
 Cui par nil Melibœa tulit, nil Phocidos ora,

Nil

Nil Spartæ tenuère foci, vel ahena Tarenti:
 Cui cedit Cadmea Tyros, opulentaque Sidon
 Phœnicia vicina Tyro, concedit & omnis
 Longinquis advecta locis flataria merces.
 Purpura, quam nitido variè intertexta rigore
 Multa Coronarum Series exornat, & ardet
 Commendare hominum curis Divûmque favori;
 Exsuperans longè, quo splenduit Attalus, aurum,
 Quisq;ue Phrygum regio miranda excelluit,
 artes.

Illâne Mæonium, vel quem fert Mantua, Vatem
 Sola fatigatum daret, atque, ubi linqueret orsa,
 Redderet incertum? nec enim quæ Fabula fingit,
 Aut mentitur Anus dum non sibi visa vetustas
 Edit, & à serâ vult posteritate probari
 Pro certis incerta, queant contendere veris,
 Et quorum tentata fides pro teste tuentum
 Innumeros oculos adducit & ora frequentis
 In re præsentis populi. Jam cedite Vatum
 Somnia priscorum: Quid enim tua condidit arca
 Muneris huic æquale, Thetis, quam Mater
 Iliadum contra dederas munimina ituro? (Achilli
 Quid Priami thalamos, atque hinc pro funere
 Argolico donanda Duci gestamina jactas (Nati
 Fama prior? I, Penelopes nunc excute capsas,
 Aut his si meliora tenes. I, confer in unum
 Huc cumulum tunicas Veterum, chlamydes-
 que! togasque & (rum;
 Quidquid acus pinxit, quidquid distinxerit au-
 Sive humeros prisce trabeali insigne metallo
 Consul arctet onus; seu picturata triumph
 Ornent indumenta Ducem; seu corpora Regum
 Ebria Sarranis cingant velamina succis;
 Nil simile est. Quid Nausicaes Helenæve labores,

Andromachæve extollis opus? Quid munera Le-
 Quid Didûs discreta auro Tyrioque superba (dæ,
 Murice mirantem reddunt? majora vel ipse
 Immemori tibi sufficiam; nil tela Calypsûs
 Nil radii Circes operæ huic fecere secundum,
 Nil Veneris Charitumve agiles pretiosius un-
 Perfecere manus. Ipsa ingeniosa Minervæ (quam
 Mens stupet, & proprias operâ hac quas præve-
 nit artes

Non tanti putat esse suas. Vos dicite Musæ
 Cœlestes lustrare domos rutilosque recessus
 Sæpius adsuetæ, num splendidiore vel unquam
 Cephea vestitu cinctum, similive nitore
 Persea velatum rutilæ spectastis ab Æthræ
 Astriferis fulsisse globis: modo neuter ibidem
 Conspicitur nam fulgenti obscuratus uterque
 Cessit Hyperborei splendore & lumine Solis.
 Anne humeris, Astræa, tuis qui pendet amictûs,
 Sidereum quoties habitas illustris Olympum,
 CHRISTIANUM nunc ambit honos, Borea-
 lia postquam

Regna colis, delapsa polo domibusque supernis,
 Ut meliore iterum formentur secla metallo?
 Anne celebrandi species antiqua triumphî,
 Aut Capitolinum quondam quæ palma Tonan-
 Plurima velavit, Cimbrorum venit in oras (tem
 Arctoum cinctura Jovem, veteresque figuras
 Mutavit meliore togâ & diademate multo.
 Hunc etenim non sola decet modo palma Mo-
 narcham, (nis,

Sed laurus, quercusque simul, myrtusque peren-
 Semper & integræ vigor immortalis olivæ
 Contendunt Heroa pium florente fovere
 Amplexu, & sociis testari frondibus artes,

Queis

Queis pollet, seu Martis eunt seu tempora Pacis:
Nec poterit varii meliore emblemate pingi
Ornatus folii, quam si radiante coronæ
Convenient diversa bona & cumulata figurâ.

Jure triumphales merito jam sumis honores
Qui calcas, Auguste, feras, tot monstra, catervas,
Ante pedes confossa tuos. Hinc vincta catenis
Hiscit Avarities, foribusque adsueta Potentum
Cerbereo miseros inopesque avertere rictu
Mordet humum, potumque vomit temulenta
cruorem,

Quæque alias ipsi porrexerat ubera Nutrix
Ambitio, siccata dolet, tumidasque feroci
Subreptis aliunde bonis tabescere mammas
Sentit, & haud vel merce locat, vel tentat ho-
norum (mis.

Spem pretio, vitasve hominum divendere num-
Hinc Proavum soli confisa Superbia fumo,
Aut opibus non nixa suis, meliore sed omni
Parte vacans animique bono, submittere discit
Colla jugo, retrahitque sinus & turgida vela,
Virtutique inopi, quâ quondam Roma Magistrâ
Floruit, egregiosque Duces accersit aratro,
Cedere consuecit, justo sub Judice morum
Dum nimio exuta est funesta Pecunia cultu.

Occidit effrenæ lasciva Licentia turbæ,
Quæ solet aularum sese defendere ritu, (pæ,
Atque patrocinium Procerum prætere cul-
Nil vitii sibi turpe putans, quodcunque frequenti
Exemplo excusare sciat communior usus.

Exfulat hinc odiosa bonis, & pestifera aulis,
Principibus blande caudam jactare sueta
Natio Adulantum, Delatorumque potestas

Facto-

Factorum perdocta in candida vertere nigra,
 Curvaque de rectis facere, & malè parcere vero
 Adprimè facilis, cui commoda publica privis
 Tempore captato furtim postponere lucris
 Ars habita excellens, Harpyarumque profano
 Cuncta simul non diripere & disperdere more
 Simplicitas miseranda audit vel inopia mentis.
 Ipsaque luxuries Regnorum summa Celæno,
 Illa peregrini semper studiosa paratûs
 Ex proprio nunquam fundo contenta Charybdis,
 Dum videt antiquos Danorum surgere mores,
 Et priscos remeare habitus, & quicquid honesti
 Strenua Majorum voluit præstare Vetustas,
 Sponte fugit, linquitque locum melioribus annis,
 Vana reformatis subducens nomina seclis.

Talia dum calcas, Auguste, ostenta barathri
 Tartarei, Stygiisque iterum se involvere vinclis
 Atque laboriferis spectas advescere pœnis,
 Antea vestibula & Procerum quæ sæpè rigentes
 Obsedère fores, atque ipsas sæpius aures
 Magnatumque oculos infectos tabe dederunt,
 Captaque communis fœdarunt limina sensûs,
 Quis non clamet io! quis non celebrare trium-
 phum

Gestiat, & meritos Victori cantet honores?
 Ostendant alii quæsitæ sanguine pompas, (rum
 Ostendant famulosque Duces, simulacraque re-
 Victarum vario nitidè fabrefacta metallo
 Oppidaque & Montes, & Castra, Sinusque,
 Lacusque,

Atque Catenatos & fractis cornibus Amnes
 Ante suos duci curent à milite currus;
 Et titulos magnis ingentes cladibus emtos

Militiæ

Militiæ certent decori præferre togatæ:
 Est citius reperire hostem superare peritos,
 Quam cives tractare suos moderamine doctum
 Nestoreo, Regnoque frui cum pace valentem.
 Hæc te jure manet laus, hæc, Rex maxime, sorti
 Gloria nil commune vagæ turmisve relinquens
 Uni tota tibi decernit sponte triumphum,
 Sed sine vi partum, nec habentem flagra, nolasse
 Quas timeat, nec pone sui Monitoris egenum.
 Herculeos jactent Veterum figmenta labores,
 Et sua bis senis tribuantur robora gestis;
 Non est Geryonisque boves, volucresque rapaces,
 Stymphali excrementa lacûs, hydramque pa-
 ludis (dum
 Lerneæ, Cretæque ferum, Nemeesque tremen-
 Prodigium, & Diomedis Equos, & Phocidos A-
 prum,

Et genitæ cetum bipatenti fauce minantem
 Laomedontæ, reliquorum & monstra locorum
 Dimovisse labor major, geminisve columnis
 Dignior, impuris vacuum quàm reddere Re-
 gnum

Sordibus, & fœdas vitiorum expellere turbas.
 Nec minor Augustis steterat victoria, Romæ
 Pacatæ meliore statu revocare juventam,
 Et duratura renovatam in sede locare,
 Quàm tot in Imperii Latii concludere circo
 Diversos fuerat, linguisque situque locorum
 Distinctos latè populos, gentesque feroces.
 Et quid in Imperii complecti finibus Orbem,
 Si corrasa domi devictæ opulentia gentis
 Victoris laceret vel vexet viscera regni?

Quid prodest, Pellæe, tibi, tot partibus Orbis
 Devictis, penetrare Indos, quosque ante feruntur

Cyrus

Cyrus & invictis famosa Semiramis armis
Prætrepidè liquisse, locos superare labore
Indomito ingentique animo, Bacchique trophæa
Exstruere æquantes in mundi limite metas;
Si te Persa domi corruptis moribus urget,
Et Macetum Veteres peregrina licentia vires
Enervet, sensimque ipsos emolliat artus?
Quid Poeni castella soli, aut quas nautica moles
Imposuit Carthago mari, quid viribus hostes
Immanes, Alpesque suas cœlique rigorem
Corporis indomito superantes robore Gentes,
Intima quid Macetum perrumpere claustra,
quid armis

Atque opibus Syriam pollentem involvere bello,
Europæque, Asiæque, & quas tenet Africa, terras
Morigeras fecisse juvat, geminoque sub axe
Partiri cum Sole vices? si præda triumphis
Continuis invec̃ta Ducum, si munera Regum
Atque Orientis opes, & mundi grande tributum,
Materiemque dabunt inopum causamque rapi-
Si Proavum gazas consumet dira Nepotum (næ;
Ingluvies; si post Siculos adlata subactos
Signa Syracusis & splendida vasa Corintho,
Græcorumque Artes, atque accersitus Athenis
Artificum numerus, pergræcandique Ministri,
Et Latii Regum superantia fercula census,
Victorem populum capient, & sicca Quiritum
Exhaustis penitus rellinquent ossa medullis,
Ipsaque nudatæ lacerabunt ilia Romæ?
Scilicet hæc solida est & quâ Respublica summè
Indiget una salus, civem regere atque maligno
Luxuriæque & Avaritiæ defendere ab ictu:
Hac instas, Auguste, viâ, longeque minori,
Quam fuit Alcidi præscriptus, temporis orbe,

Monstrifero Arctœas purgas à semine terras,
 Imperii & quodcunque tui corrumpere possit
 Commoda, deprênsū dum tollis inutile pondus
 Aut succo meliore facis mutare venenum;
 Quos titulos optare velint possintve mereri
 Terrarum Domini, tu, nomina rite Parentis
 Indutus Patriæ, longè post terga relinquis,
 Jamque Atlanteum sustentas fortior orbem,
 Postquam humeros sacro, Christiano more, per-
 Regales oleo voluisti, & sumere vires (ungi
 Inde, unde & dudum Cœlestia nomina duxti.
 At quo me mea vela ferunt? sit scribere vitam
 Historiæ, Rex Magne, tuam; me sola diei
 Gaudia detineant unius & auspice Cœlo
 Quæ peragenda dies, limes mihi Carmini sesto.
 Adspice jam quacunque intrat, CHRISTIANE,
 fenestras

Aureus auratas, illustratque intima Phœbus,
 Exteriora tui pateant ut jugera Regni;
 Adspice quos fœcunda tibi fert Copia fructus,
 Quæque colonorum disrumpent horrea messes,
 Adspice quæ tibi flava Ceres, quæ mille colorum
 Flora Parens totidemque ferax & Mater odorum,
 Producant Domino Codanæ munera terræ;
 Dum tibi ridet ager, grato dum murmure Rivi
 Lætitiæ dant signa suæ, dum stagna lacusque
 Respondent non voce suâ, & circumflua Tellus
 Testatur commune bonum, dataque otia Regi
 Fert gaudens accepta suo, lapidumque remota
 A Lare, quem reddis præsens, Auguste, beatum
 Pæne trium spatium, geminum qua vindicat æquor
 Hellespontiacos similans Orsunda meatus,
 Provocat Agnatam ad solennia gaudia Balthen,
 Dumque percussio sonitu & clangore tubarum
 Ipse

Ipse tuas laudes, & nomina concinit Aër
Augusta, & multa jactat se taurus in herba
Inque tua exsultat silvâ fera, piscis in unda,
Plurimaque hæc circum volucris, Rex maxime,
tantam

Lætitiâ metire oculis atque auribus hauri
Quam terris Regnisque tuis Deus ipse dedisti.
Mox at ad Hafniacâ quâ te via deferet urbem,
Hinc Pastor calamis hinc cultor Ruris avenâ,
Ille sub umbrosâ consistens tegmine fagi,
Ille viam propter gradiens in gramine campi,
Dicere te laudesque tuas actusque studebunt. (ca,
Tunc Veteres Scialdros imitans tibi carmen opa-
Qua præterveheris, frondator ab arbore sparget,
Quod capita attinget meritorum summa tuorum
Perque tuos levibus modulis volitabit honores.
Tunc simul accurrent Iuvenesque, Senesque
Patresque

Gestantesque uterum Matres, & ab ubere natas
Pendentens puerosque manu non passibus æquis
Ducentes Comites, illius ut ora tueri
Et speciem possint, quo sustentata juventæ
Robore Codani revirescit gloria Regni.
Hi sibi quod tuto liceat, quacunque lubebit,
Ire redire viâ, quod rura habitare quietè,
Jamque foris saturare greges, jam pellere pastos
Securè potosque domum, jam vertere aratro
Pingue solum, jam sparsa solo committere verso
Semina, jam tectos maturis messibus agros
Exonerare, gravesque imponere fruge maniplos
Extensis Plaustris, & in horrea ferre ligatos,
Jam Lare sub proprio Cerealia dona labore
Culta suo, frugi & læta consumere cœnâ
Quæque superfuerint dimenso alimenta necesse
Ruricolis

Ruricolis parcis, urbi advectare propinquæ,
 Atque ibi permutare suas vel vendere merces;
 Denique quod vivant, valeantque, & pace
 fruantur,

Cuncta ferent accepta tibi, longamque vovebunt,
 Quæ Jovis ætati possit certare, juventam.

Tunc ager, & Pratum, nutansque cacumine
 Silva,

Tardius & solito labentia flumina motu,
 Grata Colonorum Domino præconia dicta

Excipient patulo gremio, & referente susurros

Agrestes aurâ repetet resonabilis Eccho,

Ipsaque CHRISTIANI titulos arbuſta ſo-
 nabunt.

(5)

Sereniſſimo Celiſſimoque Principi

DN. CAROLO LUDOVICO

Principi Palatino & Bavariæ Utriuf-

que Duci Electori S. R. I. &

Archithesaurario &c :

CAROLE Teutonici Septemvir Maxime Regni,
 Cui famulas gaudet ſubdere Rhenus aquas.

Fortunæ Melioris Apex Domitorque Sinistræ
 Sortis, & Adverſi Bellipotentis Obex.

Cui Mentem Doctrina regit, Prudentia vires
 Suggest, & Virtus pandit Amica vias.

Suſcipe, quâ totum præfulgens allicis Orbem,
 Fronte Serenata, quod Tibi ſe dat Epos.

Quod

Quod licet haud tantis dignum se Vultibus offert
 Doteque Doctrinæ nobiliore caret,
 Sæpe tamen parvo superatis Munere Divis,
 Posse Tibi credit Velle placere suum.
 Quin igitur tenui deductum suscipe filo
 Obsequii fultum sed Pietate Melos.
 Sic Tibi quæ Nati thalamis sua Fata Sorores
 Deducunt, Vitæ candida Fila trahant!
 Sic dent Te, Dio qui Nestora pectore vincis,
 Hunc annis ipsum vincere posse Senem!
 Mox Titulos implere Novos, Grataque Nepotum
 Prole auctum Patrio jungere Nomen Avi!
 Et Genus Antiquo dimanans Stemmata Regum,
 Unde fluit, Fonti reddere sæpe Suo?
 Nec Tua quæ decorent, desistant, Culmina, Myr-
 Litore Codano ritè diuque frui! (ti

Felicissimam Imperii vitæque
 perennitatem

^{p.}
 JOH. HOPNERUS.

(6)

Serenissimo Celsissimoque Principi

D N. C A R O L O

Principi Electorali Palatino,
 Bavariæ utriusque Duci &c:

C A R O L E, Magnanimi Soboles Patris Æ-
 mula, Celsæ

Progeniem Stirpi mox genitura Novam.

Magne

Magne Palatinæ Decor & Dux Inclyte Terræ ,
 Electoralis Spes benè fida Domus.
 Dum Tibi Subjecto resonant è Monte Camenæ
 Et Patriæ referunt vota soluta suæ ,
 Ipseque Nectareis exurgens Collibus Evan
 Cum sibi Vicino dat bona verba Deo.
 Festus & Agnatos ciet ad Solennia Rivos
 Undique Gratantis Murmura Rhenus Agri.
 Excipe , quo Phœbum gestis æquare, Sereno
 Et Vultu Luci conveniente Sacræ
 Trans Mare ab Arctoïs veniunt quæ Carmina Rê-
 Adque Tui tendunt Gaudia Sancta Tori. (gnis
 Carmina quæ jussit provolvier Amphitrite
 Baltica Lætitiæ Fons & Origo Tuæ.
 Jamque piè Boreæ , Clemens ignosce , sequenti
 Cum plausu fidus per Tua Regna suum.
 Et fac Hyperboreum fausto modulamine Vatem
 Inter Apollineas concinuisse Lyras.
 Sic Tibi perpetuum pergant ridere Benigni
 Devincti Thalamis Dique Deæque Tuis !
 Exemplumque aliis præeat , sua Nomina Sponso
 Quæ Tibi jactari hic discupit , Alma VENUS !
 Sic Tibi inocciduis Radiis dotata Marita
 His simili studeat Prole beare Lares !
 Primus & expletis nascatur Mensibus Infans
 Qui Patris & qui sit Nomine Dignus Avi !
 Mille suo Thetidi jam fas dare basia Rheno ,
 Et , totidem hinc illinc reddere nolle , nefas.

Æquam Celsissimo Conjugio
 Venerem

o.
 JOH. HOPNERUS.

(7)

VENUS PALATINA

Ob Serenissimam Danorum, Norv.
Vand. Goth. &c: Principem
hæredem

VILHELMINAM
ERNESTINAM

Serenissimo & Celsissimo
PRINCIPI ELECTORALI PALATINO

CAROLO

Duci Bavarix &c:

Connubiali fœdere conciliatam Literario
donata proxenetico

a

J. H.

1671.

Divæ

Diva sali terræque potens, dum forte citatis
 Huc illuc Paphiis perlustrat oloribus orbis
 Circuitum, quacunque patet, Natasque Re-
 gentum

Percenset Regina Cypri, formasque Dearum
 Et decora Aularum quæcunque pererrat ocellis,
 Viderat Arctoi cœlestia pignora mundi,
 Progeniem, **F R I D E R I C E** tuam: Quin sisti-
 mus, inquit,

Hic oculos gressusque simul; quid tendimus ultra
 Arctœas sudare plagas, frustra que diuque
 Quærere, Codana quæ repperiemus in Aula,
 Et decus & numerum, bona queis præstantior
 inter

Terrarum Dominos non est qui floreat. O Te
 Felicem, **F R E D E R I C E**, nimis, plus terque
 beatum,

Qui collecta tenes reliquum exspectanda per or-
 Munera, pergratis & cœlo debita votis! (bém
 „ Quin furias Bellona suas, quin saxa jugales
 „ Martis agat quocunque volet, tua prole beata
 „ Perstabit, Rex Magne, Domus, numerosa-
 que postquam

„ Torpentes stimulos Dea dira ejecerit iræ,
 „ Sibila jactati ridebit vana flagelli. (tis,

Hæc, memini, quondam summi decreta Tonan-
 Perpetuum mansura simul tibi stamina nentes
 Tunc triplices cecinêre Deæ, cum rite Maritum
 Te **S O P H I Æ** festivus Hymen clararet in illo,
 Cui valido fortuna dedit sua nomina, Castro;
 Jamque dies prædictus adest, qui vellere fusi
 Deductus niveo solvet promissa Sororum.

Jam focerum te Saxo cupit; jam natus eadem
 Qui tecum de stirpe præest confinibus Albis,

Ex Genitis, Auguste, tuis optare secundam
Gestit & agnato de sanguine poscere Sponsam.

Hæc Venus, atque utriusque sagax quos Prin-
cipis ætus

Ante inflammârat, tandem spondente Parentis
Connubia & Genitas Augusti voce, suisque
Pacârat thalamis, aliasque relegerat oras;
Cum rursus nova cura subit per nubila vectam:
Sic geminæ nupsere Deæ; sed nobile restat
Par, ait, & nullâ virtute prioribus impar;
Huc igitur concede Puer, cui pectora Regum
Atque ipsos toties Divos læsisse voluptas
Summa fuit, jam chare, faces accende, tuisque
Regali Sponsa condignum Heroa, sagittis,
Nate, feri, quocunque potes tetigisse morantem,
Aut dabitur reperisse loco. Vix ista loquutam
Aggreditur tali Genitus sermone Dionem:
Non nescis veneranda Parens, quam sponte pa-
ratus

Sim monitis parere tuis, nova namque supersunt
Obsequii documenta mei; nec Dreïda filebit,
Me reticente, sui quæ vidit Principis ictu
Vulnera facta meo; similes neque dicere flammæ
Sclesvicensis ager Gottorpenesque penates
Cessabunt; mihi nec manibus confidere mos est
Compressis, mihi nec, binos vicisse, triumphus.
Ergo novos, qui me poterunt ditare trophæis,
Verso dolos; nosciscne Ducem quem Rhenus
adorat

Atque Palatini venerantur culmine montes?
Sic ait & volucris diverberat æra pennâ,
Electoralis donec fastigia sedis
Occupat & fausto subitum conamine cursum

Heidel-

Heidelbergiaca sistit tener hospes in Aula.

Jamque suum permenſus iter, loca cuncta per-
errat,

Auguſti penetrans penetralia quæque Palati,

Externosque aditus, custoditosque recessus.

Jamque ubi ferventi ſeſe exercere Palæſtrâ

Suetus erat forti juvenis certamine Princeps;

Arma ſub attonitis vibrans diverſa Magiſtris;

Jamque ubi ſaltandi, crescentes corporis artus;

Præſcriptis vegetare modis, & membra ſolebat,

Ad numeros agilis, motu firmare decoro;

Jamque ubi, concomitante manus oculosque
pedesque

Mobilitate pari, ſeſe amplexante, volantem

Ludus erat jactare pilam, lapſumque minantem

Tollere humo, rurſumque fugæ committere,
nervo:

Jamque ubi bellatoris equi conſcendere dorſum

Moxque manu, moxque inde genu, nutuque
rotandum

Cornipedem verſare levi, mollique ferocem

Doctus erat tactu, atque umbrâ compescere
virgæ; (arces,

Denique per ſaltus, per rura, per æqua, per

Vestigare Ducem ſtudet, & ſi forte vacantem

Momentum ſineret flammante ferire ſagittâ

Matris ad imperium: verùm ille laboribus iētus

Non ſemel aſſiduus ſubterfugiſſe paratos

Fertur & intentum luſiſſe Cupidinis arcum.

Tunc ſecum Puer Idalius; fruſtrante ſagittas

Apto meas? ſic vibro faces? hocne illud opimum

Quod mihi promiſi ſpolium præpoſterus Augur

Venturique nimis ſecurus præco triumphi?

Sic verò egregios referam Genitricis ad aures

Victoris titulos, me morigerumque probabo,
Postquam me reducem Mater peripexit inanem:
Quin ego: sed præstat, paulum cessisse labori,
Temporaque his nostris mage commoda quæ-
rere technis.

Jam me detineas, mox ipse tenebere, Princeps.
Nec mora, sermones varios cum Patre ferentem,
Sermones Macetum quales habuisset uterque,
Forte videt, visumque ferit. Subitò ille calorem
Sentit, inexpertasque sibi sub pectore flammæ
Miratur. Sed nescit adhuc vel quid sit amare,
Quæve placet; placet illa tamen, nec displicet
illud:

Et veluti Conjux, tunc cum turgescere cœpit
Atque uterum fœcunda gerit, res anxia quærit,
Antè ea quas temsit, vel fastidivit, & optat
Ignorata diu tandem sibi nomina tradi:
Et velut ille lapis, per quem miracula mundi
Naturæque occulta patent, licet abdita, & alto
Condita Telluris gremio quæ pondera nunquam
Attingit ad sese, tamen attrahit. atque latebris
Extrahit arcano devinctum fœdere ferrum:
Sic cupit haud visam, sic quam non attingit un-
quam

Ducitur à Gemma, sic illum deperit ignem,
Cui sua ceu Domino cessit præcordia, Princeps;
Moxque Patrem linquit, repetitque cubicula,
Et dulci promptus se commendare quieti: (lecto
At frustra lecto, frustra mandare quieti
Se tentat, quem versat Amor: nec lumina profunt
Nunc exstincta iterumque accensa, ut fallere
tempus

More queat solito, & Majorum volvere gesta,
Nocturnoque ipsam depellere Apolline noctem.
Denique

Denique in hæc tacito se effundit murmure
verba:

Quid sibi vult hæc cura recens, quæ sensa perer-
Et mea non solitâ vexat præcordia flammâ: (rat
Non animum torquet quæ sollicitudo regendi
Dividit in partes hos quæis obtemperat Orbis:
Vivit enim, vivatque precor! Pater optimus, illo
Non mihi jus fasve est tetigisse superstitute Regna.
Non superimpendet nostris ceruicibus ensis
Hostilis, non castra rego, non tento coronis
Non urbes circumdo dolis, non agmina ducō,
Non aciem pugnamve paro, licet has quoque
nunquam

Quantum suspensis licitum decernere signis,
Artes deserui, tamen haud hic pectora nostra
Et tamen urit Amor, qui nescio qualis anhelum
Occupat & totum victore Cupidine ducat.

Dixerat ista; vocatus adest & talibus inquit:
Ille ego jam dictus necdum tibi cognitus adsum
Pronus Amor, cui concedes supereminet hostis,
Hostis at incutiens placidos sine cæde furores.
Ne metuas tentesve fugam fuga nulla patebit
Cui fuga non unquam placuit; quem non me-
tus unquam

Commovit, ne turbet Amor. Ne viribus obstes,
Viribus immensus quæis dudum subditur orbis;
Huic potius concede libens, cui cedere nunquam
Erubere Dii, cui Jupiter ipse volenti
Non renuit veteres habitus posuisse, novasque
Morigerus, sed quantus jo! sumfisse figuras;
Cui paret quacunque patet Natura, solumque
Cum pelagi cœlique plagis, & machina mundi
Tota gerit morem, sed non invita, nec alti

Immemor antiquique chaûs, me vindice, pulsi;
Huic quoque ne dubites te dedere, sensaque
nostro

Submisisse jugo, sed quod mage libera mollit
Pectora quàm frangit, nisi cum violentius urat,
Si quod habet robur circum præcordia, monstrum.

Rideo, quas dixti, Mavortia ludicra, pugnas,
Hæc decorant, non tutantur, si tela Cupido
Strinxerit, & nunquam frustrantem intenderit
arcum:

Et licet interdum, nunc hoc nunc temporis illud
Cedendo spatium, soleo differre paratos,
Non intendo tamen, si contendo, irritus ictus,
Majoresque accendo, fero quos lentior, ignes.
Tu quoque testis eris; tibi nec quòd fortè peper-

Atque tuos sivi præterfluxisse labores, (ci,
Quosque Maritales nondum Majoribus annos,
Cæsare teste, tuis habitos fert alta Vetustas,
Arguit imbellem memet tua ferior ætas.

Quin age, qui fulges aliis exemplar, ab annis
Sume tuis, Patriæ quod debes, fœnus, & almæ,
Quàm cupias feram, commonstra pignore Genti.
Quin tua quàm tenui pendet Domus, adspice filo;
Hæc licet immenso per centum brachia nexu(las,
Continet Europam totidemque amplexibus Au-
Ecce tamen, quà recta subit, quàm linea rara
est, (nis

In solo te spemque locans, longumque peren-
Stemmatitis exspectans a te & durable fyрма,
Ne tibi forte, tuos quæ mansit, gloria desit,
Gloria prognatos quoque permanfura Nepotum,
Ni culpâ immatura tuâ se finiat in te:

Cumque Virum populus non ultra tendere fines
Unius

Unius ætatis valeat, fuge cœlibis actus,
Naturamque imitare Ducem, Dux ipse futurus
Inde aliis, populisque tuis ostende, juventus
Quam tibi displiceat sterilis, quam deinde seque-
Humano generi nimium damnosa Senectus. (tur
Ergo tuos annis age des venientibus annos,
Et tibi propositum sit & immutabile centrum,
Quam metam posuere Dii mortalibus unam,
Posteritas; hanc, nonne vides, ut propter & undæ
Sulcantur, coliturque solum, nullusque labori
Parcit ut heredi possit prodesse futuro
Quo sine res non salva diu stat publica, & uno;
Non sine naturæ gemitu, se terminat ævo.
Adde quod imperium stabilit transmissa potestas
Ordine in Heredes directo, & prævenit omne
Agnatorum inter Cognatorumque tenaces
Propositi cujusque sui indelebile mentes
Diffidium. Ne te per longa exordia ducam,
Neve externa tibi conquiram exempla, loquantur
Annales Patrii, quantas Patrimonia Ditis
Landshuti quondam Domini procudere lites,
Verbaque post rixasque datas, valuere nefando
Atque intestino Rhenum turbare tumultu,
Inque Palatinas de toto accersere sedes
Circuitu Imperii, metuendas nomine turmas
Cæsareo, excitosque Duces infundere terris
Vicinis, Bavarasque unâ discerpere vires.
Bella Perusino quondam celeberrima vati; (lus
At quorum memor & nimis heu! stat conscia tel-
Patria, nec persensit adhuc oblivio cladis,
Usque adeo sese veteris vestigia flammæ
Rhenano impressere solo: nec deinde sequuta,
Per sex lustra, vagi cinis hic incendia belli
Neglexit prisco redeunte fovere calore,

Scintillisque novis, superingestaque recenti
 Materie reparare faces, & sæpe renatum
 Lernæâ objectare caput pollentius hydra,
 Et fata Cadmea fatalia semina dextra
 Armato simulare sinu. Te, Maxime Princeps,
 Ergo Palatinus Populus sine vulnere vulnus
 Obducatur, præeunte, altum. tu pande salubrem
 Et cupidis ostende viam, qua crescere possit
 Cultor agro, Pastorque gregi, rurique Colonus
 Plebsque urbi, Patriæ populus, populoque Re-
 gentum

Stirps & non mortale genus. Non cæde paranda
 Prisca salus, non ense iterum refecanda cicatrix
 Ut cœeat; sed basioli & , basioli qui
 Esse solent comites, amplexibus: illa medendi
 Si cupias præscripta sequi, quam protinus ipse
 Ostendi faciam, ostensam stet ducere Nympham,
 Illa VILHELMINÆ, mea nec præsagia fallent,
 Nomen & omen habet: Genitos dabit illa Nepo-
 Haftenus & rami foliis cognominis arva (tesque,
 Tecta, suis referet Dominis, & prole superstes
 Fœderibus titulos vacuis extrudet inanes.

Vix ea fatus Amor; cum se suavissimus infert
 Somnus, at insomni similis, nec amara sopori
 Altiùs imbuto langvore papavera spargit,
 Sed nimis obscuro paulum nudatus amictu
 Effingit simulacra suas imitantia formas,
 Ostentatque simul mores, sensusque jacentis
 Ante Ducis sistit gratissima Virginis ora,
 Virginis at, qualis coeuntibus aurea Phœbe
 Cornibus effulgere solet, cum littora Ponti
 Linqvit, & astriferos supereminet ætheris orbes;
 Huic similem Oceani vix surgere CAROLUS un-
 dis
 Vide-

Viderat, insigni radiantem lumine Nympham,
 Cum simul amplecti cupit, amplexaque potiri;
 Jamque ter extendit, sed ter quoque decipit ul-
 Se tamen oblatâ vix sentit imagine lufum: (nas
 Mox quoque, somniferis ubi se subtraxerat undis,
 Profilit è stratis, necdum se credit inani
 Deceptum nebulâ, nec spem defistit hiantem
 Conspectâ lactare umbrâ. Jamque inde salutat,
 Mane Patrem, narratque ipsi toto ordine totam,
 Quæ vigilata sibi rapuere, infomnia, noctem.
 Ille Deum suetus monitis. gnarusque futuri,
 Quin, ait, ô dilecte Diis, quin fata sequamur
 Quo nos cunque trahant; nec enim dubitanda be-
 Signa olim fulsere poli. documenta favoris (nigni
 Ætherii, ne quis dubitet, majora supersunt
 Fortunæ incrementa tuæ. Sat grandinis arces
 In nostras misere Dii; pacata rogantem
 Numina respexere Domum: meliora Sororum
 Promittunt jam fila coli; nec vana per umbram
 Luminibus monstrata tuis effulsit imago,
 Nec nihili quæ dixit Amor præfagia. nosco,
 Nosco Deam, quæ fluctivago dum surgit ab alto,
 Exsuperat formâ Phœben, cunisque Dionen.
 Est hæc Arctoi Proles veneranda Monarchæ,
 Cujus ad imperium moderatur Nereus undas:
 Hinc visa est prodire Salo. Sic denique fiant,
 Quæ fieri placuere Diis! sic denique nostram
 Cimbrica Progeniem rursus amplectatur origo,
 Unde suum Proavi duxerunt stemma genusque
 Cimberni Comites, ipso quoque nomine fassî
 Antiquum remanente decus! quin ergo decenter
 Mittimus à Magno Natam Genitore petitem
 Legatos, qui connubii tibi vincula nectant,
 Æternoque ligent affines fœdere Gentes.

Talia dum se inter Princeps commiscet uter-
que (que

Et magis atque magis rata vult consulta, probat-
Quæ superi decreta velint; Cytherea peractæ
A Genito jam gnara rei, jam certa futuri
Fœderis, atque spei conceptæ plena, Penates
Codanæ repetit rursus venerabilis Aulæ:
Dumque VILHELMINAM cernit Dea blan-
da sedentem

Implentemque suæ vario subtemine telæ
Stamina, diversis nitidè sociata figuris
Infertoque auro, condensantemque parato
Pectine, ne pateant post fila obducta, meatus;
Inde aditans propius fœcundæ jugera Terræ
Texta videt, Cererisque vagis undantia donis,
Ast illinc silvas velatâ fronde virenti
Castaneâ aut juglande graves; hinc vitibus altos
Vestitos montes, vites turgentibus uvis;
Et, superimpositas, fulgentia culmina, moles
Regali structuræ, infra spectantia Fluctus
Lene susurrantes, tumidas aut Civibus Ædes.
Illa stupet, licet haud, stupeat quas æmula primas
Corporis ingeniine, valet discernere, dotes.
Inde micat roseo faciei mista rubore
Virginæ nix. inde patent gestusque, laborque,
Et picturatâ viventes arte colores.
Nec jam vel se ipsam, vel cui contendit Arachne
Pallada miratur, postquam præsentit utramque,
Seque simul, meliore manu & conamine vinci;
Et licet, assiduo cingi quæ suevit amore,
Immodicâ nec bile tumet, nec pectoris æstu,
Haud tamen invidiæ stimulos ignorat, at inter
Attonita hæc volvit tacite præcordia: quid jam
Quid superest Cytherea tibi? jam desine formæ
Osten-

Ostentare decus, jam desine colla manusque
Et digitos monstrare leves, manuumque labores.
Hic superata tace, nec te Natalis origo
Tota manet Ponti, bona sunt communia, soli
Non posthac tribuenda Tibi. Cum talia quon-
dam

Conspiceret Pallas, Pallas mutabat Arachnen;
Talia cum quondam Phrygio sub iudice victa
Spectaret Juno, jam tunc fera bella minasque
Versabat pelagi, tempestatumque furores: (stas
At Venerem, in Superos ipsos cui Summa Pote-
Nedum homines, superest, superari impune
licebit?

Sunt Veneri sua tela, sagittiferæque cohortes
Ad nutum parere pares; quin proferat arma
Arma Cupidinibus gestari sueta; nec illis
Difficile est alias aliis mutare figuras, (res.
Inque novas formas hominum convertere mo-
Illa VILHELMINÆ transforment pectora,
& ipsos

Virgineos mutent habitus roseumque ruborem
Pallidiore genâ, sectoque ligamine zonæ,
Artibus occultis, reddant de Virgine Matrem.
Sic quanto! Veneris præit æmula sanguine Ara-
Tantò nobilior fiat mutatio Nymphæ (chnen,
Haud media de plebe fatæ, nec plura silenti
Ore premens, labiis reſeratis cætera profert:
Quid juvat, ô Soboles Regum, æmula Virgo
Dearum, (bem

Quid juvat his tempus studiis consumere, & or-
Optatis privare bonis? vestigia quæ jam
Rite premas, majora vacant; exempla Sororum
Prælucent imitanda tibi. Quin pectinis artes
Cerne tui, textusque manus quos inscia fecit.

Hæc fati simulacra tui. Spectasne paratos
 Hinc Cererem Bacchumque tibi, hinc Fluvios-
 que Deosque (meatus
 Montanos, quosque inde Nicer, quosque inde
 Rhenus amant? Tibi cuncta patent, tibi cun-
 cta, Serenam

Ut Dominam venerentur, amant ridere serenâ
 Et qualem exspectant, facie. Quin talia dudum
 Fata tibi duxere Dæ, poterisque videri
 In telam induxisse tuam data fila Sororum.
 Namque, ut aperta loquar, rerum istarum
 unicus Heres

Amplexus cupit ipse tuos, & sanguine Princeps
 Cæsareo prognatus, & Heros inclytus altis
 Corporis ingeniique bonis, utque omnia paucis
 Complectar, te dignus. eum dignare merentem
 Adfectu propiore tuo, qui quærit id unum,
 Ut sponsus dicique tuus fierique Maritus,
 Atque tua possit Genitor de prole vocari.
 Quin cupidum amplexare Ducem, Heredem-
 que sequentes

Sponsa Palatinas Dominæ sub nomine terras
 Ingredere, & præsens oculis metire recessus,
 Quos manibus simulasse juvat, contentaque
 Et spatia & tot rura tuâ, propiore beata (tela
 Numine redde tuo, Genioque tuere benigno.

Dixerat ista Venus; vix hæc repressa pudore
 Verba VILHELMINA, & saltem, exqui-
 renda voluntas

Est Genitoris, ait, cujus sententia nunquam
 Non sanctè observata mihi, semperque proban-
 da est.

Tunc iterum Cytherca: Patris tibi jure voluntas
 Sancta

Sancta venit servanda, sed hæc jam flexa decenti
Intercessorum Legatorumque rogatu,
Et votis superata proci; tua vota requirit
Consensumque. at plura Venus cum vellet, en
ipse (nit utramque :

Magnus adest FRIDERICUS & his compo-
En superum tibi, Nata, fero decreta, Ducisque
Vota Palatini, nostros poscentia nutus
Amplexusque tuos, & connubialia vincla
Foedere connectenda novo. sed talia postquam
Numinibus placuere, tibi parere relictum est.
Me cœli cum poscit amor, nunc accipe voti
Summa mei: Sint fausta tibi, semperque peren-
nent

Candida, Fatales implent quæ stamina Divæ:
I felix quò fata trahunt, Rhenique peragra
Fœcundum fœcunda solum, populisque regendis
Suffice Rectores, totidemque accrescere seclis
Stemma Palatinum fac, quot descendit ab annis.
Sic mihi jam, sponso te despondisse petenti,
Sit colophon operum, supremaque meta labo-
Hæc ubi divino dederat præfagia Magnus (rum:
Ore senex, tandem cumulis augustus honorum,
Regnandi vitæque satur, conscendit Olympum;
Inde sequuturos, luctu cedente, suorum
Visurus plausus festivaque sacra Nepotum,
Morigerumque sua de stirpe Regentibus orbem

Sponsus at interea gemino jam saucius ictu
Hinc obitu Magni Regis, rituque Parentis
Lugendi exequiis, hinc sponsæ captus amore,
Ut saltem minuisse velit sibi mentis edaces,
Tollere cum nequeat, fluctus, & pectoris æstus
Diversos animi placido componere freno,

Externam sibi quærit opem, terrasque calentes
 Sole peregrino peragrat, simul inde Penates
 In Patrios iterum, varias collecta per Aulas,
 Summa relaturus pretiosaque pondera rerum,
 Queis Martis, quæis Pacis honos accrescat, &
 olim

Et tumidæ lauri, & gravidæ reddantur olivæ.
 His animum recreare studet dum nobilis Exsul,
 Exsilium non novit Amor, non unda, nec Aer,
 Nec regio mutata valet Sociumque fidelem
 Assiduumque viæ comitem mutare calorem;
 Quin quoties magnis stupeat spectator in Aulis
 Virgineos vultus, scintillantesque Dearum
 Miretur formas, mox amplectatur ocellis
 Dulce VILHELMINÆ decus,absentisque nitorem
 Conferat anteferatque simul præsentibus astris.
 Hinc quoties videt amplexus amplexibus addi,
 Basia basiolis, & connubialia gestu
 Gaudia misceri licito; perrumpit in illos
 Sæpe sonos: O quando dies erit illa, beatos
 Lætitiæ simili quæ nos quoque reddet, & altis
 Delitiis tandem cupidos saturabit Amantes!
 At veluti cuspis, navem quæ dirigit alto,
 Huc illuc agitata licet moveatur ab undis
 Insidiisque sali, nunquam non respicit Arcton,
 Si semel altricis libaverit oscula Gemmæ;
 CAROLUS haud aliter, quascunque obje-
 cerit artes,
 Quascunque induerit circum dederitque figuras,
 Et gnaros tardare modos, peregrina Voluptas,
 Ille VILHELMINÆ solius respicit ora.
 Hæc videt in somnis, vigil hæc noctuque diuque
 Circumdat gestatque sinu, nec pressius hæret
 Ulla maritato vitis conjuncta corymbo

Quàm

Quàm Sponso sua Sponfa. Sed intervalla locorum
Quò distensa magis, magis invidiosa crepantur.
Hæc igitur removenda mora est. Jamque exte-
ra linquens

Exteriora petit, semper proclivis in Arcton,
Dux, ut ibi propior præsensque fruatur amatæ
Alloquio adspectuque Dæ. Jamque orbe per-
acto

Temporis atrati, Domini redeunte Sacrati
Auspiciis Boreæ facie meliore, nitorem
Exacturus adest noti jam nominis Hospes.

Dic, mea si Patria es, dic Hafnia conscia rerum
Istarum, dic summa Ducis, dic maxima Sponsæ
Gaudia, Regali convivia festa paratu,
Mutatosque Deum commutatosque Dearum
Dic habitus. Seu Regina Genitricis in Aula
Sponsus adest gremioque cupit deducere Matris
Desponsam, jam jamque suam; dic ora petentis.
Sive iterum reperit Regales inde penates
Hospitiique lares, Sponsamque a Matre petitam
Ad Regem Fratremque vehit, dic Hafnia ludos
Nomine ab Hospitii notos, jamque Hospitis ergo
Instructos, dic &, Princeps ut, more facto
Principibus solitoque joco, dum mutat amictus
Personamque, Ducem novit, non novit A-
mantem

Diffimulare, suo subito quin proditur igne.
Ne memores alios, quorum stas testis, aperti
Principis, Heroi sed qui sunt roboris, actus.
Sive tui perlustrat Eques munimina valli,
Et tantum miratur opus tam temporis arcto
Productum spatio, titulosque explorat amissim
Portarum fossæque sinus, tectosque meatus

Lene

Lene fluentis aquæ, & surgentia collibus altis
Et distincta legit pede propugnacula certo.
Sivè tuas classes videt æquoreosque paratus;
Principis adventum longè resonante tonitru,
Qua globus excussus creber cum murmure pon-
Transilit altifono, tormentorumque boatu. (tum
Sive Eques hastatus fervente in pulvere Circi
Versat equum, cursumque citat, volitatque citato
Ad medium, quem mox, sonitu clangente tu-
barum

Et populi plausum referente, intercipit orbem.
Sive Suburbanos gestit lustrare recessus,
Dum rapido Regis fatagit vestigia cursu
Pone sequi, longe ventosque ferasque volatu
Præcelerans, Regique uni cessisse paratus.
Sive alias pandit mentisque & corporis artes,
Unde sui pateat Generis decus, altaque retro
Nobilitas, prisco merito & virtute recenti,
Et geminâ sic laude virens & ubique decora.
Illa tace quæcunque tubas Mavortia poscunt
Ludicra majoresque sonos. Tu principe missò,
Hic Sponso Sponsæque vaca. placet iste Dione
Qui Venerem levitate refert, risumque jocum-
que

Assimulat numerus, nescitque aptare cothurnos.
Præcipue amplexus memora, & refer oscula
mille

Supremo finita vale, nondumque supremo
Quæ finita vale; sed dein mandata sigillis
Literulisque & muneribus comitata decoris,
Tanta brevi spatio spatia evicere, suæque,
A Domini absentis suavissima nuntia labris,
In Dominæ crebro rediere manusque sinusque.
Dic & cum Galeata diem, quo Regis in aula,

Hinc

Hinc fratrum illustri, Reginarumque Sororisque,
Unà accumbentum circum stellante nitore,
Hinc Procerum & Comitum circumstipante co-
ronâ

Atque omni famulante Aulâ, prandebat, & inde
Vota salutantum sponsa excipiebat, & Arcis
Totius lacrymas, suspirantesque vovendum
Linquebat gemitus: cum Civibus ordine longo
Dispositis per utrumque latus, quacunque plateas
Transiret Regale Genus, tot pone sequentum
Tot præcedentum Procerum multo agmine du-
ctis

Curribus, & turbis famulis comitata, per urbem
Regali mediam pilento invecta, videret
Undique Matronis Matronarumque refertas
Prole domus, domuumque imas partesque su-
premas

Cerneret innumeris spectantium undare catervis;
Ante oculos ipsum Regem Fratremque Mini-
strosque

Et Fratrum Comites alacresque, ad tympana pulsa
Clangentesque tubas, capita incessumque moven-
Alipedes, & quemque suo Sessore superbum. (tes

Hic fuit ille dies, pluvio quo plurimus ore
Jupiter ætheriis iterum descendit ab astris,
DIA VILHELMINÆ, Danæes oblitus, ut ora
Omne foecundo lustraret, cætera Magno
Intemerata Duci linquens, atque omnia Sponso
Commendans. Iter at reliquum thalamosque ju-
gales

Consperfasque nuces, & tædiferos Hymenæos,
Et vacua epoto cava dolia nectare Nicri,
Heldelbergiacis fas sit celebrare Camenis.

(8)

Magnificum Patriæ Academiae Recto-
rem Illustre Totius Literarii
Orbis Decus

D. THOMAM BARTHOLINUM

I dextro, mea Musa, gradu, pete prona Lycei
Rectorem Patrii Præsidiumque sui. (cingit
Hoc fatis est, nam noscis Eum, quem Purpura
Et quem, non primum nunc data, sceptrum ma-
nent.

Tempus erit, cum Scripta viri memorabis & Acta
Et quantum meritis Patria debet iis.

Et, sua si novit bona Patria, Patria tecum
Tota dabit mentis debita signa piæ.

Nunc, quantum valeas, orna tua munera verbis,
Res tibi cum magno sed faciliq; Viro est.

Hoc & age, ut, postquam te non nihil esse putavit,
Deceptus nimio ne sit Amore tui.

Inde tibi gratare, nec unquam postea nesci,
Quid sit, non tanto displicuisse Viro.

adituro Atlantiadi suo

JOH. HOPNERUS.

(9)

ATLANTIADES

Serenissimi Danorum Norvegorum
Vandalorum Gothorumque Prin-
cipis Hæredis

FREDERICI NATALIS

Primus in Octobri post decimum orbe dies
Festivos inter quosvis
Hominum Rerumque
Applausus & Strepitus
Celebratus

à

JOH: HOPNERO

Anno M. DC. LXXI.

Quo

Christiano Quinto Quinquennia Quinque per-
acta
Magna celebrari sibi Quinquennalia poscunt.

Quisqvis ad Hafniacum, (namque hæc com-
mercia poscit

Dis sacrandæ dies) lassatis pondere bigis
Ruris opes foetusque Forum, vel merce vel ære
Inde domum rursus rediturus ditior, adfers;
Ut primum ad clausam, (nec enim munimina
portæ

Miles adhuc pandit) propius perveneris Urbem,
Siste tuos gressus, & contrahe cautus habenas,
Ne, dum non, solitum micat undique & undi-
que fulgur,

Et resonant Urbana alterno Valla tonitru
Regiaque altifono respondet murmure classis,
Fortè tui bijugi perculsi aut lumine capti
Mox juga discutiant, laceratique impete facto,
Tale nihil, linquant, speranti, fragmina currus
Et maculent privo data publica gaudia damno.
Cætera securus, tua libera ad Æthera tolle
Lumina, & Arctoæ Statorem supplice Gentis
Corde cole, ex toto diffundens pectore grates.
Audiit omnipotens coetu quæ verba frequenti
Et prece solenni Septem trans astra Trionum
Missa, recluserunt summi penetralia Cœli.
Illa dies nam Fausta venit, quam Dania votis
Optavit toties, toties quoque Nerigon astris
Proxima Sidereo precibus deduxit olympo.
Illa dies, cujus similis Majoribus ulla
Non visa ex illo quo primum tempore Dani
Conditor Imperii regnandi sumsit habenas.
Illa dies nunc instat, & illud nobile nomen
Quod patrios olim signabit murice Fastos,
Immixtosque sui, Festis, Natalis, Avitis
Regali rosæque nota decorabit honores.

Ne

Ne mirêre suis subductis ipsa quod astris
 Æthra laboranti similis modò cernitur, hæc est
 Causa rei ; quod Hyperborei dum parturit Orbis
 Regina, ingenti simul effingatur Alumno
 Cœlesti nifu Secli melioris Origo, (bis,
 Quæ, splendens melioris amor dum gignitur Or-
 Quicquid adhuc superesse Chaus queat, omne
 Ergò, ubi vitali donandas ocius aurâ (repellat.
 Enixa est famulas Natura puerpera vires,
 Mox nitidum adspicies patefacto limine cœlum,
 Et simul urbani reſerato omni objice clauſtri,
 Ipsum spectabis roseæ majore decorum
 Luce salutiferum pompæ procedere Phœbum.
 Interea exultans bona mecum verba profare,
 Mensibus exactis Princeps dum nascitur infans,
 Spes ingens Patriæ, Magnum Patris Incremen-
 (tum.

Nascere parve puex: Suboles optata Parentum
 Nascere parve puer: Gemini lux altera Regni
 Nascere Dux Patriæ, Patriæ dum nasceris Hæres,
 Et Princeps audi quam primum audiris, & illum
 Ore refer, quocum profers gratissimus ortus!
 Ipse olim qui Phœbus eris, dextraque jugales
 Felici Moderator ages, nunc alter ab ipso
 Disce potestatis merita & Majoris honores.
 Nascere parve puer, quo cum Genitricis in alvo
 Crescente, Arctoæ creverunt munera terræ,
 Et sceta innumeras produxit Copia dotes
 Quas secum in sua tecta Ceres cellasque recepit.
 Nascere & ut quondam Genitor tuus auxit amo-
 rem

Veris, ut ad votum Patriæ contingeret Æſtas,
 Sic ortus comitanſque tuos Autumnus, & anni
 Dimidium reliqui certet duxiſſe ſecundum,

Et

Et placidas hiemes, & tempestate carentes;
 Totus ut Annus eat nullâ non parte beatus!
 Nascere parve puer, qui si quis computet illos
 Qui te certarunt perfectum reddere menses,
 Ipse novi Secli & Donum memoraberis Anni.
 Nascere parve puer. Quis eò processerit audax,
 Ut neget in Magni Divino Nomine Patris
 Numen inesse tui? Num quis felicius unquam
 Auspiciove pari Patribus Populoque Quirini
 Pacificus sua templa Deus referavit? Honores
 Anne tuæ merito poterit superasse videri,
 Jane, potestatis, sua dum sacraria pandit,
 CHRISTIANUS, reddatque suos ut Pace beatos,
 Te Pacis, FREDERICE, creat memorabile No-
 Et pignus coeleste parat, quo tuta procellas (men,
 Patria surgentes primo prosternat in ortu?
 Quid prisca jactant adeò cunabula Divum
 Atque fidem referunt vix invenientia Vates (stas
 Quin volvant huc, quicquid avet finxisse Vetu-
 Cum Jove nascentes Fluvios, cum lumine Phœbi
 Exorto auratam Delum, Bacchoque Paternum
 Cum rumpente femur rutilantem protinus Her-
 mum,

Et quicquid Superum mirandos efficit ortus,
 Heroum aut genesin secernit origine plebis: (tæ
 Cuncta tamen, FREDERICE, tuæ concedere vi-
 Principio, debentque uni tibi linquere palmam.
 Ecquis enim dubitet, Nascentem ut prona beni-
 gno

Te excepit Natura sinu, modò noverit, ut te
 Insolitis fœcunda bonis adfecerit alvo (tem?
 Matris adhuc clausum, nec dum orbis luce fruen-

Vix cutis induerat perlucida tegmina corpus
 Molle

Molle tuum, teneroque suas velamine partes
 Cinxerat, inque utero sese Genitricis adesse
 Signa levi motu dederat; jamque ipse Tonanti
 Sic resupinârat dilectus *Aquarius* urnam,
 Nectareosque manu nitidâ diffuderat imbres;
 Sic sua, conjunctâ fulgentes luce, Gemelli
 Pergrata fuerant moderati frigora *Pisces* (mam;
 Temperie, pluviasque hiemis glaciemque supre-
 Ut simul Herculeo firmatas robore venas
 Lene tuas currens aleret non noxius Humor:
 Ecce novos *Aries* Phœbo Phrixus honores
 Pandit, & indulget splendentia vellera Veri;
 Quem nitidâ insequitur *Major* dum *Victima*
 fronte,

Omniparens adsurgit Humus, similemque serenæ
 Conjugis ætherii gaudet sumfisse figuram.
 Mox *Gemini fratres*, nimbos pellentia cœlo
 Sidera; præmonstrant communia gaudia Fra-
 trum (terna
 Hinc Patris, hinc Patruï, subolem exceptura, Pa-
 Ora relaturam pacataque Nomina Avorum.
 Et jam quinque tui Menses feliciter Orbis
 Implêras, Auguste puer, subito ecce Mariti
 Omnipotens Germana sui, dum tensa rubescunt
 Igne sed innocuo Lernæi brachia *Canceri*
 Immemor Alcidiæ, melioris præscia dextræ,
 Cumque suo nunc orbe videns augescere tanta
 Quæ totum implerent Borealem protinus orbem
 Lumina, Purpurei sic pandit limina Mensis,
 Ut nisi quod Regale foret, nil cerneret Arctos;
 Et secum tacitè: Quin Dani hæc tempora Fasti
Semideo Clauso non jure minore dicabunt (runt
 Quam quondam hæc eadem *Fidio* sacrata dede-
 Romulci. Iamque illa instat, sex Solibus actis
 Septeno

Septeno insignis numero, Lux alma, *Reversa*
Quæ menti delubra refert. hæc prospera Genti
 Reddet Hyperboreæ, finito in tempore luctu
 Funere ab Augusto, sensusq; animosq; Viriles,
 Quicquid & atra dies, & inexorabile Divæ
 Impediit Fatalis opus; *Fortunaque* Mensis
 Quæ partem haud minimam Melior sibi vendi-
 cat hujus

Accedet votis Populi cœptisque secundas
 Adferet immutata auras. rata Lucifer ortu
 Dicta Deæ roseo reddebat, & inde secutus
 Ore nitens omni Titan sine Nube sereno.
 Tunc verò ingenti perfusa est summa Dearum
 Lætitiâ, cum rore tuus cœleste madescens
 Et modò Regali, Genitor vestitus amictu,
 Reginae Matrique tuæ, FREDERICE, coronam
 Obvius imposuit, diadematusque beatam
 Esse una jussit. Cui, quod tibi, contigit ante
 Infanti, Puer alme, decus, Genitricis in alvo
 Tectus ut exciperet Patre imponente tiam?
 Talis odoriferum, quacunque incedit, Apollo
 Purpureus cupida Telluri instillat olivum
 Atque, ubi procedens vires indulgit opimas,
 Mox Sacer attactus cuncta immortalia reddit
 Attactus Phrygii superans miracula Regis.
 Talis & excelsi Conjux pulcherrima Cœli,
 Divino æterni succo donata Mariti
 Et latè fulgente comas redimita Coronâ
 Vesta domos refovet, Servatrix Maxima, Divûm.
 Sic Genitor, FRIDERICE, tuus, sic Opti-
 ma Mater,

Sic utriusque una studium solenne parabat,
 Et Domus & Tellus, quâ Patria posset & Arctos
 Cimbrica perpetuo viridi florere, juventam.

Vide-

Viderat hoc Juno, & faustū, quod contigit, Omen
 Cedat, ait, dignosque rei crescentia fructus
 Ipsius excipiant Gemini fastigia Regni (rem!
 Continuum à propriis Dominis sumtura vigo-
 Ista quidem Regina Deūm. mox omne, To-
 nantis,

Concilium, ad nutum, firmaverat omnia plausu.

Estis Jo Superi! nec enim præsagia fallunt
 Vestra, nec à vestro discedunt Fila Sororum
 Decreto, æterno quodcunq; adamante notatum
 Vidimus, ô Divi, certissima tempore ab illo (est.
 Signa potestatis vestræ; patefactaque cœlo
 Assiduè precibus sonuerunt templa profusis:
 Nec nostra in ventos abierunt vota, sed astra
 Astra super Superum tetigere altissima sensus.
 Interea reliquos duxerunt prospera cursu
 Signa pari Menses: Juba nec crispata *Leonis*
 Flammiferi radiis surgentes læsit aristas:
 Nec gravidæ telluris opes & culmina frugum
 Igne *Dea incerta* facies torrente perussit:
 Cuncta sed ad votum fulserunt fausta Coloni,
 Donec & in cellas & in horrea Ruris amator
 Iret agens, Autumne, tuam, ditissime, messem.
 Tu mihi nunc, Auguste, refer gratissime Mensum
 Cunctorum, tu namque *Spei*, tu namque *salutis*
 Sacra soles aperire, refer gratissime solem,
 Celsa triumphali quo sedit *AMALIA*, curru,
 Utq; duplex præfert nomen celebranda Virago,
 Pallada vestitu, Jovis at foecunda Maritam
 Cætera præsentans Populo, talemque tuentum
 Vultibus exhibuit se unam Regina videndam,
 Qualis de cunctis formari posset imago,
 Si Junonis apex, Veneris decor, arma Minervæ,
 L Dona

Donaque quæ reliquis cessit Natura Deabus,
 Antè quidem sejuncta, uni collecta darentur:
 Talis in aurato cum spectatissima curru
 Propositum CHARLOTTA sedens certamen ini-
 Quod viridis Rex ipse sui pro laude coloris (ret,
 Jussulat institui; qua dexteritate gerebat
 Ipsa manus, oculosq; & quam vibraverat hastam,
 Impete cum bijugum volucris raperetur ad illum
 Quem subito in summa referebat cuspide Victrix
 Orbiculum, & quamvis superaret Amazona ge-
 stu? (Matris

At quis erat, FREDERICE, tibi, tunc Sarcina
 Haud onerosa tuæ, quis erat tibi, Parvule, sensus,
 Tympana te quoties inter sonitusque tubarum
 Inter & assiduo spectacula frementia plausu,
 Pulverea fervente viâ, cursuque citato
 Et nunquam titubante, sinu Genitricis in ipso
 Gaudentem ad crebram vcheret Victoria pal-
 mam?

Tunc aliquis, vulgo sed plus catus: adspice, dixit,
 Quam benè præludunt venturis cuncta trium-
 phis, (tum,

Quos Patris auspicio, veneranda sub ora Paren-
 In viridi quondam Patriæ Dux ille Juventæ
 Flore aget ætatis, cujus nunc fingitur ætas,
 Prima sed incipiet Fastis signanda, prius quam
 Orbe bis exacto repararit cornua Phœbe.
 Dixit; &, elapsis aliquot post solibus, illa
 Augurium asseruit majus præfagia Vatis, (pōsta
 Commeruitque fidem. quis enim non mente re-
 Illa tenet memori, medio quæ plurima turba
 Intuita est ostenta die: cum murmure multo
 Hafniacæ circum strepitans exercitus arcis,
 Fortunatum examen Apum, fastigia, dotes

Prin-

Principis Arctoi præsignificaret, ovanſque
Mella, ſalutiferum teneris Heroibus omen,
Mella Jovi quondam data nutrimenta ſub Ida
Monte, brevi orturo poſſet jam velle videri
Apportaſſe Jovis celſa de ſtirpe Puello?

Jamque tibi fauſtis avibus curſuque ſecundo
Abſque mora tempus reliquum, FREDERICE, fluebat

Quod tibi degendum Matris reſtabat in alvo;
Jamque Jovis juſſu Fatalia vellera *Lance*
Phœbus inaurata libraverat, unde Sorores
Fila tuæ jamjam traherent proſperrima lucis:
En procedit jo! dextram impoſiturus opellæ
Cœleſti extremam, ſummumque *October* hono-
Cæſaris *October* nomen qui triſte recuſat, (rem:
(: Nomen & Heroo quod non faſ tangere metro,
Et vix illuſtris recipit gens Flavia geſtis:) (ultrò:
Hic nomen, FREDERICE, tuum complectitur
Primaque ab undecimâ ſtat nocte Aurora parata
Ut Matrem, Puer alme, tuam queat alma levata
Regali Partu, madido ipſa levata cubili
More prius ſolito, totum cantare per orbem.
Prodi parve Puer. Prodi puer optime, prodi.

Favit jo! Lucina: & prodit Regius infans.
Salve parve Puer. Salve Puer Optime. Salve.
Salve Auguſte Puer. Pueris cynoſura coævis.
Arctœ Exemplarq; aulæ Princepsq; Juventæ.
Salve utriuſque tui veriſſima imago Parentis,
En tibi ſunt præſto, quæcunque objecta beare
Grata tuos poterunt vario certamine ſenſus,
Et partes mulcere omnes. Tu namque rubenti
Quam primum ex utero dimitteris, ecce Dearum
L 2 Excipe-

Illâ quidem referens unâ plus dote Minervam
 Virgo, laboratos Divino pectine cinctus,
 Atque illo netos auro, quo splendida prompto
 Lance Jovis Lachesis ducit tibi Tempora vitæ,
 Porrigit. hos habitant Veneri quæ cingula quon-
 dam

Finxerunt Charites, partesque amicire tenellas,
 Accelerant FREDERICE, tuas, & corporis artus.
 Mox aderunt Proceres, Equitumque novissimus
 Ordo,

Ordo tua fumens radios ab origine primos,
 Palladii Antiqui, *Crucis*, hic sanctissima signa
 Palladio ostentare novo, tibi gestiet, inde ut
 Prima tuæ ducas tibi fundamenta salutis,
 Unde salus olim Patrii certissima Regni
 Contigit, hostili latè occumbente paratu.

Jamq; Deum interpres, sumtis Cyllenius alis,
 Huic sacer est hic ipse dies nec charior alter,
 Spargit Atlantiades totum festiva per orbem,
 Gaudia Regalisque domus disseminat Auctus;
 Utque magis possit celeri properare volatu,
 Ipse citis Boreas agiles accommodat alis
 Submittitque leves pennis stridentibus auras.
 Et merito. quis enim Boreâ felicior omni
 Ventorum ex numero? Boreas fumantis amoni
 Et super impositi Divum Aris turis acervi
 Participes gestit bene olenti flamine Fratres
 Reddere, & occurfu grato inspirare remotis
 Ignibus è festis surgentia munera Ventis:
 Excipiunt illata, & qui hinc adfurgit Eous
 Euris, & opposita Zephyrus qui regnat in ora,
 Et medius quicunque capit bona sibila mitis
 Germani, placidisque una gratantur eunti

Auspiciis. Jamque omnis jo! sonat Angulus Orbis,
 Omnis IO FREDERICE! sonat, tantiq; Parenti
 Infantis, CHRISTIANE, tibi sua vota remittit.
 Cœlicolæ ast ipsi, queis illa patentq; placentque,
 Natalem, Puer alme, tuum quibus ilicet ornent,
 Unanimes sua dona parant. Te bellica virtus
 Gradivo donante teget; tibi Robur & Ætas
 Quæque potestatis currus armare Tonantis
 Vis solet, à Superum Rectore dabuntur. Apollo
 Ingenium, docilemque animum, lumenque
 per omnes

Regnandi; artes arcanaque quæque Regentum
 Concedet penetrare valens. Nullusque Deorum
 Digna tuo Genio non promptus munera mittet.
 Jamque tuos Castor votis amplectitur annos,
 Ut tibi percupido gyros præmonstret Equestres,
 Quæque decent Regem rigidi præludia Martis.
 Ante alios omnes exempla domestica magnus
 Præbebit tibi crebra Parens. Dabit ille regendæ
 Ipse tibi præcepta, dedit qui exordia, vitæ.
 Dumque alius dispersa foris tibi semina quærit
 Tu discēs collecta domi. Seu Bellica mavis
 Argumenta, tubasque, atque exornata trophæis
 Limina, seu placidæ gratissima Symbola Pacis;
 Cuncta tuis oculis imitanda tuendaque Virtus
 Objiciet cognata tibi; Dis cognita Virtus.

At tu, quæ pridem caput inter nubila profers
 Hafnia, quem toties meritò servata vocasti
 Majori nunc jure voca, gratata, Parentem.
 Quis neget? Est Gestis Superum contermina Vir-
 Pro Patria voluisse mori vitaque Parentum, (tus,
 Et Gentes servasse duas. Hinc Civica quanquam
 Præmia jam dudum rutilant, tamen hisce super-
 sunt

Ma-

Majora. hæc nunquam benefacta Oblivio nube
 Ulla sua tanget. Divos nam reddere ademptos,
 Et fati invidiæ cedentia Numina terris
 Restituisse suis, Orbique ostendere, Reges
 Cimbrorum non posse mori; sunt gesta perenni
 Non nisi Coelicolum manibus pensanda Coronâ.
 Hæc, ne tantos actus patiare fileri,
 Et, vel me præeunte licet non passibus æquis,
 Lætitiæ des signa tuæ. Ne portio nulla
 Sim tibi, jam postquam Dio prælustis Alumno
 Contingis Superum cognato vertice sedes.
 Nec Genius tuus ipse negat, licet et ille Maronis
 Jure tubam poscat Natalis, cujus adorat
 Pone sequens par luce suâ cunabula Vates;
 Non Genius tamen ille tuus, data tura minoris
 Despicit, aut renuit, dum sint pia, munera, tur-
 Sume triumphales iterum, mea Patria, Vestes (bæ.
 Sume refulgentes hostili sanguine cinctus
 Et lauris redimita comas, te confer ad Aulam
 Unde novi totam radii sparguntur in Urbem.
 En tibi quem possis Genium præferre Deorum
 Natali cuicunque loco. reptabere Alumno, (lus,
 Tu modò sparge rosas, qualem nec tangere De-
 Nec potuit, toties licet effert, Creta Tonantem
 Et studet Arcadiæ magnum subducere Partum.
 Hinc, tibi quos Eos transmisit Danica odores,
 Et quæ multa tuæ sudârunt succina Fossæ,
 Collige, & impositis, præfagæ munere Terræ,
 His, aras accende Deum; demissaque coelo
 Coelicolis accepta refer. Jam rure receptos
 Cæde Boves. hæc digna dies cui tota sacrentur
 Armenta & quot non numerasset Bucera Pastor
 Thessalicus, pluresq; olim quam Divitis unquam
 Japetionidæ tondebant pascua latè

Tensa, Greges. Jam quæ vigiles Capitolia quondam

Servarunt volucres, Vigili convivias donent;
Sat Civis perspecta tui est, nec egenas volucris,
Excubiis adfucta, Fides, tu Fercula Festo
Digna para, cumulosque dapum. Quin spumet Iacchus.

Namque decent pleni Jovis incunabula rivi,
Aridaque Arcadiæ jucundis Prata fluentis,
Ut placeant, mergenda, Deo, percussaq; eburno
Enixæ montana Rheæ fundamina sceptris
Omina præbebunt tenero fœcunda Tonanti.
Et mox Fama feret totam pennata per Urbem,
Inde Metalliferas latè exundasse cavernas
Viscera proclivis quâ Nerigon infima spectat;
Inde cavam festis colluxisse ignibus Heclam
Qua veteris sæcli superat miracula Thule:
Danica jam nimias dirumpunt horrea messes.

(10)

XAPIΣTHPION

Augustissimo Regi

CHRISTIANO QUINTO

Ex itinere Cimbrico reduci.

1672.

Pande tuos Urbs Celsa aditus, quasque explicat amplo

Flora sinu tot Veris opes, per compita, vicus,
Augu-

Augustum quacunque suam via ducit ad Aulam,
Eja agili consperge manu. quin plausibus Æ-
thram,

Thure focos, festisque vias concentibus imple,
Atque suo dignos Domino tua pulpita late
Fac certent resonare modos, votivaque gestis
Plectra pari movisse lyrâ: Vice ritè Parentis
Defungens redit ille tuus, redit, Hafnia, Stator,
Optatumque absolvit iter venerabile Regni
Sidus, Hyperborei Magnusque Salutifer Orbis.
Ipse suos vegeto Titan molimine cursus
Dum peragit, Juvenis stupet æmulus ore quadri-
Principis, & tanto submittens lumina Regi, (gas
Sic vinci se posse cupit, moderamine uterque
Dum satagit fausto, non intolerabilis orbi
Luce licet geminâ, gratum certamen inire,
Quis melior terris valeat reparâsse decorem,
Humanumque situ Genus absolvisse vieto.

Ergò habeat sibi Persâ suas Oriensq; latebras,
Per quas subductus Populi languescit ocellis
Atque gravi Assyriæ discit torpere veterno
Majestatis apex, privo dum pariete clausus
Fœmineas inter solum lucere cathedras
Novit & angustis radios adstringere claustris.
Non manet Ætherias Superûm hæc sententia
Mentes.

Desertum incertis ut linquant casibus orbem
Humanumque Genus; quorum mortalia pœnis,
Si subjecta forent, furerent sine lege modoque
Atque in se ruerent tererentq; Elementa gemen-
tem

Et demum æternâ tegerent caligine mundum.

Non ita non Pastor, nisi sit maleficus & ultrò
 Interitum Gregis ipse sui protrudere tentat,
 Fungitur officio. Soli si fidat opellæ,
 Cui res ampla subest, alienæ, sentiet antè,
 Cernere quam serò sapiens incœperit, illas
 Quas regimen nequeat Servile rependere noxas.
 Scilicet & vitulis & lac subducier agnis.
 Hinc morbum vexare pecus Dextram inde rapa-
 Jamq; suis nuper turgentia pondera ramis (ceni.
 Non gremium petiisse suum. jam vitibus uvas
 Non sibi sat fidâ decerptas, dolia cellasque
 Implevisse aliena, manu. jamque horrea rumpi
 Fruge externa suâ; paleamque sibi esse relictam.
 Talia quisquis avet subterfugisse peculi
 Damna sui, non hic fugiat tardetve sagaci
 Metiri adspectu quæ dein sine lite tenebit.
 Sic neque furtivis audebunt horrea Mures
 Aut, sibi non cœci, complere cubilia talpæ
 Astutè occultata bonis; nec inania culpâ
 Infidæ stabula alta manûs vacuasse feretur
 Aut lupo aut Serpens, aut noxius ungue volucris
 Et quidquid solet esse rapax: Sed ovilia longè
 Densior extendet soboles, majoraque pressis
 Sub Domini intuitu lactis manantia mammis
 Uberrim implebunt spumantes flumina mulctras.

At quis eum laudet si quem torpedo Magistrum
 Et tantus tenet usq; sopor, modò fluctibus alnum
 Ut quam committet, vilis committere nautæ
 Contentus studio, non carbasa vela sinumque
 Et latus & fundum & quidquid servare carinam
 Sufficiat, curet, nec ubi jam ventus in altum
 Evocat, & terræ portusque urbesque recedunt
 Et vastum navem æquor habet, nec, ut aura se-
 cundet Com-

Commuteve vices, nec, ut uncta male antè Ca-
 Contrahat aut laxet rimas pontive resistat, (rina
 Concedatve minis nec ut inde vel inde petatur
 Viteturve maris scopulus vertexve profundi,
 Sollicitus, curas quasvis dimittat & artes
 E manibus deses, vel ei rellinquat habenas
 Qui rudis alterius spernit flexisse carinam.
 Anne hic exitium quæritque subitque profanus
 Sponte suum, immeritoq; Deos accusat & undas?
 Anne, ubi nox & hiems tonitruque & aquosus
 Orion

Insurgunt, rapiuntq; diem cœlumq; recondunt,
 Se videat cuivis vendi toleretque Charybdi?

Jam quis eum frugi dignetur nomine Patris,
 Cui genitos ingens est exposuisse voluptas,
 Cui desolatos est deseruisse Penates (re leges,
 Ludus, &, hinc Superum, Naturæ hinc temne-
 Quas etiam servant, rationis egentia quamvis
 Nec nisi ducta vago cœcoque animalia motu.
 Quos tandem hic, Diræ jam percutiente flagello,
 Quos, ubi res angusta ferit, curvæque Senectæ
 Urget hiems, ubi membra Tremor Maciesque
 Rigorque

Officio fungi prohibent, vinctumq; triumphans
 Morbus agit, quos inveniet, queis fidat, Amicos
 Qui sprevit fidisse suis? quos ille vocare,
 Ausit in auxilium propriæ qui proditor Auræ?
 Tunc, cujus Faber ipse fuit, Sors improba, & illa,
 Viribus intentis ultro quam accivit, Egestas
 Ludibrio exponent populi vulgique cachinnis,
 Traductumque per ora hominum fannasque
 Jocosque

Omnimodis miserum, nullo miserante, tenebunt.

O maneat meliora animos consulta Poter-
 Et pereat potius Genus exitiale, salutem (tum!
 Regnorum quodcunque studet subducere curis,
 Mentibus & foetus spurios supponere Regum,
 Quam perimat Terræ Dominos lethale venenum
 Et pateant diris adeò Serpentibus Aulæ!

Notum est, in cunis ipsis gestata Potestas
 Regia quid valeat, Majestatisque tenellæ
 Non temnendus honos Populi patefactus ocellis
 Pectoribus quantos infigat & augeat altis
 Non extirpandos stimulos. Patet illud Amoris
 Fortius innumero bellatorum agmine Castrum,
 Quod fovet unanimes interni corporis artus
 Externosque arcet motus à limite Regni;
 Scilicet egregii, maneat quem summa Potestas,
 Alloquium adspectusq; Ducis. Satis illa superq;
 Fulget in historiis, & quovis notior existat
 Palladio, toties quæ compressitque rebelles,
 Submovitque reos, animosque labantibus inde
 Subdidit, hinc ultro cursum currentibus auxit,
 Opportuna sui frons & præsentia Regis.
 Talibus exemplis cum sit veneranda Vetustas
 Plena, quis invisos velit his præferre recessus
 Otiaque infestis magis evitanda colubris.
 Nos facile hic, aliæ quæ jactant maxima Gentes,
 Linquimus, & potius vel in ipso limine Fasti
 Nomina quæ laudant Regum veneramur Aviti.
 Nondum torpet enim, nec adhuc defessa remittit
 Officium *Skioldi* nulli subducta roganti
 Et cuivis expansa manus; tamq; ampla, benignæ
 Virtutis Geniique sui testata decores,
 Ritè premunt Succedentum vestigia gressus.

Te Patriæ, ò Auguste, Gubernatorq; , Parensq;
 Et Deus, & Pastor, seu quicquid convenit amplæ,
 Quam latè Ætherii CHRISTIANUS No-
 minis implet,

Mensuræ, dum Vernus agit vigor ille Juventæ,
 Qui per inexhaustum nescit flaccescere motum,
 Quis potis est celebrare satis? Tu, ne qua Maleæ
 Aut rabies Scyllæa voret, bene prospicis, orbem,
 Ereptamque feris monstrorum faucibus alnum
 In fida statione locas. Tu Numinis instar
 Non modò pacatos cupidis offerre rogatus
 Et placidos vultus, sed & indulgere benignam,
 Suprà quàm poscatur, opem. Tu Castore majus
 Et Fratre Oebalio, quoties in vota vocaris
 Annuere & proferre jubar. Tu visere tractus
 Imperii quoscunque tui, munimina, portus,
 Litora, rura, urbes, ipsosque invisere Cives
 Privatosque Lares, humilesque subire Penates
 Et simul exaudire preces. Tu fortè Colonom
 Si grave presset onus, subito erexisse ferentem;
 Atque ita mox Pacis moderari & pondera Belli
 Nullius ut Lassata jugo aut labet obruta cervix.
 Huc quoque, dum fortis jam tractat Miles ara-
 trum,

Inq; vicem dum cultor agri rotet arma lacertus,
 Quod gemino induret manus adsuefacta labore,
 Pertinet, & binas eadem quòd calleat artes
 Queis quondam inconcussa stetit totiesq; trium-
 Roma peregrinis acto caput intulit astris. (pho
 Omnia sic ductu sic non absente reguntur
 Auspicio CHRISTIANE tuo; nec, ut im-
 plectat annum,

Orbelicet Titan in utroque affulgeat Orbi,
 Setamen arctato vult circumscribere gyro,

Ulterius sed tendere avet, perque omne meatu
 Discupit haud lasso Signum Cœleste vagari.
 Sic, licet, Hafniacam cum clementissimus Arcem
 Rector habes, radii reliquas spargantur in oras
 Inde tui, cunctisque suum decus explicet Aula,
 Non sedes tamen una capit vel continet illum
 Fructiferum cunctis satagis quem pergere cur-
 Jamq; foràs moliris iter; non quale Neronis (sum:
 Illud erat Tiberi, sua cum procul ora sequentem
 Rejiceret Populum, Capreas quærentis & um-
 bram

Quâ tegeret mentis tot dissimulata profanæ
 Hactenus, at deinceps unâ fera monstra latebris
 Eruptura suis; nec Cajus quale peregit,
 (Cui dedit in castris Caligæ cognomina Miles)
 Æterna ingentis daret ut vestigia luxûs
 Urbibus excitâ late sibi plebe viarum
 Pulverem verrente situm; sed quale Vetustas
 Docta Poëtarum venienti fingit Amori
 Tunc ubi, jam longè Squalore Metuq; fugatis,
 Quâ vehitur, decore ipse suo lætatur, & unâ
 Attrahit arcano mortalia pectora vinclo.
 Nuper enim, cupidum cum se proferret ad Albim
 Splendor, inoccidua decorans sua climata luce,
 Regius, ô quantum fudit, CHRISTIANE,
 nitorem

Ipsa sinu Mater, cunctarum Maxima rerum!
 Sive quod exortum, postquam sic jussit Aprilis
 Cui sacer ille Dies, voluit celebrare Tui, Rex,
 Natalis, venerande, jubar; seu, Vere canistros
 Narcissis violisque & purpureis Hyacinthis
 Et reliquo Pratique Hortique implente paratu
 Excitos cinxit vario, sua Numina, flore
 Ornavitque Deos, vultumque effinxit ad illum
 Cujus

Cujus ab arbitrio viridantique ore Juventæ
Cunctorum demissa Salus tot spirat odores, (tem
Ut digno exciperet Dominum sua Regna tuen-
Lustrantemq; choro: quid enim non illa meretur
Quæ duo Regna foveat Genii Cœlestis Imago?
Præsentisque Dei nullos mentita colores
Effigies, quid non decoris? non Numinis adfert?

Cimbria summorum Genitrix fortissima Re-
gum (Alumnum
Quo quondam hunc ipsum, Cybele par Mater,
Fovisti cultu gremii, nunc excipe Regem
Et Dominum devota tuum: simul adspice Florem
Cui victas dare prisca manus non Roma negaret,
Adspice, cui vellent Marii cessisse, Juventam;
Cujus & in fulvo vultus simulacra metallo
Antè tui coluere Lares, jam cerne micantes
Te coram radios, Majestatemque, reclivi
Culmine dum tua tecta subit privosque Penates
Elevat attactu, merito venerare profatu.

Fallor? an ipse Parens Zephyrus, Regale Mini-
Et comes hoc sectatus iter qui læta benigno (ster
Prata pererravit circumfuditque meatu, (crum-
Veris adest, cantusq; refert quibus omne Volu-
Gavisum est certare genus, quæ vidit euntem
Cunctaque præsentem moderantem Numine Re-
gem?

Tunc ubi fecundæ dispergens semina terræ
Cultor agri, longè solito jam certior Augur
Omina concepit suetis majoraque vota;
Et, veluti Delphos cum præsens lustrat Apollo,
Mox horrore Sacro Silvæq; Amnesq; replentur,
Certaque dant ipsæ doctæ præfagia Rupes,

Adfla-

Jam cohibere minas, jam dilatare frementum
 Ventorum rabiem, conspirantumque procellas:
 Si vos thura movent, Pietas nec nomen inane est,
 Huc promptas adhibete manus, vicibusque parati
 Concordes certare statis, conferte secundas,
 Quantis quisque valet, placido moderamine vires,
 Scilicet, Arctōas Patriis commutet ut oras,
 Et jubeat Boream septemque valere Triones,
 Ille plagis cœli vobisque vacare P I C A R T U S
 Suetus, Hyperborei post tergum climata Regni
 Linqvit, & Hafniacas sensim decrefcere cernit,
 Non semel ante suo superatas lumine, turres.
 Hoc faustum procedat iter! satis ampla favendi
 Materies & causa data est. ostendite tandem,
 Quid bene de vobis possint sperare merentes.
 Sic, caput hoc postquam dignè servastis Amici;
 Rite Parisiaci vestris altaria flammis
 Collucere Lares videant, permistaque votis
 Munera partiri nitidos sine fine vapores!

Tu quoque, qui profugis intercipis otia Musis,
 Qui cum vere novo venturis tristior annis
 Per mare telluremque & littora nuncius erras,
 Europamque omnem fatalibus induis armis,
 Miles habe tua tela tibi. Cui mitis Orion,
 At cœli pars quanta! studet; cui parcere Mavors
 Ipse cupit; cui sponte favens Tritonia Pallas
 Commodat insignem, sibi quam prætendat, oli-
 vam;

Denique, cui si sancta potest quid gratia Regum,
 Principis Arctoi radiante adamante notatum
 Nomen, inocciduaque nitens lux alma coronæ,
 Pectora condecorat, sortemque avertit iniquam,
 Ne noceas, periture, cave. Non ille Sinonis

Infen-

Infensos in corde dolos, technasve volutat
Queis sibi fidentes studeat perrumpere muros.
Fallaci non ille sinu læsura recondit
Incautos mandata Ducum. Non ille, Magistro
Arte Syracosio licet haud cœleste secundus,
Pro patria haud vetito satagit pollentior astu
Marcelli lussisse minas. procul horrida leni
Ingenio sunt bella Viri. procul arma rigorque
Quidquid & infonti resecat commercia mundo.
Si tamen, unde & quo? solito de more requiras.
Advenit ex istis Hospes venerabilis oris,
Quas sibi natales habuit de Gente Brahea
Cœlicolis ipsis pridem peramabile Sidus.
Causa viæ, non illa lucri vesana libido,
Haud sine naufragio toties quæ cogit avaros
Astra quidem peregrina sequi, sed sæpe profanam
Figere humi totam luteo cum corpore mentem.
Longè alia excelsos ad se rapit ignea Virtus
Sustentatque animos & tollit ad astra capaces,
Hæc quæ Pythagoram olim Diumque Platona,
Hisque pares alios Heroas linquere glebam
Compulerat Patriam, præclara cupido sciendi.
Hic Cœli indefessus amor, hic ardor Olympi,
Gemma velut tacito suevit Magnetica nisu,
Ad radios cognata suos præcordia traxit.
Si dubites, nostris firmaverit Hafnia dictis,
Testis ad indubitata, fidem: nec conscia rerum
Atque ibi Doctorum coram transacta Lyceo
Ipsa tacebit Hiems, quoties sua frigora temsit,
Posset ut Ætheriis pernox recalescere flammis,
Qualis & astriferum gaudet Jovis armiger axem
Et Superùm tentare vias, sic lumine dio
Sidereos propius radios haurire, facesque
Seu totum per inane vagas seu denique fixas,
Ingenia

Ingenio fervente sequi, studiove morari.
At quoties curis intentum Phosphorus istis
Repperit, & quoties iterum ad majora paratum
Hesperus offendit molimina, & occiduis Sol,
Illaque Tychoni quondam gratissima sedes,
Jam vero Uranie postquam reliquit inanem
Cui nimium quantum vultus mutatus, Huena
Ad sua vix prisca ruta cæsa relicta decoris
Instar Abydeni vidit contendere Amantis,
Constabit melius, cum magna Lutecia civem
Ceperit amplexu reducem, reducisque labores,
Et vigiles noctes subductaque tempora Somno,
Æterna & nunquam peritura luce bearit. (ræ
Tunc properæ inq; vices concedent dulcibus ho-
Colloquiis hinc inde satis; seu forte Satelles
Ipse jovis milesque Poli lustratus utrique
Præbuerit parti doctis sermonibus ansam;¹
Sive animo steterit Divino haud vana futura
Æthere ab insolito deducere pondera belli.
Dumque ita Primores Druidas, clarosq; Penates
Regalis triplicisque Arcis, Sociosque suorum
Sacrorum Mystasq; Æthræ, velut alter Achoreus,
Non tantum Patrias sed qui tamen hauserit au-
Sole sub externo sibi visa notataque, mente (ras,
Edoceat memori cupidos miracula rerum,
Detineatque lubens vario sermone volentes;
Hinc aliquis, faciles dederint cui carmina Musæ,
Votivo Magni reditum celebrare P I C A R T I
Gestiet, & Socium studiorum extollere plectro.

Ut veniat tam fausta dies, jungatque locorum
Longo intervallo jam nunc dirimente remotos,
Si sapias, ô Miles, tantum violare caveto, (iram,
Per se equidem placidum, sed si commoveris
Fulmine

Fulmine munitum Jovis & vibrante Deorum
 Armatum terrore Virum. Ne forte cruenti,
 Cujus habet secum fumantem sulphure crinem,
 In caput ipse tuum cieas portenta Cometæ.

(12)

EPICEDION IN

CATHARINAM NANZENIAM

DN. PETRI GRIFFENFELD

Dilectissimam Conjugem

Decimo septimo Puerperii sui Mensisque
 Maji Die, Proximè Festum As-
 censionis Christi sequuto, Pri-
 mævo in Ætatis Vernique
 temporis Flore defun-
 ctam. 1672.

Cernitis ô Proceres fragilis divortia vitæ
 Gaudiaque ut subitò maxima quæque labent.
 Quid juvat in summos apices adscendere rerum
 Et loca terrarum proxima quæque Diis?
 Quid juvat illustris specioso in corpore Virtus,
 Illaque diversis Fors cumulata bonis?
 Quæ GRIFFENFELDÎ modò felicissima Conjux
 Visa fuit celsi spes diuturna tori;
 Nominis umbra sui frigenti impôsta feretro
 Heroæ en linquit munera tanta Domûs;
 Atque tribus totis condigna Puerpera seclis
 Ante diem effertur, post tria lustra, suum.
 Exequias quotquot, Proceres, ut eati adestis
 Cernite Fortunæ quæ sit habenda fides.

Ni

Ni manet æqualis meritis post funera Famæ
Et gratae functos Posteritatis honos ;
Quàm brevis & nihili est , magni licet esse pute-
Aura & gloriolæ bulla caduca vagæ ! (tur,
Dum referare suos gestit Natura paratus ,
Quàm subitò infensis sternitur illa Notis !
Dumque avidos nasci protrudit Flora decores ,
Quàm facilè in nisu frangitur illa suo !
Quod sumus , ah miseri ! fas sit rem dicere , flos
Tam leve vel prodens gleba soluta decus. (est,
Nullaque in humanis solida est constantia rebus
Hanc præter dubias quæ rotat ipsa vices.
Heus , ubi candentis Violæ gratissima pompa ,
Illeque primævi Veris odor Apex ? ,
Heus, ubi nunc ille est mediis pulcherrimus hortis
Qui modò Narcissi luxuriabat honos ?
Quive Juventutis tenerâ moribundus in herba
Cessit Amyclide, Flos, Hyacinthe , tuus ?
Anne, ubi jam vestros, Proceres, voluistis ocellos
Pascere , vidistis nil & inane solum ?
Anne ubi quæsistis fluxæ vestigia Plantæ ,
Vidistis Plantæ vix superesse locum ?
Ut , nisi donâsset pereuntis semina Formæ ,
Tam foret ignotum nobile Veris opus.
Sic quoque mortalis quoniam fallacior undâ
Spes , Proceres, Vitæ, nullaque certa mora est
Tendite , Fatali dum parent omnia ludo ,
Tendite præsentis temporis orbe frui.
Dum nitor est summus , nitido ne fidite fuco ,
Purpura , nescitur , quàm citò vestra cadet.
Quàm citò , nescitur , tristissima Noctis imago
Tam lætos claudet subripietve dies.
Ipsa hæc invisus circumdata Vespera flammis
Heu ! nimiam dictis fert gemeunda facem.

Quos

Quos modò pullato tectos spectatis amictu

Undique funereo pæne rigere gelu ,

Intrarat nuper niveos Lucina Penates

Exciperet reducem ut Prole benigna Patrem.

Quàm tunc longè aliis fulsêre illæ ignibus Ædes,

Et quæ se induerant fronde virente Fores !

Quos non senserunt dulces ea tecta tumultus

Dum pia turicremis consonuere focis !

Quas non gratantum cepere ea limina voces !

Quæ non votivis carmina fusa lyris !

Ipsè ego quantumvis pars exiguißima tanti ,

Nescio quæ volui plectra movere , chori.

Sed nimis hei ! nostri titubantia vota dederunt

Fallacesque nimis concinuere modi.

Atropos albatos quid quod deponere cultus

Jussit , & exutam fronde filere chelyn.

Jamque fere excusso Vatum præfagia naso

Suspendit Populus ludibriumque vocat.

Scilicet eventu qui comprobat omnia solo ,

Nec meminit Fatis cuncta subesse suis.

Est tribus, est pridem, quid enim verat illa fateri

Momento quovis quæ docet ipse Dies ?

Est tribus & durat Germanis tanta potestas ,

Mutari ut nequeat quod semel hisce ratum est.

Sæpeque Cumæum dum se protendit in ævum

Spes nostra, hanc ipsam de tribus una secat.

Dumq; suos meritis bene dispensamus honores,

Quæ dare deberet , præmia Parca negat.

Accidit hinc toties , quòd fallat opinio lufos

Ante diem sese præcipitante colo.

Culpa tamen Vatum nulla est , quos credulus Er-

Decipit, & justo non bene fultus Amor. (ror

At nimium est quantum reliqui cessere, Sorores,

Est nimium vobis quod tribuere Dii.

Munera

Munera dent Superi quæcunq; , & Jupiter annos,
Summa equidem Mors est linea, sera licet.
Et tamen est aliquid saturatum denique vitæ
Tædia & exuvias deposuisse suæ.

Quis verò arboreas tentat succidere stirpes
Germina cum succi prima dedere sui?

Sit nomen tacuisse nefas. Secat Atropos omne,
Nec curat, quod fas sit superesse, decus.

Illa modo sine fila secans & Pharmaca Phœbi
Ridet & omnigenam trux medicantis opem.
Hoc volupe est, Libitina, tibi. tibi creditur ingens,
Rebus in humanis ludere posse, jocus.

Tu, metitur quodcunque, rapis. tu funere gaudes
Innumero umbriferam posse replere ratem.

Proh! Superi tantum cur concessistis aventi
Crimine perpetuo se maculâsse Deæ? (dem
Cætera mortales maneant quæ incommoda tan-
Consilio aut vinci tempore posse datum est.

At quoties Dea sæva furit, non temporis ullâ
Se patitur flecti consiliive morâ.

Quaque ruit vitrix, sexus cadit omnis & Ætas,
Haud genus, haud Virtus effugere ulla valet.
Nec bona quæ superant, fortis monumenta se-
cundæ,

Immitem quidquam quo remorentur habent.
Nec libet huicci tius plebis spoliare tabernas
Primorum excelsas quàm vacuare Domos.
Omnis huic flocci est nullius & ordinis ordo
Omnis in extremo Rexque Clienſque loco.
Vidimus excubiæ quam nil valûere Potentum
Quæque student Procerum protegere arma
Lares.

Ille etenim à cujus dependent Agmina nutu
Quo Duce Cimbrorum Gens sua castra movet,
Ille

Ille sua ante oculos vigilante satellite frustra
 Non semel addidicit pignora posse rapi.
 Vidimus ipsorum quàm non penetralia Divùm
 Esse queant tantis intemerata malis.
 Ille etenim arbitrio cujus, sic Rege jubente,
 Se & sua committunt Phœbus & ipsa Themis,
 Nonne suæ tantum dilectæ Conjugis ossa
 Extulit atrato squalidus antè situ?
 Et cui post Patriæ Patrem Dominumq; Trionum
 Parceret abreptum Parca cruenta Lari?
 Te, GRIFFENFELDI, tandem quoque noxia te-
 Impetit & credit jam superâsse suis; (lis
 Dum tibi divellit sociatos Conjugis artus
 Dimidiumque animæ rumpit acerba tuæ.
 Non tua te Virtus, Magni non ille tuetur
 Regis inoffensus, quo fovearis, Amor.
 Quo minus & Sortis vires patiaris iniquæ
 Læsus & humanas experiare vices.
 At quis sis, Vir, Celsè, doce, nec cede dolori,
 Fortunamque animo perfer utramque pari.
 Hoc te summa rogat mentem Doctrina capacem
 Quæ supra vulgus tollit in astra tuam.
 Illa animo te te casum hunc tolerare virili
 Pectore & invicto dissimulare jubet,
 Ne, frustra Uxorem nil proficientibus optes
 Si reducem votis, litus inane feces,
 Aut dicta effundas quæ cedant irrita ventis
 Mersave Letheis dissolvantur aquis.
 Est, fateor, magnum quod alis modò pectore vul-
 Major at est tantò, non cecidisse, decor. (nus,
 Ampla satis quam Fors versat documenta dedisti
 Surgentis Rector quàm potis esse rotæ.
 Restat ut infragilis dubiæ molimine perstes,
 Totius ut Dominus sis Domitorque Deæ.
Culmine

Culmine donavit quo Te Prudentia Regum
Nôsti, secretum plebe tuere gradum.
Plebis enim fors est, ubi personat Æthra fragore,
Jamque suum Pontus ferre recusat onus
Spem posuisse omnem, moxque insurgentibus
Mobile ceu lignum se tolerare trahi. (undis
Ille, gubernandi sed cui commissa potestas,
Qualemcunque fovet spem, retinetque ratem,
Fortuitusque licet rapiat sua pignora fluctus,
Non artem idcirco aut deserit ipse locum,
Publica privatis sed præfert commoda curis
Fortiter & luctus fert reprimique suos.
Quid quodd id exempli est, quodcunq; hic incipis;
Præscriptique ferè creditur esse tenor. (instar
Quisquis enim huic simili posthac de fulminis
Tactus erit, mores induet ille tuos. (ictu
Utque refers profer sue pedem sic vincere tete
Auctore aut vinci quisque paratus erit.
Hac fuerit ratione tibi, Vir summe, decorum,
Ne noceant, planctus attenuasse tuos.
Non nego, difficile est, rapidas quibus innatat un-
Tota domus ficcis sustinuisse genis. (das
Dumque suis Matrem ingeminat vagitibus In-
Ad teneros adeò conticuisse sonos. fans
Utque Maritales vellet quis ponere luctus,
Hic tamen esset opus deposuisse Patrem.
Ipsa sed en Pietas niveo velamine præsto est
Cincta, tuis lacrimis impositura modum.
Illa refert: quæ cura tibi, mœstissime, sensus
Pectus & in partes funditùs omne trahit?
Quid quereris cœlebs quem Dii fecêre Parentem?
Cui defuncta Uxor parte superstes adest?
Funeræ myrtos sed dem cessisse cupresso,
Dem meliore sui parte vacare torum;

Si tibi depositum repetat quod credidit Æther,
 Quo sua poscenti jure negare queas?
 Quam gemis, Ætheriam tua sponte hoc orbe re-
 Non invita tenet Nupta reducta domum. (licto
 Utque fuit toto vitæ celeberrima cursu,
 Sic quoque supremâ commemoranda die.
 Namque Salutiferum, in terris cui semper adhæ-
 Susceptum in cœlos ponè sequuta Deum; (sit,
 Cœlicolas inter Christi venerante triumphos
 Proxima conspectu concinit ore sui.
 Non, queis turbinibus tellus, obnoxia rerum,
 Sed stabili æternùm salva locata polo.
 Hæc bona nè inideas post cœtera summa fruenti
 Quæ maneant animas non peritura pias;
 Te quoque, sed vitæ post stamina longa, Nepotes
 Cùm fueris jussus linquere serò tuos.
 Quin igitur caveas illos onerare querelis,
 Queis sedet haud te unquam destituisse, Deos.
 Hæc, Vir Summe, comas vittata ab eaq; profecta,
 Quam luges, Pietas cominus ipsa refert.
 Et laudata simul lacrimanti lumina tergens
 Lugentis fletus parcius ire jubet.
 Adde quòd illa Salus Patriæ hoc Regnique Borei
 Vult, tibi quam Patriæ credidit ipse Pater.
 Quique status rerum, dum perstrepat undiq; Ma-
 Pro Domino poscit te vigilare suo. (vors,
 Nos etenim reliqui tibi quæ solatia demus,
 Qui cupimus vultu vivere posse tuo?
 Non tibi lugendi tentamus scribere leges,
 Non lacrimis metam constituisse tuis.
 Jamque ut in antiquos cuncti penetrare recessus
 Indeque vellemus protrahere omne Sophon;
 Quid tamen inde tui non pridem pectoris hau-
 Possemus memores accumulare sinu? (stum
 Quin

Quin tibi te, nam cui melius? permittimus ipsi,
 Extra quem scimus par superesse nihil.
 Hoc tantum, Vir Magne, modò concede roge,
 Tam benè perceptis te patiare regi. (mus)

(13)

Illustri Fugientium Musarum Statori
 Patriæque Academiæ Rectori Ma-
 gnifico

DN. D. THOMÆ BARTHOLINO,

Post doctissimos suos in CELSUM
 Commentarios à Mulcibero
 interceptos,

Sententiam Romani ejusdem Hippocratis
 de ACIA à RHODIO defensam
 & denuo illustratam edenti.

1672.

C E L S U S, Apollineâ celeberrimus arte Ma-
 chaon,

Romanâ Grajos ausus prævertere palmâ,
 Cœperat infensis Morborum opponere technis
 Consilia, & læsæ solatia commoda plebi
 Et faciles adhibere manus, & quicquid inanes
 Vulneris adversi compingere posset hiatus:
 Ipsaque, quò possent melius succedere, *Pallas*
 Præbuerat fomenta, & hianti *linea* plagæ
Fila. nec eventu poterant caruisse secundo,
 Quæ dextro fuerant incepta peractaque Phœbo.

Rem sed agi *Libitina* suam rata, colligit iras
 Et tandem malesana, suum quò virus in unum
 Evomat, Auctorem benefacti corripit ipsum;
 Nondum gnara satis, nec non post funera *Celsum*
 Doctrinam proferre caput; frustra que moveri
 Infidias illis, dudum quos Fama per orbem
 Vexit ad *Ætherias* tuto molimine sedes. (vum,
 Quin potuisset & hoc, valeant quid Numina Di-
 Discere ab Exemplo, mala nî caligine lævâ (ne
 Mens, si mentis habet quidquam, gauderet in om-
 Præcipitem se inferre nefas, hominumq; perenne
 Commeruisse odium. Rabidæ sed plena veneno
 Invidiæ, atque urgente simul stipata catervâ
 Morborum, numero quorum non sufficit orcus,
 Concilio infausto, strepitu non absque querelæ,
 Quo sua res stet adaucta loco, furibunda fatetur.
 Et jam *CELSE*, tuum quoties audire coacti
 Nomen, ad infernas Pallorque Metusque cruorq;
 Et macie quotquot diuturno aut vulnere gau-
 Ilicet adsueti fuerant remeare latebras. (dent,
 Ergò adeo Stygiæ Nomen Fatale Paludi,
 Si non evertisse licet, stat tingere probro,
 Quodque sibi superest, mendaci involvere fucco:
 Unus & è mediis *Error* mox profilit umbris
 Arbitrioque suo rem tradi, discupit. inde,
 Ut facile incautum capere est & mobile vulgus,
 Horrenda invadens mortalia pectora fraude
 Quid dubitatis ait, tantaque ambage, remotis,
 Vos extra, attrahitis longinqua Oracula Delphis,
 Hic propior, quum sensus adest, quo verba Magi-
 Sunt vestri capienda? mihi confidite: *Ferrum*, (stri
Ferrum vult festina Salus. Medicina nec ulla
 Efficit ut melius coëat dispensa Cicatrix.
 Nec rudia hic Chalybis rigidi nec fragmina ferri
Ægrotis

Ægrotis adhibenda reor. *Subtilia* laudo
Atque laborati tenuissima *fila Metall*
Hisce cicatricum divulsa reducere labra,
Et penitus veteres obducere posse recessus,
Quam facile est! saltem redeat sua gloria *Celso*,
Arsq; vetus, nec inepta manus, quæ cuncta guber-
Vera sed ah! *Acia* cur se subduxit egenti (net,
Materies solumque orbi reliquit inane
Nomen & indicium decoris debile prisce?

Talibus his prima Specie illudentibus ausis,
Eloquio ficto simulato & callidus ore,
Implicitas hinc inde Scholas abduxerat *Error*
Per sua fallaci vestigia lubrica filo
Et propè funesto Mandati armaverat usu,
Humani generis cum cura subiret Olympum
Præque aliis tangens inprimis *Pallada* Divis
Cogeret hæc miserantem indignantemq; profari,
Heu præceps *Erroris* Amor quo pectora Suades
Proruere Humana & proprias accersere clades?
Tuque Genus Mortale nimis miserandaq; Turba
Præcipites, vel te absq;, colos celerare quid audes,
Et vix credibili Fatum prævertere nisu,
Atque ubi non opus est, ferro dirumpere vitam
Quod potius velles Magico vel demere cantu?
Dura quid increpitas Parcarum vellera, nondum
Ferrea si traxere tuos hæc *fila* per artus?
Tu fati Faber ipse tui, quò dira voluntas
Et Genio seducta malo deducit, eundum
Dum tibi proponis, nulla revocabilis arte,
I, quod te sibi captet, iter, post terga saluti
Præcludens aditus. vel, adhuc dum forte supersit
Spes, alias insiste vias, monitisque supernis,
Cætera si temnas, cave ne parere recuses.

Dixerat hæc offensa Dea, & mox plura, disertis
 Doctorum repetenda choris; èque omnibus unis
 At quo nec melior nec erat tunc doctior Alter,
 Commendat causamq; suam, præscriptaq; *Celsi*,
 Atque salutiferi decus insuperabile *Lini*.

(spes,

Par erat his, Latio pergratus, RHODIUS, Ho-
 Dania sed quo se nunquam non jactet Alumno,
 Non oneri non monstro ulli succumbere fuetus
 Alcides, dignusque, sui quo nomina CELSI
 Vindice ab injectis starent immunia telis.
 Hic opus aggressus nulli violabile *ferro*,
 Dum *leni* infontem reparat medicamine turbam,
 Et studet *Errorum* divellere funditus *hamos*
 Viribus & totis CELSI defendere famam,
 Quot sibi doctorum hinc meruit bona verba, tot
 Strenuus indoctæ stimulos confecit inanes (illinc
 Invidiæ, pressitque retro impenetrabilis ictus;
 Donec ad extremum Diis immortalis ausis
 Præclaro Priscis obitu nullique timendo,
 Nil nisi depositas victæ concederet hosti
 Corporis exuvias; meliori parte superstes.

Inde tamen CELSUS Latio emigrare coactus,
 Nec dum perfecto donatus munere dextræ,
 Quas potius peteret Patrias quàm Vindictis oras
 Atque solum natale sui? quosve inde Penates
 Præferret, BARTHLINE, tuis, cui No-
 men utrumque

A teneris junctum fuit irresolubile nexu,
 Et studii communis amor, decreta Latino
 Prisca nec obscuro Medicorum efferre profatu?
 Hospitio tanti dignè susceptus Amici
 Satque expertus erat, bene quid latuisse sub istis,

Quæ

Quæ Musæ unanimes habitant penetralia, tectis;
 Venturæ sortis nimium cum nescius, illos
 Jam sibi gauderet rursus succrescere vultus,
 Quos Tiberi quondam spectarant Regna gerent.
 Quo simul illustris vixit Scribonius ævo. (tem,
 (: Hanc tulerat BARTHILINUS opem fordes-
 que supremæ

Tollere quas RHODI manui per Fata negatum,
 Depulerat Veteres, viridesque reduxerat annos:)
 Ecce novos casus & non sanabile vulnus!
Mulciber, instinctum tuo causaque Metallum
 An suasu, *Libitina*, tuo? commotus, acerbâ
 Eque animis nunquam periturâ clade Nepotum;
 Irruit, heu pergrande scelus! non hostis aperti
 More, sed occulto profugi Latronis in ædes
 BARTHLINI absentis; diffusoque ocius igne
 Occupat inclusos CELSI RHODIQUE labores;
 Et velut, hospitii ne quos ius texerat unâ
 Secernat commune Malum discrimine facto,
 Sollicitus, simul involvit sanctissima fumo (dro
 Scrinia BARTHLINI, & condigna volumina ce-
 Æternâ in rapidis fatagit glomerata favillis
 Tollere ad Ætherias doctâ caligine nubes.

Hic ego flagitium dirum *Iguipotentis* iniqui;
 Ni BARTHLINE, tibi vulnus refecare pueret
 Obductum, exciperem diris, Minœ vel ipso
 Iudice, commeritis. Nec te, *Libitina*, vererer
 Condignis agitare modis; quæ criminis hujus
 Auctor & Hortatrix, tua ne tibi funera deessent,
 Hei nimium siccis, mundo pereunte Medelas
 Tollier intuita es, careas nisi lumine, ocellis.
 Ecce tamen, rumpare licet, Stygis atra Caterva
 Et fœde polluta cohors; conamine tanto

Quàm nihil effectum! quàm non periêre perennis
 Quæ calamo subnixa volant per docta Virorum
 Ora, nec à vestris metuunt incendia flammis,
 Vindice BARTHLINO. quem, nî, *Libi-*
tina, pudorem

Excussisti omnem, tandem irreverenter habere
 Deviçta abstineas, caveasque attingere noxâ
 Candida Parcarum longævaque fila merentem.

Lenia quisquis amat Prudens medicamina, Rho-
 Decreto facilis vota manusque dabit. (nî

Linea sed si quis Rigidus, seu mollia temnat,
 Poscat is *Ætnæos ferrea* vincla Fabros.

Vos placidè interea Manes requiescite Amici,
 Vindice BARTHLINO, haud, quod metuatis,
 Ille supra sortisque vices Fatigue locatus (erit.
 Ter data *Rectoris* munia ritè gerit.

Illius in niveum, privatae incendia passi,
 Publica confugit Bibliotheca sinum.

Quique tenet Latium totumque Heliconæ capaci
 Mente, tuas ridet *Celsior*, *Ætna* faces.

(14)

Regiæ Hafniensis Academiæ

Magnifico Rectori & Professori
 Honorario

DN. D. THOMÆ BARTHOLINO

Commentarium suum de Morbis Bibli-
 cis edenti. 1672.

Ante Soporiferæ si quem medicamine Virgæ
 Perculit injectus Somnus, & ala potens,

Adami

Adami hic altam scrutetur mente quietem,
Fictaque miretur prodigiosa Dei.
Si veterum luctasque catenatasque Palæstras;
Si stupet unctorum membra retorta Virum;
Angelico Jacobum prostratum robore cernat
Herculeâ plusquàm diriguisse manu.
Miratur Daphnen Phaëtonceasve Sorores
Aut propero Aglauron diriguisse gelu?
Uxorem Lothi potius miretur, & , illam
Quæ absumsit, statuam congeriemque Salis;
Inque sinu Moſis cunctâ sine labe repôſtas
Extractas ſubitâ tabe nitere manus;
Miretur radios diffuſaque lumina Vatis,
Ut jubar his cedat vile, Latine, tuum.
Cœtera quid memorem docto miracula Libro
Paſſa, meis longè nobiliora modis? (pum;
Terra vale nimis arcta. petit BARTHLINUS Olym-
Indigetem ut referat hac quoque parte Patrem,
Ille ubi te vigili luſtrarat lumine totam
Quæque amplo edideras pignora fœta ſinu;
Ut tibi perpetuum prodeſſet, in Æthera ſcandit
Geſta piè penetrans ſenſaque quæque Deum;
Quoſque olim acceptus, nec tunc novus, Incola
Mature cœpit Sanctus adire locos. (haberet
Æmula non aliter, ſummi Genitoris Imago,
A Patre tentatum Filius inſtat iter,
Poſtque exantlatos puerili ætate labores,
Qui juvenes poſſent quique tenere viros,
Poſtque pari deinceps ſuperata ſequentia niſu.
Luſtra nec annorum ſe revocante morâ,
Pergit, &, æterna ut Patriæ ſua ſecula ducat,
Summa ſenex nondum, præcipit orſa Senum.
Jamq; animo ſublimis humum rellinquit, & inter
Sidera Divinis inferit ora choris;

Quoque beet Mortale Genus Cœleste refertus
 Nectare dat nostræ pocula plena siti;
 Sic quoque præveniens sanctè, quæ pensa Sorores
 O Utinam cano non nisi lenta trahant!
 Define jam Majâ Genitos jactare, Vetustas,
 BARTHLINIS Pietas pandit ubique viam.

(15)

AD DOMINUM

PETRUM COMITEM DE GRIFFENFELD

Panegyricus 1673.

Post Superùm cultus revocataque nomina O-
 lympo, (terras
 Proximaque his famulas moderantia Numina
 Stat Comites Regum Regumq; extollere Amicos!
 Et prius his quem plectra sonent, decreta Paren-
 Quos Patriæ jussere coli; quos ardua Famæ (tum
 Gloria jam pridem turbam linquentibus alis
 Secretos provexit humo; quosque intulit Astris
 Ambitione carens & cæcâ spretor honoris
 Sorte dati Virtutis apex? meritone frequentis
 Evehitur populi radians per compita plausu,
 Post data, ab instanti terras servantia clade,
 Fidaque communi Gentis consulta saluti,
 Cui digitos gemmis, humeros Ægyptius ostro,
 Pectoraque insigni Princeps circumdedit auro
 Subjecitque suos, Regalia munera, currus
 Ifacidum hæc curante Deo? non amplior ulla
 Materies, non causa dari, vel judice Momo,
 Justior ulla queat titulive decentior istis,
 Per quos ire juvat. Faveas modo grande Borei
 Præsidium sidusque soli, quodque ante dedisti,

Si

Si cervix, si forte labet, cedatque tuarum
Virtutum laudumque strui, dignere volenti
Dexter & optatum bonus indulgere favorem.
Non mihi Pierios sine te fas tangere currus,
Ætheriasque vias rutilo quas tramite sulcas, (sto
Quodq; tibi jus pandit iter, postquam omine fau-
Æquus & haud temere tibi credidit aurea Phœ-
Imposuitque suo prudens tua frena jugali, (bus
Ergò veni, qui carmen eris, & cardine ab alto,
Celsus ubi suetum moderaris Grypha, serenus
Respice, & innocuis radiis admitte tueri
Ardentem propius molimina maxima Vatem.
Sive etenim per prima tuæ fert limina vitæ
Mens dubium, quæ prima canam? Charitumne
paratos

Te excepisse sinus & adhuc de Matre rubentem
Certantes lavisse manus? triplicine Sororum
Pollice candentis fatalia vellera lanæ
Ducta, nec ad tactus metuentia fila sinistros
Clarisonis sociata modis? an nescia vinculis
Membra diu latitare suis & aventia gestu
Liberiore frui, paucisque imitanda sequentes
Ante horas promitos vestigia figere gressus?
Seu pueri teretes & maxima scire capaces
Percurrisse juvet, meritoque stupentibus ipsis
Transactos propere sub Præceptoribus annos;
Quis non a teneris Patriæ te prodidit urbi
Unguiculis virtutis honos, rumore secundo
Diffusum Genitis serisque Nepotibus olim
Credula quem possent, spe se gaudentia falli,
Ostentare suis imitandum vota Parentum?
Jam tunc ludus erat, nullo non parta labore
Quæ steterit reliquis, fandi miranda facultas
Scribendique penus, tibi sive effrena placeret,

Aoniis seu vineta modis: jam voce disertas
Par Platanos movisse tuâ Frontonis & hortos
Stellarumq; domos, & quidquid publica Regum
Nobilius dein cura dedit; jam rostra Quirini
Par steteras ductasse Fori, magnumve Senatum
Traxisse, aut dubii suffragia flectere campi:
Eloqui vis illa tui. Sed latius ingens
Ingenii se extendit honos, nec passa locorum
Limite se claudi Coelestis Adorea mentis.
Illa Remi se infra longè jam plebe relictâ,
Altum surgere ovans, nil non comprehendere cap-
Ipsa ignara capi, jamque ardua quæq; subire (tu
Aularum & veterum penetrare palatia Regum,
Quidquid & antiqui molitur pagina secli.
Illa per Assyrio deperdita culmina luxu,
Medorumque vices, & post sua secula, Cyri
Tradita sub ductu Persis moderamina Regni,
Lumine constanti vigilantique impete ferri.
Illa per internis concussas motibus urbes
Grajugenûm, intenti sese immiscere Philippi
Artibus, & magni mirari præmia coepti.
Janaq; duæ summi dum se inter pondera jactant
Imperii Gentes, rapidi vestigia Regis
Illa sequi Macetum cursu non impare, & altâ
Vincere, sed victis quoque parcere, mente parati
Regis adhuc Dominique sui; fugisse sed auro
Hostili cultus & iniquâ cæde suorum
Fœdatos probrisque Deûm. Babylone relictâ,
Pastorum è limo provectos scandere colles
Martigenûm, legisse Duces, formasse Senatum,
Postque Italas gentes & lata indagine clausum,
Quidquid Alexandri cædes dissolverat, orbem,
Ipsam, sub vario Dominam moderamine rerum,
Cæsaris unius lauris submittere Romam.

Inte-

Interea alterno seu se Mavorte fatigant,
 Seu, rata Legatis mandantes foedera, fixæ
 Regnorum invigilant per iussa salubria curæ,
 Pacatoque domi flectunt conamine Cives;
 Mens, primæva licet, Magnorum compita Re-
 Ire redire Comes, istique adsuescere primis (gum
 Temporibus, stabili cui dein maturior ævo
 Concreta hæreret penitus radice, Favori.
 Illa sagax Clito jam tunc tumidoque Philotæ
 Vellere præclusas, loquerentur parcius, auras,
 Oraq; adhortari, magis ut reverenter haberent,
 Anceps unde necis flueret vitæque potestas.
 Illa Togæ decora ampla & firmæ robora Pacis
 Seligere, &, quantum Labeo jam distet Atejis,
 Jam Mæcenati quid sit quod jungat Agrippas,
 Rimari; jam quæ vitam commendet Asinî,
 Quæve probet mores Messalæ, intendere nor-
 mam.

Jamque inter dubios partiri tempora Burrhos
 Inter & Annæos, vigilesque impendere noctes
 Consiliis, Aulæ queis sterni lubrica possint
 Ne subito incautos evertant Atria casu.
 Sic pueri in tenera, quos vinceret indole & aucta
 Floridior, canis vis primitus hæserat herbâ
 Arcanisque senum; nec adhuc impuberis anni
 Desierant, doctâ quateres cum publica voce
 Pulpita, subtili priscos ratione Magistros
 Exsuperare potens, & veri solvere nodos,
 Inque tuas quævis raperes subsellia laudes, (tro
 Seu numeros Vatum, vel adhuc conclusa sub An-
 Paupere commenta, aut sapientum effata Prio-
 Queis fuit antiquo Sophien deducere curæ (rum
 Sæpe necesse tamen medio relinquare cœlo,
 Seu data diversis paulatim Nomina sectis

Et signis mandata novis præcepta parabas
 Ad veri explorare modos, nullius ab ore
 Dependens, sed ubique tuus, dignoscere cautus
 Quid solidum fractumq; crepet, quid protulit al-
 Publica cura rei, vel quid per compita sparsit (tæ
 Ambitio ramosa scholæ nec nobilis umbra:
 Non te stoæ gravis, non sustinuiſſet abundans
 Fronde nemus, barbaque cohors sociata Lycei:
 Omnis at attonito poſt fixam lumine terram,
 Poſt ſolitos riſus, poſt tempora longa ſilentii,
 Turba manum unanimis tibi porrexiffet & her-
 bam.

O quoties tantum, quem dein cultura Patronum
 Iret ovans, meritis Academia Patria alumnum
 Plauſibus amplexans, dimiſit & inclyta voce
 Divina iſtantis ſonuit præſagia ſæcli
 Quo memorandi iſtar te Mæcenatis haberet!
 Sed Patria ignoſces, Boreæ ſi rite relictâ
 Sede, ſub externo jam ſole calentibus ardet
 Seſe inferre plagis, quem demirabitur orbis
 Totus & haud tantum genitum ſibi ſentiet Ar-
 Scilicet, inſigni ſi patria Velleris auro (ctos;
 Donanda eſt, linquenda parum eſt, nec ſemper
 in Antro

Dilecto quamvis, quamvis non mente repoſto
 Immemori, Magnus teneatur, oportet, Jaſon.
 Tu quoque, Flos juvenum, ſed quem ſibi vindi-
 cet aula

Non metuat Reducem, non invidioſa propago
 Principibuſve odioſa tuis, cui gratia Regum,
 Gratia cum ventis non mutatura tenorem,
 Magnum pandit iter, vario ſub fidere mores(di,
 Perluſtrando hominum & melioris rudera mun-
 Quas non Europæ peragrâſti providus urbes?

Non

Non equidem infensos, & justâ lege Laconum
 Arcendos, Patriæ præceps inducere ritus,
 Qui nimis heu! quantum mos occæcaverit istos,
 Quis nihil Ætherii circum præcordia limi,
 Queisque prius Phœbus sed mox sua vita pudori;
 At tibi, cui melior formavit corda Prometheus,
 Ornavitque favens large indulgentia Divum,
 Non placuit, stolidi quod habet vestigia vulgi
 Perdita, iter, sed rara Viros quæ femita ducit,
 Per virgulta licet centumque pericula rerum,
 Heroas, positasque facit super ora profanæ
 Plebis adorandos dextrè contingere metas.
 Qualis & Ægypti quondam bene Legifer oras
 Ipse Laco fertur prudens peragrâsse Lycurgus,
 Sollicitusve Solon, vel si quis inutile tempus
 Nescivit trivisse Plato, quo dignior unquam
 Non fuit auditu Mundique capacior hospes,
 Cæsaribus si danda fides; vel qualis in horum
 Confluxit patriam septeno colle relicto,
 Quæ regeret rerum Dominam, vel in æra referret
 Sculpta reportatas tabulas, Romana propago.
 Sic quoque de Nili non tantum fonte vel imis
 Si quid habet rerum tectum penetralibus, alma
 Cunctarum natura parens, præclara sciendi
 Intentum te duxit amor, sed & ardua quosvis
 (Artis adhuc majoris opus, multisque negatum,
 Unde sed in Patriam melior remeaverit unda)
 Lustrandi mores pernoscendique lubido
 Trans mare trans terras clarum te protulit orbi
 O patriæ prælustre decus, quosque illa recepit,
 Summe Virum! Jamq; ipsa cito prævecta volatu
 Fama, licet nondum reducem, monstraverat Ar-
 Dignaque prospiciens radiis convexa futuris (cto,
 Magnamini Regis te commendaverat Aulæ.

Vix etenim Hauniacæ fœpes bene redditus urbi
 Adtigeras natale solum, cum maximus orbis
 Arctoi Patriæque Parens, contingere dextram
 Sponte daret lateriq; favens, clementius unquam
 Quo nil terra tulit, gaudentem hæere juberet.
 Jam pridem Augusti donârat summa Palatî
 Palladiis Rex ipse sacris, & celsa dicârat
 Rite suæ Musis Dominus fastigia fedis;
 Huc satagens magno Regis conscendere jussu,
 Et tanto comes ire Duci, quam læta secundo
 Omine prima tuæ tetigisti limina Sortis!
 Huc, velut antra Jovis nono memorabilis anno
 Fertur adisse regens centenas Arbiter urbes,
 Regia mens, consorsque poli, se sæpe solebat
 Conferre, & Diæ promississe oracula Sedis,
 Hinc populis reddenda suis. Tu Mystra sacratîs
 Præficeris Laribus, per te cortina recessus
 Expandit, Vir magne, suos faustumq; remugit.
 Seu Super humanas animus, comitante Magistrâ
 Relligione, vices positisque ascendere turbis
 Altius immuni labis circum aëre septus,
 Vellet, & unius triplici sub nomine Numen,
 Cui mare, cui tellus, cui vastus serviat Æther,
 Mirari sublime Dei, veroque profanis
 Dissidiis longè semotum agnoscere cultu,
 Amplectiq; omnem quod dudum amplectitur or-
 Sive creatarum per tot miracula rerum, (bem;
 Astriferosque globos & ab his pendentia tectâ
 Æquora vi, gravidæque finum per viscera terræ
 Iret, & abstruso quidquid natura recessu,
 Abdidit, ætheriâ proferret luce reclusum,
 Donaretque suis nascentia singula causis,
 Quâ Regi penetrasse datum est Sapientia cunctas
 Cui reserat sternitque vias; seu denique magnæ
 Quæis.

Quis teneant cœtus hominum sub legibus urbes,
 Unanimos placentve feros, domitentve rebelles,
 Perspiceret, sensimque suis mutabile formis
 Discuteret, reliquisque Deo conforme regendi
 Præferret priscumque genus, Ferrique, Togæq;
 Reddere quæ cives valeant cum Rege beatos,
 Carperet e longis prudens Annalibus artes;
 Tu Comes assiduus sacer interpresque Deorum
 Colloquiis Augusta tuis mulcere paratus
 Pectora, tu curas nivæ subducere Menti
 Sollicitæque Ducis requiem præbere senectæ.
 Tu quoque, præsentis si sæcli posceret Acta,
 Confirmat quæ cuncta, manus, tibi credita solers
 Excutere Archiva & Tabularia quæque repõstæ,
 Optata ut Regi referas volvisse papyri,
 Tantarum o longe custos meritisime rerum!
 Hic quanquam haud tua cura stetit majora me-
 rendi,

Nec stetit hic Regalis amor. responsa per ora
 Hinc tua legati capere, hinc solatia cives
 Supplicibus quæsitâ libris; tibi que intima credi
 Augusti, tua tanta fides, Arcana sacrari
 Et Domini secreta tui, seu fidus adhæres
 Cultor in urbe Duci, peregre seu jussus euntem
 Subsequeris lectusq; Comes. Tibi limina pandi,
 Quantumvis juveni, cani veneranda Senatûs,
 Inque gravi, summo quo nil sub Rege Boreo
 Majus in orbe cluet, Superûm vel gratius ulli,
 Concilio loca digna dari. Sed quanta malignæ
 Cerno Deæ infensâ turbari gaudia dextrâ!
 Scilicet exaucti toties jam muneris Auctor
 Tollitur, & lata miseras caligine terras
 Involvunt sævæ, quævolvunt pensa, sorores,
 Nec dubitant tantum FREDERICO orbare Mini-
 strum?

Hen

Heu Scelus! heu diræ tentamina noxia Parcæ!
Ipse satur vitæ nî Rex & abire paratus
Antè tuos Genito, cum cuncta relinqueret uni
Mandaretque vices, quoq; transmississet honores,
O meritò dilectæ Aulis! Nec fallitur Hæres
Proximus e cœlo qui Nomina ducit, & ipsis
Implet jo! cognata Diis, Censore probatum
Dum refovet tanto commendatumque tuetur
Immemor haud Genitoris apex. O quanta gra-
Ille tuis nitens humeris solamina curæ (vatæ
Sensit, & in tete dum fixum haud mutat amo-
Paulatim in melius mutari cuncta renident (rem;
Miratur gaudetque suis hæc otia nasci
Auspiciis ductuque tuo! Tu, cognitus ante
Devotusque licet, juratæ pignore vocis
Mansuram obsignare fidem, testemque vocare
Cernentem pia sensa Deum; sed & inde præire
Exemplum reliquis, & te præstare, futuri
Quem secura duûm fovit fiducia Regum
Et finxit præfaga, Virum. Tu nocte dieque
Pectore anhelanti collectum evolvere robur,
Et gemini quidquid valeat prodesse saluti
Imperii, Dominoque unâ, cui juncta duorum
Regnorum indivisa salus. Tu, blanda profatum
Cui dedit omnigenæ proles Cyllenia Linguae,
Gratari Arctoo missos vel fœdera Regum
Continuare Duci, nova vel sancire rogantes,
Sic Ducis exceptos prudens dimittere ab Aula,
Ne quid amicitiae Regum, Dominive decori
Decrescat, fideive tuæ, quodque expetis unum
Communi patriæque bono. Tu pondera rerum
Præcipuos inter Procere librare, tuique
Non soli sensus præsentis pandere Regi
Conatusque animi, sed lecto teste Senatu,

Sub-

Hinc tibi quod ridente Jovis venerabile vultu,
 Cum tibi ferta Venus, tibi cum Socialia Divum
 Nexuerat Genetrix pulcherrima vincula Juno,
 Gratia dona ferens adpendit pectoris aurum.
 Hinc tibi cœlestes impendens Mulciber artes
 Quæ GRIFFENFELDÎ (sic longum fausta
 perennent)

Finxit ad Auctoris faciles Insignia nutus
 Protenditque tuo cognomina maxima Phœbo.
 Hinc tibi, quâ Pietas succurrit ab Æthere Danis,
 Crux bicolor (stat prisca rei Valdmaria testis)
 Nunc Equitum sancte summo cognata gerenti
 Nomina statori devincit pectora Regi.
 Sunt duo quæ gemini sustentant Numina molens
 Imperii, viresque Ducis qui temperat Arcton,
 Hinc Pietas, hinc alma Themis. dedit utraque
 munus

Diva tibi, dedit illa Crucem, dedit altera clarum,
 Grande, Elephanta, decus, decus at quod sola
 merentum

Rectorum ora subit; variæ pernobile signum
 Virtutis Geniique tui, cui digna paravit,
 Quæ dat cuiq; suum, persolvere præmia morum.
 Namque hoc seu patriæ, seu justî nomine tanto
 Comprëndatur amor, Decoris seu casta cupido,
 Seu cultus Superum, & reverentia debita Terræ
 Numinibus, Gratamq; decent quæ munia men-
 tem, (ris?

Quem petat hoc potius quàm te gestamen hono-
 Seu velit, adversus virus lethale Draconum,
 Taurorumque truces & sævæ Tigridis iras,
 Quosq; immane æstus Vitiorum projicit agmen,
 Immortale odium conjunctaque pugna notari,
 Hic tibi concessus debetur jure triumphus.

Vidit

Vidit & hæc, qui cuncta videt, quique inspicit
omne

Compensans meritum, nullumq; relinquit inane,
Arbiter imperii, & Borealis signifer Aulæ;
Ille manu, latas Boreæ quâ flectit habenas, jor?)
Quos propriis pendebat onus (quæ gloria ma-
Detrahitque humeris gemmati insigne decoris
Imposuitque tuis, &, quæ sibi proxima florent,
Constituit tecum communia nomina Regni;
Æquatumque istis, queis primis cingitur astris
Ipse sua Sol luce nitens, Comitumque suorum
Præcipuo & Celsè-Natorum inscripsit honori.
Et, velut ingenti, quâ concutit omnia, palmâ
Cœlicolum Rector, quoties sibi grata tuetur,
Spargentem radios demittit ab Æthere flam-
mam; (manebunt.

Sic, quem Regna manent longumque Arctos
Tot tibi quæ dudum fixere in pectore sedes
Dona Deum læto, sibi ceu carissima, nutu
Auxit, & illustri rata præstitit omina Signo.
Et jam quæ Regio, quâ late extenditur Arctos,
Ad Domini non rite sui contendere nutus
Adproperat? quæ iusta tibi præconia cessat
Solvere & Augusti gratari munera Regis?
Hinc populi communis amor, raroque probantis
Successus Procerum, Procerum tamen æmula
In decus omne tuum suffragia didita vulgi. (votis
Hinc ea, quam toties exceptas fronte serenâ
Invitasque etiam circumcursasque, benigni
Ut pateas cunctis laudabile fideris instar,
Turba cliens, tibi que alta uni cessisse parata
Nobilitas, quæ mista tuam concurrat ad Aram,
Quæq; tuos supplex non frustra prensat amictus
Lætior inde means diversi nominis ætas,

Jam

Jam vero unanimi prædicit gaudia voce
Quæ dabit hæc (ò detq; precor tecumq; senescat
Candidior!) tam fausta dies, qua surgit adaucta
In commune bonum meritis tua fulta potestas.
Maacte bonis tantis! quem non levis impete cæco
Instabilis Fortuna rotæ protrusit in altum,
Sopitumque sinu vexit gliscente, cacumen,
Verum emensa moras passu non deside justas
Et cunctos permensa gradus, dedit ordine virtus
Regali propius propiusque accedere dextræ,
Continuoq; frui geminum prope Numen amore,
Et dabit ulterius. Pylii sic Principis ævo
Orbi CHRISTIANUS præsit redeunte Boreo!
Interfisq; unà, qui cum Duce secula condis
Tanto, Celse Comes, &, quanquam maxima
jam nunc
Stas meritis, tamen usque velis majora mereri!

(16)

Experientissimo Excellentissimoque
Omnigenâ Eruditione Viro
D N. D. OLAO BORRICHIO
de Hermetis Sapiaentia
Elegantissime doctissimeque differenti.
1674.

Quæ via, quæ tandem B O R R I C H Î imper-
via curæ,
Quà rapitur docti Mens generosa Viri,
Quave Virum ducit solers Industria totum
Orbis inoffensum per melioris iter?

Astro-

Astrorum patuêre ignes. patuere recessus
 Oceani, & quidquid servat Amica Sali.
 Nec latuit, quidquid Genitrix amplissima rerum
 Aut tegit aut vario prodit aperta Solo. (bores,
 Adde quod Herculeos post, Monstraq; victa, la-
 Agmina; è Patriis Morbida pulsa plagis,
 Se levat, & Latio gaudet Romana Vetustas,
 Ipseque, si sapiat, Barbarus, ore loqui.
 Ne, Lector, mirêre. novem cui sponte Camenæ
 Cessere, & Dii culmina celsa jugi;
 Se dedit, en! referare data est cui cuncta pote-
 Arbiter Eloquii, Progeniesque Jovis. (stas,

(17)

Incomparabili ANATOMICO & AR-
 CHIATRO Regio

DN. D. THOMÆ BARTHOLINO,
 Reçtori Academiæ Hafniensis Magni-
 fico & Professori Honorario, ANA-
 TOMIAM suam quartâ jam cu-
 ra auctam edenti.

1674.

Sic capit Oceanus nec reddere segnis, easdem
 Gurgite continuo fundit & haurit aquas.
 Sic indefessus Titan Lustrator Olympi
 Perpetuum Ætherias itque reditque vias.
 Sic rerum Natura Parens non deficit ullam
 Qua beet Humanum dote benigna Genus.
 Tu tantos, BARTHLINE, Duces imitaris & Orbi
 Sufficis æterna luce perenne decus.

Quas.

Quasque recepisti fecundo pectoris alveo
Non nisi cum grandi faenore reddis opes.
Et citius sese Natura, unaque relinquent
Gramina Humum, Oceanum Fluctus, &
Astra Polum;
Quam tua destitui Mundum patietur hiantem
Mentis inexhaustæ prodigiosa Penus.
At justas, Vir summe, tibi quis solvere grates
Et vel pro meritis verba referre potis?
Post Donatoris miracula prima supremi
Atque creatricis Munera Dia Manus,
Cui nulla in nostro non se pars corpore debet
Compagemque refert Machina tota suam.
Huc ades ô quisquis propius te nôsse laboras,
Et quidquid Pectus subtus & intus alit!
Turpe, aliô sub sole sitas percurrere terras
In Patria degas si peregrinus Humo.
Quid juvat extremas immensi invisere metas
Orbis & haud proprium visere velle sinum?
Collige Regales sumptus, Miracula Mundi,
Piscinas, thermas, templa, theatra, vias,
Et quæ cinxerunt septem Palatia Montes
Rostra, Fora, & ductos per loca mille Lacus.
Quidquid & externis accitæ latius oris
Artificum innumeræ composuere Manus.
Cuncta diu cum contuleris, concede Moles
Quas minima immensas vincit opella, feres.
Non ebore, aut saxo, variove expressa Metallo,
Non ceræ & digito debita Forma levi.
Effigies sed Cœlesti quæ Pollice facta,
Quæque Creatorem monstret imago Deum.
Nil sibi Phryx, nil inde Libys, nil Dalmata
possit,
Nil queat inde Lacon dicere jure suum.

Nec Polycleteos huc Phidiacosve labores,
 Lyfippive vocem Praxitelisve Decus. (ve
 Nil unde Antipater, Calamisve, Acragasve, prior-
 Mentor habent laudis, nil trahit unde Myron.
 Sive quis Auctoris mirari discupit artes,
 Materie seu quis nobile censet opus.
 Sensibus hinc longe lassatis, denique captum
 Complecti discat nil potuisse suum.
 Attamen ætheria ut monstretur origine, summū
 BARTHLINI hinc Curā Fabrica tota patet.
 Hoc referante suos aperit Natura recessus,
 Naturæ & reliquæ totius instar, Homo.
 Quidquid & arcanum fuit ignotumve Priorum
 Ingenijs, præsens explicat omne Liber.
 Quin Rivos sequor ipse meos & mille meatus.
 Memet ut ex ipso noscere Fonte queam.
 In cute quis lateam, doceant hæc rite Tabellæ,
 Et, quas progenuit quæque Tabella, Notæ.
 Cedite Apelleo ductu formata Deorum
 Oraque mendaci reddita clara Manu.
 Quos Venus & Mavors, quos Ira, Metusq; Dolor-
 Cernimus hinc amplos incoluere Lares. (que,
 At simul inspicimus, Pietas sociataque Virtus
 Purgatas possent quas habitare casas.

(18)

Amplissimo Celeberrimoque Viro
 DN. D. THOMÆ BARTHOLINO.

*Dilectissimos Nepotem Oligerum Jaco-
 bæum, Genitosque Casparum & Chri-
 stophorum, in exteras Regio-*

N

nēs

JOH. HOPNERI
*nes dimittenti gratissimos Re-
 ducum Amplexus vovens.*

1674.

Hactenus æternum victuris Fama libellis
 BARTHLINI excelsas stravit ad astra vias;
 Illa Patris docti Genitique legenda per orbem
 Quæ laudaturum tot monimenta tulit:
 Nunc aliud molitur iter; quæque antè disertæ,
 Jam dat foecundæ pignora certa Domus,
 Ardua magnanimæ dum per vestigia stirpis
 Sanguinis Agnati dux rapit ipsa gradus,
 Dumq; sinus, toties quos scripta habuere satorum,
 Hospitibus pandit consociatque novis,
 Non jam depictis sed vivis vultibus implens,
 BARTHLINI intrârit quotquot imago, Lares.
 Maeste bonis, BARTHLINE, tuis! qui vivere per te
 Post te victurum das memorande Genus!
 At tu, Magnorum Soboles Generosa Parentum,
 Unde fata es, nunquam dememinisse velis,
 Utque per externos Alphæi provida ritu
 Tot pelagi fluctus, nec temeranda, mees,
 A Patrio nunquam deflectas fidere vultus,
 Vix alia huic lumen par Cynosura dabit.

(19)

Excellentissimo illustrissimoque Heroi
 DN. PETRO Comiti de GRIFFENFELD. &c
 MAGNO Sacr: Reg: Maj: Dan: Norv:
 CANCELLARIO &c:
 Bonum Felix Faustumq; quod in se recepit
 Musarum Themidosque Patrocinium!
 1674. En,

En, tibi quas Comites, COMES acceptissime
Regum,

Candida jam pridem Fata dedere Deas,
Præfide nunc tutas, quo quondam scimus Alu-
Venturi certas exseruisse caput, (mno
Tunc Tibi cum primos formarent protinus an-
Et cupidò altrices ubera pòcla darent. (nos,
En Tibi, quæ tenero Fatorum conscia Phœbo
Nectareos haustus Ambrosiamque tulit,
Quæq; prius, quàm Phœbe dares Oracula Delphis,
Sorte tulit sacrâ Gentibus Auctor opem
Nata potens Cœli, Solio dignata Tonantis,
Natarum Genitrix ipsa verenda trium,
Quas tibi nunc secum, Custos sanctissime Legum,
Commendat, sociâ Nomina nexa fide.
Illa per os Responsa Tuum Regalia pandens
Pandet in Arctois secula prisca plagis,
Qualia tunc fluxisse ferunt, cum libera Virtus
Iret, & in terris huic Comes iret Honos.
Illa aderit, Justo cum tu moderator & æqui
Huc satagens summi flectere vota Fori,
Jus dices, victor quod cum laudaverit insons
Carpere convictus nesciet ipse reus.
Quin age, Magne COMES, ultro amplexare vo-
Et quo cœpisti perge fovere sinu; (lentes
Sic illæ invicto certent te vincere nexu
Nec Patriæ tentent deseruisse solum!
Nec sola est cum Prole Themis. Ter terna Soro-
Pallade cum decimâ Numina juncta vides (runæ
Hæ tibi se Teteq; Duci, COMES Alme, Trionum
Perpetuâ exoptant jungere lege Dexæ.
Hæ, bene ne desint Actis sua præmia, promptæ
In laudes plenis Artibus ire tuas.

Jamque harum jussu tua signant Floribus Horæ
 Nomina, mansuris commemoranda notis;
 Illa dabunt veris hominum solennia votis
 In Pylios fundi Mygdoniosque dies.
 Illa dabunt, olim cum te revocaverit Æther,
 Æternum à grata Posteritate coli.

(20)

Nuptiis

Nobilissimi Amplissimique Viri
 DN. GERHARDI SCHRÖDERI
 Lectissimæque Virginis
 SOSTRATÆ SVANINGIÆ.

Stat sua meta Moræ. Liquidò sociantur A-
 mantum

Vota, nec ulterius dissociatur Hymen.
 At tu Sectator nimis importune secundæ
 Fortunæ, ô quantum, Livor, inane tenes!
 Sic est; si certes Livor (rumpare vel ultro
 Ringere) Dii superant. Cedere disce Diis.
 En meliore comâ tandem se Phosphorus effert,
 Dumque parem votis tendit inire viam;
 It comes illa dies niveis imposita quadrigis
 Quæ sua virtuti præmia digna vehit.
 Subsequiturque Soror, Soror exspectata Diei,
 Mox Summam optatis impositura manum.
 Et Facibus jam cuncta patent, quas ventilet inde
 Hesperus & præpes ventilet inde Puer. (tus
 Quin fuge Livor iners. Vincat quem prævia Vir-
 Ducit, & à Superis, qui bene pendet, Amor.
 His

His titulis SCHRÖDERUS ovat, nitidumq; popelli

Invida fluctivagi fert super ora caput;

Dum, post sub vario superatos Sole calentes

Tot tractus, solo gaudet Amore trahi,

Hinc Patriæ hinc socio prælustis Amore Puellæ;

Jamque potens voti gestit utroque frui.

Dumq; prius cunctata licet luctataque multum;

Paulatim adsuevit jam dare, Virgo, manus;

Quosque ante invisos à se procul arcuit, ignes

Victa verecundo cominus ore pati.

Dicite Jo! meritoque Duci bona verba Sodales;

Dicite, nam Festo hoc Sole triumphat Amor;

Subque jugum Domitorque hominum Domi-

torque Volucrum

Mittit OLORINI pectoris omne decus.

Hæc erit, hæc SCHRÖDERE tibi vectura, nec ulli

Hæc mage contigerit pompa venusta Deo.

Neu tibi quis jactet tot ficta Animantia Vatum

Seu Jove seu reliquis nobilitata Diis;

Quæ Venerem te blanda rapit, SCHRÖDERE, Vo-

Sed quâ nec fingi pulchrior ulla queat (lucris,

Lustretur licet omne decus, quod stagna Caystri

Quodque vehant resoni limpida Stagna Padi,

Tum quidquid Tanais tum quidquid jactitat Ister

Et celebris quidquid Strymonis unda tenet.

Digna equidem, conferta petant quam vota

Procorum,

Junctaque prætenfis carmina crebra plagis:

Sed tantum ut pateat, quanti mox unus habendus

Et quo se voluit præda cupita capi.

Hoc soli SCHRÖDERE tibi contingere, Phæbo

Jam dedit & Musæ Parca benigna tuæ;

Quæ longæva tuæ ut deducat stamina vitæ

In tua tam faustam retia ducit Avem.

Augurium te extra non est tibi, Sponse, petendū,
 Namq; finum volucris tam petit alma tuum;
 Amplexusque tuos ulnasque fœventibus alis,
 Sic tibi fœcundos discupit ire dies;
 Ergò age tam pulchrâ dignissime Conjuge Myrto
 Sat lauro adsueta, cinge, Marite, caput,
 Jamq; triumphales fatagens conscendere currus,
 Dum tacito condis gaudia tanta sinu,
 Dum populi plausus, varii dum frondis honores
 Excipis, & Floræ versicoloris opes,
 Hosce tui fusos studioso è pectore, festæ
 Consimili luci suscipe fronte modos;
 Quique tuis non rara soles dare tempora Musis,
 His quoque Momentum da breve, quæso, locis;
 Sic male sit cunctis, ter Sponse beate, Maritam
 Qui tibi non propriam hanc perpetuamque
 velint!

(21)

Ampliff: Consultissimoque Viro
 DN. ERASMO VINDINGIO
 Nuptias Dilectiff: Filiz Generique
 ANNÆ VINDINGIÆ &
 DN. PETRI HIORT
 in vicinis

Conjunctissimi & Amicitia & Adfinitate
 secum Viri Nobiliff: & Excellentiff:
 D. THOMÆ BARTHOLINI
 Ædibus Die IV. Cal: Novembr:
 Celebranti.

Unde

Unde BARTHLINI novus hic Penates
 Occupat fervor, fidiumque gratis
 Cum modis certans Chorus is, frequens qui
 Verberat aures;

Quid sibi cursus celer & recursus
 Vult adornantum Charitum paratu
 Dona tam Lecto? vario quid auctæ
 Pondere mensæ.

Quid Lucernarum feriente flamma
 Major Argenti decor, & nitenti,
 Simplici plusquam rutilans colore
 Fulgor in auro.

Anne mutantes Heliconæ Musas
 Cernere est duci meliore pompâ
 Præsidem Phœbum cithara vocantem
 Sponte secutas?

O Domus FINCHI Generosa Proles
 Perge firmato pede, perge crebræ,
 Et virescenti sine Lege, ramo
 Spargere florem.

Sola tu tantis radiis, nec extra
 Te quid accersens, potis es perennem
 Hac tua Insigni populosa Gente
 Fundere lucem.

Nosco, nam nosco celebris Diei
 Festa solenni cumulata luxu
 Et maritandâ modo gloriantes
 Virgine flammæ;

Hesperæ ô felix niveis notande
 Inter albentes merito lapillis!
 Quos enim non hoc superas superbus
 Lumine soles?

Lacteο felix mage sed Soror quæ
 Fratre nox gressu sequitur procaci
 Imbui poscens roseo tuoque,

Sponsa colore.

Sponsa, Matronas numeranda jamjam
 Inter, i faustum cupidis ave dic,
 At vale innuptis, hodie & supremum

Dicere Virgo.

Quid times? Daphnis patulas in aures
 Non, ait, luctus gemitus nec adfert,
 Sed dat insontes & amat Choreas

Tæda Jugalis.

Si metum quondam posuitque Virgo
 Celsa Phœnicum, placidique amore
 Capta mugitus tulit ambientis

Oscula Tauri,

Iustior tete moveat Cupido
 Quem suus Mensis stimulat procantem
 Perciti ut cedas socianda CERV

Ritè cubili.

Illius, quo non fuit olim amari
 Dignior Thirrhî Genitæ ferus, qui
 Præbuit belli titulum sagittâ

Ictus Juli.

Quid times? sunt, si cupias doceri
 Quæ tibi monstrent, temerè hic Pudori
 Jam locum reddi, id doceant tibi alto

Sanguine junctæ.

Illa, quæ haud pridem fuit his iisdem
 MARGARIS, nōsti, Patriis relictis
 Uxor abducta ad proprios Penates

Prole beandos.

Eccē

Ecce Materno decorata cultu
 In sinu gaudet tibi posse leges,
 Quas tibi posthac violare non fas,
 Ferre Maritas;

Sunt & hinc Consulta Aviaæ tuæque
 Matris, utramvis rogites, negabit
 Neutra ponendum simul exsolutâ
 Veste timorem;

Ipfa, quâ major Cybele Deorum
 Non potest fingi Genitrix, sequendum
 Præbet exemplum, Generis tuique
 Nominis, ANNA;

Hæc, licet multâ subole coruscans,
 Spe tamen crescentem inhians tueri
 Matre te factâ cupit Abnepotem am-
 plectier ulnis;

Hujus unius titulos fac æques,
 Queis tibi major stimulus nec extat,
 Sic dehinc longâ serie Nepotum
 ANNA perennes;

Nunc age ô Liber venerande Thyrsô
 Huc ades. non terrigenæ domandi,
 Sunt tibi, non sunt fera jubjuganda
 Colla Gigantum.

Sed tuos ne Socratici liquores
 Diluant, insta, Sapientiamque
 Tetricam rerum Dominam benigno
 Subde triumpho;

Hic dies poscit bonus hosce mores,
 Æquori rugis Boreæ & relictis
 Ne Cato quidquam vereatur incon-
 sultus haberi.

Inde BARTHLINI niveum patebit
 Pectus abs omni vacuum rigore,
 Inde VINDINGI Gravitas avebit

Dia resolvî.

Non eum fuetis studiis tenebit
 Quæ solet totum sibi vindicare
 Deditum noctes comitans diesque

Ampla Vetustas,

Hunc nec ambages Themidos morari
 Audeant jam longè alio obligatum,
 Nupta quod poscit sibi jure Nata

Munere fungî.

Scilicet cunctas cupit hic fugari
 Hesperus curas, sibi soli & optat
 Per tuum munus venerande Liber

Quemque vacare;

Ergo VINDINGI dubias Reorum
 Voce defensas moderante causas
 Sive convivis volupe est & udæ au-

dire Coronæ

Sive BARTHLINI celebri quid ostro
 Contigit rari, tua pocula inter
 Incidit sermo, stimulatque fervor

Corda sciendi;

Mox tuum Lenæ, erit id cavere
 Talibus ne solliciti retardent
 Debitas tantum tibi transvolantis

Temporis Horas;

Nec quid in Grajis geritur, Philippi
 Dum Leo Magni metuit, Superbus
 Fascibus quondam, domitusque nondum

Sustinet iras;

Dum.

Dumque Libertas animam trahendo
 Colligit rursum reficitque vires
 Exteras contra infidias, fit ulla
 Quærere cura.

Una fit, suavi Genio vacare
 Et tibi junctæ Veneri jocoque
 Temporis partes dare singulas, &
 Sola voluptas.

Vos sed illustris nitidæ columnæ
 Gentis, haud ullâ nece separandæ
 Par gerens Tellus Pylios in annos
 Jactet Amicum!

(22)

De Obitu Reverendissimi Doctissi-
 mique Senis

JOANNIS DALLÆI

ad Clariss.

DN: JO: DALLÆUM F.
 Elegia.

Heu! mihi quos DALLÆE refers tristissime
 casus

Quæ memoras Magni Funera acerba Patris!
 Nuper ubi demtis tetigi tua munera vinclis
 Divini vultus Effigiemque Viri,
 Credideram, sed enim quoties Spes fallit Aman-
 Illa mihi vivum sistere Dona senem. (tes?
 Tunc ego: Sic DALLÆUS agit. Sic ora genasq;
 Sic decus ingenui pectoris omne gerit.

Seu spuria à veris & ficta volumina Libris.

Discernit, Veterum qua legit orsa Patrum;
Seu modò facundos demittit ab ore profatus

Queis Populi, valeat ducere corda sui;
Sic oculos frontemque gerit, sic mellea labra,
Quidquid agit sic hoc denique totus agit.

Hæc ego. Sed presens quis nescio Phœbus in aures
Attoniti tacito murmure, *gessit*, ait,

Gessit, ait, posuitque istos quos conspicias artus,
Et sibi sat vitæ jam satur, *egit*, ait:

Egit, ait, quæcunque viden? doctissimus Index
Additaque extincti posthuma Vita refert.

Nec mora. Transmissas avido dum lumine char-
Perlustro, heu! video verba Suprema cani; (tas

Qualia Mæonius, Fatis urgentibus, Ales
Funeris effundit carmina Præco fui.

O mihi quàm vellem non hæc DALLÆE dedisses
Dona, licet nequeant his meliora dari.

Illane vox, vox illa filet, quâ Sidera tangi
Quâ flecti irati se voluere Dii?

Illane Lingua riget, toties quam magna sonan-
Pacatis stupuit Matrona raptus aquis? (tem

Reginam toties quæ excitam sedibus urbem,
Milleque sustinuit pascere melle Lares?

Ah! quoties licuit, spatiosa Lutetia, plenas
Egrediente tuas cernere plebe vias!

Ah! quoties spectare rotis hinc, Sequana, ripas
Hinc tua tot ratibus tota fluenta tegi.

Ad modulos sed cuncta tuos, DALLÆE, cieri
Threicii Vatis ceu præcunte Lyra.

Non mage liquerunt properi tentoria Graji
Non ita veloces deseruere rates,

Nestoreas quoties cupidissima Concio voces
Et peteret Dii dulcia verba Senis;

Tunc

Tunc cum Pergamææ capienda ad mœnia Trojæ
 Turba Decennales ferret Achiva moras.
 At postquam elinguis languentia deferit Orpheus
 Culmina Silvarum, concidit omne nemus.
 Ipsaque, si qua fides, tua flumina, Sequana, Fonte
 Hoc tibi sublato, torpor inanis habet;
 Oeagri qualis Musis adstantibus Hebræ
 Cum gemitu, languens protinus unda stetit.
 Nil igitur, nil prisca Fides, nil candida Morum
 Temperies, animi nil valere pii.
 Quin jaceas nimium quantum mutatus ab illo
 Qui poteras nutu cuncta movere tuo?
 O semper venerande Senex, Doctissime Calchas,
 Et populi Vates commemorande tui!
 Heus ubi nunc illa est quæ me Facundia nunquam
 A sese exceptum sivit abire rudem
 Seu tu Mœonium, me defendente Maronem
 Contrà tollebas acer ad astra Senem,
 Et docti adversus quondam nudata disertos
 Vibrabas alacer Cæsaris arma sonos;
 Seu, Cyrrhæ interea relicto colle, petebas
 Aoniis gravior Scripta soluta modis;
 Jamque Oratorum Veterum plenè ipsus Achivi
 Eloquii intrabas abdita Sacra potens;
 Donec ad adsuetos ferres vestigia Rivos
 Sæpeque Priscorum pota Fluenta Patrum,
 Hic mihi tu gratum placidus dispergere rorem
 Hic mihi nimborum fundere major aquas.
 Hæc ipsis Superum Mensis æquare, superque
 Efferre ætatis pabula sancta tuæ.
 Hic sua distinctis per lustra æqualia Scriptis
 Nulli non meritis adtribuissè notas;
 Jam Basili laudare genus subtile profandi,
 Mistaque suaviloquis Regia verba sonis.

Ambrosii jam dulce Sophon; Sapiensq; cothurnos

Os Hilari, & noti prima Metalla Senis;

Cœteraque elapsi conferre undantia Secli

Flumina, & ad Fontes cuncta referre suos.

Quà mihi non notas te dignabare sequenti

Semper honorandus Dux aperire vias;

Perque vetustatis quosvis penetrando Recessus

Et raris pansum sedulitatis Iter,

Talibus haud rarò totas sermonibus horas,

Interdum medios exsuperare dies;

Et dare primævo tunc delibanda palato

Pascere quæ possent olim alimenta Virum.

Illa tui at posthac quoties occurret Imago

Tam bene de nobis commeriti, Alme Senex;

Quis, mihi solvendi si debita adempta facultas

Cuncta sit, obstricto conteget ora Pudor?

Ni, tibi pro tantis meritis æqualia nulla

Quum longè his impar dona referre queam;

Pro parte ut possint cupidi jam reddere grates

Hosce finas fungi munere ritè levi,

Qui modo dejectis passim, DALLÆE, capillis

Ad bustum satagunt adproperare tuum,

Mœrentes Elegos. qui si non digna tulisse

At pia dicantur justa parâsse tibi.

Hæc quoque jam Pictura, Manûs quam munus

Amplector, vultus reliquiasque tui, (Amicæ

Musæi Simulacra mei venerabilis inter

Semper honorato more coletur Apex,

Excipietque istas, tumultum queis Fata negârunt

Heu! nimis amotum spargere posse, rosas,

Hic ubi nostra tuos Cœlo supposita Borco

Hoc præ aliis jactat Bibliotheca libros,

Quantum vera sciat, quod distent æra Lupinis

Et superent lapidæ mucida frustra Dapes.

At tu, dilecti clarissime Muneris Auctor

Effigies Magni certior ipse Patris:

Define frustrato gemitu lugere peractum

Quem, quod jure potes & facis, ore refers:

Sit lacrimis curisque modus, sit meta querelis

Ne nimiam offendas religione Deos.

Crede mihi non illa volunt suspiria Manes,

Non ea jam Divus, quem gemis, ipse Parens.

Qui manet in memori nam posteritate Superstes,

Desleri elatum se, vocat ille nefas.

(23)

De Effigie plurimum reverendi Clarif-
simique Senis

JOANNIS DALLÆI.

Quisquis in antiqui defixus imagine Secli

Mirator Veterum colligis ora Patrum;

DALLÆI hos annos venerandosq; adspice vultus

Et circumspersas per caput omne nives (stas

Luminaq; hæc, cuncta est quibus illustrata Vetu-

Labraque Cecropiis tota referta favis.

Exactæ ingenuos vitæ testantia mores

Nec nisi Supremi munera rara Dei.

Ætheria humanos sibi si mens suaserit artus

Induere & cupidi tecta subire soli

Dic mihi, Siderio sic circumfusa Sereno

Quo queat ornatu splendidiore coli?

Attamen in sola hac ne spiret Imago tabella;

Eminet in Scriptis clarior illa suis:

Hic studet Artificum vis sistere posse, sed istis

DALLÆUS sese præstitit ipse Senem.

(24)

CHRISTIANUS AUGUSTUS.

Potentissimo

Danorum Norvegorum Van-
dalorum Gothorumque

MONARCHÆ

CHRISTIANO
Q U I N T O

Avitum & Merum

Hæreditariâ auspicienti succeſſione

Imperium

dicata panegyris

JOHANNIS HOPNERI

1670.

Quid veteres præferre cupis præſentibus annos
Roma? quid à Jano, ſua quod confortia Regni
Saturno dederit, labentia ſecula laudas? (uno
Hic JANUM ſibi CARISTUS habet ſociataque in
Nomine bina ſuos oſtentant Omina fructus.

CHRIſTUS jo regnat. nec ineluctabile Fatum
Multiplicem feriens geminato verbere cul-
pam

Grande licet vulnus peccanti intenderit Orbi,
Omnia diſjecit. Sua ſeu conamina Mavors
Explicat adverſus, ſua ſeu Mors ſpicula torquet
Contra utriuſq; iſtus ſtat inexpugnabile fulcrum
Gentis Hyperboreæ. nec Bellipotentis iniquæ
Nec, Libitina, tuæ, ſtantiem evertere columnam
Imperii fauces, poſtquam exorata Potestas
Ætheria avertit cuneos clavosque trabales
Fortunæque minas. Sic ſurgit ad Æthera rurſum
Dania, ſic Superi Borealia vota ſecundant:
Dum Deus è cœlis Arctoæque ſceptra tuetur,
Ducentemque Heroa ſuo de nomine nomen,
Auctorem reliquis ſuperaturumque priores
Regali variaque ornat Patriaque Corona.
Siſte tuas igitur, Pia Patria ſiſte fluentes
Luminibus lacrimas, ſqualentesque exue luctus
Atratosque habitus, ſumptosq; in funere ſummo,
Queis tuus inceſſit Populus pullatus, amiſtus.
En meliora parant, poſt nubila, ſila Sorores,
Velleris & nivei promittunt ſtamina Parcæ:
Sume Pares cultus Cœloque animoſa faventi
Pande fores, gratisque Deûm penetralia donis
Accumula, ornatasque frequens provolvere ad
aras (ſani,
Cœlicolum; procul hinc fontes, procul eſte pro-
Vos at aſte pii, quotquot de nomine CHRISTI
Gaudetis, Patriæque boni fidiſque vocari
Magnanimi Regis cives, & dicite grates.

Gratia ſit CHRISTO! Deus eſt qui gaudia nobis
Hæc fecit, Deus eſt. quid jactat Oſirin & Iſin

Nu-

Numina Niliacus? quid præ se extranea spernens
 Inde tamen mendax mendicat Græcia Divos,
 Et sibi statores deducit turba Quirini? (thenis
 Nos colimus te, CHRISTE, Deum. nec notus A-
 Romulidis nec certus eras, quo Vindice stamus.

A CHRISTO mihi principium, mihi finis in ip-
 Ille salutifero dispellit Numine nubes, (19.
 Ille pium Patriæ solatur fidere luctum
 Optatis votisque pari. Deus ille gemellum
 CHRISTIANO summi mensuram nominis actu
 Implenti dum tradit ebur, simul omine firmat.
 Omina tanta sequi fas est: discedere ab illis
 Grande nefas, & crimen atrox, & morte piandum:
 Et jam quemque pius cœlesti in nomine dignas
 Ardor agit laudes. namq; est hæc civis honesti
 Debita fors, pro Rege suo persolvere vota,
 Obsequii dare signa pii. vel sola voluntas
 Sufficit in tantis. vitium sed turpe silenti,
 Cum se cunctorum certent diffundere voces,
 Rectoris Patriæ merita in præconia. cumque
 Omnigenum Regale decus dispendere sermo
 Omnis amet, sive ille merus, seu ritè ligatus,
 Difficile est non velle loqui. Si tanta facultas,
 Quanta recensendis Regis virtutibus esset
 Et generi par Divino, modo desit aventi
 Conamen proferre pium; tu Maxime Regum,
 Qui mihi carmen eris, talem dignare favore
 Defectum supplere tuo; dignare serenâ
 Fronte pii cœptis Augustos addere nutus.
 Non tua dedecorant Vatum diademata lauri;
 Nec tibi Regales deturpantserta tiaras
 Parnassi decerpta jugis; queis tempora florent
 Heroum semperque vigent: seu vascitur aurâ
 Vitalis

Vitalis compago sua, seu cedere fatis
 Jam resoluta parat, manet ista fronde perenne
 Inque dies cunctos decus indelebile Regum.
 Majorem hac fateor, poscunt tua robora Musam
 Haud tenui tentanda lyra, nec carmen in unum
 Confido me posse tuas conquirere laudes,
 Totque meas longè superantia pondera vires:
 At quis eò spirare aufit, licet entheus, actus
 Ut credat se posse tuos æquare canendo?
 Non ille effigie quondam decoratus ahenâ
 Claudius, & queis Smyrna viret, queis Man-
 tua, Vatum,

Judicio summi votum firmante Senatûs
 Cæsareo, æquatus Geniis, si posset eundem,
 Quidquid habet Stilico, vel quicquid Hono-
 rius ambit,

In cumulum conferre, tuos similaret honores
 Non, cujus toties Romam dulcedine cepit
 Thebais, ingentis magnus laudator Achillis;
 Non qui Pisonum fudit præconia; non qui
 Messalæ studuit titulos intexere chartis;
 Aut quos Augusti concivit gloria, Vates;
 Non hymnis celebrare Deos adfucta Vetustas
 Semideumve Sacras per grati idyllia cantus
 Docta cohors augere faces, revocata sub auras
 His tua sufficeret, quas poscit splendida Virtus,
 Jure suo laudes: nam quantum Regia major
 Consule Majestas & quantum fabula vera
 Distat ab Historia, tantum supereminet omnes
 Priscorum genios fulgens tua gloria, Vatum
 Et superat captus: nec quæ Suprema Potestas
 Legibus haud subjecta jacet, numerisve modisve
 Carminis includi se fert pedibusve teneri.

Me tamen audacem Pietas facit illa, timentem
 Erigit

Erigit & pergit dubitanti in carmina vires,
 Perque tuos titulos studioso pectore euntem
 Ad sibi præpositam perducit prævia metam.
 His, Auguste, tui cœptis clementia vultus
 Si velit annuere atque auram præstare faventem,
 Quæque dedit Pietas albescere tempora vittis,
 Si radii lustrare tui dignentur Apollo
 Certus adest, qui me tacita producet ab umbra
 Ad loca quæ pandent mihi per tua nomina fa-
 (mam.

Qualis ab Oceani surgens Sol aureus undis
 Extendit spargitq; jubar, mox dimovet umbram
 Sedibus Ætheriis radianti luce, tenebrisque
 Implicitam clare perlustrat lumine terram:
 Inde repercussis radiis splendescere montes
 Inde pruinosæ sensim revirescere valles
 Totaq; mox tellus madidum dimittere fumum
 Cedere cunctarum jussa caligine rerum:
 Talis ab excessu Patrio, Rex maxime, Divis
 Et summo cognate polo, consurgis & astris
 Ore pari Superis radians longeque coruscans
 Nubila deterges Patriæ luctumque resolvis
 Atque madefcentem lacrimis manantibus orbem
 Arctoum reficis venerando lucidus ostro.
 Progeniem tantam voluit Cœlestis origo
 Prodigiiis monstrare suis, quasi diceret; Hic est,
 Quem terris genuere Dii; quo gaudet Olympus
 Præside demisso Borealia sceptrâ benignis
 Confirmare astris & Danica Regna fovere.
 Vix etenim Patrias tangebâs justus habenas
 Hæres, cum subito tristes decrescere noctes
 Et læti rursus sese producere Soles;
 Dumque tuos faustus Titan superingeris ortus,
 Acris hiems nostræ memorandaque posteritati

Sæva nimis solvi; glaciem collidere rivi,
 Flumina concretas bruma disrumpere crustas;
 Oceanusque induratos mollire capillos
 Omnis & adstrictâ resolutus labier undâ;
 Nec durare mage hoc prospecto Sole pruinae,
 Sed fugere, & sparsim variæ se prodere gemmæ,
 Diversique solum vestire coloribus herbæ,
 Tota parens Natura situm deponere & omnem
 In melius mutare sinum: primordia Regni
 Ne tibi læta minus fierent, cunabula vitæ
 Quam fuerant; atque ut gemini Natalis origo,
 Regis, & Imperii, sibi responderet iisdem
 Auspiciis. Namque illa dies quæ protulit orbi
 Te primùm quam fausta fuit, quam foeta secundis
 Ominibus, cum clara Jovis splenderet Imago
 Taurus, &, ut quondam sibi conciliarat amorem
 Europæ, nec Luminibus nec fronte minarum
 Signa gerens; sic Regalis tunc præscius ortus
 Compulerat Titana suo confidere tergo.
 Gaudia tanta sui cernens Latonia Fratrìs
 Justitiæ præsaga tuæ, Regum optime, Libram
 Cum peteret; gaudebit ait, sic lancibus æquis
 Qui modò nascetur, rectoq; examine justì
 Tutor erit. Qualis facies fulsisse putanda
 Virginis Aстреæ, cum proxima signa faventì
 Firmaret nutu? fertur tunc Scorpius omni
 Cuspide deposita caudam jactasse benignè
 Et lances subiisse tuas. nec gaudia Cancer
 Celavisse diu, tendens sua brachia cœlo.
 Grata Jovi Nutrix distentis lacte recenti
 Uberibus placuisse Jovi conata tenello
 Lusit Amaltheo cornu; ne copia deesset
 Imperio, Rex, ulla tuo: mox æmula, Pisces,
 Sidera cujusvis tutum Typhonis ab armis

Te fore nictarunt. Operam nec segnior ipse
 Obtulit hinc Aries qui quondam ex fraude No-
 vercæ

Ereptum tulerat saluumq; in Colchida Phryxum.
 Herculeum rursus venerata est ira Leonis
 Victa Ducem, exuviasque libens insigne futuro
 Concessit gestamen Hero. concordia Fratrum
 Tyndaridum bona signa dedit, Regnoq; Poloque
 Infensas hiemes tempestatesque malignas
 Dulce fugaturum tandem stipulata ferenum
 Semifer adspecto redivivo lætus Achilli
 Spicula porrexit non frustratura tenentem,
 Sive feras contra præludia Martis opacos
 Per saltus tentanda forent, seu vera cohortes
 Vellet in hostiles in campo prælia Movors.
 Nec Puer Idæus tanta inter gaudia Cœli
 Tardior obsequium tibi præbuit atque paratum
 Obtulit Ætherium dapibus Regalibus imbrem.

Sic tibi signiferæ facies micuere paratæ
 Sedibus ex altis referentes tempora nati
 Jam designati Regis Dominique Trionum
 Cum simul annuerent certantia sidera menses
 Exsuperaturos præeuntia vota Coloni:
 Hoc Phœbo mandante, dies qui format & horas
 Perque suas partes integros temperat annos.
 Senserat Ætherii concordia signa Mariti
 Magna Parens rerum; Superis si tanta voluntas
 Commendare suum terrisque ostendere Alu-
 minum;

Causa magis nobis superest, ait, illud amandi
 Palladium, quod adhuc nostris amplectimur ulnis,
 Utque tu proprium maneat, tot vota sacramus.
 Este igitur celeres, celeres, mea Numina, Divi,
 Seu

Seu colitis juga mista cavis, seu plana locorum,
Sive rubos saltusve suis venatibus aptos,
Aut magis erectas habitatis ad Æthera Silvas,
Sive his hortorum varios præfertis odores,
Arbuteos foetus & cultæ germina terræ;
Seu mage diligitis strepitantis fluminis undas,
Aut fugientis aquæ sinuosa volumina rivos
Lene susurrantes; vestros properate colores
Arboribusq; soloq; atq; ipsis indere rivis:
Sic posthac vernabit humus, qua tantus Alumnus
Expediet gressus, sua vel vestigia figet,
Sic quidquid calcabit erit. Tunc lætus Aprilis
Jussa capeffentes inter modo proximus adstans
Dicitur è gremio sparsisse nitentia dona
Et Veneres fuisse suas. Sed maxima circum
Flenopolitanum * fulserunt gaudia castrum.
Hic sua tunc visi proferre cacumina montes
Ætherias versus sedes; sua pandere colles
Hic juga graminei; circum resonantibus ipsis
CHRISTIANI geniti nomen venerabile filvis
Hic liquidi fontes lympa saliente per urbis
Contiguos vicos festivo sponte paratu
Testari meritum tanti Natalis honorem.
Inde Saholmus agros recreans, hinc Treenus,
adundans
Pisce, solum genitale suis amplectier ulnis,
Mox & ad Oceanum Cimbrorum gratus uterque
Nuncius ire Patrem, tanti quem Balthicus udo
Nereus ipse sinu lætus refovebat Alumni
Declaraturus cunas; sub cujus habenis
Hinc famulaturas atque inde revolveret olim
Æquor utrumque undas, Dominumque agno-
sceret unum.
Tunc vaga Monticolæ, Silvani, & Rustica, Fauni,
* Flensborg. Nu-

Numina, tunc junctæ Dryades, Nymphæque
Sorores

Nereidumque leves circumque infraque rotati
Culmina plena Dei, tantæ dare plurima signa
Lætitiæ cœpere greges. O tempus amore
Condignum nitidaq; notâ! celebranda quotannis
Illa redit merito nostrisque Nepotibus olim
Sæpe colenda dies, & qui nascentur ab illis.
Desinat ô utinam serè semperque recurrens
Fertilis ominibusque novis cumulator, addat
Munera muneribus seclis super induat annos,
Atque omni Patriæ votis respondeat horâ!

I nunc Fama prior & tolle vel Herculis ortus,
Vel quæ sustinuit Delus cunabula Phœbi,
Vel Jovis ipsius genitales confer honores;
Non tamen invenies quos indulgentia tanta
Deque soli Cœlique sinu profusa beavit.
Vix enixa suam fuerat SAPIENTIA prolem
Exceptamque sinus lustrârat Gratia nexu, (tus,
Cum Pater adspiciens quot signa tot omina par-
Jamque tenens Patriis, faustis amplexibus, ulnis
Infantem, meritum Cœlo præfatus honorem,
Quis dubitabit ait, num sit sententia, vel sit
Indubitata fides, quod partem legimus olim
Traditum ab Historiis partem nunc vidimus ipsi;
Heroum solitas reliquis præcellere cunas
Partibus, auspiciis: non est Exemplâ necesse
Trojadas Grajosve Duces committere, vel quos
Extera terra tulit, quæ turgat alta Vetustas;
Tu mihi Nate tuis omnem Natalibus aufers
Cunctandi veniam; sic sis vitalis & inter
Mortales versêre diu; te destinat Æther (tum
Culminibus, nunquam quæ exspectavêre Paren-
Vota

Vota, nec è nostris potuit Majoribus ullus
Scandere. Sed maneat Superum decreta voluntas
Et rata vis Cœli, nostræ quæ providet aulæ!

Hæc ubi dicta Parens dederat præfagia, præsto
Se Pietas sistens, Regni Firmamen Aviti,
Da veneranda Parens fatur Dīs grata potestas
Uberibus lactanda meis, has tempore primo
Ritè salutare possit ficcare mamillas:

Me sine carpit iter quævis foetura sinistrum,
Me sine nec veræ patet ardua semita vitæ,
Nec modus apparet justī, nec terminus æqui.
Si nascens solidandus erit, si sanguine puro
Et succo firmandus erit; has sugere primas
Debebit mammas, simul hoc cum lacte tenebit
Quidquid ad Imperii dextrum moderamen ab-
undè

Sufficiet, seu bella geret, seu pace fruetur.
Dixit, & accepto Pietas dedit ubera Nato.

Virtutes aderant variae, totamque frequentes
Jam fulgore sui complebant agminis aulam,
Officio vigiles multo, & certamine factō,
Quæ tantum propiore Ducem contingere nexu
Posset, & in tali fieri certamine victrix:
Cum reliquas inter gradiens Prudentia lances
Arripit è Cœlo lapsas, ancilia Regni,
Nectare Cœlicolum perfundit & admovet ori
Infantis; bibit ille libens, atque attrahit haustus
Divinos; O quanta dabas mox, Regia Proles,
Ingenii documenta tui! tunc fascia tolli
Tunc Genio tanto minus apta ligamina solvi
Velle videbantur. Vix hæc ablata; repente
Infantum solitas cunas pertæsus & alveos

Non exspectatis animo majoribus annis
 Excelfo, nec inutilibus parere parata
 Mente moris, firmare pedes gressuq; coruscum
 Non titubante solum premere & procedere ave-
 Indigus haud ullius opis. Sed & ille docebat (bas
 Gressus ad Imperii tete contendere culmen
 Summaque venturum mox ad fastigia rerum
 Incessus dabat ipse notas, totusque decori
 Corporis excellens vultusque habitusque ferebat
 Indubitata satis summi præsagia Regni.
 Seu tua flectebas radiantia lumina, sive
 Augustos vultus Regaliaque ora movebas,
 Ipsa simul tecum Gravitas summusque micabat
 Majestatis apex, sed qui moderamine mistus
 Pectoris ingenui, mentisque colore benignæ
 Perfusus: quæ grata magis quàm juncta fre-
 quenter

Copula, magnanimum stirpem spirabat Avorum.
 Illud enim Gentile decus, quod semper adhæsit
 Oldenburgiacæ domui mistura perennis
 Nec se par, illisne genis dubitasset inesse
 Quas duraturo decorarant flore decori
 Unanimes Charites? illine insidere formæ
 Quam merito cuivis poterat præferre Deorum
 Judicium Paridis? Sed & hic se dogma Sopho-
 Explicuit, quod certa peti vestigia mentis (rum
 Ex facie non posse negat. dubitatio cuncta
 Tollitur exemplo, quo nulla exceptio major.
 Namque infans tam certa dabas documenta fu-
 Ætatis, tam fausta tuis exordia seclis, (turæ
 Totus ut Arctous jam tunc præcerneret Orbis
 Dis capiti charo dignum Diadema parari.
 Jamque orbata suo Borealia Præsede Regna
 CHRISTIANO, quò ducebat Natura, sequuta,

FRIDRICO Divi Genito moderamina Regis
Obtulerant, dederantque tuo, CHRISTIA-
NE, Parenti.

Ille Dei curis, has qui tradebat habenas,
Seq; suamq; domum mandans, post vota precesq;
Atque actas cœlo grates, per lenta morarum
Tædia ne traheret suspiria crebra vocantum
Ad sese Procerum, neve expectata frequenti
Gaudia differret Populo, festinus in Orbæ
Amplexum Patriæ contendit & unica secum
Sceptriferæ stirpis solatia duxit Julum.

O si de Latio reparabilis Ales adesset
Conditor Æneidos! non linqueret ille Creusam,
Quæque diu multis habita est mera fabula,
Trojam?

Insignem pietate virum, si quæreret, ecce
Magnanimum Regem Superis cognata gerentem
Pectora, nec dubiis minus hæc exercita rebus
Quàm fuit Æneæ toties mens mentio Vati.

Hic nova Regnorum series superataque Regi
Maxima Fatorum moles celebranda Poëtæ:

Hic solidus Pietatis apex; hic certus Julius
Spes Patriæ, Patriæq; domus miranda propago
Argumenta darent sublimi digna Poësi.

Non opus hic fictis, nec res hæc indiga longæ
Ambagis, pleno quæ gesta est tota theatro.

Tu CHRISTIANE decus Patriæ, comes ire
Parenti

Ad sua tendenti geminataque Regna paratus
Vix tua Regali dederas vestigia sedi,

Cum totam variis lustrares dotibus aulam;

Quique adeò cinctus Virtute satellite multa
Reddideras nuper Populum Procereq; stupentes;

Jam quoque gauderes capere in consortia Musas,
 Artibus Imperio dignis infundere mentem
 Cœlestis memorem stirpis, rerumque capacem
 Summarum genium paribus supponere curis.
 Nontibi ludus erat varios jactare lapillos,
 Non celeres versare trochos, aptove flagello
 More puellorum torquere volubile buxum,
 Non laxo portare sinu loculosve, nucesve,
 Damnososve nimis talos vetitosve fritillos;
 Quæ tamen haud rarò privata crepundia magnæ
 Esse solent aulæ & Natis communia Regum:
 At si forte tibi sedisset ludere, ludus
 Qui tibi conveniens esset propriusque placebat,
 Quo posses recte faciendo ostendere Regem,
 Præque aliis dignum te commonstrare corona.

Sic quoties summa ludentem vidimus arce
 Nobilium aulæ contractâ forte juvenia
 In varias agmen signis discernere partes,
 Discretasque suis Ducibus committere spiras!
 Inde vel inde accire globos, glomerare catervas,
 Hinc illinc alas extendere, & inter utrumque
 Cornu præcipuas pugnæ disponere vires!
 Ordinibus nunc expansis, nunc multiplicatis
 Nunc duplicem nunc æquatam componere
 frontem;

Nunc tormentorum diffundere faucibus ignes,
 Nunc simul explosis simulare tonitrua bombis.
 Scilicet Heroum sunt hæc præfagia, sunt hæc
 Semideûmq; Deûmq; notæ. Sic Jupiter ipse
 Parvus in Idæis fertur didicisse salebris
 Fulmineas torquere faces tonitruque ciere;
 Sic Liber Mavorisque tener præludia pugnæ
 Et belli quondam simulacra dedisse futuri

Laudantur. Sic Alcides, sic Hector, ut ipsos
 Præteream Divos primævo flore virentes,
 Ascaniusque puer soliti se ostendere in armis
 Cum populi plausu, & lætorum ante ora Paren-
 Agmine diviso pueriles ducere turmas. (tum

Hæc inter Pallas fertur comitata Sorores
 Succinctâ veteris tete docuisse tabellâ
 Militiæ, quidquid quondam Spartanus ab ipsa
 Traxerat Ægypto, quidquid solertia Romæ
 Hauferat ex Grajis, quæve ipsa novissima priscis
 Addiderat monitis inventa salubria belli:
 Jam pediti sueto, jam pleno pergere gressu,
 Jam properante magis cursu contendere in ho-
 Et saltu fossas, fluvios superare natatu: (stom,
 Jam, quos armatura docet, perdiscere gestus
 Et cunctos implere modos; seu vulnera flexo
 Corpore declinanda forent, seu tela valenti
 Hostis in adversas partes torquenda lacerto:
 Jam quacunque opus est parte insultare caballo
 Nec levioe minus facto descendere saltu:
 Nunc in equo nunc in terra cum mente manuq;
 Concordi positas ictu pertingere metas.

Agmen iter si carpere habet, geniosq; locorum
 Et varios præscire situs, prænosse viarum
 Anfractus, ramos, fauces, compendia, & illo
 Ordine & armorum promptè superare paratu,
 Qui poterit tectæ cohibere pericula fraudis.
 Si reddant arbuta moras, removoente securi
 Difficiles aperire vias & opaca locorum;
 Flumen iter si tardet aquis, tentare profundum
 Si patitur transire viros, deducere primum
 Paulatimq; equitum duplici distinguere turmas

Parte pedes per utramque aciem quâ transeat
 Altius at fluctus si non patiat equestri (undas.
 Aggere compesci, plures diducere rivum
 In fossas atque inde vadum transire residens,
 Aut varia pontis specie pertingere ripam.

Jam loca figendis perquirere commoda castris,
 Quæ positis pastus & aquas & ligna Stativis
 Suppeditare queant, nec sint obnoxia damno
 Diluvii, nec aperta jugis dirisve novercis,
 Et nullo præcincta loco, qui commodet hosti.
 Qui prope si vicinus adest metuique meretur,
 Ante opus armatas equitum disponere turmas
 Immunesq; operis peditum glomerare cohortes,
 Quæ reliqui tutum possint præstare laborem
 Agminis, & dum fervet opus, prohibere tumult.
 Interea vallum justis præcingere fossis, (tum.
 Cumque viis totidem laterales undique portas
 Præductis hostem titulis arcere paratas
 Dirigere ad mediam quò ducit linea gromam,
 Dispositæ totum legioni credere vallum,
 Ut laterum tutetur opus, sed in interiori
 Parte pedaturam externæ dare & auxiliari
 Militiæ, via qua circum sagularia ducat;
 Nocte vices certas vigilataque circumeundo
 Munia, quæ vallis quæ sit custodia claustris
 Explorare suis, nec perlustrare diurnas
 Excubias vigilante minus tentamine curæ;
 Et quidquid castrensis habet prudentia, quidquid
 Convenit observare Duci, perpendere, donec
 Signa velint vasis collectis castra moveri.

Præcipuè quali bellum cum gente geratur
 Nolle prius, quibus auxiliis, quo fœdere nixa est.
 Quæ

Quæ natura Ducum, quæve experientia belli,
 Audaces soliti promptique capessere pugnam,
 An cauti timidine nimis audire merentur.
 Quis miles, num tyro novus, veteranus an hostis
 Et qui continuo gestaverit arma labore
 Jamque induratus, num qui desueverit arti.
 Quo genere armorum valeat; num fidat equestri
 Militiæ, peditumne magis se robore jactet
 Ipse ferox. aptusne locus respondeat armis.
 Planities num desit equo, num silva pedestre
 Deferat & montana procul fiducia linquat
 Agmen in adversis infausto gramina campis
 Calce terens. justone dolo, num præstet aperto
 Marte suas tentare vices. Si prævalet astus,
 Jam minus accinctos, fluvii dum transitus hæret,
 Sive paludosis subito infestare salebris
 Implicitos, jam lassatos nimioque labore
 Sternere defessos, luxuve ferire sepultos.
 Jam nemorum obscuras pervestigare latebras
 Et struere insidias loca per subsidere jussas
 Commoda, subsessasq; emittere protinus hostes
 In minus armatos & fundere prætereuntes
 Incautosque globos; plenove erumpere cursu
 Palantesque viis totisque excindere campis.
 Jam differre parum jam dissimulare futura
 Prælia, tantisper donec dilatio tutum (stem;
 Reddiderit nimium vel ab ordine solverit ho-
 Jam magis instructis loca per sat idonea pugnam
 Ordinibus tentare levem, primordia justæ,
 Paulatimque manus hostili adsuescere cædi:
 Æolias Phœbique suis adjungere vires,
 Et dextrè in partes sociatos pulveris haustus
 Vertere in ora adversa virum; situique locorum
 Et quibus utetur variis exercitus armis

Pugnandique aptare modum. quem Velitis urget
Sparfa manus, quem subsidii succincta requirit,
Quem gravis armatura locum, discernere, poscit.
Et mox pro ratione manus quâ conseret hostis,
Jam densare suas, jam dilatare cohortes,
Jam plures formare acies de simplice, frontem
Hinc æquare iterum, quadratoq; agmine Martem
Cernere directum, mox obliquare phalangem
Aut dare gibbosam, sive incurvare retracto
Tubere, quæ frontis forma est contraria gibbo.
Hinc solido infensas cuneo perrumpere turmas,
Porcinumque caput medios propellere in hostes,
Hinc patula adversum circumdare forcipe ro-
strum,
Et quibus aut Siculi, Persæ, Parthive, Scythæve,
Romani, Grajive modis certaminis olim
Formarunt acies, varias committere pugnas.

Jam subitâ hostiles indagine cingere muros
Moeniaque oppositâ circumvallare coronâ:
Inde per adductam tutam testudine turbam
Obsessos tectâ tacitè virtute subire
Atque inopinantes statione repellere cives,
Sique moras adversa trabant munimina, crudo
Arctatove solo ramis producere vallum:
Neve opus infestet subitis incurfibus hostis,
Ante opus inque aditu sparsim defigere cervos,
Et quidquid poterit vestigia fallere hianti
Et nimis incautè loca per cœcata ruenti
Hosti, condensare. magis mox ire propinquus
Partibus adversis, & qua tutetur euntes
Vinea præcedens, lapides, virgulta struisque
Materiem reliquam valido compingere nexu,
Unde in subjectas sua fulmina mittere partes
Machina

Machina crebra queat, formidantemque repente
Nudare excubiis & defensoribus urbem.

Jam verò obseſſos multis defendere cives
Artibus, & variis tumultis diſtinguere vallum
Altius exſtructis, & poſt munimina valli
Aſſignare caſas peditique & equilia turmis;
Ante, ſinus varios ſoſſarum cingere vallis,
Et cornuta ſuis dare propugnacula clauſtris:
Hinc prohibere aditus ſtraturâ ſubtus acuta
Fataleſque hoſti venienti reddere greſſus:
Hinc erumpenti faciles præbere recurſus
Præſidio, obliquis anfractibus arte paratis;
Illinc, qua tectus patefacta cuniculus antra
Reddidit, hoſtiles moles evertere flammis,
Et latitante dolo ſubita quaſſare ruinâ;
Imminet adſultus? vario detrudere niſu,
Admotas ſcalas, reſupinaque corpora, & ipſas
Oppoſitas technas, labente repellere mole
Et dejectarum confringere pondere rerum;
Denique quicquid alit flammæ vel conterit artus
Tormentis torquere ſuis, vel fundere ciſtis,
Donec ab adſultu reliquus diſcedat inani
Saucius, aut feſſus repetat tentoria miles.

Nec minus æquoreis pernôſſe quid uſibus attis
Inſervire queat, vaſto ſi forte duelli
Alca committenda mari: quæ claſſibus arboſ
Proſit condendis, & quod navalibus anni
Structuris tempus: quo nauta, milite, victu,
Queis armamentiſ inſtructa repellere claſſis
Hoſtiles valeat vires; ſive oſtia mole
Sunt varia complenda maris, caſtrove ſuperba
Oppugnanda ſali navalilittora luna:

Seu vaga spumantes classis moderanda per un-
 Et contra adversas vario molimine puppes (das,
 Nunc huc nunc illuc veniat flectenda Magistris.
 Jam nondum apprensas contra resonare tonitru
 Ordinibus totis excusso, hinc prœndere naves
 Injectis ferri manibus, retinere catenis,
 Et velut in solido decernere Marte propinquo;
 Jam radios solis, jam venti flamen acerbi
 Hostiles contra facies, post terga suorum,
 Vertere in auxilium, conspirantesque secundos
 Æquoreos fluxus, ausumque omittere nullum,
 Quod celeres cursus, agilesve accommodet or-
 (bes.

His aliisque olim fertur Dea virgo tenellum
 Artibus instruxisse animum, nec præteriisse
 Quidquid Alexander, Pyrrhusve, vel Annibal,
 aut quis

Perseus, aut simili Philopœmen clarus honore
 Militiæ, contra summos exercuit hostes;
 Aut quod ab adversa tentatum parte refregit
 Tantorum commenta Ducum: sed & inde pa-
 tentem

Sæpius in campum clypeoque hastaque remotis
 Gavisa est tete docilem duxisse Virago,
 Hinc imitanda docens illinc fugienda recensens:
 Queis Asiamque Ninus Conjuxque Semiramis
 Indos

Obtinuit gestis; contra qua Natus in umbra
 Consenuit, fastuque simul subduxit amor
 Se Patriæ atque oculis; queis Sardanapalus habe-
 Obrutus amisit vitiis, Medoque fenestram (nas
 Imperio, Regnoque suo patefecit hiatum:
 Astyagi quæ damna tulit vehementia morum
 Et bilis commota nimis, læsoque potestas

Incaute

Incaute commissa Duci. moderatio Cyri
 Victoris, generique suo submissa Nepotis
 Bellica vis ferrique rigor, Lydoque Tyranno
 Regnandi species relictæ quod attulit ipsi
 Victori pondus, quantum sedare tumultus
 Accensos, valuitque urbes compescere Grajas.

Hinc si quid Siculi rectè fecere Tyranni
 Seligere & medios inter decerpere vepres
 Si quid svave viret; quæ vexit Amilcare victo
 Virtus Magnanimum ad fastigia summa Gelo-
 num;

Aut quid ad Heroum Theronem duxit honores:
 Aut ut Anaxilao Patriæ servavit amorem
 Pronus amor recti; summoque Hierona beavit
 Adplausu Siculæ gentis moderatio prudens
 Regalique caput meritum diademate cinxit.

Inde inter Reges Macetum queis terra superbit,
 Præcipuè spectare duos, Natumque, Patremq;
 Hic quibus ingentis fundamen jecerit ausis
 Imperii, quibus ille Patris compleverit orsa,
 Terrarumq; Orbem Patrios transgressus honores
 Vicerit arctaritque modis; tam nobile Regnum
 Donec in adversas divulsum cedere partes
 Cœperit, & totâ Rectoris stirpe peremti
 Funditus everfâ, sibi dum diadema decusque
 Quisq; Ducum Regale capit, Ducibusq; cruentus
 Proque his, proq; illis miscet certamina Mavors,
 Quatuor inprimis demum confecerit alas,
 Unde sibi pennas caperet Romana volucris.
 Tantorum interea Regum cognoscere mores,
 Queis Asiam, quibus Ægyptum, Syriamve, vel
 Antiquas Macetum sedes rexere; subinde (ipsas
 O 6 Romu-

Romulidum queis crevit apex virtutibus & queis
 Artibus ad tantum pervenit culmen ab imis
 Principiis, ipſique animos æquavit Olympo
 Gens, paſtorali quæ traxit origine Stirpem.

Sic quoties veteres volupe eſſet volvere faſtos,
 Non ſecus, & melius, quàm quondam Troius He-
 Romanos vidit Proceres in valle remota; ros
 Cum Pater Anchifeſ Natoque ſimulque Sibyllæ
 E tumulto adverſas Itala de Gente Nepotum
 Monſtraret facies; ſic Clio nona Sororum
 Et tibi cum decima comes indefeſſa Minerva
 Romulidum priſcos ſatagebat fingere vultus:
 Hic Sator Imperii præfulgens Romulus armis,
 Hic Numa Diſ gratus, Tullus bellator, & Ancus
 Creſcentem validis extendens mœnibus urbem,
 Hic tibi Tarquinius, dein Servius ordine cives
 Diſtinguens Cenſor; tibi commonſtrare parati,
 Quantæ moiſis opus fundamen ponere Regni.
 Hic tibi Cæſaræo fulgentes nomine Divi
 Julius, Auguſtusque, Titique & Veſpaſiani,
 Nervaque, Trajanuſque, Hadrianus & Antonini,
 Poſt & Alexandros, Flavios, Caroſque, Proboſq;
 Et Conſtantinos impleto nomine Magnos, (mer,
 De Jove qui geſtant, quibus aut dat Gratia no-
 Theodoſii, quiq; hinc gemini moderamina Re-
 In partes diviſa duas tenuere Regentum, (gni
 Explicuère tibi varias moderaminis artes,
 Regnandique modos: jam belli quidquid in uſu
 Poſſet habere locum, deberetve ante parari:
 Jam quidquid poſſent occluſo limine Jani:
 Grata reportatæ perquirere tempora Pacis.
 Sive augendus erat per ſupplementa Senatus,
 Seu nimius turbæ numerus redigendus in arcû,
 Et

Et circumscribenda modo collegia certo ;
 Seu Populi fieret vicatim rite recens ,
 Perve equitum turmas prisca transvectio moris ;
 Sive peregrini de colluvione veneni
 Urbs purganda foret : Seu res tractanda forensis ;
 Quo jus dicundum ritu , quo more roganda
 Quæque Senatorum sententia ; Litibus actus
 Qui concedendi, quodve actibus utile tempus.
 Et quid communi posset servire salutis ,
 Sive retractandæ leges, aliæve ferendæ ,
 Quæ nimios multæ sumtus, quæ crimina iustis
 Adficerent poenis : seu Judex ritè legendus ,
 Sive Magistratus, variis qui partibus urbis
 Prospicerent, & ne caperet Respublica damni
 Quidquam curarent : Ut publica cura viarum,
 Ut nocturna quies, res frumentaria, cultus
 Agrestis, cumque externis commercia Regnis,
 Atque peregrinis portoria mercibus æqua
 Instituenda forent : & quæque Provincia turmis
 Adsignanda suis : adquirendumque tributum ,
 Quod grave non posset levis increpitare popellus.

Sic belli formare Ducem, sic pacis in artes
 Derivare tuam decima cum Pallade Musæ
 Certabant Mentem. Sed cuncta Authore Parente
 Gesta tuo : cujus nutum reverenter habere
 Non Heliconiadum grex unquam temserat : Ille
 Sæpe per antiquos Danorum ducere fastos
 Te tenerum, Veterumq; tibi splendentia Regum
 Ante oculos solers proponere gesta solebat.
 Ille tuæ Skioldos Gramosque exempla juventæ
 Ille tibi Haddingos, primæque ætatis Hotheros ;
 Maturos tamen eximie virtutis Alumnos ,
 Claraque Frothorum diducta in flore virenti

Gesta recenscebat similandaque facta docebat ;
 Ille tibi Haldanos ; optataque sidera Haraldos
 Discerptis Patriæ Regnis , spoliisque Gotricos
 Externis claros , summoque forisque domique
 Egregiè gestis quæsito nomine notos
 Regneros , atque adversis ex rebus Ericos
 Altius evectos , diverforumque Canutos
 Regnorum Dominos , condendarumq ; Magistros
 Legum Valdmaros , & germina plura refertis
 Ex hortis Patriæ florentia promere Regum ;
 Donec in illustres Majorum scanderet actus ,
 Et propiore suo prognatas semine laudes
 Traderet excerptas exempla domestica vitæ.
 Sic tibi sic dedit ipse Parens exempla regendi ,
 Nec solum , ut Peleus quondam securus Achillem
 Semifero laterive senis Phœnicis Alumnum
 Linquebat , sic tete aliis monitoribus ille
 Credere contentus : simul at Præceptor & Altor
 Et Pater officium varium dum rite peregit ,
 Præstitit , ut merito jure anteferaris Achilli.
 Interea quam fida tui præcepta Parentis
 Sedulus auditor fidâ quoque mente repostâ
 Servabas , memorique animo percepta tenebas !
 Jam pridem Jovis excelsâ quid distet ab arce
 Æmula Typhonis sedes ast æmula frustra ,
 Non per Majugenam quæ gloria manserat olim
 Alcmena genitum , Jove sed perdoctus ab ipso.
 Qualis ab hoc ipso Rectore Deûmq ; hominumq ;
 Legifer accepit Minos arcana regendi.
 Qualis in Assyrios olim cum tenderet hostes ,
 Postquam cognati rogitârat Avunculus arma ,
 Carpebat Comitibus Cyrus Genitoris ab ore
 Quæ dabat accincto præclara viatica Nato.
 Qualis & Emathius sumebat ab ore Philippi

Quæ sita, atque apto responso objecta Parentis
 Dicta resumebat, multo sermone recensens
 Ille Stagiritæ studio formatus Ephœbus
 Quæ faciant Regem, quæ deturbentq; beatum.

Talibus edoctrum stupuit Bellona Magistris
 Tunc cum præcípites rueret truculenta per ho-
 Hafniacos circum vallos, rapidosque jugales (stes
 Diva suburbanos ageret furibunda per agros
 In nive ferventi pugna calidoque soluta
 Sanguine luxurians, contemptoresque pericli
 Exitio tradens cuneos: Tunc, Maxime Princeps,
 Tunc tua juncta Patris lateri præsentia cives
 Firmavit, Sociumque sibi sociavit amores,
 Et super extensâ Gradivum compulit ipsum
 Majestate feros prostratum sistere gressus.
 Jactitet insoliti miratrix prisca Vetustas
 Castoridas geminos, felicia Numina belli,
 Hostiles contra toties præsentia turmas:
 Jactitet insigni servata ancilia ritu,
 Et quæ plura pie venerata est pignora quondam
 Imperii secreta sui Romana propago.
 Sensimus auspiciis quid sit pugnâsse Deorum
 Et quorum Dîs cura sedet. Tunc irrita, quotquot
 Vota tuis inimica bonis, & vana cadebant,
 Cum ferrent elementa tuis successibus auras,
 Reppulsofque globos revolutaque tela referrent
 Auctorum in facies, illi qui commoda venti
 In tua spirabant: tunc impetus, ira, furorque,
 Et quidquid volucrum præcessit inane Pavorum
 Bellantum fremitus, proprio rubuère cruore
 Et telis periære suis, pugnantibus ipsis
 Pro nobis Superis. O nubila digna relatu,
 Quæ nobis fulgere diem, fulgere serenum,

Fece-

Fecerunt, reducemque novum post tristitia Phœ-
(bum)

Ante aures versatur adhuc vox illa Parentis
In nido se velle mori, similisque Paternæ
Vox Geniti, se nolle Patrem, se linquere cives
Nolle suos; præstare ipsam relinquere vitam,
Quàm Patriam: Fuit hic sermo fuit auctor a-
moris (ris

Nunquam rumpendi post hac, fuit auctor hono-
Nunquam mutanti, tibi quem, CHRISTIANE,
Te propter Pietas deferri jussit, ut inter (Patriq;
Tot Danæ Gentis, prælustria nomina, Reges
Vos primos Dominos Regniq; utriusq; vocare
Hæredes pia posteritas deberet, & inde
Inde novos titulos feriemque revolvere Regum.
Jusserat hæc Pietas, cum non sine Numine tan-
tum (lo

Cedere opus potuit; nam quis neget auspice Cœ-
Hoc venisse, sibi merito quod vindicat Æther,
Immortale decus? cujus sententia postquam
Constiterat Patriæ, subito collecta dederunt
Unanimis vobis Populi suffragia, quidquid
Ante quidem meriti, nondum fueratis adepti.

Non primustamen ille tuos Sol vidit honores
Non ea prima dies Populi suffragia quanti
Te fecere dedit, cumulus fuit ille priorum
Et supplementi fuit extremi instar honorum.
Scilicet à cunctis cunctos rectora Potestas
Digna legi visa est Superis; utque aptus ab omni
Declarareris Populo, moderamen in omnes
Et plenum deinceps regimen qui rite teneres.
Vix etenim quadrimus eras, cum Curia talem
Tete censeret, successoremque vocaret

Regis

Regis, & Imperii tibi designaret habenas
 Sumendas, si fortè suas subd uceret olim
 Lassus cervices oneri grandævior Atlas.
 Sic Regni Augustus Princeps electus, ut inde
 Dux verè extiteris Patriæ Princepsque Juventæ,
 Nemo licet posset nescire, patente theatro
 In quo te stiteras; tamen hoc à voce frequenti
 Altius elatum post quinquennale peractum,
 Cum tibi sub dio præstaret more vetusto
 Quisque sacramentum fidei tunc ante dicatæ:
 Crescenti tunc Fama tuæ solennibus actis
 Virtuti prius addictos patefecit honores,
 Præmiaque ætati jam designata tenellæ
 Clarius extendit, totique insigne tuendum
 Principis exemplar imitandumque obtulit orbi.

Summa fuere quidem, quæ sic concesserat Æ-
 Nec licet in priscis Danorum cernere fastis (ther,
 Majores istis titulos; majora sed inde
 Gloria cum Virtute tua certamina inivit;
 Et prior hæc veluti grato contendere nisu
 Perrexit, propero se sistere nescia cursu,
 Sic comes illa pari gressu non desit antè
 Pergere, quàm summo vidit te culmine rerum,
 Quo cuiquam venisse datum, sed jure potitum,
 Et veluti summa respexit in arce locatum.
 Quis fatis illius poterit celebrare diei
 Gaudia condignè, quo te cum Patre sedentem
 Rite salutabant Proceres Dominumq; vocabant
 Ætatisque statûsque omnis longo ordine Cives:
 Cum tibi deferrent ultro pro seque suisque
 Hoc jusjurandum, quod deinceps obligat omnes
 Imperii partes, quo se suaque omnia pro te
 Atque tuis devoverunt, propriumque dicârunt
 Omne

Omne potestatis tibi nomen, eoque solutum
 Te declararunt vinclo, longissima retro
 Quo fuerat Regum series devincta priorum.
 Quantus erat sexus ætatis & ordinis omnis
 Adplausus! non tecta modò spectare licebat
 Spectantium completa globis, multaq; fenestras
 Mole laborantes, sed nil vacuum esse locorum
 Instabilesve gradus, vel qui suspensa ferebant
 Atque adscensuro vestigia plena periclis.
 Sive vias, seu quos pontes habet ambitus arcis
 Respiceres, & strata suis & tigna referta
 Cernere erat cuneis; ipsa hæc quæ brachia pontes
 Extendunt, & quæ cohibent tabulata catenis
 Vidimus innumeris oppressa fatiscere turbis.
 Quid memorem plenos trabibus portusq; sinusq;
 Venalesque rates, pretio pecibusve, repletas?
 Quid memorem ratiùm non sufficientibus alvis,
 Scandentum proras puppesque & pondere malos
 Sæpe vacillantes nimio casumque minantes?
 Talis erat quaquà poterat spes ulla videndi
 Esse Tui, facies; spectantibus omnia plena
 Gratantumque globis. Mox cum Patre ut inde
 redibas

Ad Patrios iterum, post jura accepta Penates,
 Quam fuit obstructus trames, qui duxit in arcem,
 Circumcursantum cuneis & pone sequentum!
 Quæ fuit illius, cui mensæ accumbere vestræ
 Vicinaque suos Dominos de sede tueri
 Concessum fuerat, species jucunda coronæ! (sus
 Quis fuit adstantum grato cum murmure plau-
 Cum non se exundans caperet festiva voluptas,
 Adspectuque exaucta tuo prodire studeret
 Pectoris angustas jam dedignata latebras!

Ast

Ast hiemis veluti confurgens maxima moles
 Temperiemque probat pelagi, cœliq; serenum
 Commendat, sic augendo Regumque decori
 Imperiique bono præmigravère procellæ.
 Clarior ex ipsis namque incorrupta tenebris
 Emicat & fulget Virtus, & pressa parumper
 Altior exurgit, rebusque probatur, ut aurum
 Igne solet, duris, & purior inde relucet.
 Quin prius excipienda Jovi Titania bella,
 Et periturorum licet irrita tela Gigantum
 Majori ut posset cum jure capefcere regnum
 Et Genitor Rectorq; hominum Divumq; vocari.
 Nec sine permagno venalia magna labore
 Concessit cuiquam esse Deus. nec vellus Jason
 Hoc sine Phryxum potuisset habere petitem,
 Ipse nec in fastis Patriis cepisset Hotherus (coni
 Armillamq; ensenq; sine hoc: nec Frotho Dra-
 Servatum implicito dextrè eripuisset acervum.
 Non aliter majusque decus majore labore
 Constantique animo dudum, CHRISTIANE,
 parâstis

Tuque Parensque tuus: rigidum felicius autem
 Non Ariadneum Labyrintho Thesea filum
 Explicuit, quàm vos vario discrimine rerum
 Absolvit Pietas sociataque strenua Virtus.
 Sic satis est experta tuas, celsissime Princeps,
 Ambiguus anceps vicibus Fors utraque vires,
 Dum licet inculpatus eras, nec tela Novercæ
 Ulla merebaris, tamen hanc substernere arenam
 Materiemque tuæ voluit supponere laudi,
 Ut cum te invictum cunctis monstrâset apertè
 Casibus adversis, majorem deinde secundis
 Præberet rebus: nam quæ persæpe procellis
 Mens infracta stetit, nonnunquam victa sereno
 Cessit

Cessit, nec valuit Zephyrum tolerare faventem,
Quæ contra rapidos erat inviolabilis Austros.
Sic, alios taceam, mens, imperterrita contra
Quæ fuerat gladios & tela minantia Martis,
Pellæi Juvenis, quàm dein resoluta superbè
Se gessit, quemq; haud poterant tot bella movere,
Nonne hunc evertit discincta licentia Regni?
Ne referam è Capreis Tiberi malefacta Neronis,
Quem tamen extulerat summa experientia re-
Nonne & qui voluit Romani dicier alter (rum:
Conditor Imperii, primusq; sequentibus Auctor
Cæsareos titulos Augustaue nomina pandit,
Post Pompejanas, tot maxima prælia, clades,
Concussosque Patres, eversaue jura Senatus,
Et sibi subjectos debellatosque Quirites,
Antea totius qua late tenditur orbis
Terrarum Dominos, anne expugnatus ab illa,
Viribus in propriis quam credebatur habere,
Fortunâ, humanis satiatus honoribus, ultra
Dum cupit admissum mortali scandere culmen?
Utque hanc quis potuit reverenter habere Ma-
gistrâ,
Ipsa tamen quoties titubantes reddidit ætas
Scipiadis ipsis, dum fervet lubrica, gressus?
Nec Catulos Fabiosque nisi maturius ævum
In melius vidit mutatos. Attamen istos,
Est prægressa tuæ, morum sibi dicere legem
Jam dudum adfuetæ, longè excellentia mentis,
Maxime Rex, Proceres; vicitq; modestia cunctos
Nescia Fortunæ minitantis turbine frangi,
Nescia ridenti ludentis imagine falli,
Nesciaque annorum sese excusare favore.

Tu summis Princeps decoratus honoribus illo
Nil

Nil prius aut potius tibi dexteriufve putâsti
 Incœpto, quo te dignum diademate tanto
 Atque parem posses oneri monstrare ferendo.
 Ergo tua placuit luce illustrare Boréum
 Et Patrii regere auspicio moderaminis orbem.
 Primus at Oceanus tunc testaturus honorem
 Vectori meritum tanto, justoque profundi
 Obsequium hæredi, fertur posuisse procellas,
 Adque tuum motus placitum jactâsse benignos,
 Marginibus donec favor adsignâisset euntem
 Æolius navemque illæsaque carbasa terræ.
 Quantus at occurfus fuit hic juvenumq; Senumq;
 Ut primum fausto Borealis littora ponti
 Adscensu dignatus eras, istumque benigno
 Adfatu, & vultu Titana æquante beâras
 Optatum Numen certusque salutifer orbem?
 Vix credo Aufoniam sic exultasse Cybelle
 Cum Phrygia Divum Genitrix advecta veniret
 Sede, modum adversis finemq; datura periclis;
 Sive Coronidem cum Tybridis insula primum
 Cerneret, auxilium præsens, certamq; medelam
 Adflicto miserè funesta tabe popello.
 Tu miserumque audire preces, & ferre roganti
 Pronus opem populo: tu litibus addere finem,
 Has æquo componere, eas decernere justo,
 Adfectu nimio nunquam laxante tenorem
 Aut cohibente modum. tu solem mittere nullum
 Qui benefactorum non conscius esse tuorum
 Et testis posset; spatium nec temporis ullum
 Ire pati, secum plebis quod ferre querelas
 Posset inauditæ, gemitufve relinquere causam.
 His ibi te studiis noctuque diuque vacantem
 Quàm tua dimisit ægrè Norvegia! noctes
 Perpetuas metuens, si se subducere vellet

Phœbus, & expositas tenebris rellinquere terras.
 Ast hinc te rursus repetebat Dania. qui tunc
 Arctoi gemitus & quæ suspiria Regni!
 Talis ab excelsâ (licet omine nupta sinistro
 A titulis justis sociata Conjuge differt)
 Arce tuebatur ferventia littora nautis,
 Et Libyæ è speculis contemplabatur in altum
 Provectum Æneam vacuato littore Dido.
 Mitte tuos planctus, Norvegia, mitte querelas,
 Non si natales Phœbus conversus in oras
 Maternam repetat Delum, relictâ putandus
 Immemor hibernæ Lyciæ sprevisse fluentia.
 Regia cum Superis habet hoc commune Potestas,
 Diversis ut inesse locis, & Numine possit
 Per mare per montes per & invia & avia vulsas
 Et regere Imperii & dextrè defendere partes.

Inde redux, postquam Patriamq; Laresq; Pa-
 Ritè salutâras, quæ nomine gesta Parentis (ternos
 Quantum inter plausum recitâsti, maxime Prin-
 ceptis,

Hæc verò addebas, Postquam me novit utrumq;
 Chare parens Regnum, nec ego jam nescio
 quanto (more,

Nos nostramque domum simul amplectatur a-
 Hoc, quæso, permittite mihi, quæis crescat amoris
 Flamma accensa, foris tibi nutrimenta requiram
 Et velut inter apes quæ præstantissima flores
 Pervolitat varios, ut si sibi repperit aptos,
 Quidquid inest succi melioris carpat, & inde
 Utibus humanis famulantia commoda reddat.
 Sic sine, quæ possint Patriæ fervire saluti,
 Moribus ex variis Populorum aulisq; Regentum
 Conveniente legam curâ & collecta reportem:

Ut

Ut, pro qua voluisse mori laudabimur olim,
 Hac quoque pro Patria dici possumus uterque
 Per mare, per terras nec frigora dura nivesque
 Nec magis externos unquam fugisse calores.
 Quin si exempla juvent, non his caret alma Ve-
 tuſtas,

Ne referam priſcos hoc notos nomine Reges,
 Patris in Exemplum mihi ſufficit ire Juventæque
 Et peregrinandi de te mihi ſumere leges.

Hæc tua te, Princeps, Virtus tunc addere fecit
 Arctato indocilis ſe circumſcribere gyro:
 Aſt Amor ipſe tui majora pericula veris
 Fingebat, jam quidquid habet mutabilis ætas,
 Jam quidquid capiens multos peregrina volu-
 ptas,

Jam quidquid varius confert discriminis aër,
 Hinc Patriæ retrahenti atq; inde Parentibus ipſis
 Objiciens, donec tandem detraxerat omnem
 Prætextumque moramque metus, tua cognita
 Virtus.

Nec quidquam de te Virtus præſaga futuri
 Pollicita eſt, quod non ſolvisti ſcœnore multo.
 Tu miſtam Libyæ prolem monſtrumq; biforme
 Pectora Virginea & pucherrima colla papillaſque
 At ſerpentinos morſus dirumque venenum
 Atque necem captis certam referencia membra
 Evitare ſciens. non te promiſſa morata
 Blanda Voluptatis, non ſcintillantia flammis
 Lumina tardârunt, aut alludentis imago
 Quem ſemel ingreſſus fueras, vel detulit unguem
 Tramite de recto: Sed mens ſublimis odores
 Sprevit Achæmenios dependentesque comarum
 Ambroſios luxus, & miſtum veſtibus aurum (ſit.
 Atque animum quidquid vitiat dum ſenſa laceſ-
 Sic

Sic Heros quondam Latius quoque prætulit hir-
Scipio Virtutis frontem fragrantis amomi (tam
Deliciis, & saxosis recte otia clivis

Post habuit, nec pollicitis seductus ab æquo
Imperturbati decessit temporis horis:

Amphitryoniadis vestigia ritè secutus

Quem Xenophonteis in scriptis dulce relatu,
Socraticus memorat Prodicus Virtutis eandem

Ingressum trivisse viam. Sic magnus Ulysses,

Dux habitus priscis vitæque exemplar honestæ,

Non modo sollicitus, quo se conamine contra

Antiphaten, Ciconasque, immansvetumque
Cyclopa,

Et gemini rictus barathri defendere posset,

Præcipue studuit se contra armare malignos

Lotophagæ gentis fructus, & pocula Circes

Sirenumque modos, Patriamq; revisere prudens.

Talem te Batavi, talem videre Britanni,

Germani, Gallicque Ducem, celsissime Princeps,

Et stupuere tuæ tantas in flore juventæ

Intuiti fruges, quantas Prudentia longæ

Concilia solet vitæ & maturior ætas.

Sed quid iter magni calamo Colophonis Alumni

Adgredior dignum describere, viribus impar

Materiæ illustri, nec justis passibus æquans

Splendoremve Ducis peragratarumve viarum

Diversos tractus; nec post data tot documenta

Publica privatas curat Tua Gloria voces.

Namque alios fileam, testis qui Carolus Anglis

Post varios casus exantlatosque labores

Imperat, & triplicis fulgens diademate Regni

Concordes majore regit splendore Britannos:

Ille Periscelidis dum se tibi jungere nodo

Gaudet, & Heroi cognato è Sanguine creto

Pignus

Pignus amicitiae titulos commendat equestres,
 Hoc studet indicio testari summus amorem
 Præco tuæ laudis, quo totum corripis orbem,
 Devincisque tibi velut irresolubile nexu.

Testis & æternis redimitus tempora lauris
 Ille peragrando regionum victor, & hostis
 Terror Iberiaci, Ludovici insigne trophæis
 Nomen ab undecimo qui gestat tertius inter
 Francorum Reges, qui dum tibi baltea donat
 Gemmatique latus gladii circumdat honore,
 Quale vel Euryalus munus donarat Ulyssi,
 Quale vel Ajaci donum concefferat Hector,
 Te satis insigni gemmæ gestamine Divæ
 Ostendit, res sive domi bellive gerenda,
 Justitiæ rigidum & veræ Virtutis Alumnum.
 Quid memorem tot ab his, quæ nunc Germa-

nia paret,

Principibus delata Viris documenta parati
 Officii genus omne tibi adfectusque benigni?
 Haud aliter reliqui venienti adsurgere Phœbo
 Dicuntur Superi, perque æthera ritè meanti
 Undique multiplices Divum, si credere Vati
 Fas est Antiquo, præstat chorus omnis honores.
 Nam, licet ignoto cuperes transire per orbem
 Nomine, clara tamen facies morumque serenus
 Ille tuus fulgor, non ullis nubibus indi
 Usque adeo potuit, quin nosceret ocyus omnis
 Te mediis etiam immistum comitatibus Orbis.
 Sic ævo veteri si Jupiter induat artus
 Mortales, Superumve aliquis descendat ab auris
 Ætheriis, licet ille suos conamine vultus
 Dissimulet vario, vario velamine formam
 Cœlestem inducat, fictoque obducatur amictu,
 Ut primum tamen ignotæ sermone vel ullo

Ostensa est alio formæ præsentia gestu,
Ilicet externo celari nescia cultu
Majestas hinc inde micat, Divumque latentem
Corpore in adsumto mortali major imago
Prodit & humana species augustior oris.
Sic ego te vidi, quamvis circumdatus esses
Et studio immistus turbæ, tamen undique multo
Monstrari digito, voce alternante tuentum:
Hic est ille suæ Patriæ decor, illa Parente
Digna suo Proles, hominum spes, cura Deorum,
Civibus immensum quantum dilecta Potestas,
Quam propter veteris tanta est mutatio Regni
Facta, per anrales ut si mens ambulet omnes
Atque vices rerum primis perlustrat ab annis,
Nil simile inveniat nil quod conferre vel ulla
Parte, queat, cernat Regis quæ pulchrior esse
Quæ venerabilior formari posset imago
Principis effigie tanti? qui gratus Olympo
Civibus acceptus peregrinis charus & ipsi
Invidiæ magnus ringenti, humaniter omnes
Exceptat, licet ipse homines supereminet omnes,
Quem procul humana de conditione removit
A Superis ortus, & Dis æquata potestas
Secrevit populo. viden' ut micat inter euntes
Una tot comites, viden' ut supereminet omnem
Illustri vultus morumque nitore catervam!
Quantum præcellit reliquis præstantior astris
Lucifer atque alios superemicat Hesperus ignes.
Talia jactabant aliæ præconia gentes,
Dumque tui placido pascebant lumina vultus
Intuitu, meritas certabant spargere laudes.
Interea quàm longa tuis absentia Regnis
Visa tua est! quot vota tui pro sospite Cives
Fundebant reditu! non Laodameia Maritum

Sæpius optârat; pia nec revocârat Ulysses
 Penelope toties. Quoties suspiria votis
 Miscebant timidi, ne quid contingeret illi
 Unde salus dependeret communis, & unde
 Pars animæ major caderet staretve Boréi
 Imperii! quoties Dominum pelagique solique
 Poscebant precibus crebris in vota secundum,
 Seu solida in tellure tuos proferre placeret
 Transcursus, seu tete undis committere velles,
 Ne quid deposito tanto tellusve salumve
 Humani adferret, quin sartus tectus ab omni
 Incolumisque malo tua Regna revivere posses.

Audiit ipse preces, gratosque exaudiit orbis
 Arctoi gemitus, totum qui temperat orbem
 Imperio nutuque suo, saluumque remisit
 In patulum Patriæ gremium, quem totus anhel
 Ambitus imperii toties revocârat ab oris
 Externis reducem. Quæ tunc nova gaudia mentes
 Invasere hominum, cum nil temerata viderent
 Principis ora sui peregrino aut sensa calore
 Sed firmata leves contra præcordia mores
 Spectarent ardore magis possessa decori (stris
 Quam fuerant unquam variisque instructa mini-
 Artibus, Imperii quas olim Rector in usum
 Explanare sui posset! quot grata Penates
 Jubila lætantem Patrii celebrata per aulam
 Excepere sinu, Genii pro sospite tanti
 Et salvo adventu! quantas Materque Sororesque
 Atque minor Frater certârunt fundere grates
 Pro reditu CHRISTIANE tuo! sed cuncta
 tuorum

Gaudia, grandævi superavit læta Parentis
 Mens, præfaga diu solvendæ corporis umbræ,

Ætheriæque iterum repetendæ conscia sedis,
 At jam certa suæ subituri pondera molis
 Herculis, & Patrio cineri bustoque daturi
 Alitis æternum vires floremque juventæ. (tam
 Ille ubi Cæsareo CHARLOTTAM stemmate na-
 Connubio junctam tibi viderat, atque resultans
 Cum Witikindeo Carlinum sanguine semen
 Commistum, tacita spe præconceperat aulam
 Codanam digna facturum prole beatam;
 Jam Regni vitæque satur totusque supernis
 Sedibus addictus, cupidoque paratus olympo
 Sese inferre, tibi sua cum mandata dedisset,
 Qualia Theodosius fertur suprema dedisse
 Mox decessurus monita & Præcepta relicto
 Hæredi, tandem securus in æthera scandit,
 Jam Superis certus se posse vacare triumphis.
 Hac à parte etenim longe felicior ipso
 Theodosio FRIDRICUS erat, quod linqueret uni
 Imperii regimen gemini, populosque remotos
 Ast individuo conjunctos jure regendos
 Legitimo Hæredi & Genito conferret adulto,
 Qui non tutorum malefido obnoxius esset
 Præsidio, sed post annos cum laude peractos
 Quos non majoris momenti rebus agendis
 Jura pares censent, patrimonia justior Hæres
 Ritè gubernaret, tituloque capacior omni
 Commisssas summa cum lege teneret habenas,
 Maturoque suas regeret moderamine gentes.

Macte bonis tantis fortunatissime Regum
 Et titulis CHRISTIANE tuis modo Regna
 capeffens

Scande relicta tibi tandem fastigia, quæ tot
 Optarunt Reges, multi molimine vano

Affe-

Affectaverunt, pauci sine cæde cruenta
Tentarunt, sed in hoc tempus contingere nulli
Hac qua tu potuere via regnare rogati.
Adversis aliis studiis aliisque sinistro
Omne, & auspicio nullo sibi sumpsit habenas;
Illis imperium venalia castra dederunt,
Corruptusque auro imposuit diademata miles;
His irretitæ donis suffragia plebis
Emtaque muneribus popularia vota tiaras:
Sunt quos in partes compago soluta Senatus,
Et discors Procerum fecit sententia Reges:
Sunt quoque, quæis titulo majestas contigit æquo
Regia, at hæredes non permanfura Nepotes;
Vel si continuus regnandi cesserit ordo,
Non tamen, humano quæ jure soluta, Potestas.
Te fausto & simili nullo existente per orbem
Exemplo, meriti geminatus & auctus honoris
Cingit apex, ornatque tibi caput; ambitus omnis
Quem populi concors Danorum elegerat olim
Imperio successorem, mox deinde supremis,
Sic voluit rectrix hominum Divina potestas,
Non adfectantem donavit juribus ultro.
Quæis modo suffultus regimen dum suscipis, in te
Nil miles, nihil ambitio, popularis & aura,
Nil Procerum fastus rerumve cupido novarum
Juris habent quidquam. tua sunt quæ cernis ab
asse

Regna Hæres, legesque super jurisque tenorem
Humani positus soli parere teneris,
Cujus in his terris censeris tendis imago.
Haud aliâ ratione tamen quam legibus olim
Paruimus, tibi jam paremus, & inter utrumque
Imperium discrimen adhuc non novimus ullum.
Hoc præter, quod in unius dum cuncta potestas

Delata arbitrium est; se lex animata tueri
 Hoc possit melius contra ambitiosa Potentum
 Vota, nec adfectus ulla jam peste laboret.
 Usque adeo summæ cum libertatis amore
 Convenit Imperii data quæ tibi summa Potestas.

Respicit è Cœlo Genitor modo Divus, ut ipse.
 Quem terris & quo terras & Regna beavit,
 Jam sua quæ nuper dederat præcepta sequaris,
 Nominaque titulosque tuos & mente modesta
 Suscipis, & nunquam cessante labore rependis;
 Et licet ad summum longè post terga relictâ
 Crescendi remorâ, venisti culmen honorum,
 Haud intermittas tamen istæc cuncta patrare
 Quæ possent unquam fastigia tanta mereri.
 Orditur Regnum, consolaturque Propinquos
 Regalis Pietas, & dispensata per omnes
 Rite modos actusque haud obliviscitur inter
 Tot circumfusos aulæ mistosque ululatu
 Plangores Regni: & nec pompæ parca decoræ
 Nec nimis effusi pro tempore prodiga luxus
 Cœlicolum Patriæque simul pergrata favorem
 Obtinet & laudem. Comes est Astræa, nec orbuna
 Funestas inter taxos mœstasque cupressos
 Se sentit, Geniove vacat Regale Tribunal.
 Hoc fuit Augusti quondam memorabile votum
 Cujus non quenquam caperent fastidia Regni
 Illius ut posset dici moderator & auctor.
 Tu passu CHRISTIANE pari contendis, id unum
 A Superis optas, atque id pro viribus unum
 Iustitia & Pietate tua, qua præcipis omnes
 Longe Augustorum titulos, conaris, honore,
 Quem tribuere Dii, in quem juravêre tributum
 Arctoz Gentes, ut possis dignior esse,

Atque

Atque novis titulos meritis superare priores.
 A tete incipiens, reliquis exempla daturus
 Ne graviora tuo prætexas nomina fisco,
 Frugalis quanquam, dimensum contrahis aulæ;
 Munificusque licet, tamen ipse impendia, solda
 Ut constet ratio, rectâ ratione gubernas; (una
 Et licet haud unquam quidquid manus erogat
 Altera respiciat, tamen utraque computat æqua
 Imperii reditus libra, ne desit ab una (quum
 Parte, quod in reliqua superest, & pondus ini-
 Degravet alternam lancem. Sic denique discant
 Quotquot inutilibus disperdunt sumtibus assen,
 Et benè, sed falso suasu, transacta loquuntur
 Tempora, quæ molli fluxerunt marcida luxu,
 Regis ad exemplum cujus tenet omne recessus
 Pectoris eximium, proprios componere mores,
 Deque Palatino dispersos vertice latè
 Virtutis radios privis inducere tectis.

Pro lubitu Fortuna suas nunc dirigat alas;
 Nec modò quas Regis cameras habet aula priores
 Atriaque ante illas, sed & ipsa cubicula scandat
 Quidquid & interiora tenent penetralia, famæ
 Proferat, in medium ut proclamet, & offerat Or-
 Nil tectum, nihil occulto sine teste recessu (bi:
 Celatum ex gestis optat CHRISTIANUS haberi,
 Virtutis nec limen habet documenta minora
 Interius, quàm tota foris spectacula, quare
 Nil magis affectat penitus quàm posse patere
 Et velut expositus communi stare Theatro.

(laudes

Quis memorare tuas potis est, Rex maxime,
 Cum varias variis impendis temporis horas.
 Rebus & haud quidquam patiaris inutile labi;

Sive in Regali das Majestate verendus
Legatis folio responsa stupentibus Heros :
Seu tua proponis coram interiore Senatu
Consilia, & Patriæ quæ noxia quæque saluti
Commoda perquiris, vel per collegia tractas :
Sive salutantum turbæ absentumve medelam
Fers votis & pronus opem, querulamq; papyrum
Perlegis intentus, subsignandosque libellos
A capite ad calcem percurris sedulus, ante
Quàm tua subscribis Regali Nomina dextrâ,
Præsidia adfluctis, & formidanda superbis
Quos malefactorum mala culpa redarguit ipsa :
Seu tua perlustras armamentaria, solers
Militiæque tuæ quæ sunt data nomina lustras,
Atque Tribunorum rapido defendis ab astu.

At quoties Patrio conscendis more Tribunal
Legibus accinctus, qua libertate Senatus
Te coram, profert rescantia vota querelas!
Discessisse licet, nec dissentire negatum
Aut sensus animi depromere, tuta rogandi
Libertas, & quæ ratio vult copia fandi,
Nec cedit melior primo sententia voto,
Dum non quis dicat sed quam conformia legi
Spectatur. Tunc nulla tibi cunctatio longa est.
Cum des judiciis majorem sæpe diei
Partem, nec credas melius te temporis horas
Posse locare tui, quàm si delicta rescindis
Et rectè revocas facta, infontesque tueris,
Castigasque reos, & jura cuique ministras.
Seu rigidum lenis jus, & deflectis ad æquum
Justitiæ normam, jam res jam tempora rerum
Exacte trutinans: seu spem præcidis avaris
Auri Judicibus: sive intercedis iniquis

Sæpe

Sæpe Magistratus actis, infectaque reddis
 Quæ fieri minimè decuit. Quæ turba tumultusq;
 Atque irrumpentis Populi festina cupido
 Cernendi tanti vultusque atque ora Monarchæ!
 Qualia spectavit quondam Tirynthius Heros
 Ora Jovis Genitæ circumstipata Deabus
 Hinc illinc variis, quæ dictaque factaque recta
 Dirigerent ratione Deæ. Quam creber ad ipsos
 Cancellos stantis percunctantisque coronæ
 Adplausus, quoties sententia lata susurros
 Efficit arrecti Populique & sensa pererrat!

Hæc si cepisset quisquam primordia Regni
 Trojadum Grajumve Ducum, radiosq; coronasq;
 Inter & ipsorum sellam meruisset eburnam
 Divorum statuas. Sed tu non talia captas
 Humanè licitos quæ transgrediuntur honores.
 Non Tibi cum Persa mos est interprete niti
 Et Majestatem de vano accersere fastu: (bram
 Non per honorandam simulantis imaginis um-
 Aut fragiles statuas Romano more superbus
 Poscis adorari nimio tua Nomina cultu.
 Numinis ast instar cujus vice fungeris, audis
 Præsentem Præsens, & jam solamen egenis (quam
 Jam protendis opem: tua nec patientia quen-
 Linqvit inauditum, cui justa est causa querendi,
 Sæpe vocas ultrò timidos, sermonis honore
 Nec dedignaris meritos. Ne transfigat annos
 Mens in secessu vel amet generosa latebras;
 Prodeat in lucem, si quis latet, appetat aulam;
 Et decori Aulæ Domino sese offerat ipsi,
 Tunc discet me vera loqui, cum viderit ipsum
 Alloquio Regem quàm libera turba Clientum
 Adgreditur, quamq; ille iterum gravitate serena

Excipit adstantum quas promunt ordine voces.
 Hic loca prima tenet Meritum; propiorq; mere-
 Esse suo Regi, qui se probat esse priorem (tur
 Insigni virtute aliis. Stat Regis in uno
 Gratia cum probitate loco; gradus unus & idem
 Ducit ad utrumvis sic culmen, ut inter amorem
 Principis ac famæ viridis fastigia nullum
 Linquatur spatium, tam firmis nexibus hæret
 Regis amicitia Virtus conjuncta, nec ulla
 Se retrahi patitur techna; nec Stemma vel extra
 Quæsitum decus atque alio de lumine lumen
 Intercessorisve auri vox illita fuco
 Debita virtuti sibi poscere præmia tentat
 Alteriusve fatos operâ sustollere fructus.

(gum,

Hæc bona sunt animi, queis, augustissime Re-
 Jam tua cum tanto fausti primordia Regni
 Condecoras plausu, quantum meruisse peractis
 Vix potuere alii longi moderaminis annis.
 Nec minus excellis quoties bona cætera profers
 Corporis aut sortis, quæ sunt tibi summa, sed
 Rectoris dotes Genii, mentiq; ministrant. (infra
 Præter enim summam Regali à stemmate stir-
 Cujus cum Nili celatur origine vena, (pem,
 Sic oculos, sic ora refers, ut splendida sedes
 In te Virtutis pateat, gentesque, decora
 Corporis à Specie suetas sibi sumere Reges,
 Augusto possis merito devincere vultu.
 Nec pateris bona tanta situ squalere, sed omnes
 Quæ Regem deceant artes, & Tullius olim
 Dejotaro laudi duxit, sic excolis, ipsi
 Ut tete stupeant, qua pollent arte Magistri:
 Nam quis te Castor, quis te superaret Achilles;
 Quis tibi Bucephalus vel quis licet unius olim

Cæsaris

Cæsaris incessum tolerans, parere negaret,
 Cum facis alipedem rigidis servire lupatis
 Regali moderante manu, Dominumque vereri;
 Sive jubes totum circumvolitare rotato
 Cursu orbem, seu vis medium dissindere gyrum.
 Inque vices postquam latus in versatus utrumq;
 Dissecto in circo gyros formare minores. (est,
 Seu prope cancellos Xantho jam rite rotato,
 Calcari stimulante, effusis pronus habenis
 Et sude dispositâ appensum decurris ad orbem,
 Quis tunc de Comitum turba genibusve ferocem
 Flectit equum melius dextrave decentius hastam.
 Vibrat & aptata pendentem promptius orbem
 Cuspide per medium trajectum detrahit? aut
 In medio cursu potiori sistit hiantem (quis
 Cornipedem gestu; tormenta quis ocyus inde
 Pendula depromit, figitve volatile plumbum
 Certius excussum reboanti pulvere metæ?
 Quis femori abducto citior ferit alite telo
 Oppositum pectus? dextrave paratior ensena
 Nudat, & è sparsa magis inclinatus arena
 Excipit, exceptumq; caput conspectior aufert?

Prædicet ipsa tuos toties quos conscia vidit
 Et toties stupuit venatus Delia Virgo,
 Alipedi insidens rapidi cum fulminis instar
 Per juga, per valles, per plana, per avia lustrâ
 Antevenire soles Zephyrosq;, Notosq;, sagittasq;
 Et si quid celeri possit superare volatu
 Æoliaeve fugas, excussi aut sîbila teli.
 Hæc summos semper delectavere Monarchas.
 Ludicra, & hostiles contra Mavortia pugnas
 Pectora maturè præmunivêre Potentum.
 Sic ipsum quondam vidit Latonia Cyrum.

Cum Comitum turba lustrantem tesqua priusquam

Magnanimus Medis metuendos vinceret hostes;
His quoque perspexit Mithridaten lufibus annos
Primævos, viresque induravisse, priusquam
Tenderet intrepidus contra Syllasque Ducesque
De Latio reliquos, quos lustra per octo laceffit.
Nec numerare vacat tot qui incrementa laborum

Hinc voluere sibi & primordia sumere laudum:
Nec caret exemplis paribus veneranda Vetustas
Patria, quæ simili specie Virtutis Hotheros,
Frothones, Skioldosque, aliosque hoc nomine
Reges

Commendat, quos sæpe suos errasse per agros
Dania spectavit, nemorumque intrasse recessus.
Tu quantum gaudes vestigia grata tuorum (gam,
Hac quoque parte sequi Majorum, maxime Re-
Testantur tot in Iegersburg suspensa ferarum
Cornua, Sialandæ sacrataque dona Dianæ,
Debita Regali monimenta perennia dextræ,
Quæ quoties multus cernit tua munera Civis
Auctori plusquam cervinos expetit annos.
Nec tamen hæc alias minuit præpostera curas;
Ait ut Trajanum successoremque voluptas (quam
Sæpius illa quidem tenuit, sed non tamen un-
Detinuit prægressa modum, quin rebus agendis
Imperiique bono cura majore vacarent;
Sic tibi nec minuit graviora negotia Regni;
Sed solum si forte vices Natura requirat
Atque à continuis sibi laxamenta laborum
Mens poscat vinclis, placet illa remissio, forti
Quæ semper placuisse Duci laudatur, & ipsi
Ex Regni gremio Regi sese utilis offert.

Nec

Nec quoties cessant majorum pondera rerum
 Occupat hæc totum te sola atque una cupido
 Lustra pererrandi: Sed qui Venator Apollo est
 Ille Camænarum Præses quoq; maximus audit;
 Sic noster quoq; Phœbus amas tua lumina Musis
 Haud minimam partem dare, & hinc qui com-
 modus orbi

Esse tuo possit, meliorem reddere florem; (num
 Non Hecubæ Matri quæ nomina, inepta Nero-
 Quæsitæ expendens, sed quæ præcepta regendi
 Privatamque aulam totumq; per omnia Regnum
 Augustus fertur quondam legisse legendo.

Atque ut Alexander non cuncta poemata sorte
 Posthabitâ evolvit, solam sed Rege poësin (stum
 Hanc statuit dignam, Regi quæ quid sit hone-
 Explicit, & quid sit Regali culmine dignum.

Sic quoque delectum solitus prudenter habere
 His solum invigilans studiis tua tempora donas,

Quæ regere imperio populos & Regna tueri

Parta docent, sive infensus Gradivus ad arma

Provocat insontem, positis seu Martia pugnīs

Signa reconduntur sopitaque bella quiescunt

Paxque iterum placido complectitur otia nexu.

Jam Patriæ portus lustrare, situsque locorum

Ante oculos versare placet; quæque inde benignè

Commoda subjectis Regnis Natura ministrat.

Jamque per annales iterumq; iterumq; tuorum

Ire juvat Proavum, quoties vel fœdera pangunt,

Bellave justa gerunt, pacatave Regna gubernant,

Conciliis pugnisque cupis sociatus adesse

Et tua præteritis connectere tempora seclis.

Qualis Alexander Cæsar cognominis olim

Regis in historia sedit defixus, &, inde

Seposito vitio, collegit semina laudum.

Hæc inter, dum nec tibi subcisiua perire
 Tempora permittis, quàm frugi est copia victus!
 Quam brevis est requies, cui non ingrator ulla
 Particula est quàm quæ Regni non dedita curis?
 Si tamen esse queat Regni quod nescit amorem
 Momenti spatium, cum te noctuque diuque
 Publica cura tenet, tibi nec transcurrere soli
 Exoptas albosve dies, horamve serenam.
 O vigor æternus Superisque simillima Virtus!
 Quam non tanta premit moles, non cura fatigat,
 Gloria non perdit, mollitve potentia Regni!
 Quam facis incertum conantem reddere tantis
 Pro meritis laudes, quid primum quidve secun-
 dum (tes

Commemorare decet; tot sunt quæ pectora do-
 In tua migrârunt, & jam me plura volentem
 Tot simulacra tui confundunt fulgure Regni.

Hinc tibi prima cupit tua Dania solvere grates,
 Dania navigero variè intercincta profundo;
 Illa sinu gestat quos pleno Copia cornu (scunt,
 Exhibet omne genus foetus, queis arva tume-
 Prata micant, undæque scatent, silvæque reni-
 dent,

Atque horti fragrant humero dependet amictus,
 Subtemen Cereris, picturatusque bonorum
 Diversis splendet cumulis. hic multus aristas
 Flavet ager variis atque ubere mole laborans.
 Delectat spicis redimitam tempora Divam.
 Hic sua Triptolemus solers, quam neper adunco
 Sulcârat rastro, committit semina terræ.
 Erigit hic lupulum pendentem Thyrsiger Evæ.
 Hic armenta bouum per prata virentia ludunt,
 Et sub Pane greges tondent custode minores

Gra-

Gramina per lætos latè florentia campos.
 Hic caper hirsutus salicem populatur amaram.
 Hic domitat Neptunus equos. hic lustra pererrat
 Cum Phœbo Diana Soror, nemorumq; latebras.
 Hic densas spargit Silvanus ab arbore glandes
 Chaonis. hic cervos inter damasque fugaces
 Alterno pede pulsat humum, ducensque choreas.
 Exsultat Satyrus, liquido resonante volucrum
 Concentu silvâ. colit hic Pomona benignos
 Hortorum fructus. hic corniger emicat Amnis,
 Limosusque Lacus, & cinctus arundine Rivus,
 Et Domino plaudunt plaudentes flumina Cygni.
 Hic fluviatilibus venatur Nais in undis
 Squamiferumque pecus fallacibus objicit hamis;
 Hic Thetis immensa projectat ab æquoris urna
 Pinnigeras gentes, & retia complet hiulca.
 Hac tua sese offert circumdata Dania palla
 Nativa specie naturalique colore,
 Exculta, at fraudis, peregrinique inscia fuci.
 Hæc eadem fortes, Mavortia pectora, Cimbros
 Horrida Romanis & formidata tot orbis
 Nomina Principibus tibi devovet atque paratos
 In nutus tenet alma tuos, seu bella gerenda
 Sunt tibi, seu multæ sunt munimenta labore
 Conficienda manus, tutandaque mœnia Civi.

Illinc se obsequio certans Norvegia sistit
 Ætherias nubes & cœlum vertice tangens,
 Prærupti montes altaque è rupe fluentes
 Exornant Rivi gemmisque auroque rigentem
 Ingenitis opibus, tunicam, varieq; figurant
 Mille sinus, & crebra vada, & tutantia Re-
 gnum
 Tot brevia, & circum stipantes littora linguæ,
 Pub.

Pulvinique Maris & promontoria Terræ.
 Ast intra chelas portusque atque ostia Ponti
 Silva hirsuta comas, fulgensque Fodina metallis
 Argenti, ferrique, & fulvo nobilis ære;
 Immistæque inter Fluviorum brachia Valles
 Armentisque satisque & plena fruge refertæ.
 Inde Molæ rapido versatur machina fluctu
 Adpositæ ferra discindens stamina pulpæ;
 Stat prope Perdices Genitus miratur & artis
 Incrementa suæ modici compendia sumtus.
 Inde volatiliū varium genus appetit Auceps,
 Inde feras Venator agit, jam jamque ferarum
 Summa premit Victor celeri vestigia cursu.
 Inde suas multo Piscator pisce carinas
 Implet & in terram mox dirigit; inde caverna
 Sub patula rupis Salmonem percutit audax
 Improbuloque parit sibi nutrimenta labore.
 Talibus insignis distincta veste figuris
 Naturæque manu factâ venit obvia Gentis
 Normannæ Genitrix, populosque suoque paratu
 Instructas offert famulanti nomine classes.

Inter utramq; Deam se infert Pater ipse tridenti
 Æquoreo pollens, ante illum Protea gestat
 Munoceros animal pretioso nobile cornu
 Tradentem pelagi claves, gentesque profundi, &
 Quidquid habet Pontus. comitatur multa po-
 tentem

Infula, diversisque bonis se jactat abundans
 Ferroa, cumque illa certat non ultima Thule
 Terra tui Regni; sed quâ Sol surgit Eous,
 Quâ cadit Hesperius, qua multa parte moratur
 Nocte dieq; rubens, dum non immergitur Axis
 Æquore inocciduus, tua Nomina lustrat; & illinc
 Tecta

Tecta diu rursum jam se Gronlandia prodens
 Agnoscit Regem Dominumq; . Hinc adnatat, an-
 Credet posteritas? extremis Agnus ab Indis (ne
 Ornamenta habitus & condimenta ciborum
 Apportans, faustum auspiciis Regalibus omen;
 Jamque novus Patrio Titanius ales ab igne
 Promptus ad Eoos Domini mandata Tyrannos
 Ferre abiit panfis stellasque sequentibus alis.

(quenter

Sic sua dum certant tibi subdita Regna fre-
 Gaudia testari, festivaque murmura ripæ
 Commiscent sociæ, sibi que oscula mutua reddit;
 Qua latè extensum tumidus circumsonat undis
 Imperium, Nereus; de toto confluit orbe
 Huc Regum adplausus, Legatorumq; cohortes
 Heroum pandunt tibi sanguine cognatorum
 Vota, & digna tuis meritis præconia postquam
 Fuderunt, tecum renovantq; & fœdera pangunt.

Jamq; resultantum resonat tota Hafnia turbis,
 Hafnia sceptrifero quæ nubila culmine transit,
 Atque Palatino super astra cacumine pergit.
 Hafnia, quæ nulli portuve situve secunda
 Urbibus ex orbis, cunctas pietate fideque
 Exsuperat, pugnaque ipsam victrice Sagunthum
 Obscurat, nec capta hosti capitolia Romæ
 Vincit in extremos scriptura laude Nepotes.
 Illa sui meritò Clypei cælamina jactat,
 Obsidionalis fecit quæ insignia Virtus,
 Tympanaq; , lituosq; , tubasq; omnemq; paratum
 Martis & in porta vigilantis pectora Civis;
 Illius haud rigidæ cedent certamina Spartæ,
 Illius haud unquam concedent pulpita Athenis;
 Dum Genium CHRISTIANE tuum nomenque
 tueri
 Pos-

Possit, & è tanto venturos stemmate Reges.

Ergo alternantum studia inter personat aures
Vox ea crebra meas, mea cui nunc ipsemet addo
Pectore vota pio: Vincat CHRISTIANUS & annis
Mygdonios Pyliosque Senes, & prole beata
Nubis & ignarâ celebratos sorte Metellos,
Et tantum superet Veterum quosunque Senectâ
Et sobole Heroum, quantum mansura Potestas
Infra se linquit finitos tempore fasces,
Depositâsque brevi diadema perenne secures!
Æterna ut maneant quæ nobis dona dedisti
CHRISTE Deus nostræ Conservatorque Salutis!
Sic tibi perpetuas laudes dicemus & omni (mus,
Tempore continuas; iterumq; iterumque cane-
Gratia sit summo, summo sit Gloria CHRISTO.

F I N I S.

CHRISTIANI AAGAARDI

Regiæ Communitatis Hafnien-
sis Præpositi, postea Ripen-
sis Gymnasii Rectoris, &
ibidem S. S. Theolo-
giæ Lectoris

C A R M I N A.

CHRISTIANI

AGGARDI

CHRISTIANI

AGGARDI

CHRISTIANI

AGGARDI

CHRISTIANI

V I T A

A A G A A R D I.

CHRISTIANUS LAURENTII AAGAARDUS Patriam habuit Cimbricam Chersonesum, & natale in ea oppidum Viburgum; quod celebre est inibi emporium, diœceseosque cognominis caput. Pater ipsi fuit Reverendus, Doctissimus, & religiosissimus vir Dn. LAURENTIUS JOHANNIS AAGAARD ad ædem, quæ fratrum Griſeorum (vernaculâ Gragbrødre) dicitur, Pastor primarius: Mater lectissima, pientissima omnique virtutum laude condecoratissima matrona MARIA SCHYTTENIA ANDRÆ filia, quæ proavum maternum habuit Mag. CHILIANUM JULIUM secundum diœceseos Viburgensis à reformatione Episcopum ex nobilissima apud Danos JULIORUM stirpe prognatum. His parentibus lucem primam aspexit Ao. 1616. d. 27. Januarii, & mox ab iisdem SS. Baptismatis Sacramento Servatori suo solenniter initiatus est, ut nova & cœlesti luce mens tenera & tenebris jamdum obnoxia collustraretur. Cum autem in ipso statim infante admodum non levia vivacioris ingenii indicia animadverterent B. Parentes; non-

nondum Sexennis Ao: sc. 1621. Musis consecratus est, introductus in Scholam patriam Viburgensem Rectore Scholæ Clarissimo & eruditissimo viro Mag. OTTHONE BLICKFELDIO sub cuius & succedentium ipsi ordine Mag: NICOLAI PAULINI postea SS. Theol. Doctor: & Professoris in celeberrimo Hassniensium Lyceo, Mag: CHRISTOPHORI JOHANNIS Hassniensis, item Mag: JOHANNIS JOHANNIS ductu & moderamine tyrocinia studiorum posuit, & in artibus ac linguis egregie profecit, cum indefesso discendi studio mores honestos vitæq; innocentiam sedulò jungens. Ao: 1635. ad festum Paschatos è Schola dimissus est, & testimonio Clarissimi Rectoris Mag: JOHANNIS JOHANNIS munitus Lyceum Hassniense Celeberrimum adiit civitatē inibi Academicam ambiens; ubi, post probatum satis superque Musarum Antistitibus profectum suum civibus Academicis adscriptus fuit die 14. Maii, Rectore Magnifico Dno: Mag: CHRISTIANO LONGOMONTANO, & Decano spectabili Mag: JACOBO MATTHIÆ Eloquentiæ tum temporis Professore Regio, postmodum SS. Theolog: Doctore & Episcopo Arhusiensi; privatumque studiorum suorum moderatorem Virum Excellentiss: Consultissimumque Dn. Doct. CLAUDIUM PLUMIUM J. U. D. & Professore Regium elegit.

Ibi vero per integrum triennium studia sua continuavit, lectiones DD: Professorum diligenter frequentando, privatumque Præceptorem suum de ratione studiorum suorum sæpius consulendo, dum interim biennio primo mensa Regia & hospitio Regentziano fruebatur; scilicet ad festum

festum Paschatos Anni 1637. quo tempore Nobiliss: Consultissimusque vir NICOLAUS EGGERECHT t. t. Secretarius Regius in Cancellaria (quam vocant) Germanica, eum de meliori sibi nota commendatum institutioni liberorum suorum admovit. Anno 1638. circa Festum Paschatos Examen Theologicum subiit, & ab Examinatoribus B: D: CASPARO BROCHMANNO & Dno: D: JOHANNE RESENIO utroque Theolog: Doctore & Professore celeberrimo, item Mag: JOHANNE SVANINGIO t: t: Linguar: Oriental: Professore, postmodum autem Doctore & Professore Theologiæ Selandiæque Archiepiscopo, egregium profectus sui in Articulis fidei & S: literis meruit testimonium. Et ne studia Philosophiæ vel omnino neglexisse, vel negligenter saltem tractasse videretur, paucis interjectis mensibus examini philosophico se subjecit, & post promeritos in hac etiam palæstra niveos lapillos prima Philosophiæ laurea condecoratus est; Decano M: THOMA BANGIO t: t: Linguæ Hebrææ Professore postea Doctore & Professore Theologiæ celeberrimo. Ao: 1639. ipso Circumcisionis Jesu Christi festo pro impetranda, quam vocant, dimissione Academica specimen concionatorium dedit, præsentē Dno: D: CASPARO BROCHMANNO, statimque rude Academica donatus est, dimissus cum insigni tum privato privati Præceptoris sui, tum publico cæterorum Professorum encomio, comprobantibus id, quæ adhuc supersunt, testimoniis eorundem luculentis. Missione igitur à Nobilissimo Dno: EGGERECHT bona cum venia impetrata in Cimbriam reversus est, &, quod restabat hyemis, apud fratrem

fratrem suum natu maximum Virum Reverendum & doctissimum Dnum: ANDREAM AAGAARDUM trium Ecclesiarum *Örum/Wistom/Weitrom*, t: t: Pastorem transegit. Ad festum Paschatos ejusdem anni a Venerabili Exedra Viburgensi ad munus subdiaconatus in Ecclesia Cathedrali extra ordinem obeundum vocatus est, quod etiam, licet valde laboriosum, in tertium annum usque sustinuit, cum interea quater singulis septimanis orationes sacras ad populum habere teneretur. Anno igitur 1641. circa festum Michaelis abdicato hocce munere Hassniam rursus petiit, neque tamen diu ibi substitit. Etenim ad Regiam & Equestrem Scholam Soranam evocatus est, & supremus in eadem Collega constitutus labente eodem anno. Quam spartam pro virili ornavit ad mensem usque Augustum Ai: 1646, quo tempore à plurimum Veneranda Facultate Theologica Academiae Hassniensis ad præposituram Regiæ Communitatis Hassniensis, & Professionem Poëseos extra ordinem suscipiendam invitatus conditionem accepit, & in Communitatem quidem introductus est d. 14. Octobris à Plurimum Venerando, Amplissimo Doctissimoque Viro Dno: D: CASPARO BROCHMANNO, præsentente Dno: D: JOHANNESUANINGIO, t:t: Theologiæ Professore Celeberrimo, Professionem autem Poëseos demum Ao: 1647. incunte orsus est; quo ipso & summi in Philosophia honores ipsi sunt collati, Rectore Magnifico Dno: Mag: THOMA BANGIO, Decano autem & Brabeuta Dno: M: PETRO SPORMANNO Historiarum Professore Publico, quem actum ipse metrica gratiarum actione conclusit.

An-

Anno 1651. cum per obitum viri Clarissimi Dni: Mag: CHRISTIANI BROD vacaret Recto-
 ratus Scholæ Cathedralis Ripensis, missus ipsi
 commendatione Magnificentiss: Dn: Cancellarii
 CHRISTIANI THOMÆI SEHESTED successor
 fuit AAGAARDUS noster, traditque ipsi fasces
 Scholares a Viro Max. Reverendo, Amplissimo
 & eruditissimo Dno: D: PETRO JANI KRAG-
 LUNDIO, Episcopo t: t: Diocæcesos Ripensis d:
 14. Aprilis. Quanta cum laude provinciam hanc
 administravit, quanta cum industria discipulo-
 rum fidei suæ concreditorum profectum pro-
 motum ivit; exinde conjicere licet, quod tum
 temporis Ripas, tanquam Athenas alteras, con-
 fluèrent ex unoquoque Chersonesi nostræ angu-
 lo magno numero discipuli.

Hic, cum sibi jam stabilem rerum ac fortuna-
 rum suarum sedem paratam videret, de fideli
 thori socia sibi prospiciendum ratus, animum ap-
 plicuit ad elegantissimam, pientissimam omni-
 busque corporis & animi dotibus ornatissimam
 Virginem MEDEAM VELLEJAM Pl: Reveren-
 di & clarissimi Viri Dni: Mag. SEVERINI AN-
 DREÆ VELLEJI Pastoris Primarii & Canonici
 Ecclesiæ Cathedralis Ripensis (νῦν ἐν ἀγίοις)
 filiam natu minimam; quæ ipsi quoque conju-
 gio juncta fuit Ao. 1653. die 28. Augusti, & qua-
 cum conjugium suave, amicabile & jucundum
 exegit, sed, proh dolor! breve admodum, ut-
 pote decem saltem annorum cum dimidio. Li-
 beros autem ex conjugē hāc suā suscepit quinque;
 filios quatuor & filiam unicam, ex quibus super-
 stites duo saltem sunt; Mag: LAURENTIUS
 AAGAARDUS Vice-Pastor Regius ad arcem Fri-
 derici-

dericiburgum, & SEVERINUS AAGAARDUS
 Pastor Ecclesiæ in insula Römœ, quæ Jutiæ Au-
 strali prope Tunderam adjacet; Cæteri in Dno.
 dudum piè obdormivere. Anno 1658. à Venera-
 bili Exedra Ripensi SSæ: Theologiæ Lector &
 Pastor Ecclesiæ Wester-Wedsted designatus est,
 in qua statione ad mortem usque permansit, ubi-
 que partes officii etiam ultra, quàm paterentur
 fractæ corporis vires, explens, nullique parcens
 labori & industriæ, sicubi pro ratione officii cui-
 quam præsto esse deberet. Ultimis sex vitæ annis
 minus firma usus est valetudine, cum catharris
 & Scorbuticis Symptomatibus crebro conflicta-
 tus, & licet ex consilio affinis sui conjunctissimi,
 Medicique experientissimi Dni: D: LUDOVICI
 POUCHII, salutaria remedia diligenter adhibe-
 ret, tolli tamen radix mali nunquam potuit, qua-
 propter vires illum paulatim deficere cœperunt;
 & languor diuturnus in morbum tandem exiit
 periculosum; Ex quo cum se moriturum ani-
 madverteret, adversus mortem firma in meri-
 tum Servatoris sui fide & indubitata melioris vi-
 tæ spe fortiter sese armavit; pieque ac placide
 Deo Creatori suo animam reddidit ipsis Nonis
 Februarii Ao. 1664. relicto omnibus bonis, ma-
 ximè autem Dilectissimæ Conjugi (quæ etiam-
 num superest vidua, mortem præmaturam de-
 sideratissimi Mariti acerbè lugens) & liberis cha-
 rissimis maximò sui desiderio. Vixit annos 48.
 dies novem, adeoque magnum climactericum
 suum attigit, quem sibi ipse emortualem non
 semel est ominatus.

Fuit Beatus AAGAARDUS felicissimi ingenii &
 memoriæ, nec non sagacissimi judicii lectionis-
 que

que indefessæ, quibus mediis solidam sibi in omni scibili acquisivit eruditionem, quam abundè testantur non solum poëtica ejus scripta, sed etiam Theologica & philosophica; quæ tamen interveniens fatum perficere non sivit. In moribus elucebat candor ingenuus, summaque integritas, quæ & ipsi insignem Nobilissimorum doctissimorumque Virorum favorem conciliavit; constantia verò animi tanta fuit, ut adversis, quæ plurima sensit, nunquam dejectus, prosperis nunquam elatus fuerit; quæ etiam tædium morborum, quibus perpetim affligebatur, non parum levavit. Denique in conversatione civili illa, quam semper præ se ferebat, venustas & festivitas omnium illexit animos, ut adeo ipsum sibi omnes expeterent, & ex ore narrantis non sine admiratione penderent. Postremò absolutam tanti Viri Icona Orbi literato sistere non poterit, nisi qui ipsum intimius noverit, quam sibi infelicitatem à Fatis invisam non immerito dolet, qui has lineas rudi penicillò duxit,

S. C. AAGAARD.

Quàm se probaverit OLAO BORRICHIO Aagaardiana Musa, si Dissertationem ipsius de Poëtis Danis inspexeris, patebit.

CHRIST. AAGAARDI

349

CARMINA VARIA.

Nuptiis

(1-)

LAURENTII CANUTHI

Ædium a S. R. M. Juventutis in artibus
Mechanicis institutioni destina-
tarum Scribæ Regii, &
Virginis

GERTRUDÆ SEVERINI ERASMI
Filiæ. 1636.

Mens avet ad castos divertere Turturis ignes:
Inceptis veniat mollior aura precor.
Est nemus augustum, prærupta quod undique
Sylva, soporiferas sylva coronat aquas: (claudit
Frondebis ut velo Phœbeos submovet ignes,
Frigora dant rami, flore superbit humus:
Dulce secant sylvam resonanti murmure rivi,
Qui varia terram fertilitate beant. (stæ
Hæc domus, hæc sedes, hæc sunt penetralia ca-
Turturis, hic vitæ tempora sola terit.
Non dolus has sedes ulla formidine terret;
Deliciis floret sylva beata suis:
Carmina cygnorum vicinis audit in undis:
Et latere ex omni dulce queruntur aves:
Heic quia non ullæ pariunt res tædia vitæ
Perpetua gaudet virginitate frui.
Hæc ubi diversum fama celebrata per orbem
Turtur, ab innumeris est adamata procis:

Illa velut crimen tædas exosa jugales

Intactas tenuit virginitatis opes.

Audiit hæc auceps nemorosa in valle moratus

Cassibus incautas ut malè fallat aves:

Turturis, & dixit, cingam fallacibus arces

Retibus, hic prædam forte agitabo bonam:

Facta minis quantum distent malè credula discet,

Cum cadat in nostras compede vineta manus:

Dixerat, & volucrem dulcedine detinet oris

Mollia dum celat retia fronde levi.

Fertur at illa cito per inhospita lustra volatu,

Deliciis viset quo loca nata suis:

Dumque vagabundo lascivit in aëre motu;

Vincula nodosa compede crura ligant:

Plangitur & trepidans adducit retia motu,

Et tremit, ac visis agna novella lupis.

Victor at optatâ referens nova præmia prædâ

Cincta triumphali tempora fronde gerit.

Hæc est præcipuo victoria digna triumpho

In qua quæcunque est sanguine præda caret.

Ergo age LAURENTI tua non te oracula fallunt,

Incidit in casses Turtur amata tuos:

Dulcia nam sociat Neonympha cubilia tecum,

Transit in amplexus virgo pudica tuos.

Non ita splendenti gemma Indica fulget in auro,

Dotibus ut virgo hæc nobilitata suis,

Nam velut irriguos decorant regaliter hortos

Puniceis violæ & lilia mista rosis:

Perpetuo sponsam celebrat sic nomine virtus

Atque verecundis ora pudica notis:

Virginei vultus maternæ insignia formæ,

Vita refert mores ingeniosa pios:

Hanc igitur cupidis adducito colla lacertis,

Detulit in portus quod tua vota suos.

Et

Et tu sponsa tuis virtutibus inclyta, sponsum
 Excipe blanditiis officiosa tuum:
 Mistaque blanditiis levioribus oscula junge:
 Mollibus est verbis vester alendus amor;
 Hunc genus & pietas concinnaq; formavenustat,
 Et virtus veræ religionis amans
 Hic cautâ ratione vias ingressus agendi
 Carus amore domi, clarus honore foris:
 Ergo tuum cupidis complexibus excipe Nym-
 Ille tibi pariles reddet amore vices. (phum;
 Quod superest Sponsis gratabimur omine fausto,
 In sacros dantes thura merumque focos:
 „ Quot lepores in Atho, quot apes pascuntur
 in Hybla,
 „ Coerula quot Bacchas Palladis arbor habet;
 Prospera tot thalamo voveo, tot commoda ve-
 Deliciis totidem vester abundet amor: (stro,
 Aspiret vestris conatibus aura benigna,
 Sponso mella fluant & pia Sponsa tibi:
 Augeat & vestros opulentia larga penates,
 Prodeat è vestro gens numerosa thoro:
 Este procul lites & amaræ prælia linguæ;
 Lite vir uxorem nupta virumque fugat:
 Triste lupus stabulis, maturis frugibus imber,
 Arboribus venti, jurgia vana thoro:
 Et per felicitis Venus aurea stamina vitæ
 Concordi nexu pectora vestra ligat.

*Hic avis hic auceps insidia-
 que leves.*

Elegia Diis manibus consecrata

MARIÆ VINSTRUPIÆ
D N. CLAUDII PLUMII

J. U. D. & in Academia Hafniensi
Professoris in puerperio defun-
ctæ Conjugis. 1636.

Quid vita est hominum ? quid homo ? quæ
commoda vitæ ?

Quamque diu vitæ ducere fila datum est ?

Tempora sunt hominis rigidi certamina belli

Finem ad supremos primum habitura rogos.

Milius atque dies animosi ut militis anni,

Qui proprio optatas sanguine quærit opes.

Icon vita necis, vitæ mors causa perennis

Divite quæ fundet gaudia multa manu. (sum

Quidnam homo ? vas nitidum vili de pulvere fu-

Quod subito medium solvitur inter opus,

Spiritus est fugiens homo flos atque herba ca-
duca est

Quæ subito incurva falce resecta cadit.

Commoda quæ memorem ? memorem quæ
gaudia vitæ

Sincera, & nullis gaudia mixta malis ?

Cui vultu ridet semper fortuna sereno

Irato ut nullas evomat ore minas ?

Quis numero contra potis est mala claudere cer-

Vitæ ad supremum sæpe rotata gradum. (to

Non ita concussæ mutantur in arbore frondes

Cum gravis adversum verberat aura nemus.

Tur-

Turbida quam variis agitur vita procellis,
Nescia se in tuto sistere certa loco.
Littora quot conchas quot amœna rosaria flores,
Quotque soporiferum grana papaver habet,
Vita tot immitis sentit dispendia fati
Vita per alternas continuanda vices:
Qui mala, quæ patimur, sperat se dicere posse
Icarix fluctus dicere gestit aquar.
O humanarum facies tristissima rerum
O dura & quovis fors miseranda modo!
Navis ut irato cui turgent carbasa vento
Fluctibus excelsum fertur adusque polum
Impete majori vestigia pressa deorsum
Nunc legit insanas-quum citat eurus aquas,
Nunc ob naufragii ventura pericula pallet
Ne cadat in mediis naufraga Cymba vadis:
Sic properam alterno vitam fors aggravat æstu,
Quæ manet in nullo certa tenaxque loco;
Nam modo nobilibus nos allevat incrementis
Lætitiæ spargens semina grata novæ.
Et modo mutato nos deserit improba vultu
Inficiens luctu tempora læta gravi;
Et modo venturi tremimus discrimina fati
Ne nimio frangat pectora mole dolor.
Ævi quis spacium breve mensuraverit? aut quis,
Parcæ resciderint an sua pensa videt.
Ocyus ecce dies abeunt volitante sagitta,
Prætereunt anni more fluentis aquar,
Nam neque prolabens cursu revocabitur unda
Nec quæ præterit, hora redire potest.
Lustra bis octona aut decies se servat in annos
Septenos miseri summa senectæ viri.
Hanc tamen ætatis queis summam attingere me-
Contigit, hi certè rarius agmen erunt: (nam

Sunt quos vernantis dum floret temporis ætas

Optima, sub leges mors vocet atra suas.

Nunc alvus puero matris miserabile bustum est.

Nunc tener in vitæ limine foetus obit.

Nunc ubi vitales optata capefferet auras

Progenies, vitæ flaccida linquit iter.

Nunc animæ occludit matri nascentisque meatus

Vitam exorsurus matre cadente puer.

Ecce puerperii lassata gravamine mater

Morte maritales expiat illa faces.

Quæ tamen est placidè tantos perpeffa labores

Hocce sui luctus dulce levamen habet,

Scilicet exacto salvata puerpera partu est

Et stetit immota pondere pressa fide.

Sed quorsum remis veheris mea Musa citatis?

Ad propiora vocor, heic age siste pedem.

Hei mihi nulla meo mœrori verba supersunt,

Officio vix par lingua manusque suo est.

Ad tumulum tantæ quia thura adolebo maritæ

Pro qua conciperem per pia vota preces:

Eminet ætherios ut Cynthius inter honores,

Et Dea nocturnos quæ moderatur equos.

Inter honoratas sic fulserat illa maritas,

Quas tulerat vastò Portua magna sinu,

Haud secus atque rubrò circumdata colla metallò

Dotibus innumeris conspicienda fuit;

Stemma habuit clarum, sed stemmate clarior

Laude pudicitiae, relligione, fide. (ipso,

Stemmate clara suo, celebri mage clara marito,

Quamque dedit mundo ubere prole domus.

Utque viro vixit docto celeberrima, sic &

Illam maritalis gloria prima thori,

Matronale decus pietatis norma MARIA,

Dotibus invidit mors truculenta tuis.

En uteri tolerata decem fastidia menses
Desierant, partus dura pericla subis.
Pectora sed nimii molimina victa laboris
Paulatim vires destituere suæ.
Atropos hocce videns fatalia stamina rumpit,
Et cadis in medio floris honore tui.
Heu verè adversis probitas exercita rebus
Materiam tristi tempore laudis habet.
Et veluti fulvum spectatur in ignibus aurum,
Tempore sic duro est inspicienda fides.
Fonte quid hausta sacro referam solatia, cordi
Exanimi vires, que eis animosa fuit?
Aut inconcusso gemitus de pectore fusos,
Aut quid votivas optima thura preces?
Illa suum clara Dominum modò voce rogabat
Ne miseras, dicens, respue Christe preces.
Cum cedant alii lacerataque vela relinquunt,
Tu fractæ remanes anchora sola rati,
Circumstant famulæ, nati, pius atque maritus,
Fletibus & mœstis quilibet ora rigat.
Hei mihi quod nunquam fortuna benigna tulisset
Pro vobis sacra vota litare prece.
Sed modò cum vestro socians suspiria fletu
Deflebo vestræ fata sinistra domus.
Quid lacrimæ profunt? nulla est revocabilis arte
Cum semel extincto lumine vita fugit.
Fletibus ergo oculos nimis prohibete tenellos,
Tundite nec vana pectora mœsta manu;
Nam nullis surget rediviva M A R I A querelis
Ivit ad æternas non reditura domos.
Illius ante diem crudeli funere rapta
Ossa tegit viridi terra beata sinu.
Ætherias animus dudum translatus in oras
Æterna gaudet prosperitale frui.

MARIÆ LAURENTIJ

Uxoris

DN. ANDRÆ AAGAARDI,

In Ærum &c. apud Cimbros Pastoris fidelis-
simi, fratris ætatem piè colendi. 1643.**P**erpetuant luctus & pullæ Syrmata vestis,
Excipiuntque novos iusta renata rogos.

Ecce recrudescunt antiquo vulnere planctus,

Udaque consueti lumina fonte madent.

Nondum sopierat ferales Cimbria latus,

Non lacrimis posuit gratior hora modum:

Et diris iterum fuscantur limina taxis,

Atratosque refert trux Libitina dies.

Terret adhuc mæstos transacti temporis horror,

Et consanguineæ fata sinistra domus; (presso,

Quadrupliciq; angunt monumenta umbrata cu-

Quæis animi tegitur portio prima mei.

Annus ambustas convellit sæpius ædes

Orbis, & ancipiti tempora clade rotat.

Tertius auspiciis nunc volvitur annus adultis,

Et nostros quassat quinta ruina lares:

Scilicet augescunt pariter cum tempore questus,

Infestatque redux proximiora dolor.

Sic passim in nostram conjurant omnia gentem

Numina, & ad cædes classica fata canunt?

Sic nos Parcarum sceptris emancipat ortus,

Et teritur duræ turbida vita neci?

Exhaurit cunas tumulus mollemque Juventam,

Et matura decus fata virile legunt;

Seraque suppilant imbelles funera canos,

Nec pretii quicquam ruga senilis habet;

Æquali

Æquali cunctos licitatur perfida censu
 Atropos, hamatæ præses avara coli.
 Divini MARIÆ manes tuque umbra beata,
 Nuper AGAARDINÆ gloria magna domus,
 Non tibi ferratis obnoxia stamina pensis
 Festinâ rupit mors malè prompta manu;
 Sed Lunæ transgressâ globos augusta frequentas
 Atria, & æternis gaudia nata locis;
 Atque maritali serò licet addita trigæ
 Perpete sopitas adstruis igne faces;
 Lætaque præreptis dispensas oscula natis,
 Ingeminat sanctas fervida cura vices.
 Non mors hæc mors est, sed veræ copia vitæ,
 Deque indefesso grata labore quies.
 Discite mortales, quos pondus inutile terræ
 Vexat, & invisâ farcina mole gravat,
 Discite, quo pietas precio sincera laborat,
 Lactea quâ coeli semita lege patet: (gentis
 Non dabit hoc census, non sceptræ, nec inclytæ
 Nomina, vel forti parta trophæa manu;
 Sed calidi gemitus, saturataque pectora cœlo,
 Et mens, quam propriæ tædia labis habent,
 Fortiter illecebris se subtraxisse profanis,
 Et soli mentem contribuisse Deo,
 Ite per adversos infractæ pectore casus,
 Nec votum cupidi destituisse poli:
 Hic nos transcribit summo conatus Olympo,
 Hoc nos æterno sydere donat opus.
 Nec contenta polo stellantes fama penates
 Deserit, & residem celsa fatigat humum;
 Ingredienisque auras spaciosas explicat alas,
 Secula sublimi posthuma laude trahens,
 Virtutique meret. Stat virtus nescia fati,
 Et formidatos despicit usque rogos.

Hinc tua venturis scribentur nomina fastis
Et probitas semper digna MARIA legi,
Et fraudis secura fides, rectique ministra
Mens, & sinceri mascula flamma tori.
Possedit totum cœli reverentia pectus,
Candidaque optavit corda habitare Deus;
Sub tanto morum bene castigata magistro
Gratia, & ætatis suavis inarshit honor.
Effinxit teneros solers prudentia sensus,
Præludens curâ pondera vera levi;
Exegitque omnem studio meliore juventam
Ingenuâ tutus præside mente pudor.
At matura faces quartum est experta jugales:
Floruit optato pignore foetus amor.
Quasque novas proles solata est primula curas,
Grandævas mulsit nata nepote seges.
Non obit, aut tristi mulctatur funere, quisquis
Tam clarâ effertur posteritate senex.
At tu, cui luctus distringunt viscera, frater,
Desine Parcarum regna severa queri:
Vester amor, tenerique joci, castique lepores,
Et placidus vitæ cum pietate tenor,
Par animus, dispar ætas, thalamusque fidelis,
Æternum seclis inferuere decus:
Nam pietas, nam prisca fides sua fœdera servant,
Et solitum virtus enthea robur habet.
Et tu defunctæ soboles præclara parentis
Parce tibi, ignorant aspera jura preces:
Non tibi decessit genetrix, diuturnior extat
In te, & maternis elevat ora notis.
Marmora corpus habent, animus super astra
Elysijs sociat júbila læta choris. (triumphans,

(4)

LAURUS CIMBRICA

Seu

De Victoria

Serenissimi atque Potentissimi Principis

CHRISTIANI I V.

Daniæ Norvegiæque &c:

Regis semper Augusti

Adversus classem Sueco-Batavam,

Quam in Sinu illo Oceani Occidentalis,

Qui nobis dicitur Listerdyb /

ad 16. Maj 1644.

gloriosè reportavit.

Illustri ac Generoso Viro

D. HENRICO RAMELL

Domino de Beckeslow

Regiæ & Equestris Academiæ, quæ
Soræ est, Præsidi Magnifico & in
arce Bædum Præfecto

Regio.

S.

Illustris Heros.

Discrimen animosius subire, cum patriæ sa-
lus dubio jactetur vento, Principibus semper
ad immortalem nominis famam maximè pro-
fuit: non enim altera laus est, in qua ipsorum
virtus magis triumphare potest, quam in pietate
erga Deum, & amore in publicum bonum. Nec
eodem modo æstimanda venit privata clades &
publica calamitas: nam qui privatas ædes affli-
git tristior casus, patriæ statum non convellit:
sed eodem ictu omnium fortunæ concidunt, quo
Respublica exscinditur. Eò propterea majori
cum laude conjunctum est, ingruenti tempe-
stati obviam ire, quò plurimum salus agitur. Spe-
ciosius titulis imaginum servata patria, quam di-
latata ascribitur. Majoris pretii ducitur lauda-
tissima Camilli opera in profligandis Gallorum
copiis & reparanda patria, quam Scipionis
triumphus gemina victoria insignis, quo suba-
ctis opulentissimis Africæ & Hispaniæ regnis ma-
xima imperii accessio facta est. Idem Marius
plus amplitudinis & gloriæ ex Cimbrorum ruina,
quam Jugurthæ vinculis acquisivit; quia illos

intra

intra Italiæ terminos certum excidium Romæ minitantes ad internecionem usque cecidit; hunc verò fratrum parricidam in proprio regno persecutus Romam captivum duxit. In more apud Romanos positum fuisse memoriæ proditum est, ut qui ciuem in bello servasset, coronâ ex querna fronde, quæ Civica appellabatur, donaretur. Sed qui patriæ graviter laboranti subvenerit, non vili quernæ frondis honore ornari meretur, sed fertis dignus est ex floribus contextis,

*Quos neque frigoribus Boreas, nec Seirius uris
Æstibus, aeterno sed veris honore rubentes
Fons Aganippeâ Permessidos educat undâ.
Unde pia pascuntur apes, & prata legentes
Transmittunt seclis Heliconia mella futuris.*

Non enim heic unius civis periclitatur caput, sed totius regni in discrimen salus adducitur. Dulce est pro patria mori & egregium ad posteros communi bono proprio sanguine parentare. Nec minus decorum ejusdem cervicibus impendens malum fortiter propulsare. Si vel patriæ animam impendere non contingat. Namque in ambiguo positum est, utiliusne tam infracti spiritus Heroas habeant regna, an amittant. nam ipsorum vita ne vincantur efficit, mors etiam ut vincant aliquando præstat. Quod si autem iis, qui civium saluti proprii sanguinis haustu litant, prima immortalitatis laus assignanda sit, utique quæ proxima est, illis debetur, qui idem decus affectant, quorum vita sæpiusculè civibus suis fructuosior existit, quam illorum obitus. Nullo verò in argumento laudabilius Doctorum occupatur industria, quam si Principum nomina, qui

qui patriæ interitum propriæ vitæ impendio redimere non detrectant, meritæ immortalitati consecraverint. Uti enim posterorum memoriâ digna gessisse gloriosum, ita eadem scriptis suis prosequi honorum. Solo literarum interventu res Principum præclarè gestæ ab interitu vindicantur. nam

Carminē sit vixæ virtus, expersq; sepulchri

Notitiā fera posteritatis habet.

Huc accedit, quod laudum suarum stimulis admodum afficiantur Heroës & ad fortiter audendum atq; agendum impellantur. Excitatur enim encomiis animus,

- - - - laudatæque virtus

Crescit, & immensum gloria calcar habet.

Quæ res non ignorata superioris ævi hominibus, arctissimæ amicitiae inter Principes & viros in politiori literatura cum laude versatos causa existit.

Gaudet enim virtus testes sibi jungere Musas,

Carmen amat quisquis carmine digna gerit.

Nec parum ad nominis immortalitatem refert, placuisse doctis. Non tamen promiscuè ex vulgo doctorum quilibet ad amicitias Principum admittebantur, nec à quolibet suas res literarum monumentis commendari passi sunt; sed ab illis potissimum, qui in illorum celebrandis rebus gestis etiam ipsi propriam ingenii laudem consequerentur. Nec enim (verba sunt Giceronis) Alexander ille gratiæ causa ab Apelle potissimum pingi & à Lysippo fingi volebat, sed quod illorum operam cum ipsis tum etiam sibi gloriæ fore putabat. Et hujus rei considerationem animum ejus versasse veritati consentaneum videtur, cum Achillem, ad cujus sepulchrum in Sigæo venerat,

rat, in quem etiam genus suum maternâ lineâ referebat, beatum prædicaret, quod laudum suarum præconem Homerum invenisset. Hinc Cicero, placet, *inquit*, ille Hæctor mihi Nævianus, qui se laudari lætatur, *sed addit a* laudato viro. Scilicet auctoritatem clarorum virorum ambibant, & spectatorum testimonia impertiri sibi desiderabant, ut quod magnitudine rerum deerat, ipsorum ingenium suppediaretur.

Cum itaque Rex noster clementissimus triplici ab hostibus nostris reportatâ victoriâ affectum suum in patriam & studium in medendo Reipubl. incommodo toti Christiano orbi abundè testatus sit, omnibus omnium seculorum Principibus virtutis & Pietatis palmam meritò ambiguum facit. Cujus in pace integritas, in armis robur toties spectata sunt; cui ut ex antiquioribus, quem anteferam, neminem, ita, quos comparem paucos invenio. De Themistocle memoratur, quod, cum Persarum Rex Xerxes, excitâ sedibus suis barbararum gentium, quæ ipsius ditioni suberant, mole, expeditionem in Athenienses decerneret, urbsque illa fluctum totius barbariæ sufferre non posset, patriæ ancipiti malo confluctanti fortiter adfuerit. Cum enim ab Apolline responsum retulissent, quo ligneis muris se tueri jubebantur, hæsitantibus cæteris, solus oraculi mentem dextrè interpretatus est, & interpretationis suæ veritatem gemina hostilis classis ruinâ ad Salamina & Artimesium felici eventu comprobavit. Regis nostri Augustissimi in dubiis semper infractus animus melior Apolline Vates tam afflictis patriæ temporibus nobis extitit, &
po-

potiora quam quæ Delphis petebantur, oracula reddidit, quæque ore iussit, strenuè manu executus est, eò majori encomio ornandus, quo præ cæteris patriæ utilior apparuit. Nam superiorum plerique, qui rerum præclarè gestarum sempiterna gloria eminuerunt, pacis artium fuerunt rudes, ac ea propter cæco quodam impetu in patriæ exitium, quam armis defenderant, pacē ferebantur: impatiens enim quietis animus odia & simultates fovebat, quæ non rarò in apertam vim erumpebant, quæ procella maximè Respublicas concussit, ut Marii, Sullæ, Cæsaris exempla satis demonstrant, notiora sunt, quam ut fusius deduci indigeant. Sed hic noster Augustus non minus pace bonus, quam armis fortis visus est, qui etiam hoc singulare præ omnibus habet reliquis, quod illi florentis ætatis momenta ad arma contulerint; hic verò nec in senium vergentes annos, qui magis otia, quam arma desiderabant, belli laboribus subduxerit. Cujus indefessæ curæ & excubiis vigilantia lumina regni (ut cum Poëta loqui mihi liceat) penes Deum nos ab incurso & vi hostium adhuc tutos præstiterunt. In quo verè aquilæ senectutem admirari licet. Ejus in patriam, præsertim hoc tam turbulento rerum statu, merita dignè celebrari nequeunt, si vel ad partes redivivus Cicero vel alter Homerus adfuerit, modò rerum majestas pari verborum ornatu sit amplianda.

Quandoquidem igitur levi hoc & pingui Minerva condito carmine primam Regis Clementissimi victoriam adversus classē Sueco-Batavam profecutus sim; meritò Vestræ Magnificentiae & cæteræ Doctiorum turbæ maximam admiranda-

mirationem moverit, cur ego potissimum, qui Divinum illud poëseos studium vix à limine salutavi, è media quasi doctorum plebe profiluerim, qui hoc tanti ponderis opus in me derivarem. Idem mihi usu venit quod olim Orpheo (ut matribus hædos similes olim Poëta novit, & parvis componere magna sæpe solemus)

Nam patria festo latatus tempore Vates

Desueta repetit fila canora lyra

Et resides leni modulatus pectine nervos

Pollice festivo nobile duxit ebur.

Lamentabar olim commune patriæ exitium, cum elabendi è manibus hostium spes omnis miseris præcisa videretur; nunc vero singulari Dei favore & summa Regis virtute mutata in melius ejusdem forte in communi lætitia affectum dissimulare nequeo. Nunquam me fefellit, nec adhuc fallit, quam plurimos esse intra patriæ pomeria excellentioris ingenii homines & in hac arte solidius eruditi, qui feliciter multo hoc ipsum tentarent, sed inde a proposito absterreri mihi æquum non fuit. Nec Æacidæ propterea arma projicere conveniebat, quod Hercules robore illi præstaret.

Sed Phryges attoniti, quamvis Nemea videbant

Arma Cleoneusque acies impelleret arcus

Pugnante Alcide, tamen & Telamona timebant.

Si apud bonos hoc obtinuero, ut hosce conatus amoris in patriam imputare, eosque ab affectu & non rei præstitæ vilitate æstimare velint, pretium voto uberius me consecutum existimabo.

Quod

Quod superest, Illustris Ramelli, Vestram Magnificentiam humillimè oro, velît pro suo in literarum studia favore hunc fatiscientis ingenii qualemcunque foetum patrocínio suo dignari, ut intra privatos parietes crassiori vena excusum opus sub nominis ipsius tutela in lucem prodire mereatur, quo quod ingenii imbecillitas operi detraxit, nominis vestri splendor compenset. Summus ille rerum nostrarum arbiter Deus Vestram Magnificentiam cum tota illustri familia Patriæ & Reipublicæ huic nostræ literariæ ipsius curis quotidie speciosius augescenti, nobisque ipsius patrocínio subjectis quam diutissimè sanam & superstitem servet. Quod mihi in votis antiquissimum erit. Vale Magnifice Heros, & me in illorum numerum, quorum conatibus ex animo faves, assciscito.

Vestrae Magnificentiae
humillimus cliens

CHRISTIANUS AAGAARD.

Horri-

Horrificos titulos & formidata profundo (cis
 Classica Hyperboreo, tumidisque infesta Sue-
 Prælia perpetuis attollat fama quadrigis,
 Et populis rerum insinuat documenta remotis.
 Dediscat priscum decus Arfacidumque ruinas
 Græcia. nunc omni tempestas Perside major
 Atque alter rigidis Xerxes numerosus in armis.
 Heic melior Vates, rursusque oracula surgunt,
 Et patriæ dubitata salus interprete dextro
 Robore fulta levi dubiâ defenditur alno.
 Negligat antiquas clades stupeatque sinistros
 Oceani casus Salamin præsensq; duellum.
 Martem credo equidem bellum deterruit impar
 Discrimenque audax; proprios exosa furores
 Bellona incertò tractabat prælia votò.
 Ad sonitus omni Neptunus inhorruit aulâ,
 Cœruleosque axes conscendit, & arduus undis
 Correptos passu jussit citiore jugales
 Ire per adversas strages revolutaque totis
 Savcia transtra fretis, & pugnae damna recenset.
 Purpureos stagnare lacus, æstuque cruentò
 Nereidum maduisse domos ut vidit, anhela
 Surgit & undanti Tethys hinc excita cubili
 Classibus affrangit famulum victricibus æquor;
 Et Regem venerata suum caput inserit alto.
 Excedunt transacta fidem testesque refellet
 Posteritas sequior chartas, majoraque veris
 Credet, & autores gravior censura sequetur,
 Usque adeo vicisse fide frustrabitur omni.

(cœptum

Quid primum memorare juvat? quo limine
 Surget opus? Gentisne canam furtiva profanæ
 Consilia, & parili prostratos strage Batavos?
 Iam tuus, o Auguste Senex, animosus in hostes

Im-

Impetus, & multæ vis inconcussa Senectæ,
 Et patriæ spectatus amor mihi carminis hujus
 Limes erit? sacrum quocunq; vocaverit æstrum,
 Materiâ superante premor, molemque recusant
 Vires, nec tantos spero exæquare triumphos.
 Existat sylvis comitatus & amnibus Augur,
 Et mirata Deis quondam pallentis Averni
 Plectrâ ferat, tumidamque lyram averfabitur an-
 Tentatus toties Clariis, sua filaque rumpet, (tris
 Et multum suprema rei trepidabit ad ausa.
 Exsuperant decora ista modum, cognataq; cœlo
 Despectat virtus humili clarescere cantu,
 Atque tuis paria esse negat præconia gestis.

Discite mortales, cautasque advertite mentes,
 Et mundi spectate vices, ut totus in armis
 Sudet, & ancipiti jam dudum Marte laboret.
 Hoc opus infidi princepsque industria Sveci
 Moliri bella, & socias committere gentes,
 Firmatasque olim pacis disrumpere leges.
 Nec propriis satiata malis gens improba cessat
 Indulgere odiis, rebusque inferre quietis
 Dissidium, & mundi trahere incrementa ruinis.
 Sit tandem sceleri modus, atque invisa faceflant
 Bella, nec hostiles cœlo intentate paratus.
 Est Deus, est cœlo sua vis, atque arma Tonanti,
 Innectitque moras pœnæ, spatiumque gravescit
 Ultio, & immensum lucratur tempore pondus.
 Ite, hominum vexate genus, spolioque perenni
 Exhaustus manibus vix suppetat orbis avaris;
 Si tam sæva Deo sedit sententia, si sic
 Ferratæ jussere colus; tamen angit Olympum
 Pernicies obitusque hominum, prædataque terras
 Gens alias discet simili impallescere fato.

Ut

Ut conclamatos crudeliter acta per agros
 Bellua, sollicitos nemorum scrutata recessus
 Et populata casas, postremo indagine cincta
 Corruit; hostili depasta mapalia tabò
 Stagnant, & tristi formidine rura levantur.

Tertia Parcarum surgebant stamine lustra,
 Plenaque supremo fluitabat licia fuso,
 Ex quo Teutonici peregrino Marte coloni
 Quassati exhausta Suecum cervice ferebant;
 Quemnam tanta mali series, quem incommoda
 gentis

Summa latent? turbantur agris, laribusq; paternis
 Expulsi rigidos mittuntur adusque Gelonos.
 Exiliis miserum vix alter sufficit orbis.
 Nec tituli desunt, sanctè jurata Tonantis
 Majestas aptum sceleratis commodat actis
 Prætextum, & multo bellum investitur Olympo.
 Interea propriis insudans Cimber aratris
 Sub Jove versat humum cautus, ditemq; precatur
 Autumnum, & plenâ distendit messe penates,
 Largius afflatus diuturnæ munere pacis.
 Vidit at Alecto fœcunda silentia Dani, (lam,
 Invidiæque ardens stimulis styga oberrat anhe-
 Crinales resoluta hydras, queis lambere terga
 Perque sinus errare dedit, variasque volutans
 Infidias, rigida compellat voce Sorores:
 Siccine tranquillo propellere secula cursu
 Fas est indulgere Gothis? En nube carentes
 Delicias gentis, solique vacantia cœlo
 Otia, & ex omni cessantes limine motus!
 Ubertate tumet jugi, nimioque superbit
 Successu nostrique sedet modo fulminis expers
 Dania, & infernos nescit secura furores.

R

Unde

Unde animis novus iste pudor? quæ nostra mo-
 Arma quies? ideone faces attollere tristes (ratur
 Et furias agitare datum est, ut solus inert
 Perfusus somno declinet in otia Cimber?
 Omnibus audimur populis, plerique calore
 Intepuere meo, atq; avidè modo bella capeſſunt.
 His inimica locis tantum admoviſſe vetamur
 Signa, atque in placidum quicquam delinquere
 Danum!

Excutienda quies, Cimbrisque ad caſtra vocatis
 Ad lituos trepidare dabo; mihi militet omnis
 Arctos, ſique ſinant æternæ fœdera legis,
 Antiquum tentabo chaos transfundere rebus.
 Bellona eſt imitanda mihi, quæ plurima Suecum
 Poſſidet, & multa dementat pectora fraude.
 Expedient mihi fata viam, cœloque magiſtro
 Hoc fortasſe opus aggredior. Sic fata cruentum
 Mugit, & ingenti correptam robore pinum
 Vibrans infernæ ſtagna intemerata paludis
 Tartaraque & nigri pallentia tecta Tyranni
 Teſtatur, dictiſque fidem ſua numina poſcit.

Jamque ſecuturæ nimium portenta ruinæ
 Erumpunt, Erebiſque imis effuſa tenebris
 Diva ſtudet vario confundere bella tumultu.
 Inferniſque diu meditata ſedilibus aſtus
 Exilit, & tacito Sueci ſubterlegit oras
 Allapſu, atque intrat loca ſydere preſſa nivolo;
 Bellonæque habitus ſumit, rigidaſque Ceraſtas
 Arctat, & errantes impreſſa caſſide frænat.
 Effulget ſimulatus apex, galeæque coruſcat
 Mentitus crudele nitor; multo ora furore
 Aſperat, & rabie ſuſſammat lumina triſti.
 Dextra haſtam fingit, clypeoque gravatur inani
 Læva,

Læva, & Amazonio suspendit firmata cinctu
 Fibula, & à dextro deducit pectore vestes.
 Hoc ornata modò procures ipsumque senatum
 Aggreditur, sensumque aperit sic fata profanum:
 Illa ego sum vestri, Primores, Martis Enyo
 Tutela & jurata comes; umbonis ad istud
 Fulgur multoties flavis cecidere Sicambri
 Crinibus, adque ictus toto Germania Rheno
 Intremuit nostros; semper me signa ferente
 Vicinus, & sociis hostem prostravimus armis,
 Et decora ampla tholis suspendimus. undiq; no-
 Paruit imperiis & frenum Teuto momordit. (stris
 Nostrum est quicquid Rhenus alit, quam gur-
 gite flavo

Alluit Albis humum; quassavimus ora fugacis
 Danubii, nihil usque meo impenetrabile Marti est.
 Solus inexhausti depastus Teutonis arva
 Vidit inanitos longævi ruris honores
 Succus, & attonitos ad acerba silentia Faunos.
 Ipse quidem assidua devictus clade fatiscit
 Cattus, & afflictæ stupet ad jejunia vitæ.
 Quid juvat in vacuis hærere diutius oris,
 Heic ubi victores victosque affliget eadem
 Peste fames, qua nulla magis damnosa timetur?
 Spes in vicino est opulentæ maxima prædæ:
 Otia Cimber agit, propriisque penatibus hærens
 Divite luxuriat sorte, æternamque quietem
 Sperat; at enervi mens dudum marcida luxu
 Dedidicit pugnas, & cunctis inclyta terris
 Excessit virtus & formidabilis ardor.
 Inspectate habitus animorum, & ad omnia belli
 Obsurdescences curas hebetataque sensa.
 Exedit caries hastas, galeæque coruscum
 Possedit fulgur nimio squalore vetustas.

Tela stupor fregit, pharetrisque æterna sagittas
 Pax texit: nulli mens est educere ferrum,
 Nemoque vicinum studet evitare duellum.
 Arma inferte citi, taciteque movete catervas,
 Et famam certate rei prævertere cursu,
 Impetus in lucro est, poscitque silentia cœptum.
 Excutiet vires timor, & languentia præceps
 Pectora discrimen franget, lymphataque passim
 Agmina discurrent rationis egentia certæ.
 Materiem fors quæq; dabit, larvamque decoram
 Inveniet ferro. Quis Marti dicere leges
 Sustinet, adque æqui bella emendare rigorem?
 Armis jura favent, justæque egisse videtur
 Qui superat, partesq; adeo quoq; fata sequentur.
 Quid memorem socios, quos talia vota fatigant,
 Et dudum spes certa angit, pretiumque laboris
 Indubium? Vestrum est tantis assistere rebus,
 Et fatis aperire vias. date semina belli.
 Ipsa ego cunctantes immani animabo furore,
 Et Gallos Batavosque pari in discrimina ducam
 Consensu, refugasq; adigam ad suffragia gentes:
 Æthiopumq; domos subeam, vicinaque Turcis
 Regna, atque à quovis ardescent limite pugnae.
 Non ego Pangæos apices, Istrique fluentia
 Anteferam Mosæ, Rhodopen mea Belgica vincit.
 Et Thraces multum Batavos excedere juro,
 Sic gens hæc jugi bellorum induruit usu.
 Hæc precium ceu Numen habet, spe concita lucri
 Militat, & titulo sibi prælia sumit honesto. (quor
 Armorum hinc augenda seges, seu classibus æ-
 Obscurare placet, seu Martem accendere terrâ.
 Hæc ubi dicta dedit, subitâ dilabitur aurâ,
 Et sceleris nimium cunctis inspirat amorem.
 Pars hærent, alii partes assensibus implent,

Et dubios captant dictis: Quidnam ire moramur,
Quò cœlum, quò fata vocant? pia suadet Olym-
pus

Prælia, & affatus sequimur sine crimine Divum.
Antiquum subeat vulnus. disiectaque castris
Funera, & undantes Suecorum sanguine campi.
Pernicies geminare datas autoribus æquum est,
Ut propriis discant metiri nostra ruinis
Damna. rudes quondam belli pepulere Suëcos,
Sed nunc nostra ferè sub signis canuit ætas.
Sic animos firmant, atque ad suffragia cogunt
Obliquantque preces. parilis sententia cunctos
Devinxit, placidi turbare silentia Cimbri,
Ancipitique agros passim angustare quietos
Incursum, ferroque omnem transire per Arcton.

Jam Cimber, jam Scane tuos possederat amplo
Succus Martelares, ausuque elatus in isto
Grande tonat, Regemq; ipsum secretaque regni
Exturbare parat, voto lactatus inani.
Quanta senescentes tunc, Rex mitissime, vires
Cura laceſſebat; quantis tibi serior ætas
Incaluit stimulis? medios prorumpere in hostes
Mens avet, & densas umbone impellere turmas,
Et patriæ proprios impendere sanguinis haustus.
Ut leo, quem timidis cædem intentasse juvenis
Agricolæ meminere prius, nunc luridus annis
Exait immanem rabiem, se contra ruentem
Forte videns ursum, totis effunditur antris,
Et memor antiquæ virtutis languida firmat
Corpora, & imbelles horrendum mugit ad iras.
Te patriæ exercet præceps juvenile ruinæ.
Hostilesque doli, properique injuria casus.
Incertumque ratus alienæ fidere curæ,

Ipse metum præsens omnem & suspecta locorum
 Inspicis, objectoque intactum milite munis
 Limen, & anfractus dubios male tutaque claustra
 Præstruis. heic iusta turmas statione locatas
 Partirique vices, tacitasque ediscere fraudes
 Hostis, & insidias cautè evitare latentes
 Præcipis, & rerum quosvis attendere motus.
 Ipsa suæ fidei certant documenta probare
 Agmina. deposcunt sibi prima pericla laboris
 Quisquis; Riphæas galeâ potare pruinas,
 Et vigiles noctes quamvis humentibus astris
 Ducere, & argenti posuisse cubilia campo,
 Atque Ducum trabeata cohors vulgique corona
 Sustinet, ipsam animam volupe est impendere
 Nec tua castrensi vallum prætoria septo (jussis.
 Ambit, nec vigilum subeuntes ordine certo
 Excubiæ trepidum tibi dissuadere timorem;
 Sed qua decrescens brevior Fionia ripâ
 Despectat Cimbros, summis in finibus hæres,
 Vix corpus solito (tanti est fiducia recti
 Et mens fulta polo) Regale satellite cinctus,
 Et pastorali non amplo culmine tectus,
 Unde queas armis possessa hostilibus arva
 Cernere, & eventus animo indagare futuros.
 Nunc turbæ mistus, Ducibus nunc additus ipsis
 Omnia consiliis, & multo dirigis usu.

Hoc dudum intuitus diræ penetrabilia mentis
 Concussit Suecus, mistâ formidine votum
 Intremuit, tardeque suis accedere cœptis
 Eventum, tantosque dolet lentescere motus.
 Diffidensque sibi raptim peregrina fatigat
 Auxilia, & nimium pronos in bella Batavos,
 Atque istis gentem trahit ad confortia dictis:

Incluta Gradivi soboles, & maximus orbis,
 Belga, timor, bellis quem dudum mascula virtus
 Destinât, & mundi spoliis fera ditat Erinny's:
 Nos Martis discrimen idem sociique labores
 Conciliant olim, dedimus documenta vicissim
 Mutua, & amborum spectatum est robur in ar-
 mis.

Jam nos fata urgent, & lis cœpta omine lævo.
 Obruimus Danos, & desidis otia vitæ
 Præcipiti dudum turbavimus impete, nostro
 Marte fatigatus jam longum Cimber anhelat.
 Casus in arbitrio cœli. namque invida votum
 Impedit, & jugi conatus frigore tardat
 Natura. audacter progressi utrumque tenemus
 Limen, & ulterius non fas procedere terrâ.
 Hæret iners bellum, dudumq; parata moratur
 Classica hyems, horrentque gelu solidata perenni
 Æquora, & optatos serò laxantur in usus.
 Nunc focii cœptis succurrite. mitior oras
 Temperat has aura, & favet his clementior annus
 Portubus, & facili desævit frigore bruma.
 Classibus impugnate Danum, (quid robore fracto
 Audeat?) & subito bellum accelerate paratu,
 Atque ipsum librate caput. modò limine primo
 Stamus, & ingentis nos prædæ sæpe moratur
 Ubertas, spoliisque manus lassantur opimis.
 Quid regni interiora ferant, quò maxima traxit
 Et rerum pretiosa timor? Vos sydere dextro
 Ite & exuviis gentis ditescite vanæ.
 Namque metu vestrum nomen percellit hiantes,
 Et miseras animas prece mercabuntur & auro.
 Si quos ista juvant bellique arrideat ardor,
 His quoque nos operam grandi pensabimus ære.
 Quid non pollicitis agitur? meruere profanis

Affensum verbis, iturque ad classica passim,
Et conjuratis infestant æquora remis.

Dumque indefesso dispensas cuncta labore,
Et regni inviolata tui, Rex, undique firmas
Providus, en nigras succincta pavoribus alas
Fama refert Belgas numerosâ crumpere classe,
Adductos pretio spoliique cupidine nostri,
Terrificumque fretis atque exitiale minari
Terris. se belli molem ingeminare paratos,
Et narrata diu moliri classica, & ipsos
In propriis Danos citò debellare profundis.
Et licet augebant interprete quæque timore,
Non tamen à veris ablusimus usque periclis,
Nec caruit ratione timor. confuderat omnes
Nuncius, infractosque animi pallere coëgit,
Abjurant auctò priscum discrimine passim
Robur, & in miseros solvuntur pectora questus:
Quid demum sperare juvat? jam Scania Sueco
Paret, & exhaustus diuturna clade fatiscit
Cimber, ab utrovis minitatur cardine Mavors.
Jam pater Oceanus proprios in prælia fluctus
Armat. jam Australi graviora pericula portu
Existunt miseris, vix puppibus æquora tantis
Balthica sufficient. lassabunt carbasa ventos,
Caurorumq; cohors vacuis immurmuret antris.
In nos infestis conjurat viribus orbis,
Nec patet effugium, à terris truculentior arcet
Suecus, perque fretum prohibent evadere Belgæ,
Scilicet in pecudum morem cædemur inulti.
Disrumpant elementa fidem, & compage soluta
Obruat Arctoas effreni gurgite terras
Oceanus, populisque reducat secula Pyrrhæ,
Nam vasto miseros aliquando sub æquore mergi
Præstat

Præstat, quam tumido ludibria vivere mundo.
 Has passim voces & singultantia mittunt
 Verba, nec est animis solatia quærere mœstis.
 Solus at ad casus Rex ipse interritus omnes
 Obstat, & Orchestræ luctum populiq; timorem
 Solatur, meliusque jubet sperare jacentes.
 Caniciemque ciens sanctam plenisque verendâ
 Majestate dies, sic dignum Principe fatur:
 Nunc, nunc, o Proceres, animos firmate, salutis
 Rerum attendentes, non usquam emoveris ho-
 stem

Fletibus. haud emitur gemitu sperata perenni
 Palma, sed audendo. modò participate labores
 Divisis mecum curis. avertite terrâ
 Vos hostem, & vobis tristes defendite clades.
 Hoc mihi demandate nefas; emtos ego frangam
 In bellum fremitus Batavi fastusque protervos:
 Et solitum dubiâ tractare negotia sorte
 In mores faciam vultusque redire priores.
 Si vel Olympiferum densis Atlanta manipulis
 Cinxerit, & medios Lybiæ toleraverit æstus:
 Vel modò diverso raptus sub cardine, terræ
 Conscia nascenti & primo pallentia sole
 Regna ferus rigidâ miles concusserit hastâ,
 Occidet, & sanctè indutis superabitur armis.
 Turpe emitur virtus, mendicatique calores
 Ampullas redolent, & semper in impete primo
 Exspirat robur pretio mercabile certo.
 Fortiter orditur bellum, Martemque laceffit
 Mens patriæ devota suæ, justoque tenore
 Pergit, & exhausto jam demum pulvere nescit
 Lassari, mortique animos in spicula firmos
 Objicit, & volupe est illustri occumbere letho.
 Sunt & bella Diis curæ, nec justius unquam

Cogitur in partes æther. in fontibus armis
 Subvenit, & justas in prælia commodat iras.
 Non trahimur spoliis massæque libidine fulvæ;
 Sed nos bella docet Pietas, patriæque ruentis
 Tempora, & immani sudantes pondere cives.
 Cum primum audaces freta sollicitare carinæ
 Incipiant, Batavis vanum cecidisse tumorem,
 Bellarique ausos victosque renunciet idem
 Rumor. nam cœptis arridet jusque bonumque.
 Erigit his animos dictis, & mentibus ægris
 Inspirat robur. Diræ sic Gorgonis ultor
 Andromedæ lacrymas victæ luctumque paren-
 Mulcet, & ingenti propellens æquora flatu (tum
 Invadens monstrum volucris, per viscera ferrum
 Egit, & inviso turpavit cœrula tabo.

Mitior astrictum Zephyris laxaverat æquor
 Annus, & horrentes hyemali sydere luces
 Cœperunt multum verno mitescere Phœbo.
 Irrumpunt pelagus classes, ventosque faventes
 Expertæ canos sulcant lento agmine fluctus.
 Ipsa tuum præsens, Rex Augustissime, Numen
 Alta reformidant, tantoque Arctoa superbit
 Pondere, & exacto tranquillat stagna tumultu,
 Et proris humili Nereis adæstuat unda.
 Jam freta scrutato Gottenburgique recessus
 Nuncius advenit Listæ navalia stare
 Belgæ, & Cimbriaco solidatas littore puppes
 Jam spes maturare suas, prædæque petitæ
 Audaces aptare manus, & funditus urbes
 Se spoliatiuros multo jactare furore;
 Protinus acceptis rumoribus impete summo
 Æstuat, & lentum nimis ad molimina pontum
 Questus & ignavas iter accelerare carinas,

Rex cursum citat, & rerum discrimina primus
 Attentare parat, rigidosque agnoscere mores
 Et trepidata diu pugnacis robora Belgæ.
 Ad partes properant nautæ, tardosque meatus
 Præcipitare student. modò ventos lintea toto
 Admittunt effusa sinu, modò suppara velis
 Addita majori convectant fymate flatus;
 Languentesque alni instigant appendice cursus.
 Ut verò hostili possessum remige littus
 Aspexere procul, avidis in prælia votis
 Exarsere animi, sed Dux audentior ipse
 Arma crepat longè, Martem orditurq; tuendo.
 Ut leo terribiles ad pugnas erudit armos
 Amphitheatrali jam pulvere bellaturus,
 Erectatque jubas, visoque rugitibus hoste
 Intonat, & Cavæ percellit voce coronam.
 Ergo animos leviter prætentat, & inter eundum
 Irritat dictis, calcarque volentibus addit:
 Hæc Sueci est jurata manus, sentinaque Belgæ
 Atque orbis feces proprii, queis improba bellum
 Suasit avarities, alienæque indiga stipis
 Paupertas, & mens nostris lactata rapinis,
 Pollicitisque Sueci. audacter discrimen inite
 Primum, & venales citò desævire furores
 Et spes eventu falli aspicietis iniquas.
 Mentibus occurrat, quonam consorte duellum
 Hocce capeffendum, quis & hæc præcepta mi-
 nistret;
 Non heic jam, cives, Rex sed commilito vester.
 Sumite in exemplum nostri documenta laboris,
 Nive prior subeam, vos planè absistite cœptis.
 Danorum laudata fides jurataque quondam
 Majestas cœli vestris eluceat ausis.
 Hauserat attentâ grandævi Principis aure

Hortatus stipata cohors, regeritque vicissim:
Nec fas est coelum; nec tantum fallere Regem
Atque datam violare fidem. miscebitur Orco
Axis, & umbroso pallefcet Olympus Averno,
Cum nostra ambiguo nutarint pectora sensu.
O patriæ venerande parens, atque unica nostri
Spesque salusque orbis, dum prisca venat tenoris
Assuetum retractet iter, tua jussa sequemur,
Atq; fidem proprio testabimur usque cruore. (tis
Excipit hæc Princeps: favor hoc pietasq; Tonan-
Summa rependet opus, sique unquam affulserit
Exoptata quies patriis, statuemus honores (arvis
Præmiaque egregios pretio æquatura labores,
Si qua potest operam merces pensare fidelem.
Dixit, & assuetâ cunctos statione repostos
Festinare vetat, cauteque accendere pugnam
Mandat, & accessus attendere gnauiter hostis,
Ne qua modò incassum tormenta exploderet
ardor.

Ast Batavus solam cursu adproperare citato
Aspiciens navem, non pugnae accomodat alnos,
Sed prædam de more parat, simul impete in ipso
Cogitat actutum tam grande absumere lucrum.
Dumque ruunt propius stipatæ in prælia classes
Danorum didicere artes, quæ bellâ capeffant.
Non tutò ignotos aliquando spreueris hostes.
Tormentis librata ratis subeuntis acervos
Exhorrescit aquæ, possessumque æquore fundum
Sedit & ingenti turbat discrimine pugnam.
Fluxæ solvuntur ceræ, tabulataque costas
Denudant excussa imas, ac pervia navis
Gliscit & acceptum manifestat saucia damnum.
Sic solidata latus cœnosa pinus arenâ
Regia Battavica dispensat spicula classi,

Et

Et propiora ferit. terrent exempla remotos,
 Digressique procul frustrata tonitrua vibrant,
 Disperduntque minas ad tanta pericula cauti.
 Sic hostis quondam Calydonius obvia rupit
 Ilia, & instantes disjecit dente molossos:
 Aufugere metu reliqui & latratibus auras
 Implentes trepidis exhalant vocibus iras.
 Coetera jam classis successit & impigra pugnam
 Orditur. cœnoque alnus relevata vadoso
 Principis à tantis animosa revertitur actis,
 Conscia perpetui decoris. ceu funera quondam
 Quinquagena virum numerans Oenëius Heros,
 Quos letho dederat solus, jactantior Argos
 Regreditur Tyriæ perfusus imagine palmæ.
 Jam Martis fervebat opus, repetitaque tela
 Alternâ passim manantia cæde ruebant,
 Cum Batavus pugnae tandem discrimine fessus,
 Consilio properat mutato abducere classem,
 Reliquiasque sui in portum deferre laborat.
 Noxque soporiferis jam tum provecta quadrigis
 Accensum requiescit opus, postque ardua belli
 Tædia languentes animare quiete carinas
 Præcipit, exhaustasque sopore resumere vires.

Postera nocturnos aurora fugaverat ignes,
 Impuleratque vagos nascenti sydere fluctus
 Cynthius. infaustumque redintegrare duellum
 Detrectat Batavus. solitæque affusus arenæ
 Hesternæ multum desilet dispendia pugnae.
 Nec fas est nostris superare vadosa carinis
 Littora, cessantemque lacerare cominus hostem.
 Usque adeo immensæ tardantur pondere naves,
 In quæ decisis solidantur robora ramis.
 Ergo moræ impatiens Princeps victricia Coris

Lintea permittit, sulcataque stagna triumphans
 Augustè ingreditur, maribusque silentia vultu
 Imperat & ventis, admurmurat æquor eunti,
 Et longè placidis æther assibilat auris.
 Sic post Phlægræas pugnas atque arma Gigantum
 Júpiter ætheream victor remeabat ad aulam
 Coelicum septus pompâ, lauroque recenti
 Evinctus crines, venienti aperitur Olympus,
 Atque triumphantem venerantur sydera Regem.
 Ut cessissè Ducem & vacuum stationibus æquor
 Pelspexere hostes, properis se hortatibus urgent:
 Nunc socii accelerate fugam, suspendite vela,
 Et scissos laxate sinus, incumbite remis,
 Si quâ Battavicis liceat transferre profundis
 Naufragii fragmenta hujus truncataque transtra,
 Afflictaque animas laribus mulcere paternis.
 Quod si nos hostis spatio fortitur aperto,
 Et malè tentatis rursum insudabimus armis,
 Actum est. profuerit laceras retulisse triremes
 Quoque modo, & miseræ lucrari munera lucis.
 Cum dicto trepidas angusto tramite naves
 Educunt, ineuntque fugam. comitantur euntes
 Horror, & afflicto titubantia tædia gressu,
 Nectoleranda lues morbi, frustrataque vota,
 Et malè tuta fides, & desperatio vecors,
 Atque aliæ pestes & inanis monstra Barathri.
 Æquoris iratum murmur nova classica credunt,
 Et ventos ceu tela timent, omnemque per auram
 Ingruere horrescunt graviori turbine Danum.
 Ut saltus & lustra petit vestigia retro
 Triste lupus referens, medio quem rura mapali
 Arctatum gravibus mulctarant fustibus, & post
 Unguibus & sæva exarmatum dentibus ora
 Propulerant, magnoq; procul clamore fatigant.

Ille viis inhians, & lumina sæpe retrorsum
Torquens à tergis ululantis sibila vulgi
Horret, & incertis metitur passibus agros.

At pater Oceanus casu turbatus iniquo
Danorum, rerumque vices & fata recensens
Sollicito varias volvebat pectore curas:
Anne orbis suprema Deus discrimina sciret?
Anne uno regna & populos exscindere lapsu,
Seculaque ad pecudum ritus damnare pararet?
An sic præcipiti quassaret turbine mundum
Insidiosa quies, pacemque agitare noceret?
An superis Batavi perjuria tanta placerent,
Et foret in lucro testatos fallere Divos?
Hæc Deus abstrusis secum referebat in antris,
Cum subito fusæ trepidantia murmura classis
Accipit, exfertatque caput. non alga capillos
Incingit vitreos. nascentia littore rubro
Germina frontis honos. madidis stagnantia barbis
Flumina distillant. diffusoque æquor amictu
Possidet, atque humeris dependent pallia totis.
Hoc habitu effulgens ipsisque erectior undis
Extat, & affatur fugientem talibus hostem:
Cur adeo trepidas? quæ tantos, Belga, timores
Suadet causa? hæcne est superantis gloria classis?
Dic ubi supremo nutantes vertice laurus,
Et pomposus apex, umbrataque lintea fertis?
Hæc gestanda refers bone matribus ornamenta
Battavicis erepta Gotho? numerosior hic est
Gemmarum census, prædæque argentea moles,
Atque laboratum fessis incudibus aurum.
O Erebi pcenis & stigmate digne perenni
Opprobriisq; hominum, justis vix sufficit armis
Robur hebes, bellisque (nefas!) incessis amicos.

Sic

Sic prædæ pensatur amor probrosæque lucra,
Eventuque caret pretium Mars pactus avarum.
Dextera tormentis quatitur modò prompta rapi-
Et quæis Cimbriacas calcares victor arenas, (nis,
Crura excussa labant, & cœpti suasor iniqui
Pulsatur caput incestans aspergine fluctus.
Vires discite Gothi priscaque in prælia mores,
Atque quiescentem noli irritare vigorem,
Vivet & arreptâ ruet impetuosior ansâ.
Ne vexato Senem, quem turmis ambit Olympus
Ætheriis, pro quo studiosius excubat æther.
Si monitis locus est, injusto parce duello,
Et fati reputato vices, si justus Iberos
Vestri terror agit, cœlumque allabitur ausis,
Et si libertas patriæ pia suadeat arma,
Quæis ruis heic tandem titulis in prælia, quæ te
Induxit ratio, nisi prædæ sacra cupido?
Justis Jova favet bellis, injusta perosus.
Sed scio nec fatis sic inflectere sinistris,
Altera bella move, rursusque fugabere Dano.
Commune exitium terræ jurataque pestis,
Qui gentes licitare alias famosior orbis
Institor, en unquam rabies stygia ista fatiscet?
O mihi si liceat totum laxare profundum,
Atque hyemes inferre graves, nec fata vetarent,
In profugum cunctas concirem quaque sorores,
Atq; malum terris properarem avertere tantum.
Cum dicto liquidæ frendens immergitur aulæ,
Extremosq; sonos summis immurmurat undis.
Scilicet est voti modus, & reverentia cœli
Prævalet optatis, hac fas est sistere metâ.
Exturbasse fretis hostem lætabile nobis
Munus, at æterni variat sententia Jovæ.
I potius fractus vires, nostrumque tropæum

Vive,

Vive, & perpetuo tua regna afflige pudore.
 Gentibus esto omen reliquis. nimiumq; profani
 Pollicitis Sueci ne fidito. mobile fatum est,
 Et vota ex nutu pendent incerta Tonantis.

Fortunate Heros nostrique immensior ævi
 Gloria Danorumque salus, cui bella secundat
 Associatque agmen toties cœleste Jehova,
 Auspiciis procede bonis, & victor honores
 Scande triumphales, alios tibi sufficit annos
 Jova, & inexhausto renovantur vellere fusi,
 Et Dea tam sanctâ lassari mole recusat.
 Aspice suffultos meliori robore cives, (num:
 Atque ex sanguine caput nunc ausum attollere Da-
 Perge nefas hostis victrici exscindere dextrâ,
 Et conjurato dispellere gurgite Succum,
 Venalique armis confundere vota Batavo.
 En erit illa dies, solitâ qua pace decorus
 Victor Hyperboreas dominaberis inclytus orbî.
 Maxime perge Ducum, vires tibi Jupiter addet,
 Fausta que portendet conatibus omina cœlum.

(5)

DN. STEPHANO JOHANNI
 STEPHANIO
 Saxonem Grammaticum
 edenti. 1644.

Magnis magna placent, animosus ad ardua ten-
 Spiritus, in gravibus sudor anhelus ovat. (dit
 Laus in sublimi prostat, vestigia retro
 Ferre pudet, refugos maximus error habet:
 Im-

Impetus in lucro est, nullum tentasse pigebit,
 Asperat egregium palma severa decus.
 Est honor ingenio trahere in suffragia Divos,
 Et merita arbitrio ferre brabia poli.
 Ecce tuis, STEPHANI, crevit reverentia chartis,
 Divinumque Helicon totus inumbrat opus.
 SAXONEM Latiae commendant firmata Suae,
 Sublimemque decet pompa decora stylum.
 Ante quidem galeis Tyberim victricibus hausit
 Cimber, & invasit rostra diserta Gothus:
 Heic Marti certant Musae, nam maxima grandis
 Aequiparat tumido SAXO trophaea sono.
 Duplex noster honor, dominas pepulisse phalan-
 Terribilesque aliis hic tremuisse globos; (ges,
 Et Latiae ancipitem linguae fecisse Quirino
 Palmam, & convelli munere rostra suo.
 Carpit at ignavum facunda volumina tempus,
 Atque rudes metuit pagina docta manus.
 SAXONI haec peperit tristes incuria naevos,
 Indignas patitur dictio pura notas.
 Emendat tantae STEPHANUS dispendia cladis:
 Dediscitque apices fida litura nothos:
 Attollunt numeros rediviva emblemata priscos,
 Atque gravis solito dictio more tumet.
 Et ne difficilem involvat facundia sensum,
 Interpret totum cura recenset opus.
 Negligit obscuros jam lucida pompa cothurnos,
 Lectorique patent verba rotunda suo.
 Haec duplicem STEPHANO molitur adorea lau-
 Perpetuoque caput flore corona ligat. (rum,
 Sis igitur Στέφανος, sobolique merere futurae,
 Agnoscent studium secula grata tuum.

Nobilissimæ Infantis

BIRGITTÆ SOPHIÆ RAMEL,

Filiolæ illustris & Generosi Herois

HENRICI RAMEL

Academiæ Regiæ, quæ Soræ est, Præsi-
dis Magnifici. 1645.

Lactentes Veneres & amatæ gaudia prolis
Et modò pacta DEO pignora fata legunt;
Nec molles profunt risus aut balbula linguæ
Murmura & in primo gratia flore micans.
In cunas sævire libet, cœptasque perosa
Parca colus tenerum fessâ retexit opus.
Quid demum sperare juvat, cum purior ætas
Occidat & nullo gens temerata malo.
An vagire nefas sit, vel lactantia fletu
Ubera, & effuso poscere rore cibos?
Deliciasque leves querulo consciscere risu,
Atque imperfectos ore ciere sonos?
Aut matri blandis crebra extorquere querelis
Oscula, & elingues congeminare jocos?
Innocuum rapido tumultatur funere vulgus,
Morsque citat paucos anticipare dies;
Ut miseræ auge scat geminata molestia matri,
Atque absens discat vulnera tanta Pater.
Quantumcunque moræ fuit indulgisse parenti
Languida materno membra levare sinu,
Pallentesque genas mulcere oculosque cadentes,
Atque animæ tepidam detinuisse fugam?

Sic

Sic campi primam Boreâ populante juventam
 Exspirat tenero purpura verè rubens.
 Sollicitè deflent stellata cubilia Nymphæ,
 Et damnat virides horrida Vesta toros.
 Sed neque sic sine laude jaces, properantius æquo
 Rapta infans, ævi transgredièrè modum:
 Nam si majorum virtus æquataque cœlo
 Nomina perpetuum postera sæcla manent,
 Pars bene magna tui tumulis æternior ibit,
 Pensabuntque ævum prisca decora domus.
 Hoc quoddam Pylum est senium, sic portio vitæ
 Crescit & extincti perpetuatur honos.
 Mirandum qui fata meant, hic luridus annis
 Vivit & exhaustum rumpere nescit iter?
 Hic prius abripitur letho, quam vivere novit,
 Angustosque dies nox diuturna premit.
 Præsidium columenq; meum generose RAMEL-
 An fraudi dabitur jusque bonumque sequi? (L
 Hoc ne instaurato peccavit Sora Lyceo,
 Ut quateret vestros tanta ruina lares?
 Anne erit in fatis, lento incrementa dolori
 Sufficere & sensim proximiora rapi?
 Sic visum Superis, nec contrà tendere fas est;
 Adversis emitur velle placere Deo.
 Hic pietatis honos, his insudare juvabit?
 Exercet sanctos sed sine felle labor.
 Nec periit, quem fata vocant, super astra trium-
 Gaudia participat deliciasque poli. (phans
 Quare, ô Heroïna, parens desiste querelis:
 Sæva emolliri fletibus urna nequit.
 Mortale est quodcunq; sumus; perq; aspera rerum
 Et per mille vices flebilis hora fugit.
 Felices vitæ functi, nos crudior æstus
 Enecat, hos vitæ mulcet amica quies.

Non tibi præcipiti decessit filia morte,
 Sed transgressa polum cum Jove perpes agit.
 Atque ignara loqui modulos meditatur amœnos,
 Angelicumque ardet insonuisse melos.
 Implexuque hærens sponsi sincera propinat
 Oscula, & alternas percipit igne vices.
 Non hæc sancta parens mors est, verùm oia cer-
 Sic genuisse juvat, sic cecidisse libet. (ta;

VOTIS (7)

Reverendi, Clarissimi & Præstantis-
 simi Viri

DN. M. NICOLAI AAGAARDI,

Parochiæ FAXÖENSIS Pastoris,
 Fratris dilectissimi,

BARBARAM PETRI

matrimonio sibi jungentis, fausta
 quæque respondeant.

1645.

Barbariem suavem tenebrasque Cupido beatas
 Mentibus obfundat, tetricæq; operata Miner-
 Pectora desistant artes lassare priores, (væ
 Palladiumque urgere sophos, nunc altera lex est,
 Et nova Pirenen moderantur Numina sacram.
 Sceptra recens orditur Amor, Clarijque penates
 Idaliæ parent Matri, præruptaque Pindi
 Saxa cohors pharetrata tenet. sibi Delius arcus
 Aptat & insolitis armatur dextera tædis
 Auratam moderata chelyn, cestoque potentes

Pic-

Pierides rerum molimina grandia damnant,
 Atque laboratis indicunt ocia curis.
 Longè omnis doctrina fugit, quæ tempora Musis
 Acta prius, Regina Venus disperdere lusu
 Imperat, atque jocis fœtos impendere soles.
 In lucro stupor est, & mentis nobile pondus
 Ignorasse juvat. pensant oblivia rerum
 Amplexus tenerique sales castique lepores,
 Quæque maritalem commendat gratia Cyprin.

Vidit Hyperboreas trangressus Phœbus ad aras
 Castalio medium moliri bella Senatu
 Formosæ puerum Veneris, cornuque minari
 Sueta coruscantem haud puerili spicula dextrâ;
 Atque Cupidineâ deceptus lampade quondam
 Impete præcipitat vestigia, & eminus inquit:
 Ætherii domitor populi, gentisque profanæ
 Pernicies & dulce malum, quid nostra frequentas
 Rura atque Aoniis sudantia limina sacris,
 Obsequioque paras cunctas torquere sorores;
 Idalias remeato domus famosaque Cypri
 Regna teneto. hic jura tui metuenda calor
 Exsere, & in reliquum defæviat impetus orbem.
 Nos sacrum genus & rerum sub pondere fessi
 Delicias molles enervatumque Diones
 Despicimus vulgus, quos læna effœminat ætas.
 Risit amor Phœbique minas & jurgia vultu
 Discussit facili, pariterque adducta relaxans
 Cornua præcipitem sedavit amicior iram: (rum
 Sic te Magne Heros Tymbræ indetonsa coma
 Gloria condeceat, tumidæ nec cedat alumno
 Thebes, ut vestram tristi disrumpere pacem
 Bello, vel placidis turbare silentia Musis
 Non paro. scis istis misceri gaudia telis,

Atque

Atque animos hominum geniali lege jugari.
 Nec tibi nec doctis scelus est, aut turpe Camœnis
 Vulnere nostra pati. si Calliopea calores
 Sprevisset Paphios, & Apollo cupidinis arcus,
 Orphea non unquam stupuissent rura canentem,
 Nec Regum ambirent victrices tempora laurus.
 Quæ mala nos igitur torquet discordia Divos,
 Imbellesque ad bella vocat? ni gaudia Marti
 Hæc præcepta forent, Phœbo nupfisse Dionen
 Notior extaret stellanti rumor Olympo.
 Nec mihi Tymbræum Clariasve ferire sorores
 Jam libet. AAGARDI librentur spicula fibris,
 Indomitusque sciat quæ quondam Numina temsit.
 Dixerat. emissæ strident per inane sagittæ,
 Imaque conceptum depascit pectora telum.
 Et velut Oetæo congesta in vertice busta
 Sulphure si tangas, tacitis animata favillis
 Concipient flammæ & latè incendia fundent.
 Sic dolor ardescens lento per viscera morfu
 Serpit. at ille faces vix tiro edoctus anhelas
 Insolitos æstus miratur alitque fovetque.
 Nunc juvat amplecti cupideque innectere collo
 Brachia, nunc menti blanditur vocibus ægræ,
 Mordacesque docet verbis mitescere curas.
 Astrorumque moras & inertia sydera secum
 Accusans tenebras lætas noctemque beatam
 Cogitat, atque annum pro luce paciscitur illa,
 Segniaque ingenti licitatur tempora voto.

Ut verò ex alto bellantis murmura nati
 Sensit Amyclæis Cytherea in vecta quadrigis,
 Accelerat, tantosque ausus & prælia gestit
 Discere & exhaustæ non irrita tela pharetræ.
 Ille recens spoliū subitque decora triumphī
 Celsior

Celfior enumerat, curruque exceptus eburneo,
 Vicimus, ingeminat, nostri est accessio regni,
 Noster AAGAARDUS amat, modoque ultro frena
 momordit,

Quem prius illecebras plane ejurasse putabant.
 Scilicet, alma parens, proscribant nostra feroces
 Imperia, & surdo decedat corde cupido;
 Illicibus pugnabo oculis, præreptaue labris
 Oscula purpureis animis mea jura refundent,
 Atque reluctantes sensim sub vincula cogent.
 Ast Ericyna Deum blandè venerata comantem
 Curruque invitans volucres effundit habenas,
 Ingrediturque auras. clarescit Amoribus omnis
 Semita. possedit fulvum vaga terga metallum.
 Obscurant refugum peregrina ad lumina solem,
 Stipatique greges inducunt nubila terræ.
 At Venus amplexu Phœbum dignata superbo
 Excusat nati pueriles comiter ausus.
 Quid mea regna velint, quid vires, Delie, nosti.
 Deliciis præsum nexusque facesque ministro:
 Muneris hæc nostri vis est, hoc limite cogor.
 Nec Veneri accedet Phœbei transfuga cœtus;
 Artibus oblector vestris, me maxima captat
 Ambitio Vatum, lascivi ego carminis autor.
 Heroas generant, rerum qui frena capeſſunt,
 Plebejos fex ima hominum. Quæ fata morantur
 Doctorum parili genus increbescere lucro?
 Occidat Ascræus, pendebit ab ubere Vates
 Alter, & in cunis nobis Maro vagiet infans.
 Tuque adeò qui nostra novus modò prælia miles
 Aggrederis, stadiique modum jam conficis om-
 nem

Auspiciis AAGAARDE meis, sibi vestra mereri
 Fœdera deprecant Permessidos inclyta Divæ

Numina, & expectant formosam secula prolem;
 Tu numerum transcede patris. vobisq; fideles
 Commodet excubias concordia, & undiq; tristis
 Proscribat lites. Sic te tua Barbara molli
 Excipiens gremio vernos spirantia flores
 Basia congeminet, quot nostras tela pharetras
 Armant; expensaque vices cum fœnore sumat.
 Hæc Dea subridens memorat, libandaque fratri
 Plenius ora tulit cœlesti afflata lepore.
 Ast ille intonso promissum vertice crinem
 Excutiens mansura jubet sic fœdera pangi,
 Et doctos rursus rursusque ad castra vocari:
 Parcarumque novat meliori vellere fufos,
 Et mandat placido descendere secula cursu.

IN OBITUM (8)

MAGDALENÆ JOHANNIS,
 Amplissimi & Prudentissimi Viri
 LAURENTII CHRISTIANI,
 apud Holbecenses consulis primarii
 defunctæ uxoris. 1645.

Ingeminant lessus miseris inimica molestos
 Fata: omnis passim, quod dolet, orbis habet.
 Quis modus ô superi? busto mactamur & armis.
 Parcite, sat nobis altera tela nocent.
 Plectitur imbellis sexus, nos crudior ætas
 In bella & vetitum tendimus usque nefas;
 Participant culpam reliqui. Si perdere mens est,
 Dispereat tristi gens scelerata nece:
 Aut si sublato Lachesis discrimine sævit,
 Et juvat infestâ fila secare manu,

Invaleat pestis, si usquam lacrymabile non sit
 Lethum, nec fatis ingemat orba domus.
 Publicus hic dolor est, quia latè gliscit adaectum
 Vulnus, & innumeros tanta ruina ferit.
 Vir thalamos luget viduos, pupillaque matrem
 Pignora, & afflicti commodata prisca gener
 In commune dolent. fuscantur nocte curules,
 Ignoratque suum curia tota decus.
 Non ita quis moritur, sed cunctæ tristitia plebi
 Imperat, & cives mœsta ciere docet.
 Fœminæ virtutis apex, modò funus acerbum
 MAGDALIS & propriæ flebilis urna domus,
 Præcipites tibi Parca colus exhaustaque rumpit
 Stamina, nec flecti jura severa finit; (ctum
 Non sobolem teneram nec cassum conjuge le-
 Respicit, hæc frustra quis memorare parat.
 Heu illa anticipans annos prudentia tardos,
 Et vigor, & roseis purpura mixta genis.
 Facundumque oris decus, augustique lepores,
 Clausaque tam tenui dos numerosa lare.
 Hæc illa invidia est fati, vivere secundis,
 Et quanquam rari, parcere nolle bonis.
 Quam miseri, quos ista gravant, queis tem-
 pora nondum
 Permittunt damnis indoluissè suis.
 Ah soboles primas gemitu exorsura loquelas
 Cui nunc blanditiis es placitura tuis?
 Excessit mater, cui murmura prisca movebas,
 Non datur hinc solitos dulce gravare sinus.
 Succedat curis Deus, atque exordia vitæ
 Dirigat, & clemens ad meliora vocet.
 Et planctus moderare precor, mœstissime con-
 Hoc sæpe exercent Numina more suos. (jux,
 Velle

Velle tuum sit velle Dei, te sistere metâ
 Hac decet, & votis imposuisse modum.
 Nascimur in raptus; nos primæ copia lucis
 Transcribit diræ prostituitque neci.
 Exspirantque pii, ne pravæ aspergine labis
 Vilescant, ipsi quæ placuere polo.
 MAGDALIS in portu est, fatuæq; pericula fortis
 Ridet, & incertis fata rotata notis.
 Astra videt circum, totoque extantia cœlo
 Gaudia, & æthereos dinumerare juvat.
 Angelicæque melos turbæ miratur, & ipsa
 Conatur paribus sôstra beata metris. (bræ;
 Hic nostri modus est cursus; huc tendimus um-
 Felices, quibus hæc hora benigna ferat.
 Illa quis extinctis sapiens invidit amicis?
 Invidiæ gravior lacrima crimen habet.
 Prospera quæque tulit, natalibus inclita clavis,
 Clarum nacta virum dextraque jura tori, (tra
 Formosæ genetrix sobolis. Quid MAGDALIS ul-
 Sollicitare Deum, aut poscere vota queunt?
 Conditur invisâ corpus tellure, superstes
 Despectat crudo cespite fama tegi.

Ad

(9)

Reverendûm & Clarissimum Virum
 DN. M. MARCUM CHRISTI-
 ANI HUMBLETT

Πληροφορίαν fidei edentem

1646.

Vivimus infidum genus, atque ignara doceri
 Et solidæ passim gens inimica spei.

S 2

Cre.

Credis homo Coelum Christi virtute parari,
 Sed nutat dubiis fluctibus acta fides.
 Peccatis oras veniam scelerique priori,
 Sed dubitas velle hoc vel potuisse Deum.
 Fidere ni discas, dedisces velle precari;
 Est scelus ambiguo quicquid ab ore sonat.
 Scire cupis quid sit dubitare, refellere Christum
 Inque sua, ætherio sceptrâ negare seni. (est,
 Fidito, constanti concedit adorea voto,
 Certæque expugnant astra Deumque preces.
 Intereant Cœli & ipatiosum exareat æquor,
 Inque prius redeat machina tota chaos;
 Spes, sibi quæ constat, cœlis æternior ibit,
 Atque quod est ultra gessit abire fides,
 Et metas egressa ævi secreta Tonantis
 Concipit, atque orbis si qua futurus habet.
 Hæc HUMBLETTE doces, fideique arcana
 revelas,
 Et monstras, quæ sit spes placitura Deo.
 Quæ quod sperat avet, nec inani fluctuat æstu.
 Quæque animis sistit, quod procul esse putant.
 Quam modò si demas, pereunt solatia vitæ
 Omnia, & afflicta quæ levat aura vices.
 Spes fundata Deo Satanæ indignantia tela
 Despicit, & mundi quod creat atra lues.
 Dum spe sincera lactantur corda piorum,
 Dumque placent summo vota precesq; Patri,
 Semper honos HUMBLETTE tuus tantique
 laboris
 Gloria durabit famaue digna legi.

Admodum Reverendis, Clarissimis,
Excellentissimis

DN. ERICO MONRADO

Ripensis Diœceseos Episcopo vigi-
lantissimo,

D. M. JOHANNIS VANINGIO

S. S. Theologiæ in Regia Hafniensi
Academia Professori Ordini-
nario,

D. GEORGIO WITZLEBIO

S. S. Theolog. in Regia & Equestri
Academia, quæ Soræ est, Prof. P.
Pastorique fideliss.

Fautoribus & Euergetis mul-
tum honorandis

Fausa honorum incrementa summa-
que in Theologia Laurea eve-
niant. 1646.

Splendida Pegaseæ sumunt exordia laurus;
Et doctis geminatur honos, titulique priores
Augescunt meliore gradu. modò judice cœlo

Læta triumphatas agnoscunt pectora curas,
 Et tanti tetulisse putant. sua præmia virtus
 Suscipit, & multo pensantur honore labores.
 Mygdoniis elata toris jactantior exi,
 Et roseis, Aurora, comis palatia latè
 Possideas, creperum donec pater igneus orbem
 Intret & ignivomi spument sub frena jugales;
 Nec fugitiva tuo concedas limite, Phœbi
 Majori confusa die, nec pallida turbent
 Sydera lucis equi, totum ad spectacula cœlum
 Prodeat & studii discat momenta severi,
 Virtutisque juvet intellexisse decora.
 Ipse venenoso metuendam flumine Lernam, &
 Tergemina nece Geryonem domet, atque ruen-
 Sustentet cervice polos, & sydera portet (tes
 Amphitryoniades, monstrosis dissona gestis
 Heic didicisse libet multo gravidata Tonante
 Pondera, & afflatas æterno Numine mentes,
 Præmiaque arbitrio modò dispensata Jehovah.

Vix dum sopierat feralem mœsta tumultum
 Cimbria, & ex omni cessarat limite terror,
 Cum passim ingenti constratum limen acervo
 Undantesque domus hostili sanguine cernens
 Indoluit sceleri, & tristis solatia casus
 Discupiens R I P E cœlo interiore potitur.
 Utque erat assiduo multum enervata timore,
 Pallentesque exhausta genas atque horrida vultu
 Incipit, ac æquis immiscet vota querelis:
 Si libet excidio peccata exscindere terræ,
 Atque Arctus abolere nefas, Sator optime mundi,
 En patriæ scelus omne lui. truncata virorum
 Corpora, & abruptis squalentes artubus arces
 Sæpius aspexi Martem indignata nefandum;

Nunc

Nunc armis indicta quies, nec rauca cruentum
Buccina mugitum novit, da maxime Rector,
Quod cupiam vidisse, decus, sic damna refarci.
M O N R A D U M, cui sceptrā mei sunt credita
coetus,

Insignem titulis & multo nomine clarum
Doctōris videam, miserè mihi pectora fervent
Illi assurrexisse viro, cui summa salutis
Debeo & ætherii sincera oracula verbi.
Ah quoties memini, fureret cum Martius ardor,
Ingemuissē malis, & mentes vocibus ægras
Solari, afflicto melius sperare jubentem.
Hæc R I P E. cum præcipiti super æthera gressu
Ardua cœruleo processit P O R T U A vultu,
Et solium venerata Jovis sic protinus infit:
Exhaustas quererer cathedras confusaque morte
Atria Doctōrum, tibi ni sententia ruptas
Instaurasse vices sedit, nunc præmia tantis
Accedant meritis. Musas S V A N I N G I U S orbas
Erexit, solitoque dedit loca fervere coetu.
Scis pater ipse Viri studium. scrutatus Hydaspem
Et gentis secreta sacræ, quæ contudit urbes
Isacidum, populumque tuum sub vincula duxit,
Jam dudum placitis se totum emancipat æthræ.
Augescat cum mole decus, & tempora circum
Fulgeat immenso resplendens laurea fastu.
Adfuit & fluido sylvas vertice quercus
Excutiens S O R A, & facilem sibi poscit Olympum:
Quid mihi profuerit latè inclarescere Musis,
Heroumque suis genus excoluisse palæstris,
Si pretium fuerit toties mutare Docentes,
Atque fatiscentes fatorum ad Sceptrā Camoenas,
Et mutos sensisse lares. quot tempora nostri, (rū.
Tot quoque Doctōrum numerabunt busta viro-

Sed quia WITZLEBIUS priscæ dispendia sortis
 Penset, & æterno damnata palatia luctu
 Cœlestes rursum faciat resonare loquelas,
 Hacce placent mercede vices, hoc tristitia lucro.
 Sit meritis honor, & titulo excellentior omni
 WITSLEBIUS Doctor nostris affulgeat aris.

Ut dixit, precibus Pater immutabile justis
 Pondus inesse dedit folio sic fatus ab alto:
 Doctorum curas studiisque exercita sanctis
 Pectora perpetuis libet exornare tropæis;
 Non quæ mundus amet titulo lactatus inani,
 Qualia sed virtus pietasque insignia ferre
 Gestit, & ætheriis inscribi nomina fastis.
 Laureæ MONRADUM cingat, tamen altior est laus
 Fascibus insignem sacris dominarier aris
 Et populo dare jura DEI, vitæque beatæ
 Commoda & æternæ bona dispensasse salutis.
 Te quoque SVANINGI titulis lauruque decorum
 Secula mirentur, stupeatque Cathedra docentem
 Scrutantemque ævi nævos, dum dogmata prava
 Castigas, verumque paras secernere falso;
 Hoc geminatus honor studium non anteit un-
 quam.

Et tibi WITSLEBI felici sydere tanti
 Incrementa gradus veniant & adorea laudum.
 Hoc foeti meruere dies consumptaque Musis
 Momenta assiduam non detrectantia molem.
 Perge greges animare tuos, multumq; Tonanti
 Lucrari, gentisque nefas jugulare profanæ;
 Et tuus auspiciis labor efflorescet Olympi.
 At BROCHMANNE senex sanctum conscen-
 de tribunal

Arbitrioque poli summos moderator honores

Et

Et tales mactato viros. sua pignora patres
 Enumerent, laurus tu percenseto superbas.
 Felix vive diu & vegetam experiare senectam.
 Sæpius & Doctis sic compensato labores.
 Dixerat, at verbis duxerunt consona Parcæ
 Stamina, sinceroque colos rutilare metallo
 Jusserunt placidosque dies cum fœnore labi.

NOVIS NUPTIS

(11)

DANIELI Weinholdt/ &
 ANNÆ VILHADI,
 fausta quæque eveniant.

1647.

Dum versant terras hyemali sydere pisces,
 Angustumque sinunt latius ire diem;
 Dux tener in pharetris mollique potentior igne
 Imminet insidiis & sua bella movet.
 Exertatque faces, brumæque insultat inertī
 Impellens ipsum vi meliore gelu.
 Vicinasque, inquit, quid nobis objicis undas,
 Aut mea sopiri spicula posse mari?
 Prima dedit nostræ pontus cunabula matrī,
 Cœruleique sinus, quæ genuere, timent:
 Ipse parens pelagi gremio refovetur amicæ
 Tethyos, & nostro sæpius igne calet.
 Sit locus hic *Crucis ora* piæ, ratione decusses
 Nunc alia statuam, quos iterasse juvet;
 Amplexus simili surgent sub imagine crebri,
 Et quicunque decent gaudia nostra sales.
 ANNA fatis sterilem sit jam coluisse pudorem,
 Disce maritales obsequiosa jocos,

Et matris quàm suavis honos, dum pignora cîr-
 In tenera ludant reptile vulgus humo, (cùm
 Et dum tot clamata domus hæredibus audit
 Ora imperfectos balba ciere sonos,
 Oscula profuerit teneris fixisse labellis,
 Gentis & innocuas lene inhibere minas.
 Hæc meminisse velis: posthac tibi gratior omni
 Delicio Sponsi lux DANIELIS erit.
 Dixit at intento sonuerunt spicula nervo,
 Pectoraque æterno fœdere bina ligant.

(12)

MANES CIMBRICI,

Sive Epicedium in obitum Illustrissimi
 & Celsissimi Principis

CHRISTIANI QUINTI

Electi Daniæ, Norvegiæ &c.

Regis 1647. defuncti.

Semideos manes, magnoque agnata Tonanti
 Funera & ingentes extincti PRINCIPIS
 umbras

Tollimus ô Dani; desolatumque Trionum
 Vulgus & immensis exhaustam luctibus Arcton
 Adspicimus; qua latè undis dominatur avitis
 Balthica Divorum soboles, quâ littora verrit
 Oceanus terrisque hyemes affrangit inertes
 Cimbriacis, nimio sordet gens lurida planctu;
 Magnatumque trahunt atratum fyrma catervæ;
 Et plebem suus angor habet, tumulifq; perennes
 Affundit lacrimas & lamentabile murmur.

Omni-

Omnibus antevenit Genitor, misereque ruentes
 Præcipitat questus; lacrimis turbatur amaris,
 Quem flevisse vetant anni; plenusque verenda
 Majestate Senex consuetæ insignia vestis
 Abjicit; inviso mutatur purpura panno,
 Et Tartessiacæ latitant sub sindone gemmæ.
 Ingemit Aula procul; qua picturata reclusit
 Atria flammantes imitata nitore pyropos,
 Et qua pendebant Pariis aulæa columnis,
 Publicus inserpit tristi ferrugine mœror,
 Feralique habitu radiantes circuit ædes.
 Sic Patris amplexu quondam distractus Evandri
 Cum caderes, Palla, viridi miserande juventa
 Intellexerunt longè infelicia fata
 Principis Arcadii solidata palatia crudo
 Cespite; Tarpejoque frequens in vertice sylva
 Tristibus infaustis vicinas Tybridis undas
 Perculit & populos fama turbavit iniqua.

Non canimus vates vulgari more peremptum
 Vulgus iners, aut plebejo mactata feretro
 Pectora; Sed Manes Divos, sed grande cadaver
 Et cineres, *Dux* magne, tuos; tu proxima Danis
 Spes & cura tuis, dederant dum vivere Parcæ,
 Nunc delamentandus obis, & limite funus
 Clauderis angusto, Majestatique futuræ
 Eriperis præceps, velut attenuatus in auras.
 Quaque jaces urna probitas tumulatur & omnis
 Magnanimæ virtutis apex, spectataque duris
 Macula vis animi, & pietas ratus ætheris hæres.
 Et velut, excelfo cœli cum tramite Titan
 Præcipites agitat currus, vestigialucis
 Arripit & vitrea mentitur imagine Phœbum
 Pontus, nonque suis minitantur cœrula flammis;

Sic manifesta tuis patrii simulacra vigoris
 Vultibus exseruit Heroibus addita Magnis
 Forma & proceris affudit robora membris.
 Optimus ille tuus Genitor quem possidet Arctos
 Egregiè regnum gessit, soloque minorem
 Numine se fassus veræ pietatis adhæsit
 Cultibus, atque uni se credidit usque Jehovah.
 Quaque solum boreale patet, qua cardine pigro
 Volvitur & vetito sese abstinet æquore plaustrum,
 Cœlitis increbuit Divina potentia verbi,
 Et summi cultura Dei vel Rege Magistro.
 Institit & placitis legum moderatus habenas
 Justitiæ, monitisque docens concedere pœnas
 Miscuit extremo placidissima iussa rigori
 Sanguinis humani parcus, nec destitit unquam
 Legitimam multo causam defendere zelo.
 Nec sceleri suus horror abest; quæ noxia terris
 Exigit, & culpas exterminat undique legum
 Tutelariorum honor; sic Omnipotentis Olympi
 Expedit ille vices, animosque hoc ære suorum
 Obligat, & meritis populi licitatur amorem.
 Sis felix, Grandæve Heros, sit serior ævo
 Illa dies nostro, qua tu lacrimabere raptus,
 Sufficiat, Superi, busto vastarier uno,
 Nec geminata premant miseros lugubria Cim-
 (bros.

Quos vero occeptabo modos? quo carmine
 tantas (quodvis
 Persequar exsequias: magnum & laudabile
 Vidimus, & priscos decora æquatura tribules,
 Nec Patre inferiora suo, cum rebus agendis
 Argumenta daret pronæ indulgentia fortis.
 Impete sed celeri nascentia nomina, PRINCEPS,
 Destituis, magnâque sui Te subtrahit orbi

Invidiâ , quæ lenta trahit Dea Licia fufis.
Si vati tamen ulla tuo favet Aonis , aut fi
Carmina quid poterint crudâ exfudata Minervâ ;
Eloquar & Sobolem tua facta docebo futuram.
Vos ego Nereidas & aquarum Numina , vos quæ
Colbergæ finus amplius habet , qua Falstria ponto
Incubat , & gemino fe gellit ab æquore tundi ;
Vos testor populumque tuum , Lollande , tuique
PRINCIPIS egregios speculata Nycopia mores ;
Vos meministis adhuc , & mente tenaciter hæret
Gentibus ut placidus vixit , ut pectore sedem
Fixerat , & miti fulsit Clementia vultu
Omnibus arridens , majestatemque serenis
Miscuit alloquiis , non dedignata Clientum
Prolixas cognosse preces , aut debile vulgus
Defensare manu , miserisque avertere noxas.
Derivantur enim in Sobolem documenta paternæ
Virtutis , majorumque oblectamur honestis
Actibus , & simili juvat inclarescere famâ.
Intellexisti , PRINCEPS , Te protinus ipsas
Exæquasse Deis cunas , & luminis haustum
Munia cum sceptris tibi delegasse Jehovæ.
Ergo velut secli Genitor miserescere culpæ
Assolet , erratisque etiam vegrandibus iram
Abstinet , & nostros cupit ignorare reatus :
Sic , ubi quid poteras monitis parceve minando
Emendare nefas , rigidos dstringere fasces
Horror erat ; verum ultrices vibrare secures ;
Si sceleris nesciret amor concedere jussis ,
Sancta paternarum suasit reverentia legum.
Hæc cognata Deo est Pietas Regaleque mentis
Delitium texisse bonos frænasse protervos.
Nil par Coelitibus dominatio noverat unquam
Pulchrius , aut ubi majori cum laude triumphet .

Lucida quàm propriæ revereri culmina fortis,
Seque hominem scivisse homini imperitare, nec
ultra

Humanum quid posse, nec ulli incognita terræ
Hæc fore, quæ gessit, quia lux altissima fati est.
Sic Heros Te fama vehet, mundoque sequenti
Se rigido dicent tutata satellite jura,
Solliciteque suum Pietas celebrabit alumnum;
Et tumulis infusa tuis, spirante fovebit
Membra croco, & jugi donabit vere sepulchrum.

Nunc Ducis armatas amor est agnoscere lau-
Atq; decus Bellona tuum, quàm fortiter olim (des
Sustinuit pugnas intempestosque tumultus.
Imbelles fideant Divæ, nam classica Vati
Oggerit insolito Mars impavidissimus æstro,
Turmalique fremunt trepido mihi pectora motu.
Viderat augusto surgentem flore juventam
PRINCIPIS & sanctos ætatem ostendere mores;
Conjuratque statim trabeato tota Senatu
Dania & hæredem sceptris designat avitis,
Assensumque legit populi & gentilia vota.
Vix ea finierat. cum fato excitus iniquo
Occipit ingenti moliri bella tumultu
Suecus, & ignotas trahere ad certamina gentes.
Lappionas Finnosque & robora Dalecharli;
Jamque lacescitæ absiliunt commercia pacis,
Martiaque ancipiti decernitur alea lusu;
Quis mentem tum fervor habet? quantumq; pa-
Sollicitas, indulgeret consortia belli (rentem
Imbueretque rudimentis Pater ipse cruentis,
Ut quondam extorsit tumidas invifere gentes
Hannibal, indomitos votis complexus Iberos,
Romanisque procul diras minitatur ad aras.

Sed

Sed Pater oranti juveniles mitigat ausus,
Spemque facit, pharetram spondens detracta-
que Sueco

Cingula & excusso vacuum Rectore caballum.
Jam debellatus discesserat hostis ab armis,
Expuleratque fatigatum Pax aurea Martem;
Tum Pater ut rediit respersus pulvere belli
Atque triumphali spectandus vertice lauru,
Te vocat amplexuque fovens sic ore precatur:
Da mihi, summe Parens, ut sese natus in hasta
Mensuret Patria, devictoque hoste superbus
Egregiam referat laudem crebrumq; Trophæum
Et Patris & Proavum longè antegressus hono-
Sic ait & rutilas submittit ad oscula cristas. (rem)
Hinc ubi maturis ætas adoleverat annis
Plenior, & multo cumulatior impete virtus
Tempora fecundis aptarat idonea gestis;
Mox funesta ruit rursus inclementia fati
Austriacæque domus perquam furiata potestas
Teutonas & quicquid Germani nominis usquam
Subjugat, invisos populis inducere cultus (est
Dum studet, & sceleris mens est complere ne-
fandi.

Jamque sed infesto tentatum est sydere tantum
Ulcisci pugnando nefas, veræque saluti
Sanguinis impendisse haustum, sed fortibus ausis
Defuit eventus. Tunc Rex commune volutans
Pectore naufragium fidei, coetusque ruinam
Divini, tota ingentes regione paratus
Molitur, justæque sedet succurrere causæ;
Teque profecturus præceptis instruit istis:
Seu nos fata vocent, seu summi gloria cœli
Arma amet, & nostro cupiat clarescere Marte;
Certum est nequitiam modò debellare profanam
Au-

Austriacæque minas gentis, tu sceptrâ tuetor
Danica, & in nostras promptus succedito curas,
Consilioque juva; sit mista scientia paci
Armorum, & patulis ludant tibi prælia campis
Indigenæ, doctaque manu sua mittere discant
Spicula, & hostiles cautè evitare sagittas;
Et cave languescat cultûs reverentia sacri,
Ne sacra conculcata Deus ultricibus iris
Vindictet, ac renuat nostris assistere cœptis,
Et cincinnato veniemus præda Sicambro.
Hæc ille ut dixit, rapidas effudit habenas,
Feralique tuba pugnacem terruit Albim.
Ast ubi digressu Regis mœrere Senatum
Atque vides animis cecidisse, novoque tumultu
Confundi Patriam, prudens ita pectora mulces:
Quid juvat ô Proceres longo segnescere luctu,
Consiliis opus est & firmæ robore mentis,
Ut dubia emendare queas; desudat in armis
Rex procul à Patria, nudoque sub æthere noctes
Exigit infomnes effultus cespitem corpus:
Ut sint tuta domi, cunctique ignara furoris
Limina, quæ trepidis nondum turbavit Erinnyes
Motibus, hæc, Proceres, est portio prima laboris,
Ne Patris accuset nostras industria curas.
Sed, quæ voce jubes, promptu tibi perficit ausu
Dextera, & exemplo trahis ad sua munia Cives.
Vidimus, ô Heros, miscentem imitantia verum
Prælia conflictum, & strictis concurrere telis
Agmina, Cimbriacis versas dum vulgus in agris,
Sic tibi dum pereunt per crebra negotia soles,
Haud gravis est Patriæ diuturna absentia Regis.
Ultima Regalis restant momenta decoris,
Queis spectata suo virtus se PRINCIPIS orbi
Prodidit, & cunctis meruit præconia terris.

Quà Pater Oceanus Boreales alluit oras.
Jam nova sancierant gentiles foedera dextræ ;
Jam belli sepelitur amor, & Marte fugato
Grata fatigatos tranquillat otia Danos :
Jamque Dionææ festivo lumine tædæ
Illuxêre toris, & PRINCIPE Conjuge felix
MAGDALIS augusto cumulavit munere pacem ;
Cum subito incautos violenta duellio Cimbros
Obrueret, terrâque potens & ab æquore Suecus
Instaret, geminoque simul à limite bellum
Ancipiti nimium traheret discrimine mentes :
Tum te, Magne Heros, in publica commoda na-
tum

Sensimus, & propriæ studium ejurasse salutis
Ut patriæ tueare bonum ; tanto obside tuti
Fregimus invicto suprema pericula corde.
Interea toto disjecerat æquore Suecum
Rex Pater, & gemina vittatus tempora lauræ
Ut rediit, tua te Lollandia læta recepit.
Tunc sese excelsæ matura scientia mentis
Extulit, & patriæ casus attendit acerbos.
Præsidio firmat loca, qua mare spectat apertum
Falstria, & accessus declivia littora pronos
Expediunt ; qua munit agros impervius humor
Limen inaccessum excubiis levioribus ambit
Et jubet alternare vices ; dehinc intima terræ
Ordinat, & multo quævis disponit ab usu ;
Diruta castra novat, fossisque capacibus urbes
Circuit, ipsa suis visa est juvenescere vallis
Et procul infestos aperire Nycopia campos.
Interea victor per littora Suecus oberrat
Exploratque aditus, levibusque assultibus instat ;
Sed procul armatas formidat ab æquore turmas.
Ipse suos PRINCEPS Dux & commilito jussis
Urget,

Urget, partiturque sibi discrimina vulgi;
 Laudibus incendit promptos, hortamine fessos
 Erigit, hostilesque monet contemnere lusus.
 Quid non tanta Ducis poterit constantia? quid
 Efficit intrepidæ testis facundia mentis? (non
 Frendent cuncti animis certumq; est littora saltu
 Vincere, cessantemque armis impellere classem,
 Atque triumphatas vinclis ducere triremes.
 Consiliis sic tuta tuis Lollandia Sueci
 Despiciit infesto victricem à littore classem.

Ast ubi jam patriis secura refulserat arvis
 Pax, atque inviso gemuit sub carcere Mavors,
 Spes miseris stabiles visum est ostendere fatum,
 PRINCEPQUE egregio jactantior extitit orbis
 Arcticus, & tanto lætati munere cives.
 Sed votis momenta ferox abruptit anhelis
 Parca, & hyperboreis invidit commoda terris.
 Ire jubet morbus, proprioque expulsus ab orbe
 Abriperis, nec triste vale Tibi patria dicit
 Grandævusque parens, aut unica nomina Frater.
 Sola haurit tanti Conjux cruciamina luctus
 MAGDALIS indefessa tuis amplexibus hærens
 Defectumque notat vitæ, tepidosque per artus
 Vestigat fugientem animam; simul ubere fletu
 Abluit exsangues vultus, miserasque mariti
 Relliquias, & labra truci liventia letho
 Adspicit & toto morientes corpore sensus;
 Mutarique vices cupit, & vel PRINCEPE vivo
 Fine suo tantam velit anticipare ruinam,
 Nec superesse viro, aut tymbâ componier unâ;
 Hinc patrios agros justas exorsa querelas
 Incusat, quod fata Ducis mortemque mariti
 Adspexisse queant: peregrina beatior, inquit,
 Regna

Regna habui, timuit multum mea Falstria tale
Admisisse nefas, faciemve videre labantis
P R I N C I P I S, atque meos cumulari in funere
Saxoniae feralis solum, quid poscere tentas (luctus.
Non tua? quamque animam non unquam mi-
seris orbi

Confecisse audes? mihi, tellus perfida, raptum
Redde virum Danisq; DUCEM. Quo lumine Re-
Aspectare meum potero trabeataque regni (gem
Pectora, moerentesque indigno vulnere cives.

O si rapta forem, legerem cum fluminis oras
Inclyte Varne tui, vel cum vestigia terrae
Inferrem patriae, non sic viduata redissem.

O visum natale solum mihi sydere laevo
Terra tuis inimica nimis. Sic asperat ægram
Mœsta dies animi, lacrimisque ulciscitur æstum
Mentis, & immenso vox est medicina dolori. (tes,
Sit modus ô P R I N C E P S fletusque inhibeto ruen-
Et consternatum tranquillent pharmaca pectus;
Nascimur arbitrio cœli, cursumque dierum
Mensurat manus ipsa Dei, nec tenditur ultra
Terminus, ast metis homines concludimur istis,
Et P R I N C E P S & turba minor; hic circulus
omne

Despicit imperium fati, nutuque Tonantis
Volvitur & leges sequitur, quas iussit Olympus.
Sideream Regum gentem jurataque sceptris
Nomina dividuo sapiens accommodat orbi
Largiturque sibi cognata vocabula cœlum;
Hac sunt parte Dei, sapiunt mortalia quæque
Cætera, & inviso gens sunt obnoxia letho. (ctis;
Verum sceptrum neget Ducibus mors invida san-
Astra super regnum occipiunt, Jehovahque Mo-
Consiliis adsunt, & quicquid curia cœli (narchæ
Oc-

Occulit abstrusum, æthereique oracula Senatus
 Mentibus inspiciunt, & iussa assensibus æquant.
 His tuus immixtus PRINCEPS numerosa recen-
 Ornamenta poli, proavosq; ex ordine Reges, (set
 MAGDALI, Saxoniosque inter Danosq; beatos
 Conatur modulos, fidibus quos presbyter olim
 Aut Divinus Asaph aut vatum gloria David
 Edidit, & Mosis juvat æquiparare melodos,
 Ridetque infidum mundi de vertice mundum.
 Et tibi qui vixit geniali fœdere junctus
 Regalis decus omne tori, cui unicus ardor
 Semper eras, & quem te plus dilexeris ipsa,
 Heroïna, polo post fata suprema locatus
 Adspicit & pectus sibi demiratur amatum,
 Teque optat serus locupletet terminus ævi.

Grande tuis columen, Genitor mœstissime, ne
 Discruciet properata necis violentia; nosti (Te
 Mortalem generari hominem, quo stemmate
 tandem

Surgat, & autores quantumvis linea Reges
 Utraque Semideosque Patrem natalia donent.
 Noverat hoc Princeps non inficianda Parenti
 Progenies, quæ sceptrâ manu moderanda potenti
 Sumeret, innumeris sortem exercere procellis
 Et fato prostare omni. Si tempora lentis
 Nexibus ambiret Regalis purpura, tum se
 Vertice sublimi vegrandem tollere molem,
 Atque animo stabulare una curasque metusque
 Et regni Regisque decus, tutandaque plebis
 Commoda & in miseros jura exæquanda clien-
 Aurea si quando trabeatæ ornamina vestis (tes;
 Penderent humeris, cinctusque imitata Gabinos
 Pallia magnifico fluerent holoserica cultu,

Quan-

Quantum exundantis species amethystina lnxus
 Monstri aleret; nimix quam crebra molestia
 pompæ

Cogitat, & prisci redeunt in corda reatus, (ctum:
 Quos notat auratum quæ fimbria lambit ami-
 Tunc attollit hu mi sensus, orbesque micantes
 Evehitur supra, supplexque advolvitur ipsi
 Coelicolûm Regi, votisque exambit anhelis,
 Si quid habet cœli secretior aula beati
 Et sceptrâ & multo saturatas sanguine pallas
 Optime Christe tuo, haud marcescentemq, coro-
 Publica pro Regis fierent cum vota salute (nam
 Adjecisse preces & singultantia verba
 Sustinet, ac faciem validè exorare Jehovahæ,
 Ut suus inconcussa Parens moderamina tractet
 Marte potens & pace bonus, ut secula vitæ
 Exigat ad Pylias jam decrefcentia metas.
 Sic animo dolus omnis abest, & tetra libido,
 Ac regni sceleratus amor, quæque optima curis
 Pectora damnosis spes infidiosa profanat.
 Scilicet hoc pietatis habet, cœloque receptus
 Interiore suum miratur ab æthere Regem
 Et gaudet superesse sibi, priscumque vigorem
 Optat & effctis juvenilia robora membris;
 ULDRICI QUE piis refovens amplexibus umbras
 Gaudia delitiasque ferit, vicibusque recurrunt
 Innumeris lufis, nec fidos tædia nexus
 Nec potis est sanctos mors sæva avellere manes.
 Sic placitis fruitur, nec lamentabile quicquam
 Vester habet PRINCEPS, nec spes exhausta Paren-
 Definit aut sceptris hæres juratus avitis. (tis
 Auâior assurgit FRIDERICUS prole gemella,
 Fraternosque obitus fausta Tibi sorte superstes
 Mitigat & Danis fuadet deponere luctum.

Et tibi depellant teneri lamenta Nepotes,
 Magne Senex; tuus hic oritur melioribus annis
 CHRISTIANUS, patrumque facit revire-
 scere carum

Atque redonat Avo, pensatq; impubere stemma
 Fœnore, quod tristi concussit funere PRINCEPS.

Defensato pios animoso pectore luctus,
 Mœste Heros FRIDERICE, tuis spes unica Danis,
 Non fas est lacrimis placitum rescindere cœli.
 Sanguinis abruptit nexus, cognataque Regum
 Gaudia & unius pretiosa vocabula Fratris
 Expiat, atque nefas mors atra triumphat ad istud.
 Ferre decet, quæ fata Deo moderante tulerunt.
 Ætheris ille quidem stellantes possidet ædes,
 Quas habitant Heroum animæ, quo fortibus ausis
 Est iter, & sedes sola virtute parantur.
 ULDRICOQUE suo junctus prosperrima Fratri
 Omina portendit, velque hac mercede perisse
 Dulce fuit, dum Te patriis succedere regnis
 Cernat, & Arctoi suffragia ferre senatus.
 Sed tibi non tanti est solio sedisse superbo,
 Ut fratrem amisisse velis, cunctasque Tiaras
 Permutare cupis si triste avertere fatum
 Fas foret, agnatique lucrari pectoris usum.
 Dum cœli assuetō torquebitur orbita lapsu,
 Regales animorum habitus & mentis amicæ
 Grande sodalitium, fideique potentia vestræ
 Fœdera, cum Phœbi mansura laboribus orbis
 Discet, & exemplar cupidè inspectabit amoris.

(fans

Dum tumulis suprema loquor, Regalibus In-
 Effulget cunis, mollique cupidine vultus
 Purpurat, & patrio tener ille superbit in ostro,

An-

Annorumque moras lepidoque crepundia nifu
 Prævertisse studet primisque insistere metis.
 Hic ille est Heros, cujus mandata capebant
 Secula, quæ post nos sunt surrectura minorum;
 Qui Proavum seros transmittet adusque nepotes
 Sceptra, nec hæredes deerunt Tibi Maxime

PRINCEPS

Balthica Daniacos dum lambent æquora fines.

(13)

Beatis manibus

METTÆ ROSEKRANTZ,

DN. Cancellarii

CHRISTIANI THOMÆI

defunctæ uxoris, ac Magni illius

ROSEKRANTZII ῥωσσοῦ

filix. 1647.

Ver in urnis perpetuum precatur.

Exhaustos obitu thalamos, populataq; lectum
 Funera, confusosque lares viduumque cubile
 Dum THOMÆE doles, oculisque uxorius instat
 Imber, feralem meditatur Portua pompam,
 Oceanique sinus & pars immensior Arctûs.
 Augescit sensim luctus. Procerumque theatra
 Concutit, & tristes fumant in limine taxi
 'rimatum. Mars morsq; ferox sua Spicula vibrant,
 Alternantque neces. Non uno vulnere mæror
 Desævit. Patriæ privata molestia casus

Inge-

Ingeminat, fatisque adeo communibus ædes
 Quassatæ accedunt. Rursum malesana cicatrix
 Gliscit, & antiqui redeunt cum tempore plan-
 ctus.

Exuimur cum pace bonis, Morbique rapina (lis
 Prompta sumus, dubiisque salus jactata procel-
 Nutat & ingentem minitatur sæpe ruinam.
 Nec lethi sat tuta fides, trabeata feretrum
 Pectora convellit. Lessusque & flebile carmen
 Orchestræ indicit; tam clavis Præfica bustis
 Ingemit, & pullo Primores syrmate damnat.

Majorum quid grande decus, magnique
 tribules, (guis

Quid domus & multâ numerosus imagine San-
 Profuerint? Quid amor cœli perspectaq; mundo
 Vera fides, si corde Deum sique æthera mente
 Accipimus, gaudentque pii tanto hospite sensus,
 Et tamen ad mortis rigidas pallere secures
 Cogimur, & mediis expirant licia fufis?
 Quod pretium pietatis erit, quo militat ære,
 Si vitæ melioris iter frustratur, & æqui
 Orbita honore caret? quo distant iusta scelestis
 Censu? jam piget esse bonum, cœlique favorem
 Ejurare placet, si sic confundimur urnæ
 Arbitrio, pretiique nihil defertur honesto.
 Scilicet est voti non ultima portio nostri
 Vivere posse diu, mentem incrementa tenellæ
 Afficiunt sobolis ditescentesque penates,
 Et genus & quicquid sortis ferat aura benignæ.
 Sed nos destituunt vitæ contractior usus,
 Præcipitesque colus nimis, interruptaque fila;
 Quæ tamen afflictæ miseris mensura diei
 Linqitur, assiduo turbat discrimine fatum.
 Spargimur in casus dubios, & gratior hora

Afful-

Affulget rarò solidis perfusa secundis;
Omnis in ancipiti cursus, variosque per æstus
Provehimur, bullæque dies æquanda fugaci.
Sic Deus & natura jubent. Est altera brutis
Vita, & inexhaustis descendunt secula pensis;
Stat sine labe vigor nec iniquo frangitur ævo.
Nos vexant morbi, & sensim contagia carpunt,
Inque dies morimur. Facili dispenditur aurâ (las.
Corpus, & ad minimas horret compago procel-
Ast senium veneraris homo, delubraque quævis
Id poscis, supplexque advolveris omnibus aris,
Quod sentina malorum audit numerosaq; tabes.
Cum canis crescunt curæ, revolutaque fatis
Tædia longævam infestant plerumque senectam.
Contrahe vela oro & paulò sapientius opta;
Sique locum votis detrectet providus æther,
Invidiam Divis fieri cave, qui bene vixit,
Ipse diu vixit, vitæ non ampliat annus
Tempora, nec spatio constat diuturnius ævum.
Suspiciamus decora ipsa animi, quia nulla piorum
Posthumus obfundet meritis obliviam livor.

Hinc sine morte jaces ROSEKRANTZIA,
majus ab urnis

Laus tua pondus habet, tumuloq; æternior extat
Fama, & perpetuo donat te vere sepulchrum.
Exferit alta caput pietas, & iudice cœlo
Jam pretium sortita decens sublimis adorat
Lumen in accessum modò, Divinumq; Jehovahæ
Concilium & trinæ Monadis arcana recenset.
Hæc astris digressa suis penetralia gentis
Infedit vestræ, studiisque operata beatis
Præcepit vigilare Deo, veneranda parentum
Pectora ceu delubra tenens, animataque jugi
Fœnoren eglexit sedes remeare supernas.

T

Hæc

Hæc ortus & prima tibi cunabula stravit
Et cœlum cum luce dedit, cumq; uberis haustu
Combibis usq; Deū, tibi murmur amabile linguæ
Christus erat, Sancto somnos modulamine nutri
Suasit, & ad Divūm docuit reptare penates.
Crevit amor, metasque ævi diffusa per omnes
Eduxit simili Pietas fervore juventam,
Adq; patrum mores consurgere tempora jussit.
In sobolem dextrè manant exempla parentum
Et vitæ documenta piæ. Cum facta monentis
Concordent dictis, plus atq; hortamina possunt.
Insignis pietate pater, decertat eidem
Et Divūm genetrix studet æquiparare timorem.
His afflata prior stimulis adoleverat ætas
Jam matura thoro, legitur tibi sponsus iisdem
Lactatus studiis THOMÆUS, cujus ab ævi
Usque rudimentis sibi te devinxerat ardor.
Ut dilectam ulmum jam pubescentibus ambit
Crinibus amplexu sociatæ robora sylvæ
Augustans vitis, corpusque & brachia sensim
Innectit. foliis nascens interviret uva.
Jam geminata fides thalamoq; laceffit olympum,
Et quæ sancta Deum coluit, quæ grata parentes,
Casta maritales amplectitur ignibus ignes,
Inque suos defert portus. sub corde maritus
Excubat, insomnesque vices variosque fidele
Imperat obsequium pallores. angitur absens,
Lætatur præsentem viro. si jussa vocarent
Principis, & tumidos Thomæus adiret Iberos;
Illa per extremos Garamantas & ultima Thules
Indefessa viro comes iret, nulla viarum
Tædia, nec pelagi discrimina certa vetarent;
Tanti est fidus amor multusq; in pectore conjux.
Uxori fidæ certat sibi sedula mater,

Adq; ea, quæ didicit præcepta parente magistro
 Lactentes cunas & primæ gaudia prolis
 Fingit, & infirmo timidè nitentia gressu
 Pignora sydereæ leviora elementa palestræ
 Edocet, adque usus accommodat æthera vocis.
 Sic campi matura fides concredita terræ
 Semina depositum ruris cum fœnore profert,
 Priscosque exsolvit fœcunda messe labores.
 Par decus affectat submissa modestia mentis
 Pauperibus famulata piis, ignara tumoris,
 Omnibus arridens, suasor sibi demere vires,
 Dignarique manus humiles. Sic itur in ipsa
 Pectora, stellantesque domus sedesque parantur,
 Nobilitet vatum Pandoram fabula priscam,
 Et dotes memoret fictas, heic altera morum
 Gratia, & innato numerosior ordine virtus.
 Quod si vel pretio foret exorabile fatum,
 Vel precibus, gemitu crebro revocata bonorum,
 Despiceres lethi diras ROSEKRANTZIA leges.

Sed quid triste juvat gemere, aut singultibus ora
 Lassare, & duris impingere crimina Divis
 Illustris THOMÆE Heros? despectat iniquâ
 Aure preces multosque odit mors improba que-
 Devenerare Dei nutum, non impete cœco (stus,
 Volvimur ad placitum fati, disponimur æthræ
 Arbitrio, casusque omnes moderatur olympus.
 Est nulli speranda quies, sibi mutua Divæ
 Bella movent, sævâq; dolor pia gaudia dextrâ
 Turbat & invisâ confundit sorte penates.
 Et solet hæcce Deus placiti documenta ministri
 Sumere, & in proprium pœnas immittere vulgus.
 Hoc cœli indicio constat favor atque Jehovæ
 Gratiior affectus. Patienter ferre memento.
 Stat vitæ mensura polo, mihi vivere, Christus,

Lucrum grande mori; rumpantur stamina Parcís,
 Impavidum properata ferent me fata sub umbras.
 Quis timor ô homines? morimur, mors copia vi-
 Vivimus asserti Christo, quid plura moramur? (tæ,
 Nec letho obruimur, vivit ROSEKRANTZIA vi-
 Et cœlo transcripta suo meliore meatu (vit,
 Orditur vero redivivum tempus in auro,
 Perpetuosque dies, quos non invectus Eoâ
 Phœbus agit portâ, nec limite claudit anhelô.
 Elysium sine Sole jubar sincerius astris
 Lumen habet, lucemq; ministrat syderis experts.
 Est Deus ipse dies, pro stellis grandibus Agnus
 Clarius usque micans æternos purpurat orbes.
 Nullas interstincta vices spatiosior ætas
 Exigitur nec læsa æstu nec frigore tristis.
 Gratia ver spirat suave, autumnumque beatum
 Copia, sic annum manet inconcussa voluptas,
 Nullus amor rerum, mens exfatiata Jehovah
 Intuitu nihil ultra ardet, nil majus anhelat;
 Angelicosque sonos meditata palatia latè
 Personat, & mundi volupe est nescire dolores.
 Deliciis istis fruitur, clarèque triumphum
 Concinit, atq; umbras magni complexa parentis
 Subsultat sociatq; melos ROSEKRANTZIA, & ipsos
 Æterni proceres regni Regemque Tonantem
 Aspicit, oblectantque piam spectacula mentem,
 Explerique nequit; non heic fastidia sensus
 Afficiunt, totiesque placet quod viderat ante.
 Ætheriique fidem Patris prece captat & ambit
 THOMÆI sobolisque suæ mortalibus annis
 Incrementa rogans Pyliæque accedere metas,
 Ut pater implacidos soletur pignore luctus,
 Quos præmaturo contraxit funere conjux.
 Annuit Omnipotens, & nutum fata sequuntur.

(14)

THRENI HYPERBOREI

Sive

EX SEQUIÆ

*SERENISSIMI ET POTEN-
TISSIMI PRINCIPIS*

CHRISTIANI IV.

Daniæ, Norvegiæ, Gotho-
rum Vandalorumque

REGIS,

Slesviciæ, Holsatiæ, Stor-
mariciæ, Dithmarsiciæ

DUCIS,

Oldenburgi & Delmenhorst

COMITIS.

1648.

T 3

SERE

SERENISSIMO ET POTENTISSIMO
PRINCIPI.

FRIDERICO III.
DANIÆ, NORVEGIÆ,
VANDALORUM GO-
THORUMQUE REGI, DUCIS SLES-
VICIÆ, HOLSATIÆ, STOR-
MARIÆ, DYTHMARSIAE,
COMITI IN OLDEN-
BURG ET DEL-
MENHORST.

REGI AC DOMINO
MEO CLEMENTISSIMO,
HASCE PARENTIS MAXIMI EX-
SEQUIAS HUMILLIMO ANI-
MO OFFERO, INSCRIBO,
DEDICO.

CHRIST. AAGAARDUS.

Excedit fors læva modum;geminantia Regum
 Funera conspiciamus miseri, viduumq; tiaræ
 Culmen & exsanguis pallens Reçtore tribunal:
 Nec titulis parcent Superi, nec grandia quic-
 quam

Nomina profuerint, apices depascitur orbis
 Impia vis lethi, formidatasque secures
 Exturbat, summoque metit vicina Tonanti.
 Augescit cum sole labor, mensura dierum
 Atque senescentes numerantur cladibus horæ,
 Nec didicit jactura modum; cum tempore luctus
 Sævior assurgit venientemque exit in annum.
 Detrahitur sceptris facies, maculisque renidens
 Infuscatur ebur, dum se Dominator inermem
 Astupet, & Tyrio color intervertitur ostro,
 Ignoratque suos regnatrix purpura vultus.
 Inspectate vices rerum, cui littore nuper
 Paruit extremo Thule, quemque ultimus orbis
 Limes Hyperborei brumalibus horruit Arctis.
 Jam metui nescit, vultus reverentia cani
 Cessit, & invisâ Majestas clauditur urnâ.
 Quem cives in pace bonum,quem miles in armis
 Senferat intrepidum, pectus miratur inane
 Atque laboratas vitæ segnescere curas,
 Et sese nil posse stupet, Mavortius ardor
 Interiit, non dextra minis, non ense corascat
 Fulmineo Regale latus non publica sentit
 Otia, & innocuæ, quæ regnant, jura quietis.
 Cuncta tulit festina dies, gestisque superbis
 Abrupit cursum, grandescenque senectæ
 Robur & illustres invidit fortiter ausus.
 Sic ubi sanguineo facies operitur amictu
 Solis, & ætherei fuscantur nubibus ignes;
 Ereptum gemit æthra diem, segetesque solumq;

Fœcundum sitiunt jubar, & languentibus herbis
Jam flavescentes metuunt sua funera campi.

Iste Palestinae fuerat lugubrior aulae

Aspectus moriente David, cum fine supremo

Tot quæsitæ togæ, tot forti Marte decora

Clauderet, & trepidum bellis absolveret ortum.

Indoluit fatis Zion, Solymasque per arces

Magnus iit planctus. sylvosis flebile cedris

Insonuit Libanus, debellatusque Damasci

Vulgus & Euphrates toto submissior amne

Flevit, & edomitas docuit dispendia ripas.

Hoc deploratis queritur modò Dania sceptris,

Et leßus ferit atra dies, quâ funus arenâ

Conditur, hac sese credunt occumbere cives.

Sic quâ lentescens breviori cardine plaustrum

Fertur, & egelidi zonis hyemalibus axes

Insurgunt, nostri sparguntur semina luctus.

Prima nefas Divûm & tristis Selandia casus

Pereipit auspiciûm, contemplatrixque jacentis

Hafnia cœruleum cupit immerfisse profundo

Et caput & vultus, ne conclamata videret

Atria & infausæ vulnus lugubre diei.

Prodigiosa nimis conspexit signa ruinæ

Fridricksburgiacus populus, sed præscia fati

Regia, quæ tanti vagitum expavit alumni,

Occasum timuit vitæ inspectare labantis,

Ne quam natales dederant, laus morte periret.

Tunc, æquæva Duci quæ tollit ad æthera tecta,

Croneburga domus dubiis tremefacta pependit

Mœnibus, & totas concussit vertice turres;

Transque fretum lugens populis sua damna pro-
pinquis

Nunciat, & tristi pelago submurmurat acta

Helsenburga tibi, turbatis Scania villis

THRENI HYPERBOREI. 425

Mœret, & extremis perculsa Blekingia Gyngis;
 Lundia suspensas mira testudine Divûm
 Fastidit sedes, crudas Malmogia Suecum
 Instaurare tubas credit; quæ magna superbi
 Nomina Fundatoris habet, Christiania rursûm
 Optat inexhaustis stagnare paludibus arva,
 Autorique suis exsolvere iusta ruinis.
 Haurit damna procul fatumque molestius illud.
 Marte meus credit Cimber, sopitaque mallet
 Arma pati, totisque horrere incendia pagis,
 Quam Regem cecidisse suum, vicinaque multis
 Oppida cum lacrymis vulnus in morte peractum
 Edocet; exhaustis mœres Holsatia passim
 Civibus, & largis humectas fletibus urbes.
 Mœnia Luchstadii dubiæ cognomina Divæ
 Nil valuisse dolent, fervet singultibus Albis
 Agnatæque domus, reboat Slesvicia forti
 Murmure & extremo miscet suspiria Travo.
 Dumque ruit venas caligantesque profundæ
 Telluris rimatur opus, livere metalla
 Adspicit & crudas fossor pallescere massas
 Norvagus, noscitque sui vestigia luctus,
 Dum videt excelsis stillantes cautibus imbres
 Laxatasque hyemes medio Finmarchia brumæ
 Tempore; & argentes qui sorbet Nidrus arenas
 Lappionas circum fati dispendia spargit,
 Et quâ descendit cœlum sua tristia signat.
 Accipit immensam præceps Islandia cladem
 Heclæosque apices fontisque incendia rupis
 Jam leviora putat. Vastis asperrima cetis
 Retia & ignavos Grönlandia projicit hamos;
 Augerique stupet alienis imbris æquor.
 Confociat terris lacrymas Pater ipse remisso
 Oceanus modò fonte cadens, fluidosq; sororum

426 CHRIST. AAGAARDI

Confundens thalamos, Dominum desiderat un-
 Omnibus, & sociæ miscens fluvialia Balthæ (dis
 Numina famosis lessus simul intonat antris,
 Horrendumque ciet sonitum, nec segnius illa
 Mugit, & objectos ululatibus impetit agros,
 Ardua quâ pando surgit super æquora dorso
 Falstria, Lollandosque levi discrimine campos
 Submovet, hic veteres renovant lamenta querelas
 Balthica; funereas rursus palatia taxos
 Principis instaurant calidasque à cæde favillas.
 Nec Fionis cessare licet, quæ fertilis olim
 Terra fuit Cereris, gemitu commutat aristas,
 Et turbata suis lentescunt messibus arva.
 Nec satis est luxisse domi, cum tramite ponti
 Transfretat, & nexas venerando fœdere gentes
 Ancipitis ferit aura mali. Luneburgica Divis
 Cimbriacis sociata domus, pertæsa nitorem
 Ferali properè sua pulpita vestit amictu.
 Saxonique lares, magni quos Principis ante
 Perculit excessus, geminari funera cernunt,
 Participantque vices. Sic latè Teutonas urget
 Cæsarcamque sacer perrumpit rumor ad aulam.
 Nunc odii Suecum, nunc poenituisse Batavum
 Assiduæ poterit cladis, nunc Cimbrica Boeti
 Et mediatori doluisse incommoda Gallo.
 Audierit Moschus, pelles damnabit & ostrum
 Nuper adoratos lugens marcescere vultus.
 Scilicet haud soli fatis urgemur iniquis,
 Sed socios gens quæq; metus partemque doloris
 Sentit, & Europam feriunt commercia luctus.

Cur mihi Palladii Proceres decernere tanti
 Funeris exsequias libuit, cum viribus impar
 Officio superante premar? cur flere caducum
 Sceptrorum jubeor columnen, cum copia fandi

De-

Destituat vatem, facilesque in metra querelæ?
 Nam si Regalis fletu irrorabitur urna,
 Non me Pimplei latices, non unda salacis
 Permessi saturare valent, mihi pœcla ministret
 Phœbus, & innumeræ veniant ad munia Divæ;
 Vix tantilla ferent. quò demum vertimur ægri,
 Invidiam fieri Parcis, vitæque ministras
 Passim amor est culpæ Deas; cum milite cives,
 Civibus admistus Clerus, Cleroque senatus,
 Cuncti, quod lacrimentur, habent. inglorius
 hastas

Obnubit miles, bambardarumque cruentis
 Vocibus admiscet lessus; fremitusque minasque
 Magnanimus dediscit eques, in busta secures
 Ingerit, & torvas balistas Martia monstra.
 Nec Marti sua forma placet, non illa minacis
 Trux facies conï tristesque à vertice plumæ:
 Mitescit clypei fulgur, & sindone totus
 Investitur apex, abeunt in pulla furores,
 Et belli segnescit amor, dum cernit inertem;
 Quem toties alacrem crudis colludere campis,
 Bellaque spirantem vidit, cui pulvere fuscus
 Vultus, & hostili rubuerunt sanguine dextræ.
 Ipsa suas Bellona tubas plangoribus opplet,
 Et lituos ululare docet, funestaque damnat
 Classica, & exactis cantat lugubria pugnâ.
 Lemnius indignatur Herus fornacibus ignes.
 Æoliis massamque rapi, nec abena virorum
 Arma, nec in solitas liquefacta coire figuras
 Æra, aut è solido consurgere tegmina ferro.
 Regis ad occasum Steropes operosa remittit
 Brachia, & ignavus Brontes incudibus astat,
 Nec rotat immanis nunc tela trifurca Pyracmon.
 Quæq; prius trepidam sævis mugitibus æthram

Terrebant, mœstoque nimis tormenta boatu
 Intonuère Duci, seu pugnatura per agros
 Agmina raptaret, seu cum cessantibus armis
 Delicias fereret, vel scinderet æquora transtris,
 Mutatos in busta sonos & fulmina nitri
 Transabiisse dolent vastæque tonitrua faucis.
 Insuetum Sonipes mundum demissaque tergo
 Pallia dum sentit fluitare, & Martia ferri
 Tegmina & æratas membris abscedere lances
 Aspicit, ornatusque dolet periisse priores;
 Nec jam lascivire gradu, terramque superbo
 Novit fastidire pede, aut suspendere gressus
 Alcide moderante suo, sed colla jubaque
 Inclinat, pannoque levi sibi crura pedesque
 Impedit, & tardo simulat lugere meatu.
 Non tamen hic umbras Vari, non funera Crassi
 Cernis, & in medio sitientem sanguine Cyrum.
 Trajani tumulos fletu Augustæaque busta
 Prosequimur, Regemq; alta modò pace solutum:
 Tollitur hoc magnus Josua Gedeonque feretro,
 Et Josaphate tui Regum mitissime Manes.

Ingemit attonito multum lacrimosa senatu
 Curia, lassatoque inducunt ocia juri,
 Crebraque famosas frenant suspiria leges.
 Justitium Themis ipsa facit; non fontibus ausis
 Imminet, aut pœnas infameque stigma tabella
 Nunciat, aut miseros ulciscitur urna reatus.
 Exstincto Rectore forum litesque quiescunt,
 Et formidatae damnant sua munera sortes.
 Orchestram fors læva angit, quæ judice quondam
 Christiano causas didicit, tantoque furentes
 Præside dissolvit motus, nunc mœsta priores
 Dediscit ritus: pronos in vulnera fasces
 LiCTOR & ultrices hebetat mœrore secures.

Sic

Sic Lacedæmonias inopinus rumor Amyclas
 Perculit audita sanctoris morte Lycurgi.
 Sic totis tremuere tibi Capitolia templis
 Tulli, clamorisque abiit facundia rostris
 Cum Generi patuere minæ, scelerataque Natæ
 Ausa atque extincti temerata turpiter umbræ.
 Hoc ritu Mosen deploravere jacentem
 Plebs jurata Deo, totis miserabile castris
 Murmur inexhausto opplevit penetralia planctu:
 Auditos timuere sonos, convulsaque moestum
 Galgala mussabant, stagnantes turbidus urnas
 Impulit, & trepidis Jordan horrebat abyssis.

Sufficito Tymbræe mihi, si flebile quicquam
 Cyrrha fovet; si quos Parnassia Numina threnos
 Vatibus indulgere prius, nil carmina prisca
 Usurpata viris poterunt veteresque melodi.
 In luctum chorus omnis eat, pro flumine fletus,
 Pro modulis gemitus, & doctæ sibila cannæ
 Questibus immutent Eurotæ littora vestra:
 Occubuit Rex ille tuus, tutela Sororum,
 Materiesq; lyrae, & Clarii grave cymbalon orbis;
 Otia qui studiis fecit, qui præmia doctis
 Instituit, patriæque omnes admiserat artes,
 Et Musis viguisse dedit: sustollite vocem
 Ordinis Aonii proceres, turbata verendis
 Ora ruant lacrimis, totisque piacula templis
 Instaurate Duci. Tuque ô flos integer ævi
 Incipe me dictante queri. Regalia menti
 Occurrant benefacta tuæ: subsellia, stœas;
 Sacra aditis fociata suis, arasque focosque,
 Defuncti monumenta vides, hic illius esto
 Pulvis & augustis sanctissima manibus urna.
 Vos quoq; quos melior aditis admovit olympus,
 Eloquiisque dedit stupefactos flectere cœtus,

Ingeminate preces & lævo vota Tonanti !
 Numinis ira patet, cecidit Pietatis & omnis
 Justitiæ columen. isto sub Præsede certum
 Invenit pretium, & latè sua semina misit
 Relligio summique potens reverentia cœli.
 Horreat in pullis ædes, præsensque ministris
 Nubilus annus eat, delubris gaudia cessent,
 Purpureique patrum velentur sirmate cinctus.
 Haud secus ac moriente Numa convulsa recentis
 Sanctio divini cultus, responsaque nullis
 Innotescebant extis, lymphata sacerdos
 Antra Deum stupuit mutosque filere recessus.
 Tum quæ secretos nemoralis Aricia lusus
 Senserat Ægeriæ, flenti sua vulnera Nymphæ
 Tristius admugit, frondoso stridula lucu.
 Aut veluti Solymæ totis radicibus arces
 Josia occumbente foras tremuere, nec ipsi
 Prisca sacris mansit facies, purgataque templi
 Atria neglexere fidem ritusque Jehovæ,
 Et clamata tholis cessere oracula summis.
 Sed si quid miseris sociato nœnia lessu
 Proderit, ipsa etiam lugubres sydera vultus
 Ostendunt, acuuntque truces in funera crines.
 Credo equidem Phœbum, dum concamerata
 Atria, perque ruit cœlos, nil tristius illo (volutat
 Perspexisse die; sed ne sævire nefastas
 Adspiceret Divas, nebulas immisit opacas.
 Indignabantur lævo dispendia lapsu,
 Quæ tacitè argentem subterlabuntur in orbem
 Sydera, & oppositum vulgarunt fata per axem.
 Invidiæ ferit illud onus glacialia pisces (annū
 Astra, quòd hybernis peragunt dum mensibus
 Jam jam expirantis senium, fatale propinquant
 Tempus, & Arctoo celerent extrema Monarchæ.
 Tum-

Tumque adeò occubuisse optant; sed portitor
Helles,

Qui dedit auspiciū vitæ, nascentia cœlo
Ora procul verno traxit. sic Maxime Rector;
Qui quondam propriis anni natalibus ortum
Irradias, anno pereunte exhausta recondis
Secula, signiferique modo tibi definit ætas.
Obruit humentes vultus, & in æquora totus
Mergier appetiit Cepheus, qui sceptrā ferentē
Adstiterat toties, sociūque abducit ab astris
Persea magnanimum; Regis dum funera cernit
Engonasis færale rubet. meminisse favillas
Hic subit Oeteas, crudisque ambusta jacentis
Membræ pyris. laxis trepidans Ophiuchus anhelat
Ignibus, elabique finit, quem presserat, anguem.
Andromedæ redeunt sua vincla, putatq; jacere
Persea & antiquis contristat sidera fati.

Arctophylax sine luce sedet, servataq; quondam
Limina fastidit Matris, plaustrumque supinat
Temonesque suos, & hiulco cespitat astro.
Nunc Arcti custodē carent, patuloque revelli
Cardine & antiquis malunt latitare sub antris.
Sic Divos suos angor habet, hominumq; querelis
Inimiscens gemitus & fata nocentia lugent.

Illustres tumuli magnique cadaveris urna,
Quis decet exequias ritus? quo thure litandum
Manibus, & quānam turbulentur sanctius um-
bræ?

Non illud violæ marmor, non discolor ornet
Pæstani foetura soli, nec cinnama ruri
Lectæ peregrino, casæ neque mollis aristæ,
Aut quæ Panchæis manant opobalsama sylvis.
Conveniunt isthæc animis imbellibus, aut quos
Effœtos lurcosa quies & inertia vitæ

Fixit humi. tales sibi Sardanapalus honores
 Appetat, & Phrygius procus, atq; natator Abydi,
 Semimarumq; chorus; nos heic Movortia sanctæ
 Munera Reliquiæ, nos Mausolæa beati
 Maseula deposcunt cineres, sed quanta columnis
 Consurgant pariis aut montibus edita Grajis.
 Artificum coëat labor, & liquefacta caminis
 Æra fluant habitus præsentatura jacentis,
 Laminaque argento diti ductetur, & auro
 Nobile vernet opus, veterum textura labores
 Exeat, & vivos exæquent stamina vultus.
 Ipse ego Palladiis tenue extorquebo Camænis
 Carmen, & ingentes levioire poëmæte Manes
 Eloquar, atque rudi modulabor pectine Regem:
 Nam mihi si populi nequit impetrare favorem
 Carminis ingenium, meritis & nomine Regis
 Invehar, & gratas dabit hoc impensius aures.
 Vos modò Pimplæo saturatas Numine vires
 Impertite Deæ, perque omnia ducite vitæ
 Tempora, & Heroem primo evolvamus ab ævo.
 Pro violis moduli fuerint, & lilia metris
 Pensatote Duci, sacrum hoc vivacia saxa
 Vincit & æterno suspensas fornice moles.

Cum primum nostro natura benignior orbi
 Annueret tam grande decus, partusque verendi
 Moliretur onus, arcana semina massæ
 Pallados & crudum sociavit prodiga Martem
 Et Jovis è cerebro quiddam: nempe æthera fas est
 Scepترigeris misceri animis, ubi grandia Divûm
 Munia, & abstrusi latitat persona Tonantis.
 Utque Ducem genuisse putes, cunabula signis
 Nunciat, & pavidum compellit in omina mun-
 Conscia fatorum crinitos æthra Cometas (dum
 Parturit, Oceanusque suis oracula monstris

Extor-

Extorquet, populisq; aperit, quid destinet æther
 Partibus, & qualem sperent sibi secula prolem.
 Quid Jove prognatum mendax mihi fabula Vatum

Objicis Alciden, pluvioque è semine cretum
 Persea, & Indigetem Cytherea è matre recantas
 Æneam; magis ille meret ab origine cœlos
 Et magnum numerare Jovem, cui plurima retro
 Nomina, cumque ipsis certant exordia seclis:
 Ductaque per magnos excurret utrôque tribules
 Linea, & antiquo series ligat ordine Dive
 Progeniem Gormere tuam, Vitikindiaq; arma;
 Valpertos, Theodoricos, & Martia gentis
 Nomina Mauritis, ipsique affinia cœlo
 Pignora Christianos, & amica vocabula paci
 Fridricos, totumque refert ab origine Danem.
 Cui genus Anthyrii dederint, æquæva Crateris
 Nomina Lyfimachisq;, & quorum robora norat
 Pellæus Macetum Princeps; hinc sancta Nicloti
 Imperia, Henricique truces, & grandia Magni
 Fulmina, Johannesq; pii, tum proximus autor
 Sanguinis Uldricus, quotq; Obotritia quondam
 Regna tulère Duces, factosque ad sceptra Bu-
 thones; (cum

Auroræ quos per thalamos, per inhospita Thra-
 Littora, per Druidum saltus, Tarpeiaq; regna,
 Trans freta, trans populos, Solisque cubilia Gades
 Traxit fama viros, & inertem exemit ab ævo.
 Hos inter titulos oreris, spemque evehis Arcti,
 Et Cimbro sua vota doces, lætataque fausto
 Regna puerperio. Latè borealia mundi
 Limina & egelidi subsultavère Triones,
 Et tardi micuère poli; quâ terra nivoso
 Sydere perpetuum fervet, dum pendet ab udo

Piscator scopulo, canas præsagia cautes
 Ostentare videt, priscaſque exterritus artes
 Excutit, aſtriſtisſque Deos rimatur in undis,
 Et turbat ſolitas Divinus Lappio ſortes.
 Finnoque veloces dum verſat in omina cervos
 Alituumque vias, nil non lætabile cernit,
 Auguſtumque aliquid tacitos ſpondere volatus.
 Tum Sueco minui furor, & Dalekarlia cepit
 Agmina torpor iners, queis quondam clafſica
 feſtus

Ludus erant, galeas crudosſque à cædibus enſes
 Abjiciunt; tum venturas Germania clades
 Sentit, & audacem percellunt fata Viſurgim.
 Sic ubi vitales haurit leo parvulus auras,
 Naſcentem ſua luſtra tremunt, armentaſque longè
 Creſcentem metuunt hoſtem; ſtat torva tenellam
 Progeniem ſupra genetrix, cumque unguibus ora
 In ſpem lambit ovans, referunt ſetofa parentem
 Colla jubis, ſervatque iras non mitior infans.
 Simplice decantet geminata crepundia nixu
 Latonæ miſerata vices circumflua Delos,
 Et tumidas tollat criſtas reptata Tonante
 Creta Panomphæo: Tegæa ſuperbiat ora
 Mercurio, Bromioque ſuo Mavortia Thebe;
 Haſ laudes Boreas & foeta potentibus Arctos
 Pignoribus ſupra ponit, protrudere terris
 Ordine ſceptriſeram gentem, ſubque axe rigenti
 Tot Dominos rerum genuiſſe; nec altius ire
 Sors auguſta valet, quam ſi dominantia ſummo
 Pectora ſemideosſque Duces connectat olympo.
 Adſtitit ad cunas, & dum lætentis alumni
 Intuitur Pater ipſe habitus, vultumque ſeverum
 Æſtimat in tenero, tantæ veſtigia ſecum
 Indolis expendit, curasſque & anhela profundi

Vota animi serosque sciens edisserit annos :
 Cresces parve puer sydus venerabile sceptris ,
 Orbis delictum Borei , quo sospite Danus
 Auctior exfurget , non arcto tramite ferri
 Mens spatiosa volet , nec quæ nos gessimus armis
 Infra eris , aut propriis Dithmarsica prælia bellis
 Anteiisse fines : en membris quantus inerrat
 Terror , & in parvo torvum quid fata minantur .
 Hæc Sueonum spirat clades , hæc dextera Rheno
 Parturit ingentes sequiori Marte ruinas ,
 Et magnum sibi sternet iter ; cum sole recenti
 Surget fama tibi , & prono temone calentes
 Evolet ad terras , ac quo se limine condit
 Phœbus , Cimbriacæ virtutis conscius horror
 Stabit , & occasum magnis enaviget ausis .
 Sic ait , & parvo properè circumdat amictus
 Et trabeas proavum , lateriq ; accommodat ense ,
 Imbellesque manus robustæ conferit hastæ ,
 Et ligat ærata vernantes casside vultus .
 Sic tener in cunis ludebat Martius infans
 Amphitryoniades , geminos cum fortiter angues
 Prenderet , & propriis elideret ora venenis .
 Sic levibus Pangæa rotis proscindere Marti
 Jam parvo solenne fuit , & pulvere pulchrum
 Imberbes turpare genas , dum cæde ferarum
 Instrueret vires crudumque ad prælia corpus .
 Creverat interea spatiis majoribus ætas
 Jam studiis matura suis , elementaque super
 Mens sapuisse parat , nec quantum discere gestit ,
 Sufficit assiduus Doctor , præcepta modumque
 Anteit , & fidum prævertit cura magistrum .
 Irruit in senium mundi , Patrumque vetustas
 Evolvit vitas , seroque exquirat ab ævo ,
 Qua serie sua sceptræ ruant , quot nomina retro
Per-

Perconsere queat, quantis hæredibus erret
Sanguis, & antiquos quot donent stemmata
Reges.

Heic videt exhaustas gentes meliore renasci
Fœdere, sopitumque genus de stipite parvo
In crebras abiisse tribus, dubitataque sensim
Robora & amissas restauravisse tiaras:
Seq; suosque stupet toties nunquamque revulsos
Stirpe Patrum penitus, mirisq; ambagibus ortum
Defluxisse sibi & regni tutamen aviti:
Nempe libet fati increbrescentia lento
Carpere defectu, rursusque cadentibus ingens
Ferre incrementum, numerumque attollere
priscum.

Hinc fata imperii discit, quis prospera regnis
Fundamenta locet genius, quæ sydera sceptris
Fortunata cadant; contra quis lævus ab astris
Ingruat aspectus; quæ per compendia rerum
Crescat, & æternum perstet fortuna regentis;
Queis solidare licet tranquillæ tempora vitæ
Consiliis, ut tuta gerant commercia cives,
Externisque queant miscere negotia terris.
Quas artes pax alma decet, quo limine claudi
Bella volunt, & queis sumenda duellio causis.
Pensitat hæc animis, Patrumq; exempla recenset
Per Tritavos gradiens, perque Oldenburgica
Regum

Facta legens trahitur, nihil his divinius unquam
Arcticus agnovit custos: in Patre recentes
Enumerat laurus, geminisque asserta trophæis
Ocia, sed primas fervens custodia cultus
Cœlestis meret & fidei tutela beatæ.
Arma Deumque viris arasque focosque retenta
Jactat grandis Avus, qui portentosa nefandi

THRENI HYPERBOREI. 437

Dogmata Pontificis stygias legavit ad undas,
 Et cœlum Cimbris pacemque reduxit in arva.
 Et Proavus, quæ donet, habet, laudabile quam sit
 Cautè pressa malis exsolvere regna tyrannis,
 Et demoliri dire Baalitica Papæ
 Sacra, nec aut vires, aut arma timere minantis,
 Ut mage tutus amor, quàm circumstantia pila,
 Et quàm tenfa levi pendent diademata filo,
 Tu Christierne doces, quæ laus in pace secures
 Stringere, & imbelli gladios temerare cruore?
 Parcere qui didicit, & ab omnibus optat amari.
 In Johanne videt, quid sumptis conferat armis
 Sorsque favorque Dei, nil te vexilla supremo
 Æthere lapsa juvant, ni bella secundet Olympus.
 Magne triumphator fortis Christiane perenni
 Te cantu sublime ferent super æthera cygni,
 Qui prior Arctoum stabili diadema ligasti
 Semine, & ingentes misisti in sceptrâ tribules:
 Te grandæve Parens magni didicere nepotes
 Restituuntque sibi, sed nos pro munere tali
 Florea ferta damus, & per Parnassia tempe
 Nascentem sobolem Clariis modulamur in an-
 Sic fastos terit, & pluviis ultricibus udos (tris.
 Indigenas, atque inde suos remeare sub ortus
 Gaudet, & in mores inquisivisse priores.
 Non opus Aufonios his immiscere Superbos,
 Pompilios, Tullos, vel Grajos Marte valentes,
 Atque triumphatum Pellæo milite Gangem;
 Nempe domi superat, quod præmonuisse legen-
 Evalet, & titulis jam præformare futuris. (tem
 Mens tamen & tales non dedignata labores
 Evolvit veterem Romam, quæ robore parvo
 Crevit in immensum, & latè dominantibus armis
 Cum Phœbo permensa solum, fastigia Grajis
 Jam

Jam possessa diu Tarpejo in culmine fixit;
 Publicolasque tulit, Fabios, parvoque potentes
 Fabricios, stantesque in curribus Æmilianos,
 Atq; equitum crebro cum Dictatore Magistros.
 Tum bellatrices præceps irrumpit Amyclas
 Pellæosque lares Regis, qui paupere terra
 Ivit in Imperium mundi, mixtosque Crateris
 Antigonos rapidis docuit prævertere castris
 Languentes Darii cursus, auroque micantes
 Massagetæ ferro pepulit; hinc ipse Frotonem
 Contra vel ingentem Valdmarum ponit, & armis
 Arma Ducum confert, ac res in Marte peractas.
 Tum Xenophontæo formatum fornice Cyrum
 Excutit, & Persas, quos sceptrâ Monarchica longè
 Sustulerant, tum quot Babylonia terra potentes
 Instituit rerum, raris cum civibus ingens
 Patria consumptos visa est lugere colonos. (do
 Semiramimq; Ninumq; & quorum gloria mun-
 Surgit ab infanti, creperumq; supermeat orbem.
 Legibus his pectus versat juvenile, nec ipsum
 Absterrent tremulo vigilatæ lumine noctes.

Dumque parat rerum majora capeßere iussa,
 Vix jam tum juvenis, confundit cuncta Parentis
 Excessus, Parcisque nimis properata sinistris
 Funera, ferventemque animis studiisq; superbis
 Gnaviter instantem mediis fomenta palæstris
 Destituunt, cœptoque perit tutela labori.
 Sed sua fata Pater doctus prius augure cœlo,
 Hunc vocat, atq; jacens monitis informat amicis:
 Nostræ Nate modum vitæ, mandataque summi
 Numinis ista vides, umbris sociabor avorum,
 Te linquam terris, te successore tuebor
 Regna polum scandens, tu, nobis si qua negavit
 Festinata dies fatis, modò pectore fido

THRENI HYPERBOREI. 439

Perfice, & immensam sapienter digere molem.
 Jam jam tempus erit, sed cum te vota Quiritum
 Impofuere thronis, animos ne tolle, nec illos
 Despectare velis, te quos augusta remotis
 Sors infra gradibus posuit, mutabile nil sic
 Mundus habet, quam regnantis fortuna tiaræ est.
 Dilige Rex cives, non te sic ferrea Martis
 Defensare seges poterit, quam civis inermis,
 Dum sit Regis amans. hic murus aheneus omni
 Imperio placuisse suis. his deme tumorem
 Fascibus, ad cives odiosa superbia regni est.
 Ne peccare velis, quod tu sublimior exstas
 Elatus fati spatiis, hoc certius orbis
 Te peccasse sciet, latebras fortuna potentum
 Abstulit erratis; civis exempla regentis
 Et mores fingit populus, quos vidit in illo,
 Quem timuisse volunt. expers sit dextera cædis,
 Nec finito vitium recti sentire tenorem.
 Sis vigil, & geminas peragat mens provida curas,
 Et patrium tutare Deum, laus maxima Regis
 Hæc est, ætherei sacris præstare Jehovæ
 Juge patrociniū; vix tantum lingua peregit,
 Cum sacer infirmos exosus spiritus artus,
 Transque orbem raptus numerosæ ascribitur æ-
 Audiit hortatus, monitisq; salubribus aures (thræ.
 Laxavit dociles vitam cum voce labantem
 Aspiciens Princeps, animoque recentia magno
 Vulnera sustinuit, atque ægrescentia cœptis
 Corpora versavit studiis, modoque ora lupatis
 Spumantis contundit equi, modò cuspide ludit
 Martia bellorum simulacra, aut semet in hasta
 Mensurat patria, vel cursu pernice velox
 Absolvit stadium, tremulæque insultat arenæ.
 Si per rura meat, discurrens æstimat arva,

Quis

Quis locus infidiis, quâ sunt statione locanda
 Agmina, rectane hinc aciem raptaret in hostem,
 An foret utilius cursum obliquare sinistrum
 In cornu, aut dextrum vexare, aut prælia turmas
 Ferre per extremas; quid cœptis commodet illis
 Arbutus, & patulo quis tutus ab aggere limes.
 Nil habet abjectum, Reges & prælia Regum
 Factaque percenset, paribusque edisserit acta
 Danis & Humbleti, qui primi Danica forti (orbis
 Sceptra tulere manu, Macetum vel regna, vel
 Terrorem Tyberim, nil non facundia grande
 Fingit, & in minimis reperit sibi pondera sermo.
 His pupillaris teritur conatibus ætas
 Prætextæque moræ; non præceptoribus auster,
 Non flecti indocilis, per sacra precesque diei
 Orditur nascentis iter, cum vespere vota
 Fundit, & exactos sepelit modulamine soles.
 Ante oculos Deus est, præsensq; in pectore Chri-
 Sensa ligat devota sibi, versare diurna (stus
 Biblia sancta manu volupe est, noctuque superni
 Volvere jura poli; testantur symbola mentem
 Spemque animi tacitam, Pietas ubi regna gu-
 bernat,

Inconcussa manent. hominem se perspicit, & nil
 Humanum se posse ultra; sedisse paternis
 Contingat foliis, homines sunt, quos videt infra,
 Lege pari natos & eodem semine secum.
 Excolit officiis redimitque merendo favorem,
 Nec crepat elatum quicquam, cum civibus instar
 Civis agit placidi, nec menti rustica sordet
 Turba, nec innocuos castigat in Iride mores,
 Omnibus arridens. hæc vera est forma regentis,
 Imperiis populos, meritis innectere cives,
 Obsequio Proceres, & recta sequendo Senatum.

Emicet

THRENI HYPERBOREI. 441

Emicet augustum cœli jubar, atque perenni
 Semper inardescat lux irradiata sereno,
 Quâ te sublimem folio sceptrisque potitum,
 Atque coronato gestantem vertice mitram
 Cimbricus aspexit populus; cum milite liCTOR
 Rostraque cum castris coierunt, cumque togatis
 Hastati venêre Duces, sua vota suas spes
 Non satis est vidisse semel; satiata recurrit
 Turba foro, repetitque avidè spectacula plebes.
 Tunc adytis horror crevit consuetus, & aris
 Religio sacrosancta stetit, cortinaque Phœbi
 Mugit, & Clarii modulis sonuere penates.
 Extulit æthereum Pietas caput, atque theatris
 Jam sedisse parat. grandes animosa curules
 Ambit & rigidas Themis introspectit in urnas.
 Tunc possessa diu boreali prodidit orbi
 Nomina libertas; mentem constantia vinxit,
 Nec levius quid velle finit, vel lumine fati
 Expetere indignum; grandæva modestia mores
 Comferat, & juveni fulsit reverentia vultu.
 Tum studium pacis radices altius egit,
 Tum patrocinium, tum pignus simplicis æqui
 Justitiæ legumque intellexere secures
 Adventare foro; rostris injuria cessit,
 Exilioque abiens scelus & damnosa libido
 Aspexit profugum procul excessisse furorem
 Immodicum, prædæq; sitim; consueta potentum
 Postibus improbitas effrons & grandibus error
 Infestus titulis olido sub carcere clausa.
 Nec jam passa moras odiis flammata tyrannis
 Assiduus Persas subiit Thracasque feroces,
 Et Diomedeis laceras præsepibus urbes.
 Sola per Orchestram latè clementia regnat,
 Consiliisque præest, & regni exordia sanctis

Evehit auspiciis, consultaque tristia multum
Temperat, & rigidas exorat provida leges.
Nunciat aula Deam, mansuetos undique mores
Ostentans similesque Duci. non Regia fastu
Clauditur, aut humiles fugit averfata clientes;
Unanimis totum necit concordia vulgus.
Ipsa aditus sibi fama parat, gentesque remotas
Permeat, & cunctis festiva illabitur oris;
Tartessique Duces dominatoresque Philippos
Foedere consociat: non nostram Sequana pacem
Abnuat, aut alio sudatas vomere messes
Qui redimit pugnax Batavus, sua munera Rhenus
Spondet, & Austriacæ captatur curia terræ.
Gaudet, Hyperboreas qui proximus aspicit urfas,
Moschus amicitia, & pelles pretiosaque rerum
Quæ legit, Arctoo citat impendisse favori.
Antevenit studiis Anglus, qui lege vetusta
Cimbrorum favet imperiis. hic vincula regnis
Foedere congeminat lecti, jurataque quondam
Sanguine pacta ligat. soli fiducia Sueco
Decrescit, metuitque vices, quas fecerat ante.
Permeat Europam borealis buccina famæ,
Nec serit absurdi quicquam, te plena vigoris
Regem forma probat, & celsa fronte coruscans
Ardua majestas, proceros surgit in artus
Corpus, & antiquos exæquat imagine Divos.
Æquiparas patrios vultus, & avita refulgent
Signa per augustam faciem; non magna Tonantis
Grandius ora micant, aliter neque Martia lucet
Effigies cœli, cum formidantia terret
Sydera, & hybernis exasperat ignibus æthram.
Sed dum fama foras spatiosam remigat auram,
Excubat ipse domi, perque intervalla recurfans
Regnorum relegitque vices impuberis ævi

Atque Primorum. Propriam dehinc sedulus
aulam

Ordinat. agnoscit primum mandata satelles,

Atque ministeriis format palatia iustis.

Tum curas aliò partitur, & ardua rerum

Fortiter aggreditur. jam totus corda senatus

Possidet, indigenum causis patronus & idem

Serius ultor adest. turbam tutatur egenam,

Nec patitur cecidisse bonum, fiducia passim

Crescit in innocuis, sed desperatio fontes

Exanimat, jugulatque malos vis plurima recti.

Informat civile forum, quo tramite lites

Explicit, & quales peragat censura reatus,

Ne juris titubare tenor vel fallere possit.

Et quæ sancierat vetus indulgentia Patrum,

Seu trabeas spectent Procerum Phœbeæve castra,

Ampliat, & priscis adicit stipendia donis,

Munificum Regale putans. sit fama potentum,

Lucra penes cives, nunquam decesserit ulli

Imperio, si lauta ferant compendia vulgus.

Et ne quid fatis desit, jam pronuba Juno

Molitur flammis animis, Regemque procari

Addocet, & rigidis inducit flamma mitris.

Brandenburgiaci venêre in fœdera Patres

Brennorumq; domus; thalamis Regalibus Anna

Incubat, & placitis hæret Dominator in ulnis;

Augustoque unâ recubat spes anxia lecto

Orbis Hyperborei. Regina puerpera votis

Sufficit, & patriam non vult frustrarier aulam.

Exieras Christiane toro, Germanicus Arcto

Marcellusque tuæ, quem tantum ostendere terris

Censuerant superi. succedis in omina tanti

Magne hæres fati Friderice, ortuque penates

Evchis Holsatum, & nostri confinia Cimbri.

Vix norant tum vota modum, per templa per a-
 Funduntur plebes, & per convivia passim (ras
 Cum foetu teneræ dicunt bona verba Parenti,
 Atque iterat tantam repetita diota salutem.
 Qualiter impregnata Thetis, cum pignore magno
 Claruit, & faustos solvit Lucina labores;
 Audiit Ossa modos, gavisaque partibus Othrys
 Antiquas dedit ire nives, & vertice nudo
 In cunis parvum supplex aspexit Achillem.

Provehitur cum mole labor, vix Delphica cœ-
 Numina sufficient istis, si carmine totum (ptis
 Expediam regnantis opus, quid pace sub alta
 Egerit, & quantis turritas sumptibus urbes
 Excierit; si templa loquar habitataque summo
 Limina crebra Deo; non quicquam opulen-
 tius orbis

Vidit Hyperboreus, quam cum surgentia Divûm
 Atria conspiceret. sic summæ prodigus æthræ
 Erogat impensa, ut pietas numerosior ædes
 Incolat, & sancti crebrescens copia verbi.
 Militet, & canos sub casside transfigat annos
 Alter, & ad tostos extendat regna Moluccas;
 Occubuit, laus ista perit, monumentaque famæ
 Convellit senium, magnosque obliterat ausus;
 Quas pietas molitur opes, quos rectius ævo
 Transcribit titulos, rutilo cum sole perennant,
 Annorumque moras superant, dum templa
 frequentet

Et fundatori bene dicet turba Monarchæ.
 Hafnia delubris regione potentior ampla
 Mille dabit testes, quot versat signifer orbes,
 Tot potis est magno numerare altaria fastu.
 Antiquam quantum superant Tarpeia Romam
 Mœnia, & excedit modò priscam Portua for-
 mam. Aspi-

Aspice, muratum deducto limite vallum
 Surgit, & infestis aditus camposque patentēs
 Liberat insidiis; Tethys quā seignibus olim
 Stagnabat resupina vadis, non passa coire
 Angusto nimium ruptas discrimine terras;
 Nunc expugnatum consterni pontibus æquor
 Et Christianensem lautē consurgere Portum
 Aspicit, & nautis tutos aperire recessus
 Tædia post pelagi; quibus æstivare sub undis
 Sueverat æquoreum Nereï pecus, ardua cernit
 Atria, & augustis spatiis consurgere Bursam,
 Auctaque continuis Granaria messibus, & quæ
 Fulgebant spoliis Armamentaria Martis.
 Sed quam vix anates querulo stridore volantes
 Incolerent quondam, famosis Holmia tectis
 Vix proprium modò novit onus, penetralia cre-
 Perpetuant series. cumulatur acervus acervo (bræ
 Multiplicesque trabes. incudibus æra resultant
 Formatura rates. operosa laboribus ora
 Fervet inexhaustis. hic fundamenta futuræ
 Instituit navi, vel faucia transtra refarcit;
 Ille supinatæ reparat tabulata carinæ;
 Ordinat antennas alter, numerosaque solvit
 Vincula, & ad cursus abituras præparat alnos.
 Nulla quies operi, nec cum glacialibus annus
 Horrescit signis. hæc unius esse recusant
 Spectantes Regis, cum vix conatibus istis
 Sufficeret seclum, seclorque angustior ætas.
 Sed quod sat famæ est, soli non sufficit illi,
 Quem laus tanta vehit, spatiis quem promovet
 amplis

Nominis augmentum. cautes & inertia faxa
 Mitigat, & trepidæ scrutatur viscera terræ,
 Intactum nihil esse sinens, superinduit arces

Rupibus, & patulis suspendit Martia petris
 Culmina Varbergæ; densis Halmstadia munit
 Littora præfidiis, totumque obit aggere limen.
 Sed Christianstadii depressa paludibus imis
 Fundamenta locat, mediaque voragine glebas
 In molem cumulat, stagnis exhausta profundis
 Vallum format humus, tollitq; crepidine labrum
 Celsius, & lentâ radices circinat undâ.
 Occinat edomitam Lernæ stagnantis abyssum
 Et formidatum virus celebrata Poëtis
 Fabula. Parrhasiis eadem cernuntur in arvis,
 Herculeosque æquat similis fortuna labores.
 Sed Christianopolis propriis se saltibus abdit,
 Tuta situ, defensa loco, gremioque resedit
 Naturæ, paucisque jacet metuenda colonis.
 Non potis est cessare animus, vel sumtibus ullis
 Parcere, sed pariter partes divisus in omnes,
 Quâ procul argentes excurrit limes ad arctos,
 Quaque peregrinus Cimbros disternat Albis;
 Oppida, castra, domus, turres, delubra, palæstras,
 Temporis & si quid vitium peccaverit, aut quid
 Hausit inexpectata dies, fatique reatus,
 Instruit, instaurat, damnumq; obliterat ævi.
 Asloviam subitis rapuere incendia flammis,
 Et profugos egere homines, Rex protinus ingens
 Sublevat excidium miseris, civesque palantes
 Convocat, atque novæ jubet associarier urbi,
 Et Christianenses securum habitare penates.
 Te quoq; , Croneburga domus, Vulcanius æstus
 Hauferat, & fonti lambens prætorii fumo
 Splendida perpetuis sepelivit recta favillis.
 Tum proprias miseratus opes, dispendia lautè
 Sarcit, & exustas reparat pomposius ædes
 Ruderibus mediis, multoque palatia cultu

Pandit, & augusto facit elucere nitore.
 Sic cineres proprios & iniquas Regia flammæ
 Dememinit, poteruntque ipsæ placuisse ruinæ.
 Ut solet Assyrius reparare crepundia Phoenix,
 Et flammis crevisse suis, cumque arserit ultro
 Splendidior solitos fertur revolutus ad ortus.
 Crescit honor Regi vatiq; poëmata, neuter
 Ambitione caret. Regem spatiosior angit
 Fama, poëtantemque Deus. trans æquora raptus
 Transtque meos Cimbros rapidis vestigia servo
 Passibus, & necdum lassam ad molimina men-
 Inspectare libet, ubi nobile mœnia tollit (tem
 Lüchstadium, affinique ferox multum incu-
 bat Albi.

Aspice, qui torvos fluvius per Teutonas exit
 Sævior, & nusquam patitur se ponte ligari;
 Heic turgescerites sedato gurgite moles
 Lambit, & Arctoïis faciles conatibus undas
 Commodat, & tanto pudor est obsistere Regi.
 Exerit infestos apices, & ab aggere celso
 Ingruit, ac latos inimicat Crempcia campos,
 Hostiles non passa vices, magnique capaces
 Explicat autoris raro cum milite muros.
 Parte alia Christianprisiū super ostia Balthes
 Amplius exsurgit, trepidosque tuetur agellos
 Indigenæque amnis ripas, vel nomine quoddam
 Grande ferens, servansque sui vestigia Regis.
 Hactenus implevit pectus, sumtusque peregit
 Commodior patriæ tutela quiesque patentis,
 Nunc animum pietas mentisq; potentius aulam
 Occupat, & proprios monet instaurare penates,
 Natalesq; domus; parvus quæ limina quondam
 Reptavit puer, & tremulo clamaverat ore,
 Sumtibus ædificat lautis, prætorix tollens

Fridrichsburgiacis latè incumbētia stagnis.
Hic quod demireris habes, seu splendida cernas
Atria & immenso radiata palatia fastu.

Seu tot contempleris opes, compendia regni
Cernere vel prisci credes miracula mundi.

Sed pretio rerum magnum præponit alumnum
Regia, & effulgens cunis Regalibus aurum
Posthabet, & rubri lutulentas æquoris algas:
Nam pretium fulvæ potis est abscedere massæ,
Et gemmis suus ille nitor, sed laudibus istis
Annorum nulli parient oblivio cursus. (ti;

Sed cur lenta domi crescunt mihi metra canen-
Dum Regem, dum facta loquor, cum plurima
dixi

Dicere pauca tamen valeo, me fallere credit
Posteritas, magnoque aliquid donare favori.

Sed superat rerum cumulus, numeroq; disertam
Pierin & Clarium lassabunt acta senatum.

Jam me bella vocant, pacatæ ceditæ Musæ,
Et Tymbræ moderator abi, mihi Martius ardor

Pectora possedit, totusque in prælia Rege
Concomitatus eo, qui bellis jura ministras

Implacidis Gradive Pater, mihi pauca furoris
Sufficito fomenta tui, quo verius arma

Persequar, & crudas perstringam carmine laudes.

Brunsvici seriem orditur fortuna duelli,

Et fatis aditum refferat, Regemque futuram

Præparat ad famam; quàm justas sumserat iras,

Quàm fuit auxilio promptus, cum dira rebelles

Tela coruscarent cives, & Marte sinistro

In caput Augustum plebs tota insurgeret urbe.

Non tulit indignum scelus, aut incendia volvi

Affinis per tecta sui, socioque paratu

Dux ad castra venit; venientem exhorruit amens

Vul-

THRENI HYPERBOREI. 449

Vulgus, & abjectis trepidarunt agmina signis;
 Supplicibusq; animis pacem veniamq; precati
 Principis oravêre fidem, ne viscera terræ
 Scinderet, aut justis vindictam sumeret armis.
 Demeruêre preces animum, culpamq; professis
 Promptius ignovit Princeps, nil sævius orbem
 Persentire putans, quam cum discrimina cives
 Intestina rotent, non alta laude triumphat.
 Qui domuit civile nefas, civilibus armis
 Absilit, & tales odit victoria palmas.
 In patriam regressus erat certamine clarus
 Rex Danæ telluris apex, & legibus Arcton
 Frænavit placidis, turbas exosus & arma.
 Protinus insidiis tranquilla silentia pacis
 Impetit, atque novæ tacitè ferit impia rixæ
 Semina Tefiphone, non passa quiescere gentes.
 Pronus in arma ruit Suecus, nec pallia defunt
 Confiliis, titulosque leve est prætexere cœptis.
 Prima pruinoso damnatas fydere terras
 Norvegicas vexat latè incursatio, vulgum
 Percellitque rudem, priscisque abistere pactis
 Imperat, & Regi jurata remittere verba.
 Indignabatur leges sancitaque retro
 Fœdera convelli temerè, sed lentus ad iras
 Tristia bellorum Rex cunctabatur ad ausa.
 Ast ubi pacificis clausas hortatibus aures
 Cerneret, ingentes tota regione paratus
 Occeptat, trepidæque citat prævertere famæ;
 Cessantemque domi quassare valentius hostem.
 Convenit ad bellum mora, quò bene cocta
 capeffas
 Acta, nec autorem proprium conamina fallant
 Præcipitata nimis; sed cum maturior æstus
 Impellat, rupto transcurrat carcere Mavors.

Impetus in lucro est. vix dum movisse putabant
 Agmina, cum subitis ardere domestica bellis
 Limina conspicerent, passimque incendia villis
 Serpere; quemque prius venientem haud sen-
 ferat hostis,

Nunc videt immensis urgentem cladibus urbes,
 Armaque partiri; rapitur Calmaria rupi
 Celsius incumbens, terræ mirabile quoddam
 Luxuriantis opus. nec jam superarier ultra
 Disputet; acceptam devicta i' landia cladem
 Ampliat, & summo pendens Borcholmia regni
 Margine, quodq; rubræ surgit cognomine massæ
 Oppidulum. in partes tandem concessit easdem
 Elsburgum, & tantis venit bona portio gestis.
 Arva ruit circum turmis dominantibus Heros,
 Nec cœptum remorantur iter vel saxa, vel ignes
 Molestque undarum: trepidos Natura relaxat
 Delassata sinus, nec inexpugnabile quicquam
 Objicit audenti: quò demum conferat arma,
 Omnia pugnanti concedunt ardua Regi.
 Non situs in tuto est, non dependentia saxis
 Culmina, vel quicquid validum fore credidit ho-
 Sed dum fat dubiis decernitur alea fatis (stis.
 Martia, torva inter sævit Libitina tiaras,
 Et Regis populata toros, veneranda triumphis
 Funera permiscet commutans laurea taxo.
 Anna Cathrina domi moreris, dum militat extra
 Rex tuus, & totis inducens nubila castris
 Dememinisse facis victores bella maniplos.
 Quæ fuit illa dies, quæ Te Regina jacentem
 Aspexit, quâ Te deploravêre Trionum
 Vulgus, & Arctoo tristata Orchestra senatu;
 Atra fluat, populoq; velut malè fausta gerendis
 Rebus inardescat, numero focianda nefasto.

THRENI HYPERBOREI. 451

Fœminei decus omne chori, quâ conderis urnâ,
 Hanc circum excubias pietas & pervigil æther
 Alternant. tenebrisq; tuum defendere nomen
 Virtutumque diem fatagunt, dum Balthica Te-
 Subjacet Augustæ soboli, tua fama manebit. (thys
 Sed Rex ipse foras, dum torva casside septus,
 Sanguineis maculat rutilantes cædibus agros,
 Accipit infandum vulnus, rumoreque tali
 Percussus, belli ferme obliviscitur acta.
 Utque erat immenso respersus pulvere campi
 Regreditur, propriique videns divortia lecti
 Prælia suspendit, magnæ dum sanctius umbræ
 Exequias paret. hinc luctu cumulatus & ira
 Ingruit, & strictos crudelius asperat enses.
 Ut leo, si quando venantum concidit uxor
 Infidiis, cognata dolens ob vulnera cristas
 Sævior crectat, & acutis unguibus exit
 In turmas, terretque infesto murmure sylvas.
 Senserat infausti Suecus discrimina belli,
 Jamque præoptabat pacem sociataque rursus
 Fœdera & exactis coluisse silentia turbis;
 Convenit, Rex pacis amans sat mitia dixit
 Jura, & devictæ tandem miserescere gentis
 Magnanimum duxit: nam quæ victoria bello
 Speratur, solidam nequit æquiparare quietem.
 Dulce quies populis; fors arma duellica cæcis
 Casibus exagitat, nec semper partibus iisdem
 Affilit, assiduove finit vicisse, triumphos
 Vertit, & immensis rotat ampla tropæa ruinis.
 Discite terrarum Proceres non fidere forti;
 Quid favor ambiguus Martis, quid proderit armis
 Exturbare solum? patratur adorea crebris
 Cædibus; & multo cumulantur sanguine laurus.
 Pax animat terras, pax viles ampliat urbes,

Pax homines crevisse facit, pax foenerat orbi,
Te cupimus, pax alma, frui; te sensimus omnes
Implacidos pepulisse Deos, & rura colonis
Explicuisse suis, tumuerunt messi bus arva,
Et pater autumnus dites indulserat horas.
Sed velut ignavo recubant ubi littora somno,
Frendent Æolii fratres, & claustra revellunt,
Atque superjectum luctantur tollere montem,
Temperiemque quiescentis rupisse profundi:
Sic nobis, pax alma, tuos furialis Enyo
Invidit radios, & tanti Numinis usum
Pacatosque dies. quis iniquæ crederet astus
Hoc potuisse Deæ, aut natas sub origine magni
Danubii rixas, tantis ambagibus actas
Et demolitas Arctoïis otia terris?
Portentum Bellona parat, vestitur olympo
Auspiciū sceleris, conturbatisque ministrat
Religio causas animis. quam prælia sanctè
Moliris populis Mavors! quis rectius arma
Sumserit, æthereos quam qui defendere cultus
Præsumat? sed bella cave, non discupit istud
Præsidium pietas, ferro robustius omni
Ætheris eloquium est; quod si nutare salutis
Fundamenta videt, tum tempestivior aura
Numinis afflatu mentes refocillat anhelas.
Hæc coeptis nocuere tuis miserande Boheme
Fata, & ab insidiis temet venata rapinis
Prostituere lares & sceptræ Bohemica magni
Cæsaris, & totos debellavere furores.
Nec pateris solus, serpunt incendia latè,
Teutonicosq; ruit Mavors prædator in agros.
Victrices aquilas cornutus flumine Rhenus
Horruit, & totis tremefactus fluctibus Albis,
Agnovitque procul sua detrimenta Visurgis.

Nec

Nec Danis sat fida quies, vicinia nobis
 Obfuit, & tandem tulit in discrimen inertes.
 Dicit, naturæ si quis miracula callet
 Abstrusasque vices, quo demum tramite casus
 Decurrant hominum; num ne hos fortunet ab
 astris

Lætior influxus, vel magni dextra Jehovah
 Dirigat, aut dubiis permiserit omnia fati?
 Nutat religio, temerantur dogmata, vulgus
 Urbibus exigitur, si quos desistere veris
 Cultibus absterret pietas; & roborum crescunt
 Hostibus, innocuæque perit fidentia causæ:
 Austriacisque adeo vis ille potentior armis
 Exit, & intactos tentat perrumpere fines;
 Nec satis est vicisse, sacra ejurare priora
 Cogit, & exosis victos emancipat aris.
 Viderat illa domi dispendia religionis
 Exiliumque Heros, pressæque assistere genti
 Et debellatis properè succurrere sacris
 Instituit, sed & aura piis allabatur ausis
 Pronior, inceptoque favet fortuna labori.
 Confligit, vincit, circumfidet oppida, raptim
 Expugnat, non castra suos defendere miles
 Sufficit; antiquum damnat stratagema peritus
 Tyllius, armatoque timet concurrere Regi.
 Sed fortis quam fluxa fides, ut cardine ventus
 Non patitur ferri stabili, modo sibilat Eurus,
 Nunc Boreas rigidis Aquilonibus aëra turbat.
 Luttera fatalis locus est, hæc Allia nobis
 Canensisque dies fuit, & Thrasymenica strages.
 Non tamen hic errat quicquam, non agmina Du-
 Præcipitat, non difficilis patet area pugnae. (Et
 Pugnant pedites jamjam vicisse putantes,
 Cæsareamque retro validè populè phalangem;

Sed cedit malè fidus eques, tergumque rebellis
Vertit, & aufugiens aciem terroribus opplet:
Non prece nec lacrymis dolus hic avertitur ullis,
Nec pretio, fugit, quem vix aspexerat, hostem,
Nec metus in causa est; sic denudata fatiscunt
Prælia, & immensis cumulantur cædibus arva
Danorum. Tylli quid jactas, parva trophæi
Pars tibi debetur, verè hæc victoria fati est,
Infidæque fugæ, nostrorum fraude triumphas.
Noverit hoc Cæsar, nec terror pristinus illi
Abscedit, metuitq; Danum, quem fregerat armis
Successu potior, quamvis Holsatica tempe
Cimbriacasque instar nivis exundaverat oras.
Pax agitur, pacem victis plus victor anhelat,
Elabique cupit. Pax laudatissima terris
Sancitur, qualem vix si superaverat unquam
Rex potuit voluisse sibi; sic vincere Cæsar
Noluit, & victus nunquam majora dedisset.
Vix turbas belli formidatosque tumultus
Exuerat Cimber, cum rursus in prælia trudit
Cessantes, rutilatque minas, & ab æquore lævum
Ingruit Hamburgum. tepidus Dominator ab æstu
Martis adhuc reficitq; animos, & classibus Albim
Irrumpit, sensere suum vada cœrula Regem,
Et bellaturo ripæ atque fluenta resultant.
Jam tremefacta dies repetita tonitrua crebrò
Hauferat, & tantis potuit pallefcere fumis,
Cum delassati furiosa negotia belli
Detrectant hostes; sic primæ copia pugnæ
Perculit audentes, nostræque accessio paci
Maluerant fieri, quam lævi præmia Martis.
Sed velut infido coeunt ubi vulnera filo,
Si stagnet pus triste intus, malè sana cicatrix
Gliscit, & antiquam saniem vomit; ipsa ruentem
Non

Non potis est vinclis remorari fibula tabem ;
 Sic malè pacatis animorum motibus iram
 Exorasse putant illi , sed mente repostus
 Offensæ cumulus maturo in pectore lentum
 Æstuat , & tandem persuadet classica Regi.
 Ast Hamburgenses pertæsi impendia dudum
 Decertare negant armis , precibusq; frementem
 Sollicitant Regem , sed clementissimus ille
 Supplicibus pacem promptus dedit , altius illud
 Esse putans , humilem si quando aspexerit ho-
 stem ,

Quàm si sanguineos liceat geminare triumphos.
 Jam , sed firmus adhuc , incanescentibus annis
 Famosas senii meliori sydere metas
 Transierat Princeps , spatiisque immotus iisdem
 Intrepidus curas regnique gravamina tractat ,
 Otia crescenti sperans secura senectæ.
 Sed fatis quàm dulce sacras vexare tiaras ,
 Et furias populis Martemq; admittere terris !
 Extulerant Suecum , & longè victribus alis
 Invasisse solum dederant , populosaque regni
 Oppida Germani ; sic ferme incognitus orbi
 Parrhasio quondam , nunc quàm præruptior æther
 Occidit , & patulis statuit pomæria terris ,
 Clarefcit titulis , & formidabile cunctis
 Insurgit nomen Martisque potentia Sueci.
 Hic sua fata retro lugens acceptaque bello
 Damna , parat nostris cumulata refundere Danis
 Vulnera , & antiquis tacitè discedere pactis.
 Utq; erat egregiis jam tum numerosus in armis ,
 Agmina molitur , famaue citatior ille
 Obruit infestis HOLLatica rura manipulis ,
 Cimbrorumq; domus , quàm longè terminus exit ,
 Teutonicoque jacet continis patria Travo.

Scano idem terror, Suecico prorumpit ab Isthmo
Hornius, & trepidos populatus cladibus agros
Malmogiæ fines turmis minitantibus intrat.

Nec satis est terrâ Martem celerasse nocentem,
Classibus insternit pontum, conductaque ducit
Transstra per Oceanum. miseros bellator ab undis
Exilio prohibet vitare pericula cives.

Conciderant animis omnes, sed pectore firmus
Rex timidos sperare jubet, tremulæque senectæ
Plenus ad armorum nequii horrescere molem.
Bella parat, propriasque mari sub vere triremes
Instruit, & Batavum mens est domuisse fremen-
Venalesq; minas. celeri Rex impete naves (tem
Anticipat focias subiitque pericula primus.

Pelluntur statione Sueci, trepidatque fugatus
Navita, & exhaustis repetit sua littora transstris.
Lista tegit memori cumulata cadavera terrâ,
Et monstrat tumulos angustaq; jugera cæsis.
Illi difugiunt, sed Rex super æquora victor
Regreditur, laxatque citis victricia coris

Carbasa, Norvegiciq; legit prærupta profundis.
Interea totis instaurat classica Suecus

Portubus, èque omni conscribit limine nautas,
Australemque ruit numerofo remige Balthen.

Occurrit Princeps, aciemq; informat, & hostem
Æquore disturbat, pulsumque coërcet anhelis

Gurgite Kiliaci tractus, ubi lentus arenâ
Hæret, & adversâ dolet infortunia pugna.

Pugnantem Colberga Ducem glomerataq; vidit
Prælia, & infestis displosa tonitrua dextris.

Audiit & si quis Germanum limen arabat,
Ruraque Selandi. trepidis Lollandia villis

Insolitis stupuit fluctus ardere favillis,
Et scintillantes globulos torvosque boatus.

Excubat à pelago victor, sed territus ille
 Restat, & audenti trepidat concurrere Regi.
 Tandem opportunis adjuti flatibus hostes
 Exierant, sed bella negant, lacerasq; triremes
 Abduxere domum; sequitur jactantior Heros,
 Atque triumphatas à tergo territat alnos.
 Dumque redit tantis Princeps animosus ab actis,
 Hic ubi vicinos dispanit Amagria campos,
 Obvius invehitur Batavus, velut alter ab illo,
 Quem prius invisæ domuerunt prælia Listæ.
 Sed timidus pugnæ, pelagoque potitus aperto
 Rapta propinquant subducit classica Dano.
 Sic bellatori cumulat adorea Regi,
 Successuque senex claret, fortique senecta
 Æquiparat viridis quæ sunt decora ampla juven-
 Sed favor ancipitis fati mutatur in horas, (tæ.
 Instabilique gradu raptus laudata retardat
 Consilia, & nostris vecors conatibus obstat.
 Victores luimus, numero non robore victæ
 Funduntur puppes; Salamin Albogia nostris
 Exstiterat nautis, & verè Cimber Alanus
 Mundius intrepidam celeravit perdere lucem.
 Arctoæ telluris apex, quo carmine laudes
 Fas cecinisse tuas? curas, discrimina, pugnas,
 Vulnere pro nobis pateris, tibi patria sanctis
 Carior est oculis, & amati luminis usum
 Amisisse velis, si sic servare jacentes
 Fas fuerit cives, regnisque avertere Martem.
 En tuus ô grandæve parens, quem largius illo
 Vulnere fundebas sanguis, per secula manans
 Stillabit fastis, omnique perennior ævo
 Stabit par Deciis, Fabiique æquævus honori.
 Invidiæ domitor Princeps excelsior exstas
 Fortunâ; non læva tuam non prospera mentem
 Atte-

Attenuant, sed uti celsa sublatus ab arce
 Errantes infra casus confusaque mundi
 Gaudia despectas, summæq; propinquior æthræ
 Delicias superum sentis, assineque pulsas
 Limen, & ignavæ properas abscedere terræ.

Cimbrorum memores fasti, queis omnia retro
 Arctoi secreta soli, quibus ordine gentis
 Factaque fortunæque latent, ingentia vobis
 Scribimus, & veterum quæ prævertère decora,
 Seu belli seu pacis erunt. quæ singula prisca
 Transgère Duces, heic convenère sub unum.
 Virtutum spectate Pharon, spectate bonorum
 Omnigenum Colophona viri, quæ sparsa per omnes,

Heic sibi mixta fluunt. titulis bellator abundat,
 Et Proavis majora tulit, paria egit inermis,
 Martiaque exæquant laudes momenta togatæ.
 Militat incanus Ductor, vitæque fatigat
 Puncta labascentis; non sævis ille procellis
 Abstrahitur campo, tetricisq; abscedere castris
 Egelidi faciunt menses, quâ miles arenâ
 Excubat, & tenui stravisse cubilia somno
 Imperat, humenti madefiunt stragula nocte,
 Atque paludato dependet stiria lecto.

Cum turmis commune solum sub sydere cancri,
 Atque Cleoneo cum fulgurat axis ab æstu,
 Indecoris latuisse putat, veloque calentem
 Declinare diem, galeâ potare paludes
 Et femicrudas non aspernarier offas
 Bellanti solenne fuit, tum grata falerni
 Pocula sordebant lautæque obsonia mensæ.
 Non alitur Mavors odiis, non invida suadet
 Materies pugnæ, pro relligione suisque
 Decernit, bellumque facit, quò tutior arvis

Pax vigeat patriis; non turpibus arma rapinis
 Destinatus, aut pacem spoliis. ediffere Teuto
 Conatus animumq; Ducis, quantisq; frequenter
 Institerit studiis, ut tranquillata videret
 Arma fatigatis tandem discedere terris.

Thebæ Epaminondam populis per secula cantent;
 Codrumque Aetæi, Decios gens prisca Quirini
 Fabriciosque suos, tecum Massyla domaret
 Oppida bellipotens Marius, tua castra Catones
 Discuperent, sociumque in Celtica bella Metellus
 Duceret, & Libycæ flammator Scipio Bursæ.
 Sicque Numam Tullo, & placidum miscebat
 Achilli

Nestora, non belli cupiens, nec subdola passus
 Otia, & indomitos, qui vertunt regna, furores,
 Sic paci populisq; studens, plus scenerat æthræ,
 Depositumque fovet cœli, tantoque patrono
 Insonuit clarè cœlestis buccina verbi,
 Et pietas secura stetit; nil hæresis ausa est,
 Schismaque deliri cœtus; non certior illo
 Tempore pax steterat fidei, cum prisca Josias
 Sacra repurgatis faceret crebrescere templis;
 Cumque forum, cum rostra pius clamosa Jo-
 saphat

Instrueret, cum jura daret, vix simplicis æqui
 Orbita sic laudata fuit, non legibus unquam
 Abrupit normam, civemque afflixit egenum.
 Non Solymos apices, vel regia tecta Zionis
 Sumtibus innumeris Salomon & divite censu
 Lautius exstruxit, Pario neq; marmore Romam
 Sic poluit veterem Augustus, quam Danica pas-
 Oppida magnifico fecit consurgere cultu (sim
 Cautus ab impensis sed honesti prodigus æris
 Rex meus. hac tandem concluditur area fati
 Laude

Laude tui, magnisque venit sua vespera gestis.

Incola magne poli, terrarum gloria quon-
dam

Jam super astra meas, & si fas credere priscis,
Sideribus mixtus Phoebum reliquosque Quirites
Anteis, & magno radias spatiosus olympo,
Arctoisque faves spatiis, ubi fræna capeffit
Atque tribunali residet Fridericus avito.

Et licet absumpta est vestri mensura vigoris,
Plus terris vivis tamen, & post fata superstes
Aspiceris populis. magno cognominis hæres
Surgit avo juvenis, patriisque crepundia metis
Devolvit veneranda nepos; hic busta coërcet,
Et donat toties sanctos juvenescere Manes.

Magne parens non australis tibi portio cœli
Argentive placet glacialis temo Bootæ:
Interes Orchestræ superum, Proavisq; remixtus
Antiquas Regum series & grandia cœli
Nomina dinumeras, quos vel tua Dania misit,
Vel Solymi tenuere throni, quo cardine tandem
Exstiterint genus omne; tui modò Principis
umbras

Amplexu stringis, vel amato pronus ab ore
Uldrici pendes, vicibus Catharina beatis
Assilit, & veteres instaurat sanctius ignes
Æthereosque sales. cernis & cerneris omni
Ætheris æterni populo, Jehovahque perenni
Pasceres aspectu, Regisque in imagine Christi.
Et si quando oculos proprio deflectis olympo,
Quæ placeant tuus orbis habet, quo lumina
sancta

Gratius oblectet. Patrio Fridericus in auro
Emicat, & pariles rerum complexus habenas
Consiliis fasces & legibus instruit urbes.

Non

THRENI HYPERBOREI. 461

Non moriere, tuis augustæ munere vives
Prolis, & Arctoâ semper memoraberis aulâ,
Et famæ durabit opus, dum circulus ille
Sanguinis, & grandes redeunt ad sceptrâ nepotes.

HOMAGII (15)
Solennem actum

Serenissimi & Potentissimi Principis

FRIDERICI III.

Daniæ, Norvegiæ &c. Regis, æternum fortunet *παιλονεάτωρ*

DEUS.

1648. ipso die Homagii.

Erigimur sensim miseri grandesque ruinas
Expiat Omnipotens cœli favor, undique
mœstis

Induciæ surgunt lacrimis, queruloque tumultu
Exsolvi tantisper amant, dum commoda cives
Obsequiumque Deum discant, lacerasque tiaras
In vultus rediisse suos; ululataque magnis
Regia funeribus priscâ diademata cernat
Inflorere domo, Danicique insignia Regni
Hæredes tetigisse manus, consuetaque Scepbris
Nomina, & augusta serie descendere fasces.
Irarum superos tandem piget, atque feroces
Invidiæ parcas, nec iniquo secula luctu
Ulterius turbare libet, sat triste feretrum
In Danos potuit, sat bellavêre Sorores.
Nunc Summum tua pax FRIDERICE exorat
Olympum

Fer-

Ferratasque colos, fulvo juvenescit in auro
 Quod Divæ meditantur opus, ac secula penfis
 Prospera deducunt nitidis, & fata refingunt (cton
 Jam positis mansueta minis; modoq; igneus Ar-
 Mortibus informem Regum terrasque serenat
 Prosperiore comâ Titan, atque æmula solis
 Cynthia nocturno pomposior exit ab axe,
 Et conjuratis resplendent sydera flammis.
 Hic tuus est FRIDERICE dies, hoc limine vellet
 Surgere & exhaustis numerari cursibus annus,
 Quô Tibi magnanimi Proceres jurataque plebes
 Sacramenta ferunt, quo per suffragia gentis
 Magnus Hyperboreo PRINCEPS imponeris orbi.
 Hac pompâ Natura Jovi moderamina rerum
 Obtulit, & totus solito jactantior æther
 Horruit in facibus, scintillavere Deorum
 Atria, & arcano florentes lumine cœli. (Sorores
 Quam vellem Clariæ mihi splendida metra
 Ingererent, luctuque animus graviore levatus
 Partibus instaret solitis, nec Regia vatem
 Fata nec Aonios turbaret præfica cantus;
 Non ego grandifono fugerem certare Maroni,
 Sim licet inferior modulis, & plenius ille
 Infonet, ac rerum exæquet momenta canendo:
 Sed nec Mœonii genium senis, aut mihi plectra
 Discuperem quondam Phario celebrata Canopo;
 Sat Vati, FRIDERICE, fores, melioraque Phœbo
 Robora sufficeres, foetasque in carmina vires.
 Namq; cruentatos Regum si quando triumphos
 Et bellatrices laurus, aut otia pacis
 Et mitescantis crescentia prospera fortis (ni;
 Multum assurgentes tulerant super astra cothur-
 Aut populi properatus amor interprete versu
 Effulsit, memoresque notas transmiserat orbi;

Heic

HOMAGIUM FRIDERICI III. 463

Heic rerum foecunda seges & præmia longè
Per Proavos numeranda retro, titulosq; Parentis,
Quicquid & auspiciis meruerunt PRINCI-
PIS Arcti,

Debita cessantes poscunt encomia Vates:
Sed nocet officiis mœror, pietasque feretri
Vertitur imperiis, quò nos tua grandia secum
Facta vocant, atque Arctoïs communia terris
Gaudia, Spesque ingens, PRINCEPS, furor
avocat urnæ.

Ecce parant TIBI fata dies, quos vellere Parca
Nectit Jasonio, cum TE mansuetior æther
Suscitet in sceptris, folioque insternat avito;
Tum mihi sollicitos animis dispellere luctus
Mens erit & lepidas hortari ad metra Camœnas.
Triste ruina Ducum populis, quâ conditur ur-
Ductor, & inviso tumultatur funere rerum (nâ
Certa salus cœlique fides, hoc obside Divis
Jungimur æthereis, animumq; paciscimur æthræ.
Nam vicina Deo sceptrataque affinia cœlo
Stemmata sunt Regum, soli censura Tonanti
Linquitur in trabeas regnatricesque secures.
Tumque adeo favet aula poli, fortisque benignæ
Visitur aura procul, cum Defensoribus istis
Imperii fulcitur apex, tutelaque regni
Crescit, & in miseros serpunt compendia Cives.
Vivitur ad fatum Regis, hoc spiritus ore
Publicus & tantæ trahitur mens anxia molis.
Occiderit, pax dicta perit, fortunaque gentis
Labitur, & tristi occumbit Respublica casu.
Exuit imperium & veteres fastidit habenas
Nescia turba regi, placitisq; salubribus obstat,
Et parat infestis convellere motibus orbem.
Nutat sueta bonis constantia, curia Patrum

Con-

Confiliis malè tuta suis, suspensa procellas
 Ancipitesque vices spectat; calcata fatiscit
 Pristina majestas legum & reverentia recti.
 Rex sibi quisquis erit, propriiq; ad jussa cerebri
 Fertur, & indomitos sequitur pro lege furores,
 Et pulchrum est quodcunque cupit, ruat impe-
 te mundus,

Dum quod vult, poterit, votiq; licentia vincat.
 Sic ubi in æquoreas trepida Palinurus ab alno
 Præcipitatur aquas, turbant sua symbola nautas,
 Nec votis tenor ullus adest, dumq; arma carinæ
 Et clavum sibi quisque rapit, fortuna salusque
 Spernitur, at viduæ dominantur flamina navi.
 Hos metuens motus Arctoi gloria mundi
 Dania, jam bellis nimium jactata sinistris,
 Funeribusque exhausta Ducum, modò Numi-
 na priscam

Ejurasse fidem credens fata inter & urnas
 Hæret, & incertas rotat intus pectore curas.
 Sidereasne domos veniat, questumque Tonanti
 Festinet vexata nimis; vel PRINCIPIS aulam
 Juratumque suis columen venerabile Cimbris
 Ambiat, & propriis recitet sua tristia Divis;
 An Danica sat tuta fide, quid publica possint
 Consilia & Patriæ transcripta electio toti
 Spectet, & eventus exoret ad acta secundos.
 Talia jactanti tandem sententia sedit.
 Est Dea quæ folio solet advigilare Jehovæ,
 Consultisque immixta sacris mandata gubernat
 Coelica, & immensum compescit legibus orbem.
 Creditur à populis Pietas, æquæva Tonanti
 Antevenit cœlos totis antiquior undis.
 Hanc, quia Divini Dea servantissima jussi est,
 Exilii quondam metuentem exceperat omni

Dania

Dania prompta sinu, templisq; locarat, & aras
 Cultibus ac famulam studiis submiserat Arcton.
 Hanc adit, & luctu multum turpata perenni
 Dequeriturque vices & acerbata fata querendo:
 Quod nocet afflictæ vitium? quæ crimina damnis
 Expiat assiduis? anne indulgere rapinis
 Apparat & læso scelus est mitescere cælo?
 Sat belli nocuere minæ, nec cladibus illis
 Placantur superi, augescunt dispendia Regum
 Mortibus, ac gemino sceleratur funere crescens
 Annus, & occiduae pereunt per busta Calendæ.
 Respice Diva potens formidatique Tonantis
 Delicium, sciat ira modum, cumq; omnia possit,
 Sufficiat potuisse Deo; non perdere laus est,
 Quos poteris, aut velle hominum numerare
 reatus;

Si pœnæ satis esse queat, vel quicquid ubique est
 Supplicii, stat velle pati, modò deprecet unum.
 Sceptrâ redintegret; quæ truncæ gratia mitræ?
 Quis reget informes anima sine spiritus artus
 Quis magnos sine sole polos? nil sensimus un-
 quam

Tristius interitu Regum; spes pristina rerum
 Nutat & attonitis decedunt gaudia regnis.
 Ut cum Phœbeæ perit astris lampadis usus,
 Limina fuscantur Divûm, portentaque tellus
 Horret, & affligunt trepidantes omina gentes.
 Sunt apices rerum Reges, sua robora civis
 PRINCIPLE mensurat, nec certius indice
 quoquam

Æstimet indigenas vires momentaque regni.
 Si qua procellosæ minitantur prælia sortes
 Iraque fortunæ, Ductore superstitite tantus
 Desævit furor, & tristes damnatur ad umbras.

Hic caput est vitamque orbi viresque ministrat,
 Atque ministeriis seriem disponit, & omne
 Cogit ad obsequium vulgus, nec ferre recusant:
 Hæc est quæ populos felix junctura maritat.
 Redde Ducem, nec plura velim, nec plura mora.
 Audierat miserata vices & fata precantis (bor.
 Solaturque metus Pietas, moresque Tonantis
 Edocet, affatuque dolorem mitigat ægræ:
 Quid flevisse juvat, si quæ deliberat æther?
 Est Deus & flekti nescit, quæ lucra ruinæ
 Orbis habent Dominoq; ferant? immota voluntas
 Perstat, & alterius renuit mandata vereri;
 Sancit, & in mundi consultat commoda solus
 Juppiter, ac partes pariter divisus in omnes
 Prospicit & nulli curas manifestat amico;
 Nec patitur cœli peregrinum Orchestra senatum;
 Noscitur eventu quæ sit sententia Jovæ.
 Est exoratu facilis cum fervere cernat
 Vota Deus, pectusq; humiles agitare querelas;
 Quasque infregit opes semper cumulatus auget,
 Et desperatas cupit instaurare, nec unquam
 Assolet occiduis præceps incumbere fatis.
 In lucro reputa damnum, cum sævit Olympus
 Dona parat, mediamque ruit clementia stragem.
 Nil habet æternum mundus, hoc providus ille
 Novit, & hanc rebus voluit transcribere legem.
 Sed cave desciscas animo, per sacra Tonantis
 Perque fidem cœli dico, tibi sceptrâ perenni
 Semine descendant, & qui tibi computat annos,
 Semideos longo numerabit in ordine Reges.
 Oldenburgiacus sanguis, quo sanctius orbis
 Nil habet, augustoque videt gaudentius ortu
 Surgere sceptrigeras animas, celebrata reducit
 Secula, & innocui molitur regna Josaphat,

Hiskiaëque Ducis; series numerosior æthram
Irradiat, sed Hyperboreis quæ stemmata terris
Liquimus, effulgent titulis, veteresque lacessunt
Heroas meritisque ardent contendere cœlo.

Hæc Danæ laus est gentis, nec verius ulli
Ostendunt Regum decora, hinc Tibi proroget
æther (avitum.

Nomina, & in solium FRIDERICUM mittat
Ipsa ego, quæ vestros fidissima pectora Danos
Possideo, fideique dedi documenta per orbem
Cimbriacæ, subito cunctos in vota colonos
Ordiam, & promptos cogam ad suffragia cives.

Regalemque animum parili pietate movebo,
Ne velit excussisse preces, Regnique paterni
Grande patrocinium; fatis effulta secundis
Regna geret, populoque dabit responsa petenti.

Hic AUGUSTUS erit, non quo malè sana
triumphat

Roma, sed excelli quem monstravere parentes.

Omina portendit nomen, quia pace serenus
Regnet, & in miseros cumulet benefacta clientes.

Tumque adeo festiva tuæ spectacula genti
Cœlitibusque meis venient, cum pompa theatris
Emicet, & solio PRINCEPS sublatus eburno

Jurantes cives sacramentisque sonare
Accipiet fora lata suis, nil faustius æther

Adspicit, ipsi etiam cupiunt jurare Triones.

Sume animos, tibi Jova favet, damnataq; voti
Rursus Hyperboreis dispones jura profundis
PRINCEPE nixa tuo, noxæque oblita prioris.

Vix dum finierat, cum concava recta corusco

Fulmine concussit dexter, cœlumque trifurca

Terruit omnipotens Genitor face & inclyta terris
Signa dedit patriis mansuraque fata tuis.

Dumque parat redivus spe restaurata potenti
 Dania, fidereas perrumpens fortiter arces
 Aliger, ingenti designat nubila gyro;
 Impellensque tubam toto conclamat Olympo:
 Nascere Mygdonio fat jam satiata cubili,
 Purpureisque genis creperas, Aurora, tenebras
 Et Phœbo referato diem, nec sydera turbes.
 Hocce meo sacrum esto Jovi Boreæque rigenti
 Luciferi properantis opus, solisque labores
 Accelerent REGIS nunc resplendere sereno.
 Ætheris ad placitum propriis juratur Achivis
 Indigetique Patri FRIDERICUS scribitur hæres.
 Dis adamate Heros laudes transcendere Parentis
 Et senis Augusti titulos, tibi sydere fausto
 Auspicium regnique oritur fortuna recentis.
 Sis felix PRINCEPS, dediscunt pristina Divi
 Prælia, & æternâ tranquillare secula pace;
 Nestoreasque Tibi metas longævaque spondent
 Tempora & assiduis claros successibus annos.
 O eat augustis Regalis adorea fatis,
 Ignoretque favor summi segnescere cœli.
 Hæc ait, & superâ velox sese abdidit aulâ.

(16)

IN

Reſtoratum Academicum Excellen-
 tiſſimi & Experientiſſimi Viri

D. D. OLAI VORMII,

Medicinæ in Academia Hafnienſi

Profeſſoris ordinarii. 1648.

Sceptra Camœnarum fortunatæque ſecures
 Et Phœbi Regale decus, quo limina Cyrrhæ
 Dif-

Disponit, patriisque procul dominatur Athenis,
 Subjacet Imperio VORMI, tantoque triumphat
 Hospite, & assuetas habitat pomposius ædes.
 Conveniunt manui fascēs, quæ dextera currus
 Rexerat Aonios notis aptatur habenis
 Pieriumque gubernat iter, quò cardine surgat
 Rectius & totas absolvat circulus artes.
 Stat famulo Doctrina sinu, Dominumq; veretur
 Officiosa suum, momentaque grandia rerum
 Ad nutum manifestat Heri, secretaque promit
 Dogmata & ex omni dispan dit limiæ Pindum.
 Hic annus Phœbæus erit & nomina fastis
 Altera præscribet, Coosub consule cœlos
 Torqueat, & solitos decurrat signifer orbes
 Mensuretque dies: cum summo namq; Tonante
 Tempora partitur Phœbus, nec ab æthere semper
 Imperii pendet majestas; & sua Musis
 Sint regna ac Deli Divos quoque vestiât ostrum.
 Pallados hic ordo est, non quo mundana fe-
 runtur

Jura potestatum, series ubi stemmate longo
 Sceptra per innumeros transcribit avita Monar-
 Aut ubi præcipitant deliri vota tribules, (chas;
 Plebejusve favor fora perfurit, atque Senatum
 Turbat & ad meritos hominum rixatur honores,
 Sæpe atque indignis rerum fastigia credit.
 Emeritos heic sceptrâ manent & grandibus an-
 Æquales curis; accommoda fascibus hæc est (nos
 Palladiis ætas; quæ doctæ jurgia plebis
 Crescentesque sciat bene tranquillare tumultus,
 Et vitiis posuisse modum; quæ plurima caute
 Dissimulet, vultuque Ducem præferre severo
 Noverit atque leves pœna absolvisse reatus.
 Mugiat Enceladus fornacibus excitus Ætnæ

Intentetque Jovi bellum cœloque ruinam,
 Stabit & infracto sceleratos fortiter ausus
 Pectore disjiciet; trepidum tutata Tonantem
 Non orbi nocuisse sinet; sic provida virtus
 Militat & subito convelli turbine nescit
 Aut terræ expavisse nefas; hac laude, SCAVENT,
 Exuis imperium, notæque imponitur aulae
 VORMIUS & feriem regni molemqueprehendit
 Priscaque continuo locupletat honore decora.

Vicimus ignarum chaos exosafque tenebras
 Discussit Phœbea dies, quæ tempora crudis
 Acta prius populis Musis & Apolline nullo
 Nobis foeta ruunt; modo formidata Latinis
 Desævit virtus Cimbri, Martemque profanum
 Palladiæ pepulere Deæ; qua panditur Arctos
 Regna Camœnarum tranquillatosque penates
 Erexit bona fors, admiratæque prioris
 Exuviæ famæ & quæcunque antiquior ætas
 Grandia possedit, patriis visuntur in oris
 Et Pandionias Dani æquiparamus Athenas.
 Nempe subest fatis Pallas & regna tyrannis
 Quæ rotat, in Musas exit, clariamque quietem
 Subruit & divis fixas negat impia sedes.
 Hæc dites quondam miserè spoliavit Amyclas
 Ogygidumq; domos, caroque a littore Phœbum
 Expulit & profugum longe super æquora misit,
 Hesperiiisque exul vix tandem constitit arvis.
 Heic modus exiliis, consternatæque Sororum
 Affulsit pax alta fugæ; gens aspera bello
 Artibus adsuevit placidis Phœboque magistro
 Roma triumphato bis victrix extitit orbi
 Quantum armis tantum arte potens. Sed fata
 Indulsere lares, Italis vexatus in oris (nec illos
 Phœbus ad Arctoi concessit littora Rheni,

Trans-

Transque Albim penetrans gelidoque sub axe ri-
gentes

Perminus populos, nostræ novus advena Balthes
Hafniacos subiit fines, subque æthere crasso

Afflictas Deus explicuit gaudentius artes.

Heic Tymbræ regimen fingit pacataque Cyrrhæ
Otia, Cimbriacasque effert Helicon per urbes,
Et latè Aoniis partitur regna Deabus.

Heic quæ confurgit melior Claros, arte virisque
Pollet & antiquas vix mallet Phocidos arces.

Est aliquid Musas serò coluisse, sed ævum

Exæquare patrum jactataque munera priscis

Hoc opus hic labor est, sic crescunt robora Phœbo

Et Clariæ cumulantur opes, cum postera primis
Secula decertant proavosque excedere mens est.

Ista fatiscienti veniunt tum gaudia mundo,

Cum studiis mitescit ebur, grandesque tiaræ

Juge patrocinium spondent, hæc cura Tribules

Commendat FRIDERICE tuos, nunc cir-
culus ad Te

Et famæ melioris opus magnique favoris

Devenit auspiciū; Te defensore triumphet

Pallas, & assidua cumulata scientia fruge

Expiet antiquas fœcunda luce tenebras. (nis,

Qui modò Portuacis VORMI dominaris Athe-

Quis tantum tibi credit onus? num sceptræ recur-

Ordo vehat? vel suæ tui tutela favorque (sans

SESTHEDII culmen Pindi Phœbeaque dextræ

Destinat arma tuæ dictaturamque priorem?

Sic ne sub arcano regni dum pectore molem

Disponit, satagitque suo vigilare Tonanti,

Musarum cathedras augescentisque Lycei

Cogirat auspiciæ, atque operosa mente volutat

Quid fasces deceat sacros Phœbique tribunal?

Aspice quam pronis Te plebs Academica votis
Suspicit in trabeis, Rectoratusque Senatus
Lætior assurgit titulis; Te præside nobis
Annua consuetos relegat mensura labores
Antiquasque vices: tum demum scœnore certo
Labitur, atque animis non fastidita recurrit
Hora, ubi continuæ dispellunt tædia curæ.
VORMIUS exemplo est, qui dum Phœbeia tractet
Fræna, atque imperiis dispescat Pallada Justis,
Pæonios urget ritus febresque malignas
Corpore disturbat læso, vicinaque letho
Firmat & instantem debellat fortiter urnam.
Hinc cathedræ famulata suæ facundia monstrat,
Quæ caput infestet tabes, quæ ducat origo
Perpetuos æstus, & qua vertigine circum
Tempora deliret morbus; quæ turba cerebrum
Pulset, & emoto confundat cardine sensus.
Hinc aciem quæ vis hebetet oculisq; profundam
Inducat noctem; quæ surdas obstruat aures
Atque ministeriis retrahat contagio priscis.
Hinc uvas collique vias vitiumque laryngis
Explicat & totis regnat Sapientia rostris.
Sic peccat pulmo, stomachique potentia læsi
Infirmata cadit, sic intestina volutant
Tormina & insanæ depascunt viscera pestes.
Sic sævit pituita, sed expugnare podagram
Pharmaca non poterunt vel amari potio succi.
Scilicet obruimur miseri, luxataque morbis
Robora decrescunt; non bella ciere necesse est
Ut pereas, aut sanguineas accersere dextras;
Quæ jugulent ipse intus alis; & semina letho
Machina suppeditat dubiæque exordia massæ.
Quid cum thesaurum Musæi divitis omnem
Excudit, & mundi spoliis ditata recenset

Atria,

Atria, totius compendia cernere credes
Orbis & abstrusi naturæ si qua recessus
Omniparentis habent ævo ignorata priori.
Mirantur cathedræ numerum secretaq; nunquam
Visa prius Cimbris, stupet admiranda Juventus
Immensi documenta Dei; vis enthea formis
Emicat in minimis, & quæ quoque vilia, cœlum
Quo testentur habent; autorem turba videndo
Haurit & attonitas ducit reverentia mentes.
His teritur fœcunda dies, nec simplice lucro
RECTORI labor ille perit, cum limite rerum
Certat, & argentes pervadit fructus ad Arctos.
Hic mundi leges est, & formatoribus iisdem
Culta Danum soboles, varios raptatur ad usus;
Hic sacris adytisque Dei dominatur, & ore
Facundo rudibus cœlos instillat Achivis.
Orbili legiti ille vices, gentemque tenellam
Primitias Phœbi docet, & titubantia blæsis
Vocibus effingit labra emendatque loquelas.
Hic Hippocraticis curis vacat, ægraque totis
Viribus admoto reparare Machaone discit.
Socraticas alter sectas famosæque quicquid
Stoa viros docuit sudore exquirat anhelos.
Auspiciis animata tuis sic ordine fausto
Cuncta meant, suæque agnoscit modo com-
moda Cimber.

Ecquis enim Clarias Te regnatore sorores
Abnuat, atq; animos spe multa extollere molles?
Qui propriis vivis monitis, quasque arbiter artes
Dirigis, ipse doces & primus iussa capeffis.
Hæc Procerum dudum penetrarunt acta penates;
Hinc trabeis jurata manus, quam lucis honoræ
Grande rudimentum moderandæ destinat aulæ,
Ad tua signa venit, placidisque assuescere Musis

Optat & imbelles studiis emancipat annos,
 Ut satis indagare queat, quid conferat orbi
 Pallas & effulti Phœbo meliore calores.

Imperiis VORMI bene sit, fascesque reducat
 Sæpius & manui commendet sceptrâ fideli
 Juppiter, atque vices geminent pia fata beatas.
 Sic quæ Rege novo tibi quartum gloria venit
 Incanescens decoret jactantius annos
 Dumque redit, fama quoq; dexteriore regentem
 Tollat & æternis transcribat nomina fastis.

(17)

Novis Conjugibus

MATTHIÆ JOANNIS

Scribæ Sorensi, &

DOROTHEÆ VOLFIÆ

Cœpta Conjugii auspicia fortunet

Deus. 1648.

Qui modò fecundos numerando condere soles
 Sueverat, & scitis advigilare suis:

Qui poterat totis expensa ciere tabellis,

Et memores animis expediisse notas;

Partibus absistit solitis, consuetaque nescit

Munia, & antiquas mutat amore vices,

Æstuat, & flammâs flammis alit: ipsa calenti

Sufficit augmentum mens temerata Deo.

Quos toto repetita die lassabat ocellos.

Pagina, nunc lepidis ducit amica genis:

Quaque prius doctè versare numismata dextra,

Nunc gaudet tepidos exagitare sinus.

Oscula

Oscula pro calamis, & pro bis mille trecentis,
Alternis numerat basia sumpta labris.
Nulla quies animo, nec cum molimina tractat
Seria, & assuetum fervidus urget onus.
Sensus abest operi: mens omnis aberrat in illos,
Quos meminit vultus, quosq; præivit amor.
Linea nulla placet, nisi Cypria, nulla litura,
Præter quæ placitum nomen amantis habet.
Sed fortè in lucro est prisca jactura rigoris,
Atque juvat mores dedidicisse suos.
Dispercant numeri, nisi quos Regina Dione
Approbat, & leges Cypria iussa premant.
Nam numerus numero Paphius caret, & sibi scri-
Non patitur leges ambitiosa Venus. (bâ
Qui, quæ fecit amans, numerat, malè parcus
Præteriit largæ munera multa Dææ. (amator
Scribe jocos, trans mitte sales, misceto lepores,
Et fieri quicquid læta marita cupit,
Feceris hæc toties, toties repetisse licebit;
Dissimula, non vult nosse quid ipsa dedit.
Aude aliquid Neonymphe, favet Cythereia votis
Mater, & ad placitum Cypridis aula patet.
Accepti expensique modum si noveris ante,
Nunc disces licitos quæ decuere toros;
Quæ dici sibi mandet amans, queis vocibus uxor
Pareat, & quam basia lege petas:
Ne si crebra nimis, vilescant sumpta marito,
Et facies tantis pondus abesse bonis:
Aut si rara nimis, lentescat cura maritæ,
Et careat stimulis impetus ille suis.
Hic modus expensi est, ne quid desideret uxor,
Sed peragat partes osque manusque viro.
Non hoc lineolis disposita numismata certis,
Non stylus, aut radio facta litura docet.

Utere DOROTHEÆ monitis, hac tiro magistrâ,
 Maturo quæ sit vis in amore scies.
 Perpetuate jocos, cum Cypris vincula neçtit,
 Delicias non vult delituisse suas.

(18)

Ad Dn. Cancellarium

CHRISTIANUM THOMÆ
 SEHESTED.

Hæcenus inferias & plena cadavere magno
 Mausolæa Ducis cecini lacerumque tribunal
 Regis Hyperborei deploratosque penates,
 Cum cecidit Princeps obituque exterruit isto
 Saxonas & tristi convulsit funere Danos.
 Nunc ausu meliore impallescentia fatis
 Numina feralique obductam sindone Vatis
 Sollicitabo chelyn modulisque avertere lessus
 Mens erit & lepidas hortari ad metra Camœnas.
 Heroasque viros & sustentantia regni
 Grande patrocinium excubiisque vacantia nostri
 Pectora magna soli leviori poemate dicam.
 Fas est virtutem proprii incrementa decoris
 Noscere & æternis sacrata encomia fastis
 Et famæ augescentis opus, dum commoda gentis
 Ampliat & meritis nostrum licitatur amorem.

Quem fumes tibi Musa virum? Quis carmi-
 ne cœpto

Decantandus erit? Te nostræ lusus avenæ
 Argumenta cupit *Thomæ*, novoque labori
 Materies oneris. Te dictatore superbit (mnem
 Phœbus & ad partes Permessum convocat o-
 Eve-

Evectatque melos. Phariæ Stiliconæ Camœnæ
Et Mæcenatem facundi Musa Maronis
Occinat & sero benefacta recenseat orbi ;
Hic laudum series meritique perennior ordo
Surgit & Arctoo famulantia fensa Monarchæ
Grandius ostentant pondus, seclique prioris
Illustres pietate Duces decora ista laceffunt.
Atlantem Vatum gens mendacissima crebro
Occinat exhaustas humeris requiescere stellas
Et fessum librare polum ; quæ credita stultè
Secula percellant spissis damnata tenebris
Ignarumque genus feriant : Te cernimus omnes
Augustas animis curas & pondera regni
Volvere Parrhasique Jovis oracula cunctis
Dispensare locis. Te Dictatore Trionum
Regna reviviscunt, solitoque valentior orbis
Arcticus exoritur. modo robora prisca Leones
Arripiunt istoque animari sydere gaudent.
Ecce per exsangues juba serpit densior armos
Et prisce redeunt animi, quæ murmura quondam
Dididerant, rictu geminare potentius audent.
Utque supertensi quo vertitur orbita cœli
Spiritus immensæ miscet sese undique moli,
Astrorumque vices facit & variabile regnum.
Et Terris leges transcribit & impete multo
Suscitat effcetas vires, melioreque donat
Robore naturæ modo decrefcentia puncta ;
Sic tuus, ô Heros, per cuncta negotia præceps
Distrahitur Genius, nutantem roborat aulam
Atque fatifcentem sævæ ad discrimina sortis
Orchestram valuisse facit, sua commoda plebi
Servat & infracto dispensat jussa tenore.

(19)

Ad Heroem

G E S T R U P I U M.

Musa paludatos audens tetigisse penate s
 Disce verecundo cautius ore loqui.

Non libet ad tumulos Regum geminare cothur-
 Aut semper grandi detonuuisse metro. (nos
Gestrupio tenues poterunt placuisse Camcenæ,
 Atque Phileteæ plectra remissa lyra.

Tu modo, magne Heros, Vati aspirato canenti
 Me juvet Heroum posse decora loqui
 Et mutata meis jam Danis secla, nec usquam
 Ingeniis fieri bella minasque sacris.

(20)

H A N N I B A L

Navigans.

Navigat & remis festinus sauciat æquor
Hannibal, ac vitreas vocat ad spectacula
 Divas.

Vos, quibus audaces amor est servare carinas
 Et dubias dare nosse vias, advertite curas
 Dorides ac solitos ne detrectate labores;
 Quaque parent latè tremulis sulcanda profundis.
 Oceani senis uda domus componite fluctus,
 Et placidis despumet aquis non improba Tethys.

(21)

(21)

Ad XXV. Primæ in Philo-
sophia Laureæ Candi-
datos.

Regreditur cum vere Deus, tenerique Juven-
tam

Observat Pæan anni, tunc inclyta Pindi
Limina & Aonias aperit pomposius ædes,
Et titulis disponit iter. hæc tempora Phœbi
Sunt Clariiue dies, tunc ostentare theatris
Nascentes hederas primæque crepundia laurus,
Et libet ad palmam ferventia vota ciere.
Progredere o Phœbi cœtus, quantumq; Senatus
Pieriumque forum largitur & area Cyrrhæ,
Id titulis adpone tuis, magnumque putato
Sic potuisse sacras sibi devincire Camœnas.

Exierant Phœbusq; parens, Clariæq; sorores,
Et Linus, & toto celebris Permesside pubes,
Perque Eurotei transgressi littoris oras
Umbrosis secreta locis latebrasque petebant;
Heic ubi Pieriis saturæ concentibus undæ
Ingeminant docto acceptum Pæana susurro,
Vicinumque nemus lauru blanditur opaca.
Jam sol ferventes cœlo produxerat horas,
Declivisque dies portum spectabat Iberum.
Frigora tunc creperi spondent peramœna reces-
Tunc umbræ somniq; juvant, risusq; salesq; (sus,
Heic procul undanti surgentem vertice laurum
Aspicit, & priscos tandem reminiscitur ignes
Dirceasq; faces Phœbus, cum virgine primùm
Incaluit Daphne, cum post Pythona peremtum
Otia discuperet tantæque piacula cædis.

Ob-

Obstupuit, veteresque animis rediere dolores,
Sopitque diu luctus: ah, cortice, dixit,
Quanta sub hac nostri latitat occasio questus.
Ah utinam Daphne nunquam mihi visa fuisses,
Non tibi virgineos tegeret liber improbus artus,
Nec modò dequerer nos frondescere lusus.
Daphne noster amor Daphne! Vox faucibus hæ-
Crebraque ruperunt querulas suspiria voces. (sit,
Adstabant tristes Heliconia turba Camœnæ
Grande satellitium Phœbi, jam jamque parabant
In pariles junctim diffundere plectra querelas.
Tunc Erato, [namque hæc lacrimas solatur
amantum,]

Ulterius non passa suum mœrere magistrum
Aoniae Deas: Tymbræ cur maxime Rector
Gaudia discutunt vestri Parnassia luctus?
Credis ne his Daphnem jam posse revertier, aut
In vultus rediisse suos? fecere Dii quem (sic
Truncum, truncus erit. Phœbo rediviva jube-
Aspicias subito nostras marcescere laurus, (tur,
Et sacra calcari, pretiumque abscedere Musis.
Cum tamen haud alia placeant mercede labores
Et vigiles curæ Claræque molestia chartæ:
Quis nollet sic posse mori? mors munere lucis
Gratior ista fuit. tot jam rivalibus illa
Ambitur, doctæque petunt hinc præmia frontes.
Hi tua sunt soboles Pæan, quos innuba Daphne
Educat, & nostræ favet alma puerpera Cyrrhæ.
Vere novo tua virgo parit, cum seminat alter
Orbis, & assuetos sic intervertere cursus
Convenit, & Musis proprias decernere metas.
Quod nisi Castalio Peneia virgo Tonanti
Visa foret, formaque Deum cepisset amantem,
Fabula Parnassus fieret, nos umbra Camœnæ.

Somnia Pimplei fontes, deliria Pindus,
Cynthius ipse nihil; viret, æternumq; virebit,
Quam vixit, melius Daphne, lucrosior aulæ
Pieræ, multaque parens jam prole celebris.
Finierat. risit Phœbus, risere sorores,
Facundamq; humeris cytharam detraxit, & o sic
Exarsisse juvat, dixit, fallique comantem
Tymbræum. Vireat Daphne, Peneia Daphne
Arbor adoratis multum ambitiosa capillis,
Erectasque trahat mentes, spoliisque decora
Emitet Aoniis soboles Pimplea, nec unquam
Serta neget Pindus, curasve recuset ephebus.

(22)

Ad XXVIII. Præstantissimos
Juvenes Laureæ primæ Phi-
losophicæ Candidatos.

1649.

Phœbeas laurus Sophiæq; insignia primæ (helat
Nascentesq; in honore gradus & quicquid an-
Spes animosa virûm, tenero cum vere reducit
Signifer, & Clariis partitur tempora Divis.
Jam Phœbi regimen, jam doctæ sceptrâ Camœnæ
Exertant cum sole caput, cum grandibus astris
Infloret labor & segnem prævertit Olympum.
Et latuisse pudet, turpes exosa tenebras
Exfilit & populis cupit innotescere virtus.
Per titulos abeunt menses, & secula verna
Pallas agit numeratque dies, dum Vesta patentes
Exserit alma sinus, picturatumque laceffit
Æthera, Palladiæ coeunt ad præmia dextræ,

At-

Atque coronatis inserpit Flora capillis. (æstum

Quid sudare nocet, Juvenes? cum fregimus

Instat hyems, brumæ cum per momenta volutus

Sudor inardescens redeuntis tempus anhelat

Veris, ad antiquas exhausta molestia metas

Et priscum renovatur onus, hoc ordine fertur

Orbita, & ignaris obreptat serior ætas.

In lucro labor est, tum demum vivere scimus,

Cum vitæ traxisse gradus per pondera rerum

Crescentesque licet numerare laboribus annos.

Exesto terris, quem frangunt aspera, cuncti

Nascimur in fœnus mundi, vitæque novellum

Limen obit Natura parens, & ab æthere leges

Accipiens ipsis dispensat munera cunis.

Transfuga sit, quem terret onus, sub pondere per-

Fortis, & emenda sortem virtute profanam. (Ita

Hic honor est rigido longè superesse labori,

Atque triumphatas terris ostendere curas.

Tunc tuus est orbis, tunc quæ natura recessu,

Implicat abstruso cupide indaganda propinat,

Tironemque suum noscens secreta recondit

Ætheris, & summi, quæ possidet aula Tonantis,

Imperioque tuo famulum submittit Olympum.

Quid mihi pallidulas demens ignavia chartas

Objicis, & studiis consumpta crepuscula multis,

Atque actos socia crebros cum Pallade soles;

Hæc operis laus prima mei est, impendere Musis

Puncta renascentis ac decrescientia lucis

Tempora, & ignavos turbare poemate somnos:

Cum te perpetuis religabunt fata tenebris,

Quæ venit assiduo mihi convectata labore

Sola ruinoso sapientia grandior ævo

Evolet, ac feros implebit laude nepotes.

Vive tui non usque memor, damnataque massæ

Pon-

Pondera, quæ gestas, ignorans, nempe supina
 Dum tu languentes componis ad otia sensus,
 Nos antiqua virum scrutamur dogmata, & ætas
 Inclyta quæ sanxit Patrum; quo concitus cæstro
 Magnus Aristoteles Divini castra Platonis
 Liquebat, & ingenti confudit lite cathedras.
 Quidnam Socraticæ dubitantia scita catervæ
 Intortis quærant ambagibus; unde Cleanthis
 Accrevit genius; quæis formatoribus hausit
 Pythagoras animæ exilium, mutataque crebro
 Hospitia, ac sensim primam ejurantia formam.
 Excutimus mundi senium, quo semine crevit
 Orbis, & immensi quis fundamenta locavit
 Ætheris, ac crebro suspendit fornice cælos.
 Quo solidata modo medium super aëra tellus
 Constitit, ac nullas timet inconcussa ruinas.
 Quid vetet aspectu temerarier aëra nostro:
 Quem pellunt retrahuntque animæ; quis littore
 pontum

Cingat & infestos concludat carcere fluctus.
 Scilicet hoc summis miscet mortalia Divis
 Ingenia & mentis facit incunabula prima
 Agnovisse suæ, ne sint terrestria tanti
 Ut cælum sprevisse velis; si concidat orbis
 Mens tamen ad superos redit, & dispendia rerum
 Ridet, & æterna fruitur spatiosius aura.

Sic vester meruit, Juvenes, labor, inde tropæum
 Erigit ad primas placido conamine metas.
 Auspiciis veniant tituli melioribus, & quæ
 Cynthius ac Clarii donat censura Senatus
 Accumulet multo Deus ipse decora favore.
 Felix vester honos eat, & quæ laurea mittit
 Præmia venturum diffundat fama per orbem.
 Pergite, sic meritis aberunt oblivio vestris.

(23)

L A U R E Æ

Viginti Clarissimorum Virorum

1649.

Scandit Apollineas plausu meliore cathedras
 Gens Clariis operata sacris, Phœbiq; tiaras
 Sumit, & Aoniâ palam inclamatur in aulâ.
 Nymphæ noster amor Lebetrides, orsa melosque
 Tollite tergeminis modulis, totoque recessu
 Personet Aoniis rupes peragrata choreis.
 Tuq; Hippocrenes rectos Tymbræe cothurnos
 Indue, & auratâ chlamydem circumdato pallâ.
 Palladiumque intende chelyn & carmina prome,
 Carmina phlægræas quibus enarraveris iras.
 Vestra hæc Sicelides, hæc sunt solennia Phœbi
 Festivo radiata die, quô pulpita scandit
 Et parat Aonia vestiri tempora lauru
 Ille decus vestrum, chorus impiger, ille voluptas
 Phœbe tua, abstrusis quem multum nutrit antris
 Pieris, & tota Permessi laverat undâ.
 Scilicet in lucro est jam deservire Camœnis,
 Et Pindi leges & jussa capeßere Phœbi,
 Æthereo si stat meritis favisse parenti,
 Atque laboratis pretium decernere curis.

Scandite, Pegasei subsellia scandite templi,
 Et debellatas populis ostendite fortis
 Annorumq; moras, veterisq; incommoda vitæ,
 Terrarum pelagique minas, odiumque viarum
 Tædiæque & quicquid prisca tulit orbita fati,
 Hoc uno pensate die, victricia tandem

Signa

Signa levat virtus, calcataque frigora Rheni
 In lucro numerat canescentesque nivosis
 Verticibus moles & opacas nubibus alpes,
 Et si quid trepidæ formidat inertia mentis.
 Celsior assurgit generosi pectoris ardor,
 Et cœlo vicina petit, nec suspicit infra
 Exstantes scopulos, & acuta cacumine saxa
 Fatorumque vices famæque exceptus habenis
 Evolat & serum meritis enavigat ævum.
 Nascimur exiles, & vix sua pondera mater
 Senferat, ætherei cum nos orchestra senatus
 Destinât auspiciis, fatumque attemperat annis
 Et vitæ disponit iter, longasque futuræ
 Objicit ambages & tædia mille quieti.
 Obfirma mentem, cupit expugnarier æther,
 Et votis aperire viam; vitæque labores
 Amplior æterna cumulabit adorea laude.

Noverat hos animis pietas superesse labores,
 Et tristes miserata vices, properata theatris
 Invehitur superum, & Jovis amplexata tribunal
 Orat, & ætherei testatur sceptrâ parentis:
 Ævi magne Sator, qui per commercia rerum
 Nosceris & tantos aperis in imagine vultus,
 An libet humanas incassum perdere curas
 Et vitæ properantis iter, cur labilis ævi
 Puncta per assiduas pateris decurrere turbas,
 Si pretium nescit labor & vigilantia, si se
 Dequeritur sterilem virtus? Gens nostra remotis
 Distrahitur terris, & per discrimina mundi
 Tranat ad opposito divisos orbe Britannos:
 Non Rhodani properantis aquæ, non alveus in-
 Eridani, non qui vicinus adæstuat urbi (gens
 Romulæ Tyberis tardabit mole ruentes,
 Non freta nec scopuli, accelerant cum tramite
 Phœbi Au-

Auroræque thoris, & quâ sol fessus Ibero
Excipitur portu, posuisse cubilia gaudent
Pars veteris rimatur opes & dogmata stœ,
Quæ crudam rerum faciem & cunabula mundi
Confusumque ratis divisit legibus orbem.
Et stellas dedit ire polo, brevioraque gyro
Circuit Oceanum terrasque eduxit ab undis.
Hic Clarium conatur epos, Latiosque melodos
Atque cothurnatæ relegit vestigia Romæ,
Nec patitur Musis solos placuisse Pelasgos
Iliadumque genus; coëat famosa Peligno
Mantua, Mœonioque sēni sociato Philetam,
Inveniet Boreas, quem contra ponere solum
Audeat, & famæ probet anteiisse priori.
Ludimur ô Genitor tamen & perit optima vitæ
Portio, & ad meritos feri revocamur honores.
Dixit, & extremis libavit basia sceptris.
Ast pater orantis vultum miratus, ab alto
Fatur, & æratos jubet hoc ediscere fufos.
Scis Dea quam lentè festinet cura Tonantis,
Velle Dei serum est: sterit hæc sententia menti
Firma, nec assvetum est immutatura tenorem;
Virtutis certum est pretium, sed crescere sensim
Assolet & spatijs maiorum acquirere robur:
Perficitur gens vestra morâ, sapienter olympus
Palladium texit sophos, & sudoribus amplis
Jusfit ad Aoniam contendere secula palmam.
Qui cupit arreptâ tandem inclarescere metâ,
Duret, ab obsequijs merces cumulabitur omnis.
Quæ citò patrat, subito dispellitur auris
Gloria, & annorum non sufficit illa ruinis:
In lucro spes cuique sua est, sit lubrica quamvis
Et votis incerta nimis, tamen adjicit ausis
Calcar, & intrepidè stimulos superaddit eunti,
Nec

Nec meminisse finit , qui prævertère labores,
Fatorumque metus , aut quicquid mobile vulgus
Horret , & insanis cupit evitare querelis.

Nec mens est unquam gentis lufisse labores
Diva tuæ , fit færa licet , quam dixero , merces,
Certa erit , & justam non longa morabitur ho-
ram.

Hæc Pater , aſt Pietas verbis animata Tonantis
Evolat , & feſtis ambit Hyperiona votis ,
Spargat luce polos faciliſque illuminet ore ,
Cum titulis ſacrata dies , cum venerit ille
Circulus , & Clarijs crebreſcet pompa theatris.

Aſt Dominam Genius longè comitatus ovan-
Ut ſenſit faſiſſe Deos , conclamat olympos : (tem
Scandite Pegæſei pars laudatiſſima coetus ,
Atque theatri ſuſpendite tempora lauru :
Non brevis eſt meſſura lucri , dum volvitur axis
Noſter , & ad priſcas parat uſque recurrere metas ,
Palladius durabit honos , & purpura Phœbi
Dedita per longos clareſcet ſera nepotes.
Hæc ait , & cœptis properè ſe immiſcuit actis.

NUPTIIS (24)

Viri Excellentiſſimi , Clariffimi

D. M. ERASMI VINDING ,
& Præſtantiſſimæ Virginis

MARGARETÆ FINKIÆ.

1649

Qui pubeſcentem Phœbi moderarier aulam
Sueverat , & docili ſcribere jura gregi ;
Nunc patitur leges & juſſa magiſtra Diones ,
Et priſcas gaudet ſic variariſſe vices.

Quem

Quem modò Palladiis Musæ stupuere cathedris
 Verba per Ogygias devoluisse sonos;
 Nunc Hecubæ damnat furias Priameiaque ausa,
 Et dementatæ fata cruenta stolæ.
 Nulla cothurnatæ vis est aut gratia Musæ,
 Fabula nec tragicis jam placet ulla modis;
 Mutatur scenæ facies, grandæque cothurnos
 Vertit Acidaliis Cypria virgo jocis:
 Personam sibi fingit Amor, Paphiique juvenus
 Regis, & antiquis legibus ire negat.
 Eventum nescit Cythereia fabula tristem,
 Attamen & faciles improbat illa faces.
 Semper habet quoddam tragicum Venus, & sua
 non vult

Prostitui nimiam commoditate bona.
 Felix, ô nimium felix, Regina Dione,
 Portio si scenæ cui licet esse tuæ.
 Angitur atque angit, capit & captatur amator,
 Et curis pretium mutua cura facit.
 Tunc poterit miseris jucundior esse querela,
 Anxia cum parilem sentit amica metum.
 Hæc illa est merces, quâ deliramus amantes,
 Qui sapuisse cupit, desipuisse cupit.
 Sit dolor & luctus Paphiis succumbere regnis,
 Gaudia cede Venus, & mala tanta feram:
 Namque ubi sopitis desæviit aura procellis,
 Tunc poterunt teneri bis placuisse sales.
 Erubuit tandem VINDINGI Erycina labores
 Fausta que jam cupidè flammea pandit amor.
 Scena tibi torus est, heic exerceto lepores
 Gaudiaque ambiguis intemerata moris.
 Ludice, jam spatium lepidus circumspicit hæres;
 Festinato parens, scena sat ampla patet.

Nobilis & Generosæ Heroïnæ

SOPHIÆ BRAHÆ,

Illustris & Generosi Herois

OLIGERI ROSEKRANTZII

defunctæ Uxoris.

Illustrēs manes lamentandasque parentis (lugent
 Umbras tergeminamque necem Rosekrantzia
 Stemmata, fatalemque suis rediisse Decembrem
 Aspiciunt, multoque annum cum funere claudi.
 Crescunt morte dies, redeuntq; in pulla Calendæ
 Syrmata, seclorumque ordo per busta senescit,
 Partiturque ævum spatio sibi præfica justo.
 Nondum sopiti lessus, non limine luctus
 Excessit Procerum, cineresq; animare tepentes.
 Mors parat, & calidis busta ingessisse favillis.

Fœminei BRAHÆA chori generosius augmen-
 An tibi fata nocent & inexorabile pactum
 Ferrati pensi? rumpantur corpore nervi
 Et carnis compago hujus, cum fœnore lethum
 Advenit, & largâ pensat mercede dolores.
 Exiit mundus, caligantesque tenebræ
 Mutantur meliore die, prope cernere Jovam
 Et trinum numerare Deum mens enthea gestit:
 Quæque animo sperata olimolvebat anhelos,
 Uberiora videt; in lucro tristitia ponit
 Temporaque assiduo quondam exantlata labore.
 Si foret adversis cœlum mercabile certis,
 Quis vitæ extendi cursum, momentaque quævis

Ingenti cumulata malo sufferre negaret?
 Æterni quam meta procul! nos limite parvo
 Cogimur, atque brevi gyro describitur ætas.
 Illic certa quies, nullis abrupta procellis
 Otia tranquillosque dies spatiosius ævum
 Semper habet, nescitque immensum tædia tem-
 Horæ instar sanctis est millenarius annus. (pus,
 Hæc animo BRAHÆA tibi sedere fideli;
 Hinc terræ tam vilis amor, cœlestia cordi
 Jugiter arrisere pio. cum pallia latè
 Penderent humeris & vestri splendida sexus
 Vestis, morderetque auratum fibula syrma,
 Antiqui obversari oculis documenta reatus,
 Impuræque insigne luis vidisse putabas.
 Tu magnus pietatis honos, tua limina summi
 Hospita tecta Dei cœlique palæstra fuere.
 Cum matutino pallerent sydera Phœbo,
 Aula replebatur cantu; cum pronus Iberam
 Sol portam intratet, magnum resonare Tonan-
 tem

Mens erat, atque diem sanctis clausisse querelis.
 Manibus OLIGERI bene fit; super astra locatus,
 Quod sperabat, habet; placidè BRAHÆA quiescis
 Et sanctis ascripta choris complexibus hæres
 Conjugis, & mentem nescis saturare beatam.
 Dum stellas suos error aget, dum littora pontum
 Arctabunt, nomen vestrum pietasque perennet.

In obitum

Amplissimi & Consultissimi Viri

JOHANNIS FRISII

Consulis quondam apud Ripenses
primarii.

Occidit, & late spargit sua fata, nec urnam
FRISIUS unus habet; publicus ille rogos.
Heic trabeæ, fascesque sacri, pullæque curules,
Et lepor, & legum non temerata fides,
Atque laboratæ cumulata negotia vitæ
Et patris & magni Consulis acta jacent.
Quid gemis o soboles effœti lenta Parentis
Funera, & emeritos fata morata dies.
Hamatis ne forte putes licuisse Deabus
Rumpere lassata fila voluta colo.
Vivitur ad placitum cœli, non altera lex est
Quæ poterit metas accelerare necis.
Hinc augusta trahunt meliores semina mentes
Labuntur vitæ hoc dinumerante vices.
Hinc sortes hinc fata domus. hinc orbita rerum
Ducitur &, stulti queis macerantur, opes.
Omnia dispensant placidi suffragia cœli
Et tribuunt cauta munera tanta manu.
Exegit stadium Genitor, quod sanxerat æther,
Altaque propitio numine secla videt.
Exhaustit quicquid fati mensura faventis
Contulit, & tali fors bene fida viro.
Nil habet infelix tumulus, nil præter inanes
Reliquias & quæ contegit ossa solum.

Ille calor mentis, sapidique in pectore sensus,
 Et quæ rara facer spiritus intus alit,
 Famaque non propriis contenta quiescere terris
 Despiciit informi marmore velle tegi.
 Obruit incautos & totos funere condit
 Et penitus crudum comprimit urna genus;
 Si gens non ultra præsens sapit, & sua nescit
 Aut decora aut quali fomite corda tument.
 Innocui cineres, Divumque auctura penates
 Qua demum umbra poli sede beata viges,
 Aspice crescentes meliori sorte nepotes
 Et toties de te nomina nata viris;
 Aspice jam tumulum violis & vere recenti
 Spargit & amissum Neptis adorat avum;
 Non ultra miseræ sentis dispendia vitæ,
 Aut querulos subito disperiisse dies;
 Mens olim jam pacta Deo melioribus annos
 Induit auspiciis & sua lucra videt.
 Heic ubi purpurei ignorant occumbere soles,
 Et viget æterna pace beata quies.
 Tum vixisse juvat, cum te super astra locatum
 Fama vehit nullo jam temeranda rogo.

(27) EXEQUIÆ

Illustris & Generosæ Heroinæ

JUTIÆ GYLDENSTIERN,

Illustris & Generosi Herois

D N. TAGONIS TOTT,

Domini de Ericsholm /

Equitis Aurati Regni Daniæ Senatoris,

& in arce Malmogiensi Præfecti

Regii piæ defunctæ Uxoris.

1650.

Ab-

Abripimur miseri, fatique ruentis in arma
 Lis sumus, & subitæ dedita præda neci.
 Nec senium cani, nec canos meta tuetur
 Longior, aut juvenes spes animosa dies.
 Labimur, & facili solvuntur stamina nisu,
 Nec tardant fluxas vota iterata colus.
 Ne tibi ne soles homo polliceare futuros,
 Nec cura incertas disposuisse vices;
 Vitæ quicquid agis, lethi sua bella parantis
 Invidia est, jam te jam cecidisse velit.
 Forsitan innocuis quodcunque inviderat annis,
 Apponit fatuo tristior urna gregi.
 Sancta fides non ulla tui reverentia porro
 Numinis, aut sociæ post pietatis erit; (nis,
 Occidimus passim, & paribus confundimur ur-
 Seu gens sancta sumus, seu male sana cohors.
 Nec pretium pietas, nec mens famulata Jehovahæ
 Invenit, aut ipsi vita probata Deo.
 Ecce jacet tua fida comes, nunc portio cœli
 Reddita, & è re nunc *aurea stella* cluit;
 Et propior jam facta tibi miratur Olympi
 Atria, & æterno templa coæva Patri.
 Inde maritalis percenset gaudia vitæ,
 Gaudia grandævo quæ placuere Seni.
 Et si fas terras sanctis subijisse relictas,
 Excubat ad thalami pervigil illa fores;
 Et gemitus numerat crebros, & flere Maritum
 Ægrè est, ac fatis ingemuisse suis.
 Magne senex, tremulos luctu quid conficis an-
 Reddita jam cœlo est *aurea stella* suo. (nos?
 Forte per illunes niteant cum sydera noctes
 Factaque jam damnis ditior æthra tuis,
 Illa levi flammâ, vel forsan sydere toto
 Amplexus repetet delitiasque suas.

494 CHRIST. AAGAARDI
Hoc est affini sociasse cubilia cœlo,
Cum sit stella poli, quæ prius uxor erat.

(28)

Præstantissimo Juveni Viro

ELIÆ RESENIO,

Cunabula Salvatoris metricè enarranti.

1650.

Dum procul excelsi pignus venerabile cœli
Nascitur, & proprium mater adorat onus,
Pastoresque stupent clamata bovia tanto
Nixu, atque infantis conscia tecta Dei;
Versibus argumenta tuis fit prodigus æther,
Et Deus, atque ultrà si qua fuere poli,
Quæ vel virgo parens vidit, vel cœlica cantu
Agmina rurales edocuere casas.
RESENi spes ampla tui columenque Parentis,
Non alios decuit pleetra ciere modos,
Quam quibus æterni veracia scita Tonantis
Pandis, & afflicto pharmaca missa solo.
Cernitur in caulis miseri spes anxia mundi,
Depositum cœli delitiumque Patris.
Facundum modò tende chelyn, fidibusq; canoris
Incipe & Angelicis metra refunde choris;
Conveniunt castis Divina Poëmata Musis,
Sic & non aliter se cupit æthra cani.

(29)

(29)

Viro Excellentissimo,

D.M. PETRO J. KRAGLUND,

Diœceseos Ripensis Episcopo

Summa in Theologia Laurea, honorum-
que amplissima incrementa quam
felicissimè eveniant.

1653.

Hafnia, quæ magnæ properata negotia Balthes,
Et desudantem circum commercia Mundum
Aspicis, & fessas portu meliore carinas
Lassatosque foves nautas, & lenta viarum
Tædia non uno detergis sedula lucro, (bri,
En tibi dum moritur sterili decus omne Decem-
Præcipitemque rapit declivis signifer annum,
Et trabeas Doctis & magna vocabula Phoebus
Parturit, ac grandi conscendit pulpita plausu;
Egelidamque anni pompâ graviore senectam
Pensat, & effœtos facit inflorescere menses.
Nil ultra vulgare placet, vocalia Pallas
Atria & Aonias percellit fortiter ædes,
Abstrusosque aperit penitus Doctrina recessus.

Discite mortales, quâ surgat origine virtus,
Quos numeret proavos, magnosq; à stirpe tri-
bules.

Scilicet hanc labor & longus prosemnat usus,
Et duros tolerare sciens patientia casus.
Hos Dea natales, hos ortus mascula virtus
Novit, & infantis æquat cunabula mundi

Syderaque & summos contingit sanguine cœlos.
 Quid juvat inscribi cinerum custodibus urnis
 Majorum titulos, unoque minora Tonante
 Nomina & innumeras retro percensere curules.
 Non hoc non pretium famæ impetraverit un-
 Si parcas operæ, si te focordia pigrum (quam;
 Affligat terræ, si menti nobile desit
 Robur, & imbelles trepident ad pondera sensus,
 Nec frater nec amicus eris virtutis, at omni
 Scriberis populo proprii mala fabula seclī.
 Ast si te mentis generosior impetus urget,
 Et vigilare facit, si jussa magistra cerebri
 Tota facultatum collegia juncta minorum
 Accipiunt, rectique modum limenque decori
 Transiliisse timent, brevior si portio vitæ
 Fœta bonis fuerit studiis, momentaque sacris
 Partitur curis prægnans mensura dierum;
 Jam Therсите licet genitus patre, & tibi mammas
 Pauperies suxisse dedit, te patria civem
 Thule, aut exustus Garamantum dixerit orbis,
 Scriberis famæque hæres lætabileque ipsi
 Virtuti pignus, & si quæ postera mundus
 Decrepitus generis venturi secla videbit,
 Te discent nomenque extremum excurret in or-
 bem. (cundis

Antistes K R A G E L U N D E Pater procede se-
 Cominus auspiciis clariisque ostende theatris,
 Unde ea pars oritur nostri, quæ sola Parentem
 Æthera & altrices reputat pro matre Camœnas;
 Et quæ mortales animas commercia Divis
 Associant, spondentque polo meliore locari
 Hæc latet abstrusis conclusa scientia venis
 Mentibus insipidis populoque ignota profano.
 Hoc est scire Deum, qui se mensurat, & ipse
 Cun-

Cuncta sui secreta videt sibi pervia soli,
 Indigenamque æternum habitat Deus incola lu-
 Qui verbo immensi diffusa palatia cœli (cem.
 Et tantum molitus opus, geminoque sub axe
 Jussit inexhausto decurrere tramite stellas.
 Qui solem pleno voluit splendescere vultu
 Nonque suis Phœbes reparari cornua flammis
 Ast infanti ignes emendicare nitore.
 Et ne vasta poli subjectam machina terram
 Opprimeret, propriisq; involveret æthra ruinis
 Quæ mare, quæ gremio tellus spatiosior ambit,
 Aëre suspensam tibicine fulsit eodem,
 Hic medius pluvias & amicos frugibus imbres
 Parturit, ac totos latè rigat ordine campos;
 Et tempestivo languentes rore maritat.
 Hunc omnes trahimus & hianti reddimus ore,
 Ille indefessos pulmonum infrigidat æstus,
 Atque fatiscentes reficit spiramine folles.
 Non cerni facilis, nulli palpabilis unquam.
 Naturæque tamen defectas corpore partes
 Sufficit, & vacuum toto procul orbe relegat.
 Jova parens ævi, cum nos deduxerit ordo
 Ad vicina magis, quam te veneramur, & illa
 Tam validâ fabricata manu miracula rerum.
 Quæ Pater Oceanus fœcundis abdidit antris,
 Et distincta vagis ambagibus exferit alma
 Terra parens, nescitque suos numerare colonos.
 Cuncta tamen sordent projectâ vilis algâ,
 Cum Patris exsculptos similes ab imagine vultus
 Ætherii, faciemque illam referencia cernas
 Ora, atque ingenii, quas commendaveris artes,
 Et memores rerum vires, & pressa tenebris
 Quæ poterit secreta intellexisse facultas.
 Talia dum teneris tecum emeditaris ab annis,

Et Phœbum pariter, pariter juvenescere Musas
 Aspicias, atque ingens doctrinæ accedere pondus,
 Musarum clarios juvat irrupisse recessus,
 Abstrusosque sinus & docta silentia Pindi
 Excutere, & cunctas animis admittere Divas.
 Otia damnantur quod decurtata diei
 Invidet hora tibi, foetæ fuligine noctes
 Attribuunt, & adhuc vicinis fusca tenebris
 Purpura, quâ primi decus interstinguitur ortus.
 Illa quies animi est, doctæ impallescere chartæ
 Cum licet, & multâ tibi condere Pallade soles.
 Omnis & in lucro labor est, sic itur ad illud
 Culmen & his emitur sacræ reverentia mitræ.

KRAGELUNDE Pater meritam modo suscipe
 laurum,

Quæq; tuis quondam studiis promisit Olympus
 Aonij decora ampla fori; nil Pieris ultra,
 Quod numerabit, habet, nil quo cumulabitur illa
 Infula & æterno virtus famulata Jehovahæ.
 Perge ipsi vigilare Deo, quos Phocidis aula
 Ignorat titulos, summi domus inclyta Patris
 Conferet, atque aliâ vittabit tempora lauru.
 Sis felix sospesque diu, dum sydera stabunt,
 Dum maris horrescent vicini murmura Ripæ
 Damnosâsq; minas, nomen cum sole perennet,
 Famaque postremum KRAGELUNDI enaviget
 ævum.

In obitum

(30)

Nobilissimæ Matronæ

OLIGAARD SEHESTED

D N. NICOLAI KAAS

defunctæ uxoris

1655.

Vita quid & mors est tetricæ nisi portio fortis,
 Et mors vita foret, si sine morte foret;
 Nunc vitæ tibi cursus erit schola mortis, & inde
 Quod vixisse velis, sit didicisse mori.
 Nam tantum a letho distat, quam transigis, hora,
 Quàm procul umbra tuo corpore abesse solet;
 Ne canat idcirco de te mors atra triumphum,
 Ancipitem vitæ fac meminisse modum.
 SEHESTEDIAM petiit primâ exturbare juventâ
 Et tenerum ætatis mors pepulisse decus;
 Sed cui damna parat, lucro cumulatius omni
 Æternis fecit luxuriare bonis;
 Et vitæ dum rumpit iter, nil præter & umbram
 Exuviasque leves se retulisse videt.
 Vita manet, summo quæ facta æquæva Parenti
 Mortis ab æthereâ despicit arce minas.
 Sæviat, & cunctos citet in nos Parca tumultus,
 Et secet infestâ stamina pauca manu.
 Vita per & lethum & per tristia jura feretri
 Occupat æternos, quos habet æthra, dies.

VITI BERINGII & ANNÆ

Dn. Nicolai Petræi S. S. Theologiæ
Professoris filiæ.

*V*itus amat, vicere genæ, vicere lepores,
Artibus ô bene sit, blande Cupido, tuis,
Nec melius quicquam vestræ potuere sagittæ
Seu facis ista puer, seu facit illa parens:
Ille decus Phœbi languet, quo pectore Pallas
Conditur, ecce aliæ delituere Dææ.
Nil magnum jam plectra sciunt grandesque co-
Assuetos quondam dedidicere modos; (thurni
Nulla fides calamo, quicquid dictaverit æstus
Latior id totum dextera prompta notat.
Ampullas solers & verba sonantia vitat,
Sola placent dici quæ velit *Anna* sibi,
Historiæque omnis scribenti invertitur ordo,
Totumque auctoris Virgo reformat opus.
Non grandes animas, non decantata Tonanti
Prælia & irati perfida bella soli.
Augustasve iras Regum, Trojamque ruentem
Materiam scripti destinat ipse sui.
Sed Jovis in Ledam furtum mentitaque Cygni
Gaudia & alternis rostra rotata labris.
Ac quoties tales laudavit Numinis æstus
Fabula tota placet si modo vera foret.
Ah animis nomen quoties occurrit amicum,
Bellaque scripturus basia scribit amans.
Et placet ipse sibi, quod sic delinquere possit
Nempe aliquid gratum tam facer error habet.

Beringi

Beringi mi Beringi quid suavius omnes

Historiæ referunt, aut numerosa Chelys.

Hic labor, hæc virtus, hoc est molimen amicæ

Falleris & falli sic potuisse juvat.

Sit labris decus utque suum mel stillet ab ore

Quæ te fecerunt dememinisse tui.

Sponsa veni, quia forte tuo Pimplæa cubili

Invidet & nostri cultior aula Dei.

Sola tenes, quicquid decima cum Pallade Musæ

Descripsero novem, quodque habuere prius.

Sit mora sit procul hinc, si te lentescere sentit,

Quæ tibi debentur gaudia, Musa velit.

Et tu sponse tuos maturè præcipe lusus,

Et voti urgeto debita pensa tui

Non modulis ultra locus est, cito circulus exit,

Nec tibi cunarum displicuere sales.

Si messem speras, herbas ne sperne tenellas;

Fallere cultores vix solet illa seges.

In Congressum

(32.)

Serenissimorum & Potentissimorum

Orbis Arctoi Imperatorum

FRIDERICI TERTII

Daniæ, Norvegiæ, Wandalorum, Go-

thorumque Regis, &c.

&

CAROLI GUSTAVI

Sveciæ, Wandalorum, Gothorumque

Regis, &c.

qui Friderichsburgi factus est 3. 4. & 5.

Mart. vertentis Anni 1658.

Y 7

Gen-

Gentis Hyperboreæ gemini, duo Numina,
Reges

Adfunt, pande sacros Fridriciburga lares;
Et tua fac niteant meliore palatia pompa,
Sedis & augustas ingeminato vices;
Et bene dic Dominis, isti bene dicito luci

Quâ liceat tantos tam prope nosse Deos:
Quâ coeunt pax alma, falus, & mascula virtus,
Hæc verè est niveo vellere nata dies:

Alter habet titulos & amica vocabula pacis;
Nomen at alterius robur & arma sonat;
Alter pace bonus, belli virtutibus alter,
En belli & fulgor pacis & omne decus.

Enumeret toties duplices modò Roma secures,
Nil tamen augusto hoc compare majus erit.

Vive diu FRIDERICE, super sis CAROLE, vertat
In Moschum & Turcas bellicus ille tremor.

Sit diuturna quies Regi, qui nomine pacem
Nuntiat, & Cimbris otia tuta suis.

Victricem Regi portendat adorea laurum,
Quem vigor atque ipsum nomen ad arma vo-
Armaque sic faveant paci, pax militet armis, (cat.
Dum CAROLUS sospes, dum FRIDERICUS
erit.

(33)

Ad

CAROLUM GUSTAVUM

Suecorum Regem,

1658.

Sis sospes, faustisque avibus, Gustave, venito;
Quàm sunt adventu tempora festa tuo.

Nam

Nam belli princeps modò sanctæ gaudia pacis
 Ingeminas, multum & prosperior a facis,
 Dum tam mitis ades, positis clementior armis,
 Omnemq; Augusto discutis ore metum.
 Splendidior titulis pacis, qui prælia tractas,
 Sic ut nolueris quid nocuisse bonis.
 Bellum erat, & nostros cumulata pericula Cím-
 Et cæde & variis distinuere malis, (bros
 Antiquâque ferè depulsæ sede Camcænæ,
 Plorabant Clariæ damna futura domus.
 Sed prohibes timuisse Deas, Phoeboque redonas
 Otia, & assueto pergere more jubes.
 Conjuncta hinc Musis sua templa & sacra cole-
 Eusebie, veluti tempora pacis erant. (bant
 Aspice quàm multo resonent delubra Tonante;
 Sedulus & proprios formet Apollo lares.
 Hoc opus, hæc animi est clementia, Carole, ve-
 Qui facis innocuas arma fovere Deas. (stri,

(34)

P A X R U P T A.

1658.

Dum furit, & dubio confundit bella tumultu,
 Exhaustasque urget gentes Bellona, nec ullam
 Arctoi fas est partem segnescere mundi,
 Jura abeunt multoque olim investita Tonante
 Fœdera rumpuntur, pacis tutela decusque;
 Et sceleri fas omne datur, cædesque protervè
 Ingeminat mortale genus, nec tristibus ausis
 Obstat, at æterni teritur reverentia cœli. (dum;
 Arridet modò quodque nefas, quodcunq; nefan-
 Laudatur, qui jura terit; plausamque meretur,
 Qui

Qui Divos hominesque animo despectat iniquo.
 Hac emitur mercede quies, atque ocia surgunt.
 Et debellatam tranquillat altera sortem
 Tempora, & afflictis redeunt solatia rebus.

(35)

VICTORIA DANORUM.

1659.

Fausta renascentes sumunt exordia lauri,
 Et Danis reparatur honor, redivivaque surgit
 Gloria, & antiquas pompasior explicat alas,
 Audirique cupit; quâ sol brevioribus horis
 Angustatque diem, tacitæque silentia noctis
 Ampliat, & Boreo citius devolvitur axe,
 Arctoas lætis complet rumoribus urbes,
 Atque triumphali tranans super æthera cornu
 Buccinat, & populos decora edocet ista rigentes.
 Jam didicit vinci Suecus, jam frena momordit
 Ista vagabundæ perjura licentia linguæ,
 Frustrantesque logi. dubiam jam vindice ferro
 Liberat æthra fidem, nonque ultra fontibus ausis
 Misceri patitur toties juratus Olympus.

(36)

Ad

SCHACKIUM.

Adjicitur titulis reparata *Fionia* regni,
 Fitque suo tandem grata rapina Duci.
 Jamque placent artes, jam juramenta Suecorum
 Atque doli, queis seu compede vineta fuit.
 Ut sic ad patriæ reveniret portio corpus
 Lætior, utque armis sic repetenda foret.

Non

Non ultra infesto disjungimur æquore cives,
 Fraudibus aut Gothicis dissociantur agri.
 Sat sceleri licuit, sic spretum vindicat æther
 Numen, & adscriptum in fœdera rupta Deum.
 Macte animis SCHACKI, Te secula fera loquen-
 Et tua jam Suecis nomina terror erit. (tur,

(37)

Rupti fœderis Pœna.

Exsuperat tandem justæ fiducia causæ,
 Elusamque diu vindicat æthra fidem.
 Sat sceleri licuit, non imposuisse Tonanti
 Frustra erit, aut falsò in pacta vocare Deum.
 Namque odiosa Deo est perjura licentia linguæ,
 Et quæ pacta fide, verbaque mente carent.

(38)

In obitum

ELISABETHÆ
 D. Mag. LAGONIS VELLEII
 ὡν ἐν ἀγίοις defunctæ uxoris
 1659.

Invidit requiem Elisæ mors atra beatam,
 Et festas vetuit rumpere fila colus;
 Sed dum parcarum percenset rapta labores
 Jamque hoc jamque illud falce retexit opus,
 Quæ prius edixit non rumpere stamina divis,
 Incauta secuit præcipitata manu.
 Exclamatque ferox? quid jam parfisse juvabit,
 Quæ amens invidi gaudia, sponte tuli.

Ad

Ad requiem rediit Domini, nec tendere contra
 Fas fuit, o requie fœmina digna poli.
 Scilicet ambiguo pietas non militat ære,
 Et mortis spernit imperiosa minas.
 Erret & immenso se crimine mundus onustet,
 Plus habet hic vitii, plus habet illa Dei.

(39)

In obitum

JOHANNIS POUCHII

Pharmacopolæ Ripensis.

1659.

Pouchius occubuit, communem fletu ruinam,
 Et velut ad proprium plangito Napsa rogam.
 Namque Machaoniæ spes altera concidit aulæ,
 Et nutat dubio poplite quassa salus.
 Quaque jacet tymbâ, cumulata scientia rerum
 Conditur, & medica clarus in arte labor.
 Et quæ mille malis totidem medicamina norat
 Artificis toties cura probata manus.
 Et vigor ille viri, & quæ sæpe stupentibus ægris
 Pro dosi centena vox medicantis erat. (quo
 Cuncta tulit longæva quidem, tamen ocyor æ-
 Hora, & tam miseras nil miserata vices.
 Crudelis nimium, fatoque injustior ipso
 Nox, quæ nolueris hoc licuisse tibi.
 Amodò te, Phœbe, solito sine transiget igne,
 Et proprium faciet te doluisse nefas.
 Vos solæ gaudete neces, nam spicula vestra
 Immensum post hæc funera robur habent.

(40)

Solemne actum, quò

Serenissimus & Potentissimus Princeps

FRIDERICUS III.

Daniæ, Norvegiæ, Gothorum, Vandalorum Rex, &c.

Hæres Daniæ inauguratur

Ex alto fortunet Benignissimus

DEUS.

1660.

Regis Hyperborei grandescit honoribus aula,
 Atque hæres patrii scribitur ipse throni;
 Et titulis stabilitur ebur, cum sanguine sceptrum
 Nascitur, & cunas purpura sacra decet.
 Jam Regum est Reges gigni, diademata confert
 Ortus, cum votis jam tacet urna suis.
 Hæc sunt fastorum memori dignissima cerâ,
 Hæc sunt Mæonio scribier apta Seni.
 Mutatur seclorum ordo, jam ferrea Divum
 Auratâ incipiunt pensa rubere colô.
 Seclaque texuntur fulvô meliora metallô,
 Qualia nec Vatum fabula dives habet.
 Has Saturne vices, hæc tempora Jupiter optas
 Argento prudens antetulisse tuo.
 Terrarum immortale decus, spes maxima cœli,
 Atque salus Danis Rex FRIDERICE tuis;
 Ecce tibi toto populosa palatia cœtu
 Sacramenta ferunt, plebsque Patresque simul.
 Non quâ lege tibi jurata dedere priora,
 Dedidicit tales pompa secunda vices.

Nam

Nam mater *Regina* suo sociata *Monarchæ*
 Claret, uti solo *Juno* Tonante minor.
 Grandia circumstant *Borei* decora, inclyta mundi
 Pignora, Regalis pignora *Diva* tori.
 Eminent augustus *Princeps* interque *Sorores*
 Agnosci gestit masculus ille decor. (mni,
 Quò modò utrumque latus *Tegeæ* claudit alu-
 Igne minax *Cypris*, *Lunaque* Fratre tumens.
 Firmatur cunctis *Borealis* gloria *Sceptri*,
 Portioque *Hæredes* tot pretiosa manet.
 Non summo tam læta dies infulsit *Olympo*,
 Nec tot cœlicolis aula repleta *Iovis*;
 Atria cum primùm astriferæ conscenderet æthræ,
 Et quateret juvenis tela trifulca *Deus*.
 Aspice *Magne Heros* ferventia gaudia vulgi,
 Utque ratas læto spes canat ore suas.
 Jam verè in lucro est, quicquid trucidis orbita fati
 Peccarit, jamque id sic tolerasse juvat,
 Hæredem dum Te patriæ vidisse licebit,
 Sceptraque Regali perpetuata domo.
 Vivè diu *FRIDERICE*, supersit *AMALIA*,
 Ut soboli *Arctœ* consolidentur opes. (Divæ
 Dum solitos *Titan* cursu referetur ad ortus,
 Et creperum noctis *Cynthia* verret iter,
 Non deerit regnis hæres, cum grandibus astris
 Sceptriferæ finis posteritatis erit.

(41)

NUPTIIS.

Clarissimi Viri,

D. M. LAURENTII TRANII &
 CHRISTINÆ CHRISTIANI.

Quid juvat ulterius populos meminisse remo-
 Atque pererrati dissita regna soli? (tos,
 Uf-

Usque quid arrident Patavinæ gaudia terræ,
Romaque ruderibus semisepulta suis,
Nos licet illecebris natura removit ab istis,
Arctoique minus luxurientur agri;
Non exhæredes voluit tamen esse bonorum;
Invenies & quæ sunt placitura domi,
Pallada seu spectes, lauru dignabere Phœbi,
Et referes Clarii jura suprema fori.
Seu libet Idaliæ tete addixisse magistræ,
Eveniet votis pars bene ferta tuis.
Tunc neque deliciis ultrà illectabere Romæ,
Nec poterunt Paduæ detinuisse sales.
Tunc animo Phœbum, tunc dedignabere Musas,
Virginibus potior tunc erit una novem.
Gallia delitiis rerum lautissima tellus,
Tuque triumphati Roma magistra soli,
Quid juvat assiduis fessos erroribus annos
Usque per ambiguas præcipitare vices?
Aut vestras peragrarè domos dubiosque recessus,
Quos vel fons Rhodani vel Tyberinus obit?
Dum procul Eridani malè lentus obambulat arva
Hospes, & Hesperium sedulus urget iter,
Exierat juvenis, jam jam vergentibus annis
Miratur ferus tempora cana redux.
Dumque orbem creperus vestigat in orbe viator,
Orbe caret, nec se sentit obire sibi.
Jam vigor & potior decedit portio vitæ,
Quæque solet Paphios hora decere sales.
Succedit morosa dies & ineptior ætas,
Quæ fugit Idalium seu furiata jugum.
Ludere conveniens juveni est, tunc oscula sumat,
Cum sua maturo flore juvena tumet.
Ver ferit, ast æstas sata nutrit & educat arva,
Quæ legit autumnus, tarda tuctur hyems.

Ver hoc crede tuum, cum non luisse pigebit,
 Tunc tibi tunc poterit tota placere Venus,
 Et Charis & quæ sunt socialis gaudia lecti,
 Tunc fas est patriæ, tunc meminisse tui.
 Rudera Roma suis permitte vetusta latebris,
 Tuque procax fastus Gallia conde tuos; (est,
 Non sunt hæc tanti, nec ob ista senescere mens
 Et Boreas dotes, quas mihi donet, habet.
 Hic meus orbis erit, ubi sacra jugalia Cypris
 Instruat & placito det caluisse toro;
 Maeste pererrati, **TRANI**, post tædia mundi,
 Nunc alios pandit Cypria mater agros,
 Quales non fas est Rhodani meminisse sub ortus,
 Aut Mosæ ad ripas, aut ubi Rhenus obit.
 Dum Venus ad nutus tibi vernas commodat ho-
 Utere propitiæ commoditatæ Deæ. (ras,
 Qua juvenis spargis modò foeta novalia fruge,
 Hæc erit effæto messis adulta seni.

(42)

NUPTIIS

Illustris & Generosi Viri

JOHANNIS FRIS

Domini de Kraggerup

Et

Nobilissimæ Virginis

HEDVIGÆ MARSUIN.

Phœbe parens lucis lentas molire quadrigas,
 Expectant reducem risus amorque diem;

Ille

Ille Jocis instat, tædas parat ille jugales,
Atque maritalis gaudia mille tori.
Si potes humenti tantisper abesse cubili
Tethyos, & veteres dememinisse Jocos,
Sparge comâ meliore polos traiecitque circum
Limina purpureas ingeminato faces.
Aut si detrectas, Sponsæ exorabimus ortum,
Gratius est, tenero quod micat ore, jubar.
Phœbe licet toto frustra tibi currere cœlo,
Sufficiunt thalamis labra genæque suis;
Lectum scande FRISI, rubuerunt astra maritæ
Et lepor, & primi pronuba flamma tori
Quod Batavâ quondam docuit te Cypris in um-
Quod te Lutetiæ præmonuere scholæ. (bra,
Experiare licet, tua sacra silentia poscunt;
Et Deus & votis nox genialis adest.
Non bellatrici dehinc insudabis arenæ,
Impia nec pugnax induet arma manus.
Arca lectus erit, hunc tu gladiator obibis,
Et cupies prisca dedidicisse vices,
Bellandique artes. non jam discernere ferro
Fas erit, aut tumidas ejaculare minas;
Otia poscit amor, thalamique modestia sancti,
Non pugnare docet te, sed amare Venus,
Idaliusque puer; desævit in oscula fervor
Omnis, & amplexu prælia finit amor.
Mille Joci, totidemque sales, totidemque lepores
Hæc sunt infantis tela fudesque Dei.
Scande FRISI thalamum, solitos festinat ad ortus
Phœbus, & humenti sydera turbat equo,
Jam tuus hic rivalis erit; dum tardat amator,
Gaudia nascentis anticipato tori.

ANTONI REDZII

Domini de Bariszkow

SPONSI

Et

Nobilissimæ Virginis

ELISABETHÆ SEHESTED

SPONSÆ

SACRUM.

Altera bella cupit modò REDZIVS, & sua
Marti

Prælia & undantes tabe relinquit agros.

Non hastæ, non tela manu crispata minaci,

Sed jocus & risus delitiæque juvant;

Ista decent. hæc tela Deus cum matre Cupido

Vibrat, & alterno vulnere corda ferit.

Non pax certa Jovi, aut Gradivo à cæde calenti,

Sed bellatorem bella timere facit:

Nec tonuisse juvat, Genitor, qui fulmina torquet,

Horret ad Idalias, si volet ille, faces.

Et dulce est tamen ista pati. mihi comoda cæ-

Devicto, en servum, blande Cupido, tuum.

Isti sunt in amore doli; si viceris instat

Victus, & in damnis ampla trophæa parat.

Si fugit, à tergo jam certius ille sagittas

Mittit, & urgentem fortius urget amor.

Si latet, è tenebris facibus defævit & igni,

Et lentis urit pectora læsa moris.

Et tamen ille preces ac mascula thura recusat;

Obsequiis cedit, pareat omnis amans.

Disce

Disce novas Heros artes, quas flammea distant,
 Queisque Dionei personuere lares.
 Qui nescit vinci, nec vincere furdus amator
 Noverit, hac emitur Cyprius arte favor.
 Cede manus victas, ELISÆ cedito iussis,
 Et geniale tori devenerare sacrum.
 En tuus infestas submittit ad oscula cristas
 Mars, & privigni vincere bella jubet.
 Jupi ter& tenero blanditur sæpe Nepoti;
 I nunc, & mores Sponsæ imitare Deum.
 En bellam, si bella cupis, Tibi sopiat arma
 Uxor, & invisas temperet ore minas.
 Scande Heros thalamum; quâ quondam spicula
 Nunc agites tepidi tubera bina sinus. (dextrâ,
 Virgo cita, non ille tuus dehinc prælia victor,
 Pignora sed gestit dinumerare pater.

NUPTIIS (44)

NICOLAI VICHMANNI &
CATHARINÆ PLUMIÆ

Dni Doctoris & Professoris

CLAUDII PLUMII

Filiæ.

SEnferat insolitos VICHMANNUS pectoris æstus,
 Atque faces Paphias tacitosque Cupidinis æstus
 Ignorans, animum quis demum impelleret æ-
 Languor, & assuetâ fraudaret corda quiete (grum
 Cogitat, ac flammæ nutritque fovetque recentes.
 Nulla Machaonii secreta potentia succi, (ta
 Nec medicæ vis nota herbæ, aut quæ pyxide mul-

Z

Au-

Auratis noscenda latet panacea lituris (ta
 Exturbare valet flammato incendia corde.
 Fastidita jacet Cyrrhæi gratia montis,
 Et Clarix sordent artes, quæ tempora Phœbo
 Pœoniisque indulta sacris, nunc tædia læso
 Inspectata creant cerebro; parere recusat
 Sensus, & ad vultus acies discedit amatos.
 Sæpe characteres optata vocabula signant,
 Quæ fervens dictavit amor, erroreque dextræ
 Charta verecundæ recitat sua vulnera menti,
 Teque ultro CATHARINA notat; tum pectore
 crebri

Erumpunt gemitus, simul & rubor ora colorat
 Non suus, ac viso confundit nomine vultus.
 Hoc dudum aspexit Paphio de vertice Princeps
 Agminis Idalii, & roseis jactantior alis
 Advolat, ac teneræ blandè libanda parenti
 Ora ferens fususque sinu sua prælia narrat;
 Exertansque arcus insit: prius exul ab astris
 Æthereus cedit genitor, prius æquora nostrum
 Destituent patrum, me quam mea spicula fal-
 Scis Paphiæ Regina domus, ut pectora certis (lant.
 Intempestus agam flammis, magis impete recto
 Non ferit arva poli summa jaculatus ab arce
 Cynthius, aut Phœbe creperis evecta quadrigis.
 Seu placet occultos vulgo inspirare calores,
 Sive palam libet infestis sævire sagittis, (ptro.
 Cuncta meo parent, penetrant quæ spicula, sce-
 Excipit orsa parens, vultum speculata loquentis
 Subridensque animo: Quæ tanto prælia fastu
 Eloqueris? nam si telo Pangæa trabali
 Atque cruentatis superasses Bistonas armis,
 Non mage pomposo recitares bella profatu.
 Tunc ille: hæc nostra est victricis gloria dextræ
 Ere-

Erectos domuisse animos; sine sanguine nobis
 Palma venit, nisuque levi spolia ampla parantur.
 VICHMAND insolito tandem vexatur ab æstu
 Tiro novus, patiturque mea modò lege jugari,
 Et cupit implacidas amplexu expellere curas.
 Scilicet ut Paphiæ declinent fulmina matris,
 Orbe procul toto fugiant, vel inhospita terræ
 Et subeant refugo pallentes sole Mycenæ,
 Insequar & rapido trepidantes igne morabor.
 Si foret aut studiis nostrum evitabile pactum
 Terrarumve situ, VICHMAND nesciverat ignes;
 Conceptosq; animis dudum exturbarat amores,
 Ast indefesso non vincimur usque labore.
 Tu verò ò veneranda parens miserator amantem,
 Atque puellares ducantur sub juga sensus
 Obsequioque suo doceant mansuescere curas.
 PLUMIAS est, quâ sic miser æstuat, & sibi cœlos
 Stare putat cupidisque moras innectere votis.

Audierat Cytheræ preces & prælia nati,
 Atque Cupidineis multum oblectata tropæis
 Sæpius insinuat puerilibus ora labellis.
 Stellantique erecta toro sua fræna capillis
 Illigat, & laxas suspendit jaspide vestes:
 Tum flammis onerata manus velocius, inquit:
 Cessantesne iterum revocas ad castra penates (tis
 PLUMIADUMQ; genus? mihi nota modestia gen-
 VINSTRUPIÆ, pietasq; ac immortale celebris
 Nomen avi, quo nil præstantius Hafnia vidit
 Doctorum fecunda parens. Sic dixit, & ipso
 Æthere digreditur, PLUMIOQ; in limine gressus
 Festinos sistit. Penetræ recessibus intus
 Sese aperit crebris, sed quâ discrimine parvo
 Pars secreta domo patet interiore, puella
 Juncta sedet matri; versatque ad munia doctas

Ingeniosa manus: campi velut aggere foeto
 Lilia bina virent, huic ver maturius amplos
 Indulfit laxare sinus, jam flore parenti
 Excipit auroræ radios solemque recentem,
 Et calidas largis refocillat odoribus horas;
 Ast huic vix tenui natura puerpera rima
 Disrupit tunicas, primique crepuscula Phœbi
 Horret & ardentis sitientia puncta diei.
 Tunc confessa Deam, sic ora potentia solvit:
 Salve VINSTRUPIÆ soboles formosa parentis
 Insigni prognata domo, paritura nepotes
 Te dignos, quonam usque libet servilia pensa
 Et teretes agitare colus? accingere mecum
 Atque maritales animis præsumito leges
 Non humiles passura toros: modò Pœone toto
 Et Phœbi dotanda sacris; quæ commoda vitæ
 Cœlibis aut sterilem sic transegisse juventam?
 Exorimur cupido præda expugnanda marito
 Et faciles in amore sumus; truculenta Sabinas
 Virginitas decet; in lucro est jactura pudoris,
 Et perit ut crebro augescant hærede penates.
 Hoc sua VINSTRUPIO quondam EISENBERGIA
 conjux

Indulfit, materque patri; tu prisca tuorum
 Fac possis exempla sequi, non omnibus annis
 Ludere concessum est. Juvenis quæ pignora cunis
 Parva foves tremulo mulcebunt cana parenti
 Tempora, grandis avo decor & solatia matri.
 Sic ait, & tepido tetigit præcordia motu.

Dumque columbinis Virgo Cythereia bigis
 Cyprum regreditur Paphio stipata senatu,
 Agmine profiluit medio, perque aëra præceps
 Tranat Hymen; calamosq; sciens inflare sonoros
 Matris & edoctus modulos, his personat auras:
 Exue

Exue Sponse metus, atque augescencia lentè
 Tædia, non ultrà dubiis jactabere votis,
 Spem nunc portus habet, frænos CATHARINA
 momordit

Atque Dionæis passâ est accedere regnis.
 Nunc licet amplexus iterumque iterumque ciere,
 Et placitos celebrare jocos. Quæ fortibus armis
 Prælia perpetuo vidisti exhausta furore,
 Nunc subeant, Venerique meæ sub imagine tali
 Sæpe move pugnas; sint oscula crebra sagittæ,
 Nervorumque vices sinuoso brachia nexu
 Exhibeant, campi pro tempestate cruenta
 Esto torus, juvet hoc Paphii certamina Regis
 Ingeminare modo; compensent oscula mille
 Oscula mille tuis raptim libata labellis.
 Sit purus, sit foetus amor cum foenore gentis,
 Atque tenellus avi confidat PLUMIUS ulnis
 Equiparans vultus patris, simulacraque matris.
 Hæc modulatus Hymen velocibus æthera pen-
 nis

Perrumpit celeratque vias, Dominæque volantes
 Prætergressus aves Paphias delabitur ædes;
 Moxque soporiferus procedens Vesper olympo
 Cantatos thalamo Sponfos sociavit eodem.

E P I G R A M M A A D S P O N S U M.

IMplumes avium recusat auceps,
 Nec curat querulos adire nidos:
 Sed dolis simulac fit apta proles,
 Et matris solitas relinquit ædes,
 Ausa remigiis avita lustra

Metiri, tenuesque agi per auras;
 Tentat insidias studetque visco
 Et pedes tereti ligare nodo.
 Tu matura tibi beatiore
 Sponse tempora sorte consecutus
 Veros nunc P L U M I Æ prendis annos:
 Nunc præstet cupido vices marito,
 Quas dedit media nec ægra luce
 Vati fusca suo Corinnna, sed quas
 Solus scribere nesciat Poëta,
 Solus audeat expetisse Sponsus.

(45)

ENEVALDUS PASBERGIUS

Αναγγελία:

GENUS VALDE SUPERABIS.

Et genus & proavi & longævus sanguinis ordo,
 Sunt clavis veluti certa tropæa viris,
 Quorum intra mētās proavorum sistere virtus
 Nescit, & angusto limite clausa premi.
 Nam mens plena sui cœlo contermina quærit,
 Sortis & invicta ridet ab arce minas.
 Hæc laus terrarum dominos super æthera tollit,
 Scande huc, sat poteris, si potuisse velis.
 Maeste animis Heros PASBERG, tibi velleris albi
 Licia festivo pollice Parca trahit.
 Et multo inflammans operosum stamen in auro
 Tramite deducit prosperiore dies,
 Incipe labentis patriæ fulcire ruinas,
 Atque ægras rerum restituuisse vices.
 Mars pater & belli furiosa licentia frænum
 Audiat, & certos discat Enyo modos.

Sic

Sic GENUS & titulos VALDE SUPERABIS avitos
Præmiaque à grata posteritate feres.

A L I T E R.

GENUS LAUDE SUPERA BIS.

Dum terras lustras alieno sole calentes, (notas,
PASBERGI, atque hominum scita vetustâ
Et mores & multiplicis commercia linguæ,
Quicquid & egregium Gallus & Auson habet.
Te propriis Rhodanus potiozem dicit alumnis,
Teque optat Tybris progenuisse sibi.
At Boreas solus tam fausta prole superbit,
Et proprias Cimber noscere gaudet opes.
Inunc vince GENUS, SUPERA BIS LAUDE tribu-
Anteit, ignotis qui placuisse potest. (les

Ad

(46)

GENEROSUM TOTT

ad externos iter facientem.

Otia torpentes feriant, mens enthea cœlos
Tranat & abstrusi magna theatra Jovis;
Dumque alii tacito propellunt secula cursu,
Et refides annos luxus obumbrat iners.
Perpetuos haurit stimulos, atque æmula cœli
Volvitur & motu splendidiore ruit.
Valde indignatur claustra, ardescitque morando,
Et tarda immensum tempora calcar habent.
Spernit humum meliore fuga, gremiumque re-
Naturæ, & mundi gestit adire situs. (censet
Cum sole exoritur primo paribusque rotatur
Cursibus, & Phœbi lenta cubile subit.

Z. 4

Non

Non illam æterno sudans Hyperione limes,
Nec terret nimio Zona perusta gelu.
Olenique minæ pecoris pluvialeque sydus,
Aut turgescientis flamina dira noti.
Mens incessa Deo ventis dominatur & undæ
Arbitrio eludens aspera quæque suo.
Infractosque odere Dii convellere sensus,
Et pudor est forti velle nocere viro.
Rumpe moras, T O T T I , fastiditamque quietem,
Et fausta optatas sorte capeſſe vias.
Laxentur tandem generoso fræna calori,
Et spatio gressus liberiore ferat.
Explicet augustæ præſignia munera mentis,
Ingeniique amplas nobilioris opes.
Te dudum æternis exspectat fama quadrigis,
Te toto admittit nomina tanta sinu.
Perge, dies lentos formosior impetus odit,
Et ruit ignavos mens generosa lares.
Ipse favens cœptis famulantia commodet æther
Numina, & ad nutus excubet usque tuos.
Sive Mosam Rhenique obitus magniq; trophæa
Cæsaris, atque ingens transgrediaris opus,
Et Batavos venias, torrenti semper Ibero
Et Tartessiaci nomina sacra duci.
Seu Tameſin infano miscentem civica fluctu
Prælia, & in proprium stagna refusa caput.
Sive Ararim Rhodaniq; citum sublegeris æquor,
Aut Sequani lustres vasta theatra lacus,
Sit comes, & toto vestigia stipet olympo,
Proscribatque omni fata nociva solo,
Rerum teque usu multo præclarius auctum
Transmittat patriis Jova benignus agris!

(47)

Pro Felici in exteros abitu

Generosi Juvenis

OVENI TOTII

Et ipsius studiis adjuncti Moderatoris

Clarissimi Viri

D. VITI BERINGII

Evergetæ & amici verè Pyladæi.

Te quoque Musarum spes & sincera, *Beringi*,

Gaudia consimili Numina lege vocant,

Atque jubent alio radiatos Sole Britannos

Visere, & extremo conscia regna polo.

Sicne exoptato privabitur hospite Sora?

Atque hoc Pierius exulet orbe lepos?

Jam pulsata silent tumido palatia plectro,

Ignorantque sacræ nobile murmur aquæ,

Antraque sublimi toties lassata Camœnâ

Et Decus & solitum dedidicere melos.

Jamque prælagâ jactaverat arbore sylvas

Sora, & vocali laverat amne caput,

Impellet frustra sitientes carmina quercus,

Mœstaque dehinc mutis proluet ora vadis,

Jam quo sopiti fregere silentia Dani,

Alterius vates post erit orbis honor.

Sed cur ista queror? cœlo parere vocanti

Quis neget, aut fatis, cum meliora ferant?

Tottius & meritis novus hæres instat avitis;

Et patri & magnis Dania debet avis.

Z 5

Tot

Tot divis igitur merces placitura, *Beringi*, es;
 Egregium est patriæ sic meruisse fidem.
 Ergo comes tanto princeps adjunctus alumno
 Sospes age atque pium suscipe lætus onus;
 Orchestræque ingens patriis amplectere curis
 Depositum, & soli pectora nata Deo.
 Seu Batavos redeas tumidos, sedesque canori
Barlai & tali regna superba viro;
 Atque cothurnatæ mireris grandia Musæ
 Symmata, & ingenii luxuriantis opus.
 Seu juga vicinas Alpina terentia nubes
 Transgressus Romæ incenia magna subis;
 Tota satellitio clarescat semita cœli,
 Et fluat auspiciis orbita trita bonis.
 Si tibi festino peragretur tramite tellus,
 Insternet vastos officiosa sinus,
 Sin Amphitriten Nereiue invadere regna,
 Cœruleasque pares sollicitare domus:
 Mansuescet latè placido Saturnius Heros
 Æquore, & insanas pacificabit aquas,
 Caurorumque minas trabibus frænabit ahenis,
 Civicaque excutiet fratribus arma feris,
 Et Zephyros ad signa vocans melioribus auris
 Æolus, & leni flamine mitis aget.
 Ipse serenato formosior ore nitebit
 Jupiter & tristis victa recedet hyems.
 Tu quoque Pimplæos imitatus luce lepores
 Phœbe coma sparges candidiore dies.
 I comitate Diis, quibus absentaveris oris
Beringi placidum Jova secundet iter.
 Et reducem demum patriis indulgeat arvis
 Heic ubi te votis uberiora manent.

Ad Virum Excellentissimum (48)

D N. D. CASPARUM ERAS-
MUM BROCHMANNUMSielandiæ Episcopum vigilantissi-
mum, & S. S. Theologiæ in
Regia Hafniensium Aca-
demia Professore.

Quod si doctorum laudes jurataque Phœbo
Nomina cessantes animare in carmina Vates
Suffecere prius, tanto cur tempore differs
Calliope clariis *Brochmannum* ornare coronis?
Vile putas donum, cantu levioris avenæ
Si tantum moliris opus, cum celsus abundet
Fandi opibus, totaque extet Permesside clarus.
Delectant doctos tenues aliquando Camœnæ:
Aspicias ut pleno ripas everberet alveo
Oceanus, fluviosque tamen fontesque minores
Excipit& tenui venientes murmure rivos.
Sic solet esse bonis venæ conatus amor
Pauperis atque rudi sudatum incude poëma.
At tu, qui caneris, cœptis *Brochmanne* faveto
Atque comas onerent hederæ pallentis honores.

Quid primum memorem? series immensior
urget

Carminis, atq; ipsos transgressa encomia cœlos.
Natalem primum tantique *Coagia* civis
Ostentat cunas, cinerumque decora priorum
Hos infra ponit titulos & quicquid ubique
Auditur magnum. Sordet reptata Catullo
Verrona & magno sedes celebrata Marone,
Quæ dedit *Arctois Brochmannum* Patria terris.

Exferit alta caput tantoque superbit alumno,
Proficimus sensum Dani, priscasque tenebras
Exuimus meliore die, modòque inclita mundo
Lumina largiti quodcunque laceffimus ævum.
Ergo age fama prior radiatas omine cunas
Labraque miretur, Clarium stillantia nectar,
Et Platonis apes, gentis decus omne prioris,
Et quicquid majus vero ambitiosa vetustas
Finxerat, excedit *Brochmanni* gloria nostri.
Heic juvat æternum spirantes æthera voces
Et suadam stupuisse sacram, cum templa sereno
Flumine percellit, solideque instillat olympum.
Tum foetent Platonis opes atque apta Tonanti
Dictio sydereasque imitantia verba loquelas.
Hic Christum cœlumque ipsum sperataque cœli
Commoda promittit, quo votis itur anhelis.
Quid cum Pieriæ subsellia docta palestræ
Informans latè facundâ voce cathedram
Personat, ex alto sacrata volumina discunt,
Et sensus volupe est intellexisse profundos.
Non alio pravæ plectuntur dogmata sectæ
Impete, cum verum calamo victrice triumphat,
Eloquiisque Dei pudor est obfundere nubem.
Scilicet is labor est, hæc scandala devitare,
Nascentique obstare malo, ne sumere vires,
Et vitiare gregem possint contagia sanum,
Ac reprobos primum leni emendare rogatu,
Tum brevibus terrere minis, vultu inde severo,
Tandem in perversos sanctos distringere fasces.
Sic intemperiem membrique pericula læsi
Pæonii tractant ritus. cum pharmaca morbi
Respuerint quævis, ferro expugnantur acuto,
Ne mala si superent nimium vicina fatigent.
Heic sumat festam victrix prudentia laurum

Æter-

Æterno suffulta Deo. sic impia gaudent
Agmina vefanis ultro depellier aufis.
Aspicio documenta fui quam splendida spargat
Vera fides, adytisque una ut concordia cunctis
Imperet, unanimi tranquillans omnia nexu,
Utque triumphatum sub tartara schisma releget.
Aspice florentes meliori sorte palæstras
Musarumque domus; veris imbuta juvenus
Præceptis elementa sciunt, maturaque rerum
Pondera concipiunt animis, ævoque sequenti
Ista instillabunt soboli momenta futuræ.
Sic modò sepositis quæ deculcantur aristis
Grana reconduntur fœto inspergenda novali,
Ut matura olim sciat inflavescere messe.
Auspiciis *Brockmannæ* tuis sic publica dextro
Ordine vota meant, sinceraque provenit ætas,
Ætas, quam fulvo radiantia sæcla metallo
Non vincent, quamvis multum cantata poëtis.

Pergito Magne senex operâq; laceessere cœlum
Et patriæ vigilare bono, nos destinat ortus
His studiis, vitæque jubet sic tempora scindi.
Gratior ille labor, precio quem laurea nullo
Æquiparare valet, quique indignantia tristis
Spicula livoris superans ea ridet ab alto.
Hinc animi fœcunda quies atque ocia surgunt;
Ocia, quæ nulli poterunt æquare labores.
Ecce increbrescunt Parcarum nescia rumpi
Licia, Nestoreamque parant tibi figere metam,
Atque dies spondent placide sine nube ruentes.

D. M. CÆSONI NYSENO

Lauream Poëticam titulorumque
augmentum ex animo gratulor.

SANCTA Palatini crescit censura senatus,
Nominibusque adicit Castalis aula suis;
En superinduitur Lauru, CÆSO que priores
Accumulat titulo splendidiore gradus.
Ipsa Magistralis livent insignia Mitrae
Et proprium vellent sat placuisse decus.
SIT studiis NYSENE modus, nil Pieris ultra
Nil Claros aut Dirce, quod merearis, habent,
Vel si plura tibi volupe est patrare decora,
Tertia quando velis, myrtea ferta feres.

(50)

AD

Clarissimum Virum

M. VITUM BERINGIUM.

SI tibi pro numeris lauros numerabit Apollo
Veneat Eurotas & Pataræus ager;
Et tibi si totidem formabunt ferta Camœnæ,
Cyrtha gemat nudos despoliata sinus.
Pro lauro titulos, pro fertis grandia spondent
Nomina & Aoniæ lauta decora domus.
Quid facies? non fas spoliari culmina Pindi,
Sedibus aut pelli Numina prisca suis.
Quantum erit, in Claria tibi quod debebitur aula,
Si modò quod solvat, vix habet illa satis.

Aliud.

Aliud.

Vitus amat Mufas, & ab illis *Vitus* amatur,
 Virginibusque potest ille fat esse novem.
 Qui tantum Nympha delirat amator in una
 Sæpe gemit flammæ incaluisse nimis.
 Uritur & tantos superat *Beringius* æstus,
 Et poterit plures demeruisse Deas;
 At vos Pierides date gaudia plena marito,
 Aut decimæ incipiet mox locus esse faci.

AD

(51)

Clarissimum Virum

D. M. SEV: BENTZONIUM.

Scandit Apollinæ cathedras *Bentzonius* aulæ,
 Palladiique refert jura decusque fori.
 Sparge Camœna rosas, & nectito tempora lauræ,
 Et frenat cupidas Purpura sacra comas,
 Atque triumphali digitus resplendeat auro,
 Et variet pretiis sardonichata manus,
 Iste laboriferos absolvit terminus annos,
 Et fati quicquid hora severa tulit.
 Phœbe parens Tymbæ, carè tua gloria venit,
 Et vix sunt tantis æqua brabia malis.
 Quod non *Mosa* tuæ, non contulit *Adria* laudi
 Non Schola *Lutetia*, non *Patavina* Claros;
 Hoc valet Aoniis exsolvere festa triumphis
Hafnia, & Europæ sustinuisse vices.
 Tu licet ingratum meritò incusaveris orbem,
 Absolvissè reum, quæ valet, Arctos erit.

(52)

Reverendum & Doctissimum Virum
D. ERHARDUM JOHANNIS

Parochiarum Örebroff &c. pastorem,
cum sacris initiaretur.

Perpetuos tandem rumpit fortuna labores
Atque graves pensat spes opulenta moras.
Tædia tempus habet seriesque operosa dierum,
Fortiaque assiduum pectora lassat onus.
Fer modo! nam ponet tumidas insania cristas
Et vanas finget turba severa minas.
Obfirma vires, animus sit nolle moveri,
Difficiles aperit semita prima vias.
Post timidos patulo deducet tramite gressus,
Tu modò cede homini, si graviora jubet.
Obsequio vinctus, tonitru qui concutit orbem
Jupiter, emisso fulmine lentus agit.
Mugiat Enceladus, trepido malè tutus olympo
Horret. sic summus, quod timet, axis habet.
Proximus ille Deis, quem non deliria frangunt,
Atque supercilio frons caperata gravi.
Vincere si poteris, festâ incingere coronâ
Namque gravi constat grande labore decus.
Sollicitas tandem damnas ERHARDE querelas
Et quinquennali tædia fessâ jugo,
Invidaque exsuperas placidâ fastidia mente
Et tetrici rides tela retusa Jovis.
Ad meliora veni titulosque assume paternos,
Jam capiti dabitur infula sancta tuo.
Atque humeris amplo descendit syrmate vestis,
Vestis honoratos sueta decere viros.

Ipsa patent aditu Divina palatia toto,
 Atque in devota plebs statione manet.
 Augustas invade domus, sedesque Tonantis,
 Et novus insolitis Myſta operare ſacris.
 Aggreditor cœtus meliori lege docendos,
 Et ſacra jam doctâ voce cathedra ſonet.
 Abſint infidæ procul impia dogmata ſectæ;
 Inſtilletque ipſum ſuada beata Deum.
 Grex Heliconæ bibat, qui de fundamine templi
 Proſilit undofis luxurioſus aquis,
 Quæ monuiſſe libet, vita monſtrato magiſtra:
 Plus exempla valent, quàm ſine mente ſonus.
 Auspiciis ſurgant fauſtis exordia tanti
 Muneris, & ſtudioſum proſperet omne Deus.
 Perge placere bonis, populumq; animare fidelem.
 Judice ſic referes digna brabia polo.

In obitum

(53)

H E L E N Æ

Cujusdam.

Infant Libitina ferox, fragilique ſenectæ
 Invidet, & feſſas citat abſolviſſe ſorores
 Et penſi emorientis opus, HELENAMQUE feretro
 Deſtinat, & tantos cupit inceſtare penates.
 Sed factò dolet ipſa ſuo, quia præter inanes
 Reliquias, tantique umbram memorare reatus
 Nil maleſana poteſt. fatiſ ſupereminet ingens
 Nomen, & innumeris diſfuſa tribulibus errant
 Stemmata, tranſibitq; polos fama illa nepotum.
 Non mors hoc vere eſt, ſed certa infamia mortis,
 Exſolviſſe volentem animam, cupidumq; quietis
 Corpus, & emeritis bene conſuluiſſe diebus.
 Quære alios Manes, ô cæca potentia lethi,

Nil

Nil hic quod jactabis habes, quid sarcina prodest
 Corporis & crebris compago exhausta procellis?
 Mens suffulta Deo fato dominatur & urnæ
 Despectatque minas & inexorabile pensum.

O Cæcæ mentes hominum! quid tempora vitæ
 Annorumque moras vice mensurare dierum
 Profuerit, solosque senes celebrare beatos?
 Vive tibi vivesque diu, si senseris ævi
 Supremam accelerare fugam, securus obibis.
 Non vitæ modulus senium facit; excute Patrum
 Tempora & infanti contermina secula mundo,
 Jam tibi decrepitus puer est, modicumq; videtur
 Quantumcunque tuis adjecerit hora diebus.
 Utere præsentis spatio, tibi serviat ætas
 Tota sciatque suos rediens aurora labores,
 Atque laboratas operosa crepuscula luces
 Excipiant, fugiatque suas industria metas.
 Hæc ea canities est, quam morosa senectæ
 Portio & effectum non unquam indulserit æ-
 Et laudi est vixisse diu, fatisque nepotum (vum.
 Oblectare moras annorum orbemque minorum
 Cernere & emeritos trudentia secula Patres.

(54)

TORUS

VULCANI ET VENERIS.

Vulcani thalamos claudique incendia Fabri
 Quæ dudum regnant, ferrea secla vident,
 In lusus labor omnis abit, modo forpice trita
 Dexterâ mammârum collibus instat ovans.
 Oscula delibant fuscata nigredine labra,
 Et nitidas radit lurida palma genas.
 Torvum oculi radiant, scintillantesque favillas
 Aspectu referunt orbis uterque truci.

(55).

BERINGII.

Læta sub umbrosis Soranæ collibus oræ
 Virgineo floret *brastica* nata fatu
 Molle aufescenti minitatur vertice cœlo;
 Et brumam spondet mitior umbra brevem.
 Nascentes avidis radios Hyperionis ambit
 Grinibus & patulo combibit ore Jovem.
 Et quæ supremo distenditur area gyro
 Surgit & erecto stipite spernit humum;
 Crescentesque simul despectat celsior herbas
 Vicino veluti dux foret alter agro.
 Attamen ima ligat rupes, scopuloque tenetur
 Radix & trunco tendine lambit humum.
 Et quod mireris crudeli saucius ictu
 Crescit & exitio nobilitatur honos.
 Sic homini telæ rumpuntur summa trabali,
 Pectora & extremo spiritus ore natat:
 Ast ubi Pœoniis cœierunt vulnera succis
 Pallida restaurat pristinus ora color.
 Hanc tibi perpetuo Venus aurea rore *Beringi*
 Educat & gremio Nais amœna fovet.
 Non illam calido latravit firius astro,
 Nec læsit gelidis nox inimica rotis.
 Sed tibi formoso viridantem germine frontem
 Explicat & dulci distrahit arte comas.
 Dicite naturæ speculatrix turba profundæ
 Quo tanta occulto gratia fonte ruat?
 Cum neque defectos terræ per viscera nervos
 Spargat, nec capitis sit bene fartus apex:
 An sic gramineo Floræ succrescat in antro,
 Insolitumque decus foeta propinet humus?
 An

532 CHRIST. AAGAARDI

An stimulis afflata viri incrementa recuset

Segnia & ignavum lenta ferire solum?

Grandescit præcox, casusque imitata futuros

Splendida multijugo fata lepore notat.

Naturam prævertit herus, genioque *Beringi*

Plusquam cognato *brasica* rore tumet.

(56)

IN CONCHYLIA

Experientissimi Viri D. D.

LUDOVICI POUCHII.

Concharum facies, despumantisque profundi

Exuvix, patulo quas vomit ore salum,

Naturæ parientis opus geniumque loquuntur

Quæque latet toto vis spatiosa sinu.

Est Deus in minimis, & res, quæ vilior alga est,

Magna creatoris signa potentis habet.

Non opus est ccelos tibi mensurare patentes

Astraque veloci præcipitata gradu.

Grande potestatis ut demirere supremæ

Robur & immensâ facta decora manu.

Æquoreas scrutare domus, te littore toto

Sparsa docet fœdo concha sepulta luto.

(57)

GRATIARUM ACTIO

pro honoribus Magisterii. 1647.

Musarum trabeas ævoque ignota priori (res,

Præmia Pieridum cernunt geminata mino-

Et tantum crevisse stupent; nunc tempora virtus

Signat & ad laurus metitur Apollinis annos.

Grande

Grande sui pretium quondam mercede carebat
 Ævo culta rudi virtus, cum crimine nondum
 Liquerat exofas Divorum factio terras.
 Namque Deis homines intellexere magistris,
 Gloria quæ summi cultu inclarescere cœli;
 Sed postquam nitido fluxerunt pensa metallo
 Exhausta meliore colo, tum serpere sensim
 Cœpit & ignavum corrumpit inertia vulgus.
 Artibus & studiis sanis indicere bella
 Pulchrum erat, & sanctas pedibus trivisse Camœ-
 Atque ipsi insultare polo, dignumq; brabeo (nas
 Crimen habebatur atque ignorantia recti.
 Angebat tum cura Deos, quo secula pacto
 Emendanda forent, ut despectata Tonantis
 Majestas spretumque instauraretur honestum;
 Ac tandem priscae revocavit adorea mentis
 Robora spe pretii. Laudisque cupidine parvæ
 Accensi didicere Deos didicere decorum
 Et laudi fuit esse bonum, sed fera Camœnis
 Gratia & oppressis venit reverentia Musis.

Jamque suis pretium studiis invenerat augur
 Phœbus, & augusto reſerati tramite colles
 Pierii Secretarum myſteria rerum,
 Abſtruſasque vices vulgoque incognita pleno
 Gentibus indulſere ſinu; tunc impete multo
 Certatum eſt, cui doctrinæ concederet omnis
 Gloria & æternum frondentis copia lauri.
 Pugnabant Peluſiaci gens æmula Grajis
 Et rerum ſublimis apex, dum Marte potenti
 Roma triumphato leges tranſcriberet orbi;
 Pone ſequebatur flavo Germania vultu; (dam,
 Atq; artes edoſta bonas, verum horrida quon-
 Cimbria tunc parili cupiens decorarier auſu.
 His animus cœli fuit atria ſumma ſubire,

Ut

Ut Jovis arbitrio fisti contentio posset.

Ut primos tetigere lares, fulgentia latè
Culmina & abstrusi patuere arcana recessus.

Illæ intromissæ prope stellantique locatum
Æthereum folio patrem, turbamque minorem
Aspiciunt trepidantque simul, tunc protinus om-
nem

Cur veniant causam submissa voce recensent,
Ægyptusque prius septeno gurgite frontem
Irrorata infit: non divitis ostia Nili
Jam celebrare libet pluviique ignara liquoris
Indigenis semper contenta rigarier undis
Tempe, aut latrati conspectum Numen Anubis,
Sive quod immenso fuimus velut horrea mundo
Sudatasque meo transmissi vomere messes,
Gentibus atque sibi post seposuere Quirites,
Qua Pelusiaci cumulantur fruge Coloni;
Laus agitur major vestroque affinia Cœlo
Præmia. Scis pater ipse Deum quàm nobile
quondam

Barbara Memphis erat Clariis penetrale Deabus.
Prima vagabundas incerto tramite stellas
Astrorumque vias didici, quo turbine cœlum
Volvitur & quali defectu luna laboret,
Quæq; jubet magnum causa impallescere solem,
Atque poli secreta hausi; mea regna palæstra
Orbis erant, tyroque ipsis mihi venit Athenis.
Pythagoram testor Grajis qui prætulit oris
Ægypti novisse situs & florida tempe
Nilique errores nostrique stupenda Canopi
Dogmata, quæ sanxit sapientia prisca virorum.
Quid? Platonis apes stolidè sua Græcia credat.
Ast expleſſe viri studium curasque sciendi
Socraticæ nequirit exundantissima mentis

Facul-

Facultas, atque æqua ipsis prudentia divis:
Sed nostræ scrutatus opes arcanaque gentis
Perculit Ogygias facundis vocibus aures,
Ingeniis certare libet, cunabula vatis
Lustrabam Pharii, magni qui busta parentis
Et geminos cecinit fratres Stiliconaque fortem.
Cujus in effigie placuit sibi Cæsar athena.
Hic magni æquiparare sonos affectat Homeri
Ascræique senis tumidæ duo lumina Dirces
Atque Cothurnati carmen sublime Maronis.
Et cum Pyramidum stupeant miracula cuncti
Bibliotheca mei magis admiranda Tyranni est,
Cujus tanta fuit selectæ copia chartæ (chas.
Littore quot rubro numerat niger accola con-
Jamque lacescitæ fervebant pectora bile
Hellados indignata suæ dispendia laudis,
Ipseque supremi solium venerata parentis
Incipit: haud miror sua Mausolæa procacem
Ægyptum laudasse minus, monumenta pudendo
Ædificata lucro & putidi patrimonia scorti.
Qualia non unquam vidit ludibria Græcus.
Sed mea Pieriis tentari sæpius antris
Laus fuit & causas rerum indagare latentes,
Semine quo mundus crevit, cur terra pependit,
Atque velut gremio nos ambiat Amphitrite,
Cur amat excelsa quodvis leve sede locari,
Cur grave descendat, pluvias quæ ducat origo.
Et mundi transgressa situs, quid noscitur ultra
Scire mihi libuit, sedesque ingressa perennes
Spirituum genus & terrenæ nescia molis
Corpora naturamque omnem speculata Deorum
Institui rerum generales discere formas.
Hinc digressa solum quibus oppida quæq; statutis
Quaque via mores bene formarentur honesti,
Mon-

Monstrabam legumque parens vitæq; magistra.
Si quoque post linguis quid honoris habebitur
unquam

Græca viget vivetque diu, dum nosse minores
Natales cupiunt terræ. at Memphitica primas
Occidit ad metas damnata perennibus umbris.
Nempe tot ingenuis effloruit artibus Hellas
Quot numerat Memphis tumidi vada cœrula Ni-
An fraudi nobis erit invisisse remota (li;
Orbis & assiduo fuscatas sydere gentes,
Atque quid antiquos docuit Divinus Osiris
Quid magni sua scita ferant tumidique tiaræ
Ariacidum, atq; peregrinus quali indole Phoebus
Percepisse simul. mundi excutienda theatra,
Ut mundum docuisse queam. quid limite quo-
quam,

Auditur doctum non Grajis fontibus haustum?
Ingeniis certare nego, quia secula norint rorum
Quàm dederim populis multum admiranda vi-
Dogmata & æterno possessas æthere mentes.

Assensum meruit facunda modestia vocis
Græcia magna tuæ. Parcè tum Roma Quiritum
Percensere decus cepit. quàm florida quondam
Itala terra fuit, pariter cum fortibus armis
Et Musis punctum omne tulit. Sed sponte fateri
Argivis multum se præceptoribus usam.
Argis se studia & legum advectasse vetusta
Momenta & patriæ quicquid foret utile terræ.
Sed si certamen sit, qua tellure Camcenæ
Floruerint melius vigeantq;, haud ultima nobis
Gloria debetur. quia quæ præeuntibus illis
Hauimus immensum nos auximus indole divâ.
Et velut est cunctis celebris facundia linguæ
Atticæ, & Ausonio pretium non defuit ori;

Nam-

Namque prius nostris assuefcit vocibus uti, (vos
 Quàm proprias norit puer. En vos Teutonas, &
 Testor ego Cimbros, quanta ambitione latine
 Poffe loqui petitur. Quæ condita pagina Græcis
 Quondam habuit, noſtrâ dialecto expoſta legun-
 tur.

Romulea quidnam memorem clariffima gentis
 Lumina? cumque ſuis exſultet Græcia doctis,
 Et vidit celebres, & adhuc videt Auſonas orbis.
 Adde quod & Grajis depulſus ſedibus exul
 Poſſidet Auſonias multa cum pace Cathedras
 Phoebus, & antiquis Tybrim præponit Athenis.
 Si ſuperare tuas haud fas eſt Græcia laudes,
 At ſaltem æquiparare licet. hac ſiſtere meta
 Me juvet & placidè nutum exſpectare Tonantis.

Hinc cauſam meditata ſuam Germania geſtit
 Audiri. propriiſque timet fruſtrarier orſis
 Cimbria. namque illis paria enumerare para-
 tum eſt

Hefperix ſtudiisſque ſimul & honoribus amplis
 Ordinis Aonii. heic ſoboli noſcenda futurae
 Magnifico paſſim cudi monumenta paratu.
 Hinc famulata Deo multum, admirataque terris
 Pectora & ætatum decus antegreſſa priorum
 Largo provenere ſatu. ſed nobile linguæ
 Delitium Latix & gentes adamare profanas.
 Tum pater æthereâ non altum ſede levatus
 Sic inſit: pugnas retro per ſecula vidi
 Atque cruentatos hoſtili ſanguine campos,
 Hectoreas acies lentumque ad Mœnia Trojæ
 Argos, cum incautas blandè populatus Amyclas
 Idæus capta frueretur conjuge Paſtor.
 Et memini Alcidx monſtroſa pericula noſtri,
 Geryonem cæſum, lernæque exhausta venena,

Ut quoque subjecit lassato tergora mundo.
Nunc alius populis animus mutataque mens est:
Artibus ingenuis sibi mutua bella movere
Instituunt homines, passim tua laurea Phœbe
Nunc agitur, captantque tuas Parnasse coronas.
Non unquam tanto quæsitæ est civica quercus
Impete, quàm Clariis jam cingi tempora fertis.
Mansurum juro & nunquam mutabile verum,
Si quæ indefesso laus est sudore parata
Temporis intentata situ cum sole perennet.
Dum mare Neptuno parebit & astra Tonanti,
Stellarum dicetur iter Memphitica tellus
Monstrasse & gentes cœlos docuisse patentes,
Barbara sit quamvis vati appellata Latino.
Tum demum meritis venient oblivia vestris,
Græcia, cum primos revocabitur orbis ad ortus,
Græcia semideis habitata Heroibus olim
Et doctis celebrata viris, te Turcica quamvis
Nunc premat atque truci vexet tortore potestas.
Rerum nempe vices & inexoranda sororum
Stamina sic suadent, nec fas est tendere contra.
Ast Italo longum certet cum Teutone Cimber,
Et decora ampla ferant. furias non inter & arma
Abstrahitur musis Auson; nec Marte propinquo
Terretur Teuto. solantur bella Camcenæ
Hostilesque juvat fidibus cecinisse ruinas.
At tu terrarum non ultima portio mundi,
Dania, felici vernet tibi sydere Pallas,
Utque Gigantæo viguisti robore quondam,
Sic modò Pieriis laus est clarescere sacris.
Est aliquid demum cœpisse, at vincere priscos
Grandis honor multumque sequens mirabitur æ-
Doctorum tibi larga seges & præmia tantis (tas.
Digna ausis, modò perge tuis pensare labores.

Est

Est odio virtus sterilis, sed gloria famæ (dit.
Calcar habet stimulumq; humanis mentibus ad
Secula per fastos malè segnescentibus olim
Transierant, cum vere novo Parnassia lætè
Exilit & doctis investit tempora laurus.
Hoc tibi perpetuum decurrant ordine menses.
Sic ait & pondus dedit immutabile verbis.

Summe Deus nostriq; parens & sanguinis autôr
Sint accepta tuis labiorum sostra piorum
Auribus, atque preces ne dedignere calentes,
Nos de maternæ latebris squalentibus alvi
Robore traxisti valido cumque uberis haustu
Imbibere æterni fecisti semina verbi.
Tu nos obscuros cunctisque ignobile vulgus
Gentibus ad majora vocas & honoribus auges.
O Rerum sublimis Apex, præconia tantas
Sæpius ingeminata vices superare fatemur.
Simus nos tua turba Deus. nec pectore nobis
Excidat incautis benefacti gratia summi.

Gentis Hyperboreæ Rector patriæq; labantis
Spesque salusq; tuæ CHRISTIANE Ducum opti-
me Princeps.

Tum tua facta loqui venturus desinet orbis
Cum neget opposita fratris splendescere luce
Cynthia & acceptos ingrata remiserit ignes.
Tu veræ pietatis amans, tua cura Jehovæ
Est audire Cliens, quæ dextrè sceptrâ vibrasti
Stant solidata Deo & pietate effulta perenni,
Te duce religionis amor crebrescere cœpit,
Arctoisque excepta oris tua possidet arva
Late, atque infano corrumpi dogmate nescit;
Te tenor oblectat recti; rigidusque satelles
Justitiæ servasque æquum pravumque coërces.
Tu Clariis amor es Divis, tibi temperat altam

Augur Apollo Chelyn. pretio tibi praevallet omni
 Ingenuas coluisse artes, tu præmia doctis
 Instituis, multâ fervent; Academica plebe
 Limina, musarumque decus jactantius extat.
 Nobile depositum terræ, dum Balthica Cimbros
 Lambent stagna tuos, rerum te fama manebit.
 Fortunate senex senium lucrabere firmum
 Descendentque diu plenis tibi licia pensis.

Grande meum *Thomæ* decus, columenq; Lycei
 Hafniaci, quis digna tuis encomia curis
 Percensere valet? secreti tu arbiter omnis
 Es regni, tantaque fide sese æstimat alma
 Patria, metiturque tuo sua commoda nutu.
 Scilicet excubiis vigilant tua lumina regni,
 Et rerum spectata salus tibi creditur uni.
 Ac licet arbitrio stamus cadimusque *Jehovæ*
 Sunt tamen & vestro sopita duella labore,
 Paxque fatigatis dominatur florida Cimbris.
 Tu Musis das posse loqui. mihi siste Maronem
 Jam Mæcenatem fugiet. tua gratia Vatem
 Sublevat, exhaustumq; benigno temperat æstro.
 Vive tuis patriæque simul. sis omine felix
 Consiliisque potens. te discet nubilus Afer
 Quique bibit celerem Rhodanum atque accola
 Rheni.

Sera sit illa dies, qua te cognata requirant
 Sydera, *Sestediumque* suus desideret orbis.

Qui modò Palladias moderaris Rector habenas
 Cimbriacæ, *Bangi*, magnum decus addite famæ,
 Te juvat æthereo monumenta recondita flatu
 Quæque ipsi quondam fuit usurpata Tonanti
 Dictio scrutari, Latiusque illapsus Athenis
 Emendas veteris mendosa emblemata Musæ.
 Esto diu sospes teneræque merere juventæ:

Ista secuturis scribetur gloria fastis. (cantem.)

Quo me cunq; vocat Jehovah sequar usq; vo-
Seu placet Eoos me transportare sub ortus,
Seu mandet solis lustrare cubilia, Gades,
Me tuus urget amor meritisque obnoxia tantis
Mens *Spormanne* tuis: amplæ nos sistimur urbi
Auspicioque tuo maclamur honoribus amplis.
Mella tibi *Spormanne* fluant, et sæpius istud
Destinet officium tibi plenis curia votis.

Vosque *Professores* Patriæ clarissima nostræ
Lumina, qui rudibus nos edoculistis ab annis,
Ut Claræ posset sperari insignecoronæ,
Et modò collato multum applausistis honori,
Merces vestra Deus defendat noxia vobis
Tempora & effœtum placidè traducat ad ævum.

Hospitibus bene sit, mentis quos traxit amicæ
Impetus, & nostri spectacula læta decoris:
Semper cant vobis felici secula cursu,
Vestrisque aspiret conatibus usque Jehova.

Magne Parens ævi, nunc te mea Musa fatigat:
Sis Danis bonus usque tuis. Academica multo
Limina proventu vigeant, & honoribus istis
Sæpius insignes studiis decorare laborent.
Fac clemens, titulis cum nos laudemur ab istis,
Æthereis animos humiles advertere castris
Et sertis inhiare tuis. non vera corona est
Ista. licet rutilas æquemus vertice stellas, (jus
Massa tamen peritura sumus, cum rumpitur hu-
Machina corporeæ molis, simul occidit omnis
Gloria & inviso nos condit cespite tellus.
Noster honor sit, Christe, tuos censerier inter,
Et tandem æternæ sortiri commoda vitæ.

E C L O G A.

Damonis questus odioque exercita multo
 Pectora respiciant, si quæ sunt Numina cœlo,
 Si qua Diis pietas, miseros quæ curet amantes.
 Musa refer gemitus Vatis, tibi commodat aures
 Jupiter, & quas fers, subscribit vocibus ultro.

Nascere, præveniensq; diem tua lumina tolle
 Lucifer, indigno dum captus *Phyllidis* igne
 Eloquar, & divos, quæ sum modò tristitia passus,
 Edoceam, quia nil profeci testibus illis.

Incipe, non aliud tibi, fistula, convenit æstrum.
 Vos coryli testes, nemorumque silentia nostri
 Conscia mœroris, quoties maduere profusis
 Hi lacrimis oculi, quoties mihi turbida jugi
 Pectora singultu, dum sic contemnar iniquæ
Phyllidi, & exosus modulabor flebile carmen.

Incipe, non aliud tibi, fistula, convenit æstrum.
 Mopsus *Phyllis* amat (gryphas modò junge ca-
 ballis)

Est odio *Damon*, & amatæ cantus avenæ,
 Formosumque pecus, & molles ruris honores.
 Spargito Mopse nuces; jam *Phyllida* solus habebis.

Incipe, non aliud tibi, fistula, convenit æstrum.
 His primum in sylvis humilem te, *Phylli*, puellam
 Cognovi facilemque viris, cum corpore toto
 Langueres, febrisque jecur torreret anhela.
 Tunc mollis, tunc apta joco; nunc tigride foetâ
 Sævior, instabilisque magis manantibus undis.

Incipe, non aliud tibi, fistula, convenit æstrum.
 Ach quoties & quæ nobiscum, *Phylli*, locuta es
 Cum nemorum secreta gravi successimus æstu:
 Sæpe auras jussi Divis hæc ferre beatis.

Tunc

Tunc *Damon* tua cura fuit, tunc unicus ardor,
Tunc Jove supremo potior; nunc pectore cessit
Exul, & ingrata queritur fastidia mentis.

Incipe, non aliud tibi, fistula, convenit æstrum.
Fœmineum crudele genus, cui pectora triplex
Investit rupes ferrique asperrimus horror :
Odit, amat, pellit, revocat, fastidit, anhelat,
Tristis, amica, ferox, mitis, inflata, benigna,
Sic versat miseros, miseros sic vexat amantes.

Incipe, non aliud tibi, fistula, convenit æstrum.
Quænam, *Phylli*, tuos animos sententia vertit?
Quis mentem error habet? quæ mitto munera
sordent,
Respui amplexus, sunt surdæ vocibus aures.
At *Mopso* te sponte offers, gremioque receptum
Blanditiis mulces & libas oscula furtim.

Incipe, non aliud tibi, fistula, convenit æstrum.
Nunc scio quid sit amor, puer est sed luminis ex-
pers,
Surdus, mentis inops, multum stillantia virus
Tela gerens, arcu cœcos inspirat amores,
Auribus imponit, tollitque è cardine mentem,
Nec quid sit quod amat, patitur perpendere
quenquam.

Incipe, non aliud tibi, fistula, convenit æstrum.
Rusticus es, sylvasque sapis, tibi agrestia cordi,
Damon, ampullas nescis magnumque tonare.
Mopsus in urbe satus, magnique è Præsidis aula
Digressus, spiratque Jovem fulmenque minatur.
Hoc placet, hoc animo *Phyllis* complectitur omni.
Grande crepet *Mopsus*, vitæ traducat honestæ
Me mea simplicitas & mens sibi conscia recti.

Incipe, non aliud tibi, fistula, convenit æstrum.
Quem spernis, quem *Phylli* fugis? te rura tulerunt,
A a 4 Ur-

Urbibus hospes ades. quondam tu pascere capras
 Hædorumq; gregem sueta es compellere hibisco,
 Rustica, nec pressare pudor fuit ubera palmis.
 Nunc Jovis esse nurum mens est, & nubere *Mopso*.
 Uxor eris *Mopso*, cave ne te oracula fallant.

Incipe, non aliud tibi, fistula, convenit æstrum.
Mopsus Dives opum & ruris possessor opimi,
 Mille ipsi intonsis errant in montibus agnæ
 Et totidem matres. numerat bis mille juvencos,
 Caprarumque pecus numero caret. illius arcam
 Divitiæ rumpunt multoque pecunia censu.
 Tu patrimonii inops virgo es, tibi restis emenda.
 Te *Coridon* vel *Thyrsis* amet, vel rusticus alter
 Par tibi, sed sponsam quærat sibi *Mopsus* in urbe.

Incipe, non aliud tibi, fistula, convenit æstrum.
 Scire velim quidnam fastum tibi suadeat istum,
 Majestas ne oris vel stemma & clarior ortus.
 Pulchra es, conspicuum est, perit at tibi gratia
 Natalesque tuos innata superbia fœdat. (fastu,
 Si sapias, & justè noris parere monenti,
 Quod sis esse velis, placidamq; assumito mentem;
 Sic te vel *Mopsus* vel ducat honestior illo.

Incipe, non aliud tibi, fistula, convenit æstrum.
 Sed mihi quid monitis volui? non flecteris illis,
 Nec precibus locus est, scopulis es surdior altis.
 Nec prece nec voto contendam falsus inani,
 Hoc faciat *Coridon* vel frustra quisquis amari
 Discupit, atque animis steriles admittere flammas.

Incipe, non aliud tibi, fistula, convenit æstrum.
 Non orabo Deos, ut te ulciscantur iniquam,
 Ipsa dabis pœnas dignas cum tempore, cum te
 Despectet *Mopsus*, nec curet vilior illo.
 Tunc dictis hominum miserè vexeris amaris:

Hæc

Hæc est, hirsutos quæ ruris sprevit alumnos,
Scilicet exemplo nunc deridetur eodem.

Incipe, non aliud tibi, fistula, convenit æstrum.
Verum tu, ô Damon, vefanas abjice curas,
Disce puellarum foliis æquanda caducis
Verba, instar venti mens est mutabilis illis.
Mobile virgo animal. Posthac sapienter amato,
Si quid amare libet, veneremque amplectere
dignam.

Nullus in obscuro census. cum rustica fastus
Sumserit, infra se quævis generosa putabit.
Mens claris melior. Te Phyllis spernat, agrestem
Invenies aliam, si te fastidiat illa.

Siste, aliud posthac tibi, fistula, convenit æstrum.
Hæc cecinit Damon, & molli carmina libro
Condedit, ac platanis lævos insculpsit amores.

(59)

In Ædificationem Urbis

FRIDERICIENSIS.

Littora, quæ crebris possessa penatibus, & quæ
Cernitis augustis emicuisse tholis,
Jam pridem umbroso nemorosa silentia saltu
Vix bene nota aliis vix jacuere sibi,
Naturam subito sed mutavere priorem,
Et nemora insolitas addidicere vices.
Atque ubi consuerant brutæ æstivare calentes,
Pluribus insedit civica turba locis.
In tecta accisis decrescunt robora truncis,
Et volupe est priscum sic periisse decus.
Nunc seges est ubi Sylva fuit, ubi lucus & umbra
Latè invitabant ad sua lustra feras.

Sæpius inde dabunt oneratae vela triremes,
 Gaudebunt reduces hac statione rates.
 Haud secus infantis crevere crepundia Romæ,
 Colleque non amplo gloria tanta stetit.
 Securos posthac jubeas habitare colonos
 Cimbria; quod metuat, jam tuus hostis habet,
 Littora nam magnum referunt cognomine Re-
 Tutaq; vel titulis mœnia *pacis* erunt. (gem,
 Et diuturna quies. nemo heic bellaverit unquam,
 Ista quod oppugnans littora littus aret.

(60)

Carmen Nuptiale.

Rusticus est, sua tela puer flammæque Cupido
 Negligit, & partes nescit Amoris Amor.
 Sed ruri quod fervet opus studet improbus ille,
 Et fecat & multo vomere findit humum,
 Grandiaque inspergit sulcatis hordea terris
 Venturæ subitò fœnora messis avens.
 Et ne quæ jugulent nascentia germina pestes,
 Quæ noceant fœto cuncta relegat agro.
 Sed quando tua messis erit, mellite Cupido,
 Et cui primitiâs stat tetulisse Deo?
 Postquam jam decimæ repararunt cornua flam-
 Junoni fas est solvere vota meæ. (mæ.
 Interea lætâ dum vernat messis in herba,
 Sæpius ad matrem thura precesque feram.
 Ast ubi matura succrevit adorea fruge,
 Et meus extremo messor anhelat agro.
 Legabo bessem sponsæ sponsoque trientem;
 Sic nostræ æqualis portio messis erit.
 Dividat ut sponsæ discet patrimonia sponfus,
 Illaque quod sponsi est Additione sciet.

At

At tuus effæto dic cur labor incipit anno,
 Cumque metent alii, semina fera jadis?
 Non opus est nostros consueta lege labores
 Devolvi aut ruris scita vetusta sequi.
 Nobis sæpe strepit medius satiatione December,
 Sæpe sub æstatis fervida puncta meto.
 Nec tamen ancipiti proventu ludimus unquam;
 Nostra nec incassum est his operata manus.
 At vos, queis Paphiæ speratur portio messis,
 Queisq; quod est placitum, jam favet alma Ve-
 Ludite, sic citius properato mense metetis; (nus
 Hoc puer hoc vobis præcipit ipsa parens.

In Exequias

(61)

W E L L E I I

Cujusdam.

Quæcernis Pietas monumenta locavit alumno,
 Et jussit memores saxa tenere notas,
 WELLEJUM, gremio quem quondam fovit ami-
 Mammisque infantem nutriit ipsa suis, (co,
 Sic periisse vetat, famæ sedet impigra custos,
 Et recitat curas ad decus omne viri.
 Dum Rhodanus nautas habet, & nix alta foracten
 Vestit, & Alpinus frigore candet apex.
 Evolat, & lentas despectat ab axe favillas:
 Et refugit crudo cespite fama tegi.
 Non alio Pietas jactantior extat alumno,
 Et potuit totam demeruisse Deam.
 Hæc coeli voluit favor inclarescere Mystâ,
 Grandiaque ætherii nosciet acta Senis.
 Hoc locuples petiit sapientia pectore condi,
 Nec mage compositos noverat illa lares.

Hunc Rhodani, hunc diffusa Padi sibi littora civem
 Et Rheni & Tamesis stagna cruenta volunt.
 Sed Ripæ dixere suum; modò condidit urnis
 Exuvias; cœlo mens sociata suo.
 Nil hic quod sperabis, habes, oblivio mendax,
 Non quadrat ad vilem laus numerosa tubam.

(62) EPIGRAMMA IN LAUDEM
 ACADEMIÆ SORANÆ.

Læta recognoscit natales Sora priores,
 Atque ævi numerum gestit inire sui.
 Ipse diem meliore comâ modò spargito, Phœbe,
 Accedit Clariis portio magna Deis.
 Est odio Cyrrha & saxosa cubilia Pindi,
 Vocalesque decus dedidicere lacus,
 Heic sibi devotas habitant augustius ædes
 Musæ, atque Aoniis personat aula sacris.
 Pomposo latè splendescant omnia fastu
 Proscribatque rudem languida bruma situm.
 Sic reptata Jovi vagitus Creta Tonantis,
 Et recolit fœtos luxuriosa toros.
 Ista senescenti augescant solennia mundo.
 Sæpius & talem fas sit obire diem.

(63)
 In Hortum Cujusdam Heroinæ.

Hortule delictum Dominæ, cui mitior æstas
 Intepet & creperi spondent alimenta liquores,
 Aspice ludentes circum tua lustra Napæas
 Najadumque Choros; non illis gratius unquam
 Pestani fœtura soli, nec odor Hymetti

Agger

Agger & Hesperii redolent pomaria ruris,
 Quam tua si quam auram fundunt topiaria, vel si
 Arbuteo nutant foeti de vertice rami.

Isti Vesta solo vernantis rara leporis
 Gaudia diffudit, mollique crepidine flores
 Educat, & patulis variantia lilia labris,
 Et violæ sobolem, & tunicæ non simplicis orbes,
 Et si quod vario blanditur germen amictu.
 Flagrantes illic declinat Cynthus horas,
 Et secum Clarias invitat ad otia Divas
 Exercetque jocos, numerisque indulget amœnis
 Faunorumque pecus festivis sedibus arcet,

Hortule, deliciæ Dominæ, dic, sydera quando
 Blandius arrident, & amicior aura Favoni
 Sibilat, ac leni perstringit murmure flores?
 Cum placidi meliore dies nituere sereno?
 Aut cum non rigido descendit Jupiter imbre,
 Languentesq; animas tenerique crepundia veris
 Potat, & astrictas vetat indurescere glebas?
 Ventorum aut cum post rabiem Boreæq; tumult-
 Usque serenato dispellit ab æthere nubes (tus
 Naturæ rediviva quies, irasque priores
 Exuit, ac tepidi favet indulgentia cœli?
 Aut cum tu Heroum Vultus veneraris heriles,
 Sanctaque prosequeris croceo vestigia nimbo?
 Hæc est illa tuæ lux optatissima messi,
 Gramineisque toris; redimes hanc æthere toto.
 Tunc ferus exhaustâ mitescit aquarius urnâ
 Plejadumque furor, tunc nec nimbosus Orion
 Oleniumque pecus pigra torpere quiete
 Abnuet, aut cœlo concedere mitibus astris.
 Tunc tibi mentitum pluvius si venit in aurum
 Jupiter, auriferi forderent ora Tonantis.

Hortule, delictum Dominæ, Phœbeia quando

Suavior irradiat lampas? cum rore tepenti
 Horrentes crepero refocillat vespere flores?
 Aut tua cum lepidæ decurrunt compita Nym-
 phæ,

Nymphæ vicinum dignatæ habitare profundum,
 Et choreis ludunt, aut se super aggere molli
 Reclinant, segetemque anni speculantur adulti;
 Aut spoliis inhiant, & onustos flectere ramos,
 Gaudiaque instituunt maturæ carpere messis,
 Atque autumnali nigrantia sydere vina?

Aut tibi cum Dominæ gravidos aperire recessus
 Prægnantesque sinus fas est & fœnora coram
 Autumni numerare tui, lætabile lucrum,
 Ipsaque vel Phœbe major, vel Pallade nostra
 Cellior incedit, sanctasque educit alumnas?

Hæc sunt illa tuis jurata penatibus astra;
 Numinibus sese his effœta recolligit æstas,
 Atque senescenti nova pulvinaria Vestæ
 Commodat, & priscos parat instaurare lepores.
 Tunc si vel charites, si vel saturnia Virgo
 Accelerent lucis tantæ anteiisse decora,
 Lugebunt Charites, Reginaque spreta Tonantis.

Hortule, purpureo semper dignissime Vere,
 Jam tibi delicias effœti circulus anni

Terminat, & lepidos pluviali sydere menses
 Propellit, pigraque operit tua jugera brumâ.

Jam tibi quæ primo violæ nascuntur Aprili,
 In succos abiere suos & grata ministrant
 Pocula, languentisque abigunt fastidia ventris.

Jam nec fraga rubent, nec odoro vertice nutat
 Flos tunicæ, nec jam vario discrimine pictæ
 Areolis Tulipæ maculosa cacumina tollunt.

Exuitur foliis & amœnis fructibus arbor

Libera, jam viduum mœret sterilefcere truncum

Fœ-

Fœcundosque prius ramos; jam plura racemis
Corpora non pendent crebrique examinis uvæ:
Cuncta propinquanti concedunt gaudia brumæ:
Sed tu delicias Dominæ ne falle, nec ipse
Displicet Oôtober, & hyems sua commoda norit.
Si faveat Genius Dominæ, mansuescet Olympi
Hybernus furor, & trux prælia nesciet hœdus.
Si faveas Dominæ Genio, non frigida pisces
Tempora protrudent veri nocitura futuro.
Tunc properata ruent glacialis regna Capellæ,
Æstivæque tibi modus elongabitur horæ.

(64)

De perfidia

GRIMMILDÆ

erga Fratres, quos illa blandè
invitados satellitum suorum
ferro in Insula HUENA
interemit.

*Historia habetur in notis STEPHANII
ad SAXONEM pag 230 sed hæ
strophæ ex tribus Cantilenis Da-
nicis promiscue excerptæ sunt.*

I.

Diluerat tepidis GRIMMILDÆ arvisia testis,
Spumabantque novo pocula foeta mero.
Convocat Heroas, ardentis fulmina belli,
Et juvenum toto concitat orbe decus.

2. Pectus

2.

Pectus at Herois præfagum Matris *Haquini*
 Exercent trepidis somnia dira notis.
 Scilicet afflatos inopinâ tabe caballos
 Infratos pictis occubuisse lupis.

3.

Non hic fallaci me ducit imagine somnus,
 Hunc altâ, fili, mente repone precor.
 Ambages vita tacitos fraudesque sororis,
 Funestis armat livida corda dolis.

4.

Flecte gradum cursusque Heros *Haquine* citatos,
 Stat tuus æterno sydere clarus honor.
 Quam placidis princeps terram moderaris habe-
 Turritò cœlos vertice celsa ferit. (nis,

5.

Regredere ad proprios fato meliore penates,
 Heroum armatis ne sociare jocos.
 Si tibi certa sedet sententia adire sororem,
 Te leget in mediis trux libitina rosis.

6.

Sunt tibi turrigeris munitæ mœnibus arces,
 Et tua Mygdonias Gaza laceffit opes.
 Perfida *Venusii* si tangas littora regni,
 Te cæso exuvias palma inimica feret.

7.

At vigil, excelsas ubi pinna cacuminat arces
 Despectat summâ littora prima domo:
 Festino nostras conscendunt remige terras
 Heroes gemini nobilitate pares.

8. Ac.

8.

Accipitrem flavi primus cælamine scuti
Lancinat, inque auro tristis anhelat avis.
Ignavâ alterius nutat testudine cetra;
Dux ille egregio de Duce patre fatus.

9.

Subjicit ingenti reboans *Grimmilda* tumore:
Marte valens *Lyricen Falco*, sed arte rudis,
Et rigidis Heros famosus *Haquinus* in armis;
Fraterno junctus sanguine uterque mihi.

10.

Excipit affatu fratres *Grimmilda* benigno,
Sed tacitâ diros parturit arte dolos.
Felices nostros fratres celebrate penates,
Vos parili armatus mactat honore labor.

11.

Infano corpus fastu *Grimmilda* profanat,
Infidum hirsutâ pelle revincta caput;
Triclinique ferox medias prorumpit in ædes
Heroas propter, robora lecta, suos.

12.

Heic pulchro procures accumbitis ordine nostri
Libantes auro prisca falerna cavo.
Morte quis Heroem forti multabit *Haquinum*?
Quem mihi fraterno copula jure ligat.

13.

In tanta quisnam se prodit mole virorum,
Quos albente Ceres munere nostra cibant,
Egregio fratrem qui cedere sustinet ausu?
Tam grave magnâ auri vi cumulabo nefas.

14. Hoc-

14.

Hocce die validis ipsum tentabimus armis,
Et tumidum nostro concidet ense caput.
Hæc nobis celebrem sudabit adorea laurum,
Ditescentque auro nostra brabea tuo.

15.

Auribus hæc hausit *Falco* Citharædus iniquis,
Et se trans mensas præcipitatus agit,
Utque ferox primos ferrum libravit in ictus
Septenâ maduit fervida cæde manus.

16.

Rumpitur ingenti contortum verbere ferrum,
Dum *Falco* Lyricen perpete strage furit;
Torva sed ad summum convertit lumina postem,
Et clavam celeri corripit inde manu.

17.

Sustulit ut magno ferratam robore clavam,
Armabat rediens pectus inerme vigor:
Ter quinos magnâ stravit cum laude Gigantes
Virtute & certâ verbera lege ferens.

18.

Penè quater deni foedâ cecidere ruinâ;
Victrices nulli sustinere minas,
Hosce prius verè robustus fuderat Heros,
Quàm duram exfangui fronte feriret humum.

19.

Huc aures adverte, soror, *Grimmilda* superbas:
Dilacerant artus tela iterata meos;
Nunquam tu mihi fida satis vel amica fuisti,
Quod nunc fera nimis me monumenta docent.

20. Tam

20.

Tam validos *Falco* Citharædus duxerat ictus;
Ut fragor impulsa nube boaret iners.
Præclaro potius voluit concedere fato,
Quàm fœdâ eludi prisca decora fugâ.

21.

At tunc vicanos Heros jugulavit *Haquinus*,
Dum ruit in turbas seditiosa cohors,
Et prius in procures nece grassabatur anhelâ,
Quàm gladio induxit integumenta suo.

22.

Grimmilda pugiles fœdâ sparguntur arenâ,
Seminecique gravis pondere terra gemit.
Tam clavis Heros *Haquinus* claruit ausis,
Et confors tanti frater honoris erat.

23.

Herois spirans fastus *Grimmilda* procaces
Asperat insanis ora profana minis:
Ad propriam potius resideres marcidus aulam,
Quàm ferus in cædes huc vehereris eques.

24.

Ante toro centum tabescent cœlibe matres,
Quam sistas dirâ prœlia mota manu.
Hinc effervescens Heros respondet *Haquinus*:
Et tuus hæc nobis induit arma furor.

25.

Taurorum domus exuviis constrata supernè;
Subtus inæqualis pisa rotabat humus; (*num*;
Hæc primum Heroem male frustrabantur *Haqui-*
Sternitur hinc casu præpete adactus humi.

26. Vi-

26.

Viribus ast Heros priscis suffultus *Haquinus*
Conatur pigro membra levare solo.
Ne niti Germane velis charissime ; nosti
Quâ convenerunt mutua verba fide.

27.

Eniti Germane precor charissime noli,
Pollicitis sed fac pondus inesse tuis.
Præcipiti primum rueres cùm vertice, dura
Erectum nolles tollere corpus humo.

28.

Heroëm tantus sufflammat ardor *Haquinum*,
Ne fluitent dubiâ verba caduca fide.
Amborum tremulo genuum curvamine nixum
Fatali hostilis vulnerat ense manus.

29.

Tres dehinc infracto prostravit Marte Gigantes,
Non de plebe illos infima turba tulit.
Hinc citò ferratas *Hammera* ducit ad arces,
Et patrias victor lustrat anhelus opes.

30.

Auctior effulsit meliori sorte, potitus
Virginis tædâ dexteriore thori.
Huenilda tulerat speciosa vocabula virgo
Hac illi proles mascula matre fata est.

31.

Nomine *Rancani* jaçantior extitit Heros,
Extulit ultrici justâ paterna manu,
Grimmildam lentâ jeunia tabe necabant,
Dum sterilis vacuo corpore onustat opes.

32. Hinc

32.

Hinc Longobardos regno digressus avito
Veronæque urbis mœnia clara petit,
Heroasque inter Dani decus incrementi
Virtutis patriæ mascula signa dedit.

33.

Ad regni *Huenilda* parens moderamina mansit;
Hinc bimaris *Huenæ* littora nomen habent.
Inter primores animosi Martis alumnos
Hæc eadem famâ nobiliore vigent.

(65)

De sacris Biblijs.

Æterni fontes abstrusaque pagina vatum,
Quos œstro traxit nobiliore polus,
Gemmae atque aurum pretio meliore laceffunt,
Sique istis quicquam carius orbis habet.
Non hoc Sicelidas Vatum figmenta profanas,
Non hoc Cyrrhæum Numen anhelat opus.
Sed cœlum & quicquid stellata palatia jactant,
Divino referat littera sancta penu.
Imbibimus cum voce Deum, secretaque summi
Ætheris & mundus quas fovet alter, opes.
Ipsa rudimentis existunt æquora linguæ,
Natalesque soli linea prima docet.
Cum verbis sensim nascuntur semina rerum,
Et sterilem quævis vox locupletat humum.
Exulat hic Pyrrhæ & lapidum monstrosa propa-
Historiæ sanctæ stat sine nube fides. (go
Non heic Phlegræas acies mentitaq; terræ
Ausæ, atque attonito prælia mota Jovi,
Sed populi pia bella Dei sacra Biblia narrant,
Heic veris Pharaon trux operitur aquis.

Heic

Heic natat intonso Samsonis vertice crinis,
 Occultèque viri robora cirrus alit.
 Heic debellatur parvo Goliathus ab hoste,
 Nec tanti David corporis horret onus.

* * * * *

* * *

* *

(66)

Nuptiis

L I N D E N O V I I

Cujusdam.

Qualiter Odryfio remeans de vertice Mavors
 Sanguine respersus Thracum, cum Bistonas
 Contudit & telo domuit Pangea trabali, (armis
 Idalias repetit sedes, Paphiæque cubili
 Conjugis exceptus gaudet mitescere fervor
 Masculus, amplexuque docet cessare calores;
 Talis adest sancitque sacri nova fœdera lecti
Lindenof, eque animo priscos exterminat æ-
 Et tolerata diu mordacis pondera curæ. (stus,
 Ah quoties tacitos secum accusaverat ignes
 Indocilis juga tanta pati, dum classe remotas
 Subjugat audaci gentes ignotaque nobis
 Nomina & assiduo sitientes sydere terras.
 Ah quoties fulva dum velat casside vultus
 Aptaturque armis, occulti ad sensa calor
 Irrubuere genæ, Martisque elanguit ardor,
 Et puduit tales sentiri pectore motus.

Hoc dudum aspiciens Paphiæ Regina cohortis
 Sic infit: pudor est nostra evilescere signa
 Et mihi præponi Martem, si prælia cordi
 Feraleſque tubæ, intrepidæ ſi claffica mentes

Oble-

Oblectant, & nos moliri bella solemus
Alteraque Heroas mos est ad castra vocare.
Sunt nobis Pharetræ, sunt spicula certa facesque,
Queis nostræ armantur turmæ: nunquam irrita
Tela, nec incassum noster laxabitur arcus. (mitto
Perpetuis Mavors munitas mœnibus urbes (jux
Claustraq; portarum quatiat; quem vincere con-
Non valet, hic nostro concedere discet Amori,
Et victas in vincla manus mihi porriget ultro.
Aspice jam tumidas volventem pectore curas
Lindenof, impavidumque maris, cum turbidus
Mugit & ingesto turgescunt carbasæ vento, (auster
Ipse triumphatas gestit domuisse procellas.
Sat modò virtuti concessum est, altera discet
Imperia atque jugo submittet colla Diones.
Quotque olim medio numeravit flamina ponto
Tot dabit amplexus, tot labris oscula figet.
Jam licet extorris vivat. sua tempora fata
Invenient. Sic fata suas Cytheræa columbas (gat,
Hortatur repetitq; Paphum, & quæ pectora tan-
Quaque virum fas est incendi virgine multum
Cogitat atque omnes scrutatur mente penates,
Firmaque scrutanti tandem sententia sedit.
Est locus angusto Pharium quâ tramite Nilum
Despectat Cyprus, quem possedêre Diones
Omne satellitium, fulvo radiata metallo (gens.
Tecta nitent tectisque nemus superimminet in-
Prata pharetrati latè populantur amores
Et fertis sua tela ligant. gens floribus omnis
Picturata nitet. nervis post terga remissis
Exercent variè puerili tempora lusu.

* * * * *

* * * *

* * *

J O H A N N E M

quendam ipso JOHANNIS die.

Ecce novus nostro subluget ab æthere Phœbus,
Insolitumque alta fundit ab arce jubar.
Dum solito series anni temone rotatur,
Sistitur ad Festi limina prima dies.
Atria templorum solennia vota fatigant,
Et postes onerant ferta decora sacras.
Ducuntur vittis redimiti cornua tauri,
Imbuat ut castos victima pura focos.
Florida depromunt infanti munera Nymphæ,
Et pudor est juvenum ferre minora decus.
Nascenti properant puero decerpere flores
Ambiat ut teneras festa corona comas.
Johannem sublime ferunt super æthera plausu;
Nuncius ille bonus, nuncius ille Jovis;
Et tibi sortito consortia nomine Tanta
Applausu ferimus vota benigna pio.
Ito per illustres titulos animosior heros;
Nominis est hæres, omina nomen habet.
Johanni non ferta damus sed vincula certa
Ni dederit Musis in sua vincla manus.
En tua promereat festum solertia sacrum,
Et pandet nodos mente sagace leves:
Fortè per ingentes umbrosa cacumina fagos
Dum vagor in lustris, *Sora* superba, tuis,
Frugiferosque levi conamine viso recessus,
Herba in deserto sola reperta loco est.
Suave colorabat tenerum nova gratia foetum,
Nutabat saturnum florido odore nemus.

Hæc

Hæc ubi diffudit dotes patefacta latentes,
 Interiore dedit dona videnda sinu.
 Phœbeos gremio diducto ubi concipit ignes,
 Aëra tergemino vertice celsa petit.
 Ut vidi, accessi; miratus carmine florem
 Inscriptum, & certis verba relata notis:
 Ungue mihi tenero formosum detrahe florem,
 Et celebrent prædam digna trophæa tuam,
 Non mea vulnifico lædentur membra dolore,
 Mancus & ex nulla parte patebit honos.
 Sed mea visetur tali pars ampla ruina
 Pondus ab amisso flore habitura grave.
 Namque ubi per Cœli declivia regna vagatus
 Flammivomo accendet Cynthius axe polum.
 Amissum reddit duplicato fœnore florem
 Ver sacrum, & ex uno flos geminatus erit.
 Stringite jam nodos *Johanni* vincla parate,
 Venerit in nostras ni bona præda plagas.

Reverendo & Clarissimo Viro, (68)
 D. Mag. LAURENTIO MAR-
 TINI WIDSTEDIO,

Pastori Primario Nachschoviensium,
 Paraphrasin suam Metricam in Canticum
 Canticorum Salomonis
 publici Juris facienti.

(*Paraphrasis illa concinnata est in modum
 Dialogi inter defunctum CHRISTIA-
 NUM V. Daniæ Regem electum, &
 relictam Viduam Principem MAG-
 DALENAM SIBYLLAM.*)

Magna cothurnatæ tollunt emblemata Musæ,
 Et repetit solitum Regia suada melos,
 Seu querulæ voces sive anxia murmura mentis
 Et quæcunque liber deliciosus habet.

WIDSTEDIO dictante fluunt speciosius, & jam
 It Salomon propriis dulcior ipse metris.

Reges scena decet; regnatrix purpura foccos
 Despicit & tenues splendida mitra sonos:

Sive amet, immensis scintillent ignibus orsa,
 Seu doleat, luctum grandia verba crepent.

Affectus Regum quis Rege decentius illo
 Scribet, & augustum quis dolor urat ebur,

Scilicet ex urna loqueris pomposius **HEROS**,
 Atque **SIBYLLINO** percipis ore vices.

WIDSTEDII labor est, qui Te post funera fari
 Instruit, ut voces æmula verba ferant: (bras,

MAGDALIS hic raptas Sermone exfuscitat um-
 Solumque in placito corpore frigus amat.

Dum vester durabit amor, dum sermo fidesque
WIDSTEDII tantum fama rotabit opus.

F I N I S.

ADDEN-

A D D E N D A
A D C A R M I N A
J O H. H O P N E R I.

Panegyrico, qui inscribitur

CHRISTIANUS AUGUSTUS

sub Num. 24. loco dedicationis se-
quens carmen inservit.

Dum titulos, *AUGUSTE*, tuos tua pulpita
pandunt,

Et meritis resonant tota Lycæa tuis;

Inter adorantis tot publica vota Minervæ

Excipe de privo quod Lare prodit opus.

Clarius à Phœbe licet illustretur Olympus,

Non tamen exiguas rejicit ipse faces:

Et licet electis decorari discupit herbis

Non permista tamen gramina spernit humus;

Sic credo angustam non aspernantur avenam

Altisonis quanquam Nomina culta tubis.

AD MENAGIUM. (25)

Qui cupit in parva Mundum spectare figurâ,
Tendat, ait Rumor, cernere Parisios.

Ast ego: docta petat prælustris tecta *MENAGI*

Qui cupit in speculo noscere Parisios.

Ergo orbis faciem cupidus spectare *MENAGI*

Celsa videnda tibi tecta viator habes?

Sic est. huc legatque suas Sapientia mystas,

Et Themis alma suos Phœbus & ipse suos.

Cujates? dic Mundanos. ex omnibus orbis
 Adveniunt oris adproperantque locis.
 Italus Hispanus Gallusque Gothusq; Polonusque
 Equoreusque Brito Teutoque cum Batavo.
 Sive vices cupias Regnorum scire, recentem
 Sive statum rerum; quod cupis hinc capies.
 Hinc reperire licet si quidquam scire laboras
 Verè, nec solo nomine Philosophos
 Philosophos usu non ludi pulvere, claros
 Nobilitate viros muneribusque graves.
 Et breviter. tectis poteris audire sub altis (runt.
 Quidquid in urbe gerunt, quidquid in orbe ge-

(26) Viro Nobilissimo & Amplissimo

ERASMO VINDINGIO.

Cujus ad effatum consurrexere cathedræ
 Et toties meritum consonuere σοφῶς.
 Cujus in eloquium dein consensere Senatus
 Votaque supremi non temerata fori,
 Cujus & ipsa sonant nomen delubra Deorum
 Vindicis in laudes obsequiosa sui,
 Dum punctum verè omne meret, quæ se explicat
 Doctrinæ & Vitæ, & Religionis amor, (omnis
 Seu Laurenbergi meritos transgressus honores
 Colligit Argolicas Meursius alter opes:
 Seu post Saxonidum revolutaque jura Quiritum
 Hinc patriæ supplet jura renata suæ.
 Seu dextrè excussis tricisque dolisque Reorum
 Justitiæ coram Rege Patronus agit,
 Seu squallore Deum Curator liberat ædes,
 Et longo solvit Fana vetusta situ,

Hic

Hic est, quem Mea Musa petis, VINDINGIUS;
hic est,

Pulpita quem junctim Curia Templa sonant;
Quem Rex, quem Populus, quem divum san-
cta potestas

Diligit, hunc fas est tu quoque Musa colas;

(27)

D. O L A O B O R R I C H I O
CUM ATLANTIADIS
exemplar mitteret.

Cernis *Atlantiaden*, quem mittimus, Inclytæ
Vates?

Cernis, ut haud tremulo te petit ille gradu?
Scilicet, ut rapiat, si quod tibi fortè superfit

Quod sibi non tempus Phœbus uterque capit;
Addit at ingentem stimulum, bene notus eunti,

A quo missus adest, Auctor, & ille Tuus,
Ille tuus, non nunc primùm, sed totus ab illo
Tempore, quo nugiste ardet adire suis.

Excipe *Atlantiaden* quâ nuper fronte legebas
Christjanum, ejusdem non breve Vatis opus,
Nec tamen indignum, tibi si fas credere, vultûs

Oraque doctorum cana subire Virûm,
Excipe BORRICHI nunc, quod vittata Minori
Augusto Pietas currere jussit epos.

Hoc & Amicitia da nostræ, ut quicquid in illo
Peccatum est, mutes dexteriore notâ.

Sic tibi perpetuò faveatque salutifer ipse,
Detque Galenus eas, quas merearis, opes.

D. OLAO BORRICHIO,
CUM VENEREM PA-
LATINAM

mitteret.

BORRICHÎ, Veterumque atque Recentium
Scriptorum Genios atque Poëmatum
Quô nemo melius singula pendulis
Pensare addidicit νόματα lancibus;
Sic salvus maneam! Te nec amicior
Hic quisquam mihi nec Major habebitur,
Si nostra hæc rigidâ carmina liberè
Pensaris trutinâ, moxque remiseris
Auctori, vitii quicquid ab optima
Dicendi specie fortè recesserit;
Et, si quæ canones syllaba metricos
Incessu titubanti violaverit,
Hanc rursus in numerum ritè redegeris.
Plus plures oculos cernere singulis
Est verbum vetus, atque Experientiæ
Corruptâ minimè voce, quòd editum,
Falli difficile est: Huic ferè Comicus
Respondet simili; Quisque aliena quod
Observet melius. Sic quòd utrumque sit,
Convictus fateor, idque fatebitur
Quisquis non stolidâ voce negaverit
Legi sese hominis vivere subditum.
Hoc verè est hominis; perficere ut nimis
Ipsum ne teneat lævis opinio,
Et sic sit gemino crimine perditus.
Quin semper soleo laudibus optimum

Morem

Morem Romulidûm tollere debitis,
Quo fueti fuerant, si quis amicior
Atque iisdem studiis deditus, ilicet
Hunc illum veluti sumere Judicem &
Scriptorum Canonem. Nos at ab Ethnicis,
Omissi studii, turpe redargui est.
Ergò jam data sit vis tibi plenior
BORRICHÎ, Critices non modò Lesbiam
In nostros numeros tendere regulam,
Sed normam rigidam; ipsiusque Poëtices
Quas Censor maculas mitius excipit,
Has nè prætereas: nam nec ad Arbitrum
Mitem confugio, sed peto Judicem.

AD FOSSIUM (29)
CUM VENERIS PALATINÆ
exemplar ei mitteret.

En tibi, mi Fossi, leviter dum saucius hæres,
Nec fat adhuc doctus, quam decet ire viam.
En tibi quas offert tibi non incognitus Auctor,
Quas Venus accendit quasque sequere faces,
His nec enim veteris tibi convenientius ullum
Posse putat mitti pignus Amicitiae.

JOH. HOPNERUS.

B b 4

INDEX

INDEX TRIPLEX

Eorum, de quibus, vel ad quos
Carmina, quæ hoc Primo
Tomo habentur, sunt
scripta.

Numeris non pagina indicatur, sed carmen.

INDEX I.

In Carmina

ALBERTI I.

- 'Αετὸς ὁ θηγεῖν τὰς μύιας. 196.
Albertius (*Albertus*) 149.
Albertius (*Christianus*) 114. ad 117.
Albertius (*Heinricus*) 109.
Amor, 12.
Amor vincit omnia, 216.
Anna Catharina Regina Daniæ, 2.
- - - Ejusdem Effigies, 20.
Anforgius (*Christianus*) 193. 231.
Aquila non capit muscas, 196.
Arctander (*Heinricus*) 161.
Arenfeldt (*Accilius*) 192.
Argos Regia Christiani Quarti, 34.
Armamentarium Regium, 31.
Artium Notitia Christiani IV. 13.
Aslacus (*Conradus*) 91. ad 93.
Aufonii Popmæ Editio, 183.
Bachendorphius (*Nicolaus*) 131. 172.

Backe

INDEX CARMIN. ALBERTII. 569

- Bachmannus (*Conradus*) 178. 179.
 Bangius (*Johannes*) 112.
 Beck (*Sigwardus*) 82. 83.
 Below (*Heinricus*) 63.
 Belzar (*Georgius*) 128. 173.
 Besche (*Canutus*) 110.
 Bibliotheca Universitatis Hafniensis, 26. 27.
 Blix (*Johannes Laurentius*) 158. ad 160. 205.
 Brahe (*Accilius*) 71. 72.
 Brahe (*Steno*) 60.
 Brock (*Æschinus*) 75.
 Broitzemius (*Andreas*) 163.
 Burchardi (*Johannes*) 152. 206.
 Calliopeja, 218.
 Canuti (*Christianus*) 166.
 Canutius (*Johannes*) 111.
 Charifius (*Fonas*) 96. 97.
 Chloris & Cupidines, 220.
 Christianus IV. Rex Daniæ, 1. 21. 25. 29. 33. 37.
 42. 43. ad 46. 230.
 - - & Regina Anna Catharina unà equitan-
 tes, 22.
 Christiani IV. Regis Daniæ Effigies, 18. 19.
 - - - Ejusdem Symbolum, 16. 17.
 Christianus V. Electus Rex Daniæ, 3. 38. 55. 223.
 Christianus Johannis, 103.
 Clementia Christiani IV. 5.
 à Closter (*Hero Mauritius*) 162.
 Coccius (*Olaus*) 113.
 Collegium Hafniense, 24.
 Crugerus (*Johannes*) 197. 198.
 Cruse (*Envaldus*) 80. 81.
 Cummerus (*Abrahamus*) 127.
 Effigies Annæ Catharinæ Reginæ Daniæ, 20.
 Effi-

- Effigies Christiani IV. Regis Daniæ, 18. 19.
 - - - Taubmanni (*Friderici*) 184.
 Equitantur pariter Rex Christianus IV. & Regina, 22.
 Erasmi (*Johannes*) 101.
 Fama Electionem Christiani V. narrat, 223.
 Finckius (*Casparus*) 181.
 Finckius (*Jacobus*) 161. 214.
 Finckius (*Thomas*) 98.
 de Fine (*Johannes Arnoldi*) 157. 210. 161.
 a Freiberg (*Guilielmus Ludovicus* Lib. Baro] 129. 183. 184. seq. 224. sequ.
 a Freiberg (*Johannes Jacobus* Lib. Baro) 183. 237.
 a Freiberg (*Michael*) 183.
 Freisten [*Johannes*] 168.
 Frisius [*Christianus*] 57. ad 59.
 Frisius [*Georgius*] 70.
 Gissensis Academia, 236.
 Gœdiccus [*Petrus*] 209.
 Gratia Magnis non parva. 208.
 Gruterus [*Fanus*] 130. 169. 170. 176. 177. 227.
 Gyldenstiern [*Præbernus*] 73.
 Hafnia novis vallis circumdata, 23.
 Hammer [*Georgius Nicolai*] 134. 174. ad 178.
 Hassus [*Johannes*] 167.
 Helvicus [*Christophorus*] 182.
 Hentzman [*Christianus*] 164.
 Hermannus Nicolai, 107.
 Holch [*Christianus*] 79.
 Horologium Academiæ Hafniensis, 28.
 Hortus Regius Christiani IV, 35. 36. 37.
 Hubnerus [*Jochimus*] 85.
 Humanitas Christiani IV. 6.

Integritas Christiani IV. 11.

Joachimus Ernestus Dux Sleswici & Holsatiæ
40. 41.

Johannes Canutius, 111.

Johannes Georgius Dux Sleswici & Holsatiæ,
39. 41.

Johannis [*Christianus*] 103.

Johannes Erasmi, 101.

Johannis [*Johannes*] 102.

Juno, 174.

Justitia Christiani IV. 8.

Krabbe [*Gregorius*] 236.

Kruse [*Envaldus*] 80. 81.

Lælius [*Tancredus*] 132.

Laurentius, 158.

Libertas, 189.

Longimontanus [*Christianus*] 104.

Ludovicus Landgravius Hassiæ, 232.

von der Luhe [*Fanus Henricus*] 194.

Lyche [*Henricus*] 74.

Magnis non gratia parva, 208.

Malorum verba nil curo, 213.

Menius [*Abrahamus*] 151.

Menius [*Daniel*] 118. ad 121.

Menius [*Paulus*] 150.

Metzner [*Leonhardus*] 94. 95.

Meurerus [*Henricus*] 124. ad 126.

Momus, 212.

Monile Regiarum Virtutum Christiani IV. 4.

Musæ noster Amor, 217.

Nicolai [*Hermannus*] 107. ad 109.

Notitia Artium Christiani IV. 13.

Obtrectator, 211.

Onomasteria 204. 229.

572 INDEX CARMINUM

- Pasberg [*Manderupius*] 61.
 Pax, 143.
 Petria [*Maria*] 75.
 Petrus Peträus, 133.
 ad Phcebum pro amico. 219.
 Plumius [*Claudius*] 135. ad 147. 187. 188. 234.
 Pogwich [*Sigwardus*] 202. 203.
 Portus Regius, 32. 33.
 Professores Hafnienses, 86.
 a Rachel [*Johannes*] 195.
 Rachelman [*Michael*] 122. 123.
 Ramelius [*Heinricus*] 67. seq.
 Rantzovius [*Breido*] 62.
 Regiarum Virtutum Monile. 4.
 Reiterus [*Joh. Jacobus*] 207.
 Religio Christiani IV. 7.
 Resenius [*Johannes Pauli*] 89. 90.
 Rhumannus [*Wolfgangus*] 105. 106.
 Rosbachius [*Nicolaus*] 165.
 Rostorpius [*Johannes*] 215.
 Rosenspar [*Olaus*] 76 seq.
 Salus, 235.
 Sandberg [*Tycho*] 191. 233.
 Sapientia Christiani IV. 9.
 Sacerides [*Gellius*] 99. 100.
 Senatores Regni Danici. 56.
 Senex Magniloquus, 199. 200. 201.
 de Serto Rosaceo, 221.
 Severinius (*Fridericus*) 148. 189. 190. 229.
 Severitas Christiani IV. 15.
 Sinclair [*Andreas*] 84.
 Sternenbecius [*Casparus*] 153. 154. 172. 222.
 Symbolum Christiani IV. Regis. 16. 17.
 Taubmannus [*Fridericus*] 175. 180. 238.
 Tem-

- Temperantia Christiani IV. 10.
 Tormentum æneum à Rege factum. 30.
 Udalricus Dux Slesvici & Holsatiæ, 47. ad 54.
 a Weingarten (*Wolfgangus Heinricus*) 155.
 228.
 Veritas Christiani IV. 14.
 Winstrupius (*Petrus*) 87. 88.
 Virtutum Regiarum Monile. 4.
 Witfeldt (*Aurelius*) 64. ad 66.
 Worm (*Georgius Ernestus*) 156.
-

I N D E X I I.

In Carmina

H O P N E R I.

- A**tlantiades. 9.
 Bartholino (*Thoma*) 1. 2. de Atlantiade. 8.
 - - - de Acia. 13. de morbis Biblicis. 14.
 - - - Anatomiam edenti. 17. filios dimittens
 ti. 18.
 Bering (*Vitus*) 3.
 Borrichius (*Olaus*) 16. 27. & 28. inter *Addenda*.
 Carolus Ludovicus Elector Palatinus. 5.
 Carolus Princeps Palatinus. 6. 7.
 Christianus Augustus. 24.
 Christianus V. Rex Daniæ. 4. 10. 24. & inter
Addenda.
 Dallæi (*Johannis*) Obitus. 22. Effigies. 23.
 Fossius. 29. inter *Addenda*.

Friderici, Regis Christiani V. Filii primo geniti
Natalis. 9.

Griffenfeld (*Petrus*) 15. 19.

Hjort [*Petri*] Nuptiis. 21.

Menagius, 25 *inter Addenda*.

Nansen [*Catharina*] Obitus. 12.

Picartus. 11.

Schröderi [*Gerhardi*] Nuptiis. 20.

Titan Arctous. 4.

Venus Palatina. 7.

Vindingius [*Erasmus*] 26. *inter Addenda*.

INDEX III.

In Carmina

AAGAARDI.

Aagaardi [*Andrea*] Uxoris Obitus. 3.

Aagaardi [*Nicolai*] Nuptiis. 7.

Academiæ Soranæ laus. 62.

Baccalaurei XXV. creati. 21.

Baccalaurei XXVIII. Anno 1649. creati. 22.

Bentzonius [*Severinus*] 51.

Beringius [*Vitus*] 50.

- - - Ejusdem Nuptiis, 31.

- - - Ejusdem & Oveni Totti in exteros abi-
tus. 47.

- - - Ejusdem brassica. 55.

Biblia sacra. 65.

Brahe [*Sophia*] Obitus. 25.

Brassica Beringii. 55.

- Brochmannus [Casparus] 48.
 Canutii [Laurentii] Nuptiis. 1.
 Carmen Nuptiale, 60.
 Carolus Gustavus Rex Sueciæ, 33.
 - - - Ejusdem & Friderici Tertii Regis Daniæ
 Congressus. 32.
 Christiani Quarti Regis victoria adversus classem
 Sueco-Batavam. 4.
 - - - in Ejusdem Obitu Panegyricus. 14.
 Christiani Quinti, Quarti filii, Electi Regis Obi-
 tus, 12.
 Conchyliæ Ludovici Pouchii, 56.
 Doctores Tres in Theologia creati. 10.
 Ecloga. 58.
 Erhardus Johannis, 52.
 Fœderis ruptæ pœna. 37.
 Friderici Tertii Regis Homagium Anno 1648.
 Num. 15.
 - - - Ejusdem Homagium Anno 1660. Num. 40.
 - - - Ejusdem & Caroli Gustavi Regis Sueciæ
 Congressus, 32.
 Fridericiensis Urbis ædificatio, 59.
 Frisii [Johannis] Obitus, 26.
 Frisii [Johannis] Nuptiis, 42.
 Gerstorffius [Joachimus] 19.
 Gratiarum actio pro honoribus Magisterii. 57.
 Grimmildæ perfidia, 64.
 Gyldenstiern [Jutta] Obitus. 27.
 Hannibal Sehested, 20.
 Helenæ cujusdam Obitus. 53.
 Homagium Regis Friderici Tertii Anno 1648.
 Num. 15.
 - - - Ejusdem Homagium Anno 1660. Num. 40.
 Hortus cujusdam Heroinæ, 63.

576 INDEX CARMINUM

- Humblett [*Marcus Christianus*] 9.
 Johanni cuidam ipso die Johannis. 67.
 Kraglund [*Petrus*] Theologiæ Doctor creatur, 29.
 Laurentii Canutii Nuptiis. 1.
 Laurus Cimbrica, 4.
 Lindenovii Cujusdam Nuptiis, 66.
 Magdalенæ Johannis Obitus. 8.
 Magistri XX. Anno 1649. creati. 23.
 Manes Cimbrici, in Obitu Christiani Quinti, 12.
 Mariæ Laurentii Obitus. 3.
 Matthiæ Johannis Nuptiis. 17.
 Monrad [*Ericus*] Doctor Theologiæ creatur, 10.
 Nuptiale Carmen, 60.
 Nyseno [*Cassoni*] Lauream Poëticam gratulatur, 49.
 Pasbergius [*Enevaldus*] per anagramma. 45.
 Pax rupta, 34. 37.
 Pouchii [*Johannis*] Obitus, 39.
 Pouchii [*Ludovici*] Conchyliæ. 56.
 Ramel [*Birgitta Sophia*] Obitus. 6.
 Redzii [*Antonii*] Nuptiis, 43.
 Regum Daniæ & Sueciæ Congressus. 32.
 Resenius [*Elias*] 28.
 Rosenkrantzæ [*Metta*] Obitus, 13.
 Schackius, 36.
 Sehested [*Christianus Thoma filius*] 18.
 Sehested [*Hannibal*] 20.
 Sehested (*Allegarda*) Obitus. 30.
 Soranæ Academiæ laus, 62.
 Stephanio [*Stephano*] Saxonem edenti, 5.
 Suaningius [*Johannes*] Doctor Theologiæ creatur, 10. Threni

- Threni Hyperborei i. e. in Obitu Regis Christiani Quarti Panegyricus, 14.
 Torus Vulcani & Veneris. 54.
 Tottius ad exteros iter faciens, 46.
 - - - in Ejusdem & Viti Beringii abitu, 47.
 Tranii [*Laurentii*] Nuptiis, 41.
 Weinholdt [*Danielus*] Nuptiis. 11.
 Velleii [*Lagonis*] Uxoris Obitus, 38.
 Velleii Cujusdam Obitus, 61.
 Veneris & Vulcani Torus, 54.
 Vichmanni [*Nicolai*] & Catharinæ Plumiae Nuptiis, 44.
 Victoria Regis Christiani Quarti adversus classem Sueco-Batavam, 4.
 Victoria Danorum adversus Suecos Anno 1659. Num. 35.
 Widstedius [*Laurentius*] 68.
 Windingii [*Erasmi*] Nuptiis, 24.
 Winstrupiæ [*Mariæ*] Obitus, 2.
 Witzlebius [*Georgius*] Doctor Theologiæ creatus, 10.
 Wormii [*Olai*] Rectoratus, 16.
 Vulcani & Veneris Torus, 54.

F I N I S.

EMENDANDA & NOTANDA.

Tomo Primo.

Pagina. Versu.

129. *in extremitate pagina* Qui lege *Quin*
 138. 13. tui lege *tux*
 162. 21. & 22. *po-stea lege post-ea*
 182. 16. *Monoceros* *forte legendum* *Munoceros*
nam sic pag. 336. ne peccetur contra syl-
labam Mo.
 196. 18. *Pendentens lege* *Pendientes*
 203. 5. *à fine. frustrante quid si frustrane*
 204. 19. *Attigit ad sese, tamen lege* *Attigit, ad*
sese tamen
 209. 8. *post salutatur deleatur comma*
 221. 17. *puer lege* *puer*
 223. 17. *post Sidera pone comma*
 253. 17. *post profari pone duo puncta*
 255. 14. *occultò lege* *occultò*
 256. 1. *pone comma post periere, dele post*
perenni
 257. 22. *Deum lege* *Deum*
 261. 10. *auras lege* *aures*
 265. 1. & 2. *deleatur comma post urbes & ponatur*
post Unanimos,
 269. 5. *Quos lege* *Quod*
 281. 23. *jubjuganda lege* *subjuganda*
 289. 26. *porcul lege* *procul*
 292. 1. *pergit lege* *porgit*
 ibid. 13. *clare lege* *clarò*
 294. 14. *Movors lege* *Mavors*
 311. 2. *ex meliori exemplari restituo : Dicta*
rependebat,
 ibid. 13. *Sociumque lege* *Sociumque*
 332. 16. *Iegersburg lege* *Egersburg*
 362. 8. *vixax lege* *vivax*

EMENDANDA & NOTANDA.

367. 23. *dele vocem hinc quam in Autographo
planè non exstare seriùs animadverti.*
369. 7. *fluitabat lege fluitabant*
393. 3. *tristis lege tristes*
4. 7. 7. *à fine. lege conjunctim inaccessum*
ibid. ultimo. *Fœnoren eglexit lege Fœnore ne-*
432. 3. *Movortia lege Mavortia* (glexit
455. 19. *viçtribus lege viçtricibus*
467. 11. *pomptos lege promptos*
514. 1. *deleatur (ta*
517. 9. *oscusa lege oscula*
ibid. 16. *usnis lege ulnis*
537. 6. *Romulea lege Romuleæ*
545. 6. *à fine. consuerant lege consvèrant*
547. 7. *ludimus lege ludimur*

Tomo Secundo.

4. 9. *post verba Consulari Patre inseratur
(Petro Beringio)*
8. 21. *post verba xx Maji adde (Anni 1675.)*
23. ultimo. *Quires. lege Quiris.*
34. Num. (15) *lege In Centuriam Primam &
Secundam Historiarum*
ibid. 7. & 8. *à fine. dele comma post rerum & po-
ne post Omnis,*
43. 16. *post tui pone comma*
45. 4. *post dies pone comma*
49. 3. *à fine. omne sui. lege omne suis.*
68. 17. *Prærogativa lege Prærogativâ*
72. 8. *à fine. Atque fortè legendum Adque*
88. 1. *forma ex lege forma est*
94. 13. *post NEPOS dele punctum*
110. 4. *ipsa vel de HVITFELDIA interpretan-
dum, vel ipse legendum*

EMENDANDA & NOTANDA.

149. 19. *ficcisque lege ficcisque*
 152. 6. *à fine & ignitos latè lege & latè ignitos*
 156. 7. *Palestinis lege Palæstinis*
 164. 11. *à fine. mandentes lege madentes, quod
 tamen mendum in paucissimis tan-
 tum exemplaribus invenietur.*
 166. 7. *exoptabilis, lege exoptabitis,*
 171. *antepenultimo. Tibine lege separatim Ti-
 bine*
 173. *antepenultimo. madescunt. lege madescant.*
 200. 6. *Othryx fortè Othrys*
 202. 9. *post annos pone punctum*
 209. 3. *HAFNIENSIS scribe FLENSBURGEN-
 SIS & vide quæ in præfatione nostra
 diximus.*
 238. Num. 101. *PETUS lege PETRUS*
 290. Num. 86. *ROSSILLAM. lege ROSILLAM.*
 297. *ultimo. fas lege fas*
 351. *penultimo. carcer isumbras lege carceris*
 359. 14. *lege Et pia victricem (umbras*
 386. *penultimo. su-ra lege su-pa*
 390. 18. *excussit tramite forte legendum de tra-
 mite sic ad hiatum recurrere non in-
 digemus.*
 403. 4. *à fine. Hic Heros lege Sic Heros*
 427. 6. *decatentur lege decantentur*
 438. 19. *quassere lege quassare*
 471. *ultimo. læta lege lætâ*
 489. 13. *He! alacres lege Ite alacres*
 507. 16. *post agmine factò dele punctum*
 512. 11. *peccata procul dubio legendum pacatæ*
 540. 17. *Abradata quid sibi Abradaræ*
 575. 4. *à fine. Vulsejus fortè rectius Volsejus*
 581. 8. *ficca lege fica*

